

MIERCURI 5 MAI 2010

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

1. Reluarea sesiunii

Președinte. – Declar reluată sesiunea Parlamentului European suspendată la 22 aprilie 2010.

Procesul-verbal din 22 aprilie a fost distribuit.

Există vreun comentariu?

(Procesul-verbal al ședinței precedente a fost aprobat)

2. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

3. Comunicarea Președinției : consultați procesul-verbal

Președinte. – Aș dori să informez deputații că o serie suplimentară de ingineri de înregistrare care folosesc echipamente speciale vor fi prezenți în plen, în cursul acestei perioade de sesiune. Acești ingineri vor înregistra dezbaterile și voturile pentru a oferi o imagine^O completă a activității Parlamentului.

Acest film va fi prezentat ca parte a expoziției permanente privind activitatea Parlamentului într-un model interactiv al Camerei în cadrul noului Centru al vizitatorilor de la Bruxelles. Am primit asigurări clare că inginerii vor fi extrem de discreți și nu ne vor perturba în niciun fel activitatea. Vă mulțumesc pentru înțelegere.

4. Componența comisiilor: consultați procesul-verbal

5. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

6. Întrebări orale și declarații scrise (depunere): consultați procesul-verbal

7. Transmiterea de către Consiliu a textelor acordurilor: a se vedea procesul-verbal

8. Continuări ale avizelor și rezoluțiilor Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

9. Ordinea lucrărilor

Președinte. – A fost distribuită versiunea finală a proiectului de ordine de zi întocmit de Conferința președinților în cadrul ultimei sale reuniuni, în conformitate cu articolele 140 și 155 din Regulamentul de procedură. În acord cu grupurilor politice, propun următoarele modificări ale ordinii de zi pentru ședința plenară din această săptămână:

Miercuri, 5 mai 2010:

În primul rând, dezbaterile comune privind cele două rapoarte elaborate de Íñigo Méndez de Vigo cu privire la componența Parlamentului European va fi primul punct de pe ordinea de zi.

În al doilea rând, a fost adăugat pe ordinea de zi un punct nou intitulat „Declarații ale Consiliului și ale Comisiei: Pregătirea summitului șefilor de stat și de guvern din zona euro din 7 mai 2010”, fără votare. Acest punct va fi al doilea pe ordinea de zi și va fi doar o rundă de vorbitori din partea grupurilor politice, fără desfășurarea procedurii „catch the eye”.

În al treilea rând, titlul „Declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind standardizarea mașinilor electrice” a fost modificat, acesta fiind în prezent „Declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind mașinile electrice”.

În al patrulea rând, raportul elaborat de Vittorio Prodi, o scurtă prezentare a ceea ce era programat pentru astăzi, a fost mutat la secțiunea Timpul afectat întrebărilor de joi, 6 mai 2010, pentru un vot imediat.

Joi, 6 mai 2010:

În primul rând, votul asupra raportului elaborat de Vital Moreira referitor la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a asistenței financiare macroeconomice pentru Ucraina a fost amânat pentru a doua perioadă de sesiune din luna mai.

În al doilea rând, fost retras de pe ordinea de zi votul asupra propunerii de rezoluție privind proiectul de regulament al Comisiei privind orientările pentru instituirea unui mecanism de compensare a operatorilor de sisteme de transport și privind o abordare comună asupra prețurilor de transport ale energiei electrice.

Există vreun comentariu?

(Parlamentul a aprobat modificările)

(Ordinea lucrărilor a fost adoptată cu aceste modificări)

10. SWIFT (propuneri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

11. Registrul cu numele pasagerilor (PNR) (propuneri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

12. Interzicerea utilizării tehnologiilor de minerit pe bază de cianuri (propuneri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

13. Votare

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultatul votului și alte detalii: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

Am primit o propunere pentru o schimbare în privința votării de astăzi: în urma reuniunii de ieri dintre Președintele Buzek și prim-ministrul Zapatero, s-a convenit că trebuie inițiat imediat un dialog la cel mai înalt nivel instituțional privind anumite aspecte procedurale referitoare la descărcarea de gestiune a Consiliului. Prin urmare, Președinția propune ca votarea privind acest subiect să fie amânată până la următoarea perioadă de sesiune.

Martin Schulz, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle președinte, și eu am aflat despre întâlnirea dintre Președintele Buzek și dl Zapatero. Bănuiesc că pe această temă privind descărcarea de gestiune a Consiliului, punctele de controversă între noi și Consiliu au un asemenea caracter sensibil, încât este rezonabil să purtăm discuții suplimentare. Ceea ce vom decide astăzi, și anume amânarea descărcării de gestiune a Consiliului, are implicații serioase. Din acest motiv, am discutat acest lucru încă o dată în această dimineață, în cadrul grupului nostru și s-a afirmat că, în cazul în care există o posibilitate ca întrebările deschise să primească răspunsuri satisfăcătoare pentru Parlament, ar trebui să profităm de această oportunitate. Acesta poate va reprezenta, de asemenea, un pas prin care Consiliul să creeze încredere: încredere nu numai în ceea ce privește descărcarea de gestiune, ci și în alte domenii, de asemenea, și prin urmare, suntem în măsură să acceptăm această propunere.

Bart Staes, în numele Grupului Verts/ALE. – (NL) Dle președinte, doamnelor și domnilor, l-am ascultat pe dl Schulz. Eu dețin funcția de vicepreședinte al Comisiei pentru control bugetar și m-am numărat printre deputații în Parlamentul European care au participat la negocierile informale cu Consiliul. Raportul la care se referă amânarea a obținut o majoritate de 27 de voturi în cadrul Comisiei pentru control bugetar, cu 0 voturi împotrivă și 0 abțineri, ceea ce înseamnă că a fost adoptat în unanimitate. Am purtat de două ori negocieri informale cu Consiliul pentru a ajunge la un acord. Consiliul a refuzat de fiecare dată să încheie un astfel de acord. Singurul motiv pentru care am putea amâna votarea ar fi dacă Consiliul și-ar declara acum disponibilitatea să emită toate documentele pe care le solicităm.

Cea de a doua problemă este de natură legislativă. În conformitate cu Regulamentul de procedură și cu Regulamentul financiar, descărcarea de gestiune trebuie acordată înainte de 15 mai a exercițiului financiar

$n + 2$. Vorbim despre bugetul pentru exercițiul financiar 2008 și astfel $n + 2 = 15$ mai 2010. Următoarea ședință plenară în afară de cea de mâine, are loc la 17 mai, așadar, dacă nu vom vota acum, vom contrazice propriul nostru Regulament financiar, lucru care cred că ar fi o dovadă de gestionare extrem de precară.

Ryszard Czarnecki, raportor. – (PL) Dle președinte, mă aflu acum în cel de-al șaselea an în Parlamentul European și, deși nu vreau să țin prelegeri nimănui, bunele maniere cer ca, pentru această problemă-cheie, să solicităm opinia raportorului. Aș dori să reamintesc tuturor că Parlamentul nostru a acordat deja descărcarea de gestiune Consiliului în această legislatură, chiar în luna noiembrie a anului trecut pentru exercițiul financiar 2007. Prin urmare, putem spune că din nou, Consiliul nu a prezentat documentele potrivite.

Personal, sunt uimit de faptul că, atunci când analizăm punerea în aplicare a bugetului pentru exercițiul financiar 2008, primim documentele pentru anul 2007, lucru care este, prin urmare, deloc în conformitate cu așteptările și cerințele noastre. Cu toate acestea, sunt cunoscut ca un om care face compromisuri și aș dori să acord Consiliului o anumită șansă și, de fapt, aceasta ar putea fi ultima șansă pentru Consiliu să pregătească toate documentele adecvate și să abandoneze acordul tacit nefericit din anul 1970, prin care *de facto* nu ne permite nouă, potrivit Consiliului, să supraveghem acea instituție.

Prin urmare, mă declar în favoarea unei excepții și a amânării votului pentru a acorda Consiliului câteva săptămâni în plus două sau șase și apoi, în conformitate cu ceea ce dl Staes a afirmat, mă voi declara în favoarea unui vot imediat, cel mai târziu în iunie.

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultatul votului și alte detalii: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

13.1. Cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (reformare) (A7-0061/2010, José Manuel García-Margallo y Marfil)

13.2. Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește normele privind facturarea (A7-0065/2010, David Casa)

13.3. Cerere de ridicare a imunității parlamentare a lui Miloslav Ransdorf (A7-0107/2010, Francesco Enrico Speroni)

13.4. Descărcarea de gestiune 2008: bugetul general al UE, Curtea de Justiție

13.5. Descărcarea de gestiune 2008: bugetul general al UE, Curtea de Conturi

13.6. Descărcarea de gestiune 2008: bugetul general al UE, Ombudsmanul European

13.7. Descărcarea de gestiune 2008: bugetul general al UE, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

13.8. Descărcarea de gestiune 2008: Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene

13.9. Descărcarea de gestiune 2008: Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale - CEDEFOP

13.10. Descărcarea de gestiune 2008: Agenția Comunitară pentru Controlul Pescuitului

13.11. Descărcarea de gestiune 2008: Agenția Europeană pentru Reconstrucție

13.12. Descărcarea de gestiune 2008: Agenția Europeană de Siguranță a Aviației

- 13.13. Descărcarea de gestiune 2008: Centrul European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor**
- 13.14. Descărcarea de gestiune 2008: Agenția Europeană pentru Produse Chimice**
- 13.15. Descărcarea de gestiune 2008: Agenția Europeană de Mediu**
- 13.16. Descărcarea de gestiune 2008: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară**
- 13.17. Descărcarea de gestiune 2008: Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie**
- 13.18. Descărcarea de gestiune 2008: Agenția Europeană pentru Medicamente**
- 13.19. Descărcarea de gestiune 2008: Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă**
- 13.20. Descărcarea de gestiune 2008: Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor**
- 13.21. Descărcarea de gestiune 2008: Agenția Europeană a Căilor Ferate**
- 13.22. Descărcarea de gestiune 2008: Fundația Europeană de Formare**
- 13.23. Descărcarea de gestiune 2008: Agenția Europeană pentru Sănătate și Securitate în Muncă**
- 13.24. Descărcarea de gestiune 2008: Agenția de Aprovizionare a Euratom**
- 13.25. Descărcarea de gestiune 2008: Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă**
- 13.26. Descărcarea de gestiune 2008: EUROJUST**
- 13.27. Descărcarea de gestiune 2008: Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene**
- 13.28. Descărcarea de gestiune 2008: FRONTEX**
- 13.29. Descărcarea de gestiune 2008: Autoritatea Europeană de Supraveghere a GNSS**
- 13.30. Descărcarea de gestiune 2008: Întreprinderea comună pentru ITER și dezvoltarea energiei de fuziune**
- 13.31. Descărcarea de gestiune 2008: Întreprinderea comună SESAR**
- 13.32. Echipamentele sub presiune transportabile (A7-0101/2010, Brian Simpson)**
- 13.33. Tarifele de securitate aviatică (A7-0035/2010, Jörg Leichtfried)**

13.34. Orientări comunitare pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport (reformare) (A7-0030/2010, Brian Simpson)

13.35. Dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune în ceea ce privește simplificarea anumitor cerințe și anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară (A7-0055/2010, Evgeni Kirilov)

13.36. Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare (B7-0221/2010)

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Solicit câteva secunde pentru a explica retragerea amendamentului nostru: ne-am retras amendamentul fiind absolut convinși că în cadrul Conferinței președinților, care va examina acest aspect, se va lua act la modul foarte serios de spiritul și litera amendamentului nostru.

Aș aminti Parlamentului faptul că solicităm în amendamentul nostru examinarea de către Comisie a modificării regulamentului privind schimburile comerciale directe între Uniunea Europeană și zonele din Republica Cipru care nu sunt sub controlul Republicii Cipru.

13.37. Competența de delegare legislativă (A7-0110/2010, József Szájer)

13.38. Obiective strategice și recomandări pentru politica UE în domeniul transportului maritim până în 2018 (A7-0114/2010, Peter van Dalen)

13.39. Europeana – etapele următoare (A7-0028/2010, Helga Trüpel)

13.40. Evaluarea și analizarea planului de acțiune pentru bunăstarea animalelor 2006-2010 (A7-0053/2010, Marit Paulsen)

13.41. Agricultură în UE și schimbările climatice (A7-0060/2010, Stéphane Le Foll)

13.42. Agricultură din zonele cu handicapuri naturale: un bilanț de sănătate special (A7-0056/2010, Herbert Dorfmann)

13.43. O nouă agendă digitală pentru Europa: 2015.eu (A7-0066/2010, Pilar del Castillo Vera)

13.44. Descărcarea de gestiune 2008: bugetul general al UE, secțiunea III, Comisia

– Înainte de votare:

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Dle președinte, aș dori să solicit efectuarea unei corecții tehnice. La punctul 248, cuvintele „blocurile Kozlodui 1 - 4” ar trebui adăugate după „la centrala nucleară de la Kozlodui”.

Președinte. – Va fi verificată corectitudinea tuturor acestor comentarii.

Bogusław Liberadzki, raportor. – Dle președinte, nu am putut să ajung la Strasbourg și, prin urmare, vă mulțumesc foarte mult în numele colegilor mei care au contribuit la dezbateri. Am fost încântat de faptul că Consiliul a fost reprezentat, deoarece procesul de descărcare de gestiune este un proces care se referă nu numai la instituțiile europene, ci și la statele membre pe care Consiliul le reprezintă.

Punctul esențial al raportului meu este numărul de propuneri care au ca scop reducerea ratelor de eroare, identificarea problemelor și îmbunătățirea potrivirii informațiilor din partea Comisiei și Curții de Conturi, permițându-ne tuturor ca pe viitor să identificăm și să abordăm adevăratele zone cu probleme în privința

cheltuielilor noastre. Odată cu aplicarea Tratatului de la Lisabona, este momentul să revizuiim însuși procesul de descărcare de gestiune.

Raportul meu solicită o dezbatere la nivel mai înalt, care să implice instituțiile UE și, desigur, statele membre, care sunt responsabile pentru administrarea unei cheltuieli de 80 %. Deși raportul meu se referă la descărcarea de gestiune pentru exercițiul financiar 2008, acesta conține multe aspecte care sunt de mare actualitate astăzi. Cu toții dorim ca Grecia să poată depăși problemele din trecut. Secțiunea privind Turcia a atras atenția și, pe măsură ce trebuie să ne asigurăm că fondurile de preaderare sunt utilizate mai eficient, permiteți-mi să subliniez faptul că nu suntem pe punctul de a schimba natura relației UE cu această țară.

Toate îmbunătățirile pe care le-am subliniat sunt esențiale. Dificultățile financiare actuale presupun că fiecare euro trebuie să fie folosit cu înțelepciune și trebuie să aducă beneficii cetățenilor din diferitele țări din UE – inclusiv pentru euro din Fondurile structurale și de coeziune.

Aștept cu nerăbdare să colaborez cu Comisia și Curtea de Conturi în săptămânile următoare pentru a duce la îndeplinire apelurile la acțiune din raportul meu și sunt nerăbdător să prezint rapoarte referitoare la punerea lor în aplicare, în următoarele luni.

13.45. Descărcarea de gestiune 2008: al șaptelea, al optulea, al nouălea și al zecelea Fond european de dezvoltare (FED)

13.46. Descărcarea de gestiune 2008: bugetul general al UE, Parlamentul European

Edit Herczog, în numele Grupului S&D. – Dle președinte, dorim să mutăm un amendament oral la prima parte a acestui amendament.

Textul ar trebui să fie următorul: „Este de părere că, în cadrul unui sistem de guvernare corporativă eficient și eficace, trebuie acordată o atenție deosebită rolului de conducere; consideră că directorii generali, directorii și șefii de unitate ar trebui să fie selectați pe bază de merit, luând în considerare egalitatea de șanse și echilibrul geografic...”.

Așadar, amendamentul oral este de a introduce formularea „luând în considerare egalitatea de șanse și echilibrul geografic” după cuvântul „merit”.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Dle președinte, în scopul clarificării, permiteți-mi să întreb dacă am votat asupra amendamentului 6 cu sau fără amendamentul oral?

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

13.47. Descărcarea de gestiune 2008: bugetul general al UE, Comitetul Economic și Social European

13.48. Descărcarea de gestiune 2008: bugetul general al UE, Comitetul Regiunilor

13.49. Descărcarea de gestiune 2008: performanțele, gestiunea financiară și controlul agențiilor UE

13.50. Descărcarea de gestiune 2008: Colegiul European de Poliție (CEPOL)

13.51. Strategia UE în relațiile cu America Latină (A7-0111/2010, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra)

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Dle președinte, mi se pare că nu am votat cu privire la descărcarea de gestiune pentru Comitetul Economic și Social. Poate mă înșel, dar cred că am trecut direct la Comitetul Regiunilor.

13.52. Reuniunea la nivel înalt UE - Canada (B7-0233/2010)

13.53. SWIFT (B7-0243/2010)

Jan Philipp Albrecht, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle președinte, aș dori doar să vă informez că amendamentul la punctul 8 din partea Grupului GUE/NGL și al Grupului Verts/ALE are aceeași formulare ca și în rezoluția din septembrie 2009. Aș dori doar să vă informez că este chiar aceeași poziție, iar eu nu cred că există necesitatea de a schimba această poziție înaintea negocierilor privind SWIFT.

Jeanine Hennis-Plasschaert, autor. – Dle președinte, aș dori doar să informez colegii că nu ne-am schimbat poziția: aceasta a fost întotdeauna inclusă în întregul text din prezenta rezoluție, astfel încât modificarea propusă este de prisos.

Rui Tavares (GUE/NGL). – Dle președinte, cred doar că este important să...

(Interjecție din sală)

Aș dori să nu fiu întrerupt de colegii din extrema dreaptă, vă rog. Cred că și dumnealor ar dori, de asemenea, să fie informați cu privire la acest aspect problema este dacă trebuie sau nu să transferăm date colective către Statele Unite; aceasta este problema de la amendamentul 8. Am discutat dacă suntem împotriva sau în favoarea poziției, dar este bine să știți.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

13.54. Registrul cu numele pasagerilor (PNR) (B7-0244/2010)

13.55. Interdicție privind utilizarea tehnologiilor de minerit folosind cianură

14. Explicații privind votul

Explicații privind votul

Raport: José Manuel García-Margallo y Marfil (A7-0061/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – Susțin poziția raportorului PPE pe acest dosar și propunerea Comisiei privind lupta împotriva fraudei fiscale în Uniunea Europeană. Cred că această propunere poate îmbunătăți cooperarea administrativă la nivelul tranzacțiilor intracomunitare, în ceea ce privește calculul taxei pe valoare adăugată și controlul aplicării corecte a acestei taxe.

Rămâne de văzut dacă propunerea Comisiei de extindere a rețelei EUROCANET și de înființare a unei noi structuri, EUROFISC, care ar funcționa pe baze voluntare și nu ar avea personalitate juridică, va conduce la o combatere mai eficientă a fraudei fiscale la nivel de Uniune.

Sophie Auconie (PPE), în scris. – (FR) Guvernată de Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 al Consiliului, cooperarea administrativă europeană privind taxa pe valoare adăugată trebuie să fie îmbunătățită, în special în privința termenilor combaterii evaziunii fiscale. Raportul elaborat de dl García-Margallo y Marfil susține această abordare sprijinind propunerile Comisiei Europene care se concentrează pe facilitarea schimbului de date între statele membre. Am votat în favoarea raportului deoarece acesta adaugă, de asemenea, unele îmbunătățiri substanțiale textului Comisiei Europene, în special în ceea ce privește protecția datelor persoanelor fizice.

Jean-Pierre Audy (PPE), în scris. – (FR) În conformitate cu procedura de consultare a Parlamentului European, am votat pentru raportul distinsului meu coleg spaniol dl García-Margallo y Marfil referitor la propunerea de regulament a Consiliului privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată. Frauda TVA este adesea organizată pe o bază transfrontalieră, motiv pentru care Uniunea Europeană și statele sale membre trebuie să fie mai bine coordonate în vederea combaterii fraudei TVA, în special, și a fraudei fiscale, în general. Mă bucur că propunerea Comisiei stabilește principiul unui temei juridic pentru stabilirea unei structuri comune, Eurofisc, ceea ce va face posibil schimbul de informații multilateral, rapid și direcționat, astfel încât statele membre să poată reacționa în mod adecvat și într-o manieră coordonată pentru a combate orice noi tipuri de fraudă care apar, întemeindu-se pe analiza riscurilor

organizate în comun. Împărtășesc preocupările raportorului referitoare la protecția datelor cu caracter personal, care trebuie respectate. Acest tip de date trebuie să fie utilizate numai cu scopul de a preveni și a combate infracțiunile fiscale.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Am susținut acest raport, deoarece consider că este necesar să se consolideze dispozițiile din domeniul luptei împotriva fraudei. Frauda cu scopul de a eluda taxele are consecințe grave asupra bugetelor naționale, încalcă principiul impozitării corecte, poate denatura concurența și are impact asupra funcționării pieței interne. Reglementările actuale nu asigură în mod eficient cooperarea între statele membre, deși fraudă în domeniul taxei pe valoare adăugată este adesea organizată în mai multe țări și, prin urmare, statele membre trebuie să coopereze pentru a o preveni. Este încurajator faptul că noua versiune a regulamentului va consolida baza de date a plătitorilor de TVA ai Comunității și a operațiunilor lor, aspect care va oferi statelor membre acces la informații, va îmbunătăți cooperarea administrativă și ne va permite să combatem fraudă TVA în mod mai eficient.

George Sabin Cutaș (S&D), *în scris.* – (RO) Am votat pentru o strategie europeană de luptă pentru combaterea fraudei fiscale și a evaziunii în domeniul TVA. Consider că se impune crearea unui mecanism la nivel european pentru lupta împotriva fraudei, deoarece amploarea fenomenului denotă că acțiunile de contracarare nu mai pot fi gestionate exclusiv la nivel intern.

Conform Asociației Internaționale pe probleme de TVA, pierderile anuale de TVA pe întreg teritoriul Uniunii Europene sunt estimate între 60 de miliarde și 100 de miliarde de euro. De aceea, pledez pentru o strânsă cooperare între autoritățile administrative din statele membre și Comisia Europeană, pentru a evita consecințele nefaste pe care fraudă fiscală le poate avea asupra bugetelor naționale, precum și asupra concurenței.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Cooperarea administrativă între statele membre în lupta împotriva fraudei și a criminalității financiare este extrem de importantă din motive de echitate și justiție, precum și datorită impactului imens pe care o astfel de infracțiune o are asupra situației economice a unei țări. Nenumărate cazuri de fraudă apar în domeniul taxei pe valoare adăugată, astfel încât este esențial să existe un cadru juridic cu măsuri puternice care să genereze o reducere substanțială a numărului de astfel de cazuri.

Este de dorit o cooperare sporită la nivelul administrației centrale, prin intermediul schimbului de informații, atâta timp cât viața privată a individului este respectată, precum și baze de date complete, iar funcționarii trebuie să fie instruiți în mod corespunzător în detectarea și prelucrarea unor astfel de cazuri. Statele membre trebuie să pună în aplicare măsurile propuse de Uniunea Europeană cât mai rapid posibil, astfel încât să creeze un sistem mai transparent, care să poată combate fraudă fiscală în mod eficient.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Denaturările cauzate de fraudă în materie de taxă pe valoare adăugată (TVA) afectează echilibrul general al sistemului de resurse proprii, care trebuie să fie echitabil și transparent pentru a garanta buna funcționare a Uniunii. Întrucât autoritățile publice au obligația de a compensa pierderile veniturilor implicate, creșterea fraudei presupune o presiune fiscală sporită asupra întreprinderilor care respectă normele de impozitare. Deși nu s-au desfășurat anchetele privitoare la magnitudinea evaziunii și fraudei în materie de TVA în toate statele membre, Asociația internațională pentru TVA estimează că pe teritoriul Uniunii Europene, pierderile de TVA se încadrează între 60 de miliarde și 100 de miliarde de euro. Este nevoie de o cooperare sporită între administrațiile centrale, printr-un schimb de informații și respectarea vieții private a persoanelor. Statele membre trebuie să pună în aplicare măsurile propuse de Uniunea Europeană cât mai rapid posibil, astfel încât să creeze un sistem mai transparent, care să poată combate fraudă fiscală în mod eficient.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Lupta împotriva fraudei fiscale trebuie să fie o prioritate pentru UE, în special în domeniul taxei pe valoarea adăugată. Din acest punct de vedere este susținută o politică transversală de combatere a fraudei în toate statele membre, în special incluzând schimbul de informații. Este deosebit de semnificativ faptul că fraudă este una dintre principalele cauze de inechitate în UE, deoarece aceasta conduce la o concurență neloială, precum și la o piață dezechilibrată.

Siiri Oviir (ALDE), *în scris.* – (ET) Am votat pentru proiectul de regulament al Consiliului privind cooperarea administrativă și combaterea evaziunii fiscale în materie de taxă pe valoarea adăugată, deoarece acest act juridic va face posibilă lupta comună și eficientă a statelor membre împotriva evaziunii fiscale transfrontaliere. Evaziunea fiscală are consecințe grave pentru bugetele statelor membre; aceasta încalcă principiile egalității impozitării și produce denaturări ale concurenței. Deși măsurile de combatere a evaziunii fiscale țin în mare măsură numai de competența statelor membre, consider că adoptarea de măsuri împotriva evaziunii fiscale în lumea globală de astăzi trebuie să fie o prioritate și pentru UE.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris. – (IT)* Propunerea Comisiei oferă statelor membre mijloacele de combatere eficientă a fraudei în materie de TVA transfrontaliere, prin completarea și modificarea regulamentului actual, precum și prin crearea unui temei juridic pentru cooperarea specifică în vederea combaterii fraudei: Eurofisc. Frauda fiscală are consecințe grave asupra bugetelor naționale, conduce la încălcări ale principiului impozitării corecte și este de natură să provoace denaturări ale concurenței. Nu trebuie să uităm că autoritățile publice au obligația de a compensa pierderea de venituri implicate, exercitând o presiune fiscală sporită asupra întreprinderilor care respectă normele fiscale. Lupta împotriva fraudei fiscale în întreaga UE trebuie să completeze măsurile întreprinse de statele membre. Proiectul de regulament are ca scop nu numai oferirea posibilității calculării corecte a TVA, ci și monitorizarea aplicării sale corecte, în special în ceea ce privește tranzacțiile intracomunitare, precum și combaterea fraudei în materie de TVA. În termeni generali, sunt introduse mai multe îmbunătățiri referitoare la schimbul de informații, și anume o definiție îmbunătățită a cazurilor în care statele membre pot să desfășoare o anchetă administrativă, inclusiv măsuri pentru a remedia eșecul în efectuarea unei anchete.

Aldo Patriciello (PPE), *în scris. – (IT)* Mă bucur că impactul financiar al neregulilor, în măsura în care acestea au fost identificate, a scăzut de la 1 024 milioane de euro în 2007 la 783,2 milioane de euro în 2008, cu reduceri înregistrate în toate sectoarele de cheltuieli, cu excepția cheltuielilor directe și a fondurilor de preaderare. Sprijin pe deplin activitățile efectuate de Comisie și aș dori să subliniez faptul că lupta împotriva fraudei și corupției reprezintă o datorie importantă a instituțiilor europene și a tuturor statelor membre.

Având în vedere situația economică specială care afectează toată Europa, sunt de acord că este necesar să protejăm interesele financiare ale Uniunii și să combatem crima organizată, care, potrivit indicatorilor naționali, își sporește capacitatea de coluziune în cadrul instituțiilor, în special prin intermediul fraudei care afectează bugetul comunitar.

Prin urmare, consider că este esențial să adoptăm legislația eficientă pentru a îmbunătăți cooperarea administrativă în combaterea practicilor dăunătoare de impozitare și pentru a asigura buna funcționare a pieței interne. În acest sens, susțin propunerea de directivă a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul impozitării, subliniind în același timp importanța responsabilizării sporite a statelor membre, începând cu calitatea informațiilor înregistrate în bazele de date.

Raport: David Casa (A7-0065/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris. –* Propunerea Comisiei de simplificare, modernizare și armonizare a normelor privind facturile cu TVA aduce îmbunătățiri, în special în ceea ce privește prevederile care permit întreprinderilor mici și mijlocii să folosească facturi simplificate și în ceea ce privește garantarea faptului că autoritățile fiscale acceptă facturile fiscale electronice în aceleași condiții cu cele tradiționale. În acest sens, propunerea raportorului de a acorda autorităților fiscale posibilitatea de a impune cerințe suplimentare, cum ar fi numere secvențiale pentru facturile simplificate, oferă o măsură de siguranță simplă, care păstrează îmbunătățirile aduse de Comisie.

În acest domeniu, care privește sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și normele privind facturarea, Comisia trebuie să sprijine statele membre care au nevoie de asistență tehnică pentru modernizarea e-administrării, fie prin programul comunitar Fiscalis 2013, fie prin utilizarea fondurilor structurale. Cred că raportorul a adus amendamente care îmbunătățesc propunerea Comisiei, motiv pentru care am votat pentru adoptarea acestui raport

Sophie Auconie (PPE), *în scris. – (FR)* Am votat în favoarea raportului elaborat de dl Casa referitor la normele privind facturarea cu TVA. În legătură cu acest subiect, o directivă a Consiliului din 2001 a stabilit norme comune la nivelul Uniunii Europene ca mijloc de simplificare, modernizare și armonizare a normelor privind facturarea cu TVA. Cu toate acestea, există disparități în ceea ce privește normele din diferite state membre, în special în domeniul facturării electronice. Cu toate acestea, neconcordanțele constituie un impediment în calea integrării acestui tip de facturare, în ciuda faptului că este o sursă de simplificare. O mai mare armonizare a normelor propuse de Comisia Europeană și sprijinite de către raportor este, prin urmare, o veste bună pentru toate întreprinderile europene, deoarece facturarea *electronică* va fi mai accesibilă pentru acestea, iar, în schimb, povara lor administrativă va fi redusă.

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris. – (FR)* În conformitate cu procedura de consultare a Parlamentului European, am votat pentru raportul distinsului meu coleg maltez, dl Casa, referitor la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește normele privind facturarea. Aceasta a devenit esențială pentru desființarea organizării administrative

referitoare la facturare. Din punct de vedere istoric, oportunitățile pe care și le permit statele membre în acest domeniu au implicat norme disparate, în special în domeniul facturării *electronice*. Aceste norme reprezintă un obstacol în calea bunei funcționări a întreprinderilor în special pentru cele care utilizează tehnologii noi de dematerializare pe piața internă într-un moment în care poverile administrative inutile din Europa afectează creșterea economică. Sprijin toate măsurile de simplificare propuse în raport, în special cele destinate IMM-urilor și, în special: pentru a renunța la cerința de a deține o factură care să respecte formalitățile tuturor statelor membre; pentru a confirma că facturile tipărite și cele electronice sunt la fel de valabile; și pentru a elimina posibilitatea traducerii în limbile oficiale în acele state membre în care taxa necesită facturi speciale.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – Adoptarea acestui raport este salutară din multe puncte de vedere, însă aș vrea să mă refer - mai ales în calitate de raportor pentru aviz și autor al unor amendamente esențiale - doar la cele mai importante dintre ele, ambele având ca rezultat concret reducerea sarcinilor administrative care apasă asupra agenților economici

În primul rând, obligația statelor membre de a implementa schema de contabilitate de încasări și plăți (cash accounting) pentru IMM-uri (definite la nivel european ca fiind firmele cu cifra de afaceri sub 2 000 000 EUR) va fi un stimulent binevenit pentru mediul de afaceri. Aceasta în condițiile în care un agent economic se află în prezent în situația de a plăti TVA-ul unei facturi la momentul emiterii, însă încasarea facturii respective (și TVA-ul aferent) putând să aibă loc după luni de zile sau chiar niciodată. În toate cazurile însă, principiul conform căruia deductibilitatea TVA-ului este indisolubil legată de plata acestuia rămâne fundamentală

În al doilea rând, facturiile electronice i se conferă aceeași valoare juridică ca și facturiile pe hârtie, astfel încât facturile trimise prin e-mail vor înlocui, probabil, actualele facturi de hârtie, ușurând astfel atât activitatea de emitere și transmitere a facturilor, cât și pe cea de gestionare și stocare a acestora.

Vito Bonsignore (PPE), *în scris*. – (IT) Aș dori să îl felicit pe raportor, dl Casa, pentru activitatea importantă pe care a desfășurat-o până acum. Grupul meu parlamentar a fost întotdeauna angajat în a sprijini întreprinderile mici și mijlocii, care constituie forța motrice de susținere a economiei Europei și pe care noi, în calitate de politicieni, avem datoria de a o stimula.

În special, aprob posibilitatea, propusă de Comisie, de a permite furnizorului să plătească TVA-ul doar atunci când primește plata pentru o aprovizionare. De asemenea, sunt de acord cu principiul privind posibilitatea de a oferi valabilitate egală facturilor electronice și facturilor tipărite. Acest lucru constituie, prin urmare, o serie de măsuri care, în opinia mea, se încadrează într-un proces mai amplu de reducere a birocrăției care vine în ajutorul întreprinderilor europene, în special în cazul unei astfel de conjuncturi economice critice.

Așadar, am speranța că aceste măsuri vor fi adoptate cât mai curând posibil într-un cadru mai amplu de sprijin pentru întreprinderile mici și mijlocii, care trebuie să funcționeze într-un mediu fiscal și economic mai permisiv.

David Casa (PPE), *în scris*. – Acesta a fost propriul meu raport referitor la normele privind facturarea în materie de TVA. Am avut succes în solicitarea ca sistemul de contabilitate de casă să fie introdus în mod obligatoriu în toate statele membre, oferind astfel posibilitatea IMM-urilor de a alege sau nu utilizarea unui astfel de sistem. Raportul a constituit de asemenea un succes în ceea ce privește reducerea poverilor inutile asupra întreprinderilor, care au fost găsite în cadrul propunerii Comisiei. În acest scop, raportul a avut succes în atingerea obiectivelor sale și am votat în favoarea acestuia.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) O mai mare integrare a pieței interne și reducerea costurilor nejustificate pentru întreprinderi printr-un proces de simplificare și de reducere a barierelor administrative constituie obiective care trebuie avute în vedere pentru elaborarea legislației Uniunii.

Această directivă, care vizează stabilirea unui sistem comun de facturare cu privire la taxa pe valoarea adăugată, este, prin urmare, esențială pentru atingerea acestor obiective. În special, consider că metoda de facturare tradițională ar trebui să fie înlocuită cu facturarea electronică, care este mai rapidă și mai puțin costisitoare pentru întreprinderi și persoane fizice, cu condiția ca principiul transparenței să fie respectat.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Directiva în discuție urmărește să stabilească un sistem comun de facturare pentru taxa pe valoarea adăugată printr-un exercițiu de simplificare și de reducere a poverii administrative; acest lucru este esențial pentru o mai bună integrare a pieței interne și pentru reducerea costurilor nejustificate pentru întreprinderi. Consider că această directivă constituie un pas pozitiv în vederea clarificării și asigurării certitudinii juridice, atât pentru persoanele plătitoare de impozite, cât și pentru

administrații, furnizând în același timp mijloace suplimentare de luptă împotriva fraudei fiscale în materie de taxă pe valoarea adăugată.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Un sistem comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) în ceea ce privește normele privind facturarea este esențial pentru simplificarea, modernizarea și armonizarea normelor privind facturarea cu TVA. De asemenea, acest sistem nou aduce economii importante întreprinderilor, lucru care este extrem de important în acest context de criză. Adoptarea acestui raport reprezintă, de asemenea, un pas suplimentar în lupta împotriva fraudei și evaziunii fiscale.

Siiri Oviir (ALDE), *în scris.* – (ET) În calitate de liberal, am votat pentru directiva de schimbare a normelor privind facturarea, deoarece cred că metoda utilizată în prezent, prin care acest capitol a fost încorporat în directiva privind TVA, nu și-a atins pe deplin obiectivul, care a fost acela de a simplifica, moderniza și armoniza prezentarea de facturi cu TVA. Consider că noile norme vor reduce povara birocrăției antreprenorului și, de asemenea, vor asigura că aceleași norme privind întocmirea și emiterea facturilor vor începe să se aplice în toate statele membre. Având în vedere piața liberă și circulația serviciilor, nimic altceva nu ar fi rezonabil.

Raport: Ryszard Czarnecki (A7-0079/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris.* – (FR) Pe baza recomandării făcute nouă în raportul colegului meu deputat din Polonia, dl Czarnecki, am votat în favoarea acordării grefierului Curții de Justiție a descărcării de gestiune pentru execuția bugetului aferent exercițiului financiar 2008. Susțin cererea Curții de Conturi potrivit căreia procedurile consolidate privind achizițiile publice trebuie să fie stabilite de către Curtea Europeană de Justiție. Sunt mulțumit de buna funcționare a CEJ. Cu toate acestea, nu pot înțelege reticența CEJ de a publica declarațiile de avere ale membrilor săi și sprijin cererea făcută de Parlament de a pune în aplicare această practică fără întârziere.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Acest raport oferă o analiză exhaustivă a situației bugetare a Curții Europene de Justiție (CEJ). Acesta subliniază o serie de probleme importante care ar trebui să fie reexamine de urgență, cum ar fi necesitatea de a îmbunătăți procedurile privind achizițiile publice, cu scopul de a sprijini serviciile de autorizare să organizeze procedurile de licitație și să controleze respectarea obligațiilor de reglementare. Salut faptul că CEJ a adoptat practica de a include în raportul său de activitate un capitol în care să prezinte în mod detaliat măsurile luate pentru a da curs deciziilor anterioare ale Parlamentului privind descărcarea de gestiune, precum și rapoartele Curții de Conturi.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Curtea de Justiție.

Raport: Ryszard Czarnecki (A7-0097/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris.* – (FR) În temeiul recomandării făcute în raportul colegului meu deputat din Polonia, dl Czarnecki, am votat în favoarea acordării Secretarului general al Curții Europene de Conturi descărcarea de gestiune în privința execuției bugetului aferent exercițiului financiar 2008. La fel ca mulți dintre colegii mei deputați, sunt încântat de buna funcționare a Curții și de gestiunea sa financiară stabilă. Regret că declarațiile de avere ale membrilor Curții pe care aceștia din urmă le prezintă președintelui Curții în conformitate cu Codul său de conduită nu sunt făcute publice sau, cel puțin, comunicate membrilor Comisiei pentru control bugetar.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Mă bucur să văd că o firmă externă, PricewaterhouseCoopers a auditat conturile Curții de Conturi și a concluzionat că „nu ne-a atras atenția niciun aspect care să ne determine să credem că, în toate aspectele semnificative și pe baza criteriilor (identificate), (a) resursele alocate Curții nu au fost utilizate pentru scopurile propuse ale acestora și (b) procedurile de control în vigoare nu oferă garanțiile necesare pentru a asigura conformitatea operațiunilor financiare cu normele și reglementările

aplicabile”. De asemenea, salut includerea din partea Curții de Conturi a unui capitol care prezintă în mod detaliat măsurile adoptate pentru a da curs deciziilor anterioare adoptate de Parlament în cursul anului privind descărcarea de gestiune.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) În calitate de organism răspunzător în mare măsură de auditarea instituțiilor europene, Curtea de Conturi trebuie să fie, la rândul său, auditată. Este evident faptul că auditul efectuat de către o entitate din exterior PricewaterhouseCoopers s-a dovedit a fi foarte pozitiv. Raportul auditorului intern a fost de asemenea pozitiv, iar majoritatea recomandărilor sale au fost acceptate și aplicate în avans, în conformitate cu mai multe planuri de acțiune.

Raport: Ryszard Czarnecki (A7-0070/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris*. – (FR) În temeiul recomandării făcute în raport de către colegul meu din Polonia, dl Czarnecki, am votat în favoarea acordării Ombudsmanului European a descărcării de gestiune pentru execuția bugetului aferent exercițiului financiar 2008. Salut decizia Ombudsmanului, dl Diamandourous, de a face publică declarația anuală de avere și de a o publica pe site-ul său.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi a indicat în raportul său anual faptul că auditul nu a dat naștere niciunei observații semnificative în ceea ce privește Ombudsmanul. Totuși, aceasta a constatat că anumite aspecte ale procesului de achiziții publice ar putea fi îmbunătățite. Mă alătur raportorului în a saluta călduros decizia Ombudsmanului de a publica declarația anuală de avere și de a o face disponibilă pe internet. Sunt de acord cu raportorul în a îndemna Ombudsmanul să includă în următorul său raport de activitate (pentru exercițiul financiar 2009) un capitol în care să prezinte în mod detaliat măsurile adoptate pentru a da curs deciziilor anterioare ale Parlamentului adoptate în cursul anului privind descărcarea de gestiune.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Ombudsmanul European.

Raport: Ryszard Czarnecki (A7-0098/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris*. – (FR) Pe baza recomandării făcute Parlamentului European în raportul colegului meu din Polonia, dl Czarnecki, am votat în favoarea acordării descărcării de gestiune Autorității Europene pentru Protecția Datelor (AEPD) pentru execuția bugetului aferent exercițiului financiar 2008. Salut publicarea anuală a declarațiilor de avere ale membrilor aleși ai acestei instituții (responsabilul și adjunctul Autorității Europene pentru Protecția Datelor).

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, aceștia trebuie să răspundă în mod obiectiv și riguros pentru modul în care fondurile publice au fost utilizate. Mă alătur raportorului în evaluarea pozitivă efectuată cu privire la eforturile de consolidare a gestionării resurselor financiare și umane, precum și la îmbunătățirea funcționalității și eficienței funcțiilor de control intern realizate în 2008. Salut, de asemenea, publicarea anuală a declarațiilor de avere ale membrilor aleși ai Autorității Europene pentru Protecția Datelor (AEPD), care conțin informații relevante privind posturile remunerate sau activitățile, precum și activitățile profesionale declarabile. Acest lucru este esențial pentru consolidarea încrederii publicului în cei care dețin funcții publice. Sunt de acord cu raportorul în a îndemna AEPD să includă în următorul său raport de activitate (pentru exercițiul financiar 2009) un capitol în care să prezinte în mod detaliat măsurile adoptate pentru a da curs deciziilor anterioare ale Parlamentului adoptate în cursul anului privind descărcarea de gestiune.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care

le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0071/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris.* – (FR) În temeiul recomandării făcute Parlamentului European în raportul distinsei mele colege și prietene, dna Mathieu, am votat în favoarea acordării directorului Centrului de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene a descărcării de gestiune pentru execuția bugetului Centrului aferent exercițiului financiar 2008. Nu pot să înțeleg de ce acest organism acumulează excedente aparent inutile, de exemplu, un excedent de aproape 27 de milioane de euro în 2008 și fonduri acumulate la 31 decembrie 2008 de aproape 50 de milioane de euro. Sunt surprins de faptul că disputa privind pensiile nu a fost rezolvată.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi declară că a obținut asigurări rezonabile potrivit cărora conturile anuale ale Centrului de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene sunt fiabile și că operațiunile subiacente sunt legale și regulamentare. În ceea ce privește activitățile Centrului, Curtea de Conturi a constatat că a existat o anumită lipsă de precizie în previziunile pentru cererile de traduceri primite, fapt care a făcut ca Centrul să aibă un excedent bugetar acumulat contrar Regulamentului (CE) nr. 2965/94. Prin urmare, această situație trebuie remediată. Asemenea raportoarei, consider că este regretabil faptul că nu a fost încă soluționat conflictul dintre Centru și Comisie cu privire la cota de contribuție la pensie a angajatorului pentru personal.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0091/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi precizează în raportul său că conturile anuale ale Centrului European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale pentru exercițiul financiar 2008 sunt fiabile și că tranzacțiile subiacente sunt legale și regulamentare. Acest lucru înseamnă că Centrul a înregistrat progrese enorme în ceea ce privește procedura de inventariere pentru identificarea, înregistrarea și capitalizarea activelor privind documentația de control asupra proceselor interne și asupra procedurilor de achiziții publice. Totuși, a existat o stagnare în zona de gestionare a personalului, având în vedere că obiectivele pentru personal și indicatorii de performanță nu au fost nici cuantificabili, nici nu s-au concentrat asupra rezultatelor. Cu toate acestea, asemenea raportoarei, salut intenția Centrului de a introduce un sistem pilot în 2010 pentru înregistrarea timpului de lucru petrecut de fiecare membru al personalului.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0105/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi precizează în raportul său că conturile anuale ale Agenției Comunitare pentru Controlul Pescuitului aferente exercițiului financiar 2008 sunt fiabile, iar tranzacțiile subiacente sunt legale și regulamentare. Sunt îngrijorat de observația făcută de Curtea de

Conturi potrivit căreia Agenția nu întocmește un program de lucru multianual, care este esențial pentru gestionarea financiară eficientă și pentru stabilirea de obiective clare. Consiliul de administrație ar trebui să fie felicitat pentru decizia sa de a începe să dezvolte acest tip de program. Un astfel de program va fi esențial pentru îmbunătățirea gestiunii bugetare și financiare a Agenției. Deși Curtea a aprobat această gestionare, aceasta mai are încă unele neajunsuri care trebuie să fie abordate. Asemenea raportoarei, cred că un instrument important care trebuie prezentat ar constitui un mijloc eficient de gestionare a timpului de lucru al personalului, prin stabilirea strictă a numărului de ore recomandate pentru fiecare proiect.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Agenția Comunitară pentru Controlul Pescuitului.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0072/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris*. – (FR) În temeiul recomandării făcute Parlamentului European în raportul distinsei mele colegi și prietene, dna Mathieu, am votat în favoarea acordării directorului Agenției Europene pentru Reconstrucție descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului aferent exercițiului financiar 2008. Consider că ar fi util pentru Comisie, ca urmare a memorandumului de înțelegere din decembrie 2008 între Comisie și Agenție, care prevede anumite tranzacții de încheiere și în special pentru ca activele reziduale ale Agenției să devină proprietatea Comisiei după 31 decembrie 2008, să prezinte un raport detaliat final referitor la tranzacțiile de încheiere, atât pentru aspectele sociale, cât și pentru cele financiare. Sprijin solicitările de clarificare cu privire la fondurile alocate provinciei Kosovo, deoarece este în joc credibilitatea Uniunii și a acestei națiuni tinere, care într-o zi intenționează să devină un stat membru al UE.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Trebuie să evidențiez faptul că Curtea de Conturi a constatat că nu au fost îndeplinite niciuna dintre condițiile formale necesare pentru acordarea unei subvenții directe de 1 399 132 de euro (0,31 % din bugetul operațional disponibil) unei organizații internaționale. Asemenea raportoarei, deplâng faptul că funcționarea eficientă a Agenției Europene pentru Reconstrucție a fost afectată, iar gestionarea fondurilor a fost transferată către delegații; Solicit Comisiei să prezinte un raport care să prezinte în mod detaliat numărul de personal pe care delegațiile l-au folosit pentru a face față sarcinilor Agenției; și invit Comisia să ofere informații cuprinzătoare și complete dacă a fost furnizat sprijin bugetar din fondurile transferate de la Agenție către delegații.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Agenția Europeană pentru Reconstrucție.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0068/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Susțin că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi a declarat în raportul său că conturile anuale ale Agenției Europene de Siguranță a Aviației aferente exercițiului financiar 2008 sunt fiabile, iar tranzacțiile subiacente sunt legale și regulamentare. Au fost înregistrate progrese marcante în anii precedenți și s-au depus eforturi pentru punerea în aplicare a măsurilor propuse în trecut, atât de Curtea de Conturi, cât și de Serviciul de audit intern. Cu toate acestea, după cum subliniază raportorul, mecanismele pentru stabilirea obiectivelor Agenției trebuie să fie consolidate pentru a facilita evaluarea realizărilor lor și ar trebui introdusă o nouă metodologie pentru gestionarea personalului, de la recrutare la evaluarea performanței.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să

se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Agenția Europeană pentru Siguranța Aviației.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0104/2010)

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi declară că a obținut asigurări rezonabile potrivit cărora conturile anuale ale Centrului European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor sunt fiabile, iar tranzacțiile subiacente sunt legale și regulamentare. Ar trebui subliniat faptul că Centrul a consolidat funcțiile sale de sănătate publică, a sporit capacitățile programelor sale aplicabile bolilor specifice, a dezvoltat în continuare parteneriate și a îmbunătățit structurile sale manageriale. Totuși, deplâng faptul că Centrul nu și-a îndeplinit în mod exhaustiv obligația de a trimite autorității responsabile pentru descărcarea de gestiune un raport întocmit de directorul său care să rezume numărul de audituri interne realizate de auditorul intern.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. Acesta este motivul pentru care am votat pentru acest raport referitor la Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0089/2010)

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi arată că a obținut asigurări rezonabile potrivit cărora conturile anuale ale Agenției Europene pentru Produse Chimice sunt fiabile, iar tranzacțiile subiacente sunt legale și regulamentare. Agenția desfășoară un rol pe care Comisia nu este în măsură să îl adopte; este în deplină concordanță cu prioritățile strategice ale Uniunii, iar activitățile sale sunt complementare cu cele ale altor agenții. Ar trebui remarcat faptul că Curtea de Conturi evidențiază întârzierile în activitățile operaționale cauzate de dificultățile în punerea în aplicare a sistemului informatic și de o lipsă de personal calificat.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Agenția Europeană pentru Produse Chimice.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0092/2010)

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi consideră în raportul său că conturile anuale ale Agenției Europene de Mediu pentru exercițiul financiar 2008 sunt fiabile, iar tranzacțiile subiacente sunt legale și regulamentare. Felicit Agenția cu privire la evaluarea externă a agențiilor descentralizate ale UE împuternicite de Comisie în 2009, deoarece principalele concluzii au fost foarte pozitive. În special, o felicit pentru înființarea unui sistem bine dezvoltat de gestionare a activității, a unui program de lucru multianual, a unui instrument de planificare și control cu indicatori, precum și a unui sistem de gestionare integrată de control, toate acestea contribuind la asigurarea unei gestionări eficiente.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite

pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Agenția Europeană de Mediu.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0086/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. În raportul său, Curtea de Conturi descrie conturile anuale ale Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară pentru exercițiul financiar 2008 ca fiind fiabil, iar tranzacțiile subiacente ca fiind legale și regulamentare. Autoritatea a atins un nivel ridicat de execuție bugetară, atât pentru creditele angajate, cât și pentru creditele de plată (97 % și respectiv 95 %). Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că unele imperfecțiuni care au fost identificate anterior de Curtea de Conturi rămân și devin recurente, anume reportările de credite pentru anul următor și anularea angajamentelor pentru activitățile operaționale reportate din anul precedent. Această situație contravine principiului anualității și denotă deficiențe în programare și bugetare, care trebuie să fie remediate. Totuși, faptul că Autoritatea a reușit în ultimii ani să își îmbunătățească în mod substanțial și consistent indicatorii de performanță este o evoluție extrem de pozitivă.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0067/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi precizează în raportul său că conturile anuale ale Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie pentru exercițiul financiar 2008 sunt fiabile, iar tranzacțiile subiacente sunt legale și regulamentare. Asemenea raportoarei, susțin faptul că Centrul ar trebui să stabilească în mod explicit obiectivele propuse în programul său de lucru anual, pentru a facilita evaluarea anuală a performanțelor sale. Acesta ar trebui să includă, de asemenea, procedurile de gestionare a resurselor umane pentru a face un astfel de management mai eficient, de exemplu, prin introducerea obiectivelor privind orele de lucru pentru agenții săi în programarea sa și prin stabilirea duratei medii pe care ar trebui să o acorde fiecărui proiect.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Centrul European de Monitorizare a Drogurilor și a Dependenței de Droguri.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0078/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi a declarat că a obținut asigurări rezonabile cu privire la fiabilitatea conturilor anuale ale Agenției Europene pentru Medicamente și cu privire la legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente. Mă alătur raportoarei în a felicita Agenția în legătură cu punerea în aplicare a bugetului sofisticat bazat pe activitate și a monitorizării care satisface utilizatorul. Cu toate acestea, Agenția trebuie să îmbunătățească gradul de calitate al procedurilor de achiziții publice, astfel încât să pună capăt deficiențelor identificate de Curtea de Conturi (de exemplu, în ceea ce privește aplicarea metodelor de evaluare pentru criteriile de preț și în ceea ce privește necesitatea esențială pentru justificări în alegerea procedurilor).

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Agenția Europeană pentru Medicamente.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0081/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi și-a exprimat opinia potrivit căreia există dovezi că conturile anuale ale Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă sunt fiabile și că tranzacțiile subiacente sunt legale și regulamentare. Cu toate acestea, Agenția nu a reușit să pregătească un program de lucru multianual, iar programul său de lucru anual nu a fost legat de bugetul angajat. Cu toate acestea, Agenția finalizează o strategie pe cinci ani și dezvoltă indicatori privind performanța, care vor trebui să fie prezentați Parlamentului pentru control. De asemenea, raportul subliniază faptul că procedurile de stabilire a bugetului nu au fost suficient de riguroase, conducând la un număr ridicat de transferuri bugetare și la un nivel ridicat de anulare a creditelor de plată, indicând deficiențe în planificare și monitorizare. Cu toate acestea, este posibil ca acest lucru să fi fost un caz unic, din cauza mutării pe termen lung în clădirea de birouri a Agenției.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0087/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi precizează în raportul său că conturile anuale ale Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor pentru exercițiul financiar 2008 sunt fiabile, iar tranzacțiile subiacente sunt legale și regulamentare. Cu toate acestea, subliniază deficiențele în procedurile de achiziții publice, în special în ceea ce privește subestimarea bugetelor contractelor-cadru, care în cele din urmă constituie un obstacol la adresa concurenței loiale. Prin urmare, aceste deficiențe trebuie să fie depășite. Având în vedere importanța rețelelor de comunicații electronice, Agenția ar trebui să fie felicitată pentru îmbunătățirea rezistenței rețelelor europene de comunicații electronice, precum și pentru dezvoltarea și întreținerea cooperării cu statele membre.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0084/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, aceștia trebuie să răspundă în mod obiectiv și riguros pentru modul în care fondurile publice au fost utilizate. Curtea de Conturi precizează în raportul său că conturile anuale ale Agenției Europene a Căilor Ferate pentru exercițiul financiar 2008 sunt fiabile, iar tranzacțiile subiacente sunt legale și regulamentare. Cu toate acestea, Curtea de Conturi arată că Agenția prezintă puncte slabe în stabilirea de obiective și măsuri de performanță, precum și probleme legate de procedurile de achiziții publice. Având în vedere controlul mai mare al activităților organismelor publice, Agenția trebuie să adopte măsuri adecvate pentru a depăși aceste probleme. În cele din urmă, felicit Agenția cu privire la punerea în aplicare a 32 din

cele 36 de recomandări făcute de Serviciul de audit intern începând din anul 2006. Cu toate acestea, printre cele patru recomandări care sunt încă în curs, una este critică, iar trei sunt foarte importante și, prin urmare, invit Agenția să pună în aplicare anumite standarde de control intern cu privire la semnăturile băncii, separarea sarcinilor, posturile sensibile și întreținerea competențelor delegației, astfel cum se menționează în aceste recomandări.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Agenția Europeană a Căilor Ferate.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0083/2010)

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi precizează în raportul său că conturile anuale ale Fundației Europene de Formare pentru exercițiul financiar 2008 sunt fiabile, iar tranzacțiile subiacente sunt legale și regulamentare. Cu toate acestea, aceasta avertizează că există nereguli și o lipsă de transparență în procedurile de recrutare, iar Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) a deschis o anchetă referitoare la Fundație. Trebuie remarcat, totuși, faptul că Fundația declară că a întreprins o revizuire aprofundată a procedurilor de recrutare ca răspuns la constatările Curții de Conturi, deși nu am fost încă informați cu privire la acest lucru. În sfârșit, este important să subliniem că activitatea Fundației în sprijinirea Comisiei în 2008 a obținut o rată de satisfacție de 97 % din partea Comisiei.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Fundația Europeană de Formare.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0069/2010)

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi a declarat că a obținut asigurări rezonabile cu privire la fiabilitatea conturilor anuale ale Agenției Europene pentru Sănătate și Securitate în Muncă și cu privire la legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente. Agenția și-a îmbunătățit în mod semnificativ gestiunea financiară în ultimii trei ani, lucru binevenit, și ar trebui să continue să depună eforturi pentru asigurarea celor mai înalte standarde în planificarea bugetară, punerea în aplicare și control. Cu toate acestea, rămân câteva nereguli care trebuie rezolvate, în special în ceea ce privește procedurile de achiziții publice.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Agenția Europeană pentru Sănătate și Securitate în Muncă.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0076/2010)

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi arată că a obținut asigurări rezonabile că conturile anuale ale Agenției de Aprovizionare a Euratom sunt fiabile, iar tranzacțiile subiacente sunt legale

și regulamentare. Ar trebui remarcat faptul că în 2008, Agenția nu a primit nicio subvenție pentru a acoperi operațiunile sale, iar Comisia a suportat toate cheltuielile survenite Agenției pentru execuția bugetului aferent exercițiului financiar 2008. De asemenea, trebuie remarcat faptul că angajamentele reportate din exercițiul financiar 2007 au fost plătite cu partea neutilizată a subvenției pentru 2007. În orice caz, prin urmare, în lipsa unui buget autonom, Agenția este *de facto* integrată în cadrul Comisiei. Acest lucru ar putea ridica întrebări cu privire la structura și autonomia sa, care pot fi examinate în viitor.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Agenția de Aprovizionare a Euratom.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0088/2010)

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. În urma depistării unor deficiențe în procesul de recrutare și în procedurile de achiziții publice din anul precedent, Curtea de Conturi afirmă în raportul său că conturile anuale ale Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă pentru exercițiul financiar 2008 sunt fiabile, iar operațiunile subiacente sunt legale și regulamentare. Acest lucru reprezintă o îmbunătățire în ceea ce privește gestionarea conturilor Fundației și sistemelor de audit intern, care este binevenită. Având în vedere importanța acestei agenții, sper că aceasta își va continua eforturile privind disciplina bugetară, va îmbunătăți procedurile de gestionare a resurselor umane și va introduce numărul personalului, inclusiv personalul contractual, într-o manieră transparentă în raportul de activitate.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat pentru raportul referitor la Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0093/2010)

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. În ciuda avizului Curții de Conturi potrivit căruia conturile Unității Europene de Cooperare Judiciară (Eurojust) sunt fiabile, iar tranzacțiile subiacente sunt legale și regulamentare, mă îngrijorează evaluarea raportoarei că „lipsa indicatorilor, carențele în măsurarea gradului de satisfacție a utilizatorilor și lipsa de coordonare între buget și programul de lucru fac dificilă evaluarea performanțelor Eurojust”. De asemenea, am luat act de constatarea Curții de Conturi potrivit căreia în 2008 Eurojust a avut o problemă în ceea ce privește reportarea creditelor, cu toate că suma a fost mai mică decât în anul precedent și sunt necesare acțiuni pentru a preveni repetarea acestei situații pe viitor. În cele din urmă, împărtășesc preocuparea raportoarei că niciuna dintre cele 26 de recomandări făcute de Serviciul de audit intern nu au fost pe deplin puse în aplicare de către Eurojust.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Eurojust.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0090/2010)

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Doresc să felicit Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene pentru efortul depus în vederea remedierii deficiențelor identificate anterior, atât de către Curtea de Conturi, precum și de Serviciul de audit intern. Aș dori să subliniez în special introducerea de măsuri pentru a îmbunătăți evaluarea performanței. Astfel de acțiuni trebuie să fie dezvoltate în continuare.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Agenția pentru Drepturile Fundamentale a Uniunii Europene.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0085/2010)

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi precizează în raportul său că conturile anuale ale Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (FRONTEX) pentru exercițiul financiar 2008 sunt fiabile, iar operațiunile subiacente sunt legale și regulamentare. Menționăm faptul că bugetul Agenției a crescut în mod substanțial în ultimii trei ani, crescând cu 69 % în 2008. Cu toate acestea, Curtea de Conturi a găsit în mod constant câteva deficiențe, în special: (i) un nivel ridicat de reportări și anulări (cu 49 %, aproape 69 % și 55 % din creditele disponibile în 2008, 2007 și 2006, respectiv, necheltuite); (ii) angajamentele juridice asumate înainte de angajamentele bugetare corespunzătoare; și (iii) procedurile de recrutare care se abat de la norme, în special în ceea ce privește transparența și caracterul nediscriminatoriu al procedurilor în cauză.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Agenția Europeană pentru Managementul Cooperării Operaționale la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0073/2010)

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Mă îngrijorează faptul că, potrivit cuvintelor raportoarei, Autoritatea de Supraveghere a Sistemului Global European de Navigație prin Satelit (GNSS) a hotărât să își prezinte rezultatele activităților fără să ia în considerare faptul că gestionarea Autorității programelor Galileo și a Serviciului european geostaționar mixt de navigare vor fi întrerupte după finalizarea transferului de active și de fonduri către Comisie, programate pentru sfârșitul primului trimestru al anului 2008. Am regretat, de asemenea, faptul că Curtea de Conturi a calificat declarația sa de asigurare a fiabilității conturilor anuale pentru exercițiul financiar 2008 și cu privire la legalitatea și regularitatea tranzacțiilor subiacente.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Autoritatea Europeană de Supraveghere a GNSS.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0094/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. În raportul său, Curtea de Conturi descrie conturile anuale ale Întreprinderii comune europene pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune aferent exercițiului financiar 2008, ca fiind fiabile, iar tranzacțiile subiacente ca fiind legale și regulamentare. Ar trebui remarcat faptul că Curtea de Conturi a identificat un excedent de 57 600 000 de euro în contul rezultatului bugetar, care reprezintă 38 % din veniturile acumulate, iar o parte din acel surplus a fost reportat pentru exercițiul financiar 2009. Acest lucru ar fi putut rezulta din faptul că Întreprinderea comună a fost într-o fază de început și nu și-a instituit pe deplin controlul intern și sistemele de informații financiare în cursul exercițiului financiar 2008.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat pentru raportul referitor la Întreprinderea comună europeană pentru ITER și dezvoltarea energiei prin fuziune.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0077/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să fie răspunzători față de publicul larg. Prin urmare, ei trebuie să dea socoteală în mod obiectiv și riguros pentru modul în care au fost utilizate fondurile publice puse la dispoziția lor. Curtea de Conturi a declarat că a obținut asigurări rezonabile cu privire la fiabilitatea conturilor anuale ale Întreprinderii comune pentru gestionarea modernizării controlului traficului aerian în Europa (SESAR) și cu privire la legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente. Cu toate acestea, asemenea raportoarei, nu pot să nu subliniez faptul că bugetul final adoptat de Consiliul de Administrație în aprilie 2008 s-a dovedit a fi extrem de nerealist, așa cum este ilustrat de angajamentul și de ratele creditelor de plată de 1 % și, respectiv, 17 %. De asemenea, aș dori să subliniez faptul că au existat deficiențe în controalele de tranzacție și nu s-au efectuat controale interne adecvate pentru contractele de achiziții publice. Consider că este esențial pentru SESAR să adopte măsurile necesare pentru a rezolva problemele identificate acum în cursul exercițiului financiar următor.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Întreprinderea comună SESAR.

Raport: Brian Simpson (A7-0101/2010)

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind echipamentele sub presiune transportabile, care ar abroga directiva existentă și o serie de alte directive conexe. Întrucât unele prevederi tehnice ale directivei existente intră în conflict cu normele internaționale privind transportul de mărfuri periculoase, este esențial să se elimine neconcordanțele și să se alinieze cerințele tehnice la normele internaționale.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Transportul de echipamente sub presiune, cum ar fi rezervoarele, recipientele și cilindrii, este în prezent reglementat de Directiva 1999/36/CE, care stabilește cerințele de siguranță pentru transportul rutier și feroviar. În plus, directiva instituie norme comune pentru proiectarea, construcția și verificările ulterioare ale acestui tip de echipament.

Cu toate acestea, normele respective încălcă normele internaționale privind transportul de mărfuri periculoase, motiv pentru care Comisia a prezentat o propunere de directivă revizuită. Propunerea nu implică nicio modificare substanțială a cadrului de reglementare existent în ceea ce privește domeniul de aplicare și dispozițiile principale. Aceasta vizează pur și simplu eliminarea inconsecvențelor menționate mai sus, prin

introducerea cerințelor tehnice privind transportul de mărfuri periculoase în conformitate cu normele internaționale în vigoare.

Așadar, împărtășesc opinia raportorului că, în lipsa unei soluții orizontale între instituții în ceea ce privește modul de redactare a noilor dispoziții privind comitologia, dosarul trebuie să se încheie cât mai rapid posibil, cu un acord la prima lectură.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Transportul de echipamente sub presiune, cum ar fi rezervoarele, recipientele și cilindrii, este în prezent reglementat de Directiva 1999/36/CE. Directiva garantează libera circulație a acestor echipamente în interiorul Uniunii, inclusiv introducerea lor pe piață, prin stabilirea unor norme comune pentru proiectarea, construcția și controalele ulterioare. Cu toate acestea, unele prevederi tehnice ale directivei existente intră în conflict cu normele internaționale pentru transportul mărfurilor periculoase. Prin urmare, Comisia a prezentat o propunere de directivă revizuită, care ar abroga directiva existentă privind echipamentul sub presiune transportabil și o serie de alte directive conexe. Pentru motivele de mai sus, am votat pentru această rezoluție, prin intermediul căreia comitetul este invitat să adopte raportul fără amendamente suplimentare și să îl mandateze pe raportor să înceapă negocierile cu Consiliul pe această bază.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Preocuparea crescândă legată de aspectele referitoare la mediu și protecția sa ne face să acordăm mai multă atenție normelor de siguranță referitoare la transportul de echipamente sub presiune. Scopul acestei directive este de a consolida siguranța și a asigura libera circulație a acestor echipamente în interiorul Uniunii, prin stabilirea unor norme clare, transparente și obligatorii pentru transportul în condiții de siguranță a echipamentelor sub presiune din toate statele membre, standardizând procedurile în întreaga UE.

Rovana Plumb (S&D), *în scris.* – Cel mai important obiectiv al acestei directive este eliminarea incoerențelor existente în legislația anterioară, prin alinierea cerințelor tehnice la normele internaționale privind transportul de mărfuri periculoase. În plus, propunerea urmărește simplificarea și raționalizarea anumitor dispoziții, în special cele referitoare la procedurile de evaluare a conformității. De asemenea, propunerea include dispoziții în ceea ce privește echipamentele pentru operațiuni de transport pe piața internă, stabilind un cadru general pentru comercializarea produselor pe piața unică europeană

Am votat acest raport deoarece consider că propunerea va asigura, după adoptare, un nivel înalt de siguranță pentru echipamentele sub presiune transportabile și utilizatorii acestora, iar implementarea corectă la nivelul statelor membre va asigura o protecție sporită a mediului și sănătății cetățenilor.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Am votat în favoarea raportului Simpson referitor la echipamentele sub presiune transportabile, chiar dacă amendamentul nostru nu a fost adoptat.

Raport: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Mara Bizzotto (EFD), *în scris.* – (IT) Securitatea aeroportului și transparența tarifelor de consum, în scopul de a ridica standardele și nivelurile: acestea sunt temele abordate de propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind tarifele de securitate aviatică.

Sistemele actuale de acoperire a costurilor legate de securitatea aviației, reglementate la nivel național, nu sunt întotdeauna clare pentru toți utilizatorii finali, care adesea nici măcar nu sunt consultați înainte ca taxele să fie calculate sau să se aducă modificări la un sistem de taxare care îi afectează. Printre alte propuneri, raportul sugerează includerea pasagerilor și a asociațiilor de protecție a consumatorilor în cadrul consultărilor dintre organismul de gestionare a securității și companiile aeriene, pentru a se asigura că toate costurile măsurilor de securitate sunt stabilite în mod corect, precum și pentru a verifica prețul biletului de avion plătit de utilizatorul final.

Salut un alt punct atins de raport: solicitarea privind adoptarea unei directive să fie pusă în aplicare numai de către aeroporturile din statele membre care impun în mod eficient tarife pentru măsuri de securitate, și nu de cele în care acest tip de măsură nu a fost introdus. Din aceste motive, am votat în favoarea raportului.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) Evenimentele din ultimele săptămâni au arătat că securitatea aeroportului este o sarcină foarte importantă pentru statele membre și că trebuie să adopte toate măsurile esențiale de precauție. Fiecare stat membru decide asupra metodelor de finanțare și asupra aplicării securității aviației. Este foarte important faptul că directiva stabilește principiile de bază și procedurile aplicabile organismului responsabil pentru securitate și companiile aeriene. Deși cerințele legale pentru reglementarea

aeroportului diferă foarte mult în multe state membre, trebuie să fie totuși furnizată o cantitate rezonabilă de informații din partea operatorului către transportatorii aerieni, astfel încât să aibă sens procesul de consultare între aeroporturi și transportatorii aerieni. În acest scop, directiva stabilește ce informații ar trebui să fie furnizate în mod periodic de către organismul de gestionare a aeroportului. Transportatorii aerieni trebuie, la rândul lor, să furnizeze informații referitoare la propriile previziuni de trafic, la utilizarea prevăzută a flotei și la cerințele lor specifice, prezente și viitoare referitoare la aeroport, astfel încât să permită organismului de gestionare a aeroportului să utilizeze capitalul și capacitatea acestuia în mod optim.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose și Britta Thomsen (S&D), *în scris*. – (DA) Social-democrații danezi din Parlamentul European s-au abținut de la votul privind această propunere, deoarece consideră, în primul rând, că această legislație este inutilă, pentru că legislația necesară în acest domeniu este deja în vigoare. În al doilea rând, credem că nu este răspunderea UE să solicite statelor membre să plătească orice costuri suplimentare pentru securitatea aeroportuară. Problema finanțării tarifelor de securitate ar trebui să fie încredințată fiecărui stat membru.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind tarifele de securitate aviatică. Această propunere este extrem de importantă în susținerea și protejarea consumatorilor și a drepturilor pasagerilor, deoarece stabilește o serie de principii de bază care trebuie respectate de către operatorii aeroportuari în momentul stabilirii taxelor lor de securitate. Acestea sunt: nediscriminarea, consultarea și calea de atac, transparența și legătura dintre costuri și tarifele de securitate, precum și înființarea unei autorități de supraveghere.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Comisia Europeană a prezentat o propunere de stabilire a principiilor de bază care trebuie respectate de către operatorii aeroporturilor în momentul stabilirii taxelor lor de securitate: (i) nediscriminarea; (ii) consultarea și calea de atac; (iii) transparența și corelarea cu costul tarifelor de securitate; și (iv) înființarea unei autorități de supraveghere.

Principala întrebare care apare în acest sens este aceea a finanțării măsurilor de securitate mai stricte care ar trebui să fie puse în aplicare. Parlamentul a solicitat de mai multe ori o reglementare de finanțare a tarifelor de securitate, dar fără succes. Raportorul susține foarte bine că finanțarea acestor măsuri mai stricte nu ar trebui să fie suportată exclusiv de către pasageri (prin externalizarea costurilor), dar ar trebui să fie finanțate de către statele membre, care în cele din urmă poartă răspunderea pentru securitatea aeroporturilor lor. În sfârșit, aș dori să subliniez faptul că nu se poate investi prea mult în securitatea aeroportului și a pasagerilor, așa cum au demonstrat în mod clar cele mai recente atacuri teroriste împotriva aviației civile, care din fericire au fost dejucate.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Parlamentul European a solicitat – de mai multe ori și în zadar – adoptarea regulamentului de finanțare a taxei de securitate pentru a obține o mai mare transparență, precum și pentru ca impozitele și taxele de securitate să fie legate de scopurile lor reale. Parlamentul European consideră că statele membre ar trebui să suporte cheltuielile pentru punerea în aplicare a măsurilor mai stricte. Incidentul terorist de acum câteva săptămâni a arătat din nou că securitatea aeroportului este responsabilitatea statelor membre și că scopul măsurilor existente de securitate și al celor nou avute în vedere este de a preveni actele de terorism. Cu toate acestea, un punct care nu a fost ridicat până în prezent în dezbateri în această privință, este faptul că în cele din urmă, pasagerii sunt cei care suportă cheltuielile pentru astfel de măsuri. Sunt de acord cu modificările introduse prin această rezoluție, care va face posibilă prevenirea procedurilor paralele inutile și a costurilor administrative în acest domeniu.

Louis Grech (S&D), *în scris*. – Trebuie să ne asigurăm că tarifele de securitate în aeroport sunt transparente, obiective și bazate pe criterii clare care reflectă costurile reale. Orice costuri noi la transportul aerian ar trebui să ia în considerare importanța pe care o au aeroporturile pentru dezvoltarea regiunilor, mai ales cele care depind considerabil de turism, precum și cele care suferă de handicapuri geografice și naturale, cum ar fi insulele și regiunile ultraperiferice. Utilizatorii aeroportului, precum și autoritățile locale, ar trebui să poată obține informații într-un timp util cu privire la modul și la baza de calcul a taxelor. De asemenea, ar trebui să existe o procedură obligatorie de consultări între autoritățile aeroportuare și părțile interesate sau autoritățile locale, ori de câte ori este necesară o revizuire a tarifelor. De asemenea, orice autoritate independentă de supraveghere ar trebui să aibă termeni de referință precisi și definiți în mod clar, inclusiv, în special, orice competențe pe care le poate avea pentru a adopta măsuri punitive.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Consider că este inacceptabil faptul că statele membre nu garantează finanțarea pentru măsurile de securitate ale aeroportului, care nu sunt prevăzute în legislația europeană și, în plus, transferă costurile către companiile aeriene, care apoi îi pun pe pasageri să plătească. Consider că a

fost necesar să se meargă mai departe de reglementarea din 2008 și să se adopte legislația care să garanteze că pasagerii nu suportă aceste costuri suplimentare, care uneori se pot dovedi a fi independente de tarifele de securitate. De aceea, am susținut raportul colegului meu austriac, dl Leichtfried, care garantează o mai mare transparență pentru cetățeni, precum și pentru companiile aeriene și forțează statele membre să prevadă finanțarea publică pentru măsurile de securitate care depășesc cerințele europene, din moment ce acestea se încadrează în securitatea națională a fiecărui stat membru. În cazul în care Comisia prezintă o propunere de includere a scanerelor corporale pe lista metodelor europene pentru a opri statele membre să le finanțeze, îl voi sprijini din nou pe colegul meu și voi vota împotriva acestei propuneri, dacă este necesar.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Atenția sporită acordată securității în aeroporturile noastre a adus costuri mai mari, pentru care pasagerii au trebuit să plătească. Costurile suplimentare ale măsurilor de securitate mai stricte trebuie să fie suportate de către statele membre, deoarece acestea există pentru a preveni actele teroriste; totuși, acestea sunt suportate de către pasageri. Am votat în favoarea raportului în cauză, deoarece ne opunem acestei situații.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Costurile unei sarcini care urmează să fie îndeplinită de către stat, și anume menținerea siguranței publice, nu pot fi pur și simplu trecute cu vederea. Trebuie să hotărâm care sunt costurile pe care pasagerii se pot aștepta să le plătească în conformitate cu reglementările de securitate anti-teroriste din ce în ce mai restrictive. Numai atunci când țările însele trebuie să-și asume responsabilitatea financiară pentru măsurile de securitate stricte care au fost prescrise și pot de asemenea lua propriile decizii în ceea ce privește aceste măsuri, putem preveni posibilitatea unei creșteri neîngrădite a scanerelor corporale și a altor măsuri asemănătoare. Singurele persoane care ar putea profita de pe urma isteriei din jurul terorismului și de concurența necontrolată de a deveni mai bine dotate, vor fi companiile inovatoare din SUA. Din aceste motive, această propunere trebuie salutăată.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am votat DA pentru raport. Cu toate acestea, cel mai important lucru pentru noi a fost faptul că cele două obiective de „a lega costurile pentru controlul de securitate și de scanare cu serviciile liberalizate de handling la sol” și „tratamentul echitabil intermodal de finanțare a măsurilor de securitate” au fost ambele respinse de PPE și ALDE (RCV).

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Parlamentul a solicitat în repetate rânduri Comisiei să reglementeze finanțarea tarifelor de securitate în sectorul aviației. Poziția sa a fost întotdeauna aceea de a face apel la o mai mare transparență și pentru ca impozitele și taxele de securitate să fie legate de scopurile lor reale, considerând că statele membre ar trebui să suporte cheltuielile pentru punerea în aplicare a măsurilor mai stricte.

Propunerea Comisiei nu abordează această problemă. Se urmărește doar o nouă evaluare a impactului economic cu scopul de a restrânge costurile, pe baza principiilor de nediscriminare, consultare și cale de atac, precum și pe baza transparenței tarifelor. Cu toate acestea, prezentul document propune ca, în cazul în care măsurile mai stricte conduc la costuri suplimentare, acestea ar trebui să fie finanțate de către statul membru. Subliniez importanța măsurilor de securitate la aeroporturi și votez în favoarea acestei inițiative a Parlamentului.

Propunerea, care urmează să fie pusă în aplicare în toate aeroporturile comerciale din Uniunea Europeană, este legată intrinsec de îngrijorarea față de dreptul la informare, de nediscriminarea pasagerilor și de protecția consumatorilor. Consider că obiectivele privind o mai mare transparență și evitarea costurilor inutile pot fi realizate numai prin armonizarea legislațiilor și clarificarea responsabilității între companiile aeriene și statele membre în adoptarea de măsuri de securitate.

Artur Zasada (PPE), *în scris*. – (PL) Am fost bucuros să aflu rezultatele votului de astăzi. Cred că pe parcursul lucrărilor la acest document, am reușit să dezvoltăm o poziție neechivocă și ambițioasă, în special în ceea ce privește finanțarea. Aș dori să subliniez încă o dată: atacurile teroriste nu sunt îndreptate împotriva companiilor aeriene, ele sunt îndreptate împotriva statelor membre. Statul este garantul securității cetățenilor săi și trebuie să îndeplinească această obligație. Rezultatul votului de astăzi – 613 voturi pentru, 7 împotriva – este un semnal foarte clar pentru Consiliu. Acest lucru demonstrează hotărârea sporită a Parlamentului European cu privire la problema obligațiilor tuturor statelor membre de a suporta cel puțin o parte din costurile de securitate ale traficului aerian.

Raport: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris*. – Am votat în favoarea raportului Orientări comunitare pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport pentru că are în vedere construcția și modernizarea de infrastructuri feroviare, porturi, căi navigabile și aeroporturi. Printre proiectele prioritare pe care le are în

vedere se regăsește și calea ferată Curtici-Brașov. Salut desemnarea unui comitet care să sprijine Comisia în punerea în aplicare și elaborarea orientărilor stabilite de această decizie.

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat cu hotărâre în favoarea acestui text. Deși aduce numai modificări de ordin tehnic, ne aduce aminte de importanța unei rețele europene de transport pentru a-i aduce mai aproape pe cetățenii UE și pentru a încuraja mobilitatea. O astfel de mobilitate este esențială, deoarece nu putem avea o Europă adecvată fără să ne cunoaștem vecinii, țările și cultura lor. Rețeaua transeuropeană de transport contribuie, de asemenea, la planul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, prin introducerea unei mai bune gestionări a modurilor de transport și a promovării interoperabilității acestora.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Textul în cauză este o propunere a Comisiei care nu este mai mult decât o codificare a actelor și reglementărilor anterioare. Acesta introduce, de asemenea, unele modificări minore. Prin urmare, în conformitate cu propunerea raportorului și după ce am acordat atenție garanțiilor juridice și politice, susțin adoptarea textului, inclusiv modificările minore și corecțiile propuse de Consiliu, precum și finalizarea dosarului printr-un acord la prima lectură.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Din punct de vedere tehnic, prezenta propunere este una care codifică textul juridic. Cu toate acestea, Comisia a fost obligată să o reformeze, deoarece anexa a fost ușor modificată. Am votat pentru adoptarea acestor amendamente.

Elie Hoarau (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Condamn faptul că regiunile ultraperiferice nu constituie întotdeauna o parte integrantă din rețeaua globală de transport transeuropean, în ciuda importanței fundamentale pentru coeziunea economică, socială și teritorială. Este de neconceput că RUP nu sunt implicate în planificarea rețelei și nu apar pe mai multe hărți ale rețelei transeuropene de transport. Rețeaua globală, autostrăzile maritime și proiectele prioritare ar trebui să fie extinse la toate RUP, fără discriminare. Politica TEN-T ar trebui să includă, de asemenea, industriile de rețea și serviciile de interes economic general; nu ar trebui să se limiteze doar la fluxurile importante de trafic de marfă și călători. Cererea de tratament egal pentru regiunile ultraperiferice trebuie să fie luată în considerare. Cum putem considera renunțarea la rețelele transeuropene atunci când politica europeană de transport este vitală pentru deschiderea regiunilor noastre și pentru libertatea de circulație în cadrul pieței interne? În timp ce, pe de o parte, Uniunea Europeană ne vinde zahărul, bananele și producția de rom în alte țări prin intermediul unor tratate comerciale, pe de altă parte, ne ține în același timp în afara rutelor comerciale intraeuropene. Acest lucru ne sugrumă, ceea ce este trist.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris.* – În timpul ședinței plenare am votat raportul referitor la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind orientările comunitare pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport. A fost o propunere de natură tehnică, adevărata revizie a orientărilor fiind în curs de pregătire. Se estimează că finalizarea lor va avea loc la sfârșitul anului următor. Consider că e un prilej extrem de important de a reafirma importanța pe care politica în domeniul transporturilor la nivel european o are în contextul actual, în care se dezbate obiectivele pentru Europa 2020. Statele membre în general și în special România, ca țară ce încă are nevoie de investiții în infrastructura de transport, trebuie să fie conștiente că această politică a transporturilor este în proces de reformulare, conform cu noile provocări. Îmbătrânirea populației și nevoile speciale de mobilitate pentru vârstnici, migrația socială, schimbările climatice sunt doar câteva din elementele care obligă politica în domeniul transporturilor să fie concepută corespunzător. În paralel, elaborarea în această perioadă a Strategiei UE privind Dunărea, este un cadru perfect pentru ca transportul fluvial pe ape interioare din UE, să fie valorificat la maximum

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Amendamentele și redefinirile dezvoltării rețelei de transport transeuropene au loc de ani de zile. O rețea eficientă de transport transeuropean este esențială pentru existența unei piețe interne sănătoase și contribuie la consolidarea coeziunii economice și sociale. Fenomenul vulcanului din Islanda ne-a arătat fără echivoc că este necesară o rețea de transport transeuropeană; una care este eficientă și poate da un răspuns coordonat la problemele care apar în aceste situații. Această decizie este importantă, deoarece oferă orientări cu privire la obiectivele, prioritățile și principalele acțiuni care urmează să fie adoptate în domeniul rețelei transeuropene de transport.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) UE a confirmat importanța coridorului Marea Baltică-Marea Adriatică prin acordarea unui statut prioritar brațului nordic de la Gdańsk până în Republica Cehă și prin declararea angajamentului său față de proiectul tunelului de la baza masivului Brenner. Este chiar mai important să se dezvolte partea de sud a coridorului pe ruta căii ferate austriece spre Italia. În această rețea în mod special, care transportă aproximativ jumătate din toate mărfurile și pasageri, avem nevoie să remediem o situație periculoasă. Sprijinul din partea UE pentru proiectul Koralm este esențial, în temeiul blocajelor existente din această regiune pe rutele feroviare pentru transportul de marfă; în care, în definitiv, UE excelează mereu. Cu

tunelul de la Koralm, UE are o ocazie unică de a transfera traficul spre căile ferate la o scară pentru care am luptat timp de zeci de ani. Am votat în favoarea raportului, deoarece dezvoltarea rețelei transeuropene poate fi crucială pentru competitivitatea Europei, iar amendamentele depuse sunt numai ajustări de ordin tehnic.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport, chiar dacă amendamentul nostru nu a fost adoptat.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) În ceea ce privește prioritățile naționale în contextul rețelei transeuropene de transport (TENT), consider că este important să investim nu numai în căile ferate, ci, mai presus de toate, în autostrăzi maritime și în interoperabilitatea și cooperarea diferitelor tipuri de transport.

Numai o rețea veritabilă de transport combinat, susținută de o gestionare eficientă, va fi capabilă să asigure competitivitatea alternativei maritime. Transportul maritim este esențial pentru țara mea, care se bucură de acces privilegiat la căile navigabile și cu adevărat crucial pentru regiunile ultraperiferice și insulare, ca în cazul Madeirei. În plus, este un instrument esențial pentru continuarea consolidării pieței interne și pentru coeziunea teritorială.

Acest raport este sprijinit în sens larg nu numai în cadrul Parlamentului, ci și în cadrul Comisiei și al Consiliului. De asemenea, acesta prezintă o componentă tehnică. Adoptarea sa în acest Parlament urmează recomandarea sa practic în unanimitate din partea Comisiei pentru transport și turism.

Pe scurt, această propunere, pe care am sprijinit-o personal, nu modifică conținutul textului TENT, ci doar adaugă hărți din cele 12 state membre care au aderat la Uniune în 2004 și 2007. Este în curs de pregătire o revizuire a orientărilor Uniunii pentru dezvoltarea TENT și aceasta va fi gata abia spre sfârșitul anului 2010.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris*. – (LT) UE deține 5 milioane de kilometri de drumuri (62 de mii de kilometri de autostrăzi), 215 mii de kilometri de căi ferate și 41 de mii de km de căi navigabile interne. Se speră că intercomunicarea între statele membre se va dubla până în 2020. O Europă unită nu este posibilă fără o rețea de transport transeuropean (TEN-T) coordonat și eficient. În baza unui tratat al UE, investițiile în TEN-T vor ajunge la aproximativ 500 de miliarde de euro. Prin urmare, este important să se asigure cooperarea europeană și să se selecteze cu atenție proiectele prioritare. TEN-T este menită să stabilească legături terestre, maritime și de transport aerian în întreaga Europă până în 2020. Obiectivul principal este de a asigura circulația rapidă și ușoară a persoanelor și bunurilor între statele membre. O autostradă la standard european leagă cel mai mare port al Lituaniei, Klaipėda de Vilnius, iar o linie de cale ferată o conectează pe cea din urmă cu Moscova și cu estul. Dacă dorim ca portul să rămână competitiv, trebuie să modernizăm infrastructura sa actuală și să reducem birocrăția. În special căile ferate și căile navigabile interne ar trebui să fie utilizate pentru transportul pe distanțe lungi și drumuri pentru distanțe scurte. Ar trebui să fie dedicate mai multe eforturi tranzitului încărcăturii interne și transportului pe calea navigabilă, care este mai rentabil și mai eficient din punct de vedere energetic, nepoluant și sigur. Cel mai important lucru este siguranța și protecția pasagerilor. Criza financiară a avut un impact asupra politicii de transport. Cu toate acestea, TEN-T poate fi utilizată pentru a crea locuri de muncă și pentru a respecta coeziunea socială și economică. Strategia Europa 2020 recunoaște importanța politicii de transport pentru economia europeană. Libera circulație a persoanelor și a mărfurilor este ceea ce definește UE. Acest lucru este posibil numai cu o bună TEN-T. -

Raport: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea acestui raport deoarece cred că, pentru a aborda criza actuală, trebuie să găsim modalități de a accelera punerea în aplicare a programelor de ajutor, astfel încât finanțarea Uniunii care vizează în special sprijinul cetățenilor și, mai specific șomerii, să poată fi folosită mai bine. Prezenta propunere urmărește să facă o serie de modificări de reglementare în scopul simplificării normelor de punere în aplicare a politicii de coeziune și de creștere a prefinanțării (plăți în avans) către programele Fondului european de dezvoltare regională (FEDR) și Fondului social european (FSE). Previiziunile economice anunță o reducere majoră în creșterea economică a UE de 1,1 % în 2010. În acest context, acest raport reprezintă o reacție la criza financiară și la repercusiunile sale socioeconomice. Prin urmare, consider că este extrem de important să atingem o mai mare transparență și o simplificare a normelor care reglementează politica de coeziune. Această contribuție va avea un impact pozitiv asupra ritmului de punere în aplicare a programului, în special prin furnizarea de norme mai clare și mai puțin birocratice către autoritățile naționale regionale și locale care vor permite o mai mare flexibilitate în adaptarea programelor la noile provocări.

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris.* – Anul trecut, Comisia a făcut o propunere de modificare a Regulamentului privind fondurile structurale (1083/2003), pentru a acorda stimulente economice statelor membre afectate în mod grav de criza economică. Printre altele, Comisia propunea o derogare de la principiul cofinanțării, prin introducerea unei opțiuni temporare pentru statele membre care au probleme de fluxuri de numerar de a solicita rambursări de 100% pentru finanțările măsurilor eligibile pentru Fondul Social European

Consiliul a respins această propunere, dar a fost de acord cu prelungirea termenului pentru calcularea sumelor dezangajate din oficiu din angajamentele bugetare anuale aferente contribuției totale anuale pe 2007 pentru a îmbunătăți absorbția de fonduri destinate anumitor programe operaționale

Cred că propunerea raportorului de a se reconstitui, ca o măsură tranzitorie, creditele aferente exercițiului financiar 2007 pentru fondurile de asistență din cadrul Fondului Social European, ca urmare a dezangajării, este justificată, având în vedere intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care ar împiedica aplicarea articolului 93 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1083/2006 în forma sa actuală.

Alfredo Antoniozzi (PPE), *în scris.* – (IT) Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune s-au dovedit a fi eficiente și extrem de utile ca instrumente de dezvoltare teritorială și de combatere a consecințelor crizei economice care a afectat Europa și lumea de ceva timp încoace. În acest sens, salut propunerile de simplificare a procedurilor de dezangajare a fondurilor și de facilitare a plăților către beneficiarii din diverse programe puse în aplicare cu ajutorul fondurilor menționate anterior. În plus, sunt în favoarea oferirii unei tranșe suplimentare de prefinanțare pentru 2010 pentru statele membre mai grav afectate de criză.

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) În calitate de referent al acestui raport din partea Grupului PPE, am făcut apel la colegii mei să voteze în favoarea acestui text. În ceea ce privește simplificările conținute în acest raport, sunt convins că acestea sunt un lucru foarte bun. Acesta este un adevărat pas înainte: există mai puține informații de oferit, o mai mare flexibilitate în ceea ce privește proiectele generatoare de venituri, mai puține controale din partea Comisiei pentru proiectele de mediu în valoare de 25 - 50 de milioane și așa mai departe.

În ceea ce privește aspectul financiar, am solicitat ca propunerea inițială să fie reorientată. Într-adevăr, ar fi fost o idee bună să se repună în discuție principiul cofinanțării cheltuielilor și să se pună în aplicare proiectele finanțate integral de Fondul social european (FSE), astfel cum a propus Comisia. Pentru a echilibra cheltuielile pe termen lung, unele state membre s-ar fi confruntat cu dificultăți financiare severe. Parlamentul a găsit un compromis care să ne permită să ajutăm țările cele mai afectate de criză și să evităm dezangajarea pentru anul 2007.

Prin acest vot, acordăm un sprijin sporit beneficiarilor fondurilor UE, precum și departamentelor de deschidere. Cu toate acestea, să nu uităm faptul că mai avem încă multe de făcut în ceea ce privește simplificarea.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) -Este important de subliniat faptul că presiunea asupra resurselor financiare naționale continuă să crească și necesită adoptarea unor măsuri suplimentare pentru a atenua această presiune printr-o utilizare mai eficientă a fondurilor UE, precum și prin mobilizarea și accelerarea tuturor fondurilor disponibile pentru a face față crizei, în special cu ajutorul Fondului social european (FSE) pentru măsurile de redresare rapidă, așa cum s-a subliniat în comunicarea menționată. Este deosebit de important faptul că ar trebui să se întreprindă mai multe eforturi pentru a facilita gestionarea finanțării UE în scopul accelerării fluxului de finanțare pentru beneficiarii cei mai afectați de încetinirea creșterii economice. Este important să se atingă obiectivul general de raționalizare a investițiilor cofinanțate în statele membre și în regiuni și de creștere a impactului finanțării întregii economii, în special, asupra întreprinderilor mici și mijlocii și asupra ocupării forței de muncă. Întreprinderile mici și mijlocii sunt motorul economiei europene și principalii producători de creștere economică durabilă, prin crearea de numeroase locuri de muncă de calitate. Continuarea simplificării și clarificării normelor care reglementează politica de coeziune va avea în mod incontestabil un impact pozitiv asupra ritmului aplicării programului, în special prin furnizarea de norme mai clare și mai puțin birocratice către autoritățile naționale, regionale și locale, care va permite mai multă flexibilitate în vederea adaptării programelor la noi provocări.

David Casa (PPE), *în scris.* – Raportul se referă la gestiunea financiară a unora dintre cele mai importante fonduri din cadrul Uniunii Europene. Acestea sunt incluse în Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune. În urma unei analize atente a propunerii de regulament (COM (2009) 0384), precum și a articolului 161 din Tratatul CE în plus față de alte documente, am fost tentat să sprijin poziția raportorului și, prin urmare, am votat în favoarea acestuia.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Modificarea Regulamentului privind implementarea fondurilor structurale și de coeziune este o măsură de sprijin a statelor UE pentru perioada de criză și, mai ales, răspunde cerințelor acestora privind simplificarea managementului fondurilor

Consider că noile prevederi vor contribui totodată la reducerea riscului de pierderi de fonduri neutilizate suficient de repede, având în vedere că se oferă o marjă de timp mai mare pentru proiecte care nu au fost încă aprobate sau implementate în perioada specificată.

Sper totodată că aceste reguli simplificate vor intra în vigoare cât mai curând posibil, astfel încât statele membre și, mai ales, regiunile vizate să poată beneficia de această posibilitate de finanțare UE, iar autoritățile publice din aceste regiuni să continue să investească în proiecte europene în ciuda constrângerilor bugetare

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris*. – (FR) Delegația mișcării democratice salută adoptarea unui raport care permite simplificarea unor prevederi ale Fondului regional de dezvoltare, ale Fondului social european și ale Fondului de coeziune. Relaxarea termenelor limită pentru utilizarea fondurilor reprezintă un important pas înainte. Normele actuale prevăd că ajutorul trebuie folosit în termen de doi ani de la obținere, în caz contrar, trebuie să fie returnat. Noile norme vor presupune că regiunile și statele membre nu-și pierd fondurile angajate în 2007 pentru proiectele a căror implementare a fost amânată. Din acel moment, proiectele de mediu în valoare totală de mai puțin de 50 de milioane de euro nu vor mai trebui să facă obiectul unei cereri specifice din partea statelor membre pentru aprobarea de către Comisia Europeană. Vor fi autorizate avansuri suplimentare financiare pentru 2010 pentru acele state membre cel mai afectate de criza economică și financiară. Simplificarea unor dispoziții va facilita, de asemenea, revizuirea programelor operaționale în curs de desfășurare și ne va permite să răspundem mai bine la situații de criză. De exemplu, regiunile afectate de furtuna Xynthia vor putea să folosească această nouă flexibilitate pentru a ajuta victimele aceluia dezastru.

Robert Dušek (S&D), *în scris*. – (CS) -Comisia a prezentat o propunere de modificare a regulamentului privind fondurile structurale, al cărui scop este de a oferi stimularea economică necesară statelor membre grav afectate de criza financiară. Amendamentul ar trebui să conducă la aplicarea așa-numitelor praguri de sprijin. Un prag de 50 de milioane de euro ar trebui să se aplice, în schimbul celui actual în valoare de 25 de milioane de euro. De asemenea, proiectele mari ar trebui să fie protejate împotriva dezangajării automate. De asemenea, unele state ar trebui să aplice Fondul social european pentru rambursarea de 100 % a costurilor legate de măsurile de pe piața forței de muncă. Dacă este posibil din punct de vedere bugetar să se înceapă finanțarea fără a fi nevoie de participarea comună, lucru de care mă îndoiesc foarte mult, atunci singurul mod corect și posibil este de a compara normele și reglementările pentru toate cazurile, utilizând aceeași unitate de măsură. Este total inacceptabil pentru unele state membre să fie catalogate ca „afectate mai mult de criză” și să fie exceptate de la norme din aceste motive. Dacă trebuie să existe excepții, să fie aplicate pentru toată lumea în același mod! UE nu este o entitate enormă pentru ca noi să putem deduce consecințe diferite ale crizei financiare pentru statele membre. Economii sunt interconectate, iar consecințele gestionării economice au două tălșuri. De asemenea, ar fi greșit pentru noi să nu permitem derogări pentru a sancționa statele membre care încearcă să-și stimuleze economiile și nu se așteaptă la sprijin din partea UE. Chiar și în perioade de criză, permiteți-ne să luptăm pentru condiții egale în situații echivalente! - Raportul ia în considerare acest lucru și, prin urmare, sprijin adoptarea acestuia.

Ioan Enciu (S&D), *în scris*. – Salut adoptarea raportului Kirilov, pe care l-am susținut prin votul meu. Consider benefică adoptarea acestui raport într-un timp atât de scurt de la comunicarea Comisiei, întrucât măsurile stipulate în acesta vin să accelereze procesul de finanțare pentru stimularea redresării economice a regiunilor, lucru extrem de necesar în această perioadă de criză. Raportul se încadrează în liniile directoare trasate de Consiliu privind modificările legate de normele de gestiune financiară a programelor cofinanțate de FSE, precum și de cele referitoare la punerea în aplicare a programelor în vederea facilitării, simplificării și clarificării normelor care reglementează politica de coeziune. Pentru România, acest lucru înseamnă creșterea volumului plăților în avans pentru Fondul Social European și Fondul pentru Coeziune; mai mult timp pentru utilizarea fondurilor europene prin ”dezangajarea” acestora, astfel încât statele membre să poată reutiliza fondurile în cadrul programului; simplificarea și clarificarea măsurilor necesare în implementarea fondurilor structurale, atât în faza de depunere a cererilor de finanțare, cât și în cea de raportare anuală privind punerea în aplicare a unui program; convenirea asupra unui prag unic de 50 milioane de euro care definește un proiect major ce va putea fi eligibil finanțării din mai multe programe Europene.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune în ceea ce privește simplificarea anumitor cerințe și anumite dispoziții referitoare la

gestiunea financiară. Impactul grav și fără precedent al crizei economice și financiare actuale asupra bugetelor statelor membre presupune că gestionarea politicii de coeziune trebuie să fie simplificată, iar plățile în avans trebuie crescute. În ciuda situației dificile, aceste măsuri vor permite menținerea unui flux de trezorerie regulat care să asigure că efectuarea plăților poate fi făcută către beneficiari, pe măsură ce aceste programe sunt puse în aplicare.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) În opinia mea, politica de coeziune a UE este un factor central în dezvoltarea și punerea în aplicare a principiului solidarității între statele membre pe care îl susține Uniunea Europeană. Ca atare și în special în perioade de criză atunci când aceste fonduri pot contribui în mod special la atenuarea impactului resimțit în regiunile cele mai defavorizate este esențial să se îmbunătățească structura actuală a politicii de coeziune, astfel încât fondurile să poată fi alocate într-un mod mai eficient și să poată produce rezultate mai eficiente în timp util.

Mai mult, instrumentele trebuie să fie mai flexibile, deoarece instrumentele rigide, care nu se pot adapta la circumstanțe neprevăzute, cum ar fi o criză, sunt dăunătoare pentru dezvoltarea economică a Uniunii Europene. De asemenea, este important să se asigure că fondurile puse la dispoziție în cadrul politicii de coeziune sunt utilizate în mod corespunzător de către statele membre și că resursele disponibile sunt cheltuite eficient. Prin urmare, consider că este vital să se reconsidere nu numai structura politicii de coeziune a Uniunii, dar și mecanismele de control disponibile, precum și metodele de coerciție care pot fi utilizate în caz de nerespectare de către statele membre.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Scopul acestei propuneri este de a oferi un stimul economic suplimentar pentru anumite state membre, care au suferit grav de pe urma crizelor economice. Aceasta a urmat Planului european de redresare economică, în cadrul căruia dispozițiile de aplicare a regulamentului de bază menționat mai sus au fost deja modificate în 2009, pentru a permite o mai mare flexibilitate în ceea ce privește plățile în avans. Elementul principal al propunerii Comisiei vizează să abordeze consecințele crizei financiare. Soluția propusă a fost de a introduce o opțiune temporară pentru ca statele membre care suferă de dificultăți grave să solicite o rambursare de 100 % pentru finanțarea măsurilor de pe piața muncii în cadrul Fondului social european, mai precis, prin derogare de la principiul cofinanțării. Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona a determinat o schimbare în procedura legislativă. În schimbul procedurii de aviz conform, în care Parlamentul avea doar posibilitatea de a spune „da” sau „nu”, Parlamentul a dobândit un cuvânt de spus în conținutul textului, în cadrul procedurii legislative ordinare. De aceea, am votat pentru această propunere și trebuie să sperăm că Comisia va prezenta o propunere corespunzătoare pentru un buget rectificativ pentru examinarea și adoptarea de către autoritatea bugetară.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Propunerea Comisiei implică introducerea unei opțiuni temporare, la care ar putea face apel statele membre care prezintă dificultăți grave de flux de numerar, în scopul de a finanța creșterea necesară și măsurile de promovare ale ocupării forței de muncă, destinate combaterii crizei și eligibile în cadrul Fondului social european. Acest lucru ar permite statelor membre să solicite Comisiei rambursări de 100 % pentru 2009 și 2010, astfel încât programele de cofinanțare națională nu ar fi necesare în această perioadă.

Aceasta este o măsură pe care am sprijinit-o, astfel încât să devină posibilă utilizarea fondurilor UE, într-un moment în care acestea sunt mai necesare decât oricând. Cu toate acestea, poziția Consiliului este diferită și subliniază mai ales că „o tranșă suplimentară de prefinanțare [...] este necesară pentru statele membre cele mai afectate de criză”.

Documentul pe care Parlamentul îl votează apără poziția Consiliului, despre care credem că este mai ambiguă și mai puțin favorabilă pentru statele membre mai grav afectate de criză. Totuși, considerăm că este un aspect pozitiv „extinderea termenului limită pentru calcularea dezangajării automate a angajamentelor din bugetul anual referitoare la contribuția anuală totală pe 2007 pentru a îmbunătăți absorbția fondurilor angajate pentru anumite programe operaționale”.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris*. – Provocările majore la care a fost supusă Uniunea Europeană datorită crizei economice și financiare au determinat lansarea unor acțiuni prioritare care să permită adaptarea economiilor naționale la situația creată. Am votat în favoarea raportului, deoarece susțin cu tărie acordarea unor stimulente economice suplimentare statelor membre care au fost afectate grav de criza economică și simplificarea aspectelor referitoare la gestiunea financiară. Toate țările ar putea beneficia de amânarea dezangajării, iar țările aflate în situația cea mai dificilă ar beneficia de plăți în avans suplimentare. Aceste țări sunt: Estonia, Ungaria, România, Letonia și Lituania. Clarificarea suplimentară a normelor referitoare la politica de coeziune și simplificarea procedurilor vor influența în mod pozitiv ritmul de punere în aplicare

a programelor. Acest lucru este deosebit de important, deoarece politica de coeziune reprezintă cel mai puternic instrument în acordarea de asistență pentru economia reală.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Simplificarea accesului la Fondul european de dezvoltare regională, la Fondul social european și la Fondul de coeziune constituie o parte esențială în vederea sprijinirii statelor membre cele mai afectate de criza economică cu care ne confruntăm. Pe măsură ce descoperim amploarea prejudiciului cauzat economiei reale și pieței forței de muncă de criza financiară, trebuie să luăm măsuri pentru a îmbunătăți accesul la instrumentele de finanțare ale Uniunii. Trebuie să existe un flux regulat de fonduri care să permită efectuarea de plăți către beneficiari pe măsură ce programele sunt puse în aplicare.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) În vremuri de criză, UE își arată din nou adevărata sa valoare. Atunci când statele membre est-europene au fost nevoite să înghețe în timpul disputei gazului rusesc, au fost puține semne de solidaritate. Acum, când este vorba despre problema economică a monedei euro – simbolul UE – dintr-o dată ceva este posibil. Chiar și subvențiile UE au fost ajustate în consecință. Deși posibila rambursare de 100 % pentru 2009 și 2010 destinată măsurilor de politică de finanțare a pieței muncii nu a promovat o pregătire educațională și o ucenicie de o mai bună calitate în măsura în care ar fi dorit, aceasta este cu siguranță esențială în situația actuală. Toate statele membre ar beneficia de dezangajarea din angajamentul bugetar, iar acele țări cu cele mai multe probleme vor primi plăți suplimentare în avans. Punerea benevolă a banilor într-o groapă fără fund, fără măsuri de asistență, poate fi periculoasă. Prin urmare, am respins propunerea.

Rovana Plumb (S&D), *în scris*. – Având în vedere criza economică și financiară, este necesară utilizarea optimă a unor măsuri care să simplifice anumite proceduri specifice accesării fondurilor europene, cum ar fi:

- acordarea unui avans suplimentar de finanțare pentru 2010 statelor membre afectate de criză, asigurând un flux constant de lichiditate și facilitând plăți către beneficiari în faza de punere în aplicare a programelor;
- extinderea termenului limită pentru calcularea dezangajării automate bugetare anuale aferentă contribuției pe anul 2007 va îmbunătăți absorbția fondurilor mobilizate pentru anumite programe operaționale și va asigura sprijinul adecvat pentru inițiativele în materie de menținere și ocupare a locurilor de muncă;
- statele membre care au primit în 2009 sprijin în conformitate cu legislația prin care se înființează un mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți pot beneficia, în 2010, în anumite condiții, de 2 % din contribuția din FC și de 4 % din contribuția din FSE la programul operațional

Aceste măsuri vor contribui la dezvoltarea unei piețe a muncii flexibile, inclusive, la o îmbunătățire semnificativă a efectelor cu impact pozitiv generate de finanțările europene asupra economiei în ansamblu, dar în special asupra întreprinderilor mici și mijlocii și asupra pieței forței de muncă

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am votat împotriva acestui raport, deoarece noi, Grupul Verts/ALE, am depus șase amendamente și toate au fost respinse.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea acestei propuneri, deoarece este un subiect de mare importanță pentru Portugalia și în special pentru regiunile sale ultraperiferice, care sunt mai vulnerabile la criza cu care ne confruntăm, întrucât îi resimt efectele mai intens și le ia mai mult timp să le depășească.

Deși în general sunt de acord cu conținutul său, trebuie să scot în evidență dificultățile cu care se confruntă autoritățile locale și regionale în asigurarea eliberării de fonduri care să le permită acestora să asigure o parte din finanțarea de proiecte subvenționate prin finanțarea UE. Am fost dezamăgit să constat că Consiliul a blocat posibilitatea de a crește procentul de cofinanțare a UE la 100 %, chiar și temporar și sub forma unei plăți în avans, care ar fi compensată în ultimii ani ai programelor.

Soluția de compromis, chiar dacă nu perfectă, presupune că fondurile UE pentru 2007 care nu au fost absorbite de programe lente pentru început vor beneficia, în mod excepțional, de un termen prelungit înainte de a fi deblocate.

Suntem cu toții conștienți de alegerile dificile pe care familiile și întreprinderile trebuie să le facă în prezent și de cât de importante sunt măsurile deja planificate pentru redresarea economică, despre care sperăm că va fi rapidă și susținută.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris*. – (LT) Criza financiară mondială a afectat toate statele membre ale UE. Cred că statele baltice au suferit cea mai dureroasă lovitură. Au fost adoptate măsuri severe din cauza uraganului financiar și s-au pierdut locuri de muncă. Cu toate acestea, avem o ocazie unică de a transforma

criza într-o oportunitate. Ne-ar dori să le oferim tinerilor lituanieni un viitor foarte promițător în Lituania și să evităm „exodul de creiere”. Această sarcină este imposibilă fără Fondurile structurale și de coeziune ale UE, în special Fondul european de dezvoltare regională (FEDR). Fondurile structurale constituie o mare parte din fondurile UE: 277 de miliarde de euro au fost alocate pentru bugetul 2007-2013. FEDR stimulează dezvoltarea economică și recuperarea în părțile mai puțin prospere ale UE. Acesta contribuie la finanțarea măsurilor, cum ar fi regenerarea zonelor industriale afectate de reducerea orașelor și a satelor. Include programe regionale importante, cum ar fi Programul regiunii Mării Baltice, în vederea consolidării identității și recunoașterii regionale. Fondul de coeziune joacă un rol important în reducerea diferențelor dintre statele membre ale UE, în special în ceea ce privește mediul și rețelele transeuropene de transport. Azi (2007-2013), Fondul social european deține de asemenea un rol vital prin sprijinirea întreprinderilor și a lucrătorilor să se adapteze la noile condiții de piață și la susținerea inovațiilor la locul de muncă, învățarea continuă și mobilitatea sporită. Programul FSE al Lituaniei rezolvă lipsa forței de muncă prin mobilizarea resurselor umane și prin îmbunătățirea competențelor și creșterea nivelului de calificare. Din momentul aderării la UE, Lituania a cunoscut un masiv „exod de creiere”. Cel mai bun mod de combatere este de a investi fondurile structurale ale UE în tinerii profesioniști.

Propunere de rezoluție: (B7-0221/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris*. – Am votat în favoarea aceste rezoluții depuse de Conferința președinților, prin care se solicită Comisiei prezentarea unor noi propuneri pe acele dosare care se aflau în curs în Parlament în momentul intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona și a căror procedură a devenit caducă

În calitate de raportor pentru aviz al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară pentru „Propunerea de recomandare a Consiliului privind măsuri de combatere a bolilor neurodegenerative, în special boala Alzheimer, prin programarea în comun a activităților de cercetare”, susțin invitația adresată de Conferința președinților Comisiei Europene de a trimite o nouă propunere pe aceste dosare, pentru ca Parlamentul să fie consultat în mod adecvat rolului său instituțional atribuit inclusiv prin prevederile noului tratat.

Sophie Auconie (PPE), *în scris*. – (FR) Cu ajutorul acestei rezoluții, Parlamentul European vizează direct toate politicile cele mai importante ale Uniunii Europene. Prevede modificările legale necesare pentru ca aceasta să joace un rol deplin la nivel instituțional și internațional, deopotrivă. Parlamentul European poate în cele din urmă garanta pe deplin faptul că interesele cetățenilor UE sunt apărute și de aceea am votat pentru această rezoluție.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Tratatul de la Lisabona acordă în mod clar noi responsabilități și noi competențe Parlamentului. Odată cu intrarea sa în vigoare la 1 decembrie 2009, multe propuneri care au fost depuse de către Comisie, pe baza tratatelor, dar care erau încă în desfășurare la această dată (la diferite niveluri din cadrul procesului legislativ sau fără caracter legislativ) vor suferi unele modificări. În unele cazuri, vor exista diferențe la nivelul procedurii de luare a deciziilor, fie pentru că domeniul de aplicare al procedurii legislative ordinare a fost extins în mod considerabil, fie din cauza unei noi proceduri de autorizare care se aplică în ceea ce privește încheierea de acorduri internaționale. În alte cazuri, există doar o modificare a temeiului juridic. Comisia dorește să le modifice în mod oficial prin intermediul propunerii sale „omnibus”. Există, totuși, unele propuneri (care au intrat în fostul al treilea pilon) în cadrul cărora cadrul juridic s-a schimbat în mod substanțial și, prin urmare, acestea au devenit caduce și trebuie înlocuite cu altele noi. La fel ca și raportorul inițiativei de inițiere a unui mecanism de evaluare în vederea punerii în aplicare a acquis-ului *Schengen*, invit Comisia să depună noile propuneri cât mai curând posibil. Prin urmare, susțin propunerea de rezoluție a acestui Parlament.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea rezoluției referitoare la consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare. Intrarea în vigoare a noului tratat presupune că temeiurile juridice a diferitelor dosare în așteptare trebuie să fie redefinite. Comisia și Consiliul trebuie să facă urgent modificările necesare în lumina noului cadru legislativ.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona nu a impus numai un nou aranjament instituțional și o nouă ierarhie a legislației, ci necesită, de asemenea, măsuri speciale de precauție în ceea ce privește procedurile de luare a deciziilor care au fost încă în desfășurare la acea dată. În aceste cazuri, s-au schimbat temeiurile juridice, la fel ca procedurile referitoare la acestea, justificând pe deplin reexaminarea lor.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Tratatul de la Lisabona acordă noi responsabilități și noi competențe Parlamentului European. Odată cu intrarea sa în vigoare la 1 decembrie 2009, multe propuneri care au fost depuse de către Comisie, pe baza tratatelor, dar care încă erau în curs la acea dată, vor fi supuse unor schimbări. În unele cazuri, vor exista diferențe la nivelul procedurii de luare a deciziilor, fie pentru că domeniul de aplicare al procedurii legislative ordinare a fost extins în mod considerabil, fie din cauza unei noi proceduri de autorizare care se aplică în ceea ce privește încheierea de acorduri internaționale. În alte cazuri, există doar o modificare a temeiului juridic. Comisia dorește să le modifice în mod oficial prin intermediul propunerii sale „omnibus”. Există, totuși, unele propuneri (care au intrat în fostul al treilea pilon) în cadrul cărora cadrul juridic s-a schimbat în mod substanțial și, prin urmare, acestea au devenit caduce și trebuie înlocuite cu altele noi. Prin urmare, votez în favoarea acestei rezoluții a Parlamentului European.

Eleni Theocharous (PPE), *în scris.* – Votiez împotriva propunerii de rezoluție referitoare la consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare, deoarece aceasta include regulamentul cu privire la așa-numitele „schimburi comerciale directe” între UE și partea ocupată a Republicii Cipru.

Temeiul juridic al regulamentului este absolut greșit, deoarece Comisia Europeană a ales articolul 133 din tratat – acum articolul 207 alineatul (2) după Tratatul de la Lisabona – care abordează problemele cu țările terțe. Folosirea unui astfel de temei juridic ar fi împotriva Protocolului nr. 10 privind Ciprul, care prevede în mod clar faptul că Republica Cipru a aderat la UE ca teritoriu complet cu suspendarea acquis-ului Uniunii în partea de nord a insulei din cauza ocupației turcești. Temeiul juridic existent din regulament insultă suveranitatea și integritatea teritorială a unui stat membru al UE, Republica Cipru, fiind împotriva principiilor și valorilor pe care se întemeiază UE, iar Parlamentul European ar trebui să respecte și să le promoveze ca un far al democrației europene.

Raport: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), *în scris.* – (IT) Am votat în favoarea raportului dlui Szájer, căruia aș dori să îi mulțumesc pentru analiza sa excelentă efectuată în funcție de modificările introduse de Tratatul de la Lisabona.

Având în vedere implicațiile vaste și diverse pe care le vor avea „actele delegate” asupra procedurii legislative, consider că este deosebit de laudabilă dorința Parlamentului de a aplica condițiile specifice și clare asupra acestor acte delegate, pentru a se asigura că acest Parlament deține adevăratul control democratic asupra acestora. De asemenea, consider că vom avea nevoie, în special, să testăm modul de funcționare al acestui sistem, pentru a-i aduce eventuale modificări.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Tratatul de la Lisabona abordează deficitul democratic prin consolidarea competențelor atât a Parlamentului European, cât și a parlamentelor naționale. Acesta este cadrul pentru acest nou instrument, care permite legiuitorului să delege o parte din competențele sale către Comisie (articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene), cu condiția ca acesta să fie un act de aplicabilitate generală, care este utilizat pentru a completa sau a modifica părți ale unui act legislativ care nu sunt considerate esențiale. Prin urmare, va fi mai simplu și mai rapid să se umple golurile, să se reglementeze sau să se actualizeze mai multe aspecte detaliate dintr-un act legislativ, evitându-se procedurile legislative extrem de complicate și de lungă durată, care aveau în trecut consecințe negative pentru public. Două aspecte care au fost protejate sunt reprezentate de faptul că delegația poate fi retrasă în orice moment și de faptul că este necesar acordul prealabil al Parlamentului (și al Consiliului) înainte de intrarea în vigoare a actelor aprobate de Comisie în cadrul unei delegații. Sprijin această inovație, care ar trebui să înlocuiască sistemul bine-cunoscut al „comitologiei”, dar avem acum nevoie urgentă să stabilim modul în care pot fi făcute aceste delegații, domeniul lor de aplicare, obiectivul lor, metodele de lucru care urmează să fie folosite și condițiile în care legiuitorul poate exercita controlul.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona necesită clarificarea unora dintre normele sale, în special cele cu un conținut legal și procedural, cum ar fi cele privind abordarea procedurii legislative, ierarhia normelor și competențele instituțiilor. Articolul 290 alineatul (1) din tratat prevede că un act legislativ poate delega Comisiei competența de a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general, care completează sau modifică anumite elemente neesențiale ale actului legislativ. Acest lucru se efectuează cu rezervări speciale și restricționează în mod grav domeniul de aplicare al acestor acte. Cu toate acestea, acest detaliu privind legislația stabilit în tratat este important pentru prevenirea interpretărilor disparate excesive care ar periclita coerența legislației UE. Deși astfel de acte sunt comune în statele membre, nu se poate spune acest lucru despre actele în cauză. Legitimitatea Comisiei și a guvernelor statelor membre nu este același lucru și, prin urmare, delegarea legislației solicită acestora din urmă o mai

mare grijă și atenție, ea trebuind să fie folosită cu moderație. Sunt de acord că utilizarea delegării legislative ar trebui să facă posibilă adoptarea legislației simple și accesibile, contribuind astfel la certitudinea juridică, la eficacitatea părții delegate și la controlul celui care oferă delegarea.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) În conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, legiuitorul poate delega o anumită parte de competențe către Comisie, iar prin acest procedeu, Comisia poate doar să completeze sau să modifice un act legislativ. „Actele delegate”, adoptate în consecință de către Comisie sunt acte fără caracter legislativ, cu domeniu de aplicare general. Raportorul pledează pentru monitorizarea mai strictă a Comisiei în exercitarea puterilor sale legislative delegate. Din acest motiv, am votat în favoarea adoptării raportului.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Am votat în favoarea raportului Szájer referitor la puterea de delegare legislativă și a raportului Speroni referitor la imunitatea lui Ransdorf. Raportul a fost adoptat cu o largă majoritate.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *în scris.* – (SV) Am votat în favoarea raportului referitor la puterea de delegare legislativă. Articolul 290 din Tratatul de la Lisabona permite Parlamentului să ridice obiecții sau să revoce amendamentele Comisiei și completările aduse actelor legislative. Cu toate acestea, acest lucru necesită o majoritate absolută, cu alte cuvinte, o majoritate din numărul deputaților aleși. Având în vedere absența deputaților, acest lucru înseamnă, în mod normal, 60 % dintre cei care votează. Anterior, doar Consiliul a fost în măsură să facă acest lucru, cu condiția să se obțină o majoritate calificată de voturi. Grupurile de experți ai Comisiei, care sunt aleși din partea statelor membre, au o mare influență în delegarea legislativă. Un astfel de exemplu este oferit de faptul că, prin intermediul unui grup de experți, Comisia a permis un nou tip de porumb modificat genetic, în ciuda faptului că Parlamentul și Consiliul s-au opus acestui lucru. Un alt exemplu este Directiva inițială privind serviciile, în cadrul căreia Consiliul și Parlamentul au eliminat un paragraf care prevedea că era interzis a se solicita un reprezentant permanent în cazul detașării lucrătorilor, cu alte cuvinte, o contrapartidă sindicală. Cu toate acestea, Comisia a fost împotriva acestui fapt și a elaborat orientările prin care a stabilit faptul că nu era necesar ca aceasta să aibă un reprezentant permanent. Comisia dorește să-și apere independența și să continue să utilizeze grupurilor sale de experți (COM (2009) 0673). Raportorul, dl Szájer, respinge ambele grupuri naționale de experți și implicarea autorităților naționale. Nu sunt de acord cu acest din urmă aspect.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Tratatul de la Lisabona a schimbat vechiul sistem de comitologie în funcție de noile instrumente juridice, cum ar fi actele delegate și actele de punere în aplicare. Odată cu noul tratat, Parlamentul are rolul de colegiator, împreună cu Consiliul.

Consacrarea în tratat a capacității de a delega Comisiei competența de a adopta acte fără caracter legislativ pentru a completa actele legislative, reprezintă un pas înainte în măsura în care acesta plasează cele două instituții pe picior de egalitate. Acest raport urmărește să clarifice condițiile prin care poate avea loc delegarea competențelor Parlamentului și Consiliului către Comisie, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Documentul subliniază importanța principiului libertății legiuitorului de a delega competențele sale către Comisie ca un instrument pentru o mai bună legislație.

Raportul susține necesitatea de a evita impunerea de obligații suplimentare asupra legiuitorului, față de cele deja cuprinse în tratat. Legiuitorul trebuie să permită Comisiei să își exercite puterea delegată în mod eficient și trebuie să monitorizeze în mod corespunzător utilizarea acesteia. Am votat în favoarea documentului, în baza motivelor menționate mai sus și luând în considerare faptul că principala prioritate trebuie să fie adaptarea *acquis*-ului în domenii care nu au fost supuse procedurii de codecizie anterior Tratatului de la Lisabona.

Raport: Peter van Dalen (A7-0114/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Competitivitatea transportului maritim european ar trebui să rămână unul dintre obiectivele strategice ale politicii europene în domeniul transportului maritim. În vederea atingerii acestui obiectiv, trebuie să asigurăm sprijinul necesar pentru inovații, cercetare științifică și dezvoltare, care ar putea accelera modernizarea infrastructurii portuare maritime și asigura aplicarea celor mai noi tehnologii în domeniul industriei construcțiilor navale. O reducere a poverii administrative și a birocrăției ar duce la o creștere a investițiilor în sectorul public și privat, în porturile maritime și în sectoarele de transport maritim. Dezvoltarea rețelei de transport transeuropene, prevederile pentru autostrăzile maritime și dezvoltarea intermodalității mijloacelor de transport ar duce la crearea unui sistem european de transport

maritim care să fie competitiv și receptiv la inovații. De asemenea, avem nevoie să abordăm problema de aliniere a impozitării aplicate echipajelor care navighează sub pavilionul Uniunii Europene.

Mara Bizzotto (EFD), în scris. – (IT) Teritoriul maritim al Uniunii Europene este cel mai extins din lume. Economia maritimă prevede locuri de muncă pentru cinci milioane de oameni, în timp ce 5 % din PIB-ul UE provine din industrii și servicii, care prezintă o conexiune directă cu acest sector. Datele și faptele denotă în mod categoric că marea constituie o resursă esențială pentru ocuparea forței de muncă și creșterea economică în statele membre, în special luând în considerare dimensiunea sa internațională și, prin urmare, cantitatea de presiune care trebuie suportată în termeni de concurență la nivel mondial.

La acest aspect, raportul oferă mai multe puncte pozitive cu privire la cererea de stimulente pentru sectorul maritim la nivel național, precum și pentru o mai mare coordonare reglementată la nivelul UE. Acest lucru ar putea începe să reducă birocrăția, ceea ce ar ajuta la creșterea competitivității sectorului. Sunt de acord cu abordarea din raport și de aceea voi vota în favoarea acestuia.

Marielle De Sarnez (ALDE), în scris. – (FR) Delegația mișcării democratice salută adoptarea obiectivelor strategice ale transportului maritim din UE până în 2018. Rezoluția adoptată solicită în special consolidarea profesioniștilor din sectorul maritim prin consolidarea calificărilor profesionale și armonizarea formării europene. Într-adevăr, este esențial să se prevadă învățarea continuă și reconversia profesională pentru navigatorii de la toate nivelurile, pe țărm și la bord. În acest sens, statele membre trebuie să ratifice de urgență Convenția privind munca din domeniul maritim din 2006 a Organizației Internaționale a Muncii. Pentru ca transportul maritim să rămână unul dintre cele mai puțin poluante mijloace de transport, mai trebuie încă să fie făcute progrese în reducerea emisiilor de oxid de sulf, oxizi de azot, particule (PM10) și emisii de CO₂. Acesta este motivul pentru care deputații Mișcării democratice regretă refuzul Comisiei de a include sectorul maritim în sistemele europene de comercializare a emisiilor. Trebuie să continuăm să facem progrese în această direcție și, pentru a realiza acest lucru, Organizația Maritimă Internațională (OMI) va trebui să stabilească obiective de reducere aplicabile tuturor statelor membre, ceea ce ne va permite să evităm denaturarea concurenței cu flotele țărilor terțe.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Comisia a prezentat o comunicare privind obiectivele strategice și recomandările pentru politica UE în domeniul transportului maritim până în 2018. Propunerea Comisiei acoperă o gamă largă de subiecte referitoare la politica în domeniul transportului maritim a UE, permițând părților interesate din transportul maritim un scop și o inițiativă ample în vederea realizării obiectivelor strategice și recomandărilor care sunt stabilite în aceasta.

Principalele aspecte abordate de propunerea Comisiei sunt următoarele: (i) valoarea și poziția competitivă a transportului maritim european în cadrul unei piețe globale; (ii) oportunități de angajare în sectorul maritim; (iii) calitatea transporturilor maritime europene; (iv) cooperarea internațională; (v) transportul maritim european, ca parte a economiei europene și ca o forță motrice de integrare economică; și (vi) Europa ca lider mondial în cercetarea și inovarea maritimă.

Având în vedere poziția geografică a Portugaliei și importanța strategică a mării, acest subiect este de o importanță fundamentală pentru țara noastră și toate eforturile pentru a dezvolta o „economie a mării” merită sprijinul și angajamentul nostru.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Sectorul maritim european aduce o contribuție clară și vitală atât pentru economia internă a Uniunii, cât și pentru sistemul de transport. Intereselor sectorului european al transporturilor maritime, trebuie să li se acorde, prin urmare, prioritate în stabilirea politicii generale în domeniul transportului european. Trebuie realizat faptul că sectorul maritim european operează și concurează în principal pe o piață globală. Sectorul de transport maritim se confruntă cu provocări majore în ceea ce privește mediul înconjurător. Principala sarcină este de a îmbunătăți performanțele de mediu ale navelor maritime în mod substanțial, iar emisiile de SO_x, NO_x, particule și CO₂ trebuie reduce. În acest sens, aș dori să subliniez necesitatea de a ajunge la acorduri privind acest subiect la nivel mondial pentru a combate riscul de schimbare a pavilionului țărilor care nu participă. În ceea ce privește securitatea, aș sublinia faptul că statele membre sunt invitate să pună în aplicare pachetul în mod rapid și corect, în special în ceea ce privește Memorandumul de înțelegere de la Paris (care se referă la inspecțiile bazate pe risc). Acest lucru va preveni inspecțiile inutile, va crește eficacitatea operațiunilor de monitorizare și va reduce birocrăția pentru cele care fac obiectul unor inspecții.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), în scris. – (FR) Solicitarea privind reducerea amprente de carbon a navelor și infrastructurilor portuare, solicitarea de a îmbunătăți facilitățile pentru navigatori, apelul pentru a reduce

emisiile de oxizi de sulf, oxizi de azot, particule (PM10) și emisiile de CO₂ sau chiar crearea de zone maritime de control al emisiilor, sunt câteva din multele măsuri care pot avea un rezultat pozitiv în funcție de modul în care sunt aplicate. Cu toate acestea, primatul permanent al concurenței libere și nenedaturate, precum și subordonarea drepturilor navigatorilor la competitivitate, înseamnă că acest raport este împotriva intereselor navigatorilor și împotriva interesului general. De aceea, votez împotriva acestui text.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Odată cu adoptarea acestui raport, sunt definite obiectivele necesare pentru existența unei politici în domeniul transportului maritim al Uniunii. Această metodă de transport a fost îndreptată spre centrul scenei, deoarece este una ecologică și are potențialul de a deveni mai mult decât atât. Sectorul transportului maritim este esențial pentru economia europeană, nu numai în ceea ce privește transportul de pasageri, de produse primare, de mărfuri și produse energetice, dar și pentru că este esențial pentru o gamă largă de activități maritime, cum ar fi industria navală, logistica, cercetarea, turismul, pescuitul și acvacultura, pentru a oferi numai câteva exemple.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am votat în favoarea raportului Van Dalen referitor la strategia transportului maritim până în 2018, deși amendamentul nostru privind transportul maritim în ETS a fost respins cu o largă majoritate (vot prin apel nominal).

Vilja Savisaar (ALDE), *în scris*. – (ET) Viitorul sectorului european al transportului maritim joacă un rol foarte important în Uniunea Europeană din punct de vedere economic și social, precum și din punctul de vedere al mediului. Votul care a avut loc astăzi pune în aplicare o strategie pentru politica europeană a transportului maritim până în 2018 și poate că acest lucru va avea un efect direct asupra a 41 % din flotele care aparțin Europei și, indirect, asupra sectorului transportului maritim din întreaga lume. Grupul ALDE a sprijinit acest raport, întrucât ne satisface așteptările în cea mai mare măsură, iar propunerile noastre de îmbunătățire au primit sprijinul necesar. În opinia noastră, următoarele cuvinte-cheie trebuie să joace un rol principal în sectorul transportului maritim în viitor: eficiență, ecologie, precum și condiții egale pe piață. Prin urmare, este important că raportul care este adoptat astăzi solicită tuturor statelor membre să ratifice Convenția Organizației Maritime Internaționale, în scopul de a asigura condiții mai bune pentru navigatori și pentru proprietarii de nave, precum și pentru mediu. În cele din urmă, îi mulțumesc raportorului pentru nivelul său ridicat de cooperare și deschidere în timpul elaborării raportului.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Transportul maritim reprezintă, fără îndoială, un avantaj competitiv pentru Europa, dar mai rămân multe de făcut pentru a promova intermodalitatea și comodalitatea, care implică, de asemenea, re poziționarea transportului maritim ca o alternativă cu adevărat competitivă.

Industria maritimă se confruntă cu o serie de provocări, care se pot transforma în oportunități reale dacă știm cum să le utilizăm prin investiții în formarea profesională a tinerilor tehnicieni pentru a compensa lipsa de profesioniști în acest sector. Dezvoltarea tehnologică și reducerea birocrăției inutile pentru a atrage investiții în sectorul portuar reprezintă, de asemenea, priorități.

De asemenea, trebuie să fie căutate modalități de transport maritim mai sigure și mai curate, prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și oferind un răspuns eficient la actele de piraterie. Presiunile care amenință poziția flotei maritime a Europei, care provin în principal din ajutoarele de stat acordate sectorului în țările terțe, trebuie să fie gestionate într-un cadru care urmează să fie dezvoltat în interiorul Organizației Mondiale a Comerțului.

Infrastructura Europei și capacitatea portului merită să continue să fie dezvoltate, asemenea autostrăzilor maritime, care sunt foarte importante pentru țările din sud și pentru cele periferice precum Portugalia, dar și pentru regiunile ultraperiferice, cum ar fi Madeira.

Raportul pe care l-am adoptat astăzi se referă la aceste orientări în termeni generali și, prin urmare, acesta a câștigat sprijinul meu.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris*. – (LT) Peste 80 % din comerțul mondial se desfășoară pe mare, iar transportul maritim rămâne coloana vertebrală a comerțului internațional. UE este cel mai important exportator mondial și al doilea dintre cei mai mari importatori. Prin urmare, serviciile de transport maritim și cele similare sunt esențiale dacă dorim ca întreprinderile europene să concureze la scară globală. Transportul maritim de coastă reprezintă o parte importantă a lanțului de transport european, care transportă 40 % din marfă pe teritoriul Europei. În fiecare an, peste 400 de milioane de pasageri utilizează porturile europene și, prin urmare, transportul maritim afectează în mod direct calitatea vieții cetățenilor europeni. Parlamentul European este unul dintre apărătorii politicii maritime în UE. Politica UE în domeniul transportului maritim sprijină, de asemenea, alte politici, în special o politică maritimă integrată. Criza financiară mondială a afectat,

de asemenea, sectorul transportului maritim. Prin urmare, acum trebuie cu adevărat să eliberăm potențialul economic din sectorul maritim european, pentru a stimula creșterea economică și socială și stabilitatea mediului. Competitivitatea pe termen lung al transportului maritim european este piatra de temelie a politicii maritime a UE. Această strategie favorizează transportul maritim sigur, curat și eficient, precum și crearea de locuri de muncă în industria politicii maritime europene. O viziune strategică, luând în considerare dezvoltarea transportului maritim, a porturilor și sectoarelor similare, este importantă pentru simplificarea politicii maritime a UE, astfel încât să poată face față provocărilor viitoare, de exemplu, combaterea pirateriei și reducerea impactului transportului maritim asupra mediului. Este esențială o abordare integrată, intersectorială, inclusiv politici privind pescuitul, transportul, mediul, energia, industria și cercetarea științifică. S-a sfârșit perioada competiției între vecinii europeni. Acest lucru se aplică atât Lituaniei, cât și restului Europei.

Dominique Vlasto (PPE), în scris. – (FR) Salut adoptarea acestui raport, care integrează unele dintre propunerile mele pentru viitorul politicii de transport maritim și al sectoarelor sale conexe, fie în ceea ce privește construcția de nave, fie în ceea ce privește turismul sau pescuitul. În ceea ce mă privește a fost important să se reafirme necesitatea asigurării securității ca o condiție prealabilă pentru transportul maritim și să se sublinieze, în ciuda contextului economic dificil, nevoia de respectare a standardelor ridicate de protecție a mediului marin și a celui de coastă. Creșterea preconizată a volumului de mărfuri și de călători, cele mai stricte standarde de mediu și nevoia de promovare a intermodalității și a schimbărilor modale fac ca modernizarea infrastructurilor portuare să fie necesară. Aceste măsuri structurale necesită investiții semnificative, combinate cu norme de finanțare transparente și echitabile în vederea sprijinirii inovării și creșterii competitivității porturilor europene. În cele din urmă, salut faptul că dimensiunea socială se încadrează în strategia noastră și subliniază, în special, ocuparea forței de muncă, formarea profesională, consolidarea profesioniștilor în sectorul maritim, precum și îmbunătățirea condițiilor navigatorilor care lucrează la sol și la bord.

Raport: Helga Trüpel (A7-0028/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – Biblioteca digitală europeană denumită „Europeana” este un portal direct, unic și multilingv pentru patrimoniul cultural european, care va permite în viitor unui număr ridicat de cititori să aibă acces la documente rare sau vechi din patrimoniul Europei, a căror conservare le face dificilă consultarea

În propunerea de rezoluție votată astăzi am solicitat Comisiei Europene demararea unei campanii speciale media și on-line de popularizare a site-ului Europeana, care să vizeze studenții și profesorii și care să se concentreze asupra utilizării resurselor digitale oferite de acest portal în scopuri educative. Portalul Europeana ar trebui să devină unul din punctele de referință pentru educație și cercetare, care să îi apropie pe tinerii europeni de patrimoniul lor cultural și care să contribuie la realizarea coeziunii transculturnale în UE

În această propunere de rezoluție, Parlamentul European încurajează statele membre să aibă contribuții egale la conținutul proiectului Europeana și să își intensifice eforturile în ceea ce privește furnizarea de lucrări către bibliotecile și instituțiile naționale culturale, astfel încât toți europenii să aibă acces deplin la propriul patrimoniu cultural.

Sophie Auconie (PPE), în scris. – (FR) Europeana, biblioteca digitală europeană, demonstrează o mare ambiție și anume de a digitaliza toate operele europene, în scopul de a le face accesibile publicului larg. Aceasta este o sarcină pe termen lung care necesită o monitorizare atentă și progres măsurabil. Raportul din proprie inițiativă propune ca obiectiv 15 milioane de lucrări care sunt puse la dispoziție până în 2015, precum și accesul tuturor la site și în toate limbile Uniunii Europene.

Acest proiect european este esențial: contribuie la sporirea patrimoniului nostru comun, la influența sa în lume și împiedică astfel monopolizarea acestor lucrări de către actorii din sectorul privat. Prin urmare, am votat cu hotărâre în favoarea acestui proiect ambițios.

Zigmantas Balčytis (S&D), în scris. – Am susținut raportul, deoarece consider că accesul la informații culturale și educaționale trebuie să fie o prioritate în vederea îmbunătățirii standardelor educaționale și de viață în Europa. Având în vedere beneficiile pentru toți cetățenii UE de a accesa biblioteca „Europeana”, disponibilitatea sa în toate limbile oficiale ar trebui să fie avută în vedere cât mai curând posibil. De asemenea, persoanele cu handicap ar trebui să beneficieze de tehnologia digitală și să se bucure de un acces mai ușor la educație și la informații, prin intermediul formatelor accesibile și tehnologiilor adaptate. Disponibilitatea „Europeana” ar trebui să fie îmbunătățită, asigurând accesul liber pentru elevii, studenții și profesorii din

școlile secundare, universități și alte instituții de învățământ. Prin urmare, este esențial să se garanteze și să se simplifice accesul universal la patrimoniul cultural european și să se asigure că acesta va fi promovat și conservat pentru generațiile viitoare.

Mara Bizzotto (EFD), în scris. – (IT) Colectarea și păstrarea patrimoniului artistic și cultural al statelor membre ale Uniunii Europene, prin stabilirea unei platforme multimedia care reunește imagini, sunete și clipuri video pentru a crea o resursă care este simultan o bibliotecă, un muzeu și o arhivă: acesta este scopul proiectului Europeana, care, lansat în 2008, transmite online patrimoniul artistic european grație contribuției a peste 1 000 de instituții culturale.

Deși mai are încă o serie de puncte slabe, inclusiv publicitatea și sensibilizarea cu privire la proiectul în sine, problema de a lansa online lucrările „orfane” sau lucrările supuse drepturilor de autor și, nu în ultimul rând, un anumit caracter eterogen al obiectelor și materialelor puse la dispoziție, Europeana exploatează, cu toate acestea, noi forme de tehnologie pentru a computeriza patrimoniul cultural european la scară largă, bazându-se nu numai pe resursele UE, ci, de asemenea, pe resursele naționale și private.

Conservarea memoriei artistice, precum și a reprezentărilor și particularităților culturale ale fiecărui stat membru este esențială pentru a se asigura că generațiile mai tinere au un puternic simț al identității proprii. Din acest motiv, am votat în favoarea acestui proiect de raport.

Ioan Enciu (S&D), în scris. – În urma votului pozitiv acordat pentru raportul „Europeana: etapele următoare”, precum și în calitate mea de raportor pentru aviz al comisiei ITRE, salut finalizarea acestuia și sper ca recomandările acestuia să fie preluate de către Comisie. În urma dezbaterilor din cadrul comisiei ITRE asupra raportului, s-au discutat subiecte precum organizarea IT și guvernarea site-ului Europeana.eu, accesul liber la informațiile bibliotecii, nevoia standardizării procedurilor de digitalizare, precum și problema mediatizării site-ului în mediul informatic. O parte din aceste subiecte au fost incluse și în raportul comisiei principale, CULT și acest lucru mă face să sper că am reușit să obținem un raport complet.

Cu toate acestea, consider că dezbaterile trebuie să continue pe anumite aspecte care nu au fost preluate în întregime, precum guvernarea site-ului, metodele de finanțare și mai ales organizarea acestuia sub forma unei baze de date unice și nu a unui portal. Sper ca recomandările stipulate de către noi, împreună cu reflecția Comisiei asupra problemelor mai sus menționate, să se concretizeze într-un proiect de succes. Europeana poate deveni un proiect de succes al Uniunii Europene, atâta timp cât este construit pe valorile și idealurile Uniunii și reprezintă centrul informației culturale europene.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la „Europeana – etapele următoare”, care încurajează toate statele membre ale UE să fie mai active în a face contribuții disponibile din bibliotecile naționale și instituțiile culturale, astfel încât toți cetățenii europeni să aibă acces deplin la propriul lor patrimoniu cultural. Obiectivul de a stoca peste 15 milioane de lucrări pe site pe termen scurt poate contribui la protejarea patrimoniului cultural european, astfel încât generațiile viitoare să poată fi capabile să adune o memorie colectivă europeană.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Chiar și în timpul perioadelor când împărțirile sau chiar ostilitatea dintre țările din Europa au fost mai evidente, cultura și știința europeană au fost întotdeauna capabile să depășească aceste frontiere și să se răspândească în întreaga zonă care astăzi face parte din Uniune și chiar dincolo de aceasta. Este mai mult decât corect să evidențiem rolul universităților în acest sens. Cu originile lor religioase, au jucat un rol decisiv în reconectarea părților dispartate de ceea ce a ajuns să fie *respublica christiana* și în a-i aminti pe toți cei care au fost capabili să depășească diviziunile și să-și facă ideile lor auzite pe întregul continent și, de acolo, în întreaga lume. Fiind de origine portugheză și un moștenitor al unei limbi și al unei culturi care se răspândește în întreaga lume, susțin eforturile care se fac pentru a face mai vizibile și mai accesibile cultura și știința europeană tuturor celor care ar dori să se bucure de ele. În această privință, Europeana este moștenitoarea celei mai bune tradiții europene. Sper că proiectul va continua într-o formă durabilă și că țara mea, în conformitate cu vocația sa universalistă, va colabora în acest sens cu un angajament reînnoit.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Europeana s-a deschis în noiembrie 2008, iar scopul său este de a face accesibil tuturor pe internet patrimoniul cultural și științific european. Europeana deține în prezent un catalog cu 6 milioane de lucrări digitalizate, iar scopul este de a ajunge la 10 milioane de titluri noi introduse până în iunie 2010. A doua fază a proiectului va vedea lansarea unui operațiuni depline Europeana.eu în 2011, care va avea mai mult un caracter multilingvistic și va avea caracteristici semantice de web. Doar 5 % dintre toate cărțile digitale sunt disponibile prin Europeana și aproape jumătate dintre acestea provin din Franța, urmată de Germania (16 %), Olanda (8 %), și Regatul Unit (8 %). Alte țări oferă 5 % sau chiar mai

puțin fiecare. Este de dorit o contribuție sporită a statelor membre. Sprijin apelul ca Europeana să ajungă la o cifră de cel puțin 15 milioane de obiecte digitalizate diferite până în 2015. Sunt de acord că trebuie acordată o atenție specială acelor lucrări care sunt fragile și ar putea înceta să mai existe foarte curând, printre care, materialele audiovizuale. Trebuie găsite modalitățile de a include material cu drept de autor, astfel încât să cuprindă lucrările din prezent și cele din trecutul recent.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Crearea unei biblioteci digitale, muzeu și arhivă a patrimoniului cultural european – de la lucrări literare la alte materiale de importanță culturală și științifică – va aduce beneficii semnificative în domeniile educației, cercetării și culturii. În scopul atingerii obiectivului de a aduce beneficii publicului larg, fiind la dispoziția tuturor, nu doar în Europa, ci și în restul lumii, este esențial ca biblioteca Europeana să asigure accesul gratuit al publicului la materialele care sunt puse la dispoziție. De asemenea, este esențial să nu uităm importanța realizării acestui lucru în formate și mass-media care să asigure accesul pentru persoanele cu handicap.

Cu toate acestea, există anumite aspecte ale rezoluției adoptate, care sunt mai puțin clare și altele care nu au fost suficient de dezvoltate. Nu este clar cum va fi stabilit care este conținut cultural și științific ce va fi inclus în Europeana sau de către cine, nici modul în care acesta va fi administrat; aceste aspecte sunt importante în evaluarea măsurii în care se va asigura o reprezentare corespunzătoare a diversității patrimoniului cultural al Europei.

Persistă îndoielile cu privire la modul în care vor funcționa parteneriatele public-privat propuse în raport și finanțarea generală a instituțiilor culturale asociate cu Europeana. Considerăm că patrimoniul cultural și științific aparține tuturor și trebuie să fie accesibil în mod gratuit pentru întreaga populație; acesta nu trebuie tratat ca o marfă negociabilă.

Sylvie Guillaume (S&D), în scris. – (FR) Trebuie să garantăm accesul tuturor europenilor la comorile artistice și culturale din Europa, care constituie patrimoniul lor. Ținând seama de acest lucru, în ciuda unor probleme, Europeana, biblioteca digitală uimitoare care în prezent conține aproape 6 milioane de lucrări digitalizate, a fost lansată în 2008. Astăzi trebuie să îmbunătățim conținutul Europeana, asigurând în același timp respectul pentru proprietatea intelectuală. În cele din urmă, eu însumi am acordat o importanță deosebită îmbunătățirilor aduse pentru a facilita accesul la acest instrument pentru membrii cu handicap din rândul publicului; prin urmare, statele membre ar trebui să ofere acestor oameni acces total și gratuit la cunoașterea colectivă a Europei prin intermediul unor formate accesibile și al unor tehnologii corespunzătoare.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), în scris. – (RO) Proiectul Europeana, biblioteca digitală a Uniunii Europene, trebuie apreciat ca inițiativa menită să creeze un spațiu cultural european, prin accesul larg al cetățenilor la moștenirea culturală europeană. Din păcate, deși lansat încă din noiembrie 2008, proiectul nu avansează, în primul rând din cauza obstacolelor legate de drepturile de autor, dar și a finanțării reduse. Raportul PE, în forma finală adoptată astăzi, aduce recomandări utile pentru gestionarea acestui proiect în viitor. În primul rând, tipul finanțării trebuie revizuit, în direcția parteneriatelor public-privat și a contribuțiilor din partea statelor membre, deloc omogene în prezent. În al doilea rând, prin acest raport, atragem atenția că doar printr-o digitizare pe scară largă a operelor, dar și prin găsirea unor soluții imediate pentru folosirea operelor cu drept de autor, se pot obține rezultate reale. Un aport important, pe care acest raport îl poate aduce cadrului existent, îl reprezintă reglementările propuse în privința vizualizării operelor, care trebuie să fie gratuită, în timp ce descărcarea ar trebui să se facă la un preț acceptabil.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Diseminarea patrimoniului cultural european este benefică pentru mai multe sectoare, în special educația, știința, cercetarea și turismul, printre altele. Cu toate acestea, acesta nu este deloc difuzat în mod corespunzător și există o discrepanță majoră între statele membre în ceea ce privește digitalizarea patrimoniului lor cultural pentru a facilita accesul la acesta. Este necesar un efort comun, care să ducă la adoptarea rapidă a noilor tehnologii, permițând întregului patrimoniu cultural al Europei să fie repede compilat în formate digitale de înaltă calitate. Acest efort este necesar pentru ca acest patrimoniu să poată fi difuzat în întreaga lume, ajutând astfel alte popoare să obțină accesul la bogăția culturală a Europei.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) Aproximativ un milion de cărți, hărți și fotografii din statele membre ale UE pot fi accesate în biblioteca digitală Europeana. Faptul că operatorii comerciali înregistrează mult mai multe melodii folosind Google Books și au progresat în continuare în evoluția lor, este un aspect logic și este asociat cu un nivel mai ridicat de conștientizare a Google Books. Pentru a realiza un progres mai rapid cu Europeana și pentru a face biblioteca digitală mai familiară, va trebui mai întâi să obținem implicarea mai multor universități și instituții în acest proiect. Doar atunci putem vorbi despre mai multe resurse financiare. Chiar dacă Europeana este importantă pentru patrimoniul cultural european și pentru cunoaștere, acceptarea

unei creșteri a fondurilor – și care să fie furnizată din fondurile de dezvoltare economică, de asemenea – este limitată, în special într-un moment de criză financiară și având în vedere miliardele care vor ajuta Grecia. Prin urmare, m-am abținut de la vot.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris.* – (LT) Motto-ul UE „Unită în diversitate” este foarte potrivit pentru proiectul Europeană. Am votat pentru acest raport, deoarece este prima încercare serioasă de a prezenta patrimoniul cultural al întregii Europe în format digital. Europa deține una dintre cele mai mari comori culturale, care, în opinia mea, trebuie să fie accesibilă celei mai mari părți a societății. Este oarecum regretabil faptul că nu toate țările UE sunt la fel de active în a transfera patrimoniul lor cultural în spațiul virtual. Este cazul în special în rândul noilor state membre ale UE. Ar trebui să menționăm, de asemenea, alte probleme încă nerezolvate: finanțarea proiectului, cooperarea în sectorul public și privat și, cel mai important, problema protecției drepturilor de autor. Aceste probleme trebuie să fie abordate cât mai curând posibil, astfel încât cetățenii Europei și din întreaga lume să poată avea acces la patrimoniul cultural al Europei. Sper că raportul pe care l-am adoptat va accelera în continuare punerea în aplicare a proiectului Europeană.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris.* – (EL) Votul pozitiv cu privire la programul Europeană presupune mijloace de sprijin pentru eforturile de digitalizare a patrimoniului cultural al statelor membre. Cu toate acestea, este foarte important de remarcat faptul că obiectivul este de a proteja formatul electronic al lucrărilor în sine, fără a permite utilizatorilor să le modifice. Pe scurt, obiectivul nu este de a dezvolta un alt motor de căutare pe Internet; acesta este de a dezvolta un site web care va fi în același timp un muzeu, o bibliotecă și o sursă de cunoștințe științifice. Cu toate acestea, digitalizarea patrimoniului cultural nu va fi posibilă fără ajutorul statelor membre și agențiilor naționale. Din păcate, 47 % din conținutul Europeană provine în prezent din Franța, în timp ce țările care ar trebui să aibă o prezență puternică, având în vedere moștenirea lor culturală imensă, cum ar fi Grecia, reprezintă doar un procent insuficient pentru dosarele digitalizate. În plus, trebuie acordată o atenție deosebită protejării drepturilor de proprietate intelectuală. Digitalizarea presupune accesul liber al cetățenilor la cunoaștere și știință; în niciun caz, nu înseamnă o nouă sferă de acțiune pentru pirateria electronică și caracterul necontrolabil.

Robert Rochefort (ALDE), *în scris.* – (FR) În anul 2000, a fost lansată ideea de a crea o bibliotecă virtuală europeană. Obiectivul a fost de a lansa pe internet patrimoniul cultural european pentru a-l face mai accesibil pentru toată lumea. Cine se gândește la Europeană, se gândește la „cultură”. În prezent, Europeană oferă acces la șapte milioane de „obiecte digitalizate” (și anume, imagini, texte, sunete și clipuri video), fie că sunt lucrări de renume mondial, sau mici comori ascunse, la un simplu click cu mouse-ul. Peste 1 000 de instituții de cultură asigură conținutul său, iar acestea includ galerii, centre de arhivă, biblioteci și muzee (inclusiv Rijksmuseum, British Library și nu în ultimul rând, Luvrul). Cu siguranță proiectul nu este nici pe departe terminat. Noua versiune a Europeană, care este în prezent în curs de dezvoltare, va fi lansată în acest an cu scopul de a ajunge la un volum de peste 10 milioane de obiecte digitalizate înainte de luna iunie. Pentru a realiza acest lucru, trebuie să fie depășite mai multe provocări majore. Acestea implică îmbunătățirea conținutului pe termen lung, inclusiv mai mult material care face obiectul drepturilor de autor, soluționând problema operelor ieșite din tiraj și a celor orfane, găsind noi metode de finanțare, îmbunătățind accesibilitatea pentru persoanele cu handicap, oferind un serviciu complet multilingvistic, ceea ce reprezintă toate aspectele care sunt abordate abil în textul pentru care am votat și pe care eu, în consecință, l-am susținut.

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris.* – (PL) În calitate de membră a Comisiei CULT, aprob adoptarea raportului referitor la „Europeană – etapele următoare”. Prin combinarea resurselor bibliotecilor digitale naționale ale Europei, Europeană a devenit un punct de acces digital pentru patrimoniul cultural și științific al umanității. Proiectul a fost aprobat de Asociația Bibliotecarilor din Polonia. Realizarea efectivă a proiectului necesită resurse financiare stabile, ceea ce va garanta participarea bibliotecilor naționale și accesul universal la resursele Europeană. În prezent, doar 5 % din patrimoniul cultural al Europei este disponibil sub formă digitalizată. Aproape jumătate (47 %) din acesta provine din Franța, 6 % din Germania și câte 5 % din Olanda și Regatul Unit. Proiectul presupune ca începând cu luna iunie 2010 să fie disponibile 10 milioane de obiecte digitalizate, și 15 milioane în 2011. Pentru realizarea acestui lucru, este necesară creșterea finanțării pentru digitalizarea produselor culturale, asigurând cooperarea strânsă între titularii drepturilor, instituțiile culturale și sectorul public și privat. Pentru ca un număr cât mai mare de persoane să poată utiliza Europeană, materialele trebuie să fie disponibile în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene. O campanie de informare este necesară pentru a intensifica sensibilizarea cetățenilor cu privire la Europeană. Portalul trebuie să ia în considerare, de asemenea, nevoile persoanelor cu handicap, care ar trebui să poată obține acces deplin la cunoștințele colective ale Europei. În acest scop, Comisia Europeană și editurile ar trebui să se asigure că persoanelor cu handicap li se oferă versiuni digitale speciale ale lucrărilor, cum ar fi lecturile audio.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), *în scris*. – (PL) Cred că deschiderea bibliotecii multimedia pe internet, Europeana, reprezintă un pas extrem de important în procesul de digitalizare a patrimoniului cultural al Europei și al lumii. Acesta este motivul pentru care am aprobat raportul elaborat de dna Trüpel.

Proiectul pune la dispoziție peste patru milioane și jumătate de cărți, filme, hărți, reviste, fotografii și piese muzicale, și este o arhivă care stochează, pentru generațiile viitoare, materiale înregistrate inițial pe hârtie, pânză sau pergament. Acest lucru este extrem de valoros atât pentru cetățenii obișnuiți, cât și pentru cercetători, întrucât facilitează accesul la lucrări rare și greu de obținut.

Un obstacol major în calea dezvoltării Europeana este existența diferitelor norme privind drepturile de autor în diferite state membre. Trebuie să ne străduim să armonizăm legislația astfel încât să poată fi puse cât mai multe opere la dispoziția cetățenilor, asigurând în același timp condiții echitabile pentru autori. Succesul proiectului va depinde în mare măsură de angajamentul financiar continuu al statelor membre.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) M-am abținut de la votul asupra rezoluției alternative referitoare la „Europeana – etapele următoare”, deoarece această rezoluție a fost depusă de Grupul PPE, în ciuda votului care a avut loc în comisie.

Noua rezoluție reproduce o mare parte a rezoluției inițiale și include, prin urmare, amendamentele pe care le-am depus și care au fost adoptate, însă noul text urmărește, mai presus de toate, să le refuze cetățenilor mijloacele pentru a adăuga conținut la Europeana prin intermediul unui spațiu special și perspectiva de dezvoltare de instrumente Web 2.0.

Prin urmare, am refuzat să sprijin această mișcare atât la nivelul formei, cât și al conținutului.

Raport: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea acestui raport deoarece îndeamnă Comisia Europeană să evalueze aplicarea planului de acțiune pentru bunăstarea animalelor care este în vigoare în prezent (2006-2010) și să elaboreze un alt plan de acțiune pentru 2011-2015. În acest raport există, de asemenea, dispoziții pentru stabilirea unui sistem de monitorizare mai strict și sancțiuni mai eficiente pentru proprietarii de animale care nu respectă cerințele de bunăstare stabilite prin lege și pentru despăgubirea agricultorilor europeni pentru creșterea costurilor de producție asociate standardelor mai ridicate în materie de bunăstare a animalelor; de asemenea, raportul propune ca finanțarea măsurilor referitoare la protecția animalelor să fie încorporată în noile programe de sprijin prevăzute în cadrul politicii agricole comune începând din 2013. Următorul plan de acțiune trebuie să se concentreze asupra unei legi europene generale privind bunăstarea animalelor, a unui centru pentru bunăstarea și sănătatea animalelor, a unei mai bune aplicări a legislației în vigoare, a relației dintre sănătatea animală și sănătatea publică, precum și a noilor tehnologii.

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris*. – Consider că s-au înregistrat progrese în ceea ce privește bunăstarea animalelor prin punerea în aplicare a Planului de acțiune 2006-2010, cele mai multe măsuri incluse în acest plan fiind puse în practică în mod satisfăcător

Ca membru al comisiei care supervizează sănătatea publică și siguranța alimentară, am apreciat în special punerea în aplicare a acțiunilor pentru reducerea efectelor nocive asupra sănătății umane cauzate de folosirea antibioticelor în hrana animalelor, după interzicerea acestora în 2006. Am votat în favoarea raportului inclusiv pentru aceste motive

Cu toate acestea, subliniez că în viitorul plan de acțiune ar trebui incluse mai multe măsuri în sprijinul agricultorilor din UE și pentru îmbunătățirea aplicării normelor actuale pentru transportul animalelor în statele membre.

Liam Aylward (ALDE), *în scris*. – (GA) Am votat în favoarea raportului referitor la planul de acțiune pentru bunăstarea animalelor 2006-2010. Sănătatea animalelor este importantă pentru cetățenii europeni, pentru sectorul agricol european și pentru economia europeană.

Salut recomandarea raportului potrivit căreia planul de acțiune ar trebui să pună mai mult accent pe aplicarea legislației care există deja. Desigur, punerea în aplicare a normelor europene și a sistemelor de sancțiune în legătură cu bunăstarea animalelor trebuie îmbunătățită pentru a asigura că există un standard minim satisfăcător privind bunăstarea animalelor în Uniunea Europeană. Producătorii și agricultorii europeni au standarde ridicate. Sunt de acord cu afirmația existentă în raport potrivit căreia trebuie să se asigure că produsele de origine animală, cum ar fi carnea, care sunt importate în Uniunea Europeană, respectă aceleași

condiții de bunăstare, astfel încât să existe o concurență loială și condiții de concurență echitabile pentru toți participanții de pe piață.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui raport, deoarece este deosebit de important pentru punerea în aplicare a politicii și legislației europene privind bunăstarea animalelor pentru a stabili standarde comunitare comune de bunăstare animală. O sănătate animală bună și o bună creștere a animalelor sunt importante nu numai pentru bunăstarea animală, ci și pentru sănătatea publică în general. Având în vedere că, în conformitate cu legislația comunitară toate animalele sunt considerate ființe sensibile, trebuie să consolidăm controalele de bunăstare și să aderăm la standardele de protecție animală. Din păcate, Comisia nu a pregătit încă o strategie concretă cu privire la standardele de bunăstare animală, și s-a limitat la raportul prezentat în octombrie 2009. Sunt de acord cu solicitarea Parlamentului European prin care invită Comisia să pregătească un nou plan de acțiune 2011-2015 și să aloce finanțarea necesară. Bugetul Uniunii Europene trebuie să includă credite suficiente pentru a permite Comisiei să își efectueze sarcinile de monitorizare, pentru a sprijini producătorii, dacă este cazul, și pentru a compensa pierderea competitivității cu care se confruntă producătorii ca urmare a adoptării de noi standarde de bunăstare a animalelor și a modificării celor existente. Statele membre trebuie, de asemenea, să se asigure că încălcările normelor UE referitoare la bunăstarea animalelor fac obiectul unor sancțiuni eficace. Astfel, numai prin înăsprirea legislației privind protecția animalelor și punerea în aplicare a acesteia putem asigura protecția animală și evita ca produsele animale care nu îndeplinesc condițiile stabilite de legislația generală să fie oferite pe piața internă.

Louis Bontes (NI), *în scris.* – (NL) În timp ce Partidul Olandez pentru Libertate (PVV) sprijină bunăstarea animalelor, aceasta este o chestiune care le revine statelor membre și nu UE.

Robert Dušek (S&D), *în scris.* – (CS) În Europa a existat și continuă să existe o dorință activă și o tradiție îndelungată în ceea ce privește tratamentul decent al animalelor. O bună sănătate și creșterea de înaltă calitate a animalelor sunt, de asemenea, de o importanță fundamentală pentru sănătatea publică umană. Standardele stricte în comparație cu restul lumii fac parte din marca înregistrată a agricultorilor europeni, astfel cum este calitatea produselor lor agricole, de exemplu. Din aceste motive, trebuie să depunem toate eforturile pentru a crea un cadru juridic care specifică standardele minime valabile pe întreg teritoriul, pentru toate formele de creștere a animalelor. Numai în acest mod va fi posibilă o concurență economică liberă și loială pe piața internă. Este necesar, de asemenea, să se solicite standarde minime pe piața mondială, pentru a preveni ca bovinele crescătorilor de animale din UE să fie mutate în afara UE, în regiuni cu standarde mai scăzute. Salut sugestia raportorului potrivit căreia costurile de producție mai ridicate asociate cu standarde mai stricte ar trebui compensate în cadrul sprijinului în conformitate cu viitoarele forme ale PAC. Cu toate acestea, trebuie precizat că nu au fost realizate progrese suplimentare în monitorizarea prin satelit a transportului de animale, și este regretabil, de asemenea, faptul că unii agricultori din UE nu urmează standardele aprobate, în special în creșterea porcilor. Trebuie avut în vedere faptul că standardele mai ridicate necesită cheltuieli financiare mai însemnate și, prin urmare, agricultorii decenți și responsabili sunt dezavantajați pe piață prin comportamentul celor iresponsabili. Din aceste motive, este esențial să se introducă opțiunea de sancțiuni adecvate în caz de încălcare a reglementărilor UE.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la evaluarea și analiza planului de acțiune pentru bunăstarea animalelor 2006-2010, care propune punerea în aplicare a unui sistem de supraveghere mai strict și a unor sancțiuni mai eficiente pentru proprietarii de animale care nu respectă cerințele de bunăstare stabilite prin lege. Este esențial ca agricultorii europeni să fie compensați în cadrul politicii comune agricole pentru costurile de producție mai ridicate asociate standardelor de bunăstare a animalelor mai exigente.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson și Marita Ulvskog (S&D), *în scris.* – (SV) După o oarecare ezitare, noi, social-democrații suedezi, am ales să votăm în favoarea acestui raport referitor la bunăstarea animalelor în Europa. Am fi preferat o abordare mai ambițioasă a bunăstării animalelor europene, și nu dorim ca această protecție să fie formulată într-un mod care să împiedice statele membre să stabilească standarde mai ridicate decât cele asigurate de reglementările UE. Cu toate acestea, am decis să privim raportul ca parte a unui proces continuu care va permite treptat îndeplinirea acestor standarde și, prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Sunt de acord cu raportorul alternativ al Grupului PPE, dna Jeggle, atunci când afirmă că este necesară o abordare mai coerentă a bunăstării animalelor, însă acest lucru nu înseamnă că este nevoie de legi și reglementări suplimentare. Mai mult, trebuie să fac observația – fără a trivializa problema protecției bunăstării animalelor – că, în final, prea multe reglementări și standarde pot avea efecte negative pe piață.

Nu trebuie uitat faptul că, cu cât sunt mai multe standarde, cu atât este mai dificil pentru producători să le respecte, și cu atât creșterea animalelor în Europa devine mai puțin competitivă. În plus, protecția excesivă a animalelor nu trebuie să ne facă să uităm celelalte valori care sunt la fel de importante, și că este important ca acestea să fie păstrate, precum competitivitatea economică, durabilitatea terenurilor arabile și creșterea animalelor, și chiar unele tradiții naționale.

Pe de altă parte, însă, sănătatea umană trebuie protejată de bolile transmise de animale (fie animale sălbatice, de companie sau animale destinate consumului uman), iar acest lucru necesită o cercetare științifică pentru a ne arăta cum să reglementăm și să protejăm mai bine sănătatea publică.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Un nivel ridicat de bunăstare a animalelor de la creștere la sacrificare poate îmbunătăți calitatea și siguranța produsului. Standardele europene în acest domeniu sunt unele dintre cele mai ridicate din lume. Cu toate acestea, conformitatea cu aceste standarde nu trebuie să dezavantajeze producătorii din UE pe piața europeană. Adevărul este că aceste standarde implică costuri de operare, financiare și administrative pentru agricultorii din UE. Reciprocitatea standardelor este necesară dacă se dorește o concurență loială cu privire la producătorii care nu fac parte din UE. Prin urmare, agricultorii europeni trebuie să fie compensați pentru costurile de producție mai ridicate inerente standardelor de bunăstare animală mai ridicate. Finanțarea acestei compensări trebuie să consistă în noi planuri de subvenții pentru politica agricolă comună începând din 2013. Aș dori să subliniez faptul că politica comunitară privind protecția animalelor trebuie însoțită de o politică comercială coerentă. Aș dori să evidențiez faptul că nu a existat nicio mențiune referitoare la chestiuni legate de bunăstare animală în acordul-cadru din iulie 2004, sau în oricare alt document-cheie al Rundei Doha a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC). Prin urmare, nu trebuie introduse standarde suplimentare de bunăstare animală care au efecte negative asupra competitivității producătorilor, până când partenerii noștri comerciali din OMC nu aderă la acestea.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Există o serie de aspecte importante ale raportului adoptat care sunt pozitive: în primul rând, necesitatea de a reglementa importurile și de a asigura că toate animalele și carnea importată din țările terțe îndeplinesc aceleași cerințe de bunăstare ca cele aplicate în UE; în al doilea rând, necesitatea de a acoperi în mod adecvat costurile suplimentare care rezultă din promovarea bunăstării animalelor; în al treilea rând, recunoașterea capacității de investiție limitate ale multor producători mici și mijlocii, afectați de modul inechitabil în care funcționează lanțul de aprovizionare alimentară; și, în sfârșit, propunerea privind stimulente pentru creșterea regională, comercializarea și sacrificarea animalelor pentru a evita necesitatea ca animalele să fie transportate pe distanțe lungi în scopul creșterii sau al sacrificării. Din nefericire, raportul nu reușește să recunoască faptul că actuala politică agricolă comună (PAC) promovează și favorizează modele de producție intensivă, care sunt frecvent compatibile cu bunăstarea și sănătatea animalelor. Ar fi putut și ar fi trebuit să meargă mai departe, prin criticarea actualei PAC, respingând productivismul și susținând o politică agricolă nouă. Mai mult, acesta face propuneri nerealiste și abia fezabile, cum ar fi dezvoltarea unui sistem prin satelit pentru monitorizarea transportului de animale.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Am două observații cu privire la acest raport. Chiar dacă raportoarea nu merge până la capăt cu logica sa, este reconfortant să vedem că acest Parlament devine în sfârșit conștient de o serie de probleme. Impunerea de norme legitime asupra propriilor noștri producători și crescători îi penalizează într-un sistem global de schimb comercial foarte liber, în care OMC consideră preocupările sociale, de mediu sau de altă natură ca fiind bariere netarifare în calea comerțului. Are rost să mai amintesc că însuși acest Parlament a acordat întotdeauna prioritate comerțului și că este, prin urmare, de asemenea responsabil pentru această situație? Sunt la fel de surprins de faptul că nu a existat nicio mențiune a regresiiilor legislative impuse de Comisie, în special cu privire la producția ecologică, care au impact nu numai asupra calității produselor, ci și a bunăstării animalelor și a sănătății umane. În al doilea rând, este timpul să conștientizăm faptul că respectul, citez, „pentru obiceiuri referitoare în special la ritualurile religioase și la tradițiile culturale” poate fi împotriva acestor standarde pe care susțineți că le apărați și împotriva adevăratelor tradiții și practici europene. Este inacceptabil că unele comunități străine pot insista, pe această bază, asupra metodelor crude de sacrificare, și să recomande chiar ca reglementările UE să fie încălcate în acest domeniu.

Dan Jørgensen (S&D), *în scris*. – (DA) Social-democrații danezi au votat în favoarea acestui raport referitor la bunăstarea animalelor în UE. Sprijinim o politică ambițioasă de bunăstare a animalelor, care crește gradul de luare în considerare a bunăstării animalelor în conformitate cu articolul 13 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene – eventual sub forma unui sistem de stimulente pozitive. Cu toate acestea, nu suntem în favoarea atribuirii automate de noi fonduri pentru sectorul agricol european, ca urmare a unor pierderi financiare asociate cu luarea în considerare a bunăstării animalelor.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris.* – (PL) Cred că bunăstarea animalelor reprezintă o prioritate care are o influență imensă asupra sănătății publice și a economiei europene. Punerea în aplicare rapidă și eficientă a legislației coerente în acest domeniu este esențială, precum și înființarea unei instituții care va coordona bunăstarea animalelor. În prezent, planul de acțiune comunitară a fost pus în aplicare la un nivel satisfăcător, însă în viitor va fi necesar să se acorde o atenție sporită problemei transportului și monitorizării animalelor. Trebuie să ne luptăm pentru a reduce diferențele între nivelurile actuale ale standardelor de bunăstare în diferite țări ale Uniunii, deoarece, în prezent, există diferențe majore în ceea ce privește condițiile de viață ale animalelor, și există o destabilizare în creștere pe piețele de animale.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Salut faptul că Europa a realizat unul dintre cele mai ridicate niveluri din lume în acest domeniu. Crearea unui sistem de monitorizare mai strict și sancțiuni mai eficiente pentru proprietarii de animale care nu respectă cerințele stabilite prin lege este esențială, însă întrucât astfel de măsuri presupun costuri pentru agricultori, suntem în favoarea subvențiilor de compensare incluse în acest plan și incluse în planul de subvenții a noii politici agricole comune din 2013. Este important să subliniem faptul că, împreună cu acest program, UE ar trebui să impună norme stricte și bine definite pentru alte țări care nu respectă aceste standarde, și devin astfel o competiție neloială pentru agricultorii UE.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Timp de mai mulți ani, UE a încercat să atingă standardizarea directivelor privind chestiuni referitoare la creșterea animalelor. Au fost realizate progrese în domeniul creșterii intensive a animalelor în special, dar încă mai sunt lucruri de făcut. În orice caz, este logic să se continue cu planul de acțiune; în special în legătură cu punerea în aplicare a legilor și directivelor existente. În acest sens, trebuie menționată în mod clar încă o dată problema câinilor importați din est, în legătură cu care nu au fost încă închise toate lacunele din reglementările existente. Animalele bolnave și neglijate, cele mai multe luate mult prea devreme de lângă mamele lor, sunt transportate în Occident în cele mai deplorabile condiții, pentru a fi vândute aici pentru sume mari de bani. Acest raport ar trebui văzut ca un pas pozitiv în direcția bună, motiv pentru care am votat în favoarea lui.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *în scris.* – (DA) Am votat în favoarea acestui raport din proprie inițiativă a Parlamentului European referitor la evaluarea și analizarea planului de acțiune pentru bunăstarea animalelor (raportul Paulsen), deoarece sprijin deplin obiectivul de consolidare a bunăstării animalelor în UE.

Totuși, nu reiese clar din raport dacă UE va stabili o armonizare maximă în acest domeniu. Nu voi putea în niciun caz să sprijin o propunere viitoare care a împiedicat statele membre să elaboreze standarde obligatorii mai bune pentru bunăstarea animalelor decât standardele asupra cărora putem conveni la nivel comunitar.

Dimpotrivă, cred că este vital pentru desfășurarea în continuare a unei mai bune bunăstări a animalelor să fie posibil ca statele membre să fie deschizători de drumuri în acest domeniu.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *în scris.* – (SV) Am votat în favoarea raportului elaborat de dna Paulsen referitor la legislația privind bunăstarea animalelor. Totuși, aș dori să subliniez faptul că este important ca această legislație să reprezinte standarde minime. Statele membre și regiunile trebuie să aibă posibilitatea de a pune în aplicare o legislație mai profundă.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Raportul pe care l-am votat astăzi evaluează, în mod obiectiv și critic, rezultatele planului de acțiune pentru bunăstarea animalelor 2006-2010 și stabilește obiective realiste și necesare pentru creșterea – în ceea ce privește progresul - producției și consumului de alimente în Uniunea Europeană. Un aspect pe care aș dori să îl subliniez este recunoașterea că produse de mai bună calitate înseamnă costuri crescute pentru producători, în special producătorii primari, ceea ce nu înseamnă în mod normal o cerere comercială mai mare, deoarece numai o minoritate a consumatorilor va alege produse mai scumpe.

Prin urmare, raportul subliniază necesitatea de a compensa însuși acești producători pentru eforturile lor. Intenția de a impune reglementările aplicabile produselor UE asupra produselor care provin din țările terțe ar trebui de asemenea remarcată, întrucât asigură o concurență loială și echilibrată în comerț. În sfârșit, mi se pare important argumentul pentru crearea unui organism european de coordonare și de adoptare a legislației generale și comune, pentru a armoniza cele mai bune practici și a stabili mecanisme de supraveghere.

Daniël van der Stoep (NI), *în scris.* – (NL) În timp ce Partidul Olandez pentru Libertate (PVV) sprijină bunăstarea animală, aceasta este o chestiune care le revine statelor membre și nu UE.

Artur Zasada (PPE), *în scris.* – (PL) Am adoptat astăzi o rezoluție importantă care evaluează planul de acțiune pentru bunăstarea animalelor 2006-2010 elaborat de Comisia Europeană. Standarde înalte de sănătate

animală sunt cerute nu doar de argumente de natură etică, ci și de preocuparea pentru siguranța și calitatea produselor de origine animală, iar acest lucru generează, fără îndoială, o marcă agricolă europeană pozitivă și de încredere.

Raport: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Richard Ashworth (ECR), *în scris*. – În timp ce sprijinim măsuri pentru gestionarea și protejarea pădurilor europene, nu sprijinim crearea unei noi politici forestiere europene care să transfere Uniunii Europene competențele în acest domeniu. Raportul se referă, de asemenea, la Directiva privind solurile, legislație căreia delegația conservatoare din Marea Britanie i se opune, deoarece solurile sunt cel mai bine gestionate de statele membre, întrucât aplicarea aceluiași norme asupra tuturor solurilor din nordul Finlandei până în sudul Greciei nu va aduce niciun beneficiu agricultorilor din Marea Britanie. Agricultorii din Marea Britanie îndeplinesc deja standarde voluntare foarte ridicate de gestionare a solului și au continuat să îmbunătățească standardele. Directiva privind solurile, astfel cum a fost propusă de Comisia Europeană, a fost greșită în multe aspecte și va aduce doar mai multe reglementări, mai multe costuri și mai puțină flexibilitate pentru agricultorii britanici, care credem că știu mai bine decât birocrații europeni cum să își gestioneze propriul teren.

Sophie Auconie (PPE), *în scris*. – (FR) După părerea mea, raportul referitor la agricultura în UE și schimbările climatice are calitatea esențială de a combina protecția mediului cu promovarea unui sector agricol european mai puternic. Într-adevăr, sectorul agricol trebuie să se deplaseze cu hotărâre către mijloace de producție mai respectuoase față de mediu și mai durabile.

Cu toate acestea, aceste obiective nu trebuie sub nicio formă să constituie un argument pentru slăbirea agriculturii în UE. Pentru a asigura acest lucru, trebuie să garantăm o mai bună utilizare a resurselor și trasabilitatea produselor. Am votat așadar pentru acest raport, deoarece respectă aceste echilibre.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – Am acordat tot sprijinul meu acestui raport. Viitoarea reformă PAC va trebui să ia în considerare multe probleme, inclusiv schimbările climatice. Este clar deja că schimbările climatice vor avea un impact negativ asupra agriculturii UE, în special în regiunile de sud și sud-est. Noua PAC va trebui, prin urmare, să răspundă unei cereri publice crescând pentru o politică agricolă mai durabilă. În prezent, PAC nu abordează problemele de mediu într-un mod coerent. Noile provocări ale schimbărilor climatice, gestionarea apelor, energiile regenerabile și biodiversitatea nu au fost luate pe deplin în considerare la momentul controlului sanitar PAC. Sunt sigur că PAC trebuie transformată într-o politică agricolă, alimentară și de mediu cu sisteme mai echitabile și durabile de sprijinire a agricultorilor, asigurând în același timp conservarea zonelor rurale, conservarea biodiversității, captarea dioxidului de carbon și siguranța alimentară.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *în scris*. – (FR) Politica agricolă comună este un domeniu-cheie în lupta împotriva schimbărilor climatice în următorii ani. Ca atare, raportul prezentat de dl Le Foll plasează în mod prudent problema climatică în centrul PAC.

Agricultura suferă două lovituri din partea schimbărilor climatice. Este prima care este afectată de creșterea secetelor și a dezastrelor naturale. Totuși, aceasta este, de asemenea, cu 9 % în urma emisiilor de gaze cu efect de seră în Europa. Parlamentul European arată că avem la îndemână cursuri de acțiune virtuozose.

Îngrășămintele azotate utilizate de agricultori sunt emițători semnificativi de CO₂. Prin vizarea utilizării acestora, prin promovarea îngrășămintelor pe bază de deșeuri organice și prin accentuarea agriculturii ecologice, vom reduce drastic emisiile de gaze cu efect de seră. Gazul metan provenit din fecalele animale este, de asemenea, o sursă de energie regenerabilă. Mai mult, pădurile și solul european sunt ambele rezervoare incredibile de CO₂.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – Uniunea Europeană este cel mai mare importator de produse agricole la nivel mondial, iar încurajarea producției interne, cu impact minim asupra schimbărilor climatice, este salutară. Concluziile raportului dezbătut miercuri în Parlamentul European ne arată că importul de produse agricole din state terțe are un impact negativ mult mai mare asupra mediului decât producția internă, care se supune unor reguli mai stricte de reducere a emisiilor de dioxid carbon, ce favorizează schimbările climatice

Agricultura a fost și va rămâne principala sursă de hrană la nivel mondial. Potrivit Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, producția agricolă trebuie să crească cu 70 % în următorii 40 de ani pentru a acoperi nevoile populației mondiale. Uniunea Europeană trebuie să înceapă să conceapă politici sau să treacă de urgență la implementarea celor existente, pentru a preîntâmpina o criză pe termen lung.

Aceste politici trebuie coroborate cu obiectivele ambițioase de reducere a emisiilor de dioxid de carbon cu impact negativ asupra mediului, pentru că ne învârtim într-un cerc vicios: potrivit specialiștilor, agricultura făcută fără a lua în calcul impactul asupra mediului va produce încălzire globală, ceea ce va conduce la dificultăți majore în a mai face agricultură pe termen lung.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Agricultura europeană contribuie la atingerea obiectivelor Uniunii de atenuare a schimbărilor climatice pentru anul 2020. Emisiile cu efect de seră au scăzut ca urmare a eficienței crescute a agriculturii UE, inovațiilor constante, utilizării noilor tehnologii precum stocarea CO₂ în sol, și evoluțiilor în producția de energii durabile, regenerabile. Prin urmare, inovarea are un rol major de jucat în reducerea impactului pe care agricultura îl are asupra schimbărilor climatice și consecințele sale climatice. Solicit utilizarea de fonduri europene pentru a dezvolta tehnologia pentru a adapta acest sector al luptei împotriva schimbărilor climatice. Rolul agriculturii în procesul luptei împotriva schimbărilor climatice trebuie să ia în considerare poziția competitivă a sectorului agroalimentar al UE pe piața mondială, astfel încât trebuie găsite soluții care permit agriculturii convenționale să contribuie la gestionarea durabilă a mediului, protejând-o în același timp de speculații privind produsele alimentare de pe piața bunurilor și protecționismul comerțului internațional.

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris*. – (FR) Delegația mișcării democratice din Parlamentul European salută adoptarea raportului referitor la agricultura UE și schimbările climatice. Aceasta aprobă faptul că accentul este pus pe noile provocări pe care politica agricolă comună va trebui să le înfrunte, precum schimbările climatice, problema apei, energiile regenerabile și biodiversitatea, și gestionarea solului (captarea dioxidului de carbon, capacitatea de retenție a apei și a elementelor minerale, viața biologică și așa mai departe). În același spirit, delegația mișcării democratice dorește stabilirea unei politici forestiere europene, pentru a promova gestionarea durabilă a pădurilor și producția, și pentru a integra mai bine contribuțiile industriei lemnului și dezvoltarea economică a acesteia. Acestea sunt toate aspecte esențiale. Va trebui să existe un loc pentru acestea în viitoarea politică agricolă.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la agricultura în UE și schimbările climatice, deoarece prezintă măsuri specifice care pot contribui la obținerea unei agriculturi mai durabile. Agricultura este una dintre activitățile cele mai afectate de schimbările climatice, dar și unul dintre cei mai mari contributory la emisiile de CO₂. Viitoarea revizuire a politicii agricole comune trebuie să stimuleze dezvoltarea de practici care permit agriculturii europene să se adapteze mai bine la consecințele schimbărilor climatice, contribuind în același timp la încetinirea acestora.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson și Marita Ulvskog (S&D), *în scris*. – (SV) Noi, social-democrații suedezi, am votat împotriva părții raportului care solicită o politică forestieră comună în UE. Credem că statele membre trebuie să continue să ia deciziile în privința chestiunilor referitoare la politica forestieră.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Agricultura este responsabilă pentru 9,3 % din totalul de CO₂ al Uniunii Europene, în timp ce în 1990 reprezenta 11 % din aceste emisii. S-a înregistrat o scădere constantă și progresivă a emisiilor de gaze cu efect de seră, iar agricultura a adus o contribuție pozitivă la atingerea obiectivelor de emisii reduse stabilite de Uniunea Europeană.

Mai mult, trebuie să subliniez faptul că, în timp ce preocupările de mediu în ceea ce privește sectorul agricol sunt legitime și necesare, acestea trebuie să fie puse în mod corespunzător în balanță cu impactul propunerilor din punct de vedere al durabilității și productivității. Tocmai din acest motiv, reforma politicii agricole comune trebuie să analizeze cu atenție relația dintre agricultură și protecția mediului, fără să uite că, pe lângă impactul său negativ asupra mediului (care rezultă, în special, din emisii de CO₂), agricultura are o contribuție decisivă la conservarea și gestionarea resurselor naturale, creșterea ecologică, și la gestionarea peisajului și a biodiversității. Acestea sunt efecte secundare benefice ale agriculturii, care trebuie luate pe deplin în considerare în orice propunere de examinare a relației dintre agricultură și mediu.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Agricultura este implicată în mod direct în problema schimbărilor climatice, deoarece contribuie cu o parte din emisiile de gaze cu efect de seră și este, în același timp, ea însăși afectată de schimbările climatice. Impactul negativ al schimbărilor climatice se simte deja, seceta și eroziunea solului provocând probleme majore, în special în statele membre din sud. Cu toate acestea, agricultura poate contribui, de asemenea, la combaterea schimbărilor climatice, și are un mare potențial pentru dezvoltarea durabilă. Prin urmare, politica agricolă comună trebuie să încurajeze practicile agricole care limitează emisiile și/sau îmbunătățesc fixarea dioxidului de carbon, deoarece agricultura și silvicultura sunt principalele sectoare capabile să capteze CO₂ produs de activitățile umane, acumulându-l și depozitându-l în sol. Trebuie să ne îndreptăm către o agricultură mai durabilă, ceea ce înseamnă o eficiență sporită. Potrivit

Organizației pentru Alimentație și Agricultură a ONU, o creștere de 70 % în producția mondială de hrană va fi, de asemenea, necesară până în 2050, pentru a face față creșterii populației mondiale. Va trebui să producem mai mult, dar într-un mod durabil, ceea ce necesită o eficiență mai mare, adoptarea celor mai bune tehnici și practici, și creșterea investițiilor în cercetarea științifică pentru acest domeniu.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Examinarea implicațiilor schimbărilor climatice pentru agricultură este o preocupare relevantă, așa cum este relevant, pe deplin justificat și necesar ca agricultura să devină mai compatibilă cu conservarea unei serii de lucruri de valoare naturală și culturală, precum solurile, peisajul și biodiversitatea. Cu toate acestea, aceste preocupări nu trebuie să ne facă să uităm că rolul principal al agriculturii este de a produce hrană, nici să servească drept pretext pentru a aduce modificări politicii agricole comune (PAC), care înrăutățesc dependența alimentară deja gravă și inacceptabilă a diferitor țări, atât state membre – ca în cazul Portugaliei – cât și țări terțe. O astfel de dependență amenință suveranitatea și siguranța alimentară a popoarelor acestor țări, în numele unei pretense poziții competitive de neatinț a sectorului agroalimentar din UE pe piața mondială. Ar fi fost important ca acest raport să acorde chiar și câteva rânduri necesității de a întreprinde legătura cu modelul productivist care a modelat reformele succesive ale PAC și consecințele sale tragice de mediu și sociale; din nefericire, nu a fost inclus niciun cuvânt cu privire la aceasta. Ar fi fost, de asemenea, important ca acesta să evite orice ambiguitate într-un moment în care ne confruntăm cu încercări din partea Comisiei Europene de a impune interesele companiilor multinaționale agroalimentare cu privire la răspândirea culturilor modificate genetic.

Sylvie Guillaume (S&D), în scris. – (FR) Am sprijinit raportul elaborat de colegul meu socialist francez, dl Le Foll, întrucât apără ideea că agricultura europeană trebuie să continue să se adapteze, astfel cum a început deja să facă, la consecințele schimbărilor climatice care au loc, și să se pregătească pentru impactul pe care aceste schimbări le vor avea pe viitor pentru multe regiuni din Uniunea Europeană. Agricultura are, de fapt, un loc crucial și un rol de jucat în lupta împotriva încălzirii globale. Aceasta este o chestiune esențială atunci când vine vorba de asigurarea siguranței alimentare și de a o lua pe drumul către durabilitate. În acest context, PAC post-2013 trebuie să integreze în mod inevitabil această dimensiune „climatică” prin oferirea de soluții și asistență pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, prin încurajarea stocării dioxidului de carbon în sol, prin dezvoltarea producerii de energii regenerabile durabile și prin maximizarea funcției de fotosinteză.

Dan Jørgensen (S&D), în scris. – (DA) Social-democrații danezi au votat în favoarea raportului (A7-0060/2010) referitor la agricultură și schimbările climatice. Sprijinim o politică agricolă ambițioasă care echipează sectorul agricol european pentru a răspunde schimbărilor climatice, însă nu suntem în favoarea alocării de noi fonduri către politica agricolă europeană.

Jarosław Kalinowski (PPE), în scris. – (PL) În ceea ce privește chestiunea schimbărilor climatice, agricultura nu ar trebui tratată ca o ramură a economiei care este dăunătoare. Dimpotrivă, ar trebui să fie tratată ca o industrie care posedă nu doar cele mai bune posibilități de adaptare la schimbările climatice în ecosistem, ci ca una care permite în mod pozitiv combaterea eficientă a efectelor încălzirii globale. Se observă acum o reducere semnificativă a nivelului de emisii de CO₂ în agricultură comparativ cu deceniile anterioare. Investițiile în dezvoltarea rurală, și astfel cel de al doilea pilon al PAC, vor permite o educație mai bună a agricultorilor, modernizarea tehnologică a fermelor și, de asemenea, supravegherea și controlul adecvate ale conservării mediului și biodiversității. Gestionarea corespunzătoare a exploatațiilor agricole va duce la captarea dioxidului de carbon și o siguranță alimentară sporită. Cercetarea inovatoare și investițiile adecvate în cadrul PAC vor ajuta agricultura să devină un instrument puternic în lupta împotriva schimbărilor climatice și a poluării atmosferei.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), în scris. – (FR) Acest raport sprijină productivismul și liberalismul, lucru care contravine interesului general. Aceasta depinde de respectul pentru ființele umane și pentru ecosistemul nostru. Nici productivismul și capitalismul nu încurajează. Cu toate acestea, preferința pentru scurtcircuite (cu toate că nu sunt descrise astfel), prioritatea acordată surselor de energie regenerabile, revizuirea sistemelor de irigare costisitoare sau chiar reducerea efectelor schimbărilor climatice descrise ca un „bun public” sunt prea multe concesii pentru ca argumentele noastre să fie ignorate.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Schimbările climatice au devenit treptat o realitate cu care ne vom confrunta cu toții ca o prioritate pentru politica UE. Fenomenul schimbărilor climatice dăunează agriculturii care, potrivit unor rapoarte publicate recent, indică o perspectivă descurajatoare pentru acest sector. Aparent, țările din Europa de Est vor fi, mai presus de toate, cele mai afectate de schimbările climatice. Este esențial ca politica agricolă comună să ia măsurile corespunzătoare pentru a răspunde schimbărilor climatice, promovând gestionarea mai bună a resurselor. Optimizarea resurselor de apă, alegerea varietăților de culturi selectate pentru rezistența acestora la schimbările climatice și boli, protecția solului împotriva eroziunii,

conservarea pășunilor, creșterea împăduririlor, restaurarea zonelor avariate, gestionarea mai bună a pădurilor astfel încât să limiteze riscul de incendiu, și noi măsuri pentru monitorizarea și controlul bolilor sunt toate măsuri extrem de importante pentru a adapta agricultura europeană la efectele încălzirii globale. Agricultorii vor fi din ce în ce mai dependenți de starea climei, astfel încât aprobăm orice măsuri care soluționează această problemă.

Rovana Plumb (S&D), în scris. – Am votat acest raport deoarece consider că agricultura este un sector productiv care este afectat de consecințele schimbărilor climatice și de presiunea exercitată de acestea, dar care este, totodată, direct legat de obiectivele de atenuare a efectelor schimbărilor climatice, fie contribuind la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, păstrarea și asigurarea gestionării adecvate a resurselor de apă, fie stimulând producția și descentralizarea surselor regenerabile durabile de energie. În acest sens, statele est-europene cu sectoare agricole puternic dezvoltate pot beneficia din plin de dezvoltarea industriei de biocarburanți, aceasta contribuind la creșterea venitului în zona rurală și la crearea de locuri de muncă „verzi” (de exemplu, se preconizează că în domeniul energiilor regenerabile, în sectorul agricol, se vor crea 750 000 de locuri de muncă până în 2020).

Frédérique Ries (ALDE), în scris. – (FR) Toate inițiativele care au ca scop reducerea încălzirii globale sunt binevenite. Acest lucru reiese din ceea ce a avut loc ieri în Parlamentul European, unde 1 500 de reprezentanți aleși din orașele europene majore s-au angajat să reducă emisiile de gaze cu efect de seră cu peste 20 % până în 2020. Adoptarea de astăzi a raportului Le Foll referitor la adaptarea agriculturii europene la schimbările climatice se alătură acestei abordări. Să nu uităm că sectorul agricol este responsabil pentru aproximativ 10 % din emisiile de CO₂. Agricultura are mult de câștigat prin anticiparea efectelor nocive ale schimbărilor climatice în ceea ce privește zonele inundate, o scădere a zonelor agricole, defrișarea și întoarcerile imprevizibile. Prin urmare, este necesar să consolidăm aspectul durabil al agriculturii. Promovarea utilizării rezonabile a fertilizatorilor și a pesticidelor, împreună cu diversificarea producției și a creșterii animalelor, vor garanta agricultorilor mult mai multă autonomie și o bază de capital îmbunătățită. În mod cert, agricultura europeană trebuie să joace un rol major în combaterea schimbărilor climatice. Există mai multe posibilități: utilizarea rezervoarelor de carbon, o sursă de energie regenerabilă și noi tehnici de irigare. Tot ce rămâne este ca aceste idei să fie transformate în politici concrete și să fie încorporate în PAC reformată din 2013.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), în scris. – (SV) Am votat împotriva acestui raport. Motivul este că dl Le Foll pledează pentru o politică forestieră comună. Politica forestieră este o chestiune națională: există diferențe foarte mari între statele membre ale UE. Consider, de asemenea, că pe lângă problemele transfrontaliere de mediu, nu este adecvat ca politica agricolă să fie decisă la nivel comunitar, în special după extinderea UE la 27 de țări. Cu toate acestea, atâta timp cât politica agricolă comună a UE există, doresc ca deciziile să fie cât mai bune posibil, cu scopul clar de a lupta împotriva schimbărilor climatice. Sunt de acord cu multe dintre propunerile dlui Le Foll pentru lupta împotriva amenințării climatice, problema-cheie a timpurilor noastre, însă recomandarea unei politici forestiere comune este o direcție greșită.

József Szájer (PPE), în scris. – Pentru informare: în calitate de responsabil cu disciplina al Grupului PPE, declar că intenția inițială a Grupului PPE a fost de a vota împotriva punctului 18/2 (vot prin apel nominal). Grupul a comis o eroare tehnică.

Marc Tarabella (S&D), în scris. – (FR) Am votat în favoarea raportului elaborat de Stéphane Le Foll. Am procedat astfel deoarece sunt convins de rolul semnificativ pe care agricultura îl va juca în problemele asociate cu lupta împotriva încălzirii globale. Agricultura noastră va asista Uniunea Europeană în atingerea obiectivelor de reducere a emisiilor. Salut adoptarea punctelor 18 și 20 privind respectul pentru și îmbunătățirea calității solului cu fixarea carbonului și utilizarea biomasei pentru încălzire, care ar putea reduce semnificativ impactul negativ al schimbărilor climatice. Sunt ferm convins că PAC va deveni mai durabilă în timp. Sprijin o politică agricolă comună ecologică!

Viktor Uspaskich (ALDE), în scris. – (LT) Schimbările climatice pot afecta agricultura: poate exista o lipsă de apă, noi boli pot să apară, iar animalele se pot scumpi. Agricultura poate contribui la încetinirea schimbărilor climatice, dar ar trebui, de asemenea, să fie pregătită pentru a se adapta impactului încălzirii globale. Politica agricolă comună (PAC) trebuie să recunoască impactul încălzirii globale și să ia măsuri pentru a reduce schimbările climatice. Acest lucru se poate realiza prin promovarea energiei ecologice și regenerabile, prin asigurarea stocării dioxidului de carbon și prin limitarea cantității de gaze care provoacă efectul de seră. Totuși, costurile asociate cu adaptarea PAC și reducerea schimbărilor climatice nu sunt încă clare. Este nevoie de o analiză aprofundată a beneficiului economic. Schimbările climatice sunt o amenințare reală, însă pe termen scurt este necesară o mai bună gestionare a resurselor. Extinderea UE a avut un impact major asupra agriculturii UE. Celor 6 milioane de agricultori europeni existenți li s-au adăugat încă 7 milioane.

Zonele rurale reprezintă 90 % din teritoriul UE, și peste jumătate din acestea sunt implicate în agricultură. Acest fapt singur subliniază importanța agriculturii pentru mediul natural al UE. La Conferința de la Varșovia din februarie 2010, Lituania și alte opt state membre ale UE au semnat declarația referitoare la noua PAC, ca o expresie suplimentară a solidarității și decenței. Nu trebuie să împărțim Europa în state membre „noi” și „vechi”; trebuie să dăm dovadă de solidaritate. Pentru a garanta un venit stabil și echitabil pentru agricultorii europeni după 2013 și pentru a reduce schimbările climatice avem nevoie de o politică agricolă europeană puternică.

Raport: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Sophie Auconie (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea acestui raport excelent elaborat de dl Dorfmann, de cetățenie italiană, referitor la procesul început de Comisia Europeană de a revizui criteriile pentru acordarea statutului de „zonă agricolă cu handicapuri naturale” și, prin urmare, indemnizația compensatorie pentru handicap natural permanent (ICHN). Ar trebui, în special, să subliniem importanța punctului 18 din acest raport, care refuză deja să sprijine criteriile propuse de Comisia Europeană: „subliniază că avizul definitiv referitor la unitatea teritorială de bază aleasă, la criteriile și valorile de prag propuse de Comisie poate fi emis doar atunci când sunt disponibile hărțile detaliate elaborate de statele membre [...]”.

Liam Aylward (ALDE), *în scris*. – (GA) -Am votat în favoarea raportului Dorfmann referitor la agricultura în zonele afectate de handicapuri naturale (regiuni mai puțin favorizate).

Aproximativ 75 % din terenurile din Irlanda au fost desemnate ca zone defavorizate, iar actualul sistem oferă ajutor pentru aproximativ 100 000 de familii de agricultori. Acest sistem este necesar pentru viabilitatea și dezvoltarea rurală, și pentru a combate abandonul terenurilor, precum și pentru a proteja biodiversitatea și mediul. Printr-o finanțare corectă, acest sistem poate oferi ajutor financiar agricultorilor care practică agricultura în condiții foarte dificile.

Întrucât agricultura în Irlanda este restricționată din cauza condițiilor climatice reci și umede, sunt mulțumit să văd că raportul face referire la dificultățile legate de agricultura pe soluri umede neexploatabile. Salut, de asemenea, trimiterea la criteriul de tipul „numărului de zile în care umiditatea atinge 100 % din capacitatea de absorbție a solului”, care ajută la luarea în considerare a interacțiunii dintre tipul solului și climat.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Consider că prin aplicarea unor criterii unitare se asigură simplificarea implementării schemei de plăți pentru zonele cu handicap natural la nivelul Uniunii Europene, un plus de transparență și un tratament unitar al beneficiarilor acestor scheme de sprijin

De o importanță primordială este concentrarea acestui sprijin în zonele cele mai afectate de fenomenul abandonării terenului. Trebuie totodată ca în cadrul exercițiului să fie avute în vedere următoarele: să nu se creeze costuri suplimentare și impactul pe care îl va avea schimbarea delimitării în zonele în care agricultura deține un rol central în economia locală. În acest sens, cred că este oportun ca în zonele afectate de schimbările de delimitare să existe măsuri care să vizeze creșterea competitivității sectorului agricol și promovarea diversificării.

Robert Dušek (S&D), *în scris*. – (CS) Raportul referitor la sprijinul pentru regiunile rurale dezavantajate urmărește redefinirea zonelor dezavantajate ale UE și reformarea asistenței financiare și structurale. Statele membre au identificat anterior ca dezavantajate peste jumătate dintre terenurile folosite pentru agricultură în UE, și este esențial, prin urmare, să se redefinească conceptele și condițiile aplicabile acestor terenuri. Sprijinul pentru dezvoltarea rurală de la Fondul agricol european permite statelor membre, în cadrul îmbunătățirilor aduse mediului și mediului rural, să efectueze plăți pentru dezavantaje naturale în zone montane, precum și plăți în alte zone dezavantajate. Aceste plăți ar trebui, prin utilizarea permanentă a terenurilor agricole, să contribuie la conservarea mediului rural și la sprijinul pentru sisteme durabile de agricultură, și ar trebui să compenseze costurile suplimentare și veniturile pierdute. Cercetările au arătat că statele membre identifică zonele defavorizate temporar pe baza unei serii de diferite criterii, iar acestea pot conduce la diferite răspunsuri și diferite niveluri de plată între statele membre. Prin urmare, salut sugestia raportorului de a lăsa statelor membre posibilitatea de a revizui noile criterii înainte de a începe efectuarea plăților. Cu toate acestea, ar trebui să existe un termen limită pentru realizarea acestui lucru, întrucât întregul proces de reformă poate fi întârziat în mod considerabil prin apatia unor state membre, ceea ce nu doar că ar avea un efect negativ asupra plăților de la aceste fonduri, dar ar și contribui la un mediu legal confuz în statele membre. Sprijin întregul raport.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Ajutorul pentru zonele mai puțin favorizate este un element esențial al celui de al doilea pilon al politicii agricole comune (politica de dezvoltare rurală), întrucât este firesc ca regiunile cu dezavantaje naturale să fie vizate de instrumente și politici specifice.

Comisia propune în această comunicare ca, potrivit articolului 50 alineatul (3) din Regulamentul (CE) Nr. 1698/2005, ca „celelalte zone mai puțin favorizate” să fie definite în conformitate cu criteriile obiective. În acest scop, aceasta propune opt criterii referitoare la sol și climă care indică, la o anumită valoare de prag, limitări stricte pentru agricultura europeană. Criterii climatice (temperaturi scăzute sau căldură mare pe perioade îndelungate), criterii biofizice (terenuri cu drenaj insuficient; soluri nisipoase, argiloase sau cu pietriș; spațiu redus pentru rădăcini; sol salin) și criterii geografice (regim de umiditate al solului nefavorabil sau înclinări mari ale terenurilor). Această definiție a criteriilor obiective este pozitivă, însă trebuie să fie testată la fața locului pentru a verifica fiabilitatea și adaptabilitatea acestora la situații reale și caracteristicile specifice ale fiecărei zone naturale.

Trebuie luată în considerare, de asemenea, posibilitatea unei perioade de tranziție, cu propriul sistem, pentru orice regiune care își pierde clasificarea de zonă mai puțin favorizată.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Sprijinul pentru zonele mai puțin favorizate constituie un element esențial al politicii de dezvoltare rurală. Pledez pentru acordarea unei plăți compensatorii adecvate pentru zonele mai puțin favorabile, astfel încât agricultorii să contribuie la conservarea mediului rural și să înceapă o agricultură durabilă care oferă bunuri publice, precum peisaje, calitatea apei și a aerului, precum și conservarea biodiversității. Acest ajutor permite coeziunea teritorială și socială, conservând zonele rurale, și le conferă statutul de zonă cu importanță naturală și economică vitală. Criteriile referitoare la „alte zone cu handicapuri naturale”, în temeiul articolului 50 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) Nr. 1698/2005, sunt cele puse în discuție în acest raport. Un grup de experți a identificat opt criterii referitoare la sol și climă care indică, la o anumită valoare de prag, limitări stricte pentru agricultura europeană. Sunt de acord că criteriul geografic numit „izolare” trebuie, de asemenea, luat în considerare, întrucât este un handicap natural. Sper că statele membre pot aplica criteriile obiective referitoare la sol, care sunt adaptate la condițiile zonei naturale ale acestora, atunci când desemnează zone cu handicapuri naturale.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Un aspect pozitiv este faptul că există convingerea că „plățile acordate în cazul zonelor defavorizate trebuie să fie legate de practicarea unei agriculturi active” și că „s-ar putea ca folosirea unor criterii stricte și pur biofizice să nu fie potrivită”. De asemenea, considerăm valoroasă includerea criteriului geografic „izolare” și afirmația potrivit căreia „s-ar putea să fie necesară utilizarea cumulată a criteriilor adoptate”. Cu toate acestea, aceste aspecte contrazic altele incluse în raport, în special definiția „perioadei de tranziție” pentru adaptarea la noile criterii; cu alte cuvinte, acceptarea tacită a noilor criterii propuse de Comisie. Ne opunem cu fermitate reflectării noilor criterii în dezvoltarea viitoare a politicii agricole comune (PAC), astfel cum se discută de asemenea aici, menținând astfel această politică în domeniul dezvoltării rurale cu cofinanțare; cu alte cuvinte, aceasta conține un alt mod de discriminare între țări. În cazul în care se va pune în aplicare, propunerea Comisiei va fi extrem de dăunătoare pentru interesele țărilor din sud, în special Portugalia. Acesta este motivul pentru care avertizăm cu privire la necesitatea de a corecta această propunere în momentul elaborării PAC și de a demonstra și evalua utilizarea nu doar a setului de criterii biofizice, ci și a celor socioeconomice, cum ar fi: PIB-ul pe cap de locuitor, venitul pe unitate de muncă familială și indicatorii de dezvoltare.

Lorenzo Fontana (EFD), *în scris*. – (IT) Acest raport subliniază importanța pe care noua politică agricolă comună o va avea pentru toate statele membre. Protejarea zonelor cu handicapuri naturale va fi unul dintre punctele principale ale acestei politici pe care UE și regiunile statelor membre o vor pune în aplicare, punând astfel în aplicare în termeni practici principiul subsidiarității. Comisia UE trebuie să țină cont de această subsidiaritate, în special atunci când vine vorba de identificarea parametrilor care vor defini aceste zone. Comisia nu trebuie să negligeze faptul că recuperarea zonelor cu handicapuri naturale va oferi un ajutor concret pentru exploatarea agricolă afectată de actuala criză majoră, și va contribui la păstrarea mediului într-o stare bună. Permiteți-mi să vă reamintesc că toate acestea trebuie să fie posibile nu numai în teorie, ci și în realitate, prin alocarea de fonduri adecvate pentru protejarea și reamenajarea acestor zone. Realizând acest lucru am putea recupera și oferi stimulente pentru dezvoltarea economică a agriculturii în toate zonele cu potențial de creștere și am putea stabili efectele negative pe piață, precum producția agricolă de produse alimentare specifice zonei, și protejarea peisajului și a mediului. Îi mulțumesc dlui Dorfmann și doresc să-l felicit pentru raportul său excelent.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris*. – (PL) Pentru a obține condiții echitabile și uniforme pentru toți agricultorii din Uniunea Europeană, ceea ce ar trebui, fără îndoială, să reprezinte principalul obiectiv al

reformeii politicii agricole comune, ar trebui, de asemenea, să se aibă grijă de zonele cu handicapuri naturale. În vederea armonizării legislației care clasifică zonele drept eligibile pentru a primi plăți este esențial, mai presus de toate, să se armonizeze criteriile de clasificare ale unor astfel de zone. Atingerea acestui obiectiv nu va fi posibilă fără o colaborare strânsă cu statele membre. Pragmatismul propus de autorul raportului, permițând definirea criteriilor biofizice de fiecare țară, poate reprezenta o amenințare sub forma încercărilor de a impune interese naționale specifice. Totuși, atâta timp cât Comisia are grijă să se asigure că dispozițiile cadrului legislativ european sunt respectate, această soluție ar trebui să îmbunătățească în mod semnificativ identificarea obiectivă a zonelor în discuție.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Având în vedere că peste jumătate din zonele agricole utilizate în UE (54 %) sunt clasificate drept zone mai puțin favorizate – fie din cauza orografiei, a condițiilor climatice sau a terenului mai puțin fertil – și că o astfel de măsură este esențială pentru dezvoltarea rurală, tragem concluzia că ajutorul pentru zonele mai puțin favorizate trebuie să constituie o prioritate pentru statele membre. Din acest motiv, pregătirea unei strategii cuprinzătoare pentru zonele mai puțin favorizate care răspunde nevoilor locale ale diferitelor regiuni va avea ca rezultat o reducere a neconcordanțelor existente între statele membre în ceea ce privește ajutorul care le este atribuit. Prin urmare, prin definirea precisă a zonelor cu handicapuri naturale, va fi posibilă obținerea de fonduri suficiente pentru a utiliza terenul și a îmbunătăți producția agricolă.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Nu există nicio îndoială că exploatarea agricolă din regiunile ultraperiferice au în special nevoie de sprijin financiar. Micile exploatare agricole de munte trebuie adesea să lupte pentru a supraviețui, întrucât le este greu să reacționeze rapid la noile cerințe ale pieței. Micii proprietari, în special, nu dispun de personal pentru a putea rămâne competitivi. Prin urmare, din punct de vedere comercial, situația acestora este mult mai dificilă decât aceea a unor întreprinderi agricole mari aflate în locuri expuse. Rata ridicată a exploatarea agricole care au eșuat în ultimii ani și creșterea numărului de agricultori cu jumătate de normă arată în mod clar că politica de subvenționare a UE se concentrează prea mult pe creșterea intensivă a animalelor și activități asemănătoare. Pentru ca statele membre ale UE să rămână chiar și la distanță autosuficiente, este timpul să renaționalizăm subvențiile agricole. În vederea unei distribuții mai echitabile a plăților compensatorii, am votat în favoarea acestui raport.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport care vine în întâmpinarea problemelor cu care se confruntă agricultorii din multe state ale Uniunii. Doresc să subliniez în special importanța unui amendament pe care l-am inițiat în Comisie și mulțumesc tuturor colegilor care l-au sprijinit. Amendamentul la care mă refer vizează ca delimitarea zonelor cu handicapuri naturale, pentru a fi relevantă, să fie bazată pe teritorii ecologice omogene și nu pe LAU 2, ca în prezent. De asemenea, doresc să precizez că apreciez ca o oportunitate introducerea în viitoarea propunere a Comisiei a unor reguli flexibile, care să permită acordarea ajutoarelor și pentru fermierii din zone cu handicapuri naturale reduse ca suprafață, aflate din punct de vedere administrativ în unități care nu îndeplinesc criteriile stabilite.

Franz Obermayr (NI), *în scris*. – (DE) Sprijinul pentru zonele rurale cu handicapuri naturale dificile este una dintre cele mai importante componente ale celui de al doilea pilon al politicii agricole comune. - În plus, raportul prevede subvenții pentru aceste regiuni nu numai în ceea ce privește producția de alimente, ci și într-un context macroeconomic. Prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris*. – (PL) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European (A7-0056/2010), deoarece cel de al doilea pilon al politicii agricole comune, și anume politica de dezvoltare rurală, este extrem de important pentru îmbunătățirea eficienței PAC în sine, dar și pentru a facilita gestionarea terenurilor cu handicapuri naturale. Documentul elaborat de raportor este foarte necesar, nu numai pentru noi, ci pentru întreaga Uniune Europeană. Trebuie să avem informații despre terenuri care, din motive care nu depind de proprietari, nu pot fi utilizate în mod eficient sau potrivit. Sunt de acord cu raportorul în ceea ce privește analiza sa asupra revizuirii, care a început în 2005, a criteriilor de clasificare a zonelor dezavantajate. Criteriile anterioare pentru sprijinirea acestor zone trebuie modificate astfel încât să reflecte handicapuri cu adevărat existente. Trebuie menționat, de asemenea, faptul că există zone care intră sub incidența anumitor criterii, dar în care handicapurile au fost înlăturate acum ca urmare a utilizării de soluții eficiente. Statele membre ar trebui să fie responsabile pentru identificarea zonelor mai puțin favorizate și pentru dezvoltarea programelor de ajutor și dezvoltare. Desigur, toate măsurile trebuie să se bazeze pe un cadru comunitar.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport, împreună cu grupul din care fac parte.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *în scris*. – (SV) M-am abținut/am votat împotriva raportului Dorfmann. Motivul pentru care am luat această poziție reiese în mod evident din raport. UE este o zonă mult prea extinsă

pentru a putea trata ajutorul financiar în mod eficient pentru zonele cu handicapuri naturale. Zonele rurale ale UE sunt extrem de diverse. Acesta este cazul cu privire la recoltele care sunt cultivate, nivelurile de umiditate din sol, combinațiile de tipuri de sol și condițiile climatice. Elaborarea unei liste de criterii și standarde fixe pentru subvenții este deosebit de dificilă din cauza schimbărilor climatice. UE a solicitat hărți detaliate din partea statelor membre, însă numai câteva țări le-au furnizat. Un exemplu evidențiat în raportul elaborat de Curtea de Conturi este că Spania plătește 16 euro pe hectar, în timp ce Malta plătește 250 de euro pe hectar pentru ceea ce se interpretează ca împrejurări similare. Politica agricolă comună a fost elaborată în momentul la care CE/UE era formată din șase state membre. Situația din prezent este complet diferită și chiar mai complicată. Gestionarea ajutoarelor agricole ar trebui realizată de statele membre. Acestea dețin cunoștințe locale. Acum ne aflăm în mijlocul unei crize a monedei euro. O monedă unică este un obstacol în calea adaptării ratelor dobânzilor la diferite circumstanțe în cadrul zonei euro. O politică agricolă unică este, de asemenea, nepotrivită pentru toate cele 27 de state membre.

Nuno Teixeira (PPE), în scris. – (PT) În această comunicare, Comisia a solicitat o mai mare rigoare și uniformitate în ceea ce privește criteriile de repartizare a ajutoarelor pentru agricultori în zonele cu handicapuri naturale. Aceasta a încercat, de asemenea, să corecteze repartizarea inegală a plăților compensatorii în rândul statelor membre, care decurg din diferențele de clasificare, în special ale așa-numitelor „zone mai puțin favorizate”.

Aceste plăți sunt esențiale pentru păstrarea locurilor de muncă și comunitățile rurale, pentru utilizarea continuă a terenurilor agricole și pentru biodiversitate și peisajul cultural.

Sunt mulțumit, în general, de acest raport, și în special de avizul Comisiei pentru dezvoltare regională, care încearcă să protejeze interesele regiunilor ultraperiferice, deoarece insulele sunt excluse din comunicarea Comisiei.

În conformitate cu principiul subsidiarității, mi se pare logic ca atunci când se identifică zonele defavorizate intermediare, statele membre să aibă posibilitatea de a lua în considerare nu doar criteriile biofizice, ci și altele, cum ar fi acelea de a fi o insulă sau o regiune ultraperiferică.

Mi se pare, de asemenea, important ca orice regiune care își pierde statutul de „zonă cu handicapuri naturale” să beneficieze de o perioadă de tranziție, care să îi permită să diminueze impactul pierderii subvențiilor.

Trebuie să asigurăm acum că în cadrul revizuirii generale a politicii agricole comune, noile sisteme de ajutoare pentru agricultori sunt gândite în mod coerent, și că există o mai bună coordonare între politica agricolă și cea de coeziune.

Raport: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – Am votat în favoarea acestui raport referitor la o nouă agendă digitală pentru Europa 2015.eu, deoarece cred că Europa trebuie să joace un rol principal în inovația din domeniul tehnologiei comunicațiilor și informației și, de aceea, trebuie să accelerăm investițiile în această direcție. Din păcate, astăzi, Europa riscă să rămână în urma zonei asiatice, dacă ne uităm doar la câțiva indicatori, cum ar fi viteza medie de transfer a datelor sau la faptul că deși comunicațiile în bandă largă sunt disponibile pentru peste 90 % din populația Uniunii Europene, acestea nu au ajuns la consumatori decât în 50 % din gospodării. Comisia trebuie să prezinte o agendă clară și ambițioasă pe această temă, care să nu se concretizeze doar într-o viziune, un document de perspectivă. Există soluții pe care trebuie să le sprijinim, cum ar fi utilizarea programelor cu sursă deschisă, care ar permite accelerarea inovației în domeniul software prin contribuții deschise și reducerea costurilor pentru afacerile care folosesc aceste programe. Totodată, trebuie să luăm măsuri pentru reducerea birocrăției în programul-cadru UE și pentru creșterea competitivității noastre pe plan internațional.

Sophie Auconie (PPE), în scris. – (FR) Raportul din proprie inițiativă elaborat de dna del Castillo Vera este ambițios în ceea ce privește strategia digitală pentru Europa. Această chestiune se învârtă în jurul accesului la internet pentru toți cetățenii UE. În această privință, se recomandă ca jumătate din populația europeană să aibă acces în bandă largă până în 2015, și întreaga populație până în 2020. Utilizarea pe scară largă a internetului este sprijinită prin propuneri referitoare la modul în care ar trebui să evolueze legislația privind consumatorii și securitatea, precum și la accesul digital necesar la servicii publice. Mai mult, această agendă ne va permite să oferim sprijin pentru cercetarea și dezvoltarea inovatoare, facilitând astfel o creștere rapidă a cunoștințelor și a accesului la patrimoniu. Din aceste motive, am votat în favoarea raportului.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport. Sunt convins că Europa va culege numai beneficii din revoluția digitală dacă toți cetățenii europeni sunt mobilizați și împuterniciți să participe pe deplin la noua societate digitală. Acest lucru necesită multe provocări, cum ar fi angajamentul pentru investiții pe termen lung, încredere din partea guvernelor pentru a se deplasa mai mult spre administrarea online (e-government) și încredere din partea cetățenilor pentru a folosi serviciile digitale. Pentru a atinge aceste obiective este necesar ca până în 2015 să se reducă în mod semnificativ lacunele privind alfabetizarea și competențele digitale. Salut în special propunerile care urmăresc să asigure ca toate școlile primare și secundare beneficiază până în 2015 de conexiuni de mare viteză și că tuturor adulților de vârstă activă li se oferă posibilități de formare profesională în domeniul TIC. Pentru a avea o agendă digitală competitivă trebuie să pornim de la oameni.

Regina Bastos (PPE), *în scris*. – (PT) Tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) este unul dintre domeniile care s-a dezvoltat cel mai mult în ultimele decenii, și sunt prezente în toate domeniile vieții umane. Într-un mediu de schimbare permanentă și competitivitate crescândă, TIC pot fi un instrument puternic în sprijinirea dezvoltării durabile, precum și combaterea sărăciei și a inegalităților sociale și economice. Fiecare persoană trebuie împuternicită cu competențele adecvate și acces ubicuu și de mare viteză, și este necesar un cadru juridic clar care protejează drepturile și oferă încrederea și securitatea necesare. Raportul referitor la „o nouă agendă digitală pentru Europa: 2015.eu”, în favoarea căruia am votat, urmărește să coopereze cu Comisia la elaborarea propunerii strategice universale și a planului de acțiune pentru 2015. În acest scop: până în 2013, fiecare gospodărie trebuie să aibă acces la internet în bandă largă, la un preț competitiv; o atenție deosebită trebuie acordată zonelor rurale, zonelor afectate de tranziția industrială, precum și regiunilor care suferă de handicapuri demografice sau naturale permanente, în special în regiunile ultraperiferice; și, în sfârșit, este important să se garanteze utilizatorilor finali cu handicap acces la un nivel echivalent cu cel de care dispun ceilalți utilizatori finali.

Mara Bizzotto (EFD), *în scris*. (IT) Unul dintre obiectivele cele mai ambițioase, dar nerealizate ale Strategiei de la Lisabona a fost ca Europa să devină cea mai competitivă și dinamică societate bazată pe cunoaștere din lume. Scopul adoptării agendei 2015.eu, complementară strategiei UE 2020, este ca cetățenii qua consumatori să devină punctul de interes al unei măsuri care urmărește să asigure că toți cetățenii statelor membre se pot baza pe o rezervă corespunzătoare de abilități IT care să le asigure accesul la principalele forme de tehnologii ale informației și comunicațiilor disponibile astăzi. Calea pentru a asigura utilizarea calculatorului de către familii, elevi, întreprinderi și guvernele europene va fi sprijinită prin diferite strategii care se vor ocupa de problema definirii drepturilor digitale și, de asemenea, vor pune în aplicare o infrastructură pentru a îmbunătăți și extinde banda largă, în special în zonele rurale.

Întrucât consider cu tărie că viitorul formării trebuie să meargă neapărat mână în mână cu consolidarea formării pe bază de calculator și interoperabilitatea competențelor IT, sunt în favoarea acestui raport.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Sprijin excelentul raport referitor la noua agendă, elaborat de dna del Castillo Vera. Sunt de acord că UE trebuie să joace un rol principal în crearea și aplicarea tehnologiilor informației și comunicațiilor, generând astfel o valoare adăugată pentru cetățenii și companiile sale. Sunt de acord, de asemenea, că va culege doar beneficii din această revoluție digitală dacă publicul european în ansamblul său este mobilizat și i se oferă mijloacele necesare pentru a participa pe deplin la noua societate digitală. Salut obiectivul de a oferi acoperire în bandă largă fiecărui cetățean european și pe întregul teritoriu, inclusiv în regiunile ultraperiferice. Salut, de asemenea, recomandarea ca noțiunea de alfabetizare digitală să fie introdusă în sistemele de educație, începând de la nivelul primar, în paralel cu limbile străine, cu scopul de a produce cât mai curând posibil utilizatori calificați. Aș dori să subliniez valoarea potențială pentru cetățeni și întreprinderi a trecerii la tehnologia digitală a serviciilor publice (e-government), pentru a permite o furnizare mai eficientă și mai personalizată a serviciilor publice. Aș dori, de asemenea, să subliniez faptul că prin folosirea sistemelor online de achiziții publice (contracte publice de lucrări) sunt posibile câștiguri semnificative în termeni de transparență și competitivitate, cu mai multe opțiuni, o calitate mai bună și prețuri mai mici.

Lara Comi (PPE), *în scris*. – (IT) Am votat în favoarea acestui raport, pe care îl susțin atât în ceea ce privește spiritul, cât și conținutul. Consider că, prin adoptarea acestui raport, Parlamentul European a transmis un semnal clar de conducere politică prin crearea unei agende digitale, un plan european adevărat, coerent și cuprinzător, care este un pas fundamental pentru viitorul Europei.

Pe de o parte, dezvoltarea digitală oferă o oportunitate majoră pentru creștere dar, pe de altă parte, atrage după sine schimbări sociale, cu un impact semnificativ asupra comportamentului cetățenilor. Cel mai important lucru este să se asigure că această schimbare conduce la o societate europeană mai democratică,

deschisă și incluzivă și la o economie viitoare bazată pe cunoaștere mai prosperă și mai competitivă. Acest lucru se poate realiza doar dacă, astfel cum este evidențiat în raport, „omul este plasat în centrul aceste acțiuni politice”.

Este important să se concentreze îndeaproape pe creșterea conexiunilor în bandă largă, și pe aplicarea tehnologiilor digitale în sectoarele de piață cheie, cum ar fi energia, transporturile și serviciile medicale. Această acțiune politică trebuie însă să stabilească garanții corespunzătoare pentru a evita adâncirea decalajului între întreprinderile mari și IMM-uri; autoritățile publice și sectorul privat; zonele dens populate și zonele rurale, insulare și montane; și comerțul electronic național și transfrontalier.

Ioan Enciu (S&D), în scris. – Apreciez efortul depus de doamna del Castillo la elaborarea acestui raport, precum și aportul adus de colegii mei. Agenda Digitală, precum și dezvoltarea pieței unice ICT se numără atât printre prioritățile noastre, cât și ale Președinției. Salut în această idee accentul pus pe alfabetizarea digitală a tinerilor, întrucât aceștia sunt cei care utilizează cel mai mult noile tehnologii și trebuie, prin urmare, să o facă într-o manieră sigură și eficientă

Vreau să mulțumesc colegilor pentru sprijinul acordat în demersul efectuat de mine de a cere Comisiei elaborarea unui plan de promovare de noi afaceri on-line și acordarea de facilități, în special pentru cei recent disponibilizați. Sunt sigur că votul meu și cel al colegilor mei reprezintă un pas important pentru o abordare completă și eficientă a viitorului digital european. Sper să primim sprijinul din partea Comisiei pentru stabilirea unor reguli clare în domeniu, atât la nivel european, cât și la nivelul statelor membre.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) O „agendă digitală” este din ce în ce mai importantă și inevitabilă în societatea noastră. Evoluțiile tehnologice, în special în ceea ce privește punerea la dispoziție online a informațiilor, conținuturilor și cunoștințelor, au fost extrem de rapide, și în mai puțin de un deceniu, peisajul „digital” s-a schimbat drastic, asigurând un acces în masă la internet și comunicații mobile. Prin urmare, este important să privim spre viitor și să definim o strategie pentru agenda digitală, stabilind obiective concrete și acordând o atenție deosebită problemelor legate de drepturile consumatorilor la viață privată și date cu caracter personal, precum și drepturile de autor și combaterea pirateriei online.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) joacă un rol într-o economie prosperă și competitivă, și contribuie la consolidarea unei societăți mai ecologice, democratice, deschise și incluzive. TIC permit eficiența, ajutând la o creștere durabilă, și contribuie astfel la obiectivele strategiei UE 2020. Există discrepanțe majore între și în statele membre în ceea ce privește accesul public potențial la bandă largă în prezent. Trebuie să construim urgent o piață unică digitală pentru servicii, care să prevină normele fragmentare și să contribuie la libera circulație a serviciilor digitale și comerțul online. O agendă digitală ambițioasă și un plan de acțiune universal trebuie adoptate, care să permită Europei să progreseze către o societate deschisă și prosperă ce oferă tuturor cetățenilor oportunități economice, sociale și culturale, și acordă o atenție deosebită zonelor rurale. Aș dori să subliniez importanța de a oferi tuturor cetățenilor acces ubicuu și de mare viteză la bandă largă fixă și mobilă. Fondurile naționale și europene ar trebui utilizate pentru a asigura că toți cetățenii UE au acces la internet în bandă largă la un preț competitiv, până în 2013.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Există destul de multe puncte pozitive în acest raport, în ciuda faptului că este elaborat în cadrul pieței interne, pe care Uniunea Europeană o susține. Recunoaștem beneficiile care stau la baza unei agende digitale pentru Europa incluse în acest raport, și anume garanția pentru „accesul tuturor cetățenilor la produsele culturale”, garantarea pentru „utilizatorii cu handicap a unui acces echivalent cu cel de care beneficiază ceilalți utilizatori”, gradul de pregătire pentru „mai multe investiții în utilizarea software-lor cu sursă deschisă” și afirmația potrivit căreia „ar trebui acordată o atenție deosebită zonelor rurale afectate de tranziția industrială și regiunilor care suferă de handicaturi naturale sau demografice grave și permanente, în special zonele ultraperiferice”. Permiteți-ne să contribuim la aceste propuneri.

Cu toate acestea, noi considerăm că o agendă digitală de vârf respinge orice comercializare a cunoașterii, educației și cercetării. Acesta este motivul pentru care nu acceptăm relaxarea obiectivelor pozitive cu ambiguități și variații ale pieței unice europene.

O consolidare și o promovare a unei pieței interne „funcționale” nu vor face ca aceasta să devină mai „orientată spre client”, și nici nu vor atrage după sine „o scădere a prețurilor”, astfel cum încearcă să ne facă să credem. Contrariul a fost demonstrat cu diferite ocazii, în întreaga gamă de activități a Uniunii Europene. Acesta este motivul pentru care ne-am abținut.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris*. – (RO) Definirea unei noi agende digitale, 2015 eu., care se dorește mai competitivă și mai inovativă decât strategia recent încheiată, i2010, necesită o atenție ridicată, în special cu privire la aspectele educaționale și culturale. De aceea, din poziția de raportor de aviz din partea Comisiei CULT, am susținut acest raport, în special în punctele sale referitoare la rolul tehnologiilor informației și comunicațiilor în formarea tinerilor și pregătirea lor pentru piața muncii. În textul propus și adoptat, am subliniat atât importanța familiarizării copiilor, încă de la nivelul primar de școlarizare cu cunoștințe de bază în domeniul TIC, cât și valoarea adăugată pe care o poate aduce învățământul online societății noastre în continuă schimbare. În aceeași direcție, am apreciat că tinerii reprezintă segmentul de populație cel mai receptiv față de TIC, iar specializarea lor în acest domeniu este necesară, putând avea o contribuție importantă la reducerea nivelului șomajului în UE, în conformitate cu obiectivele Strategiei 2020. Nu în ultimul rând, am reafirmat nevoia de a dezvolta proiectul Europeană în cadrul agendei 2015.eu, în condiții de implementare care să îi garanteze vizibilitate, dar și care să asigure îndeplinirea misiunii sale culturale intrinseci.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris*. – Salut adoptarea acestui raport care va contribui la elaborarea unei propuneri de strategie cuprinzătoare pentru 2015 referitoare la tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC). Consider că ieșirea din criza economică depinde într-o mare măsură de capacitatea sa de a facilita aplicarea la scară largă și în mod eficient a tehnologiilor informației și comunicațiilor în mediul de afaceri. IMM-urile pot reprezenta catalizatorul pentru redresarea economică a Europei, iar Comisia Europeană trebuie să consolideze pe viitor măsurile de sprijin pentru IMM-uri pentru utilizarea instrumentelor TIC, cu scopul de a le spori productivitatea. Prin votul de astăzi, sprijin propunerea din acest raport referitoare la elaborarea unui plan digital de promovare a întreprinderilor on-line, care să vizeze în primul rând oferirea de alternative acelor persoane care au fost disponibilizate recent, în contextul crizei financiare. O astfel de inițiativă ar putea fi concretizată prin oferirea de conexiuni la internet și consultanță în mod gratuit.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) O nouă agendă digitală pentru Europa este esențială pentru a exista o revoluție digitală din care publicul european în ansamblu poate beneficia. Cu toate acestea, implicarea tuturor cetățenilor în acest proces este necesar pentru o astfel de revoluție; este necesar pentru ca aceștia să devină actori în noua societate digitală. Pentru ca acest lucru să devină realitate, sunt necesare investiții la scară largă pentru a permite decalajului digital care există în prezent în UE să fie redus. Nu trebuie să uităm că un public informat și în cunoștință de cauză contribuie la creșterea potențialului Europei.

Miroslav Mikolášik (PPE), *în scris*. – (SK) Utilizarea deplină a tehnologiilor informației și comunicațiilor este o precondiție pentru o Europă mai competitivă și pentru creșterea durabilă.

UE ar trebui să asigure dezvoltarea și aplicarea acestor tehnologii, și să permită tuturor cetățenilor UE să se alăture societății digitale prin conexiuni internet de mare viteză și înaltă calitate, la prețuri accesibile. Din nefericire, piețele telecomunicațiilor din multe state membre nu au atins încă un grad suficient de deschidere către concurență și, prin urmare, consumatorii și gospodăriile sunt descurajate de prețurile ridicate, și nu obțin suficiente competențe digitale.

Prin urmare, consider că este esențial să se extindă integrarea și liberalizarea totală a pieței unice și să se elimine obstacolele din calea furnizării de servicii de telecomunicații transfrontaliere.

În același timp, sprijin crearea unui cadru juridic mai bun pentru noul spațiu digital, care va asigura protecția drepturilor civile fundamentale și drepturile de proprietate intelectuală, precum și prevenirea criminalității informatice, diseminarea pornografiei infantile și alte infracțiuni pe internet.

Franz Obermayr (NI), *în scris*. – (DE) Se preconizează că fiecare gospodărie din UE ar trebui să fie conectată la rețele de mare viteză până în 2015. În plus, intenția este ca Europa să fie cel mai mobil continent din lume în ceea ce privește accesul la internet, până în 2015. Sprijin măsurile luate în acest sens și, prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris*. – (EL) Noua Agendă digitală pentru Europa este un program ambițios pentru a disemina noi tehnologii și legături rapide în statele membre, motiv pentru care am votat pentru. Totuși, în afară de declarațiile, în principiu, pe care le face, cum ar fi creșterea vitezei de conectare mobilă și familiarizarea cetățenilor cu noile tehnologii, s-ar părea că unele obiective vor fi extrem de dificil de realizat. De exemplu, s-ar părea că, deși extrem de dorit, obiectivul care solicită tuturor școlilor din Uniunea Europeană să beneficieze de internet de mare viteză până în 2015 va fi greu de realizat din motive obiective (de exemplu în țări montane sau insulare îndepărtate este dificil să se atingă imediat viteze mari). În consecință, noua Agendă digitală pentru Europa ar trebui să fie sprijinită printr-o serie de acțiuni și inițiative coordonate, cum ar fi finanțarea mai generoasă din partea UE pentru a proteja un acces mai bun la internet, chiar și pentru elevii care se confruntă cu un dezavantaj geografic.

Aldo Patriciello (PPE), *în scris.* – (IT) Europa continuă să fie un lider global în domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC) avansate. World Wide Web, standardul GSM pentru telefoane mobile, standardul MPEG pentru conținutul digital și tehnologia ADSL sunt invenții europene. Continuarea acestei poziții de conducere și transformarea acestora într-un avantaj competitiv este un obiectiv politic vital.

În ultimii patru ani, politicile TIC au confirmat rolul acestor tehnologii ca o forță motrice în modernizarea economică și socială a Europei, și au consolidat capacitatea de adaptare a Europei în perioade de criză. Toate statele membre ale UE au dezvoltat politici TIC și consideră aceste tehnologii ca fiind o contribuție esențială la creșterea economică și ocuparea forței de muncă pe piața internă în contextul Strategiei de la Lisabona reînnoite.

În ciuda acestui fapt, în primul deceniu al secolului XXI, UE este în urmă în ceea ce privește cercetarea și inovarea în domeniul TIC. Acesta este motivul pentru care Uniunea a lansat programe de cercetare ambițioase în vederea reducerii acestor diferențe și pentru a sprijini cercetarea și activitățile de dezvoltare pe termen lung. Prin urmare, aș dori să reafirm, în mod clar, sprijinul meu deplin pentru aceste acțiuni, în convingerea că Europa poate să devină din nou un lider și un actor principal în acest sector extrem de important.

Teresa Riera Madurell (S&D), *în scris.* – (ES) Am votat în favoarea acestui raport din proprie inițiativă al Parlamentului având în vedere importanța Agendei digitale în consolidarea conducerii tehnologice europene. Tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) reprezintă un factor-cheie pentru creștere în acest moment de redresare economică, însă sunt, de asemenea, esențiale pentru o creștere durabilă și combaterea excluziunii sociale. Raportul sprijină principalele puncte identificate de Declarația ministerială privind Agenda digitală aprobată în cadrul reuniunii neoficiale a miniștrilor pentru telecomunicații de la Granada, din 18 și 19 aprilie. Parlamentul reiterează necesitatea ca UE să dețină infrastructuri bune, rapide și eficiente și încurajează adoptarea de măsuri care să permită realizarea acoperirii integrale în bandă largă pentru toți cetățenii. Toți cetățenii trebuie să ia parte la revoluția digitală pentru ca aceasta să devină un succes. Cu toate acestea, pentru ca acest succes să devină o realitate, aspecte precum securitatea pe internet nu pot fi lăsate la o parte. Prin urmare, raportul adoptat nu este doar angajat să ofere tuturor cetățenilor competențe pe calculator, ci subliniază, în același timp, necesitatea de a consolida securitatea pe internet și respectul pentru drepturile cetățenilor.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Am votat în favoarea rezoluției, având în vedere că nu a fost inclusă nicio modificare dăunătoare.

Raport: Bogusław Liberadzki (A7-0099/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris.* – (FR) Astfel cum a fost recomandat în excelentul raport elaborat de colegul meu polonez, dl Liberadzki, am votat în favoarea acordării descărcării de gestiune Comisiei Europene pentru execuția bugetului general al UE aferent exercițiului financiar 2008. Sunt încântat de faptul că au fost abordate anumite idei de care sunt foarte atașat: organizarea unei conferințe interinstituționale care să implice toate părțile interesate, în special parlamentele naționale și organismele naționale de audit, în vederea reformării procedurii de descărcare de gestiune; scurtarea termenelor limită, astfel încât descărcarea de gestiune să fie votată în anul următor anului în curs de revizuire; și apelul din partea Curții Europene de Conturi pentru un aviz unic (aplicarea regulii de „audit unic”) privind fiabilitatea și regularitatea tranzacțiilor subiacente, astfel cum se prevede în tratat. Mai mult decât atât, trebuie să simplificăm normele privind alocarea de fonduri europene, deoarece multe erori provin din caracterul complex al procedurilor, la care se adaugă adeseori complexitatea naturală. În sfârșit, în ceea ce privește auditurile organismelor de cercetare în Europa, mă bucur că Parlamentul European a consolidat mesajul pe care l-am transmis Comisiei de a nu pune la îndoială într-un mod dur și adesea nefondat finanțarea în raport cu standardele internaționale de audit.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Au fost realizate progrese în ceea ce privește execuția bugetului aferent exercițiului financiar 2008, însă continuă să existe un număr ridicat de erori în domeniul fondurilor structurale și de coeziune, al dezvoltării rurale, al cercetării științifice, al energiei și transporturilor. Fondurile plătite în mod incorect se ridică la 11 %. Acest lucru a fost cauzat de norme și reglementări complicate la care statele membre trebuie să adere. Prin urmare, la punerea în aplicare a bugetului pentru anul următor, trebuie acordată o atenție deosebită simplificării acelor norme și reglementări, îmbunătățirii mecanismului de recuperare a fondurilor plătite în mod incorect, precum și introducerii unor sisteme mai eficiente de supraveghere și control. Odată ce aceste măsuri vor fi fost puse în aplicare, este probabil că execuția bugetului UE se va îmbunătăți, va fi asigurat un control mai eficient al fondurilor bugetare, iar proiectele puse în aplicare de statele membre vor avea o valoare adăugată mai mare pentru dezvoltarea diferitelor zone ale economiei și alte domenii.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Articolul 317 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că responsabilitatea pentru punerea în aplicare a bugetului UE revine Comisiei, în cooperare cu statele membre, și că Curtea de Conturi transmite Parlamentului European și Consiliului o declarație privind fiabilitatea conturilor și regularitatea și legalitatea tranzacțiilor subiacente. Din motive de transparență, consider că este esențial ca Parlamentul European să fie în măsură să verifice conturile și să analizeze în detaliu punerea în aplicare a bugetului Uniunii. Sunt de acord cu raportorul și rezoluțiile referitoare la descărcarea de gestiune atunci când acestea atrag atenția asupra urgenței de a introduce o declarație națională la un nivel politic adecvat, care să acopere toate fondurile UE care intră sub incidența gestiunii repartizate, astfel încât fiecare stat membru să își asume responsabilitatea pentru gestionarea fondurilor UE primite. Acest lucru este deosebit de important, dacă realizăm că 80 % din cheltuielile UE sunt administrate de statele membre. În sfârșit, aș dori să remarc avizul pozitiv al Curții de Conturi cu privire la conturi, care liniștește publicul european că bugetul Uniunii este gestionat în mod adecvat și riguros, în ciuda anumitor probleme care există în continuare și sunt analizate în detaliu în acest raport.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Imaginea de ansamblu oferită de cele aproximativ 40 de rapoarte dedicate execuției bugetului european 2008 elaborate de diferitele organisme comunitare este dureroasă. Pentru al 15-lea an consecutiv, Curtea Europeană de Conturi nu a putut aproba execuția bugetului Comisiei Europene, într-atât este de marcat de erori și cheltuieli nejustificate. Cu toate acestea, Parlamentul European îi acordă descărcarea de gestiune. Comisia se ascunde în spatele responsabilității statelor membre, care se presupune că gestionează 80 % din cheltuieli, în special cheltuieli agricole și regionale. Cu toate acestea, problemele în aceste două domenii se reduc, în timp ce acestea sunt covârșitoare în cazul subvențiilor gestionate direct de Bruxelles. Situația în ceea ce privește asistența de preaderare pentru Turcia este deosebit de gravă și îngrijorătoare. Iar aceasta fără a mai menționa organismele descentralizate care se înmulțesc, alături de procedurile de achiziții publice nesatisfăcătoare, gestionarea aleatorie a personalului și a personalului de recrutare, angajamentele bugetare care preced angajamentele juridice corespunzătoare, și consiliile de supraveghere excesive, care duc la un avânt al costurilor de gestionare și care, în final, nu sunt în măsură să își planifice în mod corespunzător acțiunea uneori destul de neclară și, prin urmare, bugetul lor. Acesta este atât de mult cazul încât, în unul dintre rapoartele sale, dna Mathieu solicită o evaluare globală a utilității acestora. De aceea, am votat împotriva majorității acestor texte privind descărcarea de gestiune a bugetului.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris*. – Un vot în favoarea descărcării de gestiune nu înseamnă că totul e perfect. Consider că lucrurile evoluează corect, dar prea lent. Numărul de erori a scăzut, însă nu ne aflăm încă la așa numitul "nivel tolerabil de eroare". Subliniez necesitatea da a se institui obligativitatea, pentru toate statele membre, a declarațiilor de management național, după cum a solicitat Parlamentul în repetate rânduri. Mă opun sistemului de semnalizare (roșu, galben, verde) doar pentru România și Bulgaria, ar fi o măsură discriminatorie. Existe deficiențe în multe alte state membre și regulile de monitorizare trebuie să fie comune.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. De aceea, am votat în favoarea raportului referitor la Comisie și agențiile executive.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris*. – (EL) Raportul Liberadzki referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, secțiunea III – Comisia și agențiile executive adoptă un ton foarte negativ pentru Grecia cu privire la o serie de probleme, care variază de la manipularea statisticilor financiare la acuzații vagi de corupție generalizată în țară. Grupul nostru parlamentar a solicitat posibilitatea de a vota separat împotriva referințelor specifice, care sunt jignitoare pentru Grecia, în cadrul procedurii de vot parțial. Totuși, acest lucru s-a dovedit a fi imposibil de realizat, motiv pentru care am votat împotriva întregului raport Liberadzki.

Alf Svensson (PPE), *în scris*. – (SV) La 5 mai, am votat în favoarea raportului dlui Liberadzki referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, secțiunea III – Comisia și agențiile executive. Totuși, am votat pentru eliminarea punctului 376, care a propus ca ajutorul de preaderare pentru Turcia să fie redus la nivelul prevăzut în 2006, și a punctului 378, în care Parlamentul European invită Comisia să modifice obiectivele instrumentului de asistență pentru preaderare, de exemplu prin intermediul unor forme speciale a calității de membru. Motivul pentru aceasta este pentru că eu consider greșit ca un raport referitor la descărcarea de gestiune a Comisiei să aducă în discuție perspectiva aderării țărilor candidate. Sunt convins că, odată ce negocierile de aderare au început,

indiferent de țara candidată în cauză, acestea ar trebui continuate într-un spirit pozitiv, fără a complica mai mult procesul de aderare al UE sau a pune obstacole în calea acestuia.

Raport: Inès Ayala Sender (A7-0063/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris.* – (FR) Astfel cum a fost recomandat într-un raport foarte bun elaborat de colega mea deosebită și vecină spaniolă, dna Ayala Sender, am votat în favoarea acordării Comisiei Europene a descărcării de gestiune pentru execuția bugetului celui de al șaptelea, de al optulea, de al nouălea și de al zecelea Fond european de dezvoltare (FED) aferent exercițiului financiar 2008. Sprijin fără rezerve bugetarea FED și, atunci când vine momentul, Uniunea va trebui să își creeze propriul instrument de acțiune în domeniul dezvoltării. În ceea ce privește facilitatea de investiții gestionată de Banca Europeană de Investiții (BEI), care este un instrument de risc finanțat de FED pentru a încuraja investițiile private în contextul economic și politic dificil al țărilor ACP, sentimentele mele sunt amestecate față de ideea că BEI ar trebui să prezinte un raport în cadrul procedurii de descărcare de gestiune, însă acest lucru va fi un punct de discuție, mai ales dacă, așa cum dorește Parlamentul, Uniunea devine acționar la BEI.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să răspundă în fața publicului, motiv pentru care trebuie să le ofere informații obiective și detaliate cu privire la modul în care au fost utilizate fondurile publice. Deși Curtea de Conturi consideră că veniturile și angajamentele sunt lipsite de erori materiale, aceasta este, cu toate acestea, preocupată de incidența ridicată a erorilor care nu pot fi cuantificate în angajamentele de sprijin bugetar și nivelul semnificativ de erori în plăți. Asemenea raportoarei, deplâng faptul că Curtea de Conturi nu a fost în măsură să obțină toate informațiile și documentația privind 10 plăți eșantion către organizații internaționale și că, în consecință, nu este în măsură să-și exprime avizul cu privire la regularitatea cheltuielilor în valoare de 190 de milioane de euro, adică 6,7 % din cheltuielile anuale. Prin urmare, fac apel la Fondul european de dezvoltare pentru a rezolva toate aceste probleme pentru exercițiul financiar următor (2009).

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. Acestea sunt motivele pentru care am votat pentru raportul referitor la cel de al șaptelea, de al optulea, de al nouălea și de al zecelea Fond european de dezvoltare.

Raport: Bart Staes (A7-0095/2010)

Liam Aylward și Pat the Cope Gallagher (ALDE), *în scris.* – (GA) Deputații europeni Pat the Cope Gallagher și Liam Aylward au votat în favoarea raportului referitor la descărcarea de gestiune a Parlamentului European pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, și salută amândoi recomandările raportului referitoare la îmbunătățirea transparenței și a responsabilității. Această transparență și responsabilitate sunt necesare pentru funcționarea cu succes a Parlamentului European și pentru a încuraja buna guvernare în Uniunea Europeană.

Dl Gallagher și dl Aylward au acordat un sprijin deosebit amendamentelor care vizau transparență suplimentară și care recomandau ca rapoartele Serviciului de Audit Intern să fie puse la dispoziția publicului. Aceștia au sprijinit, de asemenea, recomandările referitoare la furnizarea de informații către contribuabilii europeni cu privire la modul de utilizare a banilor publici de către Parlament.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să răspundă în fața publicului, motiv pentru care trebuie să le ofere informații obiective și detaliate cu privire la modul în care au fost utilizate fondurile publice. Acest raport efectuează o analiză exhaustivă a situației bugetare a Parlamentului, atrăgând atenția asupra anumitor aspecte care trebuie revizuite de urgență. Constat că raportorul își exprimă preocuparea față de continuarea infracțiunilor minore în cadrul Parlamentului, solicitând, prin urmare, ca Secretarul General să acorde o atenție deosebită acestui aspect, pentru a reduce rata infracțiunilor minore. Cu toate că acest aspect poate părea banal, este cu siguranță extrem de important pentru noi toți care utilizăm zilnic clădirile Parlamentului European. În sfârșit, aș dori să subliniez avizul pozitiv al Curții de Conturi cu privire la conturi, ceea ce liniștește publicul european că bugetul Uniunii este gestionat adecvat și în mod riguros.

Dan Jørgensen și Christel Schaldemose (S&D), *în scris*. – (DA) Parlamentul European a votat pentru descărcarea de gestiune în ceea ce privește propriile conturi ale Parlamentului pentru 2008. Acest lucru nu am mai fost realizat niciodată atât de bine și cu un astfel de ochi critic. Este o adevărată victorie atât pentru transparență, cât și pentru control, și este în conformitate cu viziunea daneză tradițională de bune practici. Raportul referitor la descărcarea de gestiune cuprinde o serie de puncte de critici care necesită o înăsprire a procedurilor și practicilor actuale. Acestea includ o claritate și o deschidere mai mare cu privire la utilizarea fondurilor suplimentare și responsabilitatea actorilor financiari în Parlament. Suntem, desigur, în favoarea acestui lucru și, prin urmare, am votat în favoarea descărcării de gestiune și a rezoluției în ansamblu. Parlamentul European trebuie să își acorde descărcarea de gestiune către sine în fiecare an și tocmai de aceea este necesară o reexaminare critică. Raportul este, desigur, rezultatul multor compromisuri, însă în esență adoptă o poziție deosebit de critică în timp ce, concomitent, indică direcția bună cu privire la viitoarele proceduri de descărcare de gestiune. Mai mult, multe grupuri din Parlament au arătat un sprijin important față de acest raport critic.

Astrid Lulling (PPE), *în scris*. – (FR) Scepticismul meu, sau într-adevăr, opoziția mea față de anumite declarații cuprinse în rezoluția raportului Staes, nu ar trebui să fie mascate de votul meu pozitiv pentru descărcarea de gestiune a bugetului Parlamentului European 2008. Afirmția potrivit căreia costurile de renovare ale sediului Strasbourg în urma dezastrului care a avut loc în august 2008 nu ar trebui să fie suportate de către contribuabilii europeni nu este suficientă.

De fapt, Parlamentul European are obligația legală de a întreține imobilele pe care le deține cu grija și atenția cuvenite.

Mai mult, proceduri legale au fost inițiate pentru a obține rambursarea pentru cheltuielile efectuate în urma dezastrului.

În sfârșit, aș dori să văd o analiză riguroasă și obiectivă a situației privind fondurile de pensie ale deputaților europeni, mai degrabă decât să alunecăm către o anumită demagogie.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. Acesta este motivul pentru care am votat în favoarea execuției bugetului general al Uniunii Europene, secțiunea I – Parlamentul European.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am urmat raportorul, dl Staes, în acest vot, cu toate că am pierdut un amendament-cheie, numărul 22, privind transparența utilizării fondurilor publice, apărută de același raportor.

Raport: Ryszard Czarnecki (A7-0080/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să răspundă în fața publicului, motiv pentru care trebuie să le ofere informații obiective și detaliate cu privire la modul în care au fost utilizate fondurile publice. Curtea de Conturi a indicat în raportul său anual că auditul nu a dat naștere la observații semnificative în ceea ce privește Comitetul Economic și Social European (CESE). Cu toate acestea, Curtea de Conturi indică două situații în care nu s-au realizat îmbunătățiri, cum ar fi rambursarea cheltuielilor de călătorie pentru membrii CESE, care trebuie să se bazeze numai pe costurile reale, sau faptul că CESE acordă personalului său un avantaj financiar care nu este acordat de alte instituții, ceea ce conduce la cheltuieli mai mari. Observ cu satisfacție faptul că CESE a adoptat practica de a include un capitol în raportul său anual de activitate, prin care se descrie modul în care deciziile anterioare de descărcare de gestiune a Parlamentului și Curții de Conturi au fost urmate.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. Acesta este motivul pentru care am votat în favoarea execuției bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, secțiunea IV – Comitetul Economic și Social European.

Raport: Ryszard Czarnecki (A7-0082/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Consider că este esențial ca funcționarii publici să răspundă în fața publicului, motiv pentru care trebuie să le ofere informații obiective și detaliate cu privire la modul în care au fost utilizate fondurile publice. Evaluarea de către Parlament a conturilor prezentate și descărcarea de gestiune a acestora se încadrează în această categorie. Observ cu satisfacție faptul că raportul elaborat de Curtea de Conturi menționează că auditul nu a dat naștere la observații semnificative în ceea ce privește Comitetul Regiunilor (CoR). Sunt de acord cu evaluarea pozitivă a raportorului referitor la îmbunătățirile constatate în mediul de control intern al CoR, în special inventarul principalelor sale proceduri administrative, operaționale și financiare. În sfârșit, constat cu satisfacție calitatea raportului anual de activitate al CoR, în special includerea explicită a modului în care deciziile anterioare de descărcare de gestiune ale Parlamentului și Curții de Conturi au fost urmate, subliniind importanța și relevanța acestor decizii.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. Acesta este motivul pentru care am votat în favoarea execuției bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, secțiunea VII – Comitetul Regiunilor.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0074/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Creșterea numărului agențiilor externe a jucat un rol important în concentrarea capacităților tehnice și administrative care sprijină procesul decizional în cadrul Comisiei. Faptul că acestea sunt răspândite pe teritoriul UE permite, de asemenea, instituțiilor europene să se apropie cu adevărat de public, sporindu-le vizibilitatea și legitimitatea. Deși creșterea numărului de agenții este, în general, pozitivă, adevărul este că aceasta dă naștere la provocări în ceea ce privește monitorizarea și evaluarea performanței acestora. Din acest motiv, în urma adoptării comunicării Comisiei „Agențiile europene: calea de urmat”, din 11 martie 2008, Parlamentul, Consiliul și Comisia au relansat proiectul de definire a unui cadru comun pentru agenții și, în 2009, a înființat un grup de lucru interinstituțional. Cred că acest grup va juca un rol fundamental în eliminarea problemelor pe care Curtea de Conturi le-a identificat în cadrul mai multor dintre agenții, multe dintre acestea comune, și în definirea unui cadru comun care va permite o mai bună gestionare financiară și bugetară pe viitor.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. Acesta este motivul pentru care am votat pentru raportul referitor la performanța, gestiunea financiară și controlul agențiilor UE.

Raport: Véronique Mathieu (A7-0075/2010)

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) În raportul său referitor la conturile anuale ale Colegiului European de Poliție aferente exercițiului financiar 2008, Curtea de Conturi a adăugat o clauză la avizul său referitor la fiabilitatea conturilor, fără să o califice în mod expres, și a adăugat avizul său privind legalitatea și regularitatea tranzacțiilor subiacente. În plus, per ansamblu, răspunsurile Colegiului la observațiile Curții de Conturi sunt din nou inadecvate, iar măsurile de remediere invocate sunt mult prea vagi și fără caracter specific pentru a permite autorității de descărcare de gestiune să determine în mod adecvat dacă Colegiul este în măsură să înregistreze îmbunătățiri pe viitor. Mai mult, există în continuarea probleme structurale nenumărate și nereguli referitoare la Colegiu, care sunt detaliate în raport. Acesta este motivul pentru care sunt de acord cu raportarea în hotărârea sa de a-și amâna decizia de a acorda directorului Colegiului European de Poliție descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Colegiului aferent exercițiului financiar 2008.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toate instituțiile europene care depind de bugetul Uniunii Europene trebuie să fie temeinic auditate de Curtea de Conturi și de toate entitățile care dețin această funcție. Este necesar să se verifice dacă fondurile Uniunii sunt bine utilizate, dacă aceste instituții îndeplinesc obiectivele stabilite pentru ele, și dacă există resurse care sunt irosite. În general – cu doar câteva excepții, judecând după auditurile

pe care le-am văzut deja – putem afirma că instituțiile în cauză utilizează în mod corespunzător fondurile care le sunt puse la dispoziție și îndeplinesc obiectivele care le-au fost propuse. Acesta este motivul pentru care am votat în favoarea raportului referitor la Colegiul European de Poliție.

Raport: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A7-0111/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris*. – Consolidarea parteneriatului strategic biregional dintre Uniunea Europeană și țările din America Latină și Caraibe, încheiat în anul 1999, trebuie să constituie o prioritate a agendei externe a Uniunii Europene. Deși în ultimii zece ani s-au înregistrat progrese însemnate în ceea ce privește dezvoltarea relațiilor bilaterale UE - America Latină, mai rămân încă pași de făcut, obiectivul final al parteneriatului fiind crearea în anul 2015 a unei zone Euro-Latinoamericane de cooperare globală interregională în domeniile politic, economic, comercial, social și cultural, care să garanteze dezvoltarea durabilă a ambelor regiuni

Prin votul exprimat astăzi, Parlamentul European susține adoptarea în viitor a unei Carte Euro-Latinoamericane pentru pace și securitate care, pe baza Cartei Organizației Națiunilor Unite și a legislației internaționale conexe, să includă strategii și orientări privind acțiunile politice și în materie de securitate comună

Consider, de asemenea, că lupta împotriva schimbărilor climatice, care afectează în cea mai mare măsură populația cea mai săracă de pe glob, trebuie să devină elementul cheie al strategiei UE - America Latină, ambele părți trebuind să depună eforturi considerabile pentru a ajunge la o poziție comună de negociere în cadrul dezbaterilor premergătoare Conferinței Națiunilor Unite privind schimbările climatice, care va avea loc la sfârșitul anului în Mexic

Sophie Auconie (PPE), *în scris*. – (FR) Raportul din proprie inițiativă referitor la strategia UE în relațiile cu America Latină include abordarea pe care UE o promovează în relațiile internaționale. Într-adevăr, acest text reconciliază dimensiunile economică, socială, politică și instituțională, pentru a se asigura că în urma schimburilor comerciale între cele două zone geografice beneficiază, de asemenea, cele mai dezavantajate populații, și contribuie la dezvoltarea durabilă a subcontinentului. În plus, raportul recomandă armonizarea reglementărilor financiare pentru a introduce o mai mare responsabilitate cu privire la această problemă la nivel mondial. Prin urmare, am votat în mod clar în favoarea acestui raport.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – Rezoluția adoptată astăzi de plenul Parlamentului European este un semnal important care arată că Uniunea își înțelege foarte bine rolul global. America Latină este destinația turistică preferată de mulți europeni, dar pentru Europa înseamnă mult mai mult. America Latină poate suferi la capitolul democrație, judecând după standardele și principiile europene.

Parlamentul European a dezbătut recent o rezoluție legată de încălcările flagrante ale drepturilor omului în Cuba, soldate cu moartea unor oameni care își exercitau dreptul la liberă exprimare. Sunt situații dramatice, care nu trebuie să se mai repete. Experiența Uniunii Europene arată însă că o relație construită în timp, în termeni amicali și diplomatici, este mult mai productivă pe termen lung

Printr-o abordare constructivă, Uniunea Europeană va reuși să devină un exportator de principii democratice, așa cum își dorește. America Latină este un continent enorm, care nu poate fi ignorat din punct de vedere economic sau social, iar faptul că Banca Europeană de Investiții este prezentă deja de mult timp pe continentul sud-american, oferind șansa unor investiții pe termen lung, este un semnal semnificativ. Rezoluția adoptată astăzi se constituie într-un mandat clar dat Înalțului Reprezentat al UE în ceea ce privește abordarea relațiilor cu America Latină.

Corina Crețu (S&D), *în scris*. – (RO) Susțin mesajul rezoluției cu privire la stimularea coordonării pozițiilor țărilor celor două continente în ceea ce privește modalitățile de transpunere în practică a Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM), cu atât mai mult cu cât în septembrie anul acesta va avea loc summitul referitor la ODM. Avem nevoie de o bază comună, cu atât mai mult cu cât există o întârziere în atingerea țintelor propuse pentru anul 2015, în special în privința combaterii sărăciei. Mai ales în condițiile recesiunii globale, e nevoie de o concentrare a investițiilor spre țările mai sărace și spre categoriile de populație mai vulnerabile, astfel încât acestea să beneficieze de noi locuri de muncă și de condițiile necesare integrării sociale.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la strategia UE în relațiile cu America Latină, care pledează pentru crearea unui parteneriat strategic biregional complet. Aș dori să subliniez importanța recomandării de a concilia pozițiile celor două blocuri regionale în ceea ce privește negocierile privind Conferința Națiunilor Unite privind schimbările climatice.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Împărtășesc opinia raportorului în ceea ce privește necesitatea de a crea legături mai profunde și mai strânse de cooperare biregională între Uniunea Europeană și America Latină. Cu toate acestea, cred că UE trebuie să acorde o atenție deosebită uneia dintre țările din America Latină a cărei populație imensă, potențial economic și poziție ca lider regional o cer deja. Vorbesc, bineînțeles, de cea mai mare țară vorbitoare de limba portugheză: Brazilia. Comunicarea Comisiei COM (2007) 281 din 30 mai a recunoscut în mod explicit că „dialogul UE-Brazilia nu a fost suficient fructificat, el desfășurându-se în principal prin intermediul dialogului UE-Mercosur. Brazilia va fi ultima dintre țările „BRICS” care va desfășura un summit împreună cu UE. A sosit vremea ca Brazilia să fie privită ca un partener strategic, dar și ca un principal actor economic și lider regional sud-american.” În timp ce celelalte instituții europene își fac datoria, Parlamentul European nu formează o relație cu această țară mare, cu excepția celei prin intermediul Mercosur, fiind singura dintre Brazilia, Rusia, India și China (BRIC) în care Uniunea Europeană nu menține o delegație parlamentară separată. Corectarea acestei situații anacronice și regretabile este urgentă.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Parteneriatul strategic biregional contribuie la o mai bună coordonare între UE și America Latină în cadrul forurilor și instituțiilor internaționale. Pe lângă stabilirea unei agende comune, acesta ar trebui să continue să coordoneze pozițiile în chestiuni de importanță globală, ținând seama de interesele și preocupările ambelor părți. Acesta este motivul pentru care am votat pentru comunicarea Comisiei „Uniunea Europeană și America Latină: un parteneriat între actori globali”, care urmărește să identifice propunerile operaționale al căror scop este punerea în aplicare completă a parteneriatului strategic biregional.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Acest raport nu ia în considerare adevăratele probleme cu care se confruntă America Latină și nu stabilește punctele esențiale care ar trebui incluse în strategia UE în relațiile cu America Latină.

De exemplu, trece repede peste toate problemele economice și sociale care vor rezulta din semnarea de acorduri de liber schimb, și acceptă normalizarea relațiilor cu Honduras ca pe un fapt incontestabil, ignorând *lovitura de stat* și crimele încă recente ale membrilor Frontului Rezistenței împotriva *acestei lovituri de stat*. Raportul ignoră situația din Columbia: crimele paramilitare, iar persecutarea membrilor de sindicat și a politicienilor nu sunt probleme care merită să fie menționate. Pe de altă parte, acesta critică Bolivia și Venezuela, deși nu face referire explicită la aceste țări.

Totuși, raportul nu spune nimic despre desfășurarea Flotei a 3-a Americană în regiune, planul Statelor Unite de a utiliza șapte baze militare din Columbia, sau operațiunile de intervenție întreprinse de la bazele militare pe teritoriile UE și în țările NATO.

Din păcate, majoritatea propunerilor pe care le-am făcut cu privire la aspectele menționate mai sus au fost respinse, astfel încât în cele din urmă am votat împotriva rezoluției.

Erminia Mazzoni (PPE), *în scris.* – (IT)- Am votat în favoarea raportului cu o singură reținere, care este, de asemenea, o speranță: aceea că vom găsi o soluție pentru situația profundă „tango bond” care aruncă o umbră asupra relației noastre cu Argentina.

Determinarea de a promova relațiile cu țările din America Latină ar putea deschide calea pentru a rezolva întreaga problemă a drepturilor investitorilor europeni într-un mod adecvat.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Acest text arrogant și imperial este inacceptabil. Acesta susține reluarea negocierilor pentru acorduri de liber schimb cu America Centrală, Columbia și Peru. Aceste negocieri sunt dăunătoare atât din punct de vedere economic și social, cât și democratic. Cum putem negocia cu guvernul putschist al lui Porfirio Lobo Sosa în Honduras și apoi pretinde a fi gardieni ai statului de drept și drepturilor omului? Cum putem negocia bilateral cu guvernele opresive ale lui Álvaro Uribe și Alan García și lua în derădere avizul altor state suverane, membre ale Comunității Andine, Bolivia și Ecuador? Votiez împotriva acestui text, care încălcă principiile democrației și umanismului.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Suntem de părere că faptul că UE este principalul investitor și cel de al doilea mare partener comercial în America Latină, precum și principalul donator al ajutorului pentru dezvoltare, este un motiv suficient să existe o strategie clară și bine definită pentru relațiile dintre UE și America Latină. Pledăm pentru definirea unor orientări clare privind cea mai bună modalitate de a colabora pentru a promova stabilitatea politică, lupta împotriva schimbărilor climatice, de a gestiona fluxurile de migrație și de a preveni catastrofele naturale. Astfel cum a fost demonstrat în tragedia din Haiti, UE este acum clasificată pe locul al doilea în comparație cu alții care au intervenit. Prin urmare, susținem că UE trebuie să îmbunătățească acțiunile sale la nivel internațional. În acest caz, trebuie să intervină într-un mod mai consistent

și mai eficient în politica internațională. Această îmbunătățire trebuie să aibă loc la summitul următor, care se va desfășura la 18 mai la Madrid și în care Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/vicepreședintă a Comisiei Europene, trebuie să participe în mod activ.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris*. – (ES) Nu am putut vota în favoarea acestui text deoarece unul dintre obiectivele parteneriatului strategic este de a încheia acorduri parteneriale subregionale cu America Centrală, Peru și Columbia, și Mercosur, în ciuda *loviturii de stat* din Honduras și a guvernului nelegitim pe care Porfirio Lobo l-a format ca rezultat a loviturii. UE nu poate trata în guvernele care au fost parte dintr-o *lovitură de stat* în același mod ca pe guvernele alese. De asemenea, obiectivul de a crea o zonă euro-latino-americană de parteneriat global interregional nu ia în considerare asimetriile dintre regiuni. Termenii actuali ai Acordului de asociere între UE și Peru și Columbia sunt similari cu cei ai unui acord de liber schimb, iar poporul european sau din America Latină nu va beneficia de acesta. De asemenea, nu sunt de acord cu posibilitatea de a deschide un dialog politic tripartit (cum ar fi UE-America Latină-Statele Unite). Există deja organizații multilaterale cum ar fi Organizația Națiunilor Unite pentru acest tip de dialog. Aceasta include, de asemenea, crearea Fundației Europa-America Latină și Caraibe. Nu m-aș opune acestui concept dacă raportorul nu ar propune să fie stabilită utilizând capital public și privat, o modalitate clară pentru pătrunderea companiilor multinaționale.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Raportul complet referitor la America Latină are o abordare rezonabilă în furnizarea pentru dezvoltarea relațiilor dintre UE și statele din America de Sud prin intermediul unui parteneriat strategic. Crearea unei zone euro-latino-americane are potențialul nu numai de a aduce rezultate pozitive economice, ci și, mai presus de toate, de a consolida rolul UE ca actor al politicii externe, în special în ceea ce privește Statele Unite. Din păcate, raportul conține, de asemenea, unele punctele și anumite formulări care fac aluzie la zelul aproape misionar al unor deputați în acest Parlament și care ar putea fi interpretată ca un amestec prea mare în afacerile interne ale statelor din America de Sud. Nu este nici necesar, nici util să se prevadă în detaliu modul în care aceste țări ar trebui să își organizeze economia sau educația și științele politice, sau detaliile despre modul în care acestea își reglementează politica externă. Este absurd să se facă apel la țările latino-americane pentru a introduce educația sexuală, de exemplu. Prin urmare, m-am abținut de la votul final.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *în scris*. – (LT) Uniunea Europeană este partenerul Americii Latine. Împreună trebuie să combatem provocările și problemele globale de azi. Probleme precum criza economică și financiară, schimbările climatice, amenințările la adresa securității, lupta împotriva terorismului, comerțul cu droguri și crima organizată. Împreună trebuie să ne conservăm mediului, să economisim resursele naturale și, de asemenea, să luptăm împotriva sărăciei, inegalității și migrației. Am votat pentru acest raport, deoarece propune măsuri adecvate pentru a lupta împotriva sărăciei în regiune: educație și o reducere a disparităților dintre cele mai bogate și cele mai sărace țări din regiune. Uniunea Europeană dispune de fondurile de solidaritate și promovează, de asemenea, proiecte de integrare, în timp ce America Latină nu are astfel de oportunități. Sunt de acord cu raportorul că, dacă America Latină urmează modelul UE de integrare, această regiune va deveni mai puternică. Mai mult decât atât, aceasta va oferi locuitorilor mai multă securitate și prosperitate.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – M-am abținut de la votul final asupra acestui raport. Deși raportul nu este deloc ceva ce am putea accepta ca o contribuție bună la viitorul summit UE-America Latină de la Madrid, am reușit să păstrăm sau să votăm în text unele aspecte importante. Evidențierile verzu din mijlocul unui raport dezamăgitor sunt: punctul privind hotărârea Curții Interamericane a Drepturilor Omului privind feminicidul (cazul Campo Algodonero în Mexic) a fost păstrat în text, cu 359 voturi pentru, 235 împotriva și 17 abțineri; am reușit să introducem în text faptul că instrumentul european de investiții ar trebui să fie utilizat, în special, pentru proiecte care contribuie la combaterea schimbărilor climatice, cum ar fi transportul public local, vehiculele electrice și proiectul Yasuni-ITT în Ecuador („Păstrați petrolul în pământ”). În final, 10 din 16 amendamente Verts/ALE au fost adoptate. Din păcate, am pierdut toate amendamentele care se refereau cu scepticism la acordurile de liber schimb recent încheiate și acordurile de asociere în curs de negociere, și care avertizează împotriva riscurilor de slăbire a eforturilor existente fragile de integrare regională. În cele din urmă, amendamentul nostru care solicită eliminarea treptată a mega-proiectelor de energie care dăunează grav mediului a fost respins, de asemenea.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, (PPE), *în scris*. – (ES) Având în vedere faptul că unele dintre expresiile incluse la punctul 34, introduse prin avizul Comisiei pentru dezvoltare, sunt atât de ambigue încât ar putea fi interpretate ca fiind destul de mulțumită cu privire la ceva atât de respingătoare precum avortul, delegația spaniolă a Grupului PPE a cerut grupului un vot separat cu privire la acest alineat, cu scopul de a

clarifica faptul că se opune oricărei inițiative care vizează să încalce drepturile inalienabile ale celor mai vulnerabili.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) De-a lungul anilor, Uniunea Europeană și America Latină au dezvoltat un parteneriat strategic puternic. Uniunea este principalul investitor, cel de al doilea partener comercial ca importanță și principalul donator de ajutoare pentru dezvoltare al Americii Latine. Obiectivul final este crearea, până în anul 2015, a unei zone euro-latino-americane de parteneriat global interregional în domeniile politic, economic, comercial, social și cultural care să garanteze dezvoltarea durabilă a ambelor regiuni.

În acest context, aș dori să subliniez importanța, în primul rând, a reluării negocierilor privind acordul de asociere UE-Mercosur, care va fi cu siguranță cel mai ambițios acord biregional încheiat vreodată. Salut, de asemenea, acordurile de parteneriate comerciale între Uniunea Europeană și America Centrală și cu Comunitatea Andină, precum și aprofundarea acordurilor de asociere cu Mexic și Chile.

Cu toate acestea, este regretabil faptul că astfel de acorduri ar putea afecta producția internă a UE în aceste sectoare, în special în regiunile ultraperiferice, care se confruntă cu dificultăți permanente. Este regretabil, de asemenea, faptul că nu a fost găsită o indemnizație adecvată pentru aceste regiuni la nivelul Uniunii. Am votat pentru acest raport deoarece consider că un parteneriat între aceste două regiuni ale globului este esențial, întrucât va aduce avantaje reciproce în sferile politică, economică și socială.

Propunere comună de rezoluție RC-B7-0233/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris*. – Prin rezoluția votată astăzi, Parlamentul European își exprimă îngrijorarea în legătură cu menținerea obligativității vizelor de către autoritățile canadiene pentru cetățenii români, bulgari și cehi și solicită eliminarea cât mai rapidă a acestei obligativități

Menținerea vizelor pentru cetățenii acestor state membre contravine principiului liberei circulații, creând discrepante și inegalități nejustificate, cetățenii Uniunii Europene trebuind să beneficieze de un tratament egal și echitabil

Deși la Summitul UE - Canada de la Praga din 2009 s-a reafirmat obiectivul comun al partenerilor de a asigura circulația liberă și în deplină securitate a persoanelor între UE și Canada, suntem în anul 2010 și nu a avut loc nicio schimbare

Îmi exprim convingerea că, în viitorul apropiat, autoritățile canadiene vor depune toate eforturile pentru eliminarea acestor vize. Alături de colegii din Parlamentul European, voi continua demersurile începute pentru a le permite cetățenilor români, bulgari și cehi să se deplaseze în mod liber în cel mai scurt timp.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – Am votat pentru această rezoluție, întrucât consider că negocierile în curs de desfășurare în vederea unui acord comercial cuprinzător ar putea consolida relațiile UE-Canada. Este de așteptat ca viitorul summit UE-Canada să se concentreze pe consolidarea relației politice dintre cei doi parteneri, în special în abordarea unor provocări comune, cum ar fi negocierile privind un acord comercial cuprinzător, problemele în materie de afaceri externe și securitate, o reacție coordonată la criza financiară și economică, precum și schimbările climatice și energia. Întrucât UE și Canada s-au angajat în direcția edificării unei economii globale cu emisii scăzute de dioxid de carbon, precum și a realizării de investiții în tehnologii energetice nepoluante și a devenirii de lideri în materie de creare de locuri de muncă ecologice, consolidând astfel capacitatea de adaptare la impactul schimbărilor climatice.

Corina Crețu (S&D), *în scris*. – (RO) Cetățenii a trei state membre ale UE au încă nevoie de vize pentru Canada. Românii și bulgarilor li se adaugă cehii, cărora le-a fost impusă din nou obligativitatea vizelor din cauza aflului mare de rromi. Este nevoie, în aceste condiții, de o conlucrare mai strânsă, între statele UE pe de o parte pentru a rezolva problemele comunității rromi și, pe de altă parte, între țările membre și Canada pentru a crea un sistem cât mai eficient și transparent de informare cu privire la condițiile acordării vizelor, pentru diminuarea ratei de respingere. E nevoie, totodată, de revizuirea sistemului canadian de azil, iar meritul rezoluției constă, în această privință, în solicitarea explicită adresată părții canadiene de a acționa în vederea eliminării obligativității vizelor.

Ioan Enciu (S&D), *în scris*. – Canada este unul din partenerii cei mai vechi ai Uniunii Europene, iar summitul de anul acesta este important pentru continuarea și consolidarea acestei strânse colaborări bilaterale în toate domeniile. Am votat pentru rezoluția comună pentru că aceasta reflectă, într-un mod concis și obiectiv, viziunea pozitivă asupra colaborării noastre viitoare

Asigurarea reciprocității în relațiile bilaterale reprezintă un principiu de bază al Uniunii Europene și am speranța că, în viitorul apropiat, Canada va ridica vizele impuse cetățenilor români, cehi și bulgari, asigurând, astfel, un tratament egal și echitabil față de toți cetățenii Uniunii Europene. Totodată, vreau să salut demersurile efectuate până în prezent privind încheierea unui acord comercial UE - Canada și sper ca reuniunea de anul acesta să impulsioneze finalizarea acestora

Având în vedere contextul economic și climatic actual, trebuie să subliniez nevoia unei strânse colaborări pentru identificarea unor alternative la resursele tradiționale pentru producerea energiei, care să respecte particularitățile fiecărui stat, atât UE cât și Canada fiind angajate în dezvoltarea și utilizarea tehnologiilor cu emisii reduse de carbon. În același timp, trebuie promovată și colaborarea în domeniul energetic, climatic și maritim în Zona Arctică.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Canada constituie un partener important și de încredere pentru Uniunea Europeană din motive istorice și culturale, ca urmare a afinităților etnice și politice, și pentru că civilizațiile noastre împărtășesc valori și puncte de referință. Un acord comercial cuprinzător cu Canada ar putea aduce o contribuție pozitivă la aprofundarea relațiilor deja excelente dintre UE și Canada. Cu toate că au apărut dificultăți în această relație, în special în ceea ce privește pescuitul, securitatea și imigrația, adevărul este că, în comparație cu alte țări, relația UE-Canada este stabilă și profitabilă pentru ambii parteneri. Sper ca această relație de încredere să dureze o lungă perioadă de timp și ca ambele părți ale Atlanticului de Nord să continue să fie pașnice și prospere.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Constat că parteneriatul dintre Canada și Uniunea Europeană este unul dintre cele mai vechi și mai strânse, care datează din 1959, și că negocierile actuale pentru un acord comercial cuprinzător urmăresc să consolideze și mai mult relațiile UE-Canada. Aș dori să subliniez că, în 2010, Canada deține președinția grupului de țări G8 și va găzdui viitorul summit G20. Salut, prin urmare, declarația Comisiei în care progresul în negocierile asupra unui acord comercial cuprinzător este menționat drept fundamental pentru relațiile economice UE-Canada. În această privință, cred că summitul UE-Canada de la Bruxelles din 5 mai 2010 oferă o bună oportunitate de a accelera aceste negocieri. Salut, în special, intenția de a lansa o reformă majoră a sistemului canadian de gestionare a pescuitului, care implică, de asemenea, Organizația de Pescuit în Atlanticul de Nord-Vest.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Acest text este foarte mult în favoarea negocierilor inițiate de către Comisie în vederea asigurării unui acord economic și comercial între UE și Canada. Acest acord va fi negociat în spatele cetățenilor europeni, în ciuda faptului că va avea un impact semnificativ asupra vieții lor de zi cu zi în următoarele domenii: distrugerea serviciilor publice; superioritatea dreptului investitorilor de a-și proteja profiturile asupra celei a statelor de a proteja interesul general; declasarea drepturilor lucrătorilor; și restrângerea accesului la servicii de sănătate, apă, educație și cultură. Grupurile PPE, Grupul ALDE, ECR și S&D propun susținerea și chiar accelerarea acestei politici și a acestei negări evidente a democrației. Mă opun în totalitate.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Canada are un istoric de parteneriat cu UE. Prin urmare, este firesc că de-a lungul anilor această relație s-a aprofundat și îmbunătățit. Acordul comercial cuprinzător va fi abordat într-un mod foarte deosebit la acest summit, în speranța că aceste negocieri vor avea succes, pentru că acordul este fundamental pentru relațiile economice UE-Canada. Există încă alte probleme relevante între UE și Canada, cum ar fi ajutorul Uniunii, în special în Haiti, aspecte legate de pescuit, precum și preocupările legate de mediu. Nu putem uita faptul că Tratatul de la Lisabona a acordat acestui Parlament noi puteri cu privire la negocierea acordurilor internaționale: Parlamentul trebuie să fie implicat acum în toate etapele de negocieri.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Am votat în favoarea propunerii comune de rezoluție referitoare la summitul UE-Canada, care a avut loc astăzi, întrucât cred că este important nu numai să menținem relațiile la un nivel ridicat, dar și să le aprofundăm și îmbunătățim în continuare. În special, acțiunea comună planificată pentru introducerea unei taxe bancare sau tranzacționale la nivel global ar trebui să fie, de asemenea, subliniată în acest context.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Rezoluția a fost votată cu o largă majoritate. M-am abținut datorită modului de redactare de la punctul 6 privind persoanele de etnie rromă care justifică politica de vize restrictivă a Canadei împotriva Bulgariei, României și a Republicii Cehe. Cu toate acestea, Grupul Verts/ALE a avut succes în introducerea următoarelor aspecte în rezoluția privind tonul roșu și CITES: „își exprimă dezamăgirea cu privire la poziția guvernului canadian la cea mai recentă conferință a părților CITES cu privire la extinderea Apendicelui 1 CITES pentru tonul roșu”.

Alf Svensson (PPE), *în scris.* – (SV) Când Parlamentul European a votat rezoluția de stabilire a priorităților pentru viitorul summit UE-Canada, am fost printre minoritatea care a votat împotriva propunerii. Textul este în mare parte solid, dar conține două puncte pe care pur și simplu nu le pot susține. Punctul 2 prevede că unul dintre subiectele prioritare care vor fi discutate în cadrul summitului ar trebui să fie „chestiunea introducerii unei taxe bancare sau tranzacționale la nivel global”. Mă opun cu tărie acestui tip de taxă pe tranzacțiile internaționale. În opinia mea, există numeroase alte probleme din sfera economică cărora ar fi mai bine să li se acorde prioritate în timpul summitului.

În plus, sunt preocupat de modul de redactare de la punctul 6, care prevede că Parlamentul „observă că introducerea obligativității vizei pentru cetățenii cehi a fost decisă de guvernul canadian în urma aflului populației rrome în Canada”. Acesta poate fi motivul pentru care Canada a făcut acest lucru, dar, după cum am văzut, nu există niciun motiv pentru noi, ca europeni, să-l sprijine sau chiar să îl menționăm într-un text al UE. Întrucât aceste două pasaje au fost incluse în rezoluție, iar invitația de a le șterge nu a fost, din păcate, susținută de majoritate, am votat împotriva rezoluției în ansamblu.

Propunere de rezoluție (B7-0243/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris.* – Prin votul exprimat astăzi, Parlamentul European a demonstrat că este deschis în ceea ce privește încheierea unui nou acord privind prelucrarea și transferul datelor de mesagerie financiară în cadrul Programului de urmărire a finanțării în scopuri teroriste și a reiterat că orice nou acord în acest domeniu trebuie să respecte noul cadru juridic instituit prin Tratatul de la Lisabona

Lupta împotriva terorismului rămâne o prioritate pentru UE, iar cooperarea fructuoasă cu SUA, care să includă, printre altele, și schimbul de date și informații, constituie o premisă importantă în scopul prevenirii în viitor a atacurilor teroriste

Consider că este esențial ca acest schimb de date să se limiteze strict la informațiile solicitate în scopul combaterii terorismului, transferul colectiv de date reprezentând o îndepărtare de la principiile pe care se sprijină legislația și practicile europene. De aceea, prin rezoluția de astăzi, am solicitat în mod explicit Comisiei și Consiliului să abordeze acest aspect în mod corespunzător în cadrul negocierilor cu SUA care vor avea loc în viitorul apropiat și să examineze împreună cu partenerii americani modalități de stabilire a unei proceduri transparente și viabile din punct de vedere juridic, în vederea autorizării transferului și extragerii datelor relevante.

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea rezoluției comune referitoare la SWIFT, cu privire la transferul de date bancare ale europenilor către Statele Unite, ca parte a luptei împotriva terorismului. În urma avertismentelor emise de către Parlamentul European cu câteva săptămâni în urmă, procesul de negociere este acum pe drumul cel bun. Parlamentul European va juca acum un rol în acest sens, în conformitate cu procedurile prevăzute de Tratatul de la Lisabona. Obiectivul este de a realiza un bun echilibru între protejarea eficientă a cetățenilor noștri împotriva riscurilor de terorism și respectarea drepturilor individuale. În opinia mea, mandatul de negociere prezentat Consiliului astăzi de către Parlamentul European sprijină acest punct de vedere.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – Am susținut această rezoluție, deoarece este important să avem un acord care ar ajuta atât Europa, cât și Statele Unite, să consolideze lupta împotriva terorismului în interesul securității cetățenilor, fără subminarea statului de drept. Principiile fundamentale trebuie încă să fie stabilite de către UE, care să ateste modul în care va coopera, în general, cu SUA, în scopul combaterii terorismului. Prin urmare, le revine Comisiei și Consiliului să analizeze modalitățile de stabilire a unei proceduri transparente și viabile din punct de vedere juridic în vederea autorizării transferului și extragerii datelor relevante, precum și pentru efectuarea și supravegherea schimburilor de date. Aceste măsuri trebuie luate în deplină conformitate cu principiile necesității și proporționalității și cu respectarea deplină a cerințelor drepturilor fundamentale în cadrul legislației Uniunii Europene, acordând unei autorități europene un rol care să permită aplicarea în întregime a legislației europene relevante.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) Trebuie să depunem eforturi pentru a consolida cooperarea transatlantică în domeniul justiției, libertății și securității în contextul respectării drepturilor omului și a libertăților civile. Un sistem de protecție a datelor cu caracter personal trebuie să pus în aplicare în mod transparent și neechivoc. Cerințele juridice europene privind prelucrarea echitabilă, corect dimensionată și legală a informațiilor cu caracter personal sunt de o importanță deosebită și trebuie întotdeauna respectate. Actualmente schimbul de date vizate nu este permis. Soluțiile ar trebui să includă restricționarea domeniului datelor transferate și enumerarea tipurilor de date pe care furnizorii desemnați le pot filtra sau extrage, precum

și tipurile de date care pot fi incluse într-un transfer. Prin urmare, este deosebit de important să îndemnăm Consiliul și Comisia să exploreze modalități de stabilire a unei proceduri transparente și viabile din punct de vedere juridic în vederea autorizării transferului și extragerii datelor relevante, precum și pentru efectuarea și supravegherea schimburilor de date. -Orice acord între UE și SUA trebuie să includă garanții stricte de punere în aplicare și supraveghere, cu privire la extragerea, accesul și utilizarea zilnică de către autoritățile americane a datelor transferate acestora în baza acordului. Ar trebui să existe o autoritate corespunzătoare desemnată de UE pentru a monitoriza punerea în aplicare a acestor măsuri.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – România a sprijinit, ca stat național, adoptarea acordului SWIFT, dar Parlamentul European a considerat că, în prima sa formă negociată de reprezentanții Comisiei și administrația americană, acesta leza drepturile cetățenilor europeni care erau tratați ca *bulk* și nu punctual, în funcție de suspiciuni. Este important ca noul acord, negociat zilele acestea la Washington între reprezentanți ai UE și ai Congresului american, să răspundă îngrijorărilor Parlamentului European. Există totdeauna riscul ca și noua variantă de acord să fie respinsă, dacă ea continuă să fie în dezacord cu Carta Europeană a Drepturilor Omului

Parlamentul European este conștient că acest acord este important chiar pentru securitatea europenilor. Drept urmare, devine clar că obiecțiile parlamentarilor europeni sunt legate de fondul și nu de forma acordului. Parlamentul European a dobândit puteri decizionale mai mari prin intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Este normal ca această instituție să facă uz de prerogativele sale și să vegheze la interesele cetățenilor comunității europene. Dar, atâta timp cât spiritul pozițiilor exprimate de legislativul european va fi păstrat în viitoarea formă a acordului, acesta va fi adoptat. Lupta împotriva terorismului și identificarea rapidă a transferurilor bancare suspecte rămân la fel de sus ca întotdeauna pe lista de priorități ale Uniunii

Françoise Castex (S&D), *în scris*. – (FR) Ca urmare a respingerii acordului SWIFT de către Parlamentul European în februarie 2010, un nou acord trebuie negociat între Uniunea Europeană și Statele Unite pentru transferul de date bancare în contextul luptei împotriva terorismului. Prin respingerea acordului în februarie, noi, deputații europeni, am refuzat să permitem continuarea transferului de date masiv și necontrolat către Departamentul de trezorerie al Statelor Unite. Am votat pentru această rezoluție astăzi pentru a influența noul mandat potrivit căruia Comisia Europeană va trebui să negocieze un nou acord cu Statele Unite. Practic, solicităm ca transferul „colectiv” de date cu caracter personal să fie recunoscut, astfel încât să se efectuează într-un mod mai bine orientat, astfel încât să fie prevăzute despăgubiri, datele să fie păstrate pentru cel mai scurt timp posibil și schimburile de date să se efectueze pe bază de reciprocitate. Problema protecției datelor cu caracter personal este una importantă pentru Parlamentul European. Prin urmare, am fost foarte vigilenți în ceea ce privește problema transferului de date ale pasagerilor aerieni. Vom proteja drepturile fundamentale ale concetățenilor noștri până la capăt.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris*. – Am susținut rezoluția referitoare la noua recomandare a Comisiei către Consiliu de autorizare în vederea deschiderii negocierilor cu Statele Unite cu privire la transferul de date din mesageria financiară, în scopul combaterii terorismului. În temeiul noilor prevederi ale Tratatului de la Lisabona, acordul interimar Uniunea Europeană-SUA, semnat în noiembrie 2009, a necesitat acordul Parlamentului European. Am votat împotriva acestui acord, care a fost blocat de către Parlament din motive legate de îngrijorarea pentru dreptul la viață privată al cetățenilor și întreprinderilor europene, pus în pericol de acordurile de transfer colectiv de date nereglementate. Terorismul trebuie să fie luptat decisiv, dar mijloacele utilizate nu trebuie lăsate să creeze un mediu de insecuritate pentru drepturile cetățenilor, care este însuși obiectivul atacurilor teroriste în primul rând. Orice nou acord trebuie să fie subordonat principiilor fundamentale cum ar fi o limitare strictă a schimburilor din motive necesare de combatere a terorismului, și o autoritate europeană trebuie să asigure supravegherea judiciară și respectarea cerințelor drepturilor fundamentale în conformitate cu legislația UE. Noul acord trebuie să fie limitat în timp și răspunzător pentru rezilierea imediată în cazul în care o obligație nu este îndeplinită.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *în scris*. – (EL) Am votat împotriva acestei propuneri deosebite de rezoluție, deoarece nu respinge schimbul de date în masă cu SUA și alte țări în contextul așa-numitei lupte împotriva terorismului. Aceasta nici nu promovează necesitatea unui acord internațional obligatoriu între UE și SUA privind un cadru pentru schimbul de informații în scopul impunerii legii. În sfârșit, întrucât Parlamentul European va trebui să aprobe acordul redactat, este inacceptabil chiar și pentru negocieri neoficiale să înceapă fără participarea sa deplină și echitabilă.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Am votat împotriva acordului interimar semnat între UE și Statele Unite ale Americii privind prelucrarea și transferul de date financiare asupra cetățenilor europeni, nu numai pentru că este rău în mod evident din cauza faptului că pune sub semnul întrebării principiile necesității și

proporționalității, precum și integritatea și securitatea datelor financiare europene, dar și pentru că Parlamentului i-a fost refuzată șansa de a-și exercita prerogativele în mod corespunzător. Cred în necesitatea consolidării cooperării transatlantice în toate domeniile relevante, în special în domeniul libertății, securității și justiției, dar acest lucru se poate întâmpla doar dacă există respectul absolut pentru principiile fundamentale, cum ar fi proporționalitatea, necesitatea și reciprocitatea. Trebuie, în această fază, să felicit atât Comisia, cât și Consiliul, cu privire la noua poziție a acestora în ceea ce privește cooperarea cu Parlamentul. Sper că împreună vom reuși să stabilim principiile de bază care trebuie să orienteze și să faciliteze cooperarea viitoare dintre UE și Statele Unite referitoare la combaterea terorismului. Aștept cu nerăbdare concluziile vizitei efectuate de Delegația Parlamentului European la Washington, și sper că aici, de asemenea, vom putea vedea începutul unui nou capitol.

Ioan Enciu (S&D), în scris. – Am votat în favoarea acestei rezoluții și țin să reiterez că cooperarea UE - SUA în combaterea terorismului, la fel ca și încheierea unui acord specific între UE și SUA în acest sens, este de importanță majoră. Acest acord trebuie să se afle permanent în vizorul Parlamentului. Consiliul și Comisia trebuie să informeze organul legislativ european pe parcursul tuturor etapelor de negociere și încheiere ale acestuia. Poziția PE cu privire la acest subiect a fost exprimată în mai multe rânduri

Un alt aspect esențial din rezoluție prevede că orice cerere de transfer a datelor trebuie să fie aprobată de o autoritate judiciară europeană. Transferul de date trebuie să aibă loc în mod justificat și transparent, cetățenii trebuie să aibă drepturi garantate, precum accesul, rectificarea, ștergerea, compensarea și despăgubirea în caz de prejudiciu adus vieții private a acestora

Vreau să accentuez necesitatea găsirii unei soluții pentru limitarea transferului de date, care să permită doar schimbul de date solicitate pentru persoanele bănuite de terorism. Este important să fie respectate principiile reciprocității și proporționalității în acord, ca și rezilierea imediată a acestuia în caz de neîndeplinire a obligațiilor asumate. Îmi exprim încrederea că Consiliul JAI va ține cont de recomandările incluse în această rezoluție

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat pentru această rezoluție, deoarece consider că orice acord între UE și Statele Unite în acest domeniu trebuie să includă și măsuri de siguranță stricte privind punerea în aplicare și supravegherea, care să fie monitorizate de o autoritate corespunzătoare desemnată de UE. Numai în acest mod se poate să se asigure că aceste transferuri de date nu constituie o abatere de la principiile care stau la baza legislației și practicii UE.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Cooperarea judiciară legală și cooperarea transatlantică sunt fundamentale pentru lupta împotriva terorismului. Acesta este motivul pentru care existența unui acord pe termen lung între Uniunea Europeană și Statele Unite care se ocupă cu prevenirea finanțării terorismului ar trebui să fie salutăată. Cu toate acestea, un astfel de acord nu poate supune riscului confidențialitatea tranzacțiilor persoanelor fizice și juridice. Din acest motiv, cerințele juridice europene privind prelucrarea echitabilă, necesară, proporțională și legală a informațiilor cu caracter personal sunt de o importanță capitală și trebuie să continue, prin urmare, să se aplice în toate împrejurările.

UE trebuie să stabilească principiile fundamentale care reglementează formele de cooperare generale cu SUA în scopul combaterii terorismului și mecanismele de transmitere a informațiilor referitoare la tranzacțiile efectuate de cetățenii săi care sunt considerate suspecte sau neregulate. Un acord de cooperare legală UE-SUA care abordează prevenirea finanțării terorismului trebuie să fie semnat, asigurându-se că transferurile de date cu caracter personal respectă drepturile și libertățile cetățenilor și companiilor europene, și că securitatea acestora este protejată, fără a supune confidențialitatea tranzacțiilor acestora la riscuri inutile.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) În conformitate cu termenii acordului interimar semnat între SUA și UE, am recunoscut necesitatea cooperării transatlantice în lupta împotriva criminalității internaționale și a terorismului. Am subliniat că această cooperare trebuie stabilită pe baza încrederii reciproce și a respectării principiilor reciprocității, proporționalității și al respectului pentru drepturile cetățenilor. Totuși, securitatea nu ar trebui să fie superioară, ci mai degrabă să fie compatibilă cu alte drepturi, libertăți și garanții. Nu este acceptabil ca poliția din Portugalia să poată accesa informațiile bancare ale unei persoane doar pe baza unui mandat, în timp ce milioane de date să poată fi trimise pentru a fi interpretate și analizate de poliția SUA fără niciun control judiciar. De aceea, am votat împotriva acestui acord interimar. Cu toate acestea, noua propunere de rezoluție în cauză demonstrează o nouă poziție din partea Comisiei și Consiliului în ceea ce privește colaborarea cu Parlamentul. Sper că viitorul cooperării UE-SUA în lupta împotriva terorismului se bazează pe principiile proporționalității, necesității și reciprocității.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* În urma înfrângerii semnificative a proiectului de acord SWIFT al UE cu Statele Unite, s-a întors o rezoluție demnă de critica noastră cea mai puternică, deoarece acceptă ideea unui schimb important de date în domeniul așa-numitei „lupte împotriva terorismului”. Mulți specialiști au declarat că protecția drepturilor, libertăților și garanțiilor nu este garantată în temeiul unui astfel de acord. Așa-numitul acord „SWIFT” și acordul-cadru privind protecția și schimbul de date constituie o amenințare, nu o garanție a securității.

În cadrul relațiilor UE-SUA, există o percepție diferită asupra protecției datelor, competențelor, legislației și confidențialității. Aceste aspecte trebuie clarificate înainte de a se acorda un nou mandat Comisiei.

Cu toate acestea, majoritatea din acest Parlament a acordat Comisiei un cec cu adevărat în alb prin stabilirea unor limite ambigue, cum ar fi „proportionalitatea” sau „reciprocitatea”. Aceasta deschide o adevărată cutie a Pandorei împotriva libertății și promovează eliminarea funcțiilor din statele membre, cum ar fi decizia asupra transferului de date despre cetățenii lor, care este atribuită unei „autorități publice europene judiciare”.

Nu există nicio posibilitate de asigurare a „proportionalității” și „reciprocității” în cazul stocării și transferului colectiv de date, întrucât aceasta implică o serie de pericole incontroabile, în special cu privire la cine are acces, modul în care datele sunt utilizate și în ce scop.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris. – (FR)* Am votat în favoarea unui mandat de negociere consolidat al Comisiei Europene pentru a negocia cu autoritățile SUA cu privire la problema SWIFT. Într-adevăr, trebuie să primim asigurări că două rezerve importante – problema transferului colectiv de date, precum și posibilitatea pentru cetățenii europeni de a avea dreptul la recurs în Statele Unite – sunt ridicate. Acesta este motivul pentru care cred că acest mandat ar trebui să fie schimbat în mod semnificativ înainte de a fi adoptat, altfel, la finalul negocierilor aș fi din nou obligat să votez împotriva acestui acord, astfel cum am făcut deja în trecut.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris. – (FR)* Votez împotriva acestui text care favorizează posibilitatea încheierii unui acord între Europa și Statele Unite cu privire la transferul de date SWIFT. Este imposibil, în condițiile actuale, să se filtreze datele care vor fi trimise autorităților americane. Autoritățile americane vor avea astfel acces la o cantitate mare de date private trimise ca o măsură de urgență, ca urmare a unei amenințări teroriste care, deși reală, este încă exploatată în scopuri imperiale. Mai mult decât atât, acest text nu necesită reciprocitate din partea Statelor Unite, dar îndrăznește să „observe” în mod supus că acest lucru ar fi normal. Transformarea Europei într-un vasal al Statelor Unite este complet inacceptabilă. Nu a existat niciodată un moment mai bun pentru Europa să își afirme independența față de Statele Unite.

Nuno Melo (PPE), *în scris. – (PT)* Lupta împotriva terorismului este un motiv de îngrijorare pentru UE, precum și pentru restul lumii democratice. Orice mecanism care poate ajuta la descoperirea unor posibile atacuri este esențial pentru reușita în această luptă. Acordul SWIFT este un instrument foarte puternic în lupta împotriva terorismului, deoarece oferă acces la informații financiare privilegiate în ceea ce privește sumele transferate între țări. Renegocierea prezentului acord cu Statele Unite este o oportunitate unică pentru ca UE să aducă o contribuție eficientă la descoperirea de noi atacuri teroriste și potențiale. În momentul de față există o mare dorință de a coopera de partea SUA: promovarea unui acord care protejează în mod eficient datele transmise și oferă valoarea maximă de reciprocitate posibilă.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris. – (ES)* Am votat împotriva acestei rezoluții comune în numele grupurilor ALDE, S&D, PPE și ECR, deoarece textul sprijină posibilitatea de a ajunge la un acord între cele 27 de state membre și Statele Unite pentru transferul de date bancare, sub pretextul combaterii terorismului. În condițiile actuale, autoritățile americane ar avea acces la o cantitate mare de date private referitoare la milioane de europeni. Cred că solicitarea Statelor Unite este inacceptabilă și constituie o amenințare la adresa libertăților și drepturilor cetățenilor europeni. Cu această propunere, cele mai conservatoare forțe încearcă să ne predea legați de mâini și de picioare, în interesul Statelor Unite, fără a se gândi o clipă la siguranța sau viața privată a cetățenilor. Parlamentul European nu poate permite ca drepturile civile și libertățile europenilor să fie încălcate în scopuri antiteroriste.

Andreas Mölzer (NI), *în scris. – (DE)* Propunerea de rezoluție referitoare la negocierile pentru un nou acord SWIFT conține numeroase propuneri detaliate referitoare la modul în care protecția datelor poate fi îmbunătățită în viitor în legătură cu punerea datelor din mesageria financiară la dispoziția Statelor Unite. Acest lucru este foarte apreciat. Cu toate acestea, în acest sens, rezoluția ascunde problema necesității fundamentale a unei astfel de invazii masive a vieții private. Acest lucru este în mod clar doar presupus. Cu toate acestea, nu este clar dacă putem contracara în mod eficient fenomenul de terorism în acest fel. Este de asemenea neclar modul în care solicitările pentru o protecție mai mare a datelor urmează să fie puse în aplicare în practică. Știm din experiența trecută și practica comună faptul că datele sunt utilizate la scară cât

mai largă și, adesea, și pentru profit. Resping, prin urmare, transferul de date cu caracter foarte personal, din principiu, și, astfel, am votat, de asemenea, împotriva propunerii de rezoluție.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris*. – (EL) Am votat astăzi în favoarea rezoluției Parlamentului, care a fost, de asemenea, susținută de majoritatea grupurilor politice și care conține condițiile Parlamentului pentru ratificarea noului acord SWIFT și începutul unei noi runde de negocieri cu SUA. Obiectivul Parlamentului este de a stabili norme flexibile pentru promovarea cooperării transatlantice, care vor contribui la combaterea terorismului și la crearea unui sistem de transmitere în care cetățenii Uniunii pot avea încredere. Unul dintre punctele cele mai sensibile de negociere, căruia trebuie să i se acorde o atenție deosebită, este o reducere a volumului de date transmise. Pentru a realiza acest lucru, noul acord va trebui să includă o serie de garanții menite să asigure conformitatea cu legislația europeană, care protejează datele cu caracter personal ale cetățenilor europeni. În plus, astfel cum este menționat în rezoluție, este important ca cetățenilor UE să li se ofere un mecanism de recurs mai bun, astfel încât aceștia să își poată apăra drepturile mai eficient.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – M-am abținut de la votul asupra rezoluției Swift (TFTP). Totuși, aceasta a fost adoptată cu o majoritate foarte largă (niciun vot prin apel nominal). Grupul nostru s-a abținut deoarece amendamentele noastre cheie au fost respinse, și anume amendamentul 8, care solicită ca transferul de date să fie supus autorizării judiciare, și amendamentul 9, care solicită ca Acordul privind asistența judiciară reciprocă (MLAA) să fie utilizat în cadrul Programului de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste (TFTP). Alte amendamente importante ale Verts/ALE au fost de asemenea respinse. Definiția UE a terorismului, spre deosebire de cea americană, interzice transferul ulterior către țări terțe sau organisme și limitează la o perioadă de păstrare a datelor. Rezoluția poate fi văzută, totuși, ca un mesaj destul de puternic având în vedere negocierile UE-SUA pentru un nou acord TFTP după respingerea (procedura de aviz conform), în februarie, a acordului anterior, chiar dacă, în opinia noastră, textul adoptat astăzi este un pas înapoi în comparație cu Rezoluția Parlamentului adoptată în septembrie anul trecut.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Lupta împotriva terorismului și a finanțării acestuia este o realitate inevitabilă și merită atenția noastră deplină, astfel încât cooperarea transatlantică este imperativă. Încercarea anterioară de a realiza un acord între Uniunea Europeană și Statele Unite privind prelucrarea și transferul datelor a fost lipsită de proporționalitate, transparență și reciprocitate.

Această propunere de rezoluție solicită adoptarea unei definiții comune a „activității teroriste” și o clarificare a conceptului de „date neextrase”. Aceasta reiterează, de asemenea, necesitatea de a utiliza principiul necesității de a limita schimbul de informații, astfel de schimburi fiind strict limitate la perioada de timp necesară pentru scopul acestora.

O serie de garanții este propusă acum pe baza practicii legislative europene și, prin urmare, oferă o protecție mai mare pentru drepturile fundamentale ale cetățenilor. Se fac încercări nu doar pentru a proteja principiul non-discriminării prin intermediul procedurii de prelucrare a datelor, dar, de asemenea, de a înființa o autoritate europeană care să fie în măsură să primească și să supravegheze cererile Statelor Unite. Am votat pentru această propunere de rezoluție, deoarece am înțeles că fundamentele au fost stabilite pentru a permite începerea negocierilor care favorizează ajungerea la un acord echilibrat între Uniunea Europeană și Statele Unite.

Propunere de rezoluție: (B7-0244/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – Am susținut această rezoluție. Întrucât, în epoca noastră digitală, protecția datelor, dreptul de autodeterminare informațională, drepturile personale și dreptul la viață privată au devenit valori care joacă un rol din ce în ce mai crescut și trebuie, prin urmare, să fie protejate cu o atenție deosebită. Pentru a proteja aceste drepturi în mod corespunzător, trebuie să se asigure că toate transferurile de date cu caracter personal din UE și statele sale membre către țări terțe în scopuri de securitate se bazează pe acorduri internaționale cu statut de acte legislative. Mai mult, utilizarea datelor PNR ar trebui să se bazeze pe un singur set de principii care să servească drept bază pentru acorduri cu țări terțe, și trebuie să fie în conformitate cu standardele europene de protecție a datelor.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Sunt de acord cu propunerile stabilite în prezenta rezoluție a Parlamentului European ca, înainte de adoptarea unei noi măsuri juridice, trebuie să evaluăm impactul asupra vieții private pe baza proporționalității, întrucât este esențial să se evalueze dacă măsurile legale existente sunt insuficiente. Tehnologia și mobilitatea sunt caracteristicile esențiale ale lumii de azi, astfel încât drepturile personale și dreptul la viață privată au devenit valori pe care trebuie să le asigurăm și să le protejăm îndeaproape. Sunt de acord cu solicitarea Parlamentului pentru o examinare a măsurilor privind informațiile

prealabile referitoare la pasageri și Registrul cu numele pasagerilor; pe lângă combaterea criminalității trebuie, în același timp, să ne asigurăm că măsurile actuale sunt proporționale și nu încalcă drepturile fundamentale ale persoanelor. Astfel, transferul de date referitoare la pasageri trebuie să respecte standardele UE privind protecția datelor, iar datele trebuie folosite numai în legătură cu infracțiuni specifice sau amenințări. Având în vedere că Registrul cu numele pasagerilor este folosit în scopuri de securitate, condițiile pentru transferul de date trebuie să fie stabilite în acordurile internaționale cu UE, garantând certitudine juridică pentru cetățenii și companiile aeriene ale UE. În cadrul noilor acorduri ale UE, trebuie să stabilim, de asemenea, măsuri de supraveghere și control adecvate care să ne ajute să coordonăm transferul și utilizarea datelor din Registrul cu numele pasagerilor.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Necesitatea de a ajunge la un acord echilibrat cu Statele Unite privind transferul datelor din Registrul cu numele pasagerilor (PNR) a fost o preocupare constantă în ultimii ani. Stadiul actual al negocierilor nu reflectă încă existența unei protecții juridice valabile pentru date în Statele Unite, întrucât aceste date pot fi păstrate timp de ani după ce controalele de securitate au fost efectuate și nu există nicio protecție legală pentru orice persoană care nu este cetățean american. Acordurile încheiate cu Australia și Canada sunt mai acceptabile, deoarece principiul proporționalității este respectat mai mult, întrucât accesul la date este limitat de controale judiciare în ceea ce privește tipul, perioada și cantitatea. Numai printr-o abordare coerentă și stabilirea unor principii și reguli generale privind utilizarea datelor PNR putem pune capăt acestui impas și putem trece la încheierea oricăror acorduri internaționale în acest domeniu, fie cu aceste trei țări sau cu avalanșa de cereri similare care vor veni în curând. Sprijin propunerea comună de a amâna votul asupra acordului Parlamentului, în speranța că, cu un pic mai mult timp, negocierile ar putea răspunde preocupărilor pe care Parlamentul le-a exprimat întotdeauna.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Dezbateră cu privire la transferul de date personale referitoare la pasagerii de pe zborurile transatlantice de către companiile aeriene a fost un punct important în relațiile Uniunii Europene cu Statele Unite, Australia și Canada, și surprinde esența uneia dintre dilemele vremurilor noastre.

Pe de o parte, nimeni nu se îndoiește de necesitatea specială de a proteja viața privată și confidențialitatea datelor fiecărui cetățean. Pe de altă parte, puțini oameni ar nega faptul că trăim într-un moment în care amenințările la adresa securității oamenilor necesită nu doar un mai bun schimb de informații între autoritățile de poliție în lupta împotriva criminalității, ci, de asemenea, o mai bună prelucrare a acestor informații, pentru ca acestea să fie mai potrivite pentru combaterea crimei organizate și, în special, a terorismului. Sper că amânarea procesului impusă de Parlamentul European va permite atingerea unui echilibru echitabil între aceste valori.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Stadiul actual al negocierilor nu reflectă încă existența unei protecții juridice valabile pentru date în Statele Unite, întrucât aceste date pot fi păstrate timp de ani de zile după ce controalele de securitate au fost efectuate și nu există nicio protecție juridică pentru orice persoană care nu este cetățean american. Prin urmare, sprijin propunerea comună de a amâna votul asupra acordului Parlamentului, în speranța că, cu un pic mai mult timp, negocierile ar putea răspunde preocupărilor pe care Parlamentul și le-a exprimat în această privință.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Am susținut această rezoluție, pentru a-mi demonstra preocupările față de utilizarea de date PNR (date care sunt, în principiu, pur comerciale), ca parte a negocierii unor acorduri cu Statele Unite și Australia (în scopul combaterii criminalității). Consider, într-adevăr, că înainte de a semna orice acord cu privire la transferul de date către părți terțe, ar fi mai înțelept să se lucreze în primul rând la dezvoltarea unui cadru general pe acest tip de acord, prin definirea condițiilor minime, cum ar fi limitarea juridică, un temei juridic solid, standardele de protecție a datelor și o perioadă limitată de păstrare. Trebuie să apărăm, de asemenea, dreptul cetățenilor europeni ca datele incorecte să fie șterse și să obținem reciprocitate pentru accesul european la datele partenerilor noștri. De aceea, sper ca discuțiile să continue.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Voi vota în favoarea acestui text. Acesta propune respingerea actualelor acorduri cu Statele Unite și Australia privind transmiterea a ceea ce este cunoscut ca datele PNR referitoare la pasagerii aeriени. Transmiterea unor astfel de date subminează libertatea de circulație a cetățenilor europeni. Grupul din care fac parte are ceva experiență în acest domeniu: unuia dintre membrii personalului, un activist pentru drepturile omului, i-a fost interzis categoric să viziteze sau să zboare deasupra teritoriului Statelor Unite, după ce a fost inclus pe o listă neagră cu potențiali teroriști. Acesta este tipul de restricție arbitrară a libertăților la care ne expun acordurilor de acest fel. Acte teroriste au loc. Acestea trebuie combătute. Cu toate acestea, nu trebuie să fie folosite ca un pretext pentru reprimarea libertăților fundamentale.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Registrul cu numele pasagerilor (PNR) este o altă armă în lupta împotriva terorismului. Conform Tratatului de la Lisabona, Parlamentul este din nou invitat să ia parte la negocierile privind un nou acord PNR între UE, SUA, Australia și Canada. Ca un mare militant al luptei împotriva terorismului, UE este pregătită să negocieze orice acord care poate fi eficient în această luptă. Totuși, Uniunea nu va pune în pericol libertățile civile și drepturile fundamentale.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Din motivele deja menționate în legătură cu acordul SWIFT, mă opun transferului de date, în special dacă utilizarea constructivă a acestor date nu poate fi într-adevăr demonstrată, sau în cazul în care utilizarea abuzivă a datelor nu poate fi exclusă. Propunerea de rezoluție se referă în detaliu la posibilele pericole și recomandă amânarea votului privind cererea de aprobare în legătură cu acordul cu SUA și Australia privind datele din Registrul cu numele pasagerilor. Din acest motiv, am votat în favoarea acestei propuneri.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris*. – (EL) Crearea unui model unic pentru registrele de pasageri care va fi aplicat în acordurile PNR cu toate țările interesate și amânarea votului privind cererea de aprobare a acordurilor cu SUA și Australia pare a fi cea mai bună soluție. O abordare grăbită, care ar putea rezulta într-o notă negativă cu privire la acordurile PNR cu SUA și Australia ar opri fluxul de date, iar acest lucru ar putea duce la anularea drepturilor de aterizare, cu consecințe dezastruoase pentru companiile aeriene. Propunerea comună de rezoluție depusă astăzi de toate grupurile din Parlament, în favoarea căreia am votat și eu, prevede, pe bună dreptate, că acordurile PNR trebuie să țină seama de specificațiile minime, care nu sunt negociabile. Obiectivul principal este securitatea pasagerilor, însă acesta nu pot fi realizat în detrimentul respectului pentru viața privată și protecția datelor cu caracter personal. Restricționarea colectării datelor, care trebuie să fie întotdeauna în conformitate cu principiul proporționalității și necesității, este de o importanță crucială pentru transmiterea datelor referitoare la pasageri.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestei rezoluții. Rezoluția PNR a fost adoptată cu o majoritate foarte largă și cu sprijinul nostru. Aceasta solicită o amânare a votului privind aprobarea referitoare la acordurile privind Registrul cu numele pasagerilor (PNR) cu SUA, Canada și Australia până când cele mai puternice garanții privind protecția datelor nu au fost obținute, perioada de păstrare, limitările în acest scop, controlul parlamentar, controlul judiciar, dreptul de acces și căile de atac.

Propunere comună de rezoluție (RC-B7-0238/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – Am sprijinit prezenta rezoluție, întrucât a ridicat multe probleme atât în Parlamentul European, cât și în afara acestuia. Cianura a fost recunoscută ca un produs chimic extrem de toxic utilizat în exploatarea minieră a aurului, care este catalogat printre principalii agenți poluanți și poate avea efecte catastrofale și ireversibile asupra sănătății umane și mediului. Acest produs chimic a cauzat cel mai mare dezastru ecologic din istoria Europei Centrale. Este regretabil faptul că nu sunt stabilite norme clare la nivelul UE și cianura continuă să fie utilizată în exploatarea minieră a aurului, expunând lucrătorii și mediul la un risc major. Consider că doar o interdicție totală privind tehnologiile de minieră pe bază de cianuri poate proteja resursele noastre de apă și ecosistemele împotriva poluării cu cianură.

Elena Băsescu (PPE), *în scris*. – Nu sunt europarlamentar al Ungariei să apăr interesele acestei țări și prin urmare să îl susțin pe domnul Ader și nici angajata unui ONG. Sunt europarlamentar al României și apăr interesele țării mele

În această calitate, am datoria de a cere realizarea unui studiu privind impactul utilizării acestei tehnologii, înainte de a cere interzicerea folosirii cianurii în minieră

Cei care au inițiat rezoluția aveau datoria de a oferi o alternativă care să fie fezabilă din punct de vedere economic și mai puțin toxică decât cea a cărei interzicere completă au cerut-o

Ca urmare a declarației reprezentantei Comisiei Europene, Cecilia Malmström, din urmă cu două săptămâni și a întâlnirii cu reprezentanți ai comunității locale (inclusiv cu primarii din zona Roșia Montană), am considerat că înainte de o interzicere completă a acestei tehnologii trebuie realizat un studiu detaliat și analizate toate alternativele existente.

Înainte de luarea unei decizii trebuie să avem în vedere toate aspectele implicate: protejarea mediului, crearea de locuri de muncă, atragerea de investiții, precum și lipsa altor alternative decât minieritul pentru populația din întreaga zonă.

În concluzie, am votat împotriva acestei rezoluții și am depus două amendamente deoarece aceasta oglindește punctul de vedere și interesele unei singure părți

George Becali (NI), în scris. – (RO) Sunt semnat al amendamentului de eliminare a punctului 4 din proiectul de rezoluție votat azi. Am votat, în consecință, pentru acest amendament. Am votat împotriva proiectului de rezoluție din câteva considerente. Nu putem cere Comisiei Europene să interzică tehnologia de minerit aurifer bazată pe cianuri pentru unele state membre, cum ar fi România, care dispune de resurse importante, nevalorificate. Proiectul Roșia Montană merită susținut pentru efectele lui economice și sociale și în deplin acord cu restricțiile de protecție a mediului și a siturilor arheologice. Ca deputat european, susțin șansa acestei zone cu probleme și sunt convins că autoritățile guvernamentale naționale responsabile vor negocia un nivel al redevențelor capabil să asigure relansarea și protejarea zonei aurifere Roșia Montană. România, ca stat membru, are dreptul să-și exploateze zăcămintele în condiții sigure de protecție a mediului, dar și cu rezultate economice și sociale pe măsura rezultatelor naturale de care dispune.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), în scris. – (FR) Cianura este un produs chimic extrem de periculos folosit de industria minieră, în ciuda riscurilor pe care acesta îl prezintă pentru mediu și sănătatea umană. Cu zece ani în urmă, peste 100 000 metri cubi de apă contaminată cu cianură au fost deversați în mod accidental dintr-un bazin al unei mine de aur din România în sistemul fluvial. Această scurgere este responsabilă pentru unul dintre cele mai grave dezaastre ecologice în Europa Centrală. Timp de mai mulți ani, substanțele toxice au pus în pericol echilibrul ecologic, lanțul alimentară și cerințele fundamentale ale omului pentru apa din aceste râuri. Nu există nimic pentru a opri un accident ca acesta să se întâmple din nou. În Europa există mai multe proiecte de exploatare care folosesc cianura. Un dezastru noi s-ar putea întâmpla în orice moment. Este pur și simplu o chestiune de timp și de neglijență umană. Mineritul pe bază de cianuri necesită o forță de muncă redusă, dar prezintă riscul unor adevărate dezaastre ecologice. Legislația de mediu europeană consacră principiul precauției și solicită prevenirea și monitorizarea poluării apei. Prin urmare, am votat în favoarea rezoluției Parlamentului referitoare la interzicerea utilizării tehnologiilor de minerit pe bază de cianuri în Uniunea Europeană.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), în scris. – (EL) Am aprobat și am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție specifice, deoarece problema utilizării tehnologiilor de minerit pe bază de cianuri este extrem de gravă și necesită acțiuni imediate și decisive, fără tergiversări. Până în prezent, Comisia a adoptat o abordare foarte relaxată a problemei, iar acest lucru trebuie să se schimbe. Această problemă privește numeroase țări, starea de sănătate a cetățenilor europeni și protecția mediului. Cazurile care au rezultat și consecințele folosirii cianurii în minerit, ca în România și alte țări, sunt bine documentate și extrem de îngrijorătoare. Când am întrebat Comisia cu privire la recenta decizie de a crea mine de aur pe bază de cianură în Bulgaria, răspunsul Comisiei a sporit temerile mele. Din nefericire, se pare că în prezent cianura poate fi utilizată în nordul Greciei, în cadrul a trei programe de investiții de către trei companii străine. În sfârșit, Comisia ar trebui să propună o interdicție completă cu privire la utilizarea cianurii în UE în următoarele șase luni, astfel încât să poată fi aplicată până la sfârșitul anului 2012, cel târziu. De asemenea, toate statele membre ar trebui să se angajeze să interzică folosirea cianurii, astfel cum a făcut recent Ungaria.

Marielle De Sarnez (ALDE), în scris. – (FR) Parlamentul European a adoptat o rezoluție în favoarea unei interdicții generale privind utilizarea de tehnologii de minerit pe bază de cianuri până la sfârșitul anului 2011. Consecințele asupra mediului ale poluării cu cianură sunt transnaționale și, prin urmare, această interdicție trebuie să se aplice la nivel european. De exemplu, în ianuarie 2000, peste 100 000 de metri cubi de apă contaminată cu cianură au fost deversați dintr-un bazin al unei mine de aur în România și au poluat râuri și pâraie din România, Ungaria, Serbia și Bulgaria. Sperăm că statele membre vor înceta sprijinirea proiectelor miniere care utilizează tehnologii pe bază de cianuri. În același timp, Comisia va trebui să încurajeze reabilitarea industrială a acestor zone, cu sprijin financiar pentru industriile înlocuitoare ecologice, energiile regenerabile și turism.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt și Cecilia Wikström (ALDE), în scris. – (SV) În industria minieră de aur suedeză, cianura este utilizată în sisteme închise într-un mod ecologic durabil. Aceasta este degradată înainte ca apa să fie eliberată din sistem, și cea mai bună tehnologie disponibilă (BAT) prevede valorile limită care sunt cu mult sub nivelurile de securitate convenite la nivel internațional. Standarde ridicate de siguranță împiedică cianura să aibă vreun impact asupra mediului. Aceste mine contribuie la furnizarea de locuri de muncă în zonele slab populate, și până în prezent nu a fost posibil să se dezvolte tehnologii alternative. Cercetarea și dezvoltarea ar trebui să fie, de asemenea, încurajate în acest domeniu, însă în contextul actual o interdicție ar fi dezastruoasă atât din punct de vedere social cât și economic.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson și Marita Ulvskog (S&D), *în scris*. – (SV) Noi, social-democrații, lucrăm pe o scară largă pentru a elimina treptat substanțele periculoase din produsele alimentare, mediu, fabricație și așa mai departe. Cianura este una dintre aceste substanțe periculoase, iar manipularea cianurii este reglementată din motive evidente. În Suedia, toate cianurile în minerit sunt manipulate în procese închise și într-un mod care este considerată a fi sigur. În alte părți ale UE, manipularea substanței nu este la fel de strict controlat.

Am ales să ne abținem de la votul final pentru că nu putem susține o interdicție totală pripită, care ar penaliza, de asemenea, mineritul în acele țări în care manipularea cianurilor este considerată a fi sigură. Cu toate acestea, am dori ca Comisia să ia măsuri imediate pentru ca procesele care implică utilizarea cianurii să fie efectuate în condiții de siguranță, pentru a se asigura că există procese închise în toate statele membre și, pe termen lung, pentru a elimina treptat utilizarea cianurii în producție, prin intermediul unei interdicții.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Toxicitatea deosebită a utilizării de cianură și efectele utilizării acesteia în industria minieră, atât pentru cei care o utilizează, cât și pentru fauna și flora din jurul minelor, necesită un pas spre interzicerea utilizării sale în industria minieră, de teama de creșterea numărului de cazuri de contaminare, cu consecințe dezastruoase pentru oameni și a mediu. Cu toate acestea, având în vedere nevoile curente ale industriei miniere, această interdicție nu poate fi imediată, astfel încât aceste măsuri pentru a minimiza impactul de mediu al folosirii cianurii trebuie să fie studiate și introduse în consecință.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Am votat pentru această rezoluție deoarece propune o interdicție generală a utilizării tehnologiilor de minerit pe bază de cianuri în Uniunea Europeană până la sfârșitul anului 2011, și pentru că am înțeles că o interdicție constituie, în acest moment, singura modalitate fiabilă de a ne proteja resursele de apă și ecosistemele împotriva poluării cauzate de utilizarea cianurii în mine. Aș dori să subliniez necesitatea de obliga companiile de exploatare să dețină o asigurare pentru a compensa daunele și a acoperi toate costurile de remediere pentru restabilirea stării ecologice și chimice inițiale, în cazul producerii unui accident sau al unei funcționări defectuoase.

Françoise Grossetête (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea acestui text și sunt mulțumit cu rezultatul votului, întrucât cianura este un produs chimic extrem de toxic, care are efecte potențial catastrofale și ireversibile asupra mediului și sănătății umane. Cianura este catalogată printre principalii agenți poluanți în conformitate cu Directiva-cadru privind apa (DCA).

Mai este nevoie să vă reamintesc că, în ianuarie 2000, peste 100 000 de metri cubi de apă contaminată cu cianură au fost deversați dintr-o mină de aur din Baia Mare (România) și au contaminat râurile Someș, Tisa și Dunăre? Aceasta a ucis peștii și organismele vii, iar apa potabilă a fost permanent contaminată în România, Ungaria, Serbia și Bulgaria.

Mai este nevoie să vă reamintesc că acest incident este numit ca cel de „al doilea Cernobil” din cauza impactului devastator pe care le-a avut asupra mediului?

Dacă nu reușim să adoptăm, într-o simplă propunere comună de rezoluție, o poziție fermă în favoarea unei interdicții complete privind utilizarea de tehnologii de minerit pe bază de cianuri în Uniunea Europeană, atunci mesajul pe care îl transmitem Comisiei Europene devine lipsit de sens pentru viitor.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris*. – Există momente când bunăstarea ecologică, protecția patrimoniului și bunăstarea oamenilor în general reușesc să se impună chiar față de interesele economice și partizane. Această rezoluție demonstrează acest lucru

Parlamentul european a reușit astăzi să demonstreze că apără în primul rând interesul general și bunăstarea oamenilor. Mineritul cu cianuri reprezintă un risc pe care nu ne putem permite să ni-l asumăm; efectele acestuia sunt ireversibile

Mă alătur însă ideii de încurajare a reconversiei industriale a zonelor în care a fost interzis mineritul pe bază de cianuri, prin intermediul unui sprijin financiar adecvat pentru sectoarele industriale nepoluante, pentru energia regenerabilă și turism

Tunne Kelam (PPE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestei rezoluții, întrucât consider că utilizarea cianurii în minerit ar trebui să fie interzisă în Europa. Cianura este un produs chimic foarte toxic folosit în mineritul aurului. Aceasta reprezintă o amenințare gravă asupra mediului și sănătății umane. Accidentele grave din trecut au dovedit că contaminarea cu cianură poate avea un impact ireversibil atât asupra mediului, cât și asupra sănătății umane. În acest sens, am sprijin puternic cauza interzicerii acestui tip de exploatare minieră

în cel mai scurt termen posibil, pentru a se asigura că nimeni, în prezent sau în viitor, nu trebuie să fie expus la impactul devastator al cianurii în minerit.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *în scris*. – Am votat împotriva Rezoluției privind interzicerea mineritului pe bază de cianuri până la sfârșitul lui 2011, din mai multe motive: stoparea proiectelor în curs din mineritul cu cianuri ar afecta grav atât statele membre care utilizează aceasta tehnologie (Finlanda, Suedia, Spania, România, Bulgaria, Grecia), cât și Statele Membre care produc cianuri (Belgia, Marea Britanie, Cehia și Germania). Europa ar deveni 100 % dependentă de importul de aur, metal utilizat în industria metalelor prețioase din Europa, dar și în cea electronică. Aproximativ 87 % din producția de cianură este utilizată în alte sectoare industriale, în afara industriei miniere, la fabricarea de vitamine, bijuterii, adezivi, componente electronice pentru computere, izolații ignifuge, cosmetice, nailon, vopsele, medicamente etc. Există, în activitatea economică, tehnologii periculoase pentru sănătatea oamenilor sau pentru mediu. Tehnologia utilizării cianurii este una dintre ele. Pentru prevenirea impactului negativ, există regulamente și standarde care permit desfășurarea în condiții de siguranță a unor astfel de activități. Acest principiu se aplică și tehnologiei mineritului. Există legislație, trebuie respectată. Nu avem dreptul să interzicem, avem dreptul să protejăm.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) UE a fost foarte explicită în obiectivele stabilite în Directiva-cadru privind apa în ceea ce privește calitatea resurselor de apă, care trebuie să fie lipsite de orice tip de agent chimic. Pentru ca aceste obiective să fie îndeplinite, o interdicție privind utilizarea de tehnologii de minerit pe bază de cianuri este esențială. Trebuie să înlocuim această tehnică cu alternative mai ecologice, întrucât tehnologiile de minerit pe bază de cianuri sunt responsabile pentru peste 30 de accidente grave în ultimii 25 de ani.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris*. – Am votat împotriva acestei rezoluții pentru că directiva din 2006, care este în vigoare, asigură protecție maximă pentru mediu și pentru sănătatea oamenilor, cu referire la folosirea cianurilor în industria mineritului. Având în vedere prevederile stricte ale Directivei pentru reziduurile miniere și absența unor alternative viabile, o interdicție generală privind folosirea de cianuri în extragerea aurului nu este necesară.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am votat în favoarea textului final. Propunerea comună de rezoluție a fost adoptată cu numai o mică completare pozitivă (încurajarea reconversiei industriale în zonele în care mineritul pe bază de cianuri este interzis). Încercările de a schimba apelul pentru „inițierea unei interdicții complete” de a efectua doar o evaluare a impactului a fost respinsă prin vot apel nominal (161/416), precum și amendamentul la a „lua în considerare” o interdicție (vot prin apel nominal: 246/337). Amendamentul nostru comun cu grupurile S&D și GUE/NGL la „propunerea unei interdicții” cu o dată la care acesta să fie aplicată a fost respins (vot prin apel nominal: 274/309). Rezoluția finală a fost adoptată cu 524/54/13 voturi (Grupul ALDE abținându-se, deoarece schimbarea la evaluarea impactului nu a fost adoptată).

Alf Svensson (PPE), *în scris*. – (SV) În cadrul votării de ieri din Parlamentul European asupra interzicerii generale a utilizării tehnologiilor de minerit pe bază de cianuri în Uniunea Europeană, ca mulți deputați europeni suedezi, am votat împotriva propunerii de rezoluție. Cianurile sunt toxice și este extrem de important ca utilizarea lor să fie păstrată în cadrul orientărilor privind mediul stabilite, precum și ca levigarea să fie efectuată în cadrul unor procese închise. Aceasta este o practică standard în Europa și minimizează riscul de emisii periculoase. O interdicție totală privind utilizarea cianurii în minerit ar însemna că minele de aur din Europa, inclusiv Suedia, ar trebui să fie închise. În opinia mea, o interdicție totală a tehnologiilor de minerit pe bază de cianuri ar fi inoportună până în momentul în care nu vom avea o alternativă la levigarea cu cianură, care este fezabilă din punct de vedere tehnic, economic și ecologic. Prin urmare, am votat împotriva propunerii de rezoluție.

15. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

16. Declarațiile Președinției

Președinte. – Ne-a întristat vestea uciderii observatorului internațional finlandez pentru drepturile omului, Jyri Antero Jaakola, în Mexic. Acesta și activista mexicană Betty Cariño Trujillo, care îl însoțea în acel moment,

au fost uciși în timpul misiunii de monitorizare a respectării drepturilor omului în Mexic. În numele Parlamentului European, transmit condoleanțe și compasiune familiile victimelor. Așa cum se poate vedea, lumea în care trăim cere încă sacrificii de genul acestora.

Sunt convins că știți că săptămâna trecută am făcut o vizită oficială în SUA. Am deschis oficial noul Birou de legătură al Parlamentului cu Congresul Statelor Unite ale Americii din Washington. De asemenea, am avut câteva discuții importante care ar trebui să ducă la o cooperare mai strânsă, în special în domeniul economic, între Uniunea Europeană și Statele Unite. Am discutat, de asemenea, despre parteneriatul strategic și schimbările care au avut loc în Uniunea Europeană în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Ne așteptăm la o cooperare pe picior de egalitate cu Statele Unite.

În această duminică, la 9 mai, este cea de-a 60-a aniversare a Declarației Schumann. Pentru a sărbători acest eveniment, Parlamentul European își va deschide ușile pentru toți cei interesați, sâmbătă, 8 mai, la Bruxelles și duminică la Strasbourg. De asemenea, și la Luxemburg vor fi ceremonii de comemorare a acestui eveniment. La Strasbourg, printre alți vizitatori, îl vom avea și pe unul dintre vicepreședinții Comisiei, precum și pe ministrul francez și german al afacerilor externe. Voi fi și eu prezent acolo și aș dori să vă încurajez pe toți să veniți la Strasbourg duminică aceasta, adică peste patru zile.

17. Revizuirea tratatelor - Măsuri tranzitorii privind componența Parlamentului European - Decizia de a nu convoca o Convenție pentru revizuirea tratatelor referitor la măsurile tranzitorii privind componența Parlamentului European (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateri comune privind următoarele:

– raportul elaborat de dl Méndez de Vigo, în numele Comisiei pentru afaceri constituționale, referitor la proiectul de protocol de modificare a Protocolului nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii cu privire la componența Parlamentului European pentru restul legislaturii 2009-2014: avizul Parlamentului European [articolul 48 alineatul (3) din Tratatul UE] [17196/2009 - C7-0001/2010 – 2009/0813(NLE)] (A7-0115/2010) și

– raportul elaborat de dl Méndez de Vigo, în numele Comisiei pentru afaceri constituționale referitor la recomandarea privind propunerea Consiliului European de a nu convoca Convenția pentru revizuirea tratatelor în ceea ce privește dispozițiile tranzitorii privind componența Parlamentului European [17196/2009 - C7-0002/2010 – 2009/0814(NLE)] (A7-0116/2010).

Íñigo Méndez de Vigo, raportor. – (ES) Dle Președinte, permiteți-mi vă rog să-mi încep discursul cu un citat din Rilke: *'Herr, es ist Zeit. Der Sommer war sehr groß...'*. Rilke a fost poetul preferat al colegului nostru deputat, Dimitris Tsatsos, care s-a stins din viață de curând. Cu ceva timp în urmă, la 19 noiembrie 1997, alături de Dimitris Tsatsos, am avut onoarea de a prezenta acestui Parlament raportul referitor la Tratatul de la Amsterdam.

Chiar în acel raport referitor la Tratatul de la Amsterdam, am sugerat ca orice modificare la tratate trebuie să fie pregătită în prealabil de o Convenție.

Am numit acest lucru metodă comunitară. Într-adevăr, această metodă a convenției a fost folosită în elaborarea Cărții drepturilor fundamentale și mai ales, a Tratatului Constituțional.

Aș dori ca astăzi să ne amintim în mod special de Dimitris Tsatsos, întrucât suntem pe punctul de a finaliza prima reformă a Tratatului de la Lisabona, care, în ultimă instanță, dle Președinte, este Tratatul Constituțional pentru care ne-am luptat atât de mult.

Această primă reformă, care va consta în modificarea Protocolului nr. 36 anexat la Tratatul de la Lisabona, este determinată de o anomalie, deoarece, anul trecut în iunie, atunci când au avut loc alegerile pentru Parlamentul European, Tratatul de la Lisabona nu intrase în vigoare din cauza vicisitudinilor pe care le cunoaștem toți.

Prin urmare, ultimele alegeri parlamentare au avut loc în conformitate cu Tratatul de la Nisa, care era în vigoare în acel moment și care prevedea existența a 736 de deputați în Parlamentul European, față de 751 pe care-i prevedea Tratatul de la Lisabona.

Pentru a complica și mai mult lucrurile, dle Președinte, Actul din 1976 stabilește că mandatul unui deputat din Parlamentul European are o durată de 5 ani. Acest lucru înseamnă că, în acest moment, nu putem pur

și simplu aplica numărul prevăzut de Tratatul de la Lisabona, adică 751 de deputați, având în vedere că, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, un anumit stat pierde trei deputați care au fost aleși și, prin urmare, nu pot părăsi Parlamentul în timpul acestei legislaturi.

De aceea, dle Președinte, Protocolul nr. 36 trebuie să fie modificat pentru a permite acordurilor de la Lisabona să intre în vigoare și de aceea, în timpul acestei legislaturi 2009-2014, când modificarea Protocolului nr. 36 intră în vigoare, acest Parlament, va avea, în mod excepțional, 754 de deputați.

De aceea, dle Președinte, Consiliul European v-a adresat o scrisoare, solicitând ca, în conformitate cu articolul 48 alineatul (2) din Tratat, acest Parlament să își dea avizul asupra a două chestiuni.

Prima chestiune se referă la necesitatea convocării unei Convenții pentru pregătirea modificării Protocolului nr. 36. A doua chestiune vizează să stabilească dacă șefii de stat sau de guvern pot convoca o Conferință interguvernamentală pentru modificarea Protocolului nr. 36.

Ambele chestiuni sunt interconectate, cu toate că sunt dezbătute în două rapoarte diferite. Voi începe cu convocarea unei Conferințe interguvernamentale. Așa cum am menționat deja, avem de-a face cu rezultatul politic al punerii în aplicare al Tratatului de la Lisabona și de asemenea, avem de-a face cu o soluție tranzitorie și excepțională care va dura doar pe perioada acestei legislaturi. Prin urmare, Conferința interguvernamentală se va limita la un aspect asupra căruia am convenit deja: distribuirea celor 18 deputați la 12 țări.

Prin urmare, dle Președinte, nu este nevoie de o dezbatere. Cred că această Conferință interguvernamentală poate fi convocată rapid, ba mai mult, poate rezolva problema într-o singură dimineață, având în vedere că decizia politică a fost deja luată.

Din acest motiv, voi solicita un vot în favoarea convocării Conferinței interguvernamentale și consider că nu este nevoie de o Convenție pentru o problemă care a fost deja soluționată. Suntem în favoarea organizării unei Conferințe interguvernamentale; suntem împotriva convocării unei Convenții.

Diego López Garrido, *Președinte în exercițiu al Consiliului*. – (ES) Dle Președinte, doresc să-mi exprim mulțumirea față de faptul că Parlamentul European, sub îndrumarea colegului și prietenului meu drag, Íñigo Méndez de Vigo, împărtășește opinia Consiliului European în sensul că, pentru a aplica modificarea propusă la Protocolul nr. 36 anexat la Tratatul de la Lisabona, nu este necesară convocarea unei Convenții, având în vedere că avem de-a face cu o modificare minoră, deși esențială pentru prezența în Parlament, înainte de viitoarele alegeri, a numărului de deputați care ar fi trebuit să fie prezenți dacă Tratatul de la Lisabona ar fi intrat în vigoare.

Acest caz special este destul de paradoxal, deoarece atât eu, cât și dl Méndez de Vigo, am participat la Convenția care a elaborat proiectul unei Constituții pentru Europa. În acest caz, obiectivul este să încercăm să evităm această procedură, din moment ce avem de-a face cu o modificare minoră - de fapt, una doar de formă - a Tratatului de la Lisabona.

Sunt încântat că astfel, dacă Parlamentul aprobă propunerea prezentată de dl Méndez de Vigo, după convocarea unei Conferințe interguvernamentale și după încheierea procedurii corespunzătoare de ratificare în cele 27 de parlamente din statele membre ale Uniunii Europene, alți 18 deputați europeni din 12 state – Regatul Unit, Slovenia, Polonia, Țările de Jos, Malta, Letonia, Italia, Bulgaria, Suedia, Franța, Austria și Spania – ni se vor putea alătura cât mai curând.

Prin urmare, cetățenii din aceste țări vor fi reprezentați mai bine în Parlamentul European. De aceea sunt încântat că prezentul raport a fost elaborat de dl Méndez de Vigo și că a fost adoptat de către Comisia pentru afaceri constituționale în forma pe care dumnealui a propus-o. Sper, de asemenea, că va fi aprobat la scară largă, aici, în cursul acestei sesiuni plenare și că îi vom putea vedea cât mai repede în Parlament pe acești 18 deputați care lipsesc și că acest lucru va fi prevăzut de Tratatul de la Lisabona.

Maroš Šefčovič, *membru al Comisiei*. – Dle Președinte, aș dori să îi mulțumesc dlui Méndez de Vigo pentru raportul excelent. Sunt de asemenea fericit să informez Parlamentul European cu privire la avizul pozitiv adoptat de Comisie privind deschiderea unei CIG care va examina modificările care trebuie aduse Tratatului pentru a aproba prezența celor 18 deputați europeni suplimentari.

Consiliul European solicitase avizul Comisiei pe baza propunerii guvernului spaniol și întrucât propunerea guvernului spaniol reflectă acordul politic de durată de a crește imediat numărul deputaților europeni cu 17, Comisia a recomandat deschiderea unei conferințe interguvernamentale cât mai repede posibil.

În conformitate cu propunerea spaniolă, Comisia a accentuat de asemenea în avizul său faptul că responsabilitățile CIG ar trebui să se limiteze la soluționarea problemei deputaților suplimentari din Parlamentul European. Am fost foarte fericit să văd că raportul elaborat de dl Méndez de Vigo a fost susținut de o vastă majoritate în Comisia pentru afaceri constituționale și sperăm că așa se va întâmpla și mâine, în cadrul reuniunii parlamentare.

De asemenea, în numele Comisiei, aș dori să îmi exprim speranța că se va ajunge rapid la un acord asupra modificărilor limitate ale Tratatului, care urmează să fie dezbătute de acest CIG și că ratificarea de către statele membre va permite celor 18 deputați din Parlamentul European să își înceapă mandatul cât mai repede posibil.

Carlo Casini, în numele Grupului PPE. – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, voi fi foarte concis întrucât comisia pe care o prezidez a ajuns la un acord foarte cuprinzător, în conformitate cu tot ceea ce s-a afirmat deja, de aceea nu este nevoie să lungesc prea mult această dezbatere.

Problema care a fost ridicată și discutată în cadrul comisiei vizează în principal următoarele: atât Actul electoral din 1976, cât și Tratatul de la Lisabona solicită ca deputații din acest Parlament să fie aleși în mod direct de către cetățenii diverselor țări. Acest lucru devine o problemă în cazurile în care sistemul electoral folosit pentru alegerea deputaților din această legislatură nu permite intrarea în Parlament a candidaților care nu au obținut voturi suficiente ca să-și asigure un loc, dar au obținut voturi suficiente care le permit intrarea în Parlament la o dată ulterioară.

Câteva sisteme electorale permit acest lucru, dar se pare că altele nu-l permit. Prin urmare, dacă nu dorim să întârziem în mod semnificativ integrarea deputaților în Parlament, ar trebui să facem apel la sisteme excepționale și tranzitorii de numire, așa cum prevede Consiliul.

În urma unor lungi discuții, comisia din care fac parte a concluzionat că aceasta este o poziție corectă. Prin urmare, susținem ceea ce s-a spus deja. Desigur, trebuie să spun că, în ceea ce mă privește, am prezentat un amendament care propune numirea de observatori pentru o perioadă interimară înainte de alegerea noilor deputați în acest Parlament. Cu toate că acest amendament este încă dezbătut, va trebui să votăm împotriva lui – chiar dacă este amendamentul propus de mine – întrucât amendamentul de compromis prevede integrarea rapidă și imediată a deputaților în Parlamentul European.

Ramón Jáuregui Atondo, în numele Grupului S&D – (ES) Dle Președinte, aș dori să încep prin a afirma că decizia pe care trebuie să o luăm acum nu este una ușoară. În primul rând, revizuim Tratatul. La puțin timp după ce a intrat în vigoare, propunem pentru prima dată o revizuire a Tratatului. Nu este o chestiune ușoară.

În al doilea rând, totuși, ceea ce facem noi acum este restabilirea, confirmarea și crearea șansei ca cei 18 deputați, care ar fi avut dreptul să-și ocupe locurile în Parlament dacă Tratatul ar fi fost aprobat înainte de alegeri, să își exercite acest drept. În plus, permitem celor 12 țări care au dreptul de a rearanja situația în acest Parlament, deoarece au un acord cu întreaga Uniune Europeană, conform căruia ei ar trebui să aibă mai mulți reprezentanți decât în prezent, să își exercite acest drept. Despre aceasta este vorba și este o chestiune importantă.

Totuși, Tratatul în sine are nevoie de o Convenție care să îl revizuiască. Consiliul ne întreabă, pe drept, dacă este necesar să se organizeze o Convenție pentru ratificarea unui acord la care au ajuns toate statele membre ale Uniunii Europene. Parlamentul răspunde că nu este nevoie. Nu este nevoie de data aceasta.

Prin urmare, solicită Consiliului să convoace o Conferință interguvernamentală și să revizuiască Tratatul, oferind, astfel, celor 27 de țări posibilitatea de a ratifica revizuirea prin care cei 18 deputați ni se pot alătura în Parlament și cele 12 țări în cauză pot atinge nivelul complet de reprezentare parlamentară.

Aceasta este situația în momentul de față, însă există o problemă. Pentru început, aș dori să recunosc faptul că am avut dificultăți în a stabili dacă cei care vin trebuie să fie aleși în mod direct în această funcție sau dacă pot fi aleși într-un fel sau altul.

Cred că această problemă care a apărut și care trebuie examinată și prezentată în mod realist, a fost soluționată într-o manieră satisfăcătoare. Aș dori să mulțumesc pentru acest raport nu numai dlui raportor Méndez de Vigo, dar și dlui Duff, pentru faptul că am reușit să ajungem la ceea ce eu consider a fi un acord foarte important între cele trei grupuri.

Spunem „da” revizuirii Tratatului, dar fără convocarea unei Convenții, astfel încât procedura să poată porni cu dreptul. Totuși, în același timp, Parlamentul ar dori să amintească parlamentelor naționale că trebuie să

trimită deputați aleși în mod direct în Parlamentul European și că aici, în Parlament, ne propunem să revizuiim sistemul electoral european pentru a oferi modelului electoral european un sistem uniform, supranațional pentru alegerea deputaților săi.

Mă bucur că aceste două observații au permis atingerea unui echilibru, astfel încât această problemă să poată fi redeschisă.

Andrew Duff, în numele Grupului ALDE. – Dle Președinte, propunerea despre care discutăm precede, bineînțeles, intrarea în vigoare a Tratatului. Dacă acest Tratat ar fi intrat în vigoare înainte ca această propunere să fie făcută, nu am fi acceptat-o.

Parlamentul nu ar fi acceptat faptul că Franța urmărește să numească în Parlament doi deputați din *Assemblée Nationale*. Și dacă am fi căzut de acord asupra acesteia după intrarea în vigoare a Tratatului – dacă această propunere nu ar fi fost prezentată înainte de intrarea în vigoare a Tratatului – am fi încălcat, de asemenea, Tratatul deoarece această propunere nu respectă principiul proporționalității degresive.

Acceptăm o soluție tranzitorie, însă controversa a reușit destul de bine să evidențieze problemele referitoare la componența Parlamentului și procedura electorală. Sunt mulțumit că toate grupurile noastre sunt acum de acord cu faptul că este nevoie de o reformă substanțială a procedurii electorale și Parlamentul va veni în curând cu propuneri care vor necesita organizarea unei CIG, care va fi pregătită în întregime și în mod corespunzător de o Convenție care va include parlamentele naționale, va avea un rol consultativ general și va include partidele politice naționale cu scopul de a încheia un acord adecvat în timp util pentru 2014.

Le sunt extrem de recunoscător colegilor mei și coordonatorilor celorlalte grupuri pentru negocierile constructive încheiate cu intenția fermă de a reforma procedura electorală a Parlamentului.

Gerald Häfner, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, există un consens general cu privire la acest aspect. Așteptăm cu nerăbdare mărirea numărului de deputați din Parlamentul European și așteptăm cu nerăbdare să-i cunoaștem pe cei 18 noi deputați. Dorim să creăm acum toate condițiile necesare pentru ca aceștia să ni se alăture și să lucreze împreună cu noi.

Există o singură diferență minoră de opinie, care de fapt, este majoră, întrucât se referă la principiile activității noastre, inclusiv la modul în care înțelegem principiului democrației și modul în care apreciem acest Parlament. Se referă la chestiunea identității celor care decid care vor fi acești noi deputați. Pentru noi, acest lucru nu reprezintă o problemă de importanță minoră, ci o problemă-cheie. În conformitate cu Tratatul, deputații din Parlamentul European „sunt aleși prin vot universal direct, liber și secret, pentru un mandat de cinci ani”. Cetățenii sunt cei care votează. În 11 din cele 12 state, aceasta este procedura.

Unul dintre state afirmă acum că acest lucru nu este posibil și că ne vor trimite deputați care au fost aleși de cetățenii lor pentru o funcție complet diferită. Nu credem că acest lucru reprezintă o modalitate acceptabilă de a trata Parlamentul sau dreptul de vot al cetățenilor și principiul democrației.

Am putea să ne lipsim de o Convenție dacă aceasta ar fi doar o chestiune tehnică, cu alte cuvinte dacă am fi căzut de acord asupra principiului respectării tratatelor. Totuși, în acest moment, Tratatul riscă să se dizolve. Permiteți-ne să convocăm o Convenție, care este o metodă minunată de a ajunge la un consens tocmai asupra acestor tipuri de probleme, la alt nivel decât cel al guvernelor din Europa.

Ashley Fox, în numele Grupului ECR. – Dle Președinte, salut acest raport și concluzia la care a ajuns, că nu este nevoie de o Convenție constituțională. O astfel de Convenție nu ar duce decât la irosirea timpului și a banilor contribuabililor. Într-adevăr, alegătorii mei nu își doresc o Convenție în cadrul căreia s-ar discuta cu siguranță despre o integrare politică mai aprofundată. În Regatul Unit părerea majorității este că uniunea politică a progresat deja prea mult.

Deși salut măsurile care permit celor 18 deputați suplimentari să își ocupe locurile în Parlamentul European, nu cred că aceștia ar trebui să se bucure de statutul de observator până la intrarea în vigoare a dispozițiilor tranzitorii. O astfel de mișcare le-ar da dreptul să aibă pretenții la salarii și la cheltuieli înainte să li se acorde dreptul la vot și cred că, în principiu, acest lucru este greșit.

Într-o perioadă în care în aproape toate statele membre se anticipează reduceri majore ale cheltuielilor publice, acest Parlament ar trebui să reprezinte un exemplu. Ar trebui să fim întotdeauna chibzuiți cu banii publici. Grupul meu va vota împotriva acestui raport deoarece nu ține cont de acest principiu important.

Søren Bo Søndergaard, în numele Grupului GUE/NGL Group. – (DA) Dle Președinte, nu suntem de acord cu multe chestiuni care vizează Uniunea Europeană. Desigur, nu suntem de acord și cu multe chestiuni care vizează Parlamentul European. Cu toate acestea, consider că există un consens cu privire la faptul că legitimitatea Parlamentului European constă alegerea sa de către cetățeni, în mod democratic și direct. Așadar, ne aflăm astăzi în fața unei propuneri care ne obligă să acceptăm ideea că acest lucru se poate schimba. Se face o propunere care ne-ar putea aduce în situația în care persoane care nu au fost alese în mod democratic, ci mai degrabă au fost numite, să poată vota în acest Parlament, în următorii patru ani. Cred că acest lucru reprezintă o evoluție foarte proastă. Cred, de asemenea, că aceasta este o evoluție foarte nefericită.

De asemenea, acest lucru contravine Tratatului. Prin urmare, ar trebui să revizuiți Tratatul. Totuși, acest lucru se află în opoziție și cu ceea ce facem noi în realitate. Când România și Bulgaria au aderat la Uniunea Europeană în 2007, le-am spus că nu este nevoie să organizeze alegeri? Le-am spus că deputații pe care îi trimitem pot ocupa această funcție timp de doi ani și jumătate fără a organiza alegeri? Nu, le-am instruit să organizeze alegeri și acesta este lucrul care trebuie făcut în cazul statelor membre noi. Așa trebuie procedat chiar dacă alegerile se organizează doar într-un singur stat membru, de exemplu în Franța.

Morten Messerschmidt, în numele Grupului EFD. – (DA) Dle Președinte, se întâmplă un lucru ciudat cu situația în care ne aflăm chiar acum. Ani la rând am auzit că Tratatul de la Lisabona va fi instrumentul care va asigura democrația, transparența și influența cetățenilor asupra legislației în cadrul Uniunii Europene. Apoi, unul dintre lucrurile pe care Parlamentul European alege să le facă după ce le-a spus cetățenilor acest lucru ani la rând este să spună nu alegerilor directe, nu convocării unei Convenții și nu tuturor instrumentelor pe care le-am folosit în trecut pentru a-i convinge pe cetățeni că prezentul Tratat este necesar. Această situație este destul de ciudată.

Bineînțeles, lucrul firesc ar fi să luăm în serios promisiunile pe care le-am făcut electoratului, să luăm în serios faptul că acest Parlament ar trebui să fie format din persoane alese direct de cetățeni și să luăm în serios faptul că nu guvernele, ci reprezentanții aleși vor modifica tratatele. Aceste două elemente fundamentale – și, printre altele, promisiunile fundamentale – vor fi distruse dacă cele două rapoarte sunt adoptate. Ideea generală, motivul care stă la baza existenței Tratatului de la Lisabona – tot ceea ce trebuia să îi convingă pe cetățeni să confere mai multă putere Uniunii Europene – este exact lucrul căruia îi întoarcem spatele astăzi, când avem tot ceea ce ne-am dorit. Prin urmare, la fel ca și antevorbitorul meu, trebuie să spun că grupul din care fac parte nu poate susține aceste rapoarte.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dle Președinte, voi trece direct la subiect. Punctul 2 din raportul dlui Méndez de Vigo accentuează în mod corect faptul că una dintre propunerile Consiliului este total opusă spiritului Actului din 1976. Aceasta se referă la numirea, de către parlamentele naționale, a deputaților care, în conformitate cu Actul din 1976, trebuie aleși prin vot universal direct.

Cu tot respectul pe care-l port raportorului, regret că nu a ținut cont mai mult de acest lucru și că nu a abordat această situație într-un mod mai strict, mai clar și mai ferm la punctul 5. Nu este deloc imposibil să menținem alegerile. Dacă statele membre nu doresc să organizeze alegeri, ar trebui pur și simplu să țină cont de rezultatul alegerilor din 2009 și să aplice proporțional rezultatul acelui vot la noul număr de deputați care tocmai le-a fost alocat.

Orice altă soluție este considerată nedemocratică, în special în țara mea de origine, Franța, unde parlamentul național nu este numit pe baza principiului proporționalității sau a vreunei reguli de proporționalitate. Acest lucru ar reprezenta, de fapt, o formă de numire guvernamentală, care contravine spiritului tratatelor.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, este încă un mister cum a putut Consiliul să trateze cu atâta ușurință o astfel de problemă. Sper ca această situație nefericită să nu lase amprente și să nu submineze credibilitatea instituțiilor noastre și a proiectului nostru. O să vă dau un exemplu în acest sens: Italia trebuie să aleagă un deputat în Parlamentul European în cadrul unor potențiale alegeri suplimentare, dar ar trebui să fim mai preocupați de faptul că vom avea alegeri cu o rată de participare la vot a electoratului mai mică de 5 % sau de faptul că vom apela la rezultatele ultimelor alegeri din 2009 pentru a confirma alegerea unui deputat în Parlamentul European ales, în orice caz, prin vot universal direct?

Oricum, nu trebuie să agravăm situația: niciodată n-a fost mai important pentru Europa să evite obstacolele instituționale și întârzierile în procesul integrării. Aș dori, de asemenea, să subliniez cât este de important ca toți cei 18 deputați în Parlamentul European să își ocupe funcțiile în același timp, pentru a evita deranjarea echilibrului delicat stabilit între naționalitățile reprezentate în Parlament. Este o problemă - repet - care trebuie rezolvată imediat. Consider că este de neconceput ca noii deputați să nu fie aleși în Parlament pentru perioada care a mai rămas din legislatura 2009-2014.

Prin urmare, trebuie să adoptăm urgent recomandarea și raportul respectiv pentru a da undă verde modificării Protocolului nr. 36 anexat la Tratatul de la Lisabona, fără a convoca o Convenție, ci prin convocarea, în mod direct, a unei Conferințe interguvernamentale, așa cum a propus raportorul. Desigur, trebuie să alegem calea cea mai rapidă, deoarece, în această etapă, au rămas puține de discutat. În schimb, trebuie să mergem mai departe și să construim un început proaspăt și constructiv în urma a ceea ce a fost, din păcate, un episod cu adevărat negativ.

PREZIDEAZĂ: DNA ANGELILLI

Vicepreședintă-

Matthias Groote (S&D). – (DE) Dnă președintă, în primul rând aș dori să mulțumesc raportorului, dl Méndez de Vigo. Nu cred că este necesară convocarea unei convenții. Este o chestiune de detaliu care trebuie clarificată. Începând cu 1979, Parlamentul European a fost ales prin vot direct și secret și aceasta este modalitatea care trebuie continuată și în viitor. Noi și Consiliul vom fi bine îndrumați în scopul abordării acestei probleme, cât mai rapid posibil, în cadrul unei conferințe interguvernamentale, întrucât din cele 18 membre, 16 se află într-o stare de suspans, lucru care este destul de intolerabil. Mingea este, prin urmare, din nou în terenul Consiliului. Aș solicita Consiliului să nu renunțe la acest punct din cauza unui stat membru care nu a reușit să găsească norme clare, așteptând ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare mai devreme. Sunt mulțumit că în prezent avem acest tratat în vigoare, însă trebuie să ne facem temele.

Raportul Méndez de Vigo este o bază bună în scopul consolidării acestui proces. Cu toate acestea, Consiliul va fi bine îndrumat să nu cedeze tentației de a accepta deputați trimiși aici care provin din parlamentul național. Acest lucru ar crea un precedent și nu sunt încântat să îl accept. Prin urmare, raportorul primește sprijinul meu total, cu condiția să nu fie trimis aici niciun deputat din parlamentele naționale.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Dnă președintă, Franța este singurul stat membru care nu a anticipat intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și care refuză să respecte rezultatul alegerilor europene din iunie 2009. Prin acceptarea celei de a treia opțiuni – excepția franceză – de numire a celor doi noi deputați în Parlamentul European, ni se solicită să aprobăm o încălcare gravă a legislației primare a Uniunii: alegerea deputaților Parlamentului European prin vot universal direct, prin care ne-am dobândit legitimitatea timp de 31 de ani.

Suntem pe cale să respectăm decizia Consiliului, sub presiunea unui stat membru, care arată o anumită lipsă de considerație pentru Uniune și cetățenii europeni? Parlamentul nostru nu trebuie să sancționeze această încălcare gravă a principiului democrației europene. Trebuie să refuzăm să subminăm legitimitatea și credibilitatea noastră, în calitate de reprezentanți aleși ai națiunii europene. Cetățenii europeni, nu guvernele statelor membre, sunt cei care i-au ales pe cei care doresc să îi reprezinte în Parlamentul European.

Această excepție franceză justifică solicitarea noastră pentru implicarea Parlamentului, în cazul unei convenții privind revizuirea tratatelor și respingerea oricărei conferințe interguvernamentale.

Trevor Colman (EFD). – Dnă președintă, întârzierea ratificării Tratatului de la Lisabona a însemnat că 736 de deputați în Parlamentul European au fost desemnați, față de cei 751 propuși în prezent. Acest număr mare trebuie să fie atins prin 18 locuri distribuite între 12 state membre și Germania care pierde trei locuri, dar acest lucru nu poate avea loc deoarece reducerea prematură a mandatului celor trei deputați germani în Parlamentul European este ilegală.

O complicație ulterioară este faptul că tratatul stipulează că numărul total al deputaților din Parlamentul European nu trebuie să depășească 751. Incluziunea a 18 deputați suplimentari în Parlamentul European fără pierderea celor trei locuri ale germanilor va necesita o revizuire a Protocolului 36 al Tratatului de la Lisabona. Acest lucru trebuie să fie realizat printr-o convenție care să genereze propuneri pentru acordul statelor membre privind integrarea în tratat prin intermediul unui amendament. Eșecul de a realiza acest lucru ar face ilegal orice proiect de lege pe care acest Parlament îl adoptă printr-un Parlament puternic cu 754 de deputați – cu trei peste limita de 751.

Propunerea prezentată în fața acestui Parlament este că această problemă trebuie abordată prin intermediul unei conferințe interguvernamentale, însă aceasta este o revizuire și modificare semnificativă a Tratatului de la Lisabona care solicită ratificarea de către toate statele membre și oferă oportunitatea pentru referendumuri naționale individuale. Recomand acestui Parlament să se opună acestei propuneri.

Rafał Trzaskowski (PPE). – Dnă președintă, sunt în dezacord total cu antevorbitorul. Acest Parlament a trebuit să răspundă la o întrebare cu privire la necesitatea convocării unei convenții care să decidă această problemă și am luat o decizie de a nu realiza acest lucru, însă am procedat astfel din respect pentru acest instrument – pentru acest instrument nou, care crește realmente legitimitatea tuturor deciziilor pe care le luăm. În mod categoric, acest aspect nu creează un precedent pentru viitor, deoarece toate aceste chestiuni foarte importante cu privire la modificările tratatului, cum ar fi, de exemplu, procedura electorală, ar necesita convocarea unei convenții.

Permiteți-mi să îi mulțumesc dlui Íñigo și coordonatorilor pentru luarea deciziei. Nu a fost simplu. Am avut o problemă cu desemnarea celor 18 deputați suplimentari ai acestui Parlament, deoarece anumite state membre nu au planificat efectiv o procedură, însă am hotărât că reprezentativitatea este cea mai importantă chestiune, că acesta este principiul pe baza căruia trebuie să ne orientăm și că acest Parlament trebuie să aibă o reprezentare echilibrată, cât mai rapid posibil. Acesta este motivul pentru care am adoptat o soluție pragmatică, îndemnând statele membre să finalizeze procedurile de alegere, cât mai rapid posibil, în măsura în care, în mod evident, toți parlamentarii care ni se vor alătura vor fi aleși în mod direct.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, numirea deputaților suplimentari în Parlamentul European nu este o chestiune nouă; să ne amintim de colegii noștri deputați dl Severin și dl Lamassoure care au lucrat deja la această chestiune în timpul legislaturii anterioare. Cum este posibil ca cineva să nu fie surprins de lipsa totală de pregătire a unei țări – țara mea, de fapt, Franța – în privința numirii celor doi noi deputați ai săi în Parlamentul European? Nu s-ar fi putut presupune, în mod rezonabil, că Tratatul de la Lisabona ar intra în vigoare într-o zi și că s-ar pune în discuție problema noilor deputați în Parlamentul European? Ce explică, atunci, o astfel de lipsă a capacității de previziune, o astfel de atitudine nepăsătoare?

Realitatea este că, prin oferirea Franței, conform proiectului de Protocol nr. 36, a posibilității de a merge mai departe și de a numi deputații în Parlamentul European din interiorul parlamentului național – permițându-i astfel să salveze aparențele cu costuri mici – riscăm, de fapt, să încălcăm regula fundamentală care stipulează că deputații din Parlamentul European trebuie să fie aleși prin vot universal direct. Acest lucru este împotriva spiritului Actului din 1976 referitor la alegerea deputaților în Parlamentul European prin vot universal direct și ar submina legitimitatea și credibilitatea reală a Parlamentului European.

Pe de altă parte, la rândul lor, reprezentanții aleși din cele 11 alte state membre, care au fost aleși legal, nu trebuie să plătească prețul pentru un astfel de amatorism. Această situație continuă, pur și simplu, pentru reprezentanți și țările lor de prea mult timp și acești reprezentanți aleși au dreptul să poată să ni se alătore, cât mai rapid posibil, și să înceapă să lucreze. Acesta este motivul pentru care noi considerăm că această chestiune trebuie să fie rezolvată prin intermediul unei conferințe interguvernamentale care ar putea aproba rapid numirea acestor deputați.

Cu toate acestea, trebuie să insistăm ca Franța să își îndeplinească obligațiile sale, la fel ca partenerii săi europeni. Acordurile de acest tip sunt inacceptabile în mijlocul Parlamentului care reunește reprezentanții poporului european. Fără a ține cont de nimic, această dezbatere va fi avut virtutea demonstrării implicite a necesității de a lua măsuri de precauție, în viitor, în vederea asigurării unui mijloc uniform de alegere a deputaților în Parlamentul European prin vot universal direct. Această reformă, la rândul său, va trebui să fie realizată prin intermediul unei convenții. Încă o dată, vocea popoarelor trebuie să aibă greutate aici, în acest Parlament, iar nu vocea guvernelor.

Zita Gurmai (S&D). – Dnă președintă, aș dori să mulțumesc dlui Íñigo pentru că face o treabă bună și tuturor colegilor care au participat la cooperarea acestora. După mulți ani de lucru și probleme de ratificare destul de grave, Tratatul de la Lisabona este în sfârșit în vigoare. Acest lucru conferă consolidarea atât de necesară a rolului Parlamentului European.

Trebuie să profităm serios de această oportunitate și să ne bazăm acțiunile pe aceste reforme instituționale dobândite. Trebuie să ne concentrăm pe luarea progresivă a deciziilor în beneficiul tuturor cetățenilor europeni. Nu trebuie să petrecem atât de mult timp cu chestiunile administrative. Eu sunt tipul de persoană care reprezintă un factor decizional rapid, eficient, dar bun. Cetățenii europeni, pe bună dreptate, se așteaptă ca noi să ne facem treaba în mod eficient și transparent.

Respect pe deplin echilibrul și buna cooperare între instituțiile europene, chiar dacă sunt convins că propunerea de compromis reflectă o soluție viabilă. În acest mod, putem să ne facem treaba mai eficient. Prin urmare, vom consolida Parlamentul European și vom face un mare serviciu pentru cetățenii europeni.

Nu în ultimul rând, personal îi cunosc pe unii dintre viitori colegi aleși deja și, cu cât vor începe să lucreze mai repede, cu atât mai bine. Cred cu tărie că expertiza lor va oferi o valoare adăugată instituțiilor noastre.

Constance Le Grip (PPE). – (FR) Dnă președintă, de asemenea, am dorit să mulțumesc, la fel ca și ceilalți vorbitori, colegului nostru, dlui Méndez de Vigo. Acesta a făcut o treabă remarcabilă în circumstanțe care au fost uneori crâncene și întotdeauna foarte interesante. Dezbaterile în cadrul Comisiei pentru afaceri constituționale au durat mult timp; acestea au fost la înălțimea provocării și a caracterului important și intens pe care deputații din Parlamentul European îl asociază, desigur – și pe bună dreptate – cu o chestiune majoră care are implicații imediate asupra lor, și anume compoziția Parlamentului nostru și metodele de numire a deputaților.

Încă o dată, dl raportor a fost capabil să strângă ceea ce uneori au reprezentat opinii și contribuții diferite și să le rezume – aș spune – într-un text extrem de echilibrat. Aș dori să îi mulțumesc pentru acest lucru. Consider că recomandările făcute în aceste două rapoarte, atât cea cu privire la convocarea unei conferințe interguvernamentale, cât și cea cu privire la măsurile de tranziție referitoare la compoziția Parlamentului nostru, sunt caracterizate de realism, pragmatism și eficiență. Cred că, în ceea ce privește acest aspect, precum și alte chestiuni, aceasta reprezintă, în general, ceea ce așteaptă concetățenii noștri de la Europa.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Dnă președintă, de asemenea, aș dori să mulțumesc raportorului, precum și tuturor raportorilor alternativi. Ca Parlament, trebuie să trimitem un mesaj clar astăzi referitor la faptul că așteptăm cu foarte mare nerăbdare să avem aici în Parlament noi deputați și că, într-adevăr, Consiliul manifestă indiferență. Trebuie evidențiat din nou aici faptul că avem un obiectiv foarte clar de găsire a unei soluții, cât mai rapid posibil, pentru ca deputații aleși în mod liber – de fapt, 18 dintre aceștia – să poată să își înceapă activitatea, cât mai curând posibil.

Ca Parlament, avem nu numai sarcina foarte generală de a reprezenta poporul în cel mai bun mod posibil, dar și sarcina de a lucra cât mai eficient și eficace posibil în comisii și, pentru a face acest lucru, ne așteptăm să ne bazăm pe expertiza și cunoștințele acestor deputați colegi care au fost aleși în mare parte în mod liber și corect. În calitate de cetățean austriac, aștept cu mare nerăbdare să îl văd pe Joe Weidenholze aici și sper că vom fi în măsură să îl întâmpinăm aici în calitate de deputat al Parlamentului, cât mai rapid posibil.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dnă președintă, nici nu s-a uscat bine cerneala pe Tratatul prematur de la Lisabona și deja următoarele amendamente au fost prezentate și haosul din jurul noilor noștri deputați – oamenii vorbesc despre deputați fantomă – este cu adevărat perfect. Acest lucru, cu siguranță, a fost cauzat, printre alte lucruri, de sistemele noastre de alegere diferite, care dau naștere la probleme referitoare la democrație. În Franța, de exemplu, unde candidații se opresc la nivel regional și nu sunt disponibile liste, este foarte dificil să se permită promovarea deputaților. Trebuie să ne exprimăm clar în favoarea unei alegeri și nu a unei selecții de către parlament.

În al doilea rând, ar avea sens – și la aceasta se așteaptă cetățenii – să ni se ofere informații specifice referitoare la activitățile și câștigurile deputaților în timpul perioadei de observare. Această situație „iluzorie”, cu siguranță, nu va fi prea bună pentru încrederea cetățenilor în UE. De asemenea, trebuie să oferim explicații cât mai rapid posibil cu privire la momentul apariției și statutului noilor deputați. În plus, nu este suficient de clar dacă Tratatul de la Lisabona va fi reexaminat – lucru care ar fi de dorit – și ce situație există cu privire la aderarea Croației. Cetățenii se așteaptă la o soluționare rapidă a acestei probleme din partea Consiliului.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) În conformitate cu dispozițiile Tratatului de la Lisabona, compoziția Parlamentului European s-a modificat. În ciuda faptului că a intrat în vigoare în urmă cu șase luni, o conferință interguvernamentală pentru punerea în aplicare a acestor modificări nu a fost convocată. Statele membre trebuie să ratifice un protocol special referitor la numărul suplimentar de deputați în Parlamentul European. Aceasta este o operațiune majoră, dar nu schimbă cu nimic faptul că tratatul trebuie pus în aplicare în întregime și fără întârziere. Împărtășesc poziția cu privire la această chestiune prezentată de către raportor.

Trebuie amintit faptul că este în interesul statelor membre, care au o delegație națională extinsă, conform dispozițiilor Tratatului, ca noii lor deputați să poată să reprezinte electoratul lor, cât mai rapid posibil. Acest lucru este în conformitate cu principiile democratice fundamentale care stau la baza Uniunii. Este important pentru toți deputații suplimentari să intre în Parlament în același timp, pentru ca instituția noastră să evite acuzațiile legate de funcționarea necorespunzătoare.

Milan Zver (PPE). – (SL) De asemenea, aș dori să mă alătur celor dintre dvs. care doresc să pună accent pe necesitatea ca Parlamentul European să fie pe deplin reprezentativ și să funcționeze cu un complet de deputați, cât mai rapid posibil. Consider că nu suntem încă reprezentați pe deplin, având în vedere amendamentul la

Tratatul de la Lisabona, care se referă la structura noastră. De asemenea, cred că o Conferință Interguvernamentală ar fi calea bună de urmat și cel mai rapid mod pentru a ne permite consolidarea temeiului nostru juridic și pentru a permite Parlamentului European să realizeze reprezentarea deplină. Aș dori să felicit raportorul, dl Méndez de Vigo, care a explorat temeiul juridic și cred că rezoluția de astăzi îl exprimă într-adevăr în mod corespunzător. În plus, mă alătur celorlalte dvs. care așteaptă cu nerăbdare să primească noi deputați în Parlamentul European, deoarece consider că avem nevoie de aceștia. Acelorlalte dvs. care nu anticipează în alegerile proprii, ultimele alegeri europene, că ar fi necesară numirea, sau mai degrabă, alegerea, deputaților suplimentari, vă spun că acest Parlament nu va pierde legitimitatea doar din cauză că doi deputați vor proveni din parlamentele naționale.

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă, la fel ca alți colegi, consider că dacă oamenii sunt aleși pentru Parlamentul European, ei au dreptul să își ocupe locurile la fel ca ceilalți 736 de deputați care și-au ocupat locurile în ultimele 12 luni. Aceasta este o problemă pe termen scurt care are nevoie de o soluție pe termen scurt, deoarece peste patru ani toate lucrurile se vor stabili și vor funcționa normal.

De asemenea, consider că este incorect să acuzăm statele membre că nu au acționat anticipat cu 12 luni în urmă, deoarece în urmă cu 12 luni a existat o posibilitate majoră ca Tratatul de la Lisabona să nu fi fost ratificat, și a fost, cu siguranță, o poziție pe care mulți oameni au simțit-o în țara mea și în alte țări. Totuși, în prezent când totul a fost ratificat, este important ca oamenii care au fost aleși să aibă permisiunea de a-și ocupa locurile, pentru a putea contribui la activitatea din Parlament și putem continua până la alegerea următoare de peste patru ani, când totul va fi, după cum spun aceștia, „excelent”.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dnă președintă, aș dori doar să adaug că sunt de acord cu aceste discursuri ale onorabililor deputați care au exprimat importanța soluționării acestei chestiuni importante privind Tratatul de la Lisabona, și anume, cazul celor 18 deputați în Parlamentul European care încă trebuie să își ocupe locurile în Parlament, deoarece ultimele alegeri au avut loc cu puțin timp înainte ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare.

Prin urmare, această revizuire a Protocolului nr. 36 este utilă. De asemenea, sunt întru totul de acord cu cei care simt că acest lucru trebuie făcut cât mai curând și că absența celor 18 deputați din acest Parlament care reprezintă cetățenii din 12 state membre va fi remediată cât mai rapid posibil. Acesta este motivul pentru care, în ultimă instanță, sunt de acord cu dl Méndez de Vigo, care propune că nu este nevoie de o convenție, că o Conferință Interguvernamentală va fi convocată cât mai rapid posibil, că cele 27 de parlamente ale statelor membre vor ratifica decizia cât mai curând, și că, în consecință, cei 18 deputați în Parlamentul European în cauză pot fi văzuți în acest Parlament, ca și cum ar fi fost aici de la începutul acestei legislaturi.

Maroš Šefčovič, vicepreședinte al Comisiei. – Dnă președintă, cred că această dezbatere a demonstrat în mod clar că încercăm să soluționăm o situație excepțională, că suntem în căutarea unei soluții practice și că aceasta este soluția pentru tranziție. Prin urmare, apreciez foarte mult abordarea pragmatică a dlui Méndez de Vigo și raportul pe care l-a pregătit, și, după cum pot deduce din dezbatere, de asemenea, acest raport obține un sprijin foarte puternic aici în plen. Consider că este foarte clar că obiectivul nostru comun este să avem 18 noi deputați în Parlamentul European, cât mai curând posibil.

Întorcându-ne la poziția Comisiei, cred că ni s-au pus întrebări foarte directe despre modul în care trebuie administrată această modificare și cu ajutorul cărui instrument. Comisia a fost de acord foarte clar cu CIG datorită scopului și naturii modificării care vor fi dezbătute.

În ceea ce privește modalitățile prin care sunt aleși deputații în Parlamentul European, această problemă va fi, sunt sigur, ridicată în cadrul conferinței interguvernamentale, însă permiteți-mi să adaug: când Consiliul European a luat în considerare această chestiune, cred că a fost destul de clar faptul că respectivul Consiliu a căutat un echilibru, un echilibru între oportunitatea naturală ca deputații suplimentari în Parlamentul European să fie aleși într-o manieră cât mai apropiată posibil cu alegerile din Parlamentul European și nevoia de a respecta acordurile naționale constituționale; că este originea celor trei opțiuni de a acoperi realitățile situației prezente care, cu siguranță, va fi reglementată la următoarele alegeri.

Dați-mi voie în încheiere să apreciez reflecțiile interne din cadrul Parlamentului European cu privire la viitoarele posibile schimbări ale alegerilor europene, însă cred că trebuie să subliniem că acestea sunt, și trebuie să rămână, chestiuni diferite. În prezent, discutăm despre modalitatea în care cei 18 deputați suplimentari pot intra în Parlamentul European. Data următoare vom discuta posibile schimbări aduse votului electoral.

Íñigo Méndez de Vigo, raportor. – (ES) Dnă președintă, atunci când oamenii care provin din poziții atât de diferite și vechi precum cele ale dlui Mauro, dlui Gollnisch și dlui Colman, ajung la concluzia că există probleme cu procedura și sistemele electorale pentru alegerea deputaților în Parlamentul European, acest lucru înseamnă că avem nevoie de o procedură electorală uniformă.

A fost un mandat care deja a existat în Tratatul de la Roma. Prin urmare, noi, coordonatorii – și aș dori să profit de această oportunitate să le mulțumesc tuturor, în special dlui Jáuregui și dlui Duff – am fost de acord cu amendamentul 2, care va fi votat mâine. Sper că acest amendament va fi sprijinit de acest Parlament, în mod special, astfel încât să putem să soluționăm rapid această chestiune a procedurii electorale uniforme privind alegerile pentru Parlamentul European. Prin intermediul acestuia, mi se pare, am elimina acest tip de semn de întrebare.

În discursul său, dl Trzaskowski a discutat despre reprezentativitatea necesară a acestui Parlament, lucru pe care majoritatea vorbitorilor și vicepreședintele Šefčovič, printre alții, l-au subliniat, de asemenea.

Sunt de acord cu acest lucru. Într-adevăr, spunem mult la punctul 1 al raportului, în măsura în care cei 18 deputați în Parlamentul European trebuie să intre *în bloc*; în caz contrar am pierde reprezentativitatea.

Pentru ca aceștia să intre *în bloc*, pentru a respecta acest act de justiție politică, și anume Tratatul de la Lisabona, trebuie să fim practici, deoarece o situația de tranziție și excepțională, doamnelor și domnilor, solicită, de asemenea, situații și soluții de tranziție și excepționale.

Acesta este motivul pentru care, și sunt destul de deschis în legătură cu această chestiune, nu agreez posibilitatea deputaților care nu au fost aleși în 2009 de a se alătura acestui Parlament, lucru pe care, mi-am adus aminte, îl menționez clar la punctul 2 al raportului. Cu toate acestea, dacă trebuie să aleg între acest lucru și cei 18 deputați care nu și-au ocupat locurile, sau ajungând la o soluție practică și la alăturarea celor 18, prin urmare, însemnând că respectăm Tratatul de la Lisabona, solicit acestui Parlament, după cum am făcut deja în raport, să aleagă această soluție; una de tranziție și pragmatică, dar, mai presus de toate, dnă președintă, una corectă.

Aș dori să mulțumesc tuturor pentru colaborarea lor și pentru contribuțiile interesante pe care le-au adus la acest raport.

Președintă. – Dezbaterile a fost închisă.

Votarea va avea loc joi, 6 mai 2009, la ora 11.00.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

John Attard-Montalto (S&D), în scris. – Simt că nu este echitabil pentru aceste țări cărora le-au alocate locuri suplimentare în PE să nu fie încă reprezentate. Nu vorbesc doar în numele Maltei care are alocat al șaselea loc, ci și în ceea ce privește toate celelalte țări care se află în aceeași situație. Este o realitate că există constrângeri legale și constituționale ce trebuie depășite pentru ca noii parlamentari europeni să își ocupe locurile de drept. Pe de altă parte, timpul care a trecut de la alegerile PE din iunie 2009 ilustrează că UE devine o instituție greoaie în care activarea părților Tratatului de la Lisabona, care a fost în final aprobat în urmă cu mai puțin de 6 luni, durează luni, dacă nu ani de zile. În afară de deficiența în reprezentarea țărilor implicate, există alt element care simt că solicită atenția imediată. Mă refer la elementul uman. Optsprezece parlamentari viitori trebuie să traverseze o perioadă foarte dificilă din viața lor, în special din punct de vedere psihologic. Sunt sigur că nu există niciun parlamentar european prezent care nu înțelege situația celor optsprezece politicieni.

Krzysztof Lisek (PPE), în scris. – (PL) În opinia mea, Parlamentul European are obligația de a decide cât mai rapid posibil în această privință, pentru a permite colegilor noștri deputați, care au fost aleși în mod democratic, să își ocupe locurile. Acest aspect este foarte important, nu numai pentru binele lor, ci în principal din respect pentru deciziile luate de către alegătorii lor. Nu trebuie să îi obligăm să mai aștepte.

Toți deputații noștri colegi trebuie să fie aleși prin alegeri democratice. Sunt conștient de faptul că, în momentul de față, există diferențe majore între normele electorale ale diferitelor state membre. Prin urmare, aș dori să îmi exprim speranța că situația actuală ne va motiva să începem un dialog referitor la armonizarea procedurilor electorale ale statelor membre ale UE.

Indrek Tarand (Verts/ALE), în scris. – Am dori să mulțumim raportorului care a făcut o treabă excelentă. Cu toate acestea, suntem dezamăgiți de decizia franceză de modificare a voinței inițiale a electoratului

european prin numirea noilor deputați ai Parlamentului European din Adunarea Națională. Ceterum censeo – Franța a decis să vândă Rusiei o navă de luptă din clasa Mistral; credem că va regreta foarte mult acest demers.

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

18. Pregătirea summitului șefilor de stat și de guvern din zona euro din 7 mai 2010 (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este reprezentat de declarațiile Consiliului și ale Comisiei cu privire la pregătirea summitului șefilor de stat și de guvern ai zonei euro (7 mai 2010).

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle Președinte, săptămâna aceasta, la 7 mai, va avea loc o reuniune a șefilor de stat și de guvern ai zonei euro și dezbateri care are loc acum în cadrul Parlamentului European vizează această reuniune importantă. Scopul acestei reuniuni va fi oficializarea acordului la care s-a ajuns cu privire la împrumuturile acordate Greciei, pentru ca pachetul de sprijin financiar acordat Greciei să abordeze situația financiară gravă a acestui stat din zona euro și analiza concluziilor care pot fi trase de pe urma acestei situații și a acestor acorduri cu privire la viitorul zonei euro și al întregii Uniuni Europene.

Vineri, șefii de stat și de guvern vor confirma soluția financiară pe care Uniunea Europeană a acordat-o Greciei. Cu alte cuvinte, se va oficializa angajamentul – care la momentul actual este unul de natură politică – asumat în cadrul reuniunii șefilor de stat și de guvern ai Uniunii Europene care a avut loc la 11 februarie, și anume, de a susține Grecia în vederea rezolvării situației financiare extrem de dificile în care se află aceasta.

Prin urmare, vineri, șefii de stat și de guvern vor prezenta, stabili și conveni asupra deciziilor luate de celelalte 15 state membre din zona euro cu privire la acordarea acestui ajutor, a acestor împrumuturi Greciei, imediat ce guvernul elen va adopta un program riguros de ajustări economice și financiare. Scopul acestora este de a asigura stabilitatea financiară a Greciei și stabilitatea financiară a zonei euro în ansamblu, situație convenită la nivel politic nu doar pentru cazul Greciei, ci convenită la 11 februarie într-o rezoluție a șefilor de stat și de guvern ai Uniunii Europene.

Din punct de vedere politic și istoric, aceasta reprezintă o decizie importantă deoarece este esențială în vederea asigurării credibilității zonei euro și în vederea asigurării credibilității externe a întregii Uniuni din punct de vedere financiar. Decizia este foarte importantă pentru consolidarea fiscală solicitată de Tratatul privind Uniunea Europeană, pentru consolidarea fiscală în zona euro și în cadrul întregii Uniuni și, de asemenea, este foarte importantă pentru consolidarea unei redresări economice eficiente și de durată în Uniunea Europeană.

Astăzi, dl Rehn, care se află aici alături de noi, a publicat previziunile Comisiei pentru 2010-2011, trimițând un mesaj în vederea redresării economice treptate a Uniunii Europene. Previziunile Comisiei confirmă faptul că în Uniunea Europeană are loc redresarea economică și că, în urma celei mai mari recesiuni din istoria sa, în Uniunea Europeană, per ansamblu, sunt prevăzute creșteri de 1 % în 2010 anul acesta și de 1,75 % în 2011.

Prin urmare, recesiunea economică a luat sfârșit în Uniunea Europeană în cel de al treilea trimestru al anului trecut când a început redresarea economică. Planul european de redresare economică și deciziile luate de statele membre au contribuit în mod evident la acest lucru prin acordarea de sume mari de bani din bugetele statelor membre și din bugetul UE economiilor a diferite state, prin intermediul Planului european de redresare economică. Acesta este unul dintre motivele pentru care voi afirma încă o dată după ce am trecut prin cea mai mare recesiune din istorie, întrevădem deja redresarea economică în cadrul Uniunii.

Acestea sunt previziunile Comisiei Europene și, fără îndoială, decizia de a acorda un împrumut Greciei constituie o contribuție decisivă în vederea asigurării unei redresări economice atât eficientă, cât și de durată în cadrul zonei euro și în cadrul întregii Uniuni Europene.

Considerăm că Uniunea Europeană a răspuns bine la situația economică actuală, la criza economică, realizând tot ce i-a stat în putință pentru a veni în întâmpinarea acestei situații. În special, considerăm că a reacționat bine în fața situației extrem de grave a Greciei deoarece în ultimele luni Uniunea Europeană a luat măsuri clare în vederea a ceea ce noi am început să numim guvernarea economică sau guvernarea economică a

Uniunii. S-au înregistrat progrese clare. Uneori, poate aceste progrese au părut încete, prea încete, însă, în orice caz, s-au înregistrat progrese într-o manieră sigură, hotărâtă, care va culmina vineri în cadrul reuniunii șefilor de stat și de guvern ai Uniunii Europene.

Considerăm că guvernanta economică, guvernarea economică a Uniunii trebuie să aibă baze solide. Prima se referă la asumarea responsabilității cu privire la angajamentele luate, de exemplu în cazul în care un tratat privind Uniunea Europeană este semnat și ratificat. Cea de a doua privește solidaritatea, un principiu aflat în centrul Uniunii Europene și al tuturor politicilor sale. Cel de al treilea privește coordonarea consolidării fiscale, coordonarea cu privire la reprezentarea externă a Uniunii Europene – de exemplu, orientarea către reuniunile G20 – și coordonarea în vederea creșterii economice și a depășirii crizei. Sunt convins că aceste aspecte vor fi punctate în documentul pe care comisarul Rehn îl pregătește cu privire la acest subiect și pe care acesta îl va prezenta Comisiei la 12 mai.

În cele din urmă, doresc să precizez că guvernanta economică a Uniunii, care se stabilește și se dezvoltă, și căreia i se pun bazele în Uniunea Europeană, necesită instrumente eficiente și un element de supraveghere. Sunt sigur că documentul elaborat de Comisia Europeană va face referire la acest aspect. În cadrul finanțelor publice avem nevoie de calitate. Avem nevoie de supravegherea sistemului financiar, de supravegherea europeană a sistemului financiar și, în acest sens, doresc să solicit Parlamentului European să adopte cât mai curând cu putință un pachet de măsuri în vederea supravegherii financiare. Acest pachet ar trebui să cuprindă regulamentele și directivele dezbătute aici și acum în cadrul Parlamentului și care urmează a fi dezbătute în cadrul comisiei competente în următoarele câteva zile și apoi în cadrul ședinței plenare competente.

De asemenea, avem nevoie de mecanisme în vederea prevenirii crizelor și – după cum am menționat anterior – de posibilitatea de a avea o voce unică în vederea reprezentării externe a Uniunii, referindu-mă în mod clar în acest caz la reuniunile G20. Consider că acestea sunt măsuri luate în vederea unei guvernări sau guvernante economice a Uniunii; ajutorul și împrumuturile acordate Greciei fac parte din aceste măsuri și, de aceea, sunt de părere că Uniunea Europeană se îndreaptă în direcția cea bună pe care a și consolidat-o.

Sunt sigur că șefii de stat și de guvern vor adopta acest pachet de ajutor financiar pentru Grecia, care reprezintă, pe scurt, după cum chiar aceștia au declarat în cadrul comunicării din 11 februarie, un angajament în vederea stabilității financiare, a stabilității economice a zonei euro și a întregii Uniuni Europene.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Dle Președinte, am fost rugat să fac o declarație în fața acestui Parlament înainte de reuniunea de vineri a șefilor de stat și de guvern ai zonei euro.

Permiteți-mi mai întâi să prezint condoleanțe familiilor victimelor violenței care a avut loc astăzi în Atena. Dezaprobarea și protestul reprezintă drepturi ale cetățenilor în societățile democratice în care trăim, însă nimic nu poate justifica recurgerea la violență.

Permiteți-mi să abordez chestiunea cu privire la sprijinul financiar acordat Greciei care a fost aprobat duminica trecută. Apoi vă voi prezenta câteva dintre opiniile mele cu privire la măsurile care trebuie luate în vederea prevenirii repetării unei astfel de crize.

În ceea ce privește Grecia, autoritățile grecești au aprobat un program multianual de consolidare fiscală și reformă structurală. Acesta a fost elaborat în colaborare cu Banca Centrală Europeană, Fondul Monetar Internațional și Comisia.

Guvernul elen a prezentat un pachet solid și credibil care are rolul de a orienta economia statului pe o cale durabilă și de a îi reda încrederea. Este important să salutăm curajul de care au dat dovadă prim-ministrul Papandreu și guvernul acestuia.

Grecia va depune eforturi dureroase, însă cu toții suntem conștienți de faptul că nu există alternative la aceste eforturi.

În schimb, în urma recomandării Comisiei și a Băncii Centrale Europene, a fost activat mecanismul european coordonat în vederea acordării de asistență Greciei. Acest fapt reprezintă un act de solidaritate fără precedent.

Acordarea acestei asistențe va reprezenta un ajutor decisiv în vederea redresării economiei Greciei și va menține, de asemenea, și stabilitatea financiară a întregii zone euro.

Permiteți-mi să subliniez că Comisia s-a asigurat de faptul că, deși mecanismul se bazează pe împrumuturi bilaterale, el este unul european. Comisia a contribuit la elaborarea acestuia și va juca un rol important în gestionarea și implementarea lui.

Comisia este, și va rămâne, un element fundamental în vederea evaluării măsurii în care Grecia se conformează condițiilor impuse de acest pachet. Comisia va gestiona de asemenea și împrumuturile bilaterale acordate de statele membre.

Până la sfârșitul săptămânii va exista deja o masă critică de state membre care vor fi încheiat procesul de acordare a acelor împrumuturi bilaterale Greciei. Sunt ferm convins de faptul că sprijinul financiar fără precedent acordat Greciei – 110 miliarde de euro – și programul de redresare reprezintă un răspuns adecvat cu privire la criza cu care se confruntă Grecia. Nu avem motive de îndoială cu privire la aplicarea hotărâtă a acestuia atât de către Grecia cât și de statele membre ale zonei euro.

Această opinie este împărtășită și de alte persoane al căror punct de vedere este reprezentativ. Am observat, de exemplu, declarația favorabilă a foștilor, actualilor și viitorilor președinți ai G20, care tocmai a fost emisă. Din păcate, nu toți operatorii de pe piață par deja convinși. Trebuie să afirmăm cu fermitate faptul că cei care sunt sceptici se înșală. Voi reveni imediat la acest aspect.

Vineri, în cadrul reuniunii șefilor de stat și de guvern ai zonei euro, vom privi dincolo de această chestiune către măsurile pe care trebuie să le luăm pentru a trage concluziile corecte de pe urma acestei situații. Desigur, dezbateră va reprezenta un punct de început deoarece deciziile trebuie dezbătute în continuare și în cele din urmă trebuie luate de către toate cele 27 de state membre – statele membre ale zonei euro, dar și toate celelalte state membre ale Uniunii Europene. Permiteți-mi să afirm foarte clar: dezbateră și luarea deciziilor de către cele 27 de state membre de comun acord reprezintă o sursă de putere.

Deși trebuie să accelerăm procesele, de fapt, acțiunea comună a celor 27 de state membre – de neegalat nicăieri în lume – oferă cel mai bun fundament posibil pentru viitorul nostru comun într-o lume și mai interconectată.

În vederea reflectării și a acționării există, după părerea mea, două elemente fundamentale: primul, o reevaluare a normelor cu privire la guvernanța economică, inclusiv Pactul de stabilitate și creștere și cel de al doilea, o reformă a piețelor financiare.

Comisia a lucrat intensiv la proiectul legat de guvernanța economică și este gata să își prezinte miercurea viitoare propunerile cu privire la îmbunătățirea acesteia. Trebuie luate în considerare trei elemente fundamentale. Primul dintre acestea este responsabilitatea: trebuie să consolidăm Pactul de stabilitate și creștere și, în primul rând, respectarea de către statele membre a dispozițiilor acestuia. Este evidentă nevoia de consolidare atât a componentei preventive a pactului cât și a celei corective. Mă bucur că majoritatea celor care au pus inițial la îndoială pactul – sau care chiar au sugerat lipsa de putere a acestuia – acceptă acum nevoia unor norme mai solide și – cel mai important – a aplicării stricte a acestora.

Cel de al doilea este interdependența: suntem cu toții implicați în această chestiune. Consider că această criză ne-a demonstrat în mod clar că trebuie să combatem dezechilibrele dintre statele membre, în special în cadrul zonei euro. Acest lucru include și divergențele cu privire la competitivitatea acestora, deoarece aceasta reprezintă un element crucial care dă naștere unor dezechilibre de altă natură.

Bineînțeles, acest lucru nu înseamnă că unele state vor deveni mai puțin competitive în beneficiul altora care vor părea mai competitive în comparație cu primele. Cu toții concurăm pe piețele mondiale. Avem nevoie să ne sporim competitivitatea globală într-o manieră echilibrată, consolidată reciproc. De asemenea, consider că trebuie să avem în vedere și celelalte cauze care stau la baza dezechilibrelor. În vederea realizării de progrese, vom propune o monitorizare crescută și o coordonare mai bună a politicii economice. De asemenea, mă bucur că acum, în vederea atingerii acestui scop, observăm mai multă receptivitate din partea statelor membre.

Cel de al treilea este coerența: trebuie să ne întrebăm dacă sistemul nostru de norme fiscale este complet. Consider că trebuie creat un mecanism permanent care să gestioneze situațiile perturbatoare. La urma urmei, este mai bine să fii precaut decât să regreti mai târziu.

Sper că vom ajunge unde ne-am propus – și mă bazez pe ajutorul dvs. în vederea realizării acestor reforme. Din punct de vedere politic sunt de părere că, în ceea ce privește integrarea europeană, ne aflăm în unul dintre acele momente în care, dacă nu consolidăm Europa, vom rămâne în urmă. Nu ne putem permite să stagnăm. Clipele pe care le trăim la ora actuală în Europa sunt speciale, sunt niște momente în care ne sunt zilnic testate solidaritatea și responsabilitatea. Sper că liderii statelor membre vor reuși să se ridice la înălțimea situației, nu doar să îi ajute pe ceilalți, ci să arate că sunt responsabili și față de proiectul nostru european comun.

Aceste reforme vor fi introduse în contextul unor eforturi fără precedent aflate deja în curs. Este incontestabil faptul că nivelurile deficitului și ale datoriilor din anumite state membre trebuie corectate cu determinare, și mai repede decât a fost vizat înainte de criză.

Dar trebuie, de asemenea, precizat că nu putem ignora faptul că deteriorarea bugetară din 2009 a fost una de proporții din cauza activității stabilizatorilor automați în contextul unui declin fără precedent al activității economice, declanșat de o criză financiară care nu este originară din Europa. Cu alte cuvinte, situația globală din zona euro a reprezentat în mare măsură rezultatul unor politici anti-criză susținute în întreaga lume.

A fost întotdeauna clar faptul că situația va fi ulterior corectată, iar majoritatea membrilor din zona euro au abordat deja reforme îndrăznețe, de exemplu cu privire la sistemele lor de pensii. Responsabilitatea de care dau dovadă guvernele trebuie egalată de actorii de pe piața financiară. Acesta este motivul pentru care continuarea asigurării unui sector financiar durabil și responsabil, în serviciul economiei și al cetățenilor ei, reprezintă o chestiune la fel de urgentă.

Trebuie să ținem cont de faptul că actorii de pe piața financiară reprezintă actori fundamentali în vederea ghidării climatului pieței. De asemenea, și psihologia contează în cadrul piețelor. Criza financiară s-a declanșat din cauza orientării pe termen scurt, a prociclicității și a unei lipse de responsabilitate. Aceasta este chestiunea care trebuie corectată urgent.

Avem nevoie de piețe europene în domeniul serviciilor financiare, care să fie puternice și stabile, în vederea furnizării investițiilor necesare pentru creșterea economică pe viitor în conformitate cu strategia Europa 2020. Avem nevoie ca toți actorii noștri de pe piața financiară să dea dovadă de responsabilitate. Am întreprins deja multe activități cu privire la reforma piețelor financiare. Contez pe acest Parlament să clarifice tuturor acest aspect.

Instituțiile europene acționează și trebuie privite ca parteneri care acționează de comun acord: Parlamentul, Consiliul și Comisia. Am acordat prioritate activităților cu privire la gestiunea riscului în mod responsabil, la piețe mai sigure ale instrumentelor financiare derivate, la o monitorizare financiară mai bună cât și asigurarea faptului că băncile dețin un capital adecvat pentru a-ți acoperi riscurile reale. Trebuie să accelerăm această activitate.

În decursul următoarelor săptămâni va trebui să finalizăm reformele aflate deja în curs. După cum am declarat în fața acestui Parlament în urmă cu doar două săptămâni, sper că vom vedea în curând un progres cu privire la propunerea noastră referitoare la fondurile speculative și la fondurile de capital privat.

De asemenea, aș dori un acord prealabil cu privire la mecanismele de supraveghere europene. Comitetul european pentru riscuri seismice, împreună cu cele trei autorități de supraveghere, ar trebui să înceapă să lucreze de la începutul anului 2011.

Însă activitatea acestor autorități nu ar trebui să fie doar formală: avem responsabilitatea comună de a ne asigura că dețin toate instrumentele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile. Acest fapt include putere de decizie obligatorie în vederea gestionării adevăratelor urgențe, a aplicării normelor europene – și insist asupra normelor europene, nu numai naționale – și a soluționării disputelor din cadrul colegiilor de supraveghere naționale. Este timpul să prezentăm aceste decizii și să ne asigurăm că sunt ambițioase.

În acest an se află în curs mai multe propuneri cu privire la sporirea protecției deponenților și a investitorilor, la consolidarea măsurilor împotriva abuzului de piață, la îmbunătățirea continuă a calității și cantității capitalului bancar și la descurajarea gradului excesiv de îndatorare.

În ultimele trei luni, și în mod paradoxal încă și în cursul acestei săptămâni, situația cu privire la piețele autonome ale datoriilor a scos la iveală noi probleme. Comisia lucrează deja în vederea revizuirii fundamentale a piețelor instrumentelor financiare derivate cu scopul de a spori transparența și siguranța în cadrul acestor piețe. Într-o primă etapă, vom prezenta legislația în vederea standardizării contractelor pe instrumente derivate eligibile, plasându-le prin compensație în contrapartidă centrală care este reglementată și supravegheată în mod corespunzător. De asemenea, în momentul de față analizăm dacă este nevoie de mai multe măsuri specifice cu privire la piețele instrumentelor financiare derivate autonome.

Criza a adus încă o dată în prim plan rolul agențiilor de rating al creditelor. Aceste agenții joacă un rol fundamental în funcționarea piețelor financiare, însă ratingurile se dovedesc a fi ciclice, dependente într-o prea mare măsură de situația în care se află piața generală și mai puțin de principiile fundamentale - indiferent dacă piața se află într-o situație prea optimistă sau în una prea pesimistă. Dat fiind faptul că agențiile de rating al creditelor dețin un rol atât de important și au o influență atât de mare asupra piețelor, acestea au de asemenea

și o responsabilitate specială în vederea asigurării faptului că evaluările acestora sunt atât complete, cât și cuprinzătoare. Acesta este motivul pentru care, în 2008, Comisia a elaborat rapid o nouă legislație cu privire la aceste agenții, legislație care va intra în vigoare în următoarele câteva luni.

Aceste norme au rolul de a asigura un mod de acțiune mai transparent al agențiilor de rating al creditelor, publicarea metodologiilor acestora, precum și evitarea conflictelor de interes în cadrul lor, însă nu trebuie să ne oprim aici. În vederea consolidării monitorizării acestor actori de nivel european, Comisia consideră că aceștia trebuie plasați sub supravegherea directă a Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe și exact asta vom propune și noi.

Am lansat o temă de gândire cu privire la necesitatea unor măsuri suplimentare în vederea asigurării ratingului adecvat al datoriei suverane în special. Dacă încercăm să îi determinăm pe alții să își rezolve problemele trebuie să o facem și noi.

Comisia va face tot ce va fi necesar pentru a se asigura că piețele financiare nu constituie un mediu propice speculei. Piețele libere reprezintă baza funcționării economiilor de succes, însă acestea au nevoie de norme și reglementări, iar aceste norme și reglementări trebuie consolidate în cazul în care un comportament iresponsabil periclitează ceea ce nu poate fi și nu trebuie să fie periclitat.

Comportamentul de piață trebuie să se bazeze pe o analiză completă și obiectivă, iar serviciile financiare trebuie să fie conștiente de faptul că reprezintă exact: un serviciu, nu o finalitate în sine. Acestea nu trebuie să se detașeze de rolul economic și social pe care îl dețin. De fapt, actorii de pe piața financiară activează încă datorită autorităților de reglementare și instituțiilor democratice – în final contribuabililor – care au stabilizat piețele în urma crizei financiare.

Am acționat rapid la timpul respectiv și tocmai din acest motiv vom acționa la fel de rapid și pe viitor. Prin urmare, mesajul acestei reuniuni a șefilor de stat și de guvern care va avea loc vineri ar trebui să fie clar și va fi clar: vom face tot ce va fi necesar - pe toate planurile.

Președinte. – Dorim să transmitem și noi condoleanțe victimelor despre care dl Barroso a reamintit în cadrul discursului dumnealui. Evenimentele menționate de dl Barroso au avut loc astăzi în Grecia. Ne-am pus mari speranțe în depășirea impasului în care se află Grecia. Situația recentă din Grecia a stârnit preocuparea și interesul tuturor deputaților în Parlamentul European.

Joseph Daul, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, în momentul de față traversăm o perioadă deosebit de dificilă în Europa din cauza crizei grave prin care trece Grecia, a consecințelor acesteia asupra cetățenilor, consecințe tragice și dramatice, după cum și dvs. ați subliniat, a datoriilor care se acumulează în marea majoritate a statelor membre și din cauza răspunsului european care nu se ridică întotdeauna la înălțimea așteptărilor noastre, dar care cel puțin există.

A sosit momentul în care europenii trebuie să tragă concluzii de pe urma acestor evenimente și să organizeze reforme radicale ale guvernantei europene. Reforme care vor asigura faptul că statele membre vor înceta să mai ia singure decizii, fără a se consulta în prealabil cu partenerii – cu care, în definitiv, împart o monedă comună, valori comune și, prin urmare, un destin comun – cu privire la prioritățile lor bugetare, fiscale și sociale. Reforme ale mentalității oamenilor astfel încât partidele noastre, ministerele noastre și partenerii noștri naționali să nu mai denigreze în mod sistematic deciziile luate la nivel european din moment ce și ei au participat la procesul de luare a acelor decizii.

Oare mai putem continua mult timp să solicităm solidaritatea partenerilor noștri în momentele în care întâmpinăm probleme dar să îi ignorăm total apoi când lucrurile revin la normal? Oare mai putem continua mult timp să solicităm ajutoare substanțiale din partea partenerilor noștri fără a fi capabili să garantăm o transparență absolută cu privire la prezentarea conturilor publice? În cele din urmă, oare mai putem continua mult timp să ne arătăm surprinși cu privire la întrebările care ni se adresează în momentul în care solicităm solidaritatea cetățenilor care se împart în două categorii, și anume, cei care lucrează 35 de ore pe săptămână și ies la pensie înainte de a împlini vârsta de 60 de ani și cei care lucrează 48 de ore pe săptămână și ies la pensie la vârsta de 67 de ani? Nu cred. Dimpotrivă, consider că este timpul să ne gândim la adevăratele probleme și să găsim soluții reale cu privire la acestea.

În mare parte, aceste soluții nu sunt naționale, ci europene, în societatea în care trăim. Aceste soluții nu fac referire la unificarea părerilor populare, ci la responsabilitate și rezonabilitate. Aceste soluții reprezintă responsabilitatea noastră; trebuie să furnizăm aceste soluții fără a ezita pentru că, în caz contrar, acestea ne vor fi impuse mai repede decât ne putem imagina. Popoarele noastre, nu numai că ne vor acuza – în mod

justificat – de faptul că nu ne-am îndeplinit datoria, că le-am ascuns adevărul, ci se vor vedea, de asemenea, nevoite să accepte niște decizii mai dificil de suportat decât cele care trebuie luate astăzi. Trebuie să pretindem în mod explicit o Europă economică, socială și fiscală, ceea ce necesită măsuri foarte practice atât din partea guvernului de dreapta, cât și din partea celui de stânga.

Oare acest raționament va fi auzit de Consiliu? Oare putem fi siguri că acest aspect este auzit tare și clar? Îi adresez această întrebare dlui Verhofstadt, care are experiență cu privire la acest Consiliu. Dumnealui consideră posibilă includerea acestui aspect în cadrul dezbaterilor care au loc în Consiliu? Oare acest raționament va fi luat în considerare de Comisie? Sper că da și vă recomand, dle Barroso, să îl aveți în vedere: În calitate de gardian al tratatelor, vă rog să vă asigurați că deciziile pe care le luăm sunt aplicate cu adevărat și în mod corect de către statele membre. Constat, cu privire la directiva serviciilor, de exemplu, că nu se întâmplă astfel. Este vorba despre o oportunitate pierdută, cu privire la creștere, pe care nu ne-o vom mai putea permite.

Doamnelor și domnilor, nu sunt un idealist. Nu sunt naiv, însă consider că a sosit momentul adevărului în Europa și propun să ne ridicăm la înălțimea acestor provocări dând dovadă de curaj, de un simț al responsabilității, urmând exemplul de acum 60 de ani al părinților fondatori ai Europei, acei părinți fondatori care nu au ezitat să ia decizii curajoase și vizionare - Schuman, De Gasperi, Adenauer și alții. Trebuie să le urmăm exemplul: ei nu au așteptat; ei nu au ținut un referendum. Aceștia s-au înarmat cu curaj în vederea soluționării problemelor cruciale de care s-au lovit.

Doamnelor și domnilor, criza pe care o traversăm poate fi privită ca pe un lucru bun dacă avem curajul să luăm măsurile corecte, dar poate fi de asemenea foarte gravă dacă evităm reformele necesare. Avem nevoie urgentă de guvernare economică; trebuie să ne adaptăm urgent la normele privind impozitarea. În cele din urmă, trebuie să avem grijă să nu se creeze o prăpastie artificială între statele membre ale Europei și celelalte state. Solidaritatea europeană se aplică pentru toate cele 27 de state. Vă invit, membri ai Consiliului, să priviți Europa așa cum este ea în realitate. Vă invit să efectuați studii cu privire la consecințele cu care ne vom confrunta în cazul în care Franța și alte state vor întâmpina mâine aceleași probleme ca și Grecia. Ce se va întâmpla cu euro? Ce vom putea să facem pentru cetățenii noștri europeni?

Vă mulțumesc pentru atenția acordată. Împărțim această responsabilitate comună și trebuie să fim conștienți de faptul că timpul trece.

Președinte. – Observ că unul dintre membrii noștri, dl Madlener, a ales să vorbească conform procedurii cartonașului albastru. Cu toate acestea, vă aflați deja pe lista vorbitorilor. Îl am pe listă pe dl Barry Madlener ca vorbitor. Vă voi da cuvântul în câteva minute. Vă promit că veți putea lua cuvântul.

Maria Badia i Cutchet, în numele Grupului S&D. – (ES) Dle Președinte, permiteți-mi să exprim mai întâi, în numele Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, solidaritatea deplină față de poporul elen în urma deceselor înregistrate astăzi. De asemenea, doresc să transmit grecilor să se liniștească și să fie conștienți de faptul că noi suntem de partea lor și că se pot baza pe sprijinul nostru în eforturile pe care le fac pentru a depăși această lungă și dificilă încercare cu care se confruntă.

De asemenea, doresc în mod special să mă adresez dlui prim-ministru, Georgios Papandreou, și să îl încurajez cu privire la fermitatea și curajul politic de care dă dovadă și la toată munca dificilă pe care o depune în vederea salvării viitorului statului său.

În următoarele luni și în următorii ani sperăm că Uniunea Europeană va face tot ceea ce îi va sta în putință în vederea susținerii proceselor de reformă necesare. Nu putem continua să jucăm doar un rol de monitorizare. Uniunea Europeană trebuie să aibă un rol activ în cadrul reformei și să o susțină. Succesul procesului de transformare trebuie să reprezinte un succes comun pentru toată lumea în cadrul unei Europe unite și să ducă la un destin comun. Pentru a atinge acest obiectiv, trebuie să ne asigurăm că instrumentele europene și fiscale sunt mobilizate în mod adecvat și să furnizăm tot ajutorul și sprijinul de care suntem capabili în această perioadă dificilă.

În plus, dincolo de criza cu care se confruntă Grecia, consider că putem afirma faptul că ultimele câteva săptămâni ne-au ajutat să clarificăm foarte multe aspecte. Trebuie să folosim tot ceea ce am învățat în vederea consolidării guvernării economice și construirii unei Uniuni Europene care să nu fie numai monetară ci și economică în adevăratul sens al cuvântului. Ceea ce pe vremea lui Jacques Delors era de neconceput a devenit la ora actuală inevitabil și trebuie să ne ridicăm la nivelul exigențelor vremurilor în care trăim.

În vederea atingerii tuturor acestor obiective ambițioase trebuie mai întâi de toate să învățăm să colaborăm. Pactul de stabilitate și creștere economică reprezintă unul dintre elementele care a demonstrat cel mai mult

nevoia de coordonare a politicilor noastre economice. Coordonarea politicilor noastre economice trebuie să fie activă și eficientă și centrată pe procese privind creșterea economică puternică, durabilă, de care să profite toată lumea și care să garanteze locuri de muncă. Sperăm ca Comisia Europeană să înainteze în curând scurte propuneri cu privire la această chestiune care merge dincolo de orice logică represivă. Trebuie să învățăm să construim și să ne dezvoltăm împreună.

Dle președinte Barroso, sper că înțelegeți nevoia urgentă de a folosi la capacitate maximă rolul pe care Comisia îl poate juca în această etapă.

În al doilea rând, trebuie să ne înarmăm cu mecanismele de care avem nevoie în contextul crizei. Este momentul ca Consiliul să aprobe înființarea unui mecanism european de stabilitate financiară, o propunere adoptată în martie de către prim-miniștrii și conducătorii Partidului Socialiștilor Europeni. Trebuie să condamnăm atitudinea agresivă și speculativă a unor agenți financiari, însă trebuie de asemenea să înțelegem că am conceput un sistem monetar care pe timp de criză se dovedește a fi insuficient.

În al treilea rând, trebuie să dezvoltăm un nou concept cu privire la solidaritatea europeană. Fie ne îndreptăm către un destin comun, fie trebuie să ne resemnăm și să cedăm în fața dinamicii negative a egocentrismului național și a concurenței distructive dintre noi. Nu putem afirma că vrem să trăim împreună și în același timp să spunem că practic fiecare dintre noi vrea să acționeze în mod independent. Criza actuală reprezintă un test dificil și trebuie să îi înțelegem pe deplin semnificația.

În al patrulea rând, trebuie să conștientizăm importanța vitală a domeniului financiar. Următoarele săptămâni și luni vor reprezenta o oportunitate pentru Parlament în vederea adoptării unei poziții față de o serie de propuneri legislative foarte importante, precum propuneri cu privire la fonduri speculative și la monitorizarea financiară.

Invit toate instituțiile să ne sprijine cu privire la această abordare responsabilă, în vederea garantării stabilirii rapide de către Europa a unui regulament solid și a unui sistem de monitorizare. Sperăm că unindu-ne forțele vom putea introduce de asemenea o taxă pe tranzacțiile financiare, astfel încât entitățile financiare să contribuie în mod echitabil la efortul economic pe care fiecare dintre noi a trebuit să îl depună.

Viitorul Greciei va depinde în mare măsură de creșterea economică a vecinilor ei – noi – deoarece noi suntem principalii parteneri economici ai acesteia. Dacă nu suntem capabili să gestionăm provocările stabilite deja în cadrul strategiei 2020, dacă nu suntem capabili să elaborăm o agenda politică comună și dacă economiile noastre sunt condamnate la o creștere lentă, cu doar câteva oportunități de angajare, nu vom fi capabili să prevenim următoarele atacuri care ar putea fi mai grave și mai dificil de gestionat.

Viitorul continentului nostru este în joc. Viitorul Europei depinde de inteligența noastră, de solidaritatea noastră și de stabilitatea de care dăm dovadă.

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle Președinte, permiteți-mi să încep prin a afirma că sper, și cred că toți colegii deputați și președintele Comisiei sunt în asentimentul meu, că sistemul pe care l-am instituit va da rezultate. Încă de la început am avut dubii și am criticat sistemul cu privire la împrumuturile bilaterale, dar acest fapt nu înseamnă că nu sper ca acest mecanism să funcționeze și să pună capăt speculațiilor împotriva monedei euro.

Cu toate acestea, puțin câte puțin – doamnelor și domnilor – au existat speculații împotriva monedei euro și un atac la adresa monedei euro și nu doar un atac la adresa Greciei sau un atac legat de situația finanțelor publice din Grecia. Prin urmare, situația este mult mai gravă și a afectat mai multe state. În ceea ce mă privește, sper că acest sistem, odată oficializat la 7 mai, va fi capabil să își atingă pe deplin obiectivul pentru simplul motiv că nu avem la dispoziție niciun alt instrument. Nu deținem niciun alt instrument. Prin urmare, acest sistem trebuie să funcționeze și trebuie susținut.

Cu toate acestea, este de asemenea important – și aceasta este cea de a doua remarcă a mea – să înțelegem faptul că, în viitorul apropiat, nu va mai fi posibil să recurgem la acest sistem de fiecare dată. Trebuie înființat cât mai curând posibil un mecanism structural; poate nu pentru următoarele câteva luni dar cu siguranță pentru următorii câțiva ani, deoarece ne vom lovi din nou de astfel de situații. În plus, dacă dorim ca pe viitor să avem acces la un mecanism structural, trebuie să luăm în considerare un lucru: trebuie să tragem concluzii și să învățăm din situațiile cu care ne-am confruntat în ultimele cinci luni. Am avut nevoie de cinci luni în vederea punerii în practică a unui mecanism: trei luni pentru a lua o decizie cu privire la principiile acestuia și apoi două luni pentru a stabili condițiile în care trebuie să funcționeze. De ce? Deoarece este vorba despre un sistem interguvernamental!

Încă o dată, consider că prima lecție pe care trebuie să o învățăm pentru a ne ajuta pe viitor este cu privire la faptul că trebuie să adoptăm decizia Comisiei referitoare la abordarea comunitară. Deoarece Comisia a propus un împrumut european: acesta ar fi putut fi aprobat imediat în decembrie sau ianuarie și ar fi putut să aibă deja un efect în momentul de față oprind această speculație împotriva monedei euro.

Prin urmare, sper că la 7 mai prima decizie, prima lecție învățată din ceea ce s-a întâmplat în ultimele cinci luni, va fi de a afirma – în speranța că acest lucru va funcționa – că vom solicita Comisiei să propună un împrumut european în vederea stopării imediate a speculației împotriva euro. Deoarece întreaga credibilitate și lichiditate a Uniunii Europene se bazează pe o astfel de propunere, situație care nu se aplică în cadrul unui sistem interguvernamental, în care 16 state trebuie să fie de acord, 16 parlamente, probabil, și așa mai departe.

De asemenea sper – deși dl Rehn a început deja să înainteze propunerile – că cea de a doua lecție pe care o învățăm din această situație este cu privire la necesitatea de a introduce un număr de reforme structurale, și anume un capitol preventiv în cadrul Pactului de stabilitate și creștere economică – pe care dl Rehn l-a propus – un fond monetar european, un mecanism structural care să poată fi utilizat imediat și, în al treilea rând, o strategie 2020 mult mai puternică decât strategia existentă la momentul actual.

Apoi, avem de asemenea nevoie de o reformă cu privire la agențiile de rating, chiar dacă acestea sunt precum previziunile meteorologice: ori prea flexibile și ne-am dori să fie ceva mai ferme, ori sunt prea ferme și le vrem ceva mai flexibile. Cu toate acestea, o inițiativă la nivel european este cu siguranță o idee care trebuie luată în considerare.

În cele din urmă – dle Președinte, acesta reprezintă ultimul aspect pe care îl abordez – invit Președinția spaniolă să accepte monitorizarea financiară cât mai rapid. Îmi pare rău, dle López Garrido, însă nu noi suntem de învinuit, ci Consiliul! Oare nu am dreptate cu privire la faptul că propunerile Comisiei au fost schimbate de către Consiliu? Au existat anumite propuneri ale Comisiei pe care chiar și eu le-am criticat, dar care tot au ajuns mai departe decât cele ale Consiliului. Noi suntem cei care reluăm activitățile Comisiei deocamdată și am să vă fac o propunere care merită.

Dacă vă doriți monitorizare financiară și dacă doriți ca propunerile să fie aplicate în decurs de o lună, aprobați imediat, împreună cu Consiliul și Ecofin, amendamentele pe care Parlamentul le va înainta zilele următoare. Imediat ce acestea vor fi aprobate, se va aplica și monitorizarea financiară. Sper că veți putea transmite această informație colegilor dumneavoastră din cadrul Consiliului Ecofin, care, în propunerea lor, au schițat un sistem în vederea evitării monitorizării financiare stabilite de către Comisie.

Daniel Cohn-Bendit, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, voi continua în direcția celor exprimate de dl Verhofstadt. Este clar faptul că ne-am lăsat purtați de val în ultimele patru luni. Este clar faptul că am făcut greșeli. Este clar faptul că, din această cauză, am dat un impuls piețelor și speculației. Membrii Consiliului care sunt responsabili pentru acest fapt ar trebui măcar să recunoască. Ar trebui să afirme: „Este vina noastră! Noi suntem de vină! Este greșeala noastră!” Dna Merkel, dl Sarkozy, nu știu despre cine este vorba și cu ce se ocupă, însă toată lumea ar putea citi în ziare: trebuie luate măsuri imediat. Acesta este primul aspect.

În al doilea rând, doresc să se înțeleagă măcar faptul că sarcina cu care se confruntă guvernul Papandreou este aproape imposibilă. Invit Consiliul Ecofin, șefii de stat și de guvern, să realizeze faptul că statele lor sunt incapabile de a aplica reforme. De cât timp este nevoie pentru ca Franța să reformeze sistemul pensiilor? De cât timp este nevoie pentru ca Germania să consolideze sistemul pensiilor? Acum, dlui Papandreou i se solicită să schimbe totul în trei luni. Sunteți complet inconștienți.

Evenimentele actuale din Grecia o dovedesc. Greciei – mai degrabă, dlui Papandreou – nu i se acordă timpul necesar în vederea ajungerii la un consens în cadrul statului. În Grecia, nimeni nu se identifică cu statul. Politica funcționează pe principiul „fiecare pentru el”, fapt regretabil și de care se fac de asemenea răspunzătoare și deceniile dominate de corupție politică în Grecia. În orice caz, trebuie creată coeziunea. Creată, nu decretată!

Voi, cei din Spania, veți vedea urmările în cazul în care veți întâmpina probleme și la fel și cei din Portugalia. Dl Barroso se află în cunoștință de cauză cu privire la această chestiune dat fiind faptul că în acest context a pierdut alegerile. Prin urmare, – nu, dumnealui nu a pierdut niciodată nicio alegere – ceea ce am vrut să afirm este că trebuie să avem un simț al responsabilității și că nu trebuie să cerem imposibilul. Cred că, la un moment dat, lumea va afirma, lumea va auzi: „Îmi vreau banii înapoi”. La momentul de față, la nivel guvernamental, cred că ne aflăm în situația în care afirmăm: „Vreau să fac bani de pe urma situației în care se află Grecia”. Aceasta este problema: dacă împrumutăm din altă parte la o rată de 1,5 % sau de 3 % și apoi îi împrumutăm Greciei la o rată de 3 %, 5 % sau 6 %, câștigăm bani de pe urma Greciei. Acest lucru este inacceptabil!

În plus, Europa poate lua inițiative. Dl Verhofstadt are dreptate când face referire la un fond monetar european, la un fond de investiții și solidaritate în vederea unui împrumut european. Tratatul trebuie modificat. Ei bine, doamnelor și domnilor, în cadrul acestui Parlament noi avem oportunitatea de a lua inițiativa în vederea modificării tratatelor. Să nu mai așteptăm Consiliul; acesta este incapabil să ia o decizie. Să luăm inițiativa, o inițiativă comună a acestui Parlament în vederea modificării tratatelor astfel încât să existe măcar un fond monetar european care să poată combate într-adevăr speculația. Putem face acest lucru; da, putem. Să o facem.

Acum, doresc să menționez câteva chestiuni cu privire la modul în care sunt gestionate evenimentele din Grecia. Invit Comisia să implice Direcția Generală Ocuparea Forței de Muncă în cadrul eforturilor de gestionare, astfel încât să putem evalua situația din Grecia. Invit Consiliul să solicite Fondului Monetar Internațional să implice Organizația Internațională a Muncii în gestionarea evenimentelor din Grecia deoarece în cadrul acestora sunt implicați cetățenii. Există probleme cu privire la locurile de muncă, prin urmare există probleme ale angajaților. Consider că nu doar sectorul financiar ar trebui să dicteze, ci și cel al securității și Organizația Internațională a Muncii sau Direcția Generală Ocuparea Forței de Muncă. Direcția Generală Ocuparea Forței de Muncă ar contracara nebunia care îi caracterizează uneori pe cei care iau decizii doar pe baza considerentelor financiare.

Voi mai dezbate un ultim aspect. Există o cale de a sprijini bugetul Greciei și este una simplă: Uniunea Europeană ar trebui să ia măsuri în vederea dezarmării regiunii. Cu alte cuvinte, o inițiativă politică între Grecia și Turcia care să vizeze dezarmarea. Cu alte cuvinte, o inițiativă politică în vederea retragerii trupelor rusești... trupelor grecești... trupelor turcești - mă scuzați - din Ciprul de Nord. Să îi dezarmăm. Voi afirma un lucru: cu toate acestea, oamenii sunt ipocriți. În ultimele câteva luni, Franța a vândut șase fregate Greciei pentru 2,5 miliarde de euro, elicoptere în valoare de peste 400 milioane de euro și câteva avioane cu reacție Rafale (prețul unui astfel de avion se ridică la 100 milioane de euro). Totuși, din păcate, nu pot spune precis dacă a fost vorba de 10, 20 sau 30 de avioane cu reacție Rafale. Adunate, toate se ridică la 3 miliarde de euro. Apoi, mai este Germania care a vândut Greciei șase submarine în ultimele luni, submarine care vor fi predate în decursul următorilor câțiva ani. Toate se ridică la 1 miliard de euro.

Acest fapt este complet convențional. Îi împrumutăm cu bani pentru ca ei să îi folosească pentru a cumpăra arme de la noi. Invit Comisia să pună la dispoziția tuturor celor din cadrul Parlamentului European și al Consiliului o situație cu privire la toate armele vândute de către europeni Greciei și Turciei în decursul ultimilor câțiva ani. Măcar să existe o transparență. Să cunoaștem situația! După părerea mea, dacă vom acționa într-un mod responsabil, trebuie să îi garantăm Greciei integritatea teritorială: Grecia deține 100 000 de soldați, sau chiar peste 100 000! Germania deține 200 000. Este complet absurd: un stat cu 11 milioane de locuitori să aibă 100 000 de soldați! Să prezentăm această situație Greciei. S-ar putea dovedi a fi o soluție mai eficientă decât cea cu privire la micșorarea veniturilor unei persoane care câștigă 1 000 de euro. Aceasta este cererea mea către Comisie: să fie mai corectă.

(Aplauze)

Derk Jan Eppink, în numele Grupului ECR. – (NL) Dle Președinte, dat fiind faptul că sunt un anti-revoluționar înăscut voi vorbi cu mai puțină patimă decât dl Cohn-Bendit, însă acum înțeleg de ce anul 1968 a constituit un an de succes pentru dumnealui; Eu eram copil pe vremea aceea și nu am putut urmări evenimentele decât la televizor.

Doamnelor și domnilor, împărtășesc preocupările europenilor cu privire la evoluțiile actuale. Deponenți și pensionari, de exemplu, se întreabă unde se îndreaptă această situație. Atât întrebarea cât și preocupările sunt legitime. Un pachet de 110 miliarde de euro reprezintă o sumă enormă de bani.

Mai întâi s-a discutat despre 35 miliarde, apoi despre 60 miliarde și acum s-a ajuns la 110 miliarde. Aceasta este o sumă imensă, iar pachetul de austeritate oferit Greciei este de asemenea foarte mare; totuși, nu trebuie să uităm faptul că Grecia s-a bazat prea mult pe credite, cu o vârstă de pensionare de 53 de ani. Cine nu și-ar dori asta? Întrebarea este dacă Grecia o va scoate sau nu la capăt. La momentul actual vedem greve, revolte, răskoale și așa mai departe. Acest fapt face ca problema Greciei să devină o problemă europeană, o problemă a noastră, a tuturor.

Situația din Atena, dle Cohn-Bendit, afectează poporul danez, poporul flamand, poporul german – ne afectează pe toți – iar riscurile ca această problemă să se transmită și la noi rămân. Consider că Grecia ar fi trebuit exclusă din zona euro imediat după descoperirea delapidărilor. Ar fi trebuit să stabilim un punct de referință în vederea tăierilor bugetare, însă nu am făcut acest lucru, și acum trebuie să continuăm și să sperăm în zadar că vom avea succes.

De asemenea, trebuie să rescriem normele cu privire la Pactul de stabilitate și creștere. La momentul actual, acesta nu oferă nici stabilitate, nici creștere economică. În opinia mea, trebuie consolidată supravegherea, Comisia Europeană trebuie să dea dovadă de mai mult curaj și de asemenea este nevoie de o monitorizare mai mare cu privire la respectarea normelor. Aceasta a lipsit în ultimii ani.

În opinia mea, totuși, avem nevoie de asemenea de o procedură în vederea excluderii statelor care nu mai fac față cerințelor din cadrul zonei euro. Avem o procedură de excludere din Uniunea Europeană, dar nu și din zona euro, și consider că avem nevoie de această opțiune astfel încât un stat să poată să introducă și să devalorizeze propria monedă pentru a se stabili din nou din punct de vedere economic. De ce există o procedură de excludere din Uniunea Europeană, prin intermediul Tratatului de la Lisabona, însă nu există și una cu privire la zona euro?

Comisarul Rehn mi-a comunicat ultima dată că excluderea unui stat din zona euro ar fi în detrimentul unei uniuni tot mai strânse, însă Grecia demonstrează la ora actuală până unde se întind limitele acestei uniuni tot mai strânse. Dintr-o dată avem o monedă euro slabă și o rată de creștere scăzută. Doamnelor și domnilor, suntem limitați din cauza acestei teorii cu privire la o uniune tot mai strânsă. Îi ținem pe contribuabilii europeni captivi în vederea răscumpărării și acei contribuabili devin pe zi ce trece și mai îngrijorați. Nu ar trebui să uităm acest aspect.

Lothar Bisky, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, trebuie, bineînțeles, să oferim asistență Greciei. – Cu toate acestea, așa numita operațiune de salvare conține câteva elemente iraționale. – Dat fiind faptul că Franța și Germania au acționat ca două mari puteri, procesul de luare a unei decizii cu privire la pachetul de asistență a fost foarte scump și a durat foarte mult.

Timp de ani buni, piețele financiare au fost din ce în ce mai dereglementate, iar acum toată lumea este surprinsă de prețurile foarte ridicate. Cine va plăti acum prețul greșelilor politice? Angajații, simplii cetățeni? Băncile nu au nicio obligație. Nu, încă o dată, contribuabilii sunt cei care trebuie să caute adânc în buzunar și să achite nota de plată rămasă în urma speculațiilor băncilor. Încă o dată, lucrătorii independenți se vor vedea nevoiți să accepte tăierile de salarii. Odată cu exigențele impuse de Fondul Monetar Internațional, a ieșit din discuție orice asemănare cu un proces democratic de luare a deciziilor.

În cazul scurgerilor de petrol din Golful Mexic s-a solicitat aplicarea principiului „poluatorul plătește”. Consider că este corect. Oricine sapă după bani sau aur ar trebui de asemenea să fie responsabil în cazul în care se produc pagube. La ora actuală – cel puțin în Germania – băncile nici nu trebuie să plătească înapoi datoriile pe care le-au preluat și cu ajutorul cărora speculează împotriva monedei euro – da, împotriva monedei euro. În plus, acestea încă speculează, deși noi tot precizăm de ceva timp că trebuie luate măsuri în acest sens.

Sunt prezentate deja propuneri cu privire la măsurile care s-ar putea lua. Interzicerea comercializării instrumentelor derivate de credit și a vânzării în lipsă, introducerea unui impozit pe tranzacțiile de pe piața financiară, taxe speciale pe stimulente în cadrul sectorului financiar, o taxă bancară și o taxă de asigurare, obligatorii din punct de vedere juridic – toate aceste propuneri au fost înaintate. Bineînțeles, și Grecia trebuie să își facă temele. La fel ca și alte state ale Uniunii Europene, Grecia ar trebui să impoziteze averile, să combată corupția și să reducă cheltuielile pentru achiziția de armament. Dl Cohn-Bendit a dezbătut deja această chestiune într-o manieră foarte convingătoare. Prin urmare, nu voi mai menționa nimic cu privire la acest aspect și voi susține punctele de vedere pe care dumnealui le-a prezentat în cadrul discursului pe care l-a ținut.

Pot înțelege oamenii din Atena care ies în stradă și protestează. Însă nu pot înțelege violența. Sunt de acord cu toți cei care și-au exprimat solidaritatea față de victime, a căror suferință reprezintă cel mai regretabil aspect. Violența va conduce exact la opusul a ceea ce își doresc protestatarii și manifestanții de încredere. Trebuie să punem capăt violenței.

Nikolaos Salavrakos, în numele Grupului EFD. – (EL) Dle Președinte, vă mulțumesc foarte mult. Încercăm să facem cifrele să arate bine și se știe că, atunci când cifrele arată bine, oamenii au de suferit. Trebuie să ajungem la un echilibru; trebuie să echilibrăm cifrele și să menținem oamenii mulțumiți.

Din cauza acestui comportament neortodox, Grecia deplânge trei victime astăzi, decesul a trei angajați ca rezultat al unor proteste agresive ale altor angajați. La momentul actual, pe tot teritoriul Europei, criza economică provenită din cealaltă parte a Atlanticului și care tinde să se agraveze la noi, răspândește desconsiderație față de politică și politicieni.

În Grecia, oamenii simpli ai societății sunt foarte porniți împotriva politicienilor: parlamentul Greciei are 300 de membri și pot auzi societatea elenă scandând „spânzurați-i pe toți 300”. Acestea sunt vremuri disperate. Am citit despre aceleași lucruri și despre existența aceluiasi dispreț față de politică și în alte state membre ale Uniunii Europene; cu toții cunoaștem aceste aspecte, precum știm cu toții și că trebuie să menținem democrația.

Acestea fiind spuse, dat fiind faptul că nu mai am mult timp la dispoziție, ceea ce doresc să subliniez este că viitorii conducători vor trebui să acționeze mai rapid și în direcția unei soluții permanente pentru mai multe state. Grecia este unul dintre acestea; ea reprezintă vârful aisbergului. Cu toate acestea, mai sunt și alte state membre – atât în cadrul zonei euro, cât și în afara acesteia – care se confruntă cu probleme economice care se vor agrava în următoarele luni.

Președinte. – Dle Salavrakos, nu v-am întrerupt pentru că dvs. sunteți de origine elenă și opiniile dvs. sunt foarte importante pentru noi toți.

Barry Madlener (NI). – (NL) Dle Președinte, doresc să mă adresez în mod special dlui Verhofstadt, dlui Daul și dlui Schulz – dumnealui nu este prezent acum dar mă adresez grupului din care face parte, Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din cadrul Parlamentului European – deoarece dumnealor se fac parțial răspunzători pentru aceste probleme. Dumnealor afirmă că este nevoie de solidaritate. Vă reamintesc faptul că, timp de mulți ani, Grecia a fost cel mai mare beneficiar net al fondurilor europene. Prin urmare, Grecia a manevrat jocul, iar dvs. v-ați dorit atât mult să luați parte la acesta, dat fiind faptul că sunteți atât de eurofili și că vă doriți atât de mult extinderea europeană, încât ați încetat într-un totu să fiți critici, iar acum am rămas noi să ne descurcăm cu problemele.

Nu știu dacă vă amintiți că Spania – țara care se află următoarea la rând – a legalizat statutul a două milioane de imigranți ilegali în ultimii 15 ani. Cu toții ați considerat acest lucru minunat, însă Spania are o rată a șomajului de 20 % și se confruntă și ea cu probleme mari, la fel ca și Portugalia. Toate acestea sunt state cu guverne socialiste pe care le-ați susținut cu fonduri europene timp de mulți ani și care au dat totul peste cap din cauza faptului că au vrut să trăiască mai bine decât își permiteau. An după an ați privit aceste lucruri, an după an ați aprobat această situație și acum, noi, cetățenii, suntem nevoiți să plătim. Ar trebui să vă simțiți pe deplin vinovați.

Singura soluție – pe care nimeni nu a menționat-o aici – este de a fi duri cu Grecia. Grecia trebuie să reintroducă drahma deoarece apartenența sa la zona euro este nefundată. Dacă urmează Spania, va reintroduce peseta, la fel și Portugalia, va reintroduce escudo, și apoi vor putea concura din nou în vederea aderării. Această Europă nu funcționează bine, iar cetățenii nord europeni vor refuza în curând să mai plătească pentru greșelile voastre și pentru guvernele socialiste indolente ale acestor state. În concluzie, repet, Grecia, Spania și Portugalia – toate statele socialiste – au primit fonduri europene. Imigrația a ieșit de sub control în timp ce voi ați privit și nu ați luat nicio măsură.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Dle Președinte, vă mulțumesc. Doresc să aduc niște comentarii cu privire la ceea ce dl Salavrakos a afirmat mai devreme referitor la cei trei oameni, cei trei angajați care au fost uciși astăzi în Atena de către alți trei angajați. Aceste fapte nu au absolut nicio scuză. Aceste persoane au fost ucise de către asasini, de către criminali. Angajații au organizat astăzi în Atena un miting de pace masiv. Aceștia nu au ucis pe nimeni. Adevărații criminali au fost condamnați de către prim-ministrul Georgios Papandreou împreună cu toate partidele politice din cadrul Parlamentului cu puțin timp în urmă. Este o greșeală gravă și este periculos ca protestele pașnice să se confunde cu actele criminale precum cele săvârșite în Atena. Actele criminale sunt condamnate de toată lumea, acestea nu exprimă dorințele angajaților greci și nici convingerea tuturor conform căreia dacă ne unim ca națiune vom reuși să scoatem țara din criză.

Președinte. – Nu vreau să mă implic într-o discuție cu privire la această chestiune. Totuși, permiteți-mi să afirm că toți cei care suntem prezenți în această cameră – toți deputații în Parlamentul European, și sunt sigur că inclusiv președintele Comisiei și dl López Garrido în numele Consiliului – dorim să ne exprimăm încă o dată solidaritatea față de statul elen. Poporul elen este prietenul nostru și suntem conștienți de imensa responsabilitate care apasă pe umerii celor două părți implicate în conflictul din Grecia. Este o responsabilitate uriașă.

Doresc să vă spun tuturor că și eu am simțit, și chiar din ambele ipostaze, această responsabilitate. Am fost membru al unui sindicat și militant și m-am implicat cu adevărat timp de mulți ani. De asemenea, am fost conducătorul unui guvern și înțeleg situația dificilă cu care se confruntă Grecia astăzi. Cu toții dorim să exprimăm sentimente de solidaritate și de profundă compasiune în primul rând față de familiile și prietenii

victimelor. Este normal să vrem să facem asta și consider că ține de datoria noastră în calitate de deputați în Parlamentul European. Vă mulțumesc pentru dezbateră responsabilă de astăzi.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Ne confruntăm cu o situație dificilă. Cu siguranță există o lipsă de solidaritate a conducătorilor din cadrul Uniunii Europene – în special în cazul conducătorilor Germaniei – cu privire la situația Greciei. În primul rând, aceștia preiau controlul politic al țării, în timp ce obligă grecii să se întoarcă în timp cu câteva decenii din punct de vedere social. Acest fapt pune în discuție principiile cu privire la coeziunea socială și economică, la convergență, la solidaritate, pe care acești conducători le-au proclamat dintotdeauna, precum și așa-numitul model social european.

După cum o demonstrează și conflictele lucrătorilor și ale claselor muncitoare din Grecia, este inacceptabil să se solicite guvernului elen să își compromită drepturile fundamentale. Exact acest fapt le-a fost impus în schimbul unui împrumut cu o rată a dobânzii mai mare decât aceea a Fondului Monetar Internațional. Se pare că liderii zonei euro nu au nicio limită. Au avut de câștigat de pe urma slăbiciunii Greciei și acum își impun poziția imperială de dominație absolută asupra politicilor interne ale statului elen în schimbul unui împrumut de pe urma căruia vor avea și ei de câștigat din dobândă.

Această decizie trebuie schimbată în cadrul următorului summit. Conducătorii trebuie să opteze pentru o subvenție nerambursabilă din partea bugetului Uniunii, fie în mod excepțional, fie finanțată de viitoarele bugete ale Uniunii. Statele mai bogate din cadrul zonei euro trebuie să adopte odată pentru totdeauna principiul cu privire la coeziunea economică și socială.

PREZIDEAZĂ: DNA DURANT

Vicepreședintă

19. Europa 2020 - noua strategie europeană pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică (dezbateri)

Președintă. – Următorul punct pe ordinea de zi este reprezentat de declarația Consiliului și a Comisiei privind Europa 2020 – o nouă strategie pentru locuri de muncă și creștere economică.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dnă președintă, sunt încântat să abordez o temă care este de maximă importanță pentru Consiliu și pentru Președinția spaniolă, și anume strategia Europa 2020 pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă de calitate.

După cum s-a spus deja, ieșim din cea mai rea criză economică de după anii 1930, și trebuie să facem tot ceea ce ne stă în putință pentru a garanta redresarea pe care începem să o vedem în Uniunea Europeană, conform previziunilor prezentate astăzi de către Comisie, iar în același timp trebuie să diminuăm consecințele sociale ale crizei.

Totuși, la fel ca și această activitate pe termen scurt, care este înfăptuită de către statele membre și de instituțiile europene, trebuie să privim dincolo de acest deceniu și să asigurăm durabilitatea modelului nostru social, a modelului social european. Aceasta este dubla provocare pe care o conține strategia Europa 2020.

Este vorba de a nu ne întoarce la criza care încă nu s-a terminat complet și mai presus de toate este vorba de a face acest lucru prin stabilirea unei strategii de creștere economică, a unui model de creștere economică adaptat la noile timpuri. Trebuie să fie, de asemenea, o strategie de creștere economică fezabilă și realizabilă, care reprezintă angajamentul politic și economic majoritar al Uniunii Europene pentru următorii ani.

După cum știți foarte bine, discuțiile privind strategia Europa 2020 au început la 11 februarie în rândul șefilor de stat și de guvern într-un cadru informal. Strategia a fost apoi discutată în cadrul Consiliului European din martie, și a fost de asemenea discutată în multe din formațiunile Consiliului prezidate de guvernul spaniol în timpul acestei perioade de șase luni.

În martie, Consiliul European a dat undă verde lansării strategiei Europa 2020, care va avea loc în mod definitiv la Consiliul European din iunie, și a stabilit elementele, structura și chiar și foaia de parcurs pentru dezvoltarea viitoare a strategiei.

Strategia se va axa pe problemele cheie ale Europei: cunoaștere și inovare, economia durabilă pe care o solicita Parlamentul European, un nivel ridicat al ocupării forței de muncă și integrare socială.

Dintre aceste cinci ținte cheie, cele care au fost cuantificate sunt ocuparea forței de muncă: 75 % pentru bărbați și femei, investind 3 % din PIB în cercetare și dezvoltare, precum și „țintele 20/20/20” pentru combaterea schimbărilor climatice. Ținta de reducere a ratei abandonului școlar și de sporire a proporției populației cu studii superioare nu a fost încă cuantificată, și nici nu a fost definită pentru promovarea integrării sociale și în particular pentru reducerea sărăciei.

Toate acestea se bazează pe comunicarea adoptată de către Comisie, care a reprezentat un factor hotărâtor pentru decizia ulterioară și pentru concluziile adoptate în cadrul Consiliului European din martie.

În primul rând, structura strategiei Europa 2020 cuprinde câteva orientări integrate. Comisia tocmai și-a prezentat propunerea privind îndreptarea atenției asupra acestor orientări integrate - Președinția spaniolă s-a angajat să fie activă în toate domeniile de acțiune relevante ale Consiliului, astfel încât Consiliul Afaceri Economice și Financiare și Consiliul Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori să poată informa Consiliul European în iunie - și de asemenea orientările referitoare la ocuparea forței de muncă, care necesită avizul Parlamentului European.

În al doilea rând, avem țintele principale la care am făcut referire mai devreme.

În al treilea rând, există un element nou în noua strategie: obiectivele naționale. Fiecare stat membru trebuie să-și definească propriile ținte, însă acestea trebuie integrate în mod firesc în țintele europene și trebuie susținute de către Comisie și Consiliu.

În al patrulea rând, s-a vorbit și despre ceea ce este descris ca „blocajele” care dau formă creșterii la nivel național. Există, de asemenea, și un element nou în legătură cu Strategia de la Lisabona: Președinția spaniolă se va concentra mai întâi de toate asupra acelor blocaje care afectează piața internă.

În al cincilea rând, există „inițiativele emblematică” care sunt în curs de elaborare de către Comisie. Dorim ca primele dintre ele să fie realizate în timpul Președinției spaniole: agenda digitală, care va fi abordată în cadrul Consiliului Transport, Telecomunicații și Energie în luna mai, după o comunicare pe care Comisia a afirmat că o va publica la 18 mai.

Pentru a încheia, dnă președintă, aș dori să mai precizez că vor avea loc dezbateri specifice privind noua strategie în cadrul unora dintre formațiunile Consiliului, și că, în măsura în care este posibil, dorim ca aceste dezbateri să fie publice, de exemplu următoarea în cadrul Consiliului Educație, Tineret și Cultură de săptămâna viitoare.

Aș dori să subliniez faptul că activitatea nu va fi, bineînțeles, finalizată în luna iunie. Acest lucru va avea loc atunci când va fi lansată strategia Europa 2020, însă activitatea nu va fi finalizată în momentul respectiv. Ea va trebui să fie pusă în aplicare prin programele naționale de reformă.

În cele din urmă, aș dori să declar că din punct de vedere al „guvernării” strategiei, Consiliul European va juca un rol important. (Acesta a jucat un rol important de la început, și este vorba de o idee care a fost susținută în mod repetat atât de Președinția spaniolă, cât și de președintele Consiliului European, dl Van Rompuy, care a jucat în acest sens un rol foarte special.) Consiliul European va juca un rol foarte important și va întreprinde o sarcină foarte importantă în dezvoltarea și ghidarea acestei strategii, alături de Comisia Europeană. Acestea vor fi cele două instituții cheie în vederea punerii în aplicare a acestei strategii, care deține deja instrumente specifice pe care cu toții dorim să le folosim.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – Dnă președintă, Europei i-a fost prezentată o alegere rigidă. Am putea adopta o abordare de tipul pauperizarea vecinului față de criza economică și financiară, o atitudine să se salveze cine poate care ar risca tot ceea ce am realizat în ultimii 60 de ani. Sau am putea spori cooperarea europeană într-un mod efectiv, folosind toate instrumentele aflate la dispoziția noastră.

Evenimentele din ultimele luni – volatilitatea continuă a pieței, nevoia de alte reforme ale pieței financiare și nevoia de o consolidare hotărâtă a finanțelor publice – au făcut doar să sporească claritatea acestei alegeri. Trebuie să subliniem mai mult ca oricând importanța dimensiunii europene și avem posibilitatea să facem exact acest lucru cu obiectivele strategiei Europa 2020.

Am fost invitat să vă vorbesc acum despre Europa 2020, însă privind izolat la acest pachet de măsuri pentru o creștere inteligentă, durabilă și cuprinzătoare nu are niciun sens, deoarece una dintre principalele concluzii pe care le putem trage din criza pe care o trăim este că trebuie să lucrăm împreună la toate nivelurile și pe toate planurile, să umplem golurile din cadrul de reglementare și supraveghere a piețelor financiare, să

refacem stabilitatea macroeconomică și finanțele publice sănătoase, să lansăm reformele structurale care pot ghida Europa pe o cale a creșterii durabile și a creării de locuri de muncă.

Toate aceste trei *aspecte* sunt în egală măsură importante – trebuie să facem să fie bine în toate cele trei situații dacă urmează să ne îndeplinim obiectivele. Prin urmare, toate acestea solicită o abordare holistică, reforme ale pieței financiare, o guvernare economică consolidată, Europa 2020 pentru o creștere durabilă, cuprinzătoare, inteligentă și reforme globale de primă importanță prin intermediul G20, deoarece multe din aceste chestiuni au dimensiuni externe. Trebuie să ne folosim de toate pârghiile pe care le avem la dispoziție într-un mod inteligent, recunoscând că fiecare dintre acestea are un impact asupra celorlalte. Permiteți-mi să prezint pe scurt cele mai multe dintre chestiuni. Nu mă voi întoarce la chestiunile financiare pe care tocmai le-am menționat în declarația precedentă, însă permiteți-mi să menționez G20 cu care să încep.

G20 a fost implicat în mod decisiv în abordarea crizei economico-financiare, îmbunătățind guvernarea la un nivel mai global. Uniunea Europeană își poate atribui o mare parte din meritul de a da un impuls grupului G20 și de a-l alimenta cu idei. Comisia a avut o contribuție deosebită la acest fapt, garantând că interesele tuturor celor 27 de state membre sunt reflectate în mod adecvat în activitatea noastră. Vom munci din greu pentru a asigura că Uniunea Europeană își menține calitatea de lider la summitul de la Toronto din iunie și la cel de la Seul din noiembrie.

Un obiectiv principal va fi obținerea unui mesaj clar din partea G20 privind o strategie de ieșire din criză pentru a susține redresarea – una în care toate economiile majore să-și joace rolul. Trebuie să abordăm global unele dintre dezechilibrele care au stat la originea crizei. Ar trebui, de asemenea, să ne asigurăm că povara reechilibrării creșterii globale este împărtășită de toți membrii G20. Sporirea sensibilizării cu privire la strategia noastră pentru Europa 2020 și coordonarea economică îmbunătățită în UE în general, iar în zona euro în special, va fi importantă în acest context. Este important ca Europa să prezinte o abordare coordonată grupului G20.

Alt obiectiv va fi continuarea reformei pieței financiare. Trebuie să menținem presiunea asupra partenerilor noștri internaționali pentru a realiza punerea în aplicare oportună și consistentă a angajamentelor G20 existente prin asigurarea unor condiții de egalitate.

Pe lângă acestea, a venit momentul ca G20 să transmită un semnal puternic cu privire la modul în care poate contribui sectorul financiar la finanțarea restaurării băncilor. Trebuie să urmărim o abordare coordonată și puternică. O înțelegere globală privind taxele bancare de stabilitate, legate de măsuri concrete de soluționare, ar transmite un semnal puternic. Astfel cum a sugerat recent FMI, aceasta ar putea fi completată de un impozit privind activitățile sau profiturile financiare. Va fi o dezbatere extrem de dificilă. De la lucrările pregătitoare aflate în curs de desfășurare împreună cu partenerii din G20, trebuie să vă povestesc faptul că există multe voci care se opun acestei idei; cu toate acestea, sunt de părere că trebuie să o urmărim. Mesajul Uniunii Europene va fi cu siguranță cel mai puternic dacă vom exprima o poziție unitară și dacă putem spune că Uniunea Europeană și-a făcut deja tema.

De aceea, înainte de Toronto, trebuie să avem ca obiectiv ajungerea la un acord privind dosarele principale de reglementare a serviciilor financiare, pe care le-am menționat mai devreme în această după-amiază. Acest lucru va solicita flexibilitate și pragmatism creativ atât din partea acestui Parlament, cât și a Consiliului.

Acest fapt mă duce la nucleul Europei 2020 – plasat acum în contextul său corect ca parte a abordării holistice despre care am vorbit la început. După cum știți, elementele principale ale strategiei Europa 2020 au fost adoptate de către șefii de stat și de guvern în luna martie. Am avut mai multe ocazii de a le dezbate în acest Parlament. Chiar și înainte să facem o propunere, Comisia v-a consultat cu privire la acest fapt. Acum trebuie să elaborăm strategia în mod detaliat; nevoia urgentă de acțiune este clară pentru toată lumea. Mai mult ca oricând, astfel cum s-a subliniat în câteva din declarațiile făcute în dezbaterile precedente, una dintre concluziile acestei crize financiare și a problemelor zonei euro este nevoia de a continua reforma structurală într-un mod coordonat și hotărât.

O mai bună coordonare a politicilor noastre economice reprezintă elementul central al strategiei Europa 2020. Chiar și înainte de această criză elenă sugeram și propuneam o coordonare sporită a politicilor economice. Acest lucru este în mod clar necesar pentru a evita crize viitoare. Este esențial, dacă dorim să ieșim din această criză cu succes, să restaurăm creșterea, să transpunem această creștere în mai multe locuri de muncă și mai bune, și să asigurăm în cele din urmă un viitor durabil și cuprinzător pentru Europa.

Cele cinci ținte propuse de Comisie sunt acum în mare măsură consensuale; ratele numerice au fost deja stabilite în ceea ce privește țintele privind ocuparea forței de muncă, cercetarea și dezvoltarea și lupta împotriva schimbărilor climatice.

Se va cădea de acord asupra țintei numerice pentru obiectivul educațional – reducerea ratelor abandonului școlar și creșterea proporției persoanelor care vor absolvi instituții de învățământ terțiar sau echivalente – în Consiliul European din iunie 2010, ținând cont de propunerea Comisiei.

Sunt de asemenea puternic angajat în obținerea unei ținte numerice cu privire la combaterea sărăciei și a excluziunii sociale. Pur și simplu, nu putem accepta scandalul continuu referitor la cei 80 de milioane de oameni care se află în pericol de pauperizare în cadrul Uniunii Europene. Activitatea cu privire la această chestiune continuă să se desfășoare în Consiliu, iar eu voi face tot ceea ce îmi stă în putință pentru a convinge statele membre de importanța acestei ținte, cunoscând faptul că acest Parlament ne împărtășește hotărârea.

Europa 2020 trebuie să fie un program echilibrat. Bineînțeles, nu poate exista echitate socială fără o piață competitivă, însă nici nu suntem dispuși să acceptăm o Europă a eficienței economice fără obiectivitate.

Țintele naționale vor permite o monitorizare mai bună și mai eficientă a progresului înregistrat de statele membre, pentru a asigura că vom realiza obiectivele stabilite la nivelul UE. Statele membre sunt în curs de stabilire a acestor ținte naționale, în cooperare cu Comisia. Sper să se ajungă la un acord asupra țăntelor în cadrul Consiliului European din iunie, astfel încât punerea în aplicare să poată începe imediat după aceea.

Comisia a emis săptămâna trecută o propunere privind orientările integrate. Acestea reflectă prioritățile strategiei Europa 2020. Numărul orientărilor este mai limitat decât data trecută – acum avem 10 față de 24 – fapt care va încuraja dreptul de proprietate asupra instrumentului al diferiților actori. Cred că aceasta înseamnă progres.

Consiliul European din iunie ar trebui să acorde sprijin politic principiilor care stau la baza acestor orientări integrate, însă ele vor fi, bineînțeles, adoptate după ce vor fi discutate cu dvs. – Parlamentul European – ceea ce sper că se va întâmpla cât mai curând posibil.

Strategia Europa 2020 nu doar inspiră o listă de obiective, nu este doar o viziune – este un program de reformă. Vor fi luate măsuri la nivel european, însă la fel de important este faptul că va trebui să se întreprindă reforme în fiecare dintre cele 27 de state membre ale noastre, respectând pe deplin principiul subsidiarității. Vom clarifica ceea ce trebuie făcut pe plan european și ceea ce este necesar pe plan național. Punerea în aplicare va fi crucială, astfel cum a precizat distinsul reprezentant al Consiliului, dl López Garrido, iar la nivelul statelor membre există acum o sensibilizare mai puternică a nevoii de consolidare a guvernării europene. Sper ca statele membre să fi învățat cu ajutorul unora dintre deficiențele Strategiei de la Lisabona unde, de fapt, multe, dacă nu toate, dintre obiective au fost bune și au urmat direcția corectă, dar nu a existat, să fim sinceri, suficient simț de proprietate și suficientă tărie în punerea în aplicare a programelor. De aceea, trebuie să închidem acest deficit de punere în aplicare care a fost predominant în cadrul Strategiei de la Lisabona. În acest sens, aveți un rol crucial de jucat în asigurarea aplicării cu succes a strategiei Europa 2020.

Dvs., Parlamentul European – dincolo de rolul dvs. de organ legislativ – puteți de asemenea mobiliza într-un mod foarte eficient cetățenii și de asemenea – de ce nu? – parlamentele naționale. Ceea ce este în mod decisiv important este felul relațiilor, dacă vă pot spune acest lucru, pe care Parlamentul European le stabilește cu parlamentele naționale. Astfel încât să fim siguri că aceste reforme nu sunt văzute doar ca reformele pe care le întreprind „ei” la Bruxelles, sau uneori la Strasbourg, dar ca reforme pe care le realizăm la toate nivelurile în cadrul societății europene. Simțul urgenței, nevoia de reforme trebuie împărtășite de toți actorii socioeconomiici și politici principali; la toate nivelurile guvernamentale, dar și de către partenerii sociali. Cred că este foarte important și salut toate comunicările făcute de prim-ministrul Zapatero cu privire la nevoia de implicare a acestor parteneri sociali. Trebuie să garantăm apoi o guvernare mai puternică, pluralistă, îmbinând toate instrumentele noastre de coordonare: raportare și evaluare privind Europa 2020 și Pactul de stabilitate și de creștere, efectuate simultan, pentru a reuni mijloacele și scopurile; date din partea Comitetului european pentru riscuri sistemice pentru garantarea globală a stabilității financiare; reforme structurale; măsuri de sporire a competitivității; dezvoltări macroeconomice – toate îmbinându-se pentru a ne scoate din criză și a ne îndruma cu hotărâre pe calea spre o creștere inteligentă, durabilă și cuprinzătoare.

Dacă vrem să fim serioși cu privire la guvernarea economică, aceasta este singura cale pentru a o face. Nu putem vorbi de o guvernare economică serioasă la nivel european și nici nu putem separa macroeconomia de microeconomie, ori chestiunile interne de cele externe.

Prin urmare, avem nevoie de statele membre și de instituțiile europene pentru a privi aceste chestiuni printr-o abordare holistică și îmbinarea tuturor acestor instrumente – aceasta este singura cale de a insufla de asemenea o anumită încredere în strategia noastră.

Am vorbit despre o alegere rigidă la începutul acestui discurs, iar Comisia știe pe ce căi dorește să meargă. Am încredere că acest Parlament împărtășește alegerea respectivă – o alegere a determinării, o alegere pentru Europa – și contez pe informațiile dvs., în timp ce ne continuăm activitatea.

Corien Wortmann-Kool, în numele Grupului PPE. – (NL) Dnă președintă, dle președinte Barroso, dle López Garrido, această dezbatere cu privire la strategia UE 2020 a fost în mod corect precedată de o dezbatere privind criza în zona euro, iar chestiunea crucială în fiecare dezbatere este modul de consolidare a guvernării europene. Vorbiți despre coordonarea politicii economice, însă o problemă majoră este că toate acestea au fost interpretate prea mult ca o competiție generală, iar statele membre nu au luat în seamă acordurile. Acest lucru chiar nu mai poate continua. Acest fapt atacă Pactul de stabilitate și de creștere, și este de asemenea principala lecție de învățat din Strategia de la Lisabona. Astfel, lucrurile trebuie făcute în mod diferit în cazul strategiei UE 2020.

Grupul nostru, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), se așteaptă să vadă un angajament ambițios al Comisiei față de guvernarea economică europeană înaintea acestei strategii 2020. În luna iunie ne așteptăm ca Consiliul să ia decizii ferme și să se angajeze de asemenea să realizeze obiective ambițioase pentru statele membre, precum și o guvernare europeană sănătoasă. Parlamentul vă va invita să procedați astfel dacă va fi nevoie. Planurile bugetare pentru anul următor trebuie să corespundă cu această strategie 2020, iar în privința altor puncte acest Parlament își va juca, de asemenea, rolul instituțional întocmai, în interesul creșterii economice durabile și al asigurării de locuri de muncă pentru cetățenii noștri.

Dnă președintă, turbulențele din zona euro dovedesc în continuare importanța unor finanțe publice sănătoase din punct de vedere al stabilității euro, al stabilității financiare și economice și al împiedicării noastre de a transmite poveri asupra generațiilor viitoare, a copiilor noștri. Reformarea finanțelor publice este o condiție preliminară importantă pentru o strategie UE 2020 de succes și, prin urmare, pentru restaurarea competitivității noastre. De aceea, este atât de important pentru dvs. să prezentați propuneri săptămâna viitoare de consolidare a Pactului de stabilitate și de creștere, dl comisar Rehn. Este crucial să consolidăm efectul său preventiv și să amplasăm finanțele publice durabile pe un fundament mai sănătos în statele membre. În consecință, în numele Grupului nostru, v-aș încuraja să preluați responsabilitatea care vă revine în calitate de Comisie și să veniți cu planuri ambițioase. Puteți conta pe sprijinul nostru.

Noi, Parlamentul, trebuie să vedem cum putem invita – împreună cu dvs. – Consiliul să fie totuși de acord cu consolidarea Pactului de stabilitate și creștere. Merită salutat faptul că Consiliul a instituit un grup operativ. Sper, totuși, că Consiliul își va da acordul până la sfârșitul anului cu privire la propunerile Comisiei Europene.

Trebuie să folosim pe deplin oportunitățile oferite de Tratatul de la Lisabona în scopul consolidării guvernării europene pe termen scurt. Nu mai este timp de pierdut.

Pervenche Berès, în numele Grupului S&D. – (FR) Dnă președintă, dle președinte al Comisiei, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, legătura dintre cele două debateri pe care tocmai le-am avut este coerentă din punct de vedere intelectual. Înseamnă această legătură într-adevăr ceva în realitate? Avem unele îndoieli în cadrul Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, deoarece nu vedem nicio coerență între textul, astfel cum a fost prezentat de către Comisie, și un parteneriat strategic pe care doriți să-l instituți în luna iulie, fără ca Parlamentul să fi avut ocazia de a emite un aviz explicit cu privire la orientările privind ocuparea forței de muncă.

Cum se poate gândi cineva că ne-am angaja pentru următorii 10 ani? În primul rând, fără a face bilanțul referitor la cum s-a dovedit a fi strategia de la Lisabona, ne spuneți „Totul s-a schimbat: nu mai avem 27 de orientări; acum avem 10!” Este însă aceasta o schimbare, dle Barroso?

Coerența se referă la gândirea că, dacă dorim ca strategia 2020 să fie un succes, trebuie să începem de unde ne aflăm înainte să privim spre unde ne îndreptăm. Trebuie de asemenea să privim spre unde vrem să mergem. Adevărul este că astăzi ne aflăm în mijlocul celei mai grave crize pe care a trăit-o Uniunea Europeană în ansamblu de la întemeierea acesteia; nu au existat altele mai grave ca aceasta. Nu putem ignora acest fapt. Nu putem porni pe calea unei strategii pentru a ieși din criză, întrucât acest lucru ar însemna să le cerem autorităților publice să își neglijeze responsabilitățile economice pentru a da frâu liber pieței.

Nu putem lua în considerare acea strategie fără a ne folosi de instrumentele pe care le avem la dispoziție. După cum bine știți, dle Barroso, nu suntem chiar atât de bogați. Avem un instrument care este numit Pactul de stabilitate și de creștere; avem alt instrument care se numește perspectiva financiară. Dacă acestea nu sunt conectate în mod clar, nu vom ajunge nicăieri.

În plus, când privim spre punctul de plecare, avem unele preocupări. În primul rând, noi, cei din Grupul S&D solicităm, fiind o chestiune urgentă, ca statele membre să nu mai fie obiectul speculațiilor pe piețe. Acest fapt nu se referă la Grecia sau la oricare alt stat membru. Acest lucru se referă la efectul domino și la lipsa de restricții în ceea ce privește speculațiile.

De aceea, propunem introducerea unui mecanism de stabilitate financiară prin care să protejăm statele membre față de o astfel de speculație, astfel încât să poată să facă ceea ce au de făcut, adică să se întoarcă pe drumul redresării și prin aceasta să protejeze modelul social. Deoarece toată lumea știe că toți au spus în timpul acestei crize că sistemul nostru social este lucrul nostru cel mai de preț în ceea ce privește globalizarea.

Dacă strategia 2020 a dvs. rezultă într-o consolidare bugetară care distruge complet acest model social, Europa va fi cea care va pierde pe viitor în competiția la nivel internațional. Prin urmare, aceasta își va pierde capacitatea de a impune cu tărie acest model pe care îl întruchipăm, și urmarea este că ne vom fi pierdut locul față de alte continente, cu excepția cazului în care îl lăsăm doar pe mâna forțelor economiei de piață. Aceasta nu este viziunea noastră despre viitor.

Lena Ek, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, știm de multe luni că Grecia se află într-o poziție foarte dificilă. Știm că euro se depreciază la o viteză rapidă în fața noastră și că spreadurile de credit ale guvernului cresc. Nimeni nu mai poate avea îndoieli asupra faptului că Europa se află într-o criză serioasă, tocmai când credeam că ne-am pus iarăși pe picioare.

Trebuie să tratăm în mod serios problemele legate de competitivitate, de productivitate și de creștere economică durabilă, însă liderii Europei încă se ceartă în legătură cu măsurile care trebuie luate. Acum nu este momentul. Avem nevoie de acțiuni reale și avem nevoie de ele acum. De moment ce este clar că presiunea exercitată de colegi în Consiliu nu funcționează, avem nevoie de ținte cu caracter obligatoriu și de noi mijloace transparente pentru a examina în mod minuțios rapoartele referitoare la fiecare stat membru. Trebuie să existe un respect fundamental față de Pactul de stabilitate și de creștere și avem nevoie de cifre certe și veridice, pe care să ne putem întemeia deciziile.

Pentru a pune și mai multă presiune asupra guvernelor, fondurile structurale și alte sprijine europene trebuie legate de capacitatea guvernelor de a ne furniza cifrele corecte. Permiteți-mi să fac o comparație. Atunci când un agricultor mic face greșeli pe jumătate de hectar, acesta pierde sprijinul pentru tot ceea ce face de ani de zile. Aceasta este comparația pe care trebuie să o facem. De aceea, suntem atât de duri în ceea ce privește guvernarea în cadrul rezoluțiilor parlamentare.

Este aproape jenant că Comisia nu prezintă propunerile pe care le discutăm de ani de zile. Crearea unei platforme pentru o creștere viitoare, agenda politică strategică trebuie inclusă în strategia UE 2020. Permiteți-mi să vă dau câteva exemple. Am negociat planul de redresare economică. O mare parte nu este aplicată. Parlamentul a solicitat să aibă un plan B, deci este inclus în rezultate, însă planul B încă nu a fost pus în aplicare. Ne-am decis asupra unui plan strategic european privind tehnologiile energetice, o nouă tehnologie energetică. Încă nu deținem 50 % din finanțarea pentru planul strategic european privind tehnologiile energetice, un adevărat instrument strategic. Mijlocul cel mai rentabil de reducere a gazelor cu efect de seră îl reprezintă continuarea unei strategii pentru eficiență energetică. Prin urmare, invit Comisia și statele membre să plaseze eficiența energetică pe o poziție de frunte a agendei în vigoare.

Legislația existentă trebuie intensificată deoarece nu este suficientă. Avem nevoie de planul de acțiune privind eficiența energetică, promis de atâta timp. Avem nevoie de energie în infrastructură, este nevoie de energia echivalentă cu trenurile rapide, de super rețele și de rețele inteligente de tehnologie avansată, și avem banii pentru aceasta.

Trebuie să asigurăm inovația tehnică și trebuie să încurajăm de asemenea și să prezentăm o strategie de combatere a excluziunii sociale și incluziunea genurilor. În lumina crizei actuale, Comisia trebuie să facă față responsabilității sale și să termine ceea ce am început împreună. Consiliul trebuie să fie mai îndrăzneț și să oprească neînțelegerile. Vom prezenta o rezoluție îndrăznească cu privire la al doilea pas al strategiei 2020.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, prezentarea acestui program Europa 2020 ca o mare strategie de a ne conduce mai departe pe calea de ieșire din criză

este mai degrabă la limita provocării politice. Trebuie doar să privim către politica precedentă cu privire la reglementarea piețelor financiare pentru a vedea – dacă suntem rezonabil de cinstiți – că de luni de zile – de fapt de ani – am promis că vom reglementa aceste piețe care s-au sălbăticit, însă până acum am reușit doar să facem doar puțin progres. În ceea ce privește Grecia, suntem obligați acum să privim în oglindă.

Putem vedea la criza din Grecia că ceea ce s-a întâmplat până acum este complet inadecvat. Cetățenii noștri ne-au auzit declarând că salvăm băncile. Au strâns din dinți și au acceptat. Acum plătesc prețul. Finanțele publice sunt deja supraîmpovărate de aceste măsuri. Acum salvăm Grecia, și trebuie să o facem, nu există nicio îndoială asupra acestui fapt. Va fi încă o provocare pentru finanțele publice din multe țări ale Uniunii Europene.

Băncile au contul creditor și sunt aplaudate de îndată ce se află că participă într-o mică măsură în mod voluntar la situația din Grecia. Dle Barroso, în Uniunea Europeană, o piață căreia îi aparțin 27 de state, nu avem nicio altă alternativă decât de a veni de fapt cu un impozit pe tranzacțiile financiare sau cu alt instrument care va reduce setea speculanților de a face profit în acest domeniu. Avem realmente nevoie de un instrument cu care să putem, într-un mod cu adevărat cinstit, să-i facem pe cei care profită de pe urma acestei crize și care speculează împotriva monedei unice să contribuie la ceea ce trebuie să finanțăm acum. În ceea ce privește finanțele publice, nu putem continua în felul în care am început.

În documentul pe care l-ați prezentat încă nu pot vedea o viziune a ceea ce se va întâmpla acum. Indicația că acest lucru trebuie reglementat la nivel global îmi este cunoscută de la dezbaterile privind clima. În ceea ce privește, nu am înregistrat progrese de mulți ani.

Pentru mine, clima reprezintă a doua mare problemă. În niciun caz, nu am ieșit nici din cea criză, însă ne afundăm din ce în ce mai mult în ea, deoarece nu am reușit să luăm măsuri adecvate. De fapt, mi se pare deplorabil că astăzi, cu puțin înaintea acestei dezbateri, a devenit clar faptul că Connie Hedegaard lucrează din greu în cadrul Comisiei în încercarea de a obține punerea în aplicare a țintei minime pentru Uniunea Europeană. Dacă privim spre situația actuală, este demult timpul să ne fi mărit țintele la 30 %. Dacă nu mărim această țintă, atunci putem uita, de exemplu, de faimosul nostru comerț european cu emisii. Dacă CO₂ nu are un preț adecvat deoarece țintele noastre sunt prea slabe, atunci am avut degeaba ani de-a rândul dezbateri aprinse, însă încă ne aflăm departe de realizarea țintei pe care ne-am propus-o. Referitor la transformarea economiei europene pentru a o face mai durabilă – cum este indicat în titlurile programului Comisiei – toți ar spune că doresc să participe. Totuși, dle Barroso, cu privire la acest program, Comisia dvs. încă nu a precizat cum vor fi atinse țintele în economia europeană. Ce instrumente și ce programe de stimulare vor fi folosite în acest sens?

Dna Ek a menționat câteva teme specifice. Mai sunt multe de făcut la acest program. Pe baza a ceea ce avem acum la îndemână, Parlamentul European nu poate încă spune, din punctul meu de vedere, că după Lisabona aceasta este acum o strategie de succes. Această Europa 2020 a fost formulată, ca să zicem, în așa fel încât să ne ducă din eșecul Strategiei de la Lisabona spre următorul eșec.

Michał Tomasz Kamiński, în numele Grupului ECR. – (PL) Dnă președintă, cred că dl Barroso are astăzi într-adevăr un rol foarte dificil. Este unul dintre posturile din Uniunea Europeană cu cele mai grele cerințe pe care trebuie să le îndeplinească. Trebuie să-și împartă timpul între purtarea de discuții cu stânga și cu dreapta – cu oameni care au cele mai bune răspunsuri la cele mai dificile probleme. Dl Barroso trebuie să facă manevre cu îndemânare printre aceste propuneri. Cred că cea mai bună dintre ele este strategia 2020, care a fost propusă de Comisie. Sunt surprins de propunerile care au fost făcute în acest Parlament conform cărora calea spre repararea prezentei situații, foarte dificile, este de a ne repeta greșelile.

Aș dori să spun că am petrecut 18 ani din viață într-o țară care se numea Republica Populară Polonă, în care exista un Minister al Comerțului Intern și unde rafturile din magazine erau goale. Exista un Minister al Comerțului Intern, dar nu exista comerț intern. Astăzi, și de 20 de ani, pentru care îi mulțumesc lui Dumnezeu, nu avem un Minister al Comerțului Intern în Polonia, dar avem comerț intern.

Aș dori să afirm că remediul crizei actuale nu este cu siguranță o reglementare și mai mare, nici impozite mai mari sau mai multe intervenții. Nu sunt, desigur, un fanatic al pieței libere. Cred că rolul statului este de a corecta mecanismele pieței, însă acest lucru ar trebui făcut foarte atent. Dacă dorim să vorbim onest despre dezvoltarea în Europa, să ne amintim cum am votat asupra directivei privind serviciile în timpul ultimei legislaturi parlamentare. Să ne amintim ce i s-a întâmplat directivei privind serviciile în acest Parlament. Deoarece în lipsa liberei circulații a persoanelor, serviciilor și capitalului, Europa nu va fi capabilă să concureze eficient cu celelalte continente ale lumii.

Auzim astăzi, aici, că nu putem concura cu alte regiuni de integrare politică și economică, însă cu siguranță suntem noi cei care îi forțază pe antreprenorii continentului nostru să meargă în altă parte prin reglementări excesive și prin plasarea unor poveri excesive asupra întreprinderilor. De aceea, haideți să ne întrebăm ce am putea face în plus pentru a sprijini strategia 2020, deoarece nu există alta, și, bineînțeles, trebuie să ieșim din criză.

Nu există nicio îndoială asupra faptului că trebuie să ajutăm Grecia. Pentru noi, polonezii, pe care îi reprezintă aici, cuvântul „solidaritate” are o mare semnificație. Trebuie, de aceea, să ne arătăm astăzi solidaritatea față de Grecia. Doresc să subliniez din nou faptul că trebuie să facem tot posibilul pentru Europa pentru ca aceasta să se redreseze în urma crizei economice, deoarece nu este doar o problemă cu care se confruntă milioane de familii, dar este de asemenea o chestiune de încredere în viitor. Am încredere în viitorul Europei, cred în succesul nostru.

Gabriele Zimmer, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dnă președintă, dacă stau să compar dezbaterile privind ultimul punct de pe ordinea de zi cu dezbaterile actuală, atunci vorbim cu siguranță despre două lumi paralele. Pe de o parte, avem o Uniune Europeană în care state precum Grecia, Italia, Spania și Portugalia se află într-o criză profundă, iar alte state precum Germania și Franța iau poziții de blocare, în timp ce pe de altă parte avem o Uniune Europeană pentru care a fost elaborată o strategie care nu răspunde în niciun fel acestor provocări.

Cu ajutorul acestei strategii nu am definit nicio nouă direcție pentru dezvoltarea Uniunii Europene, nici nu am furnizat răspunsuri la întrebările referitoare la instrumentele care nu funcționează. În mod similar, nu am făcut nicio încercare de a clarifica distribuția competențelor între statele membre și Uniunea Europeană sau relația dintre zona euro și țările din Uniunea Europeană care nu fac parte din zona euro. Nu am inclus niciuna din chestiunile care au apărut în ultimii ani în legătură cu Strategia de la Lisabona și nu am oferit niciun fel de răspunsuri care privesc spre viitor. Nu am furnizat nicio clarificare cu privire la dezvoltarea viitoare a Uniunii Europene. Acest fapt a dat, bineînțeles, naștere la mare parte din dezacordul pe care îl putem simți acum.

În ceea ce privește discuția privind guvernarea economică europeană și, de asemenea, și fondul monetar european, nu ne putem comporta pur și simplu ca și cum este posibil să continuăm cu această strategie în acest mod. Înainte să discutăm despre punerea în aplicare a strategiei Europa 2020, avem nevoie urgentă să suspendăm strategia și să ne acordăm mai mult timp pentru procesul de luare a deciziilor și trebuie să realizăm o analiză a provocărilor reale cu care ne confruntăm. Acționând astfel, trebuie să implicăm societatea civilă, și, mai presus de toate, Parlamentul într-o măsură considerabil mai mare decât a fost cazul în trecut. Altfel, ne vom îndrepta către dezastru cu ochii larg deschiși!

Godfrey Bloom, în numele Grupului EFD. – Dnă președintă, este păcat că dl Barroso a dispărut din sală. Simt că ar fi învățat atâtea de la mine în această seară!

V-aș sfătui pe toți să nu vă faceți prea mari griji față de UE în 2020, deoarece îmi imaginez mai degrabă că nu va mai fi aici! O va lua pe aceeași cale ca Uniunea Sovietică, căreia îi seamănă într-atât, și pentru aceleași motive: este centralizată; este coruptă; este nedemocratică și incompetentă; este condusă de o alianță laică a marilor întreprinderi și a birocratilor bogătași; este patronată de o agendă ecofascistă provenită dintr-o platformă de știință deșeu pervertită denumită drept „schimbare climatică”.

Oricând primesc ocazia unui referendum, popoarele Europei îl resping. Britanicilor nu le-a fost dată, bineînțeles, ocazia de a-și spune părerea grație înșelătoriei singurelor trei partide care au acces la dezbaterile televizate din țara mea, ajutate și instigate de un emițător de stat corupt de UE, cunoscut drept BBC.

UE se prăbușește deja. Scenele de astăzi din Grecia se vor răspândi prin celelalte țări mediteraneene mai devreme decât ne putem imagina, și vor ajunge în cele din urmă țări din nordul Europei, care sunt lăsate să plătească factura. Copiii și strănepoții noștri ne vor blestema, deoarece rămân să adune fărâmele acestui măcel complet evitabil!

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dnă președintă, creșterea inteligentă, durabilă, acționismul, reformele, guvernarea economică – multe cuvinte frumoase și țeluri înalte. Am totuși câteva întrebări în această privință, care îmi dau motive de îngrijorare. Va avea parte noua strategie proclamată de o soartă similară celei a predecesoarei sale? Cum putem implica regiunile și autoritățile locale, astfel încât această strategie să reușească de fapt, și, în mod particular, cum putem încuraja și monitoriza mai bine reorganizarea bugetelor naționale? Cu toate acestea, trebuie să fim foarte atenți cu soluțiile noastre model pentru a garanta că nu se va instala

prin ușa din dos o formă centralistă a guvernării economice europene și că aceasta nu va eroda ultimele rămășițe ale suveranității naționale.

Suveranitate înseamnă de asemenea asumarea responsabilității, și, în consecință, asumarea responsabilității pentru politica financiară greșită. Este inacceptabil ca unele state membre să trăiască depășind condițiile lor pe socoteala altor state membre. Trebuie să dăm, bineînțeles, dovadă de solidaritate, însă nu trebuie să fie o stradă cu sens unic. O guvernare economică centralistă de la Bruxelles, care dictează standardul european, ar fi cu siguranță calea greșită.

Gunnar Hökmark (PPE). - Dnă președintă, cred că este important să vorbim despre buna guvernare în sensul că este, bineînțeles, important să exercităm presiune asupra noastră, a tuturor, pentru a prezenta reformele care sunt necesare; să nu uităm însă că principala bună guvernare pe care o avem în mâinile noastre este de a garanta că Uniunea Europeană face ce Uniunea Europeană ar trebui să facă.

Am avut parte de câteva lipsuri în această privință; una dintre acestea este felul în care am susținut Pactul de stabilitate și de creștere. Să nu uităm că înainte de a crea noi norme, nu trebuie să pierdem din vedere normele fundamentale, însă permiteți-mi să scot în evidență și alte lucruri. Referitor la piețele financiare; să vorbim despre piețele financiare ca parte a economiei, nu ca un sector separat, deoarece nu vom obține niciodată investiții și locuri de muncă noi dacă credem că aceasta este o chestiune separată.

Am fost un pic tulburat când am observat că președintele Comitetului II de la Basel a presupus că noua normă privind cerința de capital va micșora creșterea economică cu 1 %. Acesta este mai degrabă un nivel scăzut din partea acestuia. Mărirea cerinței de capital ar putea duce la mai puține investiții, și chiar nu avem nevoie să facem acest lucru când dorim să creăm o nouă încredere în economia europeană, concomitent cu ieșirea din deficitele bugetare pe care le avem.

Permiteți-mi să subliniez unul dintre lucrurile pe care le putem face împreună, și anume să creăm economia cunoașterii. Este paradoxal modul în care, cu cât se transformă societățile și economiile noastre mai mult în economii ale cunoașterii, cu atât avem mai puțin o piață internă, deoarece piața internă a fost legiferată pentru industrie și pentru economia de pe vremuri, și mai puțin pentru sectorul serviciilor, spre care trebuie să înaintăm atunci când vine vorba despre directiva privind serviciile. Permiteți-mi de asemenea să adaug că ar trebui să punem în aplicare o reformă care să facă universitățile europene mai independente și mai europene, deschise studenților și cercetătorilor, și să creăm o dezvoltare dinamică în societatea cunoașterii.

Haideți să nu pierdem din vedere toate lucrurile pe care le putem face împreună la nivel european. Aceasta este cea mai bună guvernare europeană pe care o putem avea.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Dnă președintă, provin din același stat membru ca vorbitorul precedent, însă mă aflu la stânga eșichierului politic. Acest fapt este evident și în propunerile pentru care suntem responsabili noi, social democrații.

Vedem situația în lume. Vedem situația în Grecia: lupte pe străzi, o grevă generală iminentă, disperare, supărare, supărare privind jocurile de piață economică cu toate țările. Acestea au fost sporite, bineînțeles, și de țările nucleu ale zonei euro, care au dezamăgit statul membru Grecia. Cu toate acestea, crizele se pot răspândi. Este o perioadă periculoasă pentru toate țările. Puține țări se pot baza pe faptul de a rămâne în siguranță. Din acest motiv, trebuie cu toții să ne concentrăm asupra depășirii crizei și a prezentării de propuneri bune. Totuși, trebuie să alegem o cale care să nu implice numai realizarea unor soluții pe termen scurt și a unor succese pe termen scurt, și stingerea unui foc care izbucnește atunci din nou și arde o cantitate considerabilă a ceea ce este în jur.

În primul rând, trebuie să investim în ceva care va menține cererea la un nivel ridicat. Ceea ce mă preocupă înainte de summitul din luna iunie este că alegem calea despre care a vorbit vorbitorul precedent. Este important ca reuniunea să își asume angajamente clare, și nu să pună Europa în modul „energie redusă”. Este important ca cererea să fie menținută la un nivel ridicat, iar investițiile să fie stimulate. Trebuie să scădem rata șomajului pentru femei, bărbați, tineri și persoane în vârstă. Personal sunt foarte dezamăgită de simularea egalității prezentată de ultimul Consiliu după întâlnirea sa.

În al doilea rând, trebuie să încep să ne transformăm în societăți inteligente din punctul de vedere al climatului. În mod clar, în fiecare criză rezidă și o oportunitate de dezvoltare; de schimbare a căilor, de schimbare a direcției. Este incredibil de important pentru Comisie să-i acorde dnei Hedegaard prilejul de a fi într-adevăr un politician interesat de climă care să poată contribui la realizarea unei diferențe în Europa în cadrul întrunirii de la Cancun.

Al treilea punct se referă la piețele financiare. Acum câteva săptămâni un profesor american ne-a vizitat în cadrul Comisiei speciale pentru criza financiară, economică și socială și a pus problema în felul următor: în Statele Unite se spune că nu putem reglementa piața financiară pentru că în Europa nu se procedează astfel. Trebuie însă nu avem curajul. Ce spuneți atunci în Europa? Ei bine, spuneți că nu puteți reglementa piața financiară pentru că în Statele Unite nu se procedează astfel. Continuăm în acest mod, aruncând astfel mingea în curtea celuilalt. Există câștigători în cazul acestui fel de politică, dar și mulți învinși. Acesta este un lucru pe care trebuie să avem curajul să-l schimbăm în această Europă.

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cunosc din propria-mi experiență economică faptul că strategiile sunt la fel de valoroase precum măsurile specifice de punere în aplicare și mijloacele de monitorizare a acestora. Comisia nu ne-a dat încă un răspuns în această privință. Auzim obiectivele cu care ne identificăm în întregime, auzim intenții mărețe, dar nu auzim aproape mai nimic despre modul în care aceste obiective trebuie îndeplinite în mod concret.

Mi-am imaginat că această criză economică și financiară, cea mai mare de la Al Doilea Război Mondial, care acum se adâncește ca urmare a crizei deficitelor bugetare, s-ar afla în fruntea listei de preocupări a Comisiei. În opinia mea, acesta ar fi fost punctul de plecare logic, din moment ce ambele crize au schimbat semnificativ situația.

Dacă nu doar ne oprim la intenții mărețe, ci și dorim să realizăm ceva în următorii zece ani, va trebui să abordăm câteva puncte concrete.

În primul rând, este nevoie să ne revizuim posibilitățile financiare – nu numai în UE, ci și în fiecare stat membru, conform unor criterii uniforme – astfel încât să știm cu adevărat în ce punct ne aflăm, de ce libertate financiară dispunem și ce anume ne permitem să facem.

În al doilea rând, trebuie să dezvoltăm un mecanism de gestionare a crizelor pentru a nu ne mai dezechilibra în viitor, în cazul în care noi furtuni se vor abate asupra piețelor.

În al treilea rând, trebuie să finalizăm piața internă acolo unde aceasta nu este încă finalizată, inclusiv pentru servicii. În această privință, am așteptări mari de la raportul dlui Monti.

În al patrulea rând, trebuie să stabilim în mod convingător modul în care vom completa politica monetară comună cu o politică economică și financiară, și chiar fiscală, comună și strâns corelată.

În al cincilea rând, trebuie să stabilim cât mai detaliat modul în care putem înlocui divergența constatată între statele membre cu o convergență sporită, concentrându-ne asupra proiectelor economice cu adevărat europene. Acestea sunt numeroase: politica energetică, interconexiunile energetice, rețelele de drumuri și de cale ferată de mare viteză, sistemele de navigație și multe asemenea proiecte.

Emilie Turunen (Verts/ALE). – (DA) Dle președinte, aș dori să încep prin a afirma că lucrul la strategia UE 2020 este foarte important, deoarece trebuie să abordăm cu multă seriozitate modul în care ne vom autosusține în viitor în Europa. Trebuie să abordăm cu mare seriozitate problema viitorului celor 23 de milioane de cetățeni europeni fără locuri de muncă. Totuși, în ansamblu, noi, cei din Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, suntem de părere că strategia duce lipsă de obiective specifice într-un număr important de domenii, menite să transforme proiectul unei Europe sociale într-o prioritate de vârf în următorii 10 ani.

În primul rând, nu vedem niciun obiectiv clar de reducere a numărului de tineri șomeri, care este alarmant de ridicat în toate statele membre. Primele măsuri în acest sens ar putea fi introducerea unei garanții pentru tinerii europeni, care ar sprijini integrarea tinerilor pe piața muncii. În al doilea rând, ar trebui să ne asigurăm că avem obiective specifice de combatere a sărăciei. Cred că ar fi rușinos ca statele membre europene din cea mai bogată regiune a lumii să nu se poată pune de acord în privința unor obiective specifice de reducere a sărăciei. Unii vor spune că această definiție nu le este pe plac. Acestora le voi spune să nu se lase intimidați de detalii. Alții declară că tratatele nu ne asigură un temel juridic. Acestora le voi răspunde că avem noul Tratat de la Lisabona.

În al treilea rând, trebuie să lucrăm într-o manieră consecventă la un plan obligatoriu de ocupare a forței de muncă. Trebuie să corelăm investițiile în economia ecologică cu noi locuri de muncă. Trebuie să reeducăm și să formăm forța de muncă pentru a putea ocupa aceste locuri de muncă. În ultimul rând, șefii de stat sau

de guvern ai statelor membre ale UE trebuie să se asigure de existența unui obiectiv distinct de dezvoltare a unei Europe sociale, în care să se aplice același nivel de voință în domeniul ocupării forței de muncă și al asigurărilor sociale și unde accentul să nu se pună doar pe cantitatea, ci și pe calitatea locurilor de muncă create. UE 2020 nu asigură încă acești parametri, ceea ce înseamnă că mai avem încă de lucru în această privință.

Malcolm Harbour (ECR). - Dle președinte, doresc să aduc în discuție lipsa de ambiție pe care o constat în ceea ce privește strategia UE 2010 și modul în care putem utiliza instrumentele de care dispunem în prezent, adică piața unică, pentru a o face să funcționeze foarte eficient și să creeze noi oportunități și locuri de muncă: ceva în genul celor aduse în discuție de dna Turunen. Nu este suficient – și doresc să spun acest lucru Președintelui și Consiliului, iar dl comisar sper să fie atent – să plasăm piața unică și realizarea sa în cadrul următorului titlu: „Piese lipsă și blocaje”. Este mult mai importantă de atât, stimați colegi! Și, pur și simplu, nu este suficient să afirmi că vor fi propuse acțiuni de către Comisie; aici este vorba despre o cooperare între Comisie și statele membre.

Comisia din care fac parte, respectiv Comisia pentru piața internă, a adoptat săptămâna aceasta cu o majoritate uriașă un raport care stabilește niște idei deosebit de ambițioase de acțiune comună pentru finalizarea pieței unice. Îl veți primi săptămâna viitoare împreună cu raportul profesorului Monti. Să aruncăm, ambele părți, o privire asupra câtorva modificări fundamentale din acest raport. Ceea ce dorim este o lege a pieței unice, un set de obiective politice clare pentru finalizarea pieței unice, și, de asemenea, achiziții publice, acestea fiind un instrument extrem de puțin utilizat în atingerea obiectivelor de realizare a tehnologiilor inovatoare și ecologice. Acest document abia dacă le menționează. Dumnezeu, de ce vorbim despre alte obiective când, de fapt, nu reușim să ne urnim cu ceea ce deja avem?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, această strategie nu răspunde la problemele serioase cu care ne confruntăm, cu atât mai puțin la adevăratul dezastru economic și social produs de impunerea politicilor de liberă concurență în unele state membre cu economii mai fragile. Este greșit să insiști asupra unor politici identice cu Strategia liberală de la Lisabona, care a trecut în plan secundar obiectivele anunțate cu 10 ani în urmă, de ocupare totală a forței de muncă și de eradicare a sărăciei și care, în schimb, a acordat prioritate intereselor grupurilor financiare și economice, spre câștigul acestora, dar în detrimentul situației sociale și a ocupării forței de muncă.

Este suficient să analizezi consecințele aplicării criteriilor oarbe ale Pactului de stabilitate și ale liberalizării și privatizării sectorului serviciilor publice strategice, inclusiv a serviciilor financiare, energetice, de transport și poștale. Este suficient să vezi ce se întâmplă pe piața forței de muncă, afectată de scăderea siguranței locurilor de muncă și de creșterea șomajului care astăzi depășește cifra de 23 de milioane, la care se pot adăuga cele 85 de milioane de persoane care trăiesc în sărăcie.

Contrar a ceea ce se încearcă să ne facă să credem, toți indicatorii arată că, dacă strategiile urmate până în prezent continuă, ratele de creștere economică vor fi foarte reduse și chiar mai reduse decât în alte părți ale lumii, ceea ce înseamnă că șomajul va crește, siguranța locurilor de muncă va scădea și acestea vor fi mai prost plătite, iar sărăcia și excluderea socială se vor acutiza. În mod regretabil, bugetul Uniunii nu răspunde defel nevoii de coeziune economică și socială, după cum o demonstrează situația Greciei.

De aceea, este timpul să evaluăm și să admitem consecințele politicilor urmate. Este timpul să acordăm prioritate unei dezvoltări durabile la nivel social. Este timpul să punem capăt speculației financiare și dominației finanțelor asupra economiei. Este timpul să punem capăt Pactului de stabilitate și să alocăm Băncii Centrale Europene alte funcții, să impunem controale eficiente în sectorul financiar și să acordăm prioritate unui pact autentic pentru progrese și dezvoltare socială.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, faptul că ne aflăm aici, că discutăm și că analizăm conținutul strategiei Europa 2020 în timp ce în Atena mor muncitori, iar o țară, o națiune este în pragul colapsului, exprimă o imagine grăitoare sau, voi merge chiar mai departe, grotescă a politicilor europene.

Este absolut remarcabil faptul că, într-o situație de acest gen, Comisia nu consideră că ar trebui să se autoanalizeze în mod profund și îndelungat, de parcă nu ar realiza că această criză, care în unele privințe a atins, aș spune, proporții dramatice, este o consecință a mai multor erori serioase, lucru demonstrat de eșecul Strategiei de la Lisabona. Multe erori și un singur acuzat: moneda euro.

Veniți aici și afirmați în toate declarațiile dumneavoastră că Grecia este un caz singular, dar veți același lucru – să sperăm că aceasta nu se va întâmpla – când va apărea o situație similară, de exemplu în Spania: va fi oare

acesta un nou caz singular? Ne-am cam săturat să tot auzim scuza cazului singular: criza subprime a fost tot un caz singular. Este greu de crezut și foarte greu de acceptat ceea ce Comisia declară, din moment ce Uniunea Europeană nu a decis încă să curețe băncile din Europa și să spună deținătorilor de economii, producătorilor și economiei reale câtă mizerie mai este încă în băncile europene, pentru a dezvolta o strategie.

Trebuie să reținem aceste aspecte și să nu uităm că o strategie serioasă trebuie să se bazeze pe economia reală, pe sistemul de întreprinderi mici și mijlocii, și, firește, aceasta trebuie să acorde și lucrătorilor un rol responsabil, prin participarea acestora.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cea mai mare problemă a UE este, fără îndoială, șomajul. Totuși, nu putem da vina pe lucrători, pe micii proprietari sau întreprinzători pentru această situație. Singurul vinovat este filozofia politică și economică ce a coalizat cu firmele multinaționale împotriva lucrătorilor, a micilor proprietari și a micilor antreprenori locali. Multinaționalele dezrădăcinate, orientate exclusiv spre profit vor să înșfăce partea leului, contribuind cât mai puțin posibil la cheltuielile publice.

Pentru statele membre ale Uniunii Europene, orice decizie strategică în favoarea intereselor locale este bună, iar orice decizie care susține hegemonia multinaționalelor este rea. Jobbik ar dori să pună capăt monopolului economic al multinaționalelor și să redea Europa micilor proprietari și afacerilor familiale, în așa fel încât, cu ajutorul lor, să putem eradică șomajul din Comunitatea Europeană.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Dle președinte, dle Președinte în exercițiu al Consiliului și dle președinte al Comisiei, președintele Comisiei tocmai a afirmat că în vremuri ca acestea nu putem avea o atitudine de „pauperizare a vecinului”, ci avem nevoie mai întâi de cooperare și de acțiune decisivă. Acest lucru este adevărat. De aceea, avem nevoie și de o strategie de acțiune. Totuși, impresia mea este că acest proiect 2020 și în special modul în care îl vom negocia și finaliza aici nu implică o strategie autentică. Seamănă mai degrabă cu o reflecție transpusă pe hârtie, a cărei evidențiere se face acum forțat prin trecerea rapidă a unui rului compactor cu aburi pe deasupra acesteia. Este îndoielnic că aceasta ar fi soluția pentru evitarea problemelor pe care dl Barroso le-a descris foarte bine. De exemplu, a afirmat că cea mai mare problemă a Strategiei de la Lisabona a fost faptul că părțile afectate nu erau implicate, că nimeni nu și-a asumat responsabilitatea pentru aceasta și că, din acest motiv, ei nu s-au implicat în punerea sa în aplicare. Exact asta s-a întâmplat.

Totuși, dacă așa stau lucrurile, atunci în cazul unei noi strategii nu trebuie să ne grăbim, pentru a putea face părțile în cauză să se implice în mod real și apoi să o putem dezbate cu calm. Înțeleg faptul că, acum când criza financiară și situația Greciei ne prezintă zilnic probleme noi, nu o putem trata astfel. Nici asta nu este o critică. Ceea ce critic este faptul că în Parlament acceptăm să ni se dicteze modul în care ne ocupăm de program.

În cadrul Conferinței președinților de comisii, ne-am exprimat de mai multe ori dorința de a structura programul cu mai multă grijă, pentru a putea să ne desfășurăm activitatea într-un mod mai temeinic. În schimb, procedura este accelerată, astăzi ținem o dezbatere și vom avea o altă în perioada de sesiune din mai, iar în iunie propunerea va pleca la Consiliu și cam aceasta este totul. Să nu fiți surprinși dacă la sfârșit nu vor exista schimbări vizibile în privința măsurilor adoptate. Nu m-ar surprinde, întrucât nu putem schimba nimic în felul acesta. Avem nevoie de o analiză atentă și nu de concluzii superficiale de genul celor pe care dna comisar pentru combaterea schimbărilor climatice le-a formulat recent – care sunt deduse din situația crizei și din faptul că acum se emite mai puțin CO₂ – astfel că acum putem stabili o țintă de 30 % sau de 40 %.

Standardul nu poate fi dat de criză! Standardul trebuie să fie o perspectivă inovatoare. Trebuie să analizăm atent situația și să ne gândim temeinic la concluziile pe care le putem trage din inovații, din dezvoltarea economică, din inovare și cercetare. Dar bineînțeles că nu o vom face.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Îi mulțumesc dlui López Garrido, îi mulțumesc celui care poate transmite mesajul președintelui Colegiului Comisariatelor.

Sper că vorbele dumneavoastră vor fi urmate de fapte și că în iunie vom vedea un Consiliu diferit de cel pe care l-am văzut în primăvară. Spun aceasta, deoarece vorbele dumneavoastră, pe care le sprijin de la un capăt la altul, nu mă liniștesc și nu îmi spulberă temerile de a vedea un Consiliu apatic, plin de suspiciuni, ceea ce uneori chiar ridică probleme care ne îngrozesc, de exemplu faptul că obiectivele, marile noastre obiective politice calculate nu sunt recomandabile și nici măcar posibile.

Vă mulțumesc dle López Garrido și sper că Președinția spaniolă va rezolva toate incertitudinile. Spun acest lucru, deoarece sunt convins că, la momentul potrivit, aceste vremuri vor fi considerate importante pentru

istoria Europei. Sunt vremuri foarte confuze, în care provocările majore țin de voința noastră de a avea o Europă mai puternică sau mai slabă.

Acesta este scopul strategiei Europa 2010. Peste 10 ani vom fi mai mult sau mai puțin uniți? Va fi victoria adjudecată de către cei convinși că trebuie să conlucrăm pentru a rezolva problemele economice și sociale sau de către cei retrograzi, satisfăcuți de naționalism, care distrug chiar și elementele fundamentale construite în ultimii 40 de ani? Vom fi dispuși să acordăm mai mult sprijin? Vom fi pregătiți să adoptăm obiective de solidaritate reciprocă, să împărțim în mod egal, să creăm mai multă bogăție pe care să o împărțim în mod egal, sau vom lăsa toate acestea în seama piețelor?

Nu cred că, după cum au afirmat unii colegi, acest lucru s-a întâmplat din cauza unei Europe prea puternice, a unei reglementări sau a unei justiții sociale excesive. Dimpotrivă, criza a apărut ca urmare a unei Europe prea slabe, a lipsei de reglementare.

Din acest motiv, aș dori să lansez un dublu apel, dle López Garrido: mențineți obiectivele de combatere a sărăciei și de promovare a unei mai bune educații, care sunt prezente în textul Comisiei, dar nu și în cel al Consiliului, și asociați Parlamentul cu vocea poporului, astfel încât agenda poporului să poată fi mai degrabă agenda Europei, și nu agenda tehnocraților sau a așa-ziselor „piețe”, care este deseori agenda speculanților.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Dle președinte, ceea ce afectează Grecia, ne afectează pe toți, inclusiv țările din afara zonei euro. Nevoia actuală a Europei este să fie unită și să acționeze ferm, nu să se divizeze și mai mult. În consecință, dle comisar, este regretabil că 11 țări nu vor fi prezente vineri. S-a spus că avem un destin comun în Europa. Din păcate, aceasta nu se aplică în momentul de față.

Firește că supravegherea piețelor financiare trebuie intensificată și că ne trebuie o legislație mai dură. Această necesitate o pot înțelege chiar și eu, în calitate de liberal, dar aceste măsuri trebuie să fie echilibrate și coordonate la nivel global.

Să acționăm ferm și agresiv dacă este necesar, dar nu sub imperiul panicii. Trebuie să ne păstrăm capul cât mai limpede, astfel încât să nu îngreunăm și mai mult redresarea economică, care, în pofida a tot ceea ce se întâmplă și a situației din Grecia, este fezabilă.

Declarația dlui Bloom m-a indispus. Dânsul nu este prezent, însă compararea Uniunii Europene cu Uniunea Sovietică este o insultă adusă tuturor celor care au suferit sub tirania sovietică și milioanele de oameni care și-au pierdut viața. Cred că dl Bloom ar trebui să ceară scuze tuturor celor pe care i-a insultat.

Lajos Bokros (ECR). - Dle președinte, atunci când prim-ministrul spaniol, José Luis Rodríguez Zapatero, a inaugurat Președinția spaniolă la Strasbourg, a ținut un discurs despre Europa 2020, fără să menționeze mai întâi de toate motivul pentru care a eșuat strategia de la Lisabona. I-am pus atunci următoarea întrebare: cum de este posibil ca cineva să prezinte o strategie nouă, fără să analizeze eșecul celei anterioare?

Acum nu-mi rămâne decât să repet întrebarea, deoarece noul document nu spune absolut nimic despre motivul pentru care acest eșec a fost posibil. Vă rog, Señor Garrido, să-mi răspundeți la întrebare: cum de este posibilă stabilirea unui nou set de obiective foarte ambițioase, fără a analiza mai întâi cauzele eșecului Strategiei de la Lisabona?

Cornelis de Jong (GUE/NGL). - (NL) Dle președinte, provoc Comisia și Consiliul să facă alegeri clare. În primul rând: să aleagă democrația. Cum intenționează Consiliul să ia decizii care vor stabili politicile socioeconomice în statele membre pentru o perioadă de zece ani, fără ca votanții să-și poată exprima opiniile asupra acestora în perioada respectivă de zece ani? De exemplu, aceasta ar însemna ca un prim-ministru olandez aflat la final de mandat să poată lua decizii pentru o perioadă de zece ani, lucru care este pur și simplu inacceptabil.

În al doilea rând: munca trebuie remunerată. Obiectivul de ocupare a forței de muncă în proporție de 75 % sună bine, dar Europa nu mai are nevoie de lucrători săraci. De fapt, cum definește Consiliul ocuparea forței de muncă?

În al treilea rând: să aleagă cheltuielile publice sănătoase. Cum poate Comisia să prezinte un buget pentru 2011, care promite o creștere de nu mai puțin de 5,8 %, în timp ce strategia Europa 2020 pune un puternic accent pe măsurile de austeritate?

În al patrulea rând: să aleagă o piață internă socială. Sunt Comisia și Consiliul de acord cu Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor care a propus ca piața internă să prezinte mai mult etos social și ca procedurile de licitare să se concentreze mai mult pe calitate și justiție socială?

În al cincilea rând: să aleagă reducerea sărăciei. În ceea ce privește reducerea sărăciei, Consiliul vizează numai creșterea economică. În ultimii ani, creșterea economică a produs în principal manageri cu salarii de top, dar cei săraci devin și mai săraci. De exemplu, ce măsuri veți adopta pentru a vă asigura că persoanele cel mai bine plătite și băncile, și nu cei săraci, plătesc prețul crizei?

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, pentru a aborda în mod constructiv problema ocupării forței de muncă, sunt necesare trei cuvinte-cheie pentru acțiunea UE: reacționează, dezvoltă, asigură.

Reacționează: și anume, lăsați la o parte accentele festive ale europopagandei pentru a acționa practic în problemele care îi afectează pe cetățenii UE, asigurând o corelare directă între formare, piață și cerințele teritoriale și schimbând percepția tinerilor asupra activităților meșteșugărești.

Dezvoltă: și anume, faceți din strategia Europa 2020 o sinteză pozitivă a cerințelor întreprinderilor și ale lucrătorilor, pentru a sprijini piața muncii acolo unde flexisecuritatea contractelor de muncă este cea care răspunde la instabilitatea cererii pieței.

Asigură: și anume, dați de lucru celor care și-au pierdut locurile de muncă, în primul și în primul rând cetățenilor noștri: în consecință, statele membre trebuie să stabilească politici în domeniul imigrației în funcție de cerințele reale ale acestora și, având în vedere cei 23 de milioane de șomeri, să ia în considerare blocarea pentru câțiva ani a imigrației din afara UE. Nu văd nicio altă soluție de protejare a slujbelor, a sistemului nostru social. Avem nevoie de pragmatism, curaj și descentralizare.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - O creștere economică durabilă presupune investiții masive și coerente și în sectorul transporturilor. Sectorul transporturilor reprezintă 10 % din produsul intern brut al Uniunii Europene și înseamnă peste 10 milioane de locuri de muncă.

Invit pe această cale Comisia Europeană și Consiliul ca, în definitivarea strategiei UE 2020, să ia în considerare și următoarele aspecte foarte relevante care țin de domeniul transporturilor: promovarea cercetării, dezvoltării și inovării, pentru a se ajunge la așa-numitul transport verde; întărirea obiectivului european de decarbonizare a transporturilor, prin utilizarea de resurse alternative, autovehicule electrice, ITS, management inteligent al traficului, inclusiv în sectorul aviatic; întărirea coordonării în domeniul infrastructurilor, pentru întărirea protecției mediului, a condițiilor sociale ale muncitorilor, precum și a siguranței și securității pasagerilor.

În domenii specifice, aș dori să subliniez următoarele aspecte absolut necesare: urgentarea implementării cerului unic european în aviație, urgentarea realizării interoperabilității în sectorul feroviar, extinderea și îmbunătățirea infrastructurilor rutiere și a securității șoselelor europene în domeniul transportului rutier, îndeplinirea comodalității în porturile interioare și extinderea autostrăzilor mării în domeniul transportului maritim și fluvial, urgentarea dezvoltării durabile a mobilității urbane.

Comisia Europeană trebuie să ia în calcul toate aceste aspecte referitoare la mobilitate, care trebuie să fie unul dintre elementele centrale ale strategiei UE 2020. Dezvoltarea coordonată a sectorului transporturilor este cheia dezvoltării durabile, a păstrării și a creării de locuri de muncă stabile.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Dle președinte, vă mulțumesc mult! În calitate de cetățean elen, permiteți-mi să încep prin a-mi exprima regretul profund pentru tragicele evenimente petrecute la mine în țară, care s-au soldat cu moartea a trei cetățeni blocați într-o bancă, căreia, în timpul unei mari demonstrații, complet pașnice, elemente extremiste i-au dat foc.

Întrucât știu că întreaga Europă și mass-media europeană privesc astăzi Grecia, aș dori să profit de această ocazie tragică pentru a cere colegilor deputați de față să dea dovadă de responsabilitate, gravitate, solidaritate și, în primul rând, de respect față de o națiune aflată acum într-un moment atât de dificil. Spun acest lucru deoarece mă tem că, începând de mâine, anumite ziare europene importante din unele capitale vor susține, tocmai din cauza acestor evenimente tragice, că temerile și îndoielile lor privind capacitatea și determinarea Greciei de a pune în aplicare deciziile foarte dificile de reformare a sistemului său financiar sunt justificate.

Deoarece, chiar în ziua imediat următoare adoptării acordului de duminică trecută, a fost reluată vechea poveste, pe care o tot auzim din 11 februarie, cu o serie de comentarii privind ineficiența măsurilor elene și perspectivele de restructurare a datoriei Greciei, cu speculații privind posibilitatea ca țara să părăsească zona

euro și, desigur, cu noi atacuri ale piețelor, atât asupra obligațiunilor emise de guvernul elen, cât și asupra celor emise de guvernele portughez și spaniol.

Dat fiind faptul că dezbateri și perspectivele strategiei 2020, mă întreb unde se va ajunge. Unde ne îndreaptă această dependență absolută a economiilor naționale de crizele piețelor, de ratingurile acordate de agențiile de rating al creditelor, care nu răspund în fața nimănui și ale căror ratinguri, fie că sunt corecte sau nu, referitoare la companii sau state, în special la statele din zona euro, nu au absolut nicio consecință și nu sunt supuse niciunei forme de control?

(Aplauze)

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). - Pe parcursul ultimilor doi ani ne-am confruntat cu cea mai gravă criză economică mondială. Prin urmare, este vital ca eforturile noastre să fie mai bine orientate pentru a da un impuls competitivității, productivității și potențialului de creștere economică.

Obiectivele strategiei trebuie să fie realiste și, tocmai de aceea, trebuie definite în strânsă corelare cu obiectivele naționale ale statelor membre, stabilite la rândul lor în funcție de prioritățile și specificitățile fiecărui stat membru. Prin urmare, vreau să salut ideea ca obiectivele asumate la nivel comunitar să fie împărțite în obiective naționale diferite.

În cadrul unei rezoluții a Parlamentului, am solicitat Comisiei să prezinte noi măsuri ca, de exemplu, posibile sancțiuni pentru statele membre care nu aplică strategia și stimulente pentru cele care o aplică. Astfel, finanțarea din partea Uniunii Europene ar trebui să fie condiționată de obținerea de rezultate, dar și de compatibilitatea cu obiectivele strategiei, însă nu trebuie să nesocotim importanța politicii de coeziune pentru atingerea obiectivelor economice și de dezvoltare ale Uniunii Europene.

Trebuie deci să analizăm cu atenție propunerile Comisiei, pentru că o propunere ca aceea de suspendare automată a fondurilor structurale în cazul statelor membre cu deficit bugetar mare ar constitui o măsură nerealistă și în dezacord total cu obiectivele politicii de coeziune și anume acelea de a reduce disparitățile dintre statele membre.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Uniunea Europeană reprezintă cea mai mare entitate geopolitică din lume ca populație. Succesul nostru de până acum, pe care trebuie să-l abordăm cu multă umilință în actuala perioadă de criză, constă în abilitatea economiilor noastre de a-și dezvolta capacitățile de inovare și, îndeosebi, de export.

Acest lucru se evidențiază clar în comparație cu țări concurente precum SUA și Japonia, dar și China, India și Brazilia. În acest context, consider că este important să menținem accentul strategic în special pe creștere economică și locuri de muncă. În această privință, nu trebuie să permitem ca problemele sociale și schimbările climatice să ne distragă atenția de la obiectivele principale.

În același timp, trebuie să reținem că o premisă esențială pentru o creștere inteligentă și durabilă în statele membre și în regiunile și municipalitățile acestora este infrastructura suficientă, atât din punct de vedere al transportului, cât și al mediului. În strategia Europa 2020, acest aspect nu este luat în seamă suficient și, din acest motiv, accentul esențial pe continuarea și consolidarea investițiilor în dezvoltarea infrastructurii este complet deficitar, în special în acele state și regiuni în care, în prezent, aceasta este insuficient dezvoltată.

Joe Higgins (GUE/NGL). - Dle președinte, strategia-cheie pe care Comisia o are pentru Europa până în 2020 este încrederea în capitalismul neoliberal și într-un sistem de piață, cu alte cuvinte, exact aceiași factori care au afundat lumea în haosul economic actual și care se regăsesc în răspunsul Comisiei și al guvernelor din UE la criza financiară din Grecia: o capitulare rușinoasă în fața speculațiilor și oportunităților vânată de rechinii de pe piețele financiare; cerând clasei muncitoare, pensionarilor și săracilor din Grecia să-și reducă drastic serviciile și standardele de viață pentru a hrăni lăcomia insatiable a acestor piețe financiare, care nu sunt un zeu atotputernic, așa cum comentatorii din mass-media ar dori să ne facă să credem, ci bănci de investiții, operatori ai fondurilor cu capital de risc, deținători de obligațiuni și alți paraziți de aceeași teapă, care caută să obțină profituri uriașe prin speculații deliberate pentru a crea instabilitate financiară și a-i exploata ulterior la sânge pe cei care muncesc cu adevărat. Aceasta este Europa pe care ne-o dorim în 2020?

Sunt de-a dreptul patetice apelurile dlui Barroso la responsabilitate: cereți unui rechin să renunțe la apetitu-i pentru sânge! Riposta clasei muncitoare din Grecia ar trebui să fie susținută de muncitorii din întreaga Europă. Trebuie să înfrângem dictatura pieței. Acest lucru nu va fi realizat de idioți care dau foc la bănci, ci printr-o mobilizare generală susținută, prin greve ale clasei muncitoare și prin înlocuirea sistemului bolnav cu un socialism democratic și o societate cu adevărat umană, care să fie creată până în 2020.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Cu tot respectul pentru documentele depuse, nu putem ignora similitudinea acestora cu cincinalele al căror scop era acela de a aduce prosperitate în blocul estic. Ele încep chiar prin a recunoaște că, din diverse motive, strategia anterioară nu a avut succes.

Apoi stabilesc obiective îndrăznețe și încearcă să convingă lumea că de data aceasta chiar va fi mai bine. Totuși, nu a fost mai bine. Strategiile au venit și au plecat, iar economia s-a prăbușit. Aceste strategii nu au respectat regulile de bază ale vieții economice. Europa de astăzi este sleită, în ciuda faptului că deține o pondere a populației educate mai mare decât țări mai prospere, cum ar fi China sau India. De ce? Deoarece răspunde la fiecare nouă problemă în același mod în care o face Consiliul Europei sau Comisia, prin înființarea unei noi instituții sau autorități. Cei mai educați dintre europeni dispar apoi în diferite organizații, iar aceste milioane de oameni educați, care ar putea desfășura activități creative în alte domenii, de exemplu în inovații sau dezvoltare în sectorul de producție, doar mută hârtoage dintr-un birou în altul și irosesc resursele comune.

Doamnelor și domnilor, dacă dorim cu adevărat să reușim, trebuie în primul rând să simplificăm normele de coexistență și de desfășurare a afacerilor și să reducem povara administrativă. Trebuie să creăm spațiu pentru valorificarea independenței, a spiritului întreprinzător și a creativității oamenilor și să redirecționăm resursele financiare, pe care în prezent le cheltuim cu administrația, spre progres și să sprijinim inovarea și dezvoltarea în sectorul producției.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, obiectivele noastre sunt comunitatea Europei, o uniune politică credibilă, creșterea susținută, ocuparea durabilă a forței de muncă și inovarea, coeziunea socială și competitivitatea durabilă.

Europa 2020 nu este scopul nostru. Europa 2020 trebuie să fie un instrument care să ne permită să ne atingem obiectivele. Trebuie să devină declarația Robert Schuman a anului 2010 și să fie la fel de tangibilă precum cea din 9 mai 1950. Europa 2020 nu trebuie să degenereze într-o sumă de dorințe irealizabile pentru viitor sau într-un coș de gunoi plin cu toate problemele nesoluționate și frustrările noastre. Trebuie să fie un instrument tangibil, finanțabil, durabil, care să ne ofere un răspuns la criză și trebuie să fie un proiect motivant, verificabil al Uniunii Europene, pe care să-l putem sancționa. Europa 2020 trebuie să pună în mișcare proiecte specifice pentru creșterea economică, ocuparea forței de muncă, cercetare, inovare și competitivitate durabilă.

Trebuie să revizuim finanțele de care dispun toate statele membre și Uniunea Europeană, pentru a putea avea un punct de plecare onest pentru planurile noastre de viitor, astfel încât să știm ce trebuie să finanțăm și pentru ce avem nevoie de bani. De asemenea, trebuie să verificăm dacă Europa 2020 concordă cu politicile noastre naționale privind bugetul, fiscalitatea, cercetarea, energia, inovarea și afacerile sociale. Ar trebui să sprijinim în întregime măsurile dlui Rehn.

Europa 2020 trebuie să fie o expresie a noii voințe politice comune și răspunsul nostru la, din păcate, naționalismul, egoismul și protecționismul în creștere. Haideți să finalizăm piața internă și, coroborat cu uniunea monetară, să creăm o uniune economică puternică, care să fie parte integrantă a unei uniuni politice credibile. De aceasta avem nevoie, nici de mai mult, nici de mai puțin.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, trebuie să vă împărtășesc îngrijorarea mea legată de summitul din iunie, întrucât nu întrevăd nimic nou în dezbateri care să poată îndrepta recomandările Consiliului de primăvară. Aceste recomandări au decepționat, deoarece, la elaborarea lor, criticile aduse la acea vreme restricțiilor de la Lisabona și consecințelor eşecului punerii în aplicare a câtorva dintre cele mai importante planuri politice și culturale au fost complet ignorate.

Ele sunt decepționante și pentru că ignoră criza: Sunt prezentate într-o manieră generală 10 puncte, fără nicio legătură logică între ele; ele reprezintă suma bunelor intenții care, totuși, nu par să clădească o politică. Ne aflăm încă în aceeași situație. De asemenea, nu observ o dorință reală de a identifica priorități. Problema Europei este nivelul său de competitivitate în sistemul global. De aceea, nu poate ignora coeziunea socială, unul dintre factorii fundamentali ai competitivității. Fără coeziune, nicio țară, cu atât mai puțin un grup supranațional, nu este capabilă să rămână pe piața mondială, deoarece ar exista conflicte interne care ar face-o să devină din ce în ce mai puțin competitivă.

Pe de altă parte, există problema inovării: nu este suficient doar să o menționezi; trebuie să stabilim obiective specifice, care nu sunt prezente în recomandări, privind cantitatea de resurse ce trebuie alocată pentru inovarea atât a produselor, cât și a proceselor. Numai calitatea, atât în viața civilă, în muncă, cât și, pe de altă parte, în producția de bunuri și servicii, poate face ca Europa să redevină competitivă în urma consecințelor extrem de grave ale acestei crize. În cele din urmă, aş adăuga că există o problemă care nu este menționată

niciodată: putem urmări obiective ambițioase dacă avem și integrare politică. Statele membre nu discută despre asta, ele au închis subiectul: gestionarea dezastruoasă a crizei din Grecia o dovedește.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Vin dintr-un stat membru în care până la vârsta de 28 sau 29 de ani am trăit într-un sistem bazat pe planificarea centralizată, în care viața era reglementată prin planuri cincinale, iar toate acestea erau întotdeauna înlocuite cu noi planuri, întrucât cele anterioare nu erau niciodată îndeplinite. De aceea, vă rog să mă iertați dacă probabil sunt sensibil sau extrem de sensibil atunci când vine vorba despre a planifica modul în care Europa va arăta în 2020 și dacă, în timpul acestei dezbateri cu siguranță interesante, nu ținem seama sau ținem prea puțin seama de ceea ce se întâmplă astăzi nu numai în Grecia, ci în toată zona euro. Am ascultat cu atenție dezbateră din Parlament toată după-amiaza și am auzit apeluri pentru o Europă mai puternică, pentru mai multă centralizare, pentru mai mult control centralizat. În acest moment și în această dezbateră, aș dori să vă răspund că avem nevoie de mai puțină centralizare și de mai multă încredere în piață, de o piață și de un mecanism de piață mai puternice, întrucât ceea ce se întâmplă cu adevărat astăzi, nu numai în UE și nu numai în zona euro, dar și în SUA și în alte țări similare, este povestea incredibilului eșec al intervenției statului.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Dle președinte, mulți colegi deputați s-au întrebat de ce Agenda de la Lisabona a eșuat și dacă ar trebui să începem prin a analiza acel eșec pentru a putea face următorii pași.

În opinia mea, problema Agendei de la Lisabona a constat în faptul că aceasta nu a fost altceva decât un simbol închis într-un balon, care nu a fost pus în aplicare absolut deloc. În final am descoperit că, pe de o parte, exista o teorie, Agenda de la Lisabona, despre care vorbeam toți, și că, pe de altă parte, exista practica, care nu avea nimic de-a face cu aceasta.

Din acest motiv, în opinia mea, pe baza acestei experiențe, strategia Europa 2020 trebuie să fie o agendă nouă, care se poate aplica în viitor numai dacă există un angajament răsunător – aș accentua, un angajament răsunător – din partea tuturor instituțiilor: instituțiile politice europene și naționale.

Acest angajament trebuie, de asemenea, să poată fi verificat și evaluat; trebuie să fie unul despre care să fim informați și pe care să-l putem corecta imediat dacă angajamentele nu sunt îndeplinite atunci când apar eșecuri. În așa fel încât să nu ne trezim în situații extreme. Ori înțelegem cu toții că acest proiect comun are nevoie de aceste instrumente pentru a progresa, ori vom fi ajunge în curând într-o situație similară.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Dle președinte, tema Strategiei de la Lisabona era competitivitatea, fiind o strategie economică cu accente unilaterale puternice, care, desigur, a eșuat parțial. Sunt astfel foarte mulțumit că tema strategiei UE 2020 este acum dezvoltarea durabilă. Aceasta este calea corectă și implică de asemenea un echilibru mai bun între dezvoltarea economică, socială și de mediu, pe de o parte, și nevoi, pe de altă parte.

Dezavantajul dezvoltării durabile constă în faptul că este un concept foarte general căruia îi lipsește substanța. De aceea, este necesar să-i conferim un caracter mai specific. În această privință, documentul Comisiei este mult prea vag, întrucât lipsesc prea multe elemente ale tabloului de ansamblu ca să ne permită să-l punem în aplicare. O Europă cu o gestionare eficientă a resurselor este abordarea corectă – avem puține rezerve energetice și de materii prime – dar ne lipsesc obiectivele și instrumentele care să ne aducă în punctul de utilizare eficientă a resurselor în producție și în consum. În această privință, sper că până în iunie să dispunem de ceva mai concret și că vom ști precis ce are de făcut fiecare dintre noi – ce va face Comisia, ce va face Parlamentul și ce vor avea de făcut statele membre.

În legătură cu această Europă cu o gestionare eficientă a resurselor, mediul pare să fi fost lăsat oarecum de izbeliște, căci aerul, apa, pământul și ecosistemele sunt, de asemenea, resurse. S-a uitat complet acest lucru. De aceea, aș dori să aud de la Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară ce intenționăm să facem în această privință. Strategia biodiversității a eșuat. Firește, a fost elaborată una nouă care să ne proiecteze în anul 2020 și trebuie să se țină seama de acest aspect în cadrul acestei strategii.

Protecția climei a fost dezbătută cu siguranță de mai multe ori. Cred că este nevoie să ridicăm nivelul obiectivului nostru de reducere de la 20 % la 30 % și avem nevoie de obiective obligatorii pentru eficiența energetică. Este încă prea vag – trebuie să îi conferim un caracter obligatoriu din punct de vedere juridic.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Dle președinte, strategia Europa 2020 despre care discutăm prezintă în primul rând o dimensiune ideologică. Exprimă multe obiective laudabile, cum ar fi o creștere a prezenței în câmpul muncii și obținerea de diplome de studii superioare de către 40 % dintre cetățenii UE, și, de asemenea, creșterea cheltuielilor în inovare. Este curios că nu au fost prevăzute sancțiuni pentru țările care nu își îndeplinesc obligația de a pune în aplicare niște idei atât de frumoase. Ai putea avea impresia că autorii

strategiei nu dau nici cea mai mică atenție grabei crize din Grecia sau evenimentelor ce s-ar putea produce în curând în Spania și în Portugalia – evenimente care ar putea conduce nu numai la dezintegrarea zonei euro, dar și la eroziunea Uniunii Europene.

De exemplu, într-un moment atât de dramatic pentru Europa se invocă cu insistență o recomandare de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 30 %, lucru care va sufoca economiile țărilor din Europa Centrală și de Est, inclusiv economia Poloniei. Aceste țări pot avea de pierdut și ca urmare a restricțiilor impuse politicii de coeziune. Există multe indicii că utopicul și socialistul proiect 2020 va avea aceeași soartă ca Strategia de la Lisabona. Să sperăm că, între timp, aceasta nu va mai produce pagube.

Danuta Maria Hübner (PPE). - Dle președinte, pentru ca orice strategie să fie eficace, crearea de legături puternice între obiectivele sale și instrumentele politice existente este, în opinia mea, esențială, iar eu consider că există patru instrumente politice principale drept mecanisme de punere în aplicare a strategiei UE 2020.

În primul rând, cel mai important este reglementarea pieței interne, care stimulează concurența și dinamismul economic și recunoaște obligațiile sociale care rezultă din integrarea economică; și, în această privință, aș dori să-mi afirm sprijinul puternic pentru ceea ce a declarat Malcom Harbour.

În al doilea rând, investiția de capital în infrastructurile de transport, telecomunicații și energie. Trebuie să investim capital la o scară fără precedent. Astfel, trebuie mobilizate atât finanțarea publică, cât și cea privată; trebuie promovate puternic în special parteneriatele public/privat, iar instituțiile financiare europene trebuie consolidate pentru a putea depăși barierele fondurilor mutuale de dezvoltare, generate de cumpărătorii de deficite și de creanțe bugetare naționale.

În al treilea rând, cheltuielile publice din bugetul european. Întrucât obiectivele UE sunt în primul rând orizontale și nu sectoriale, cheltuielile din bugetul UE trebuie să aibă la bază o abordare integrată a dezvoltării, combinată cu instrumente financiare și ingineresti consolidate, și să promoveze deschiderea economiilor noastre către concurența globală.

În al patrulea rând, coordonarea cheltuielilor din bugetele naționale în domeniile prioritare prin metoda de coordonare deschisă. Totuși, mecanismele slabe ale acestei metode, chiar dacă sunt îmbunătățite, ne pot propulsa, din nefericire, numai foarte puțin în direcția obiectivelor strategiei UE 2020 agreeate; așadar, nu poate fi decât un instrument auxiliar.

Coordonarea europeană trebuie să se concentreze pe domeniile în care există sau se poate dezvolta valoare adăugată reală și acolo unde nu va submina concurența. Instrumentele politice disponibile trebuie utilizate în așa fel încât să garanteze evitarea capcanei unui puternic model de creștere intervenționist alimentat de politica industrială sectorială tradițională. Aceasta ar putea submina atractivitatea Europei pentru investiții și afaceri, reducându-i potențialul de creștere. UE 2020 trebuie să fie o strategie de creștere și de creare de locuri de muncă, deoarece nu există altă opțiune.

Kader Arif (S&D). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, criza financiară, economică și socială prin care trecem este fără precedent. Aceasta lovește continentul nostru și populația acestuia, cauzează imense probleme sociale și umane, iar Grecia, din nefericire, este pentru noi un exemplu dur și rușinos în acest sens.

Șomajul crește constant. Milioane de europeni au rămas deja fără slujbe, iar cifra crește de la o zi la alta. Răspunsul trebuie să fie unul politic, puternic, rapid și coordonat și trebuie să țină cont de grava criză a mediului prin care trecem, care necesită un nou model de dezvoltare.

Aceste crize numeroase produc, în rândul concetățenilor noștri, multe așteptări și speranțe la care strategia Europa 2020 ar fi trebuit să răspundă. Totuși, în fața acestor provocări de o amploare excepțională, răspunsul nu s-a concretizat, lucru pe care îl regret. Orientările stabilite în martie de Consiliul European nu sunt la înălțimea acestei sarcini. Nu există determinare, ambiție, dar, din nefericire, acest lucru nu mă mai surprinde.

Peste tot, dumneavoastră, membri ai Consiliului și ai Comisiei, dumneavoastră și comisarii dumneavoastră laudați consecvența politicilor voastre. Totuși, am impresia că acesta este doar un concept de tip paravan, pentru a masca lipsa dumneavoastră de acțiune. Nu aveți o strategie consecventă care să combine politicile economice, sociale, comerciale, industriale, agricole și de cercetare prin care să garantați o dezvoltare durabilă și corectă.

În plus, dimensiunea externă a acțiunii europene referitoare la comerț este de negăsit sau se află sub auspiciile dogmei liberale intangibile „Europa globală”. Dorim ca sectorul comercial să fie un instrument adecvat care să contribuie la crearea de locuri de muncă și de creștere, la combaterea sărăciei și la promovarea dezvoltării.

Totuși, dumneavoastră urmăriți – nu din motive tehnice, ci din motive politice – un obiectiv diferit: vă grăbiți să reduceți cheltuielile și să tăiați salariile, vă grăbiți să încheiați acorduri bilaterale de liber schimb în detrimentul multilateralității, cauzând astfel dumping social și fiscal. Această politică este responsabilă pentru prea multe locuri de muncă pierdute, pentru prea multe locuri de muncă relocalizate și pentru prea multe pagube sociale pentru a continua în felul acesta.

În încheiere, aștept de la Comisie și Consiliu să reînvie spiritul european și să respingă interesul național egoist, pentru a face din Europa nu doar un paradis al prosperității, ci și al solidarității. Asigurați-vă că Europa arată o imagine de sine diferită nu numai propriilor săi cetățeni, dar și restului lumii: despre aceasta este vorba în rezoluția Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Dle președinte, nu are sens să comentăm observațiile facțiunilor politice de dreapta și de stânga din acest Parlament, deoarece acestea sunt de fapt neimportante în această instituție rațională întreținută de forțe politice interesate de dezvoltarea Europei. Totuși, dacă strategia UE 2020 este acum comparată cu un plan cincinal comunist, ar trebui să le replicăm acestora să caute politica economică într-un manual și să-i citească istoria. Atunci vor vedea diferențele.

Cei din extrema stângă – nu mă refer la forțele raționale aflate puțin la stânga noastră – declară acum că Europa ar trebui să se întoarcă mai mult sau mai puțin la epoca comunistă. Din păcate, o parte a Europei a trăit comunismul și știm cu toți ce s-a întâmplat. Putem să ne dorim multe lucruri, dar important este să creăm pentru cetățenii noștri condițiile necesare pentru o viață demnă și prosperă, în care se pot bucura de educație și de alte servicii oferite de societate.

Astfel, este necesar pentru noi, ca sistem politic, să luăm în considerare felul în care putem utiliza resursele existente în cel mai bun mod posibil. Este pur și simplu o chestiune de realizare a acestei planificări. Orice familie și orice autoritate locală analizează ce este de făcut cu resursele de care dispune pentru a se asigura că poate progresa într-un anumit timp. Este un lucru rezonabil.

Până în prezent, numai economia de piață – cu limite, nu o piață fără restricții – a fost în realitate capabilă să asigure aceste servicii pe termen lung. Așadar, are sens să analizăm la nivel european modul în care putem organiza economia de piață în Europa. Să gândești numai în interiorul granițelor naționale nu mai este o strategie de succes și este destinată eșecului. Prin urmare, trebuie să analizăm modul în care putem face această piață europeană să îi servească pe cetățeni. Nu este vorba despre competitivitate ca atare, ci despre a ne asigura că Europa este competitivă, astfel încât să se poată furniza servicii cetățenilor. Acesta este miezul dezbaterii.

Mulți colegi deputați au intrat deja în detalii. Aș dori să mă limitez la aceste declarații generale. Totuși, celor din extremele politice va trebui să le spunem din când în când: cântăriți-vă cuvintele, dar, înainte de toate, citiți cărțile de istorie!

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Astăzi, în Uniunea Europeană, rata șomajului a ajuns la 10 %, iar în rândul tinerilor la 20 %. În acest an, 1 mai, ziua internațională a celor ce muncesc, a fost una tristă, pentru că în Uniunea Europeană există 23 de milioane de șomeri.

Pentru a asigura locuri de muncă, trebuie să stabilim clar domeniile în care Uniunea trebuie să investească. Doar prin educație vom putea asigura tinerilor competențele de care au nevoie pentru a avea un loc de muncă și un trai decent. De asemenea, investițiile în agricultură vor permite ca Uniunea să își asigure necesarul de bază pentru hrană și pentru biocarburanți.

Investițiile în infrastructura de transport sunt vitale. Anul acesta revizuiți lista de proiecte prioritare TEN-T: UE are nevoie de o infrastructură de transport feroviar de mare viteză, care să acopere toate capitalele Uniunii Europene și marile orașe europene, să modernizeze infrastructura rutieră, porturile și aeroporturile. Consider că este o prioritate ca Uniunea să investească în dezvoltarea infrastructurii de transport în Europa de Est. Numai în felul acesta vom putea avea o piață internă cu adevărat eficientă. Toate aceste proiecte necesită, însă, resurse financiare de multe miliarde de euro, care însă se vor întoarce în bugetele publice prin taxe și impozite și, mai ales, prin locurile de muncă create și prin dezvoltarea economică pe care o generează.

De asemenea, investițiile în infrastructura de energie, în eficiența energetică și în energii regenerabile vor reduce dependența energetică a UE și vor genera aproximativ 2,7 milioane de noi locuri de muncă până în 2030. Cu toate acestea, în loc să investim în inițiativa Smart Cities, constatăm că peste 150 milioane de euro din planul european de redresare economică au rămas necheltuiți. Nu în ultimul rând, este necesar ca Uniunea Europeană să investească în cercetare și în dezvoltarea durabilă a industriei europene.

Domnule președinte, aș dori să închei prin a solicita Comisiei și Consiliului înființarea unui instrument similar Fondului european de ajustare la globalizare, pentru a-i sprijini pe funcționarii publici care și-au pierdut locul de muncă datorită crizei economice.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Doamnelor și domnilor, cred că toți știm ce sarcină dificilă ne așteaptă. Trebuie să formulăm o strategie comună pentru statele membre și instituțiile Uniunii Europene, care ne va asigura că efectele ulterioare ale crizei vor fi combătute, permițând în același timp Uniunii și statelor sale membre să fie competitive în mediul economic global și să se dezvolte într-un mod durabil din punctul de vedere al mediului, în așa fel încât toți cetățenii Uniunii vor simți imediat creșterea standardului lor de viață pe termen scurt.

Aș dori totuși să fac două observații despre noua strategie, care consider că acoperă aspectele fundamentale, dar este important să menționez două lucruri. În primul rând, o anumită precauție și prudență sunt justificate cu privire la obiectivele cuantificabile. Acestea trebuie să fie ambițioase, dar realiste și realizabile, acordând atenție punctului din care pornit fiecare stat membru și capacităților acestuia. Sărăcia înseamnă un lucru în Regatul Unit și altul în Bulgaria. Sistemele noastre educaționale sunt diferite. De exemplu, se naște întrebarea dacă creșterea proporției celor cu studii universitare la 40 % este utilă peste tot sau dacă nu cumva sporim pur și simplu numărul absolvenților universitari fără un loc de muncă. Cred, totuși, că îmbunătățirea formării profesionale ar trebui în orice caz inclusă printre obiectivele noastre.

A doua observație a mea se referă la faptul că strategia ar trebui să consolideze coeziunea internă a UE, cu alte cuvinte convergența acesteia. Sunt de acord că sectoarele-cheie ar trebui să primească asistență, deoarece acestea sunt motorul economiei europene. În același timp, nu trebuie să uităm că diferențele interne dintre cele 27 state membre aflate în stadii de dezvoltare diferite doar s-ar adânci dacă am urmări o politică de dezvoltare economică unilaterală care ar accentua competitivitatea fără să abordeze caracteristicile distincte ale statelor membre. Fără coeziune internă nu va exista competitivitate externă. Eliminarea divergențelor din regiunile subdezvoltate ar însemna piețe mai mari, cerere reală și potențial de inovare pentru întreaga Uniune, concomitent cu mai puțină grijă socială. Trebuie stabilit un cadru pentru zonele mai puțin dezvoltate, care să le permită să profite de oportunitățile pieței interne. În timp, toți ar deveni astfel competitivi prin propriile puteri. Sper că vom găsi loc pentru coeziunea socială în noua strategie.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Astăzi discutăm despre genul de Uniune Europeană pe care ne-ar plăcea să o vedem peste zece ani. În prezent, șomajul, în special în rândul tinerilor, este una dintre cele mai mari probleme ale Uniunii Europene și, din nefericire, aceasta ne forțează să vorbim despre tinerii din prezent ca despre generația pierdută a acestei epoci. Vorbim despre crearea de noi locuri de muncă, despre protecția mediului, despre promovarea inițiativelor tinerilor, despre sprijinirea sistemului educațional, despre multe alte elemente importante, dar în cea mai mare parte vorbim despre acestea ca și cum ar fi elemente separate și nu vedem imaginea de ansamblu. Din păcate, citind propunerile actuale referitoare la strategia Europa 2020 a UE, am impresia că acestea vor rămâne din nou vorbe goale dacă nu ținem seama de opiniile celor care vor trebui să pună în aplicare această strategie, cu alte cuvinte, cei tineri. Aș dori ca strategia Europa 2020 să fie o punte între economie și ecologie, pe care tocmai cei tineri ne-ar ajuta să o punem în aplicare, în așa fel încât aceasta să devină pentru tineri o oportunitate de a-și pune în valoare cunoștințele și de a crea viitorul Uniunii Europene. Întrucât eu însumi sunt un reprezentant al acelor tineri care pun în aplicare strategia, aș dori să prezint câteva propuneri concrete. În primul rând, haideți să promovăm crearea locurilor de muncă în economia ecologică, cu alte cuvinte, să creăm oportunități pentru intensificarea sprijinului acordat afacerilor care creează locuri de muncă în economia ecologică și care angajează tineri, indiferent dacă este vorba despre domeniul agricol, de producție sau de domeniile transportului și serviciilor. În al doilea rând, haideți să dedicăm o mai mare atenție ecologismului sau, ca să fiu mai exact, educației ecologice, atât prin integrarea acesteia în programele de învățământ, cât și prin prezentarea ei ca o nouă disciplină. Odată ce vom fi adoptat aceste două măsuri, vom atrage mai mulți tineri să participe la crearea economiei ecologice: tineri care posedă suficiente cunoștințe, competențe și, cred, determinare. Mi-ar plăcea să fie mai puțin scepticism în Parlamentul European și mai puține comparații nefondate, precum cele pe care le-am auzit ieri, și să fie mai multă determinare, optimism și unitate.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Sunt convins că Europa 2020 va fi o Europă mai puternică economic și mai inovatoare. Sunt convins că vom reuși să ieșim din actuala criză economică și financiară pentru că avem un potențial uriaș în ceea ce privește forța de muncă inovatoare a oamenilor, cât și resursele naturale și apreciez efortul Comisiei de a ne prezenta această comunicare.

Nu pot însă să nu aduc în discuție politica de coeziune și să nu îmi exprim nemulțumirea față de faptul că drumul parcurs spre îndeplinirea Strategiei de la Lisabona pare schimbat. Realizarea coeziunii economice,

sociale și teritoriale implică și alte aspecte decât cele legate de creșterea inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Prin noi și aleșii noștri, cetățenii spun că încă au nevoie de investiții în infrastructură, acces la servicii și dezvoltarea tuturor zonelor, indiferent cât de izolate sunt acestea.

Prioritățile stabilite pentru perioada 2007-2013 au demonstrat cât de mare este nevoia de îmbunătățire a infrastructurii și de susținere a competitivității economice în zonele de convergență. Interdependența economiilor face necesară coeziunea și asigurarea [...]

(Președintele întrerupe oratorul)

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Dle președinte, permiteți-mi să încep prin a exprima de la această tribună a Parlamentului European sincere condoleanțe pentru cei trei concetățeni ai mei uciși astăzi în incidentele din Atena. Îmi pare sincer rău că nu am auzit condoleanțe din partea dlui președinte Barroso în numele Comisiei. Sper ca dl Rehn, care îl reprezintă, să îndrepte această situație în cea de-a doua declarație a sa.

Al doilea lucru pe care doresc să-l spun este că această Comisie trebuie să acționeze acum, deoarece, cu cât se amână mai mult găsirea unei soluții la problemele cu care se confruntă Europa în prezent, și astfel și la problema Greciei, cu atât subminăm mai mult obiectivele propuse pentru 2020. 2020 se bazează pe 2010. Obiectivul de reducere a sărăciei are la bază prezentul. Prin măsurile pe care este forțată să le adopte, Grecia nu va putea contribui la îndeplinirea acestui obiectiv.

Trebuie să ajutați Grecia, pentru că, în caz contrar, 40 % din populație, care sunt tineri absolvenți universitari, nu vor avea slujbe. Reflectați asupra acestui lucru și luați măsuri acum.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Vă mulțumesc, dle președinte. Dl Barroso a vorbit despre măsurile ce trebuie luate în legătură cu strategia Europa 2020, dar apoi a părăsit sala. Va pierde una dintre cele mai importante măsuri. De aceea, mă voi adresa Președinției spaniole și îi voi mulțumi Președintelui în exercițiu al Consiliului pentru faptul că nu a părăsit sala și că va urmări dezbateră până la final.

Una dintre cele mai importante măsuri ce trebuie luate în contextul strategiei Europei 2020 este ocuparea forței de muncă în contextul unei dezvoltări durabile, pentru a exploata potențialul locurilor de muncă în economia ecologică. Aceasta presupune o inițiativă cuprinzătoare pentru potențialele locuri de muncă din economia ecologică. În această privință, trebuie să ne asigurăm că transformările și drepturile lucrătorilor sunt de asemenea luate în considerare și că există o inițiativă privind formarea și perfecționarea profesională. Știu că Președinția spaniolă și cea belgiană lucrează la aceasta și aș dori să vă încurajez să continuați această muncă și să prezentați o inițiativă a Consiliului înainte de sfârșitul anului.

John Bufton (EFD). – Dle președinte, discutăm despre Europa 2020 – care va fi peste 10 ani –, dar cred că poate ar trebui să reflectăm asupra ultimelor 10 ore. Am aflat cu tristețe profundă despre decesele din Grecia; este foarte trist. Îmi exprim regretul pentru familiile afectate, iar condoleanțele mele sunt îndreptate către familiile și prietenii celor care și-au pierdut viața. Totuși, cu câteva săptămâni în urmă am lansat în Parlament un avertisment cu privire la agitațiile sociale generate de situația din zona euro și de problemele cu care aceasta se confruntă.

Cred că este momentul ca acest Parlament, Comisia și Consiliul să se trezească și să realizeze că zona euro este deficitară: nu funcționează. Am văzut probleme în Grecia. Simt că situația va continua în Spania și, înainte ca mai multe vieți să piară, nu credeți că a sosit momentul să fim onești, să analizăm în mod real situația țărilor din zona euro și să admitem că aceasta este deficitară?

Piotr Borys (PPE). – (PL) Dle președinte, economia UE continuă să fie cea mai puternică, dar acest Eldorado nu va dura neapărat la nesfârșit. Criza și tragicele evenimente din Grecia ne-au arătat că trebuie să tragem chiar astăzi niște concluzii din ambițioasa strategie Europa 2020. Spre deosebire de Strategia de la Lisabona, ne trebuie îndrăzneală și consecvență pentru a pune în aplicare strategia Europa 2020. De noi depinde dacă generațiile viitoare vor trăi într-o Europă unită și bogată sau dacă le vom lăsa într-o Europă dominată de criză.

Astăzi, 30 % dintre europeni nu au calificări profesionale. Aceasta explică planurile ambițioase referitoare la educație: reducerea la 10 % a numărului elevilor care părăsesc școala înainte de absolvire și 16 milioane de persoane să obțină calificări de studii superioare. Prin urmare, apelul meu se poate rezuma spunând că, în prezent, marile provocări din sectorul educațional trebuie urmărite cu foarte mare conștiinciozitate și rapiditate. Fac apel la măsuri coordonate și foarte consecvente din partea tuturor instituțiilor UE și a statelor membre.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Este păcat că președintele Comisiei nu a rămas, chiar dacă are câteva sarcini importante de rezolvat, deși, în opinia mea, Europa 2020 este un document strategic de o importanță supremă și nu văd ce ar putea fi mai important pentru dl președinte în acest moment.

Totuși, reiese clar din dezbaterile de aici, la care a participat întregul spectru politic, că acest document nu a produs mare entuziasm în Parlamentul European. Trebuie să afirmăm cu obiectivitate că situația din Europa la momentul elaborării acestui document este foarte complicată și că documentul a apărut pe fundalul uneia dintre cele mai grave crize din istoria recentă. În opinia mea, unul dintre cele mai importante lucruri pe care strategia trebuie să le rezolve este, așadar, protecția persoanelor cele mai vulnerabile din punct de vedere economic, care trăiau în condiții dificile înainte de criză, care continuă să trăiască în aceleași condiții dificile și astăzi și care nu au cauzat criza.

De aceea, cred – iar aceasta este o sugestie concretă referitoare la acest document – că ar fi un lucru bun dacă orientarea care se aplică în domeniul sărăciei și al excluziunii sociale ar fi adusă în prim-plan, astfel încât să nu fie o orientare secundară care să se aplice numai în domeniul ocupării forței de muncă, ci una transversală care să se aplice în cazul tuturor acestor domenii importante.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Strategia pentru viitor a Europei este construită pe două sisteme de valori și aș dori să atrag atenția asupra faptului că aceste două sisteme de valori pot fi reconciliate numai cu mare dificultate, dacă pot fi reconciliate, astfel că trebuie să alegem între ele. Cuvintele-cheie pentru unul dintre sistemele de valori sunt competitivitate, creștere, globalizare, în timp ce pentru celălalt cuvântul-cheie este dezvoltare durabilă. Vorbim despre dezvoltare durabilă în sensul de mediu. Știm că globalizarea și creșterea forțată au consecințe îngrozitoare pentru mediu. Aici nu se pune deloc problema dezvoltării durabile. Vorbim despre dezvoltare durabilă în sens social. Acei oameni, mici proprietari, întreprinzători mici și mijlocii, printre alții, care nu pot face față concurenței acerbe și globalizării, decad, ies din competiție și sărăcesc. Acest lucru este complet contrar dezvoltării durabile în sens social. Eu și electoratul meu suntem de părere că dintre cele două sisteme de valori trebuie să alegem dezvoltarea durabilă.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle președinte, aș dori să încep prin a răspunde întrebării directe adresate mie de către dl Bokros. Acest subiect a fost menționat și de dl Cofferati, care nu este prezent în acest moment, și de dna del Castillo, care, de asemenea, nu este prezentă. Și alții l-au menționat.

De ce a eșuat Strategia de la Lisabona? Aceasta a fost întrebarea directă adresată de dl Bokros.

Cred că există mai multe motive și ar fi puțin exagerat și arogant din partea mea să încerc să simplific situația. Totuși, dacă ar trebui să aleg unul dintre aceste motive pentru a explica insuccesul Strategiei de la Lisabona, cred că cel mai convingător ar fi faptul că Uniunea Europeană, care a adoptat piața unică la acea vreme, care a adoptat o monedă unică, nu a făcut pașii necesari către o uniune economică. Acest pas nu a fost făcut.

Tratatul de la Maastricht vorbea despre uniunea economică și monetară. Am rămas în uniunea monetară, dar nu ne-am îndreptat către uniunea economică.

Acesta este motivul pentru care cred că strategia Europa 2020 trebuie să facă parte dintr-o nouă fază a Uniunii, respectiv pasul către uniunea economică. Această uniune economică înseamnă, în primul rând, guvernarea economică și socială a Uniunii.

Un element fundamental al acelei uniuni economice este o strategie de creștere și de creare a unei forțe de muncă de înaltă calitate, care reprezintă scopul principal al acestei dezbateri. Este o dezbatere pe care o consider foarte interesantă și extrem de bogată din punct de vedere al contribuțiilor și care are, de asemenea, noi dimensiuni importante, care nu făceau parte din Strategia de la Lisabona sau asupra căreia nu s-a insistat la fel de mult. De exemplu, dimensiunea tehnologică sau socială, pe care le-au menționat dl Cofferati, dl Cercas și dl Arif, și dimensiunea de combatere a schimbărilor climatice, care face legătura cu cele spuse de dna Schroeder.

Totuși, uniunea economică nu se poate realiza numai prin deținerea unei strategii de creștere și de creare a unei forțe de muncă de calitate. Mai există și alte aspecte. Aceasta ar răspunde întrebării adresate de dna Harms, care nu este prezentă în acest moment.

În plus, avem nevoie de ceva la care dl comisar Rehn, care va lua cuvântul imediat după mine, lucrează și la care am făcut referire mai devreme. Avem nevoie de coordonarea politicilor economice, de ocupare a forței de muncă și sociale, ceea ce nu s-a întâmplat în Europa și nici în Strategia de la Lisabona.

Este, de asemenea, ceva ce Tratatul de la Lisabona ne cere. Articolul 5 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că statele membre trebuie, sunt obligate – nu este facultativ – să își coordoneze politicile economice și de ocupare a forței de muncă. De asemenea, acestea ar putea, dacă ar dori – iar eu sunt de părere că ar trebui – să își coordoneze politicile sociale.

Pe lângă o strategie de creștere și de creare de locuri de muncă și o coordonare a politicilor economice și de ocupare a forței de muncă, avem nevoie de o supraveghere europeană a piețelor financiare. Acesta este pachetul de măsuri de supraveghere la care făceam referire anterior și în legătură cu care am primit un răspuns de la dl Verhofstadt. Sunt încântat că dumnealui este de acord ca Parlamentul European să adopte o poziție față de pachetul de măsuri de supraveghere financiară cât mai curând posibil.

În plus, iată ce dl Barroso evidențiază în mod deosebit în discursul său: trebuie să avem o dimensiune externă. Uniunea economică a Europei trebuie să aibă o dimensiune externă; o singură poziție externă, și anume în cadrul G20. Mă refer la cele afirmate de dl Barroso, cu care sunt de acord aproape în întregime.

Ceea ce ne trebuie, de asemenea, pentru uniunea economică sunt instituțiile de guvernare: un Consiliu European care să lanseze linii strategice, o Comisie care să monitorizeze și să aplice strategia și organe legislative pentru strategie: Consiliul și Parlamentul European.

În plus, avem nevoie de instrumente de stimulare a acestei strategii, cum ar fi autorizarea fondurilor structurale și a fondurilor europene pentru a ghida această strategie, ceea ce nu s-a prea întâmplat – sau cel puțin nu în mare măsură – în timpul ultimilor ani ai Strategiei de la Lisabona.

Iată ce cred că se petrece deja în Uniunea Europeană: un pas înainte spre etapa următoare, etapa pe care o presupune secolul XXI. Această etapă este cea a globalizării, care este o uniune economică. Nu doar piața internă sau uniunea monetară, dar și uniunea economică. Acesta este drumul pe care trebuie să-l urmăm și trebuie să o facem în mod consecvent, prin dialog interinstituțional, după cum se întâmplă în această după-amiază aici, și să o facem cât mai repede posibil.

Cred că aceasta cere poporul european de la noi toți.

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședintă

Olli Rehn, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, aș dori să vă mulțumesc pentru dezbaterile foarte minuoase și responsabilă din această seară și permiteți-mi, de asemenea, să corectez o afirmație referitoare la președintele Barroso. Acesta nu a omis să transmită condoleanțe în numele Comisiei. Doresc să mă alătur dumnealui și să transmit condoleanțe familiilor și prietenilor celor care au căzut victime actelor de violență petrecute astăzi la Atena. Diferența de opinie este ceva normal în democrație, însă recurgerea la violență nu este niciodată acceptabilă.

Creșterea durabilă și crearea de locuri de muncă se plasează, într-adevăr, în centrul strategiei Europa 2020 și doresc să spun câteva cuvinte despre stabilitatea financiară, care reprezintă o condiție necesară pentru revenirea la o creștere durabilă și la obiectivele strategiei Europa 2020. O puteți numi „Europa 2010”, fiindcă fără aceasta nu putem deveni Europa 2020.

Decizia luată duminică trecută de statele membre din zona euro privind activarea mecanismului de asistență financiară coordonată și condiționată pentru Grecia nu a fost o decizie ușoară, însă a fost o decizie necesară. Era măsura responsabilă și corectă care trebuia luată. Comisia are acum sarcina de a asigura coordonarea lansării bilaterale și aplicarea sistematică și riguroasă a condițiilor impuse.

Sprijinul financiar oferă Greciei un răgaz pentru a restabili sustenabilitatea finanțelor publice și competitivitatea generală a economiei. Măsura este necesară nu numai pentru a oferi sprijin Greciei, ci și pentru a proteja stabilitatea financiară în Europa, astfel încât situația din Grecia să nu se extindă, asemenea unui incendiu, peste întreaga Europă. Stabilitatea economică este o necesitate în procesul actual de redresare economică a Europei, pentru a asigura o creștere durabilă și crearea de locuri de muncă.

Unii dintre dumneavoastră ați menționat efectul de contagiune și preocupările față de situația altor țări din zona euro și din Uniunea Europeană. Nimeni nu poate nega faptul că în perioada recentă au existat tensiuni pe piețele financiare, însă, ca în cazul oricăror alte piețe financiare, există depășiri semnificative. Toate statele membre din zona euro iau măsuri pentru a-și consolida finanțele publice, în special Portugalia și Spania.

Grecia este un caz aparte în zona euro și acum în Uniunea Europeană. Mai concret, statele membre din zona euro, împreună cu Comisia, BCE și FMI se ocupă de cazul Greciei. Am încredere că vom reuși să depășim aceste provocări extraordinare.

De asemenea, trebuie să învățăm de pe urma crizei; acesta este un lucru important pentru guvernanta economică a Europei 2020. Ultimele evoluții din economia europeană, în special în ceea ce privește Grecia, au arătat că se impune de urgență consolidarea guvernantei economice în Europa. Săptămâna următoare, Comisia va înainta propuneri concrete privind modalități de asigurare a unei mai bune coordonări a politicilor economice și a unei mai bune supravegheri bugetare în statele membre ale Uniunii Europene.

Uniunea Economică și Monetară este mai degrabă monetară decât economică. Este momentul să dăm un sens și dimensiunii economice. Aceasta era, de altfel, ideea de bază pe care au avut-o în vedere părinții fondatori ai Uniunii Economice și Monetare. Principiul după care ne ghidăm este acela că este întotdeauna mai eficient să prevenim decât să corectăm, prin urmare ne vom construi propunerile pornind de la consolidarea măsurilor de prevenire, fără a neglija însă nici măsurile de corecție. Propunerile noastre se întemeiază pe trei elemente fundamentale.

În primul rând, trebuie să consolidăm Pactul de stabilitate și creștere, atât în ceea ce privește latura preventivă, cât și latura corectivă. Avem nevoie de o supraveghere bugetară mai sistematică și mai riguroasă, astfel încât cazul Greciei să nu se mai repete.

În al doilea rând, trebuie să privim dincolo de supravegherea bugetară. Trebuie să găsim soluții pentru dezechilibrele macroeconomice și pentru diferențele de competitivitate, prin urmare trebuie să creștem competitivitatea exporturilor, ceea ce constituie o urgență pentru multe țări, precum și cererea internă, acolo unde este necesar și posibil.

Al treilea element fundamental se referă la instituirea unui mecanism de soluționare a crizelor. Mecanismul financiar pentru Grecia servește scopurilor actuale impuse de necesitatea imediată. Cu toate acestea, este evidentă necesitatea instituirii unui mecanism permanent de soluționare a crizelor bazat pe exigențe ridicate, coroborate cu factori care descurajează activarea sa. După cum spunea președintele Barroso mai devreme, paza bună trece primejdia rea și ne oferă și mijloacele de a face față scenariului celui mai pesimist.

Prin urmare, contez pe sprijinul dumneavoastră. Contez pe sprijinul Parlamentului European în efortul de consolidare a guvernantei economice în Europa. De asemenea, îi invit peșefii de stat și de guvern din zona euro și, într-un sens mai larg, Consiliul European, ca vineri să susțină propunerile noastre și să ia neîntârziat măsuri rapide pentru punerea în aplicare și concretizarea acestor propuneri. De ce? Pentru că nu ne mai permitem nicio amânare și, ca atare, solicit tuturor să ia decizii cât mai rapid, astfel încât să putem garanta succesul strategiei Europa 2020 și să asigurăm baze solide pentru creșterea durabilă și crearea de locuri de muncă în Europa. Este ceea ce cetățenii noștri așteaptă de la noi.

Președinta – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc în cea de-a doua perioadă de sesiune din mai.

(Ședința a fost suspendată timp de cinci minute din motive tehnice)

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Europa traversează o perioadă dificilă pe fondul crizei economice globale, redresarea este încă fragilă și statele membre plătesc un preț diferit pentru surmontarea crizei. Uniunea Europeană are nevoie de o nouă strategie orientată spre crearea de noi locuri de muncă, investiții în educație, garantarea oportunităților de învățare de-a lungul vieții și îmbunătățirea condițiilor de trai. Aș dori să atrag atenția asupra unuia dintre angajamentele cele mai importante ale Comisiei, acela de a reduce sărăcia în Europa și de a crește incluziunea socială. Cu toate acestea, doresc să subliniez faptul că, pentru îndeplinirea acestui angajament este nevoie de măsuri specifice, precum întărirea standardelor sociale minime obligatorii și aplicarea unui salariu minim la nivelul întregii Uniuni Europene, dar și de măsuri suplimentare pentru protejarea grupurilor sociale celor mai vulnerabile. Doresc, de asemenea, să menționez că obiectivele noii strategii reprezintă un obiectiv al întregii Europe pe care trebuie să îl atingem prin măsuri aplicate atât la nivel național, cât și la nivelul UE. De aceea, invit Comisia să continue dialogul cu statele membre, pentru a se asigura că deciziile naționale corespund obiectivelor fundamentale ale UE, fiindcă numai atunci strategia se va materializa în rezultate concrete și nu va rămâne doar o colecție de slogane frumoase.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), în scris. – Este imperios necesar ca, atât politica comună agricolă, cât și politica de coeziune, să sprijine strategia europeană pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică. Consider că PAC trebuie să ofere răspunsuri imediate la efectele pe care le are criza economică asupra întreprinderilor agricole, cum ar fi lipsa de acces la credit al agricultorilor, constrângeri asupra veniturilor agricole și un șomaj în creștere în zonele rurale; trebuie să continue să ofere soluții la amenințarea prezentată de părăsirea teritoriului, la depopularea zonelor rurale și la îmbătrânirea populației rurale în Uniunea Europeană, pentru a asigura durabilitatea pe termen lung a comunităților rurale în Uniune.

Țin să menționez că, în lumina acestor provocări, PAC după 2013 trebuie să trimită semnale puternice și să ofere răspunsuri atât la îngrijorările comunității rurale, cât și la cele ale societății în general, printr-o politică alimentară puternică, durabilă, bine finanțată, credibilă și multifuncțională. Subliniez faptul că este nevoie urgentă să se atragă generații de tineri în zonele rurale și să se ofere oportunități economice noi și alternative pentru ca ei să asigure o populație rurală durabilă și cred că șomajul în zonele rurale ar trebui să fie soluționat prin oferirea unor oportunități de diversificare și a unor noi surse de venit

Ioan Enciu (S&D), în scris. – Doresc să mulțumesc Comisiei și Consiliului pentru declarațiile privind noua strategie europeană pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică. Consider că stabilirea unor noi obiective în domeniul energiei reprezintă un factor-cheie pentru o utilizare mai eficientă a resurselor în Europa până în 2020. Vreau să pun în vedere Comisiei faptul că unele state membre vor avea nevoie de sprijin special pentru a putea dezvolta și implementa tehnologii în domeniul energiei regenerabile, în vederea realizării obiectivului de a produce 20 % din energie din surse regenerabile. Doresc să subliniez impactul pozitiv al susținerii inițiativelor privind Agenda Digitală, care reprezintă inițiative emblematice în materie de creare de noi competențe și locuri de muncă și aștept din partea Comisiei propuneri legislative concrete care să abordeze dezvoltarea mediului online prin crearea unor facilități financiare și administrative de promovare a afacerilor online și a comerțului electronic. În materie de cercetare și inovare în Europa, salut răspunsul dnei comisar Quinn referitor la nevoia de a îmbunătăți infrastructura de cercetare în noile state membre. Institutele de cercetare și oamenii de știință așteaptă din partea Comisiei și a Consiliului măsuri rapide și coordonate de rezolvare a acestei probleme, care să le ofere oportunități egale de participare la programele-cadru.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Criza profundă în care neoliberalismul care domină Europa a aruncat continentul i-a determinat pe autorii strategiei Europa 2020 să încerce să învâluie obiectivele urmărite într-o retorică socială și ecologistă, propagandă răspândită din plin. Însă nici chiar în această retorică nu își mai găsesc locul obiectivele privind „ocuparea deplină a forței de muncă” și „eradicarea sărăciei”, care se regăseau în predecesorul sa, Strategia de la Lisabona. Cu toate acestea, ceea ce știm despre instrumentele strategiei Europa 2020 nu lasă loc îndoielilor: aceasta este o strategie învechită prin care se urmărește justificarea unor politici vetuste și viabilizarea lor, cu consecințe bine cunoscute. În final, flexibilitatea crescută și dereglementarea pieței muncii, prioritatea acordată aprofundării pieței interne, liberalizarea și privatizarea cât mai multor domenii economice, precum și liberalizarea și dereglementarea schimburilor internaționale au fost, împreună, instrumentele care au generat situația actuală. Menținerea acestor instrumente nu înseamnă altceva decât „intrare în faliment” și o cale sigură către dezastru economic, social și ecologic. Cei peste 20 de milioane de șomeri sunt folosiți pentru a impune o devalorizare și mai mare a forței de muncă rămase, care se reflectă în larga răspândire a nesiguranței locului de muncă, ocuparea intermitentă a forței de muncă și șomaj structural. În final, „economia socială de piață” cu care ne lăudăm nu înseamnă altceva decât comercializarea tuturor sectoarelor vieții sociale, a naturii și a resurselor naturale.

Edít Herczog (S&D), în scris. – (HU) În Uniunea Europeană creșterea economică a stagnat, iar șomajul a depășit 10 %. Prin urmare, se impune elaborarea unei strategii de creștere durabilă și de creare de locuri de muncă, care să revitalizeze Uniunea. Însă aceasta depinde de capacitatea Uniunii de regenerare, de reconstruire a economiei pe noi baze și de capacitatea cetățenilor săi de a-și schimba mentalitatea. Această reînnoire poate fi asigurată în Uniunea Europeană prin inovare, cercetare și dezvoltare. În interesul viitorului cetățenilor săi, Uniunea Europeană lucrează la elaborarea unei strategii de creștere pentru 2020, bazată pe inovare, cercetare și dezvoltare, care ar putea garanta o creștere economică continuă și crearea de noi locuri de muncă pentru cetățenii săi.

În absența resurselor, cercetarea și dezvoltarea nu pot crea mijloacele financiare necesare, prin urmare nu pot valorifica la maximum oportunitățile de inovare. Inovarea este posibilă doar prin parteneriate și măsuri comune de sprijin. Resursele se pot obține la trei niveluri: UE, statele membre și sectorul privat. La nivelul societăților comerciale, inovarea implică existența unor resurse umane corespunzătoare. Acestea pot fi asigurate prin sisteme eficiente de educație și formare, operate în mod coordonat la nivelul statelor membre. Universitățile au nevoie de sprijin pentru a produce tineri cercetători capabili să ofere IMM-urilor oportunități

continue de inovare. În educație, principalele două tendințe în care există oportunități de inovare sunt digitalizarea și reducerea consumului de energie.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris*. – (RO) Adâncirea crizei economice din Grecia și atingerea unui nivel de șomaj stabilizat la aproximativ 10 % în Uniunea Europeană impune aplicarea imediată a strategiei Europa 2020. Pentru realizarea acestor obiective este necesară o acțiune credibilă, consolidată, care să urmărească ieșirea din criză, iar ocuparea forței de muncă este unul din elementele-cheie în acest plan. Cu toții suntem de acord că în UE trebuie să existe forță de muncă înalt calificată, capabilă să facă față provocărilor prezente și viitoare, pentru a crea o economie mai competitivă și mai durabilă. Totuși, cuvintele frumoase nu sunt de ajuns pentru a rezolva problemele actuale. De aceea doresc să vă reamintesc că sunt necesare investiții urgente nu numai în dezvoltarea competențelor adecvate, ci și în sistemele educaționale, care trebuie să fie puse în concordanță cu cerințele pieței. Statele membre trebuie să adopte o atitudine proactivă în îndeplinirea angajamentelor pe care și le-au asumat în cadrul Consiliului European. În același timp, acestea trebuie să adopte măsuri care să scoată UE din criza actuală și să favorizeze creșterea economică.

Tunne Kelam (PPE), *în scris*. – Subiectul cel mai important în discuția despre viitorul strategiei Europa 2020 este problema necesității și a dezvoltării durabile. Este evident că strategia de la Lisabona a fost inefficientă, de aceea trebuie să evaluăm în mod realist dacă viitoarea strategie Europa 2020 poate să dea rezultate. Pentru a asigura succesul strategiei Europa 2020 este esențial să existe o colaborare între statele membre, instituțiile UE și toți actorii societății civile. Abordările de sus în jos și de jos în sus trebuie să aibă un punct comun. Trebuie stabilite criterii realiste pentru creșterea ratei de ocupare a forței de muncă, în special a forței de muncă tinere. Sistemele de învățământ din Europa trebuie să se orienteze tot mai mult către cercetare și inovare; sunt indispensabile investițiile masive în educație. Trebuie asigurată o mai bună coordonare între piața muncii și educație. Conceptul de învățare continuă, pe tot parcursul vieții, trebuie abordat cu seriozitate. În acest sens, susțin cu tărie necesitatea unor sisteme mai eficiente de învățământ profesional și a unei colaborări mai strânse cu sectorul privat. În condițiile creșterii competitivității globale, Europa trebuie să își urmărească toate obiectivele cu ambiție și dedicare. Altfel, vom avea din nou o strategie care se aseamănă mai degrabă cu planurile cincinale ale Uniunii Sovietice. O strategie europeană convingătoare pentru crearea unei Europe mai puternice ar trebui să aibă un rol primordial la nivel global.

Ádám Kósa (PPE), *în scris*. – (HU) Orientările integrate pentru creștere economică și locuri de muncă reprezintă elementele esențiale ale strategiei UE 2020. În ceea ce privește proiectele de directive referitoare la ocuparea forței de muncă, este important de menționat că o creștere favorabilă a incluziunii este posibilă doar prin investiții reale în oameni. O durată de viață mai lungă nu înseamnă neapărat o carieră productivă mai lungă. Investițiile în sănătate sunt deosebit de necesare în Ungaria, unde durata de viață este mult mai scurtă decât în Europa de Vest, iar rata natalității este în scădere. Aptitudinile necesare trebuie să existe chiar și la o vârstă mai înaintată, iar acest lucru este posibil doar printr-un sistem de sănătate mai modern și mai accesibil. Cu alte cuvinte, trebuie acordată o atenție mai mare creării de locuri de muncă accesibile unui număr din ce în ce mai mare de persoane în vârstă, care rămân active pe piața muncii. Acest lucru ar fi, de asemenea, în beneficiul persoanelor cu handicap mai tinere. De aceea, sănătatea merită o prioritate specială (de exemplu, îmbunătățirea condițiilor de muncă, reabilitare mai eficientă, facilitarea menținerii stării de sănătate etc.) La acest lucru se face referire și în Orientarea nr. 8 (investiții în dezvoltarea resurselor umane), deși fără o atenție specială și fără detalii concrete. Există multe dezbateri pe tema sistemelor de sănătate din Europa și din alte părți ale lumii, însă nu există încăieri o abordare unitară. Totuși, trebuie să înțelegem că pentru a asigura competitivitatea pe termen lung a Europei, rata de dependență trebuie echilibrată cu o populație mai sănătoasă și mai activă. Le solicit instituțiilor europene să ia în calcul acest aspect la elaborarea și punerea în aplicare a strategiei lor.

Iosif Matula (PPE), *în scris*. – Sunt un susținător al Strategiei „Europa 2020” pentru o creștere economică inteligentă (bazată pe cunoaștere și inovare), ecologică și favorabilă incluziunii sociale. Doresc ca această strategie să se materializeze în crearea de locuri de muncă bine plătite și în creșterea nivelului de trai al oamenilor. Pentru a avea o Europă puternică și echilibrată, trebuie să acordăm mare atenție dezvoltării economice a regiunilor din noile state membre, pentru reducerea decalajelor existente. Desigur, construirea unei infrastructuri adecvate trebuie să fie o prioritate.

Doresc să accentuez însemnătatea implementării inițiativei emblematică „Tineretul în mișcare”. Trebuie să sporim finanțarea programelor europene care vizează modernizarea continuă a învățământului la toate nivelurile, precum și mobilitatea profesorilor, studenților și cercetătorilor. Calitatea educației în școlile și universitățile europene trebuie să crească, în acord cu cerințele pieței muncii. Prin politici și finanțări adecvate, trebuie să încurajăm învățarea limbilor străine, multidisciplinaritatea, dubbele specializări în universități, care sunt importante pentru performanța în cercetarea științifică și în inovare, precum și pentru creșterea șanselor

tineretului pe piața muncii. Este de apreciat și faptul că Strategia 2020 propune un „Cadru pentru încadrarea în muncă a tinerilor”, la nivel european.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris*. – Istoria Agendei Lisabona a dovedit că principiile și ideile frumoase nu sunt suficiente, cel mai important pas fiind implementarea măsurilor propuse. Din nefericire, criza economică și financiară s-a suprapus cu finalul Agendei Lisabona. Totuși, consider că nu ar fi corect să atribuim crizei întreaga responsabilitate pentru eșecul acestui program, fără a încerca să vedem unde a greșit Uniunea Europeană în procesul de implementare. Poate că lecția învățată ne va prinde bine în implementarea viitoarei strategii UE 2020.

Cred că dispunem de instrumente comunitare importante pentru punerea în practică a noii strategii și mă refer în primul rând la politica de coeziune. Trebuie însă subliniat faptul că nu putem abandona obiectivele politicii de coeziune pentru a redistribui fonduri în vederea atingerii strategiei UE 2020. Ar fi o greșeală cu consecințe grave asupra statelor membre care au nevoie de aceste fonduri pentru a recupera decalajele de dezvoltare care le separă de celelalte state, ar însemna falimentul principiului coeziunii la nivel european.

Kristiina Ojuland (ALDE), *în scris*. – (ET) Dle președinte, trebuie salutată inițiativa Comisiei de a contura strategia pentru viitor „Europa 2020: o strategie pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”, dacă de gândim că au trecut prea mulți ani de când multe țări europene își organizează economia și bugetul după principiul „după noi potopul”. În ciuda eforturilor lăudabile ale Comisiei de a elabora strategia, mă uimește naivitatea de care aceasta dă dovadă. Declarația Comisiei creează imaginea unei Europe verzi, egale, întemeiate pe o economie de piață socială, fără a fi însă clar ce resurse se vor folosi pentru concretizarea acesteia. În Uniunea Sovietică exista obiceiul ca, la anumite perioade, să se promită instaurarea comunismului după zece ani, în ciuda realității efective. Speranța mea este că, după ce Strategia declarativă de la Lisabona s-a dovedit a fi un fiasco, Comisia nu dorește să avanseze din nou o utopie în cuvinte goale, cu care să îi amăgim pe cetățenii europeni. Astăzi nu avem nevoie de vise, ci de măsuri concrete pentru salvarea economiei europene de la declin. Este momentul să începem reforme structurale serioase în Europa, în special în domeniul politicilor sociale, deoarece modelul actual de bunăstare socială nu mai este sustenabil.

Rovana Plumb (S&D), *în scris*. – Reducerea nivelului sărăciei din UE cu minim 25 % până în 2020 este strâns legată de creșterea ratei de ocupare până la 75 %. O țintă cantitativă de reducere a sărăciei este problematică. Sărăcia include aspecte economice, sociale, culturale și educaționale, iar pentru atingerea obiectivului propus sunt necesare mai degrabă ținte calitative decât cantitative.

În România, datele oficiale prezentate în luna martie 2010 indică un grad de ocupare mult sub nivelul minim prevăzut de Strategia UE 2020 (50 % față de 75 %), iar tendința de scădere continuă, datorită contextului actual economic. Femeile, persoanele de peste 45 de ani și tinerii au în continuare cele mai mari dificultăți la angajare. Este greu de crezut că România va putea atinge această țintă până în 2020.

Trebuie să găsim răspunsuri la întrebări legate de contribuția întregului potențial de muncă și cunoaștere a grupurilor din societate, femei și bărbați, tineri, vârstnici și migranți la piața muncii, de reducere a șomajului în rândul tinerilor sau cum creștem efectiv participarea femeilor pe piața muncii diversificând participarea lor în toate sectoarele de activitate. Fără un răspuns clar la aceste întrebări, cele două ținte legate de creșterea ratei de ocupare și reducerea nivelului de sărăcie vor avea același final ca Agenda Lisabona.

Georgios Stavrakakis (S&D), *în scris*. – (EL) Doresc să-mi declar mulțumirea față de concluziile Consiliului din martie, care a recunoscut importanța politicii de coeziune în cadrul strategiei Europa 2020, eliminându-se astfel neajunsul major care exista în textul inițial al Comisiei, în care nu se făcea nicio mențiune la politica de coeziune. De asemenea, atât dl Barroso, cât și dl comisar Hahn au recunoscut importanța crucială a contribuției politicii de coeziune la realizarea acestei strategii. Politica de coeziune a avut o contribuție decisivă la creșterea competitivității și ocupării forței de muncă, cu precădere prin „alocare de fonduri” și trebuie să valorificăm tot ceea ce s-a realizat în această privință. Totuși, aceasta nu înseamnă că politica de coeziune va fi redusă la un simplu instrument de punere în aplicare a strategiei Europa 2020. Potențialul său este mult mai mare. Fiind o manifestare concretă a principiului solidarității la nivel local și regional, aceasta garantează viabilitatea inițiativelor de dezvoltare și faptul că strategia Europa 2020 va servi obiectivului general al UE privind consolidarea coeziunii în toate cele trei dimensiuni, respectiv cea economică, cea socială și cea teritorială, și nu se va limita la dezvoltarea economică unilaterală. În final, trebuie să valorificăm potențialul politicii de coeziune pentru a evita suprapunerea obiectivelor și a finanțărilor prevăzute de diferite politici europene.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), *în scris*. – (HU) Strategia UE 2020 trebuie să promoveze o „revoluție verde” în economia europeană, o restructurare economică orientată spre economisirea energiei, protecția mediului

și creștere durabilă, precum și inovațiile în domeniul ecologiei. Totuși, dezvoltarea nu înseamnă doar ajutorarea acelor regiuni europene care au ajuns deja la un nivel peste medie. Ar trebui să concentrăm cea mai mare parte a eforturilor de dezvoltare pe sprijinirea regiunilor subdezvoltate și dezavantajate. Există încă diferențe enorme între Europa de Est și Europa de Vest în ceea ce privește eficiența economică. În Bulgaria, spre exemplu, este necesară o cantitate de energie de trei ori mai mare decât în Germania pentru a produce o unitate de PIB, astfel că, dacă prețul energiei crește, competitivitatea țării va continua să scadă.

În promovarea restructurării verzi a economiei, Uniunea Europeană nu trebuie să uite politicile comunitare cu eficiență dovedită, care au fost deja aplicate, precum politica agricolă comună și politica de coeziune. Politica agricolă comună va fi de asemenea necesară pentru atingerea obiectivelor stabilite în domeniul protecției mediului și al combaterii schimbărilor climatice. Cei mai buni custozii ai mediului rural european sunt chiar producătorii agricoli. Totuși, strategia UE 2020 nu poate avea succes fără politica de coeziune. Politica de coeziune oferă toate instrumentele și flexibilitatea necesară unei politici de dezvoltare economică a UE. Cu instrumentele oferite de politica de coeziune putem atinge obiectivele stabilite în orice domeniu. De exemplu, putem să continuăm eforturile de dezvoltare a surselor de energie regenerabilă, să îmbunătățim eficiența energiei și a resurselor și să sprijinim inovațiile ecologice.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Au trecut zece ani de la adoptarea Strategiei de la Lisabona și majoritatea obiectivelor sale au rămas neîndeplinite. Ceea ce mă îngrijorează cel mai mult este slaba creștere economică, întrucât creșterea economică este o condiție prealabilă pentru atingerea altor obiective, precum și faptul că, în doar doi din cei zece ani ai strategiei, creșterea economică a depășit 3 %.

Strategia de la Lisabona a fost ambițioasă, însă i-a lipsit puterea de acțiune, fiind bazată pe măsuri juridice fără caracter obligatoriu și pe metoda deschisă de coordonare. În afară de obiectivele care privesc ocuparea forței de muncă, noua strategie Europa 2020 cuprinde obiective în domeniul educației, al mediului, al combaterii sărăciei și al investițiilor în inovare. Atât noile obiective, cât și instrumentele necesare pentru atingerea acestora sunt stabilite de statele membre, de aceea, având în vedere criza și angajamentul privind planurile de stabilitate și creștere (PSC), avem nevoie de mecanisme de guvernare mai eficiente și de o coordonare economică și bugetară reală între țări. Programul vine într-un moment de incertitudine economică și în contextul în care șomajul a atins un nivel ridicat, reducerea acestuia impunându-se ca o prioritate imediată. Comisia trebuie să preia comanda și să conducă acest proces. O creștere economică puternică este esențială pentru a ține pasul cu planurile de stabilitate și creștere, iar aceasta ar putea fi stimulată prin reformele și investițiile care stau la baza strategiei Europa 2020.

Iuliu Winkler (PPE), *în scris*. – (HU) Părerea mea este că trebuie să avem vise îndrăznețe: strategia Europa 2020 trebuie să se extindă la toate zonele de cooperare din cadrul Uniunii Europene și să devină o strategie europeană pe termen mediu și lung. Însă, pentru a reuși trebuie să existe solidaritate între cetățenii Europei. Conform Tratatului de la Lisabona, noua strategie este elaborată cu contribuția celor 27 de state membre ale Uniunii Europene extinse, pentru ca cetățenii noștri să poată avea sentimentul participării la un efort european comun. Alegătorii unguri din România așteaptă ca Uniunea Europeană să își exprime această solidaritate prin găsirea unei soluții rapide pentru aducerea regiunilor din sudul și estul Europei Centrale la standarde egale. Strategia trebuie să abordeze probleme precum dezvoltarea mai accentuată a țărilor noastre, piața internă, promovarea agriculturii și a IMM-urilor, dar și aspecte sensibile precum rețeaua socială, provocările demografice, egalitatea de șanse pe piața forței de muncă, întrepătrunderea sistemelor și rețelelor europene în toate aspectele vieții. Strategia Europa 2020 trebuie să fie o strategie de recuperare a decalajului și de convergență.

Artur Zasada (PPE), *în scris*. – (PL) În dezbaterile asupra strategiei Europa 2020, nu trebuie să neglijăm sectorul transporturilor, care reprezintă un element foarte important și semnificativ. Sectorul transporturilor generează aproximativ 10 % din PIB-ul Uniunii Europene și asigură peste 10 milioane de locuri de muncă. De asemenea, acest sector are un rol semnificativ în contextul pieței interne europene și al dreptului la libera circulație a persoanelor și a mărfurilor. În opinia mea, aspectele legate de transportul feroviar trebuie abordate ferm și cu celeritate. Convingerea mea este că putem extinde rețeaua de coridoare feroviare transeuropene până în 2020. Consider că, începând cu 2014, întregul material rulant nou și toate noile conexiuni feroviare ar trebui dotate cu sisteme compatibile cu Sistemul european de gestionare a traficului feroviar.

20. Acord de aderare al Uniunii Europene la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (dezbateri)

Președinta. – Ședința a fost reluată.

Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind Acordul de aderare a UE la Convenția Europeană a Drepturilor Omului (2010/2647(RSP)).

Diego López Garrido, *Președinte în exercițiu al Consiliului*. – (ES) Dnă președintă, astăzi, la Atena, trei oameni și-au pierdut dreptul fundamental al omului: dreptul la viață. Este rezultatul unor acte de violență pe care le condamnăm în mod absolut și categoric. Președinția spaniolă a Consiliului dorește să transmită familiilor un mesaj de condoleanțe și compasiune în numele Consiliului, urmând exemplul declarației făcute de Președintele Parlamentului.

Vorbim despre drepturile omului, despre aderarea la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care, așa cum am menționat, include dreptul la viață și la bunăstare fizică.

Uniunea Europeană se fundamentează pe drepturile și libertățile omului, iar în textele adoptate pe durata existenței sale s-au făcut în mod constant referiri la drepturile și libertățile fundamentale ale omului. Apogeul a fost atins prin Tratatul de la Lisabona.

În primul rând, faptul că Tratatul de la Lisabona încorporează o Cartă a drepturilor fundamentale ale cetățenilor Uniunii, cu caracter obligatoriu, este o premieră în istoria Europei. De asemenea, instituțiilor li se comunică faptul că Uniunea va adera la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului.

Asistăm astfel la apogeul parcursului politic, cultural și juridic al Uniunii în domeniul drepturilor omului, pe care Uniunea le plasează în centrul politicilor, acțiunilor și personalității sale.

În această privință, considerăm că este extrem de important ca Uniunea Europeană să înceapă deja procesul, pentru a putea semna Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale la momentul potrivit. Aceasta înseamnă, printre altele, acceptarea competenței Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg și creșterea garanțiilor pentru cetățeni. De asemenea înseamnă, ca să spun astfel, că diferitele legislații în domeniul drepturilor și libertăților omului care coexistă în Europa vor fi într-un fel mai unitare: legislația națională – garanțiile care există în fiecare dintre țările europene, țări democratice care respectă și apără drepturile omului – legislația Uniunii Europene și Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului, un act legislativ la care au aderat nu numai statele membre ale Uniunii Europene, ci și alte țări din Europa din afara Uniunii.

Astfel, suntem martorii unui proces de convergență a acestor acte legislative, care se va concretiza prin semnarea Convenției de către Uniunea Europeană.

La 17 martie, Comisia a prezentat o recomandare privind inițierea negocierilor pentru aderarea Uniunii la Convenție. De atunci, Consiliul a depus toate eforturile pentru a grăbi dezbaterile asupra mandatului de negociere. În cadrul Consiliului a fost constituit un grup de lucru care desfășoară dezbateri în strâns parteneriat cu Comisia Europeană.

Consiliul a luat în considerare toate mandatele din Protocolul nr. 8, care reprezintă punctul legal de referință în această privință, de exemplu: eventuala participare a Uniunii în cadrul organismelor de control ale Convenției europene și necesitatea de a respecta competențele Uniunii și prerogativele instituțiilor. De asemenea, acesta a avut în vedere necesitatea numirii unui judecător al Uniunii Europene la Curte, participarea Parlamentului la Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei și participarea Uniunii la Comitetul de Miniștri ori de câte ori acesta exercită funcții legate de aplicarea Convenției europene a drepturilor omului.

În același timp, Consiliul a urmărit îndeaproape dezbaterile și audierile din Parlament din luna martie a acestui an și ia foarte serios în calcul opiniile exprimate de Parlament în proiectul de raport elaborat de Ramón Jáuregui Atondo, Kinga Gál și Cristian Dan Preda. Președinția spaniolă estimează - și aceasta este și poziția Consiliului - că mandatul de negociere cu Consiliul European, care necesită timp și are un caracter tehnic și complex, va fi adoptat în prima jumătate a anului 2010.

Viviane Reding, *vicepreședintă a Comisiei*. – Dnă președintă, colegul meu Olli Rehn a transmis deja poziția și condoleanțele Comisiei în legătură cu dezastrul din Grecia, așa că permiteți-mi să vorbesc despre modul în care ne vom continua lucrările, pentru că acesta va fi de o importanță extremă pentru finalizarea sistemului de protecție a drepturilor fundamentale în Uniune, iar aderarea UE la Convenția europeană a drepturilor omului, consacrată în Tratatul de la Lisabona, nu este opțională. Aceasta este o destinație, după cum s-a exprimat foarte bine Președinția cu doar câteva momente în urmă, însă aderarea reprezintă doar unul dintre cele patru elemente ale unei politici foarte ambițioase și cuprinzătoare în domeniul drepturilor fundamentale la nivelul Uniunii Europene.

Mai întâi de toate, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Carta drepturilor fundamentale are un caracter obligatoriu și reprezintă cea mai modernă caracterizare a drepturilor fundamentale din lume, din punct de vedere al angajamentului politic față de respectarea drepturilor fundamentale, al lizibilității și al certitudinii juridice și întărește toate drepturile care se regăsesc în Convenție. Sensul și domeniul de aplicare ale acestor drepturi sunt aceleași ca cele stabilite prin Convenție, însă Carta este mai cuprinzătoare. În aceasta găsim, de exemplu, așa-numita a treia generație de drepturi fundamentale: protecția datelor, garanțiile privind bioetica și buna administrare în condiții de transparență. Carta asigură în orice privință un nivel de protecție cel puțin egal cu cel al Convenției. În multe cazuri, chiar un nivel mai mare de protecție.

În al doilea rând, drepturile fundamentale sunt promovate ca o prioritate a programului de la Stockholm, stabilind orientările strategice de dezvoltare a unui spațiu de libertate, securitate și justiție în Europa.

În al treilea rând, a fost creat un nou portofoliu – justiție, drepturi fundamentale și cetățenie – care arată importanța pe care Comisia o acordă consolidării acțiunilor întreprinse de Comisie în acest domeniu.

În al patrulea rând, aderarea UE la Convenție. Acest lucru va garanta că orice persoană care se pretinde victima unei încălcări a Convenției de către o instituție sau de către un organism al Uniunii poate depune plângere împotriva Uniunii în fața Curții de la Strasbourg în aceleași condiții în care se pot depune plângeri împotriva statelor membre. Din punct de vedere politic, aderarea înseamnă că Uniunea Europeană reafirmă rolul central pe care sistemul Convenției îl are în ceea ce privește protecția drepturilor omului în Europa – într-o Europa extinsă, nu numai în Uniunea Europeană –, însă prin aderarea la această Convenție, Uniunea Europeană se subordonează sistemului de la Strasbourg, iar acesta este un sistem de control judiciar extern în domeniul drepturilor fundamentale, întrucât acum supunem integral și formal ordinea noastră juridică acestui control. Evident, acest lucru va spori credibilitatea angajamentului foarte ferm al UE privind drepturile fundamentale atât la nivel intern, cât și la nivel extern.

La mijlocul lunii martie, Comisia a propus Consiliului un mandat de negociere. Protocolul nr. 8 din Tratatul de la Lisabona impune o serie de garanții de fond, care să fie prevăzute într-un acord de aderare, deoarece trebuie să păstrăm caracteristicile specifice ale dreptului Uniunii și, în acest sens, recomandările Comisiei către Consiliu iau pe deplin în considerare aceste cerințe. Doresc să menționez doar două dintre acestea.

Este evident că prerogativele și competențele Uniunii, astfel cum sunt definite în tratate, nu pot fi afectate de aderare, iar acordul de aderare trebuie să prevadă clar acest lucru. De asemenea, aderarea Uniunii Europene nu poate afecta situația statelor membre în relația cu Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau aplicarea protocoalelor și a rezervelor. De aceea, negocierile trebuie să garanteze că acordul de aderare creează obligații în dispozitivul Convențiilor doar în ceea ce privește actele și măsurile adoptate de instituțiile sau de organismele Uniunii.

Comisia încearcă acum să găsească o modalitate prin care Uniunea Europeană să treacă treptat la sistemul Convenției. Prin urmare, aderarea ar trebui să mențină caracteristicile de fond și procedurale ale acestui sistem. Cu toate acestea, aderarea trebuie să îndeplinească două condiții. În primul rând, astfel cum am precizat anterior, caracteristicile specifice ale dreptului Uniunii Europene trebuie păstrate; menținerea Curții de Justiție și a prerogativelor acesteia după aderare reprezintă un aspect important. Au fost prezentate propuneri interesante, care vizează implicarea Curții de Justiție în situațiile în care pe rolul Curții de la Strasbourg este introdusă o cauză care are ca obiect compatibilitatea unui act juridic al Uniunii, fără să fi avut loc o trimitere preliminară. Aceste propuneri pot fi, probabil, elaborate într-o manieră care să nu necesite o modificare a tratatului și merită să fie analizate și discutate cu atenție în cadrul grupului de lucru al Consiliului. Știu că Președinția spaniolă face toate eforturile pentru a devansa aceste discuții.

În al doilea rând, este important ca Uniunea să fie tratată ca o entitate juridică distinctă, investită cu puteri autonome, care va deveni, în aceeași măsură ca statele membre, parte contractantă la un mecanism care, inițial, nu a fost conceput în acest scop – ci a fost conceput pentru statele membre – și, prin urmare, trebuie aduse câteva adaptări tehnice și procedurale Convențiilor, cu privire la natura specifică a dreptului Uniunii. Printre acestea se numără și așa-numitul „mecanism de intervenție în calitate de co-pârât.

Este deosebit de important să se țină cont de aplicarea descentralizată a dreptului Uniunii de către statele membre. Prin acest mecanism, Uniunii i se va permite să intervină în calitate de co-pârât în acțiunile introduse împotriva unui stat membru, care ar putea ridica o problemă privind dreptul Uniunii.

Din punct de vedere instituțional, aș dori să subliniez poziția Comisiei potrivit căreia reprezentanții Uniunii Europene ar trebui să facă parte din organismele asociate Convenției, pe picior de egalitate cu reprezentanții celorlalte părți contractante. Aceasta înseamnă, de exemplu, că alegerea unui judecător din partea fiecărei

părți contractante trebuie să fie unul dintre principiile de bază ale Convenției. Acest principiu asigură reprezentarea fiecărui sistem juridic la Curte; acesta reprezintă, de asemenea, o reflectare a sistemului de garanții colective stabilit prin Convenție, la care trebuie să participe fiecare parte contractantă, iar acest lucru înseamnă alegerea unui judecător permanent, cu drepturi depline, în numele Uniunii, care să aibă același statut și aceleași atribuții ca și omologii săi și care să poată interveni în orice cauză.

Un judecător ad hoc care să intervină doar în acțiunile introduse împotriva Uniunii sau referitoare la dreptul Uniunii nu ar fi suficient. În ceea ce privește modul de alegere a judecătorului, se va aplica procedura obișnuită prevăzută în Convenție. Potrivit acestei proceduri, Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei alege judecătorul dintr-o listă de trei candidați prezentată de Uniunea Europeană. Considerăm că este necesar ca Parlamentului European să i se permită să trimită un număr corespunzător de reprezentanți în cadrul sesiunilor Adunării Parlamentare care au ca obiect alegerea judecătorilor la Curtea de la Strasbourg.

Doresc să mulțumesc raportorilor comisiilor AFCO și LIBE, dlui Jáuregui și dnei Gál, pentru cooperarea excelentă în această problemă, audierea organizată de comisia AFCO la 18 martie fiind de o reală utilitate. De asemenea, mă bucură faptul că Președinția spaniolă a Consiliului acordă o prioritate deosebită acestei probleme. De aceea, sunt încrezătoare că vom putea să inițiem negocierile de aderare după încheierea verii. Mă voi asigura că Comisia, în calitate de negociator al Uniunii, va informa pe deplin Parlamentul pe întreaga durată a procesului de negociere.

Dnă președintă, cred că nu mai este necesar să subliniez încă o dată astăzi cât de importante sunt drepturile fundamentale pentru Europa și pentru toate actele pe care le propunem. Am convingerea că Uniunea nu va considera dificilă îndeplinirea standardelor Convenției și că aderarea la Convenție va spori în mod cert protecția drepturilor fundamentale în Europa, iar când spun aceasta mă gândesc la fiecare ființă umană care locuiește în Europa.

Marietta Giannakou, în numele Grupului PPE. – (EL) Dnă președintă, sunt într-un total de acord cu declarațiile făcute de dl López Garrido în numele Președinției spaniole și cu declarațiile dnei Reding și doresc să-i felicit pe dl Jáuregui Atondo și pe dna Gál pentru rapoartele întocmite și pentru eforturile depuse.

Aderarea UE la Convenția europeană a Consiliului Europei și la protocoalele acesteia este prevăzută de Tratatul de la Lisabona și sporește protecția cetățenilor în domeniul drepturilor omului. Acest lucru va asigura un sistem paneuropean de protecție a libertăților fundamentale și a drepturilor omului, întemeiat pe jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg. În același timp, în afară de protecția externă, Uniunea Europeană dobândește un for internațional de protecție externă, sporindu-și astfel credibilitatea față de țările terțe, cărora le solicită adesea respectarea Convenției europene a drepturilor omului în cadrul relațiilor bilaterale.

Dnă președintă, dezbateră de astăzi asupra drepturilor omului și libertăților fundamentale coincide cu uciderea a trei cetățeni, trei lucrători din țara mea, din Atena, de către elemente extremiste și marginale, în timpul demonstrațiilor împotriva măsurilor guvernamentale de contracarare a crizei economice. Pe lângă sentimentele de regret și înfrustare, aș dori să precizez, în numele colegilor mei din principalul partid de opoziție din Grecia, că grupul nostru este hotărât să contribuie decisiv la protejarea democrației și la buna funcționare a instituțiilor.

Apreciem fondurile care ne sunt acordate în acest moment critic de către partenerii noștri și de către Fondul Monetar Internațional și suntem ferm hotărâți să contribuim la realizarea reformelor necesare pentru surmontarea crizei. Fiind un partid responsabil, vom susține eforturile de a menține calmul și de a proteja unitatea poporului grec, prin îndepărtarea elementelor extremiste care subminează democrația.

Ramón Jáuregui Atondo, în numele Grupului S&D. – (ES) Dnă președintă, dacă ar trebui să rezum discuțiile noastre de astăzi la o singură idee, aș spune hotărât publicului european că vor avea pentru prima oară o instanță care le va garanta drepturile și libertățile fundamentale în relația cu Uniunea Europeană și cu țările lor, în ceea ce privește aplicarea dreptului Uniunii.

Ideea esențială este aceea că cetățenii europeni au o nouă curte, Curtea de la Strasbourg, care garantează dreptul Uniunii și că aplicarea acesteia în fiecare stat membru asigură garanțiile minime care se află în centrul conceptului european. Aceste garanții minime sunt parte din cordonul ombilical, din procesul istoric al integrării europene. Acesta este un proces civilizator de integrare bazat pe ideea demnității umane – a demnității oamenilor –, un proces care îmbracă forma democrației, a statului de drept, a bunăstării sociale bazate pe statul de drept și pe drepturile omului.

Tratatul de la Lisabona a oferit Uniunii Europene ocazia oficializării Cartei, care, așa cum a spus dna Reding, este cea mai completă cartă a drepturilor omului care a fost elaborată în acest domeniu și care ne impune aderarea la Curtea de la Strasbourg.

Este ceea ce vom adopta acum. Știu că există o serie de probleme tehnice, însă doresc să evidențiez importanța deosebită a lucrărilor rapide și eficiente ale Comisiei pentru stabilirea unui mandat specific care să ne permită să avansăm în aceste negocieri.

Doresc să vă felicit, dnă Reding, pentru munca dumneavoastră, care, repet, a fost rapidă și eficientă și doresc să felicit și Președinția spaniolă. Doresc să anunț faptul că în următoarea perioadă de sesiune vom adopta raportul Parlamentului pe această temă și doresc să vă solicit să asigurați monitorizarea, informarea și sprijinul pentru aceste negocieri complexe, însă foarte importante pentru Europa.

Cecilia Wikström, în numele Grupului ALDE. – (SV) Dnă președintă, aderarea UE la Convenția europeană se află de mult timp pe ordinea de zi. Acum există o bază reală pentru materializarea acesteia. Acest lucru nu poate decât să ne bucure. Aderarea UE la Convenția europeană va însemna suplimentarea și consolidarea protecției drepturilor fundamentale, un nivel mai înalt de protecție pentru cetățenii statelor membre în relația cu activitățile UE, precum și o mai bună armonizare a practicilor juridice în domeniul drepturilor omului ale celor două curți europene, respectiv cea de la Haga și cea de la Strasbourg.

O dată cu aderarea la Convenția europeană, instituțiile UE se vor supune actului de justiție administrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Aceasta va garanta o monitorizare externă independentă a modului în care UE respectă drepturile și libertățile fundamentale ale oamenilor.

Este un pas foarte important. Este foarte ușor să ne amăgim cu ideea că în Europa suntem protejați de încălcări ale drepturilor omului, așa cum se întâmplă în alte părți ale lumii. Ca state membre ale Uniunii Europene, avem legi, norme și valori europene adânc înrădăcinate, care ne asigură protecția drepturilor noastre. Potrivit textului din partea introductivă a Tratatului de la Lisabona, libertatea de expresie, libertatea presei și libertatea religiei sunt libertăți europene care trebuie respectate, fără excepție, oriunde în Uniune. Din păcate, nu se întâmplă întotdeauna așa, fiindcă există state membre ale UE care încalcă drepturile fundamentale. În mod regretabil, noi, deputații din Parlamentul European, stăm deoparte și permitem ca acest lucru să se întâmple.

Odată cu aderarea UE la Convenția europeană în vederea întăririi și suplimentării libertăților și drepturilor cetățenilor, va fi important ca noi, în Parlament, să legiferăm și să acționăm potrivit Convenției. Realitatea este că rămân încă multe lucruri de făcut până când statele membre își vor face curat în grădina proprie și vor transforma în realitate cuvintele frumoase în care sunt îmbrăcate valorile noastre comune.

Heidi Hautala, în numele Grupului Verts/ALE. – (FI) Dnă președintă, este foarte important să ne gândim că drepturile omului au și o valoare intrinsecă, nu numai o valoare instrumentală, pe care o conștientizez atunci când, în calitate de președintă a subcomisiei pentru drepturile omului, discut cu reprezentanții țărilor terțe.

Chiar astăzi am discutat cu câțiva membri ai parlamentului din Maroc. Este extraordinar faptul că le pot spune că Uniunea Europeană acordă importanță drepturilor omului și în propriile sale activități, nu doar încearcă să îi învețe pe alții importanța drepturilor omului. Astfel, putem explica reprezentanților țărilor terțe că prin aderarea Uniunii Europene la Convenția europeană a drepturilor omului, activitățile noastre sunt cu adevărat supuse unui control extern, așa cum s-a explicat aici. De asemenea, pot spune că este pentru prima dată când avem un comisar care este în mod specific responsabil de aceste aspecte, din punct de vedere juridic.

Doresc să menționez că aderarea Uniunii Europene la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului nu va rezolva, evident, problema suprasolicitării Curții Europene a Drepturilor Omului. Ar trebui să analizăm modalitățile de soluționare a acestei probleme, generate de numărul mare de cauze aflate pe rolul acestei curți.

De asemenea, recomand cu tărie ca Uniunea să aibă în vedere alinierea la diverse protocoale suplimentare utile, care abordează probleme precum opoziția față de tortură sau combaterea rasismului, precum și aplicarea unor legi mai eficiente.

Zbigniew Ziobro, în numele Grupului ECR. – (PL) Dnă președintă, efectele semnării acordului de aderare a Uniunii Europene la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale vor fi mai degrabă limitate, deoarece Convenția este de multă vreme acceptată în Europa ca o măsură a standardului de protecție a drepturilor omului. Convenția a dobândit acest statut atât în dreptul european, cât și în sectoarele politice din statele membre.

Cu toate acestea, este de asemenea necesar să evidențiem anumite probleme care ar putea fi generate de concurența creată între Curtea Europeană de Justiție și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în ceea ce privește hotărârile judecătorești care vor fi pronunțate. De aceea, problema ar trebui analizată cu atenție, pentru a nu face mai târziu greșeli care să trebuiască a fi corectate.

În plus, se poate anticipa că hotărârile pronunțate de Curtea Europeană de Justiție și interpretările pe care aceasta le-a dat legislației EU vor face obiectul unei evaluări din partea Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului va căpăta competență judiciară semnificativă asupra instituțiilor europene. Din această perspectivă, trebuie analizate toate consecințele juridice implicate, pentru a evita o decizie pripită. În același timp, trebuie avută în vedere și problema reformării modului de funcționare a ambelor curți europene.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) În calitate de avocat specializat în domeniul drepturilor omului, nu pot înțelege în ce măsură aderarea Uniunii Europene la aceeași convenție a drepturilor omului la care a aderat fiecare țară europeană ar reprezenta o valoare adăugată pentru protecția drepturilor fundamentale ale cetățenilor europeni. Vă rog să-mi permiteți să clarific câteva aspecte, fiindcă, așa cum îmi dau seama, colegii noștri care nu au pregătire juridică au fost considerabil induși în eroare. Situația este următoarea. Există un instrument de protecție a drepturilor omului care este într-adevăr foarte important, cunoscut drept Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Această Convenție nu este încheiată de Uniunea Europeană, ci de fratele său aproape gemă, Consiliul Europei.

Dacă o țară încalcă drepturile cetățenilor săi, stabilite și prevăzute în Convenție, acei cetățeni au dreptul de a se adresa Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg și de a acționa în justiție țara respectivă, obligând-o să le respecte drepturile. După cum se știe, toți cetățenii Uniunii Europene dispun de această prerogativă. Mă îndoiesc că există printre noi un deputat care să nu cunoască un caz în care cineva din țara sa a amenințat că va merge la Strasbourg - ceea ce a și făcut - și a obținut câștig de cauză împotriva celui stat membru. Dacă așa stau lucrurile, care este elementul de noutate, care este valoarea adăugată, în afară de faptul că cineva din Uniunea Europeană va primi un post de judecător bine plătit la Strasbourg?

Kinga Gál (PPE). – (HU) Dnă președintă, dle ministru, dnă comisar, doamnelor și domnilor, dezbateră noastră de astăzi reprezintă un moment memorabil în existența Uniunii Europene. Astăzi discutăm despre un lucru care cu câțiva ani în urmă părea un obstacol insurmontabil: mandatul Comisiei de a negocia aderarea UE la Convenția europeană a drepturilor omului. În acest an se împlinesc 60 de ani de la ratificarea Convenției, care, în toată această perioadă, a oferit multor cetățeni încrederea în faptul că justiția poate fi administrată chiar și statului din care face parte. Cele spuse de dna comisar Reding, și anume că din decembrie Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene are caracter obligatoriu, sunt în strânsă legătură cu această dezbateră, prin urmare ar trebui reiterate. Acest document este unul dintre cele mai progresiste din domeniul drepturilor fundamentale.

Convenția întărește Carta, iar Carta completează Convenția. Din decembrie, Tratatul de la Lisabona obligă UE să adere la Convenția drepturilor omului. De aceea, obiectivul nostru este acela de a asigura succesul deplin al aplicării acesteia. Cea mai importantă întrebare în acest context se referă la valoarea adăugată pe care aderarea la Convenție o aduce cetățenilor UE. Raportul pe care l-am elaborat pe tema aderării la Convenție a avut în vedere tocmai acest lucru și a fost ratificat în unanimitate de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. De aceea, doresc să solicit Consiliului și Comisiei să depună toate eforturile pe durata negocierilor, pentru a garanta că aderarea la Convenție aduce într-adevăr valoare adăugată cetățenilor UE, fără a genera așteptări exagerate.

În același timp, pe parcursul negocierilor trebuie clarificate mai multe chestiuni. Unul dintre aceste aspecte semnificative îl reprezintă raporturile dintre curți. Epuizarea tuturor căilor de atac interne este de asemenea o condiție prealabilă. În același timp, consider că este important ca, pe parcursul negocierilor, să luăm în calcul faptul că reforma modului de funcționare a Curții Europene a Drepturilor Omului va coincide cu aderarea UE la Convenție. Aderarea UE la Convenție va fi o experiență unică, însă nu trebuie să pună în pericol nimic din ceea ce s-a realizat în privința aplicării drepturilor omului. Aderarea la Convenție poate fi un succes doar în măsura în care consolidează instituțiile deja funcționale și asigură accesul cetățenilor la acestea. Trebuie să avem grijă să nu punem în pericol acest proces și să ne asigurăm că, în entuziasmul nostru, nu dăm vrabia din mână pe cioara de pe gard, după cum spune foarte grăitor o zicală ungurească. Consider că acesta este un moment foarte important și că ne îndreptăm în direcția corectă. Solicit Comisiei și Consiliului să își definească mandatul și să întărească cele de mai sus în negocierile care vor urma.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Vicepreședinte*

Dnă Gál, aș dori să spun că sunteți primul deputat maghiar pe care l-am întâlnit de când am aflat știrea că prietenul și colegul nostru deputat, dl Pál Schmitt, a fost ales președinte al Parlamentului ungar. Aș dori să spun că este cert că ne va lipsi prietenul nostru, dl Schmitt, dar vă rog să-i transmiteți oficial felicitările noastre și sunt sigur că va face o treabă excelentă la conducerea parlamentului țării sale.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Chiar dacă toate statele membre sunt semnatare ale Convenției, aderarea UE în ansamblu nu va reprezenta doar o nouă dimensiune a protecției drepturilor omului în UE, ci și – țin să subliniez – un semnal juridic și politic pentru întărirea relațiilor dintre UE și Europa. Aș dori, de asemenea, să susțin ideea că, pe lângă aderarea UE la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ar trebui să se acorde o mare atenție adoptării pe scară largă a legislației care stabilește domeniul de aplicare a drepturilor sociale – de exemplu, adoptarea unei Carte Sociale Europene revizuite la nivel european pentru întreaga Uniune ar fi, în mod categoric, un pas binevenit.

Aderarea UE la Convenție ridică și problema reprezentării politice a Uniunii în cadrul organismelor Consiliului Europei. Totodată, cetățenii afirmă că Parlamentul European ar trebui de asemenea să joace un rol activ în acest proces. În principiu, sunt de acord cu această părere, dnă comisar, dar mă tem că procesul în sine, inclusiv componentele sale luate separat, nu va fi deloc simplu. Deși, pentru moment, vă împărtășesc entuziasmul - și, evident, Consiliul merită mulțumiri pentru eforturile sale deosebite - trebuie să ne pregătim pentru faptul că va fi un proces foarte complicat și că avem încă mult de lucru în această direcție.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Dle președinte, Uniunea Europeană se fundamentează pe respectarea drepturilor omului. De fapt, este unul dintre aspectele cu adevărat minunate ale acestei instituții. Numai că am impresia că noi construim aceste drepturi ale omului exclusiv pentru cetățenii noștri. Dna Beňová și dna Wikström au vorbit despre acest lucru. Totuși, am impresia că nu dăm atenție celor spuse de dna Hautala și, prin aceasta, mă refer la eforturile de propagare a drepturilor omului dincolo de granițele UE. Am convingerea că Uniunea Europeană nu s-a angajat deloc în această privință.

Întâmpin aderarea Uniunii Europene la Convenție cu speranță, deoarece astfel există șansa unei anumite consecvențe în ceea ce privește sistemul drepturilor și apărarea drepturilor omului în Uniunea Europeană. Nu trebuie să uităm că, atunci când se creează drepturi noi, celelalte libertăți nu ar trebui restrânse. Desigur, acesta este un subiect pentru filosofi și teoreticieni ai dreptului, dar această tensiune între drepturi și libertăți există cu adevărat. Ca atare, atât legislativul cât și, ulterior, magistrații chemați să aplice legea trebuie să fie conștienți de acest fapt.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, articolul 6 din Tratatul de la Lisabona prevede că UE aderă la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ceea ce reprezintă o întărire a sistemului drepturilor fundamentale din cadrul UE. Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului este extrem de importantă pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în Europa. Afilieră noastră la acest sistem juridic ar întări drepturile fundamentale ale cetățenilor UE, deoarece ei ar beneficia de încă o soluție juridică pentru cazul în care consideră că drepturile lor fundamentale sunt încălcate.

Din punctul meu de vedere, aderarea UE la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este un pas de foarte bun augur, deoarece va duce la o mai bună conștientizare a importanței drepturilor fundamentale în cadrul UE și putem spera că va determina creșterea credibilității UE în ceea ce privește relațiile sale externe.

Rafał Trzaskowski (PPE). - Dle președinte, în primul rând permiteți-mi să mulțumesc ambilor raportori - Kinga Gál și Ramón Jáuregui Atondo - dar și Comisiei și Președinției.

– (ES) Vă mulțumesc foarte mult pentru munca dificilă, dar foarte necesară, pe care ați depus-o.

Atunci când vorbeam despre aderarea UE la Convenția Europeană a Drepturilor Omului – și s-a vorbit mereu despre acest lucru în Uniunea Europeană în ultimii 10 ani, dacă nu mă înșel – au apărut destule temeri că ar putea să se ajungă la o competiție între Curtea Europeană a Drepturilor Omului și Curtea Europeană de Justiție, că vom avea probleme de jurisdicție, că autonomia Curții Europene de Justiție ar putea fi pusă la îndoială.

Dar consider că ceea ce am realizat prin munca noastră a fost să ajungem în situația în care aceste două curți să se completeze una pe cealaltă. Noi încercăm să facem totul pentru a evita gândirea ierarhică, dar de fapt am realizat o combinație fertilă între cele două sisteme de apărare a drepturilor omului. În lumina evoluțiilor recente, în care CEJ folosește ca precedent deciziile Curții de la Strasbourg și viceversa, consider că cele două sisteme coexistă și că, în fapt, nu există concurență între ele, astfel că temerile respective s-au risipit în mare parte.

În recenta hotărâre *Bosphorus* pe care cu toții o cunoaștem foarte bine, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a afirmat că nu este necesară o reexaminare a cazului deoarece UE, în contextul existent, asigură un nivel corespunzător de apărare a drepturilor omului. Așadar, se pune întrebarea: de ce avem nevoie de aderarea la Convenție? Această întrebare a fost pusă de către colegii noștri deputați și - da, aderarea este necesară. De ce este ea necesară? Nu numai datorită sensului ei simbolic, care este important, ci pentru că întregul sistem de apărare a drepturilor omului în Uniunea Europeană va deveni mai credibil în ochii cetățenilor care se bucură de protecție față de toate acțiunile UE, nu numai față de cele ale statelor membre, așa cum este cazul acum. Atunci când nu există un control jurisdicțional efectiv, fie la nivel național, fie la nivel comunitar – atunci când, de exemplu, reclamantului îi este negată legitimitatea sau când organismul UE în cauză nu poate fi dat în judecată – acestea sunt situațiile în care vom avea valoare adăugată.

Aderăm la Convenție cu speranța că sistemul de apărare a drepturilor omului va deveni mult mai coerent, nu pentru a submina credibilitatea acestui sistem. Avem nevoie de loialitate și iată de ce susținem cu tărie că reclamațiile între statele membre nu trebuie să se refere la presupusa lipsă de conformitate atunci când acțiunea respectivă intră sub incidența legislației Uniunii. Susținem cu tărie acest lucru și ar trebui să facem tot ce ne stă în putință pentru a-l transpune în lege.

În final aș dori să aduc multe mulțumiri Comisiei pentru că a pus bazele unei Direcții Generale pentru drepturile omului. Îmi amintesc că, student fiind, citeam articolele lui Joseph Weiler despre apărarea drepturilor omului. El a ajuns la concluzia că, indiferent de ceea ce întreprinde referitor la depunerea candidaturii și aderarea la Convenția pentru drepturile omului, în cazul în care Comisia nu asigură punerea în aplicare și monitorizarea ulterioară, totul este în zadar.

Așadar, în sfârșit, mulțumită dvs., am reușit. Să sperăm că vom merge mai departe și că apărarea drepturilor omului în Uniunea Europeană va fi mai bună decât acum.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Sunt foarte bucuros că, prin semnarea celui mai important document european privind drepturile omului, Uniunea Europeană face încă un pas spre dezvoltarea unei Europe cu adevărat unite și că va avea mai multă credibilitate atunci când va interveni împotriva încălcării drepturilor omului în țări terțe. Totuși, nu trebuie să uităm că, în privința apărării drepturilor omului, Consiliul Europei se află, din multe puncte de vedere, înaintea Uniunii Europene. Iată de ce solicit Comisiei să examineze posibilitatea de a adera și la alte convenții ale Consiliului Europei și să pregătească un inventar al acelor tratate internaționale încheiate în cadrul Consiliului Europei care ne-ar ajuta să îmbunătățim calitatea legislației UE în domeniul drepturilor omului, dacă se va pune problema să aderăm la ele.

Sunt de părere că, pentru ca Europa să devină cu adevărat un spațiu de libertate, securitate și justiție, trebuie să cooperăm cu Consiliul Europei și să preluăm ceea ce acesta a realizat până acum în domeniul drepturilor omului. Între aceste realizări, o atenție specială trebuie acordată Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare și Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale, care stabilesc cerințele minime privind probleme ale minorităților naționale indigene, pe baza valorilor europene, a respectului pentru diversitate și a drepturilor stabilite în Carta drepturilor fundamentale. Toate statele membre ale Uniunii Europene sunt membre ale Consiliului Europei și majoritatea au semnat și ratificat documentele menționate. Ar fi normal ca extinderea legislației Uniunii în acest domeniu să se realizeze prin includerea convențiilor ratificate la scară largă.

Elena Băsescu (PPE). - Prin intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona este asigurată aderarea Uniunii Europene la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, Curtea de la Strasbourg va asigura protejarea drepturilor și libertăților fundamentale față de acțiunile Uniunii. Acest lucru este cu atât mai important cu cât statele membre au transferat Uniunii Europene competențe importante. Subliniez faptul că aderarea nu va afecta principiul autonomiei dreptului Uniunii, deoarece Curtea de justiție de la Luxemburg va rămâne singura curte supremă pentru toate problemele privind dreptul UE.

România a semnat Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în 1993. Este important de remarcat faptul că articolul 20 din Constituția României stabilește că reglementările

internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, au prioritate față de legile interne

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Dnă comisar, este foarte important că în Consiliul Europei există un mecanism care a fost dezvoltat și funcționează de decenii, monitorizat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, și că Uniunea Europeană va beneficia de acesta. Eu susțin de multă vreme că, în ceea ce privește apărarea drepturilor omului și a minorităților din Europa, este îngrijorător faptul că în Consiliul Europei există un sistem funcțional de apărare a drepturilor omului și a minorităților, în timp ce greutatea politică reală în Europa stă pe umerii Uniunii. Aș dori să vă atrag atenția asupra raportului excelent al raportoarei Kinga Gál, în care aceasta subliniază faptul că legile relevante cu privire la precedent sau jurisprudența oferă suficientă susținere pentru protecția drepturilor minorităților, soluție pe care Uniunea Europeană nu o poate oferi. Aș dori, de asemenea, să mă alătur celor spuse de dl Sógor. Acesta ar putea fi un precedent pentru ca Uniunea Europeană să adere la Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale a Consiliului Europei, din moment ce 8,5 % din populația Uniunii este reprezentată de minorități iar Uniunea nu are niciun fel de sistem de protecție a minorităților.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Dle președinte, aș dori să-l felicit pe dl Jáuregui pentru munca depusă.

Acest raport clarifică aspectele instituționale și operative ce rezultă din aderarea Uniunii Europene la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Sunt trei decenii de când atât Comisia Europeană cât și Parlamentul au adoptat rezoluțiile prin care se solicita Uniunii să adere la Convenție. Acum, când Uniunea este mult mai complexă, cu 27 de state membre, nimeni nu se întreabă dacă acest lucru ar trebui să se întâmple. Acceptarea acestor principii reprezintă baza coeziunii politice și identitatea Uniunii Europene, iar atunci când ele trec printr-o criză apar și problemele politice și economice.

Apărarea tuturor drepturilor omului și a libertăților fundamentale în orice circumstanțe și fără ezitare înseamnă să ne unim eforturile pentru întărirea democrației și pentru progres și mai înseamnă excluderea totală a oricărei forme de violență, impunere sau totalitarism. Să nu uităm, aceasta a fost principala direcție de acțiune a proiectului Uniunii Europene. Acesta este drumul pe care trebuie să mergem și eu cer Comisiei și Consiliului să acționeze în acest scop.

De asemenea, dle președinte, aș dori să transmit urări de bine și condoleanțe familiilor victimelor din Grecia.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este unul dintre fundamentele teoriei europene a valorilor, care apără drepturile individului și drepturile omului. Acesta stă la baza clădirii Uniunii Europene din punct de vedere al valorilor.

De mulți ani, Curtea Europeană a Drepturilor Omului și-a îndeplinit foarte bine rolul, apărându-i pe cei slabi și persecutați. Totuși, recent s-au luat mai multe hotărâri care pun sub semnul întrebării înțelegerea, de către CEDO, a principiului libertății individului. Anul trecut, întreaga Europă a fost afectată de un val de discuții și revoltă față de un verdict care interzicea expunerea unei cruci într-un spațiu public.

Consider că, prin aderarea la Convenție în baza dispozițiilor Tratatului de la Lisabona, Uniunea Europeană trebuie totodată să inițieze discuții și dezbateri în sensul unei profunde reflecții, astfel încât acest gen de distorsiune a libertății individuale și a drepturilor omului găsit înțeles să nu se mai întâmple în viitor.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Dle președinte, Parlamentul European a adoptat, de multe ori, rezoluții prin care a condamnat cazurile de încălcare a drepturilor omului și a libertăților în diferite părți ale lumii. Totuși, trebuie spus că noi, ca reprezentanți ai Uniunii Europene, nu suntem capabili să facem față încălcărilor evidente ale acestor drepturi fundamentale în statele membre ale Uniunii.

Doresc să ofer un exemplu relevant. Recent, Comisia principală de etică oficială din Lituania l-a penalizat pe dl Tomaševski, liderul minorității poloneze și deputat în Parlamentul European, pentru că i-a adresat dlui Barroso o întrebare referitoare la respectarea drepturilor minorităților. Situația este ciudată și de-a dreptul scandalosă. Aș dori să adresez următoarea întrebare: aderarea la Convenția-cadru va schimba ceva în acest sens? Uniunea Europeană trebuie să adopte, pentru aceste probleme, standarde mult mai înalte decât cele adoptate prin Convenția-cadru. E timpul ca astfel de cazuri de discriminare să nu mai aibă loc în statele membre ale Uniunii Europene.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle președinte, în primul rând aș dori să îmi exprim regretul profund pentru moartea a trei cetățeni greci, astăzi, în Grecia, în timpul unor manifestații pașnice ale cetățenilor greci care demonstau pentru un viitor mai bun. Anumite persoane care acționau pe lângă ei, anumite persoane cu un comportament antidemocratic le-au luat viața acestor oameni.

Este într-adevăr o tragică ironie faptul că astăzi discutăm despre întărirea și aprofundarea cadrului de apărare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ale cetățenilor europeni odată cu aderarea la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Oricât de eficient a acționat Curtea de la Strasbourg, trebuie să fie limpede pentru noi că, pentru a întări conceptul european, al unei Europe a valorilor, al unei Europe care pune omul în centrul preocupărilor sale, solidaritatea trebuie să se afle pe primul loc, înainte de orice altceva: solidaritate între statele membre, solidaritate între națiuni, solidaritatea de care avem atât de multă nevoie acum, în Grecia.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle președinte, aproape toți deputații care au luat cuvântul și-au exprimat susținerea pentru aderarea Uniunii Europene la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și suntem în total acord cu ei.

Aș dori să mă refer la cele două discursuri care păreau să exprime reticență sau opoziție față de acest fapt, considerându-l fie o amenințare la competențele Uniunii, în cazul dlui Ziobro, fie inutil, în cazul dnei Morvai.

Aș dori să mă refer la ambele discursuri și să le răspund pe rând. În ceea ce privește argumentația dlui Ziobro, nu sunt probleme legate de imixtiunea Curții de la Strasbourg în competențele Uniunii. Nu acesta este obiectivul ei și, mai mult decât atât, acest lucru este clar exprimat în Protocolul nr. 8 la Tratatul de la Lisabona. Este clar că nu schimbă competențele sau atribuțiile instituțiilor Uniunii. Nu există nicio problemă.

Pe lângă problema mecanismului de intervenție în calitate de „co-pârât” - cu alte cuvinte, Uniunea Europeană împreună cu un stat membru - atunci când se formulează un recurs împotriva unui stat membru la Curtea de la Strasbourg, una dintre temele care constituie obiectul unui grup de lucru în această privință este ca, mai întâi, să se epuizeze căile juridice de atac la Curtea de la Luxemburg, înainte de prezentarea în fața Curții Europene a Drepturilor Omului.

Aceasta este una dintre temele la care se lucrează din punct de vedere tehnic în cadrul grupului de lucru, astfel încât să fie clar faptul că această Curte Europeană a Drepturilor Omului nu afectează competențele Uniunii; ea nu face decât să stabilească dacă s-a produs o încălcare a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului.

Al doilea argument îi aparține dnei Morvai, care afirmă: „pot contesta o decizie a unei autorități din țara mea și pot să mă adresez Curții Europene a Drepturilor Omului - și atunci ce nevoie mai am de semnarea Convenției de către Uniunea Europeană?” Cred că răspunsul este destul de clar: Uniunea Europeană are competențe pe care statele membre nu le au. Nu numai că Uniunea Europeană are competențe ci, mai mult decât atât, ele au fost extinse.

Uniunea Europeană a devenit o instituție care, din punct de vedere juridic, ia decizii prin directive, regulamente și decizii, care ar putea reprezenta o încălcare a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului. Iată de ce evoluția Uniunii Europene către statutul de instituție din ce în ce mai puternică înseamnă că, pe lângă semnarea, de către statele membre, a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și respectarea de către acestea a jurisdicției Curții de la Strasbourg, Uniunea Europeană trebuie și ea, în consecință, să se supună jurisdicției Curții de la Strasbourg; iată de ce Tratatul de la Lisabona prevede că așa trebuie acționat.

Mai mult decât atât, istoria Curții Europene a Drepturilor Omului și jurisprudența acesteia au avut o influență foarte benefică asupra drepturilor omului în Europa. Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului, adică textul pe care Curtea îl pune în aplicare, este destul de veche - datează din 1950 - și, la fel ca și Tratatul de la Roma, a fost semnată tot la Roma. De atunci, în timp, i s-au adăugat noi protocoale. Este veche și totuși o mare parte din jurisprudența sa a devenit jurisprudența curților constituționale și a curților supreme din statele membre. Ea a format un gen de doctrină comună, care, în esență, este doctrina pe care Curtea de la Luxemburg și Curtea de la Strasbourg încearcă, împreună, să o impună pe viitor în privința interpretării drepturilor omului.

Astfel că noi considerăm că este pe deplin justificat ca Uniunea Europeană să semneze această Convenție. Mai mult chiar, suntem de părere că ea nu îi va apăra doar pe cetățenii din statele membre, ci și pe cetățenii care vin din afara Uniunii Europene și care au statutul de rezidenți străini, deoarece Convenția europeană

pentru apărarea drepturilor omului îi apără pe toți cei aflați sub jurisdicția unui stat membru și, pe viitor, pe toți cei care se află sub jurisdicția afectată de deciziile luate de Uniunea Europeană. Așadar, nu numai cetățenii statelor membre, ci și cei care nu sunt cetățeni ai statelor membre vor fi apărați prin această Convenție dacă Uniunea o semnează.

Aș dori să afirm că ne bucură consensul existent cu privire la importanța continuării dezvoltării mandatului prezentat de Comisia Europeană și că Parlamentul va avea o ședință pe această temă, așa cum a anunțat dl Jáuregui, iar eu aș dori să profit de această ocazie pentru a-l felicita, pe dumnealui și pe ceilalți raportori autori ai acestui raport, dna Gál și dl Preda. Aș dori să spun, de asemenea, Președinția spaniolă intenționează ca acest mandat - pe baza textului trimis de către Comisie care, din cât înțelegem, este responsabilă de negocierea acestuia cu Consiliul European - să fie adoptat de către Consiliul de Miniștri, în Consiliul pentru justiție și afaceri interne (JAI) din 4 iunie.

Viviane Reding, vicepreședintă a Comisiei. – Dle președinte, permiteți-mi să încep prin a spune că sunt într-un totod de acord cu răspunsurile oferite de Președinția spaniolă la unele dintre întrebările deputaților. Nu le voi repeta pentru că aș spune exact același lucru.

Permiteți-mi doar să mulțumesc deputaților care au avut intervenții extrem de încurajatoare pentru a sublinia importanța drepturilor fundamentale, care constituie baza Uniunii. Consolidarea acestor drepturi fundamentale pentru fiecare cetățean este cu siguranță un pas înainte către impunerea celor pe care le considerăm valorile reale ale Europei noastre.

Aș dori să le mulțumesc îndeosebi celor doi raportori a căror muncă a fost extrem de importantă pentru a aduce Parlamentul mai aproape de acordul pentru mandatul de bază, dar mandatul de bază, așa cum s-a mai spus în Cameră, reprezintă doar începutul, deoarece trebuie să negociem. Cu siguranță, aceste negocieri vor dura multă vreme și, când negocierile se vor sfârși, trebuie să începă procesul de ratificare.

Așadar, dle președinte, prevăd că va trebui să revin foarte des - cu plăcere, desigur - în această Cameră pentru a raporta situația existentă, ce progrese facem, care sunt problemele și care sunt soluțiile pentru acestea. Am multă încredere că deputații ne vor ajuta în îndeplinirea țelului nostru comun, acela al unei Europe a valorilor și a drepturilor.

Președinte. – Dezbaterile a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Philip Claey's (NI), în scris. – (NL)Parlamentul European trebuie să facă în așa fel încât aderarea UE la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului (CEDO) să nu accentueze actuala tendință a judecătorilor de la Curtea Europeană de Justiție și de la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, de anulare a deciziilor luate democratic de către statele membre, în domeniile azilului și imigrației, de exemplu. Aș putea da câteva exemple recente în acest sens. Constatăm ingerința tot mai profundă, față de puterea legislativă și executivă a statelor membre, a judecătorilor care nu sunt aleși și care, deci, nu trebuie să răspundă în fața nimănui. Este o evoluție nocivă și care subliniază deficitul de democrație al Uniunii Europene.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), în scris. – (PL)Aderarea Uniunii Europene la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este o propunere care se află pe agenda Parlamentului European de mai multă vreme. Tratatul de la Lisabona, care reprezintă baza juridică în această privință, permite începerea negocierilor. Este un pas foarte important, care permite o aplicare mai eficientă a drepturilor fundamentale ale cetățenilor Uniunii Europene.

Trebuie, totuși, să fim conștienți de faptul că ne așteaptă o muncă asiduă până ce Uniunea va deveni parte semnatară a Convenției. Se nasc multe întrebări de natură juridică, la care va trebui să se găsească un răspuns pe parcursul negocierilor. Următoarele întrebări sunt câteva dintre acestea. Uniunea ar trebui să adere doar la Convenție sau ar trebui să devină și parte semnatară a protocoalelor? Cum ar trebui rezolvată problema reprezentării Uniunii în organismele Consiliului Europei? Ultimul și cel mai important lucru, ce relație ar trebui adoptată între cele două instanțe - Curtea de Justiție de la Luxemburg și Curtea Europeană a Drepturilor Omului de la Strasbourg?

Să ne amintim că un principiu fundamental al sistemului juridic al Uniunii Europene este jurisdicția exclusivă a CEJ în interpretarea dreptului Uniunii. Îmi face plăcere să constat că noua constituită Comisie a abordat cu prioritate problema aderării la Convenție și a elaborat o recomandare pentru începerea negocierilor. Acum, cel mai important este ca statele membre să ajungă la înțelegerea problemelor fundamentale, astfel încât negocierile să se deruleze fără probleme.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) Prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO) UE își face singură probleme. Mă gândesc, de exemplu, la prezumtiva încălcare a Convenției în legătură cu repatrierea forțată, de către Italia, a refugiaților africani. În acel caz, Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților a lovit ca un bumerang, deși protecția refugiaților se referă explicit la persecuția din motive politice sau religioase, între altele. Acum, aceștia sunt în principal emigranți din motive economice. Se încearcă oare acceptarea lor pe căi ocolite?

În general, eșecul politicii noastre de integrare din ultimele decenii se întoarce împotriva noastră. Curtea Europeană a Drepturilor Omului din UE va impune, probabil, minaretele și voalurile burka în Europa, iar unele acțiuni sunt deja pe rol; poate că, în schimb, crucifixul va dispărea de pe pereții școlilor și, poate, ulterior, de pe trusele de prim ajutor, sigilii, blazoane și drapelele naționale? De fapt, s-a intenționat aplicarea libertății religioase în statele care interzic practicarea religiei în spațiul public. Nu se poate ca populația indigenă să își nege moștenirea occidentală de dragul drepturilor câtorva indivizi, pentru ca aceștia să se simtă bine. În special, chiar și păstrarea datelor va fi probabil incompatibilă cu CEDO. Se pune problema dacă actualul plan de blocare a pornografiei infantile pe Internet respectă prevederile Convenției, în special din cauza faptului că blocajele impuse pe Internet de către industria divertismentului sunt folosite ca pretext pentru instalarea filtrelor privind dreptul de proprietate, iar majoritatea adreselor de web își au originea în SUA și deci nu se supun dreptului Uniunii Europene, astfel că nu se atacă rădăcina problemei folosirii inadecvate.

Cristian Dan Preda (PPE), în scris. – În calitate de raportor pentru AFET în privința aderării Uniunii la Convenția Europeană a drepturilor omului, mi-am pus întrebarea, ca și alți colegi, ce anume aduce nou o asemenea decizie. Răspunsul e, în opinia mea, următorul: aderarea creează un control suplimentar extern de respectare a drepturilor la nivelul Uniunii. În acest fel, se consolidează ordinea publică europeană, fondată, așa cum se știe, pe drepturile omului, pe democrație și pe statul de drept. În fine, aderarea înseamnă un plus de credibilitate pentru Uniune în relațiile externe.

Trebuie să fim, pe de altă parte, conștienți că există un număr de chestiuni care își așteaptă răspunsul: care este domeniul acoperit de aderare? Doar Convenția sau și protocoalele adiționale? Care vor fi modalitățile de reprezentare a Uniunii în organismele Convenției? Ce rol va avea Parlamentul în numirea judecătorului Uniunii la CEDO? Sunt convins că toate își vor afla răspunsul curând

Joanna Senyszyn (S&D), în scris. – (PL) În Europa nu există nici până acum un sistem eficient de apărare a drepturilor omului. Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului (CEDO) este cel mai important instrument pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în Europa. Pentru cetățenii țării mele, cărora guvernele de dreapta le-au răpit posibilitatea de apărare a drepturilor fundamentale garantate prin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ea are o semnificație deosebită. Curtea Europeană a Drepturilor Omului de la Strasbourg, care susține Convenția, a rezolvat peste 100 000 de cauze de când a fost înființată. Numărul cauzelor crește semnificativ de la an la an. În 2009, aproape 60 000 de plângeri au fost înaintate instanței, ceea ce reprezintă o creștere de 20 % în comparație cu 2008. Statele membre nu se grăbesc să recunoască hotărârile Curții. Dacă ar face acest lucru rapid și eficient, numărul plângerilor s-ar reduce cu siguranță. Aderarea Uniunii la CEDO va fi un nou imbold pentru încurajarea aplicării eficiente a hotărârilor Curții - o instituție care susține drepturile cetățenilor și face posibil ca aceștia să își caute dreptatea. Compatibilitatea actelor juridice cu textul Convenției va fi realizată sub supravegherea Curții. În strânsă legătură cu aceasta, deciziile Curții trebuie să se oglindească și în politica UE. Poate că, mulțumită acestui fapt, dreapta poloneză va înțelege, printre altele, că statul are obligația de a asigura neutralitatea confesională în instituțiile educaționale de stat, unde prezența la cursuri este obligatorie indiferent de apartenența la o confesiune religioasă (extras din hotărârea Curții în cauza Lautsi/Italia).

21. Autovehiculele electrice (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă declarațiile Consiliului și ale Comisiei cu privire la automobilele electrice.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dle comisar, dle vicepreședinte al Comisiei, dle Tajani, după cum știți, industria europeană în ansamblul ei a fost serios afectată de criza economică și financiară globală și în situația foarte dificilă pentru toate sectoarele economiei, ca și pentru industrie, în care ne aflăm considerăm că prioritatea numărul unu pentru Europa este revenirea la creșterea economică și la ocuparea forței de muncă.

Astăzi am aflat vestea bună din previziunile Comisiei privind redresarea ce are loc în întreaga Uniune Europeană. Deși redresarea este minoră, în fond este vorba de redresare și, trebuie să se refere în special la industrie.

Considerăm că industria - și cu privire la acest subiect sunt convins că sunt în asentimentul vicepreședintelui Comisiei, deoarece am discutat recent despre această problemă și el este de acord cu noi - este și trebuie să reprezinte o forță de neînlocuit ce stă la baza creșterii și redresării economice în economia europeană. Așadar este nevoie să susținem industria europeană.

Industria europeană - repet - poate juca un rol de propulsare în economie și, în acest scop, trebuie, în primul rând, să ne protejăm structura industrială de climatul economic dur cu care ne confruntăm și, în al doilea rând, să ridicăm nivelul competitivității industriei europene. Cu alte cuvinte, industria europeană trebuie să redevină un lider și un competitor important pe piața globală; trebuie să susțină inovarea și dezvoltarea noilor tehnologii. În această privință, ca și în alte cazuri, este foarte important ca răspunsul la aceste provocări să aibă o perspectivă europeană și o orientare europeană.

În cadrul industriei trebuie să acordăm o atenție deosebită sectoarelor care au cea mai mare capacitate de influență și de creștere. Unul dintre acestea este, fără îndoială, sectorul construcției de automobile, datorită importanței sale capacității de transfer de tehnologie către alte activități, impactului său asupra ocupării forței de muncă, capacității sale de export și potențialului său de creștere. Așadar, este important să ne orientăm spre sectorul construcției de automobile care, conform datelor oferite chiar de Comisie, este un sector în care, direct sau indirect, sunt angajate 12 milioane de persoane în Europa, acesta fiind principalul investitor privat în cercetare, dezvoltare și inovare, prin investiții de 20 de miliarde pe an.

În parcul european de automobile, care ar putea ajunge la 270 milioane de automobile până în 2030, există un tip de automobil care trebuie să devină centrul atenției pentru a realiza obiectivele la care m-am referit anterior. Vorbim despre automobilele electrice, unul dintre primele exemple de strategii inovatoare ce trebuie avute în vedere în acest sector.

Așadar, Președinția spaniolă a inclus dezvoltarea vehiculelor electrice ca prioritate pe agenda sa, ca mijloc de transport alternativ preferat, în scopul reducerii dependenței noastre de combustibili fosili derivați din petrol în domeniul transportului, cu alte cuvinte a făcut un pas clar și decisiv în direcția dezvoltării unui sistem de transport eficient din punct de vedere energetic și durabil din punct de vedere ecologic. Pentru împlinirea acestui deziderat, Consiliul consideră că este necesară o strategie globală de dezvoltare a tehnologiilor, care să includă, în acest caz, tehnologia bazată pe energie electrică.

Așadar, Consiliul susține dezbateră măsurilor ce ar putea fi adoptate pentru promovarea producției de automobile electrice în industria europeană, astfel că această dezbatere a avut loc în cadrul reuniunii neoficiale a Consiliului Competitivitate de la San Sebastián din perioada 8-9 februarie. A fost într-adevăr o dezbatere intensă în care s-au identificat trei domenii principale de lucru: primul, promovarea unei piețe europene care să devină lider în producția de automobile electrice și de baterii pentru acestea; al doilea, susținerea adoptării și acceptării automobilelor electrice ca mijloc de transport similar cu automobilele convenționale, plasându-le la același nivel sau încercând să realizăm acest lucru în viitor, deoarece, pentru moment, acestea nu se află la același nivel și va fi nevoie de ceva timp pentru a-l atinge; și al treilea, crearea condițiilor necesare unei piețe unice a automobilelor electrice.

Astfel că s-a convenit să se adreseze Comisiei Europene invitația de a elabora un plan de acțiune. Ca răspuns la această invitație, Comisia - după cum va explica dl Tajani mai târziu - a publicat strategia europeană privind vehiculele ecologice și eficiente din punct de vedere energetic, o comunicare emisă în 27 aprilie care vorbește despre tehnologii pe bază de energie electrică, alte tehnologii alternative din acest domeniu și alte chestiuni. Am dori ca, la întrunirea Consiliului Competitivitate din luna mai să se prezinte unele concluzii privind comunicarea Comisiei din 27 aprilie și aceasta este intenția noastră.

Pe scurt, considerăm că trebuie să urmărim obiectivele acestei strategii și, în cadrul ei, obiectivele planului de acțiune pentru perioada 2010-2012, astfel încât domeniile mai largi de acțiune să se traducă în 15 acțiuni precise, propuse și ele de către Comisie, pentru a pune bazele introducerii vehiculelor electrice.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. - (IT) Dle președinte, dle López Garrido, așa cum tocmai a afirmat Președinția spaniolă, săptămâna trecută, Comisia, doamnelor și domnilor, a adoptat o comunicare privind vehiculele ecologice și eficiente din punct de vedere energetic, iar eu am avut plăcerea de a prezenta acest text ca temă prioritară în fața membrilor Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, în cadrul audierii mele de miercură trecută.

Comunicarea cuprinde două direcții majore: o primă parte referitoare la perfecționarea motoarelor tradiționale cu combustie internă și o a doua parte, al cărei scop este acela de a pune la punct o foaie de parcurs pentru promovarea și facilitarea folosirii pe scară largă a tehnologiilor avansate pentru vehiculele cu emisii foarte scăzute de carbon, vehiculele acționate pe bază de hidrogen și biocombustibili, vehiculele hibride și vehiculele 100 % electrice. Vehiculele electrice constituie chiar subiectul dezbaterii din această seară și al rezoluției pe care Parlamentul se pregătește să o supună la vot mâine.

Oricine a studiat cu atenție evoluțiile industriei de automobile va fi de acord cu mine că s-a ajuns la un consens fără precedent în favoarea vehiculelor electrice. Momente decisive au fost întâlnirea Consiliului de Miniștri de la San Sebastián, sub Președinția spaniolă, anunțarea programelor naționale pentru mobilitate pe bază de energie electrică și expozițiile de autovehicule ce au avut loc nu numai în Europa, ci și la Detroit și Beijing.

Acum știm că, în 2011, producătorii europeni de automobile vor lansa pe piață primele vehicule complet electrice și vehicule hibride reîncărcabile continuând, în același timp, să producă vehicule convenționale mai potrivite momentului actual, foarte eficiente din punct de vedere energetic. Chiar mai important decât atât este faptul că aceste autovehicule ecologice nu sunt doar o curiozitate în expoziții sau reprezentanțe auto, ci sunt așteptate cu nerăbdare de către consumatorii europeni, care și-au exprimat clar preferința pentru vehicule mai mici și mai puțin poluante.

Aș dori să ilustrez pe scurt aici, în Cameră, conținutul strategiei Comisiei: strategia cuprinde peste 40 de măsuri concrete și aș dori să profit de această ocazie pentru a vă prezenta cele trei priorități majore, din punctul de vedere al părților interesate, de care trebuie să se ocupe Comisia, și anume standardizarea, stimulentele financiare și cercetarea.

Standardizarea vehiculelor electrice are o importanță fundamentală pentru a le garanta cetățenilor europeni că își vor putea realimenta vehiculele atunci când trec granița; așa-numita interoperabilitate este o cerință esențială pentru ca și consumatorii să primească, cu brațele deschise, noua tehnologie, iar astfel absorbția vehiculelor electrice pentru comercializare în masă va fi garantată.

Iată de ce în comunicare se anticipează că, pe baza procesului de standardizare consolidat, Comisia va conlucra cu organismele europene de standardizare pentru adoptarea unei soluții unice de interoperabilitate, rezolvarea problemelor legate de siguranță și găsirea unui sistem inteligent de încărcare pentru bateriile vehiculelor electrice. Standardul respectiv trebuie să includă soluțiile tehnice existente și, bineînțeles, să garanteze siguranța consumatorilor la un preț convenabil.

Sunt convins că trebuie să profităm de impulsul actual pentru a decide în favoarea unei soluții europene unice autentice, bazate pe principiile pieței noastre interne. Dacă pierdem această șansă, ne-am putea trezi cu o piață fragmentată pentru mulți ani de acum înainte; ceea ce, pe de o parte, ar fi o problemă pentru consumatori și oamenii de afaceri europeni, dar în același timp ar fi o greșală, date fiind numeroasele inițiative ale concurenței la nivel internațional.

Pe de altă parte, doamnelor și domnilor, în ceea ce privește stimulentele financiare, acestea au fost deja introduse de mai multe state membre. În unele cazuri stimulentele se acordă explicit pentru vehiculele electrice, în timp ce, în alte cazuri, ele sunt legate de emisiile scăzute de carbon. Desigur, Comisia nu are intenția de a obliga statele membre să acorde stimulente, dar dorește să coordoneze schimbul de informații între acestea și să propună un set de orientări cu privire la acest subiect, pentru a preveni tocmai fragmentarea pieței.

Al treilea element este cercetarea: Comisia își propune să depună toate eforturile pentru a se asigura că activitatea de cercetare la nivel european își îndeplinește obiectivul introducerii unor mijloace de transport ecologice și foarte eficiente din punct de vedere energetic. Ea va susține cercetarea în toate aceste sectoare tehnologice și, în același timp, va fluidiza și simplifica procedurile necesare pentru obținerea subvențiilor europene.

Închei subliniind impactul pe care îl va avea această strategie; el va depăși cu mult limitele industriei de automobile. Mă alătur părerii Președinției spaniole: ne aflăm aici pentru a examina o strategie, mai precis, strategia inclusă în documentul Europa 2020 propus de Comisie și aprobat de Consiliu, care așază politica în domeniul industriei și al întreprinderilor în centrul strategiei de ieșire din criză, pentru prosperitate și promovarea dezvoltării în societatea noastră în anii următori. Măsurile luate în numele industriei de automobile, cu scopul de a garanta inovarea dar și competitivitatea acestui sector pe piața internațională, fac parte din această strategie de protejare a acestei ramuri industriale și a tuturor întreprinderilor mici și

mijlocii care sunt legate de principala industriei europene, acesta fiind de fapt unul dintre pilonii industriei principale.

Așadar, consider că munca pe care o depunem pentru deschiderea perspectivelor de dezvoltare a industriei de automobile este o inițiativă lăudabilă și am fost încântat ascultând cuvintele Președinției spaniole, care saluta comunicarea propusă de Comisie. Comisia dorește ca, împreună cu Parlamentul și Consiliul, să examineze o strategie care va permite industriei europene, sistemului nostru de întreprinderi, să evolueze, deoarece, conform celor stipulate de Tratatul de la Lisabona și așa cum suntem convinși cu toții, o piață puternică este cel mai bun mijloc de a crea o politică socială sănătoasă.

Fără activități comerciale și fără industrie nu putem spera să protejăm locurile de muncă sau să salvăm dreptul la muncă al concetățenilor noștri.

Pilar del Castillo Vera, în numele Grupului PPE. – (ES) Dle președinte, dle comisar, dle López Garrido, această dezbatere se referă la un subiect asupra căruia suntem în general de acord, astfel că nu este una dintre acele dezbateri în care se afirmă poziții radical diferite, ci mai degrabă diferite în termeni simpli. Am auzit aceste lucruri în discursul dlui López Garrido și în discursul dlui comisar și ele se reflectă în rezoluția care va fi supusă la vot mâine în Parlament, cu susținerea tuturor grupurilor politice.

Acestea fiind spuse, există o serie de probleme care trebuie rezolvate înainte ca autovehiculele electrice să fie complet eficiente, iar sarcina ce ne revine în acest moment este aceea de a vedea cum putem rezolva aceste probleme cât mai repede, astfel încât autovehiculele electrice să devină și ele parte a unui proiect amplu îndreptat spre un consum mai rațional și eficient din punct de vedere energetic.

În acest sens aș dori să evidențiez unul dintre subiectele menționate, inclus și el în rezoluție, și anume subiectul cercetării. Există încă o serie de probleme fundamentale legate de eficiența bateriilor și de reîncărcare, pe lângă problemele legate de standardizare, interoperabilitate și așa mai departe, a căror rezolvare va mai dura mult timp.

Pentru ca acest teren să fie acoperit cât mai curând cu putință, consider că este esențial, la fel ca și în multe alte aspecte legate de energie și alte domenii, să ne concentrăm pe cercetare. Pentru aceasta este nevoie un efort deosebit din punct de vedere financiar, atât din partea instituțiilor europene cât și din partea instituțiilor naționale.

Teresa Riera Madurell, în numele Grupului S&D. – (ES) Dle președinte, în primul rând aș dori să felicit Președinția spaniolă în numele grupului din care fac parte, pentru că a inclus, pe bună dreptate, autovehiculele electrice între prioritățile sale și de asemenea Comisiei și dlui Tajani, pentru că au acceptat provocarea.

Asta pentru că, doamnelor și domnilor, măsura în care vom fi capabili să pătrundem în acest sector cu produse de calitate, standardizate, va stabili viitorii lideri pe o piață foarte competitivă.

Suntem de acord, dle Tajani, că pentru a avea succes este esențial să se producă standardizarea infrastructurilor și a metodelor de încărcare. Totuși, cum intenționați să grăbiți această standardizare pentru a împiedica întârzierea, din această cauză, a introducerii autovehiculelor electrice în Uniunea Europeană? Suntem de acord că este esențial să susținem cercetarea și dezvoltarea pentru a reduce costurile și a crește eficiența deoarece suntem deja dependenți, în bună măsură, de tehnologiile externe. Ne mai preocupă un lucru: am dori să știm ce măsuri urmează să se ia la nivel european pentru promovarea cercetării, în special pentru dezvoltarea bateriilor.

Voi încheia cu o întrebare adresată dlui Tajani. Comisia are tendința să se refere în mod generic la vehiculele acționate pe bază de tehnologii ecologice. Totuși, tehnologia de acționare electrică este cea mai dezvoltată. Producătorii au o mare varietate de modele și, curând, vor începe să le scoată pe piață. Nu credeți că autovehiculele electrice pot fi introduse în Europa mult mai curând decât alte forme de acționare nepoluante? Nu credeți că ar fi realist să ne gândim că autovehiculele electrice vor fi larg răspândite în Europa până în 2015-2020?

Jorgo Chatzimarkakis, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dle președinte, dle comisar, vă mulțumesc pentru declarația făcută. Sunt foarte recunoscător pentru inițiativa Președinției spaniole - și, din câte văd, aceasta este o manifestare tipică spaniolă - de a adopta această serie de propuneri și de a ne călăuzi în acest sens.

Mobilitatea pe bază de energie electrică trebuie să joace un rol-cheie în viitor. Totuși, după cum știm cu toții, mai avem încă multe de făcut până când vom ajunge să aplicăm mobilitatea pe bază de energie electrică pe scară largă. Din acest motiv, nu ar trebui să facem greșala de a permite un entuziasm excesiv față de

autovehiculul electric, prin promisiuni pe care nu le putem îndeplini în plan politic. Așadar, nu ar trebui să renunțăm să ne concentrăm asupra perfecționării mijloacelor de transport convenționale, căci țiteiul va continua, probabil, să alimenteze transportul nostru încă multă vreme de acum înainte.

Problemele despre care voi vorbi în continuare sunt, totuși, extrem de importante.

În primul rând, așa cum ați afirmat, atât dvs., cât și toți ceilalți vorbitori, este necesară o strategie europeană pentru dezvoltarea de standarde. Statele Unite și China conlucrează pentru producția de ambreiaje galvanice. Noi nu trebuie să rămânem în urmă din acest punct de vedere. Ar trebui să fim deschizători de drum și să nu ne lăsăm pradă vanității europene. Sunt francezii mai rapizi, sau nemții, sau spaniolii? Noi toți ar trebui să punem umărul, iar Comisia ar trebui, cu siguranță, să ia inițiativa. Trebuie să dezvoltăm baterii rentabile și de înaltă performanță.

În al doilea rând, trebuie să extindem acoperirea rețelei de infrastructură la toate zonele. În ceea ce ne privește, aceasta înseamnă că trebuie să ne axăm opțiunile de finanțare într-un mod mai precis pe coeziune, pe regiuni și pe dezvoltarea zonelor rurale. Cetățenii trebuie să poată folosi mijloacele de transport electrice dincolo de frontiere, altfel ei nu vor folosi acest gen de transport.

În al treilea rând, trebuie să ținem cont și de autovehiculele electrice în calculele pe care le facem cu privire la emisiile de CO₂. Producătorii de autovehicule care calculează la ora actuală dimensiunea parcului de autovehicule nu pot încă să includă și autovehiculele electrice. Trebuie să le putem avea în vedere și pe acestea în viitor.

În al patrulea rând, trebuie să asigurăm reduceri de taxe pentru autovehiculele electrice în întreaga Europă. Această cerință este valabilă mai ales pentru baterii, care continuă să fie piesele cele mai scumpe. Trebuie să continuăm cercetările în acest domeniu, dar trebuie să ne armonizăm și taxele.

Michael Cramer, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, traficul european cauzează circa 30 % din emisiile de CO₂, în timp ce transportul rutier reprezintă cea mai mare parte din acest procent. Așadar, evitarea, schimbarea și îmbunătățirea situației sunt la ordinea zilei. Trebuie să găsim tehnologia de propulsie cea mai nepoluantă pentru vehicule. Vehiculele electrice includ trenurile, tramvaiele, autobuzele, automobilele și bicicletele. Totuși, condiția obligatorie pentru atingerea scopului nostru este să nu reactivăm energia nucleară periculoasă și tocmai de aceea producția de energie regenerabilă este o *conditio sine qua non*. Mai mult decât atât, rezultatul întregului ciclu, de la producție, prin utilizare, la deșeuri și reciclare trebuie să fie unul pozitiv. Numai atunci noi, cei din Grupul Verts/ALE vom putea susține mobilitatea pe bază de energie electrică.

Înlocuirea parcului actual de automobile cu unele electrice nici nu va rezolva problema aglomerației, nici nu va proteja clima. Transportul rutier are cinci dezavantaje: zgomotul, substanțele poluante, numărul accidentelor, costurile și uzura terenului. În cel mai bun caz, automobilele electrice rezolvă problema emisiilor de gaze. Cât despre întinderea de teren folosită, ea este imensă. Din acest motiv, Germania, de exemplu, a hotărât să limiteze suprafața de teren blocată sub beton și asfalt în fiecare zi la 30 de hectare, începând din 2020. Actualmente, ea este de 117 hectare pe zi. Așadar, numărul de automobile trebuie redus. Pentru automobilele rămase, dar și pentru trenuri, autobuze, tramvaie și biciclete electrice, este nevoie de tehnologia cea mai nepoluantă cu putință. Dacă se dovedește că soluția este mobilitatea pe bază de energie electrică, va fi nevoie de o standardizare europeană și internațională.

Grupul Verts va vota în favoarea acestei rezoluții.

Edvard Kožušník, în numele Grupului ECR. – (CS) Am petrecut multă vreme studiind problema reglementării și a birocrăției din țara mea. Majoritatea dintre dvs. mă cunoașteți, probabil, doar datorită călătoriei făcute de mine pe bicicletă, de la Praga la Parlamentul European din Strasbourg, în lungime de 866 km. Totuși, cei mai mulți dintre dvs. nu știți că la Praga folosesc o bicicletă electrică. Nu sunt extremist în privința mediului. O folosesc din motive practice, deoarece din punctul meu de vedere își merită banii, căci e mai rapidă în traficul din Praga și pot merge cu ea îmbrăcat în costum. În opinia mea, astfel ar trebui să abordăm problema standardizării vehiculelor electrice.

Aici am onoarea de a fi raportor din partea Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, pentru raportul Parlamentului European referitor la standardizare și normalizare. Vom organiza o audiere pe această temă în iunie, cu participarea dlui comisar Tajani și sunt fericit că dumnealui consideră că acesta este un subiect important. Cu siguranță, vom avea prilejul să discutăm mai mult cu acel prilej. Mai mult decât în alte momente, Europa de azi trebuie să fie competitivă și are nevoie de inovare. Totuși, standardele sunt doar

unul dintre instrumentele care ajută industria. Personal, sunt de acord cu reprezentanții sectorului industrial că regulamentele de la Bruxelles privind introducerea vehiculelor electrice sunt un dezastru. Presiunea pentru inovare nu trebuie să vină de la regulamente, ci de la cererea de pe piață. Dacă vehiculele se construiesc la comandă, ele vor fi inacceptabil de scumpe și nimeni nu le va cumpăra. Apropos, bicicleta electrică pe care o folosesc eu a fost fabricată în China.

Marisa Matias, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle președinte, dle comisar, dle López Garrido, sunt de părere că este într-adevăr important să reflectăm la această problemă a vehiculelor electrice și să o dezbaterem cu seriozitate. Multe dintre problemele pe care doream să le menționez au fost deja ridicate aici. Cu toate acestea, doresc să spun că acest subiect este important, deoarece trebuie, de la bun început, să privim această problemă prin prisma modelului de dezvoltare existent, iar tema autovehiculului electric are un rol fundamental în regândirea acestui model, fie din punct de vedere al reducerii dependenței de combustibilii fosili, fie al reducerii emisiilor de dioxid de carbon, așa cum s-a arătat deja, fie din punct de vedere al unei mai mari eficiențe energetice și al creșterii potențialului de folosire a energiei din surse neregenerabile.

Totuși, două chestiuni mi se par absolut fundamentale. Nu putem aborda niciuna din aceste strategii decât dacă, mai întâi, le integrăm într-o strategie mai amplă a mobilității, care să depășească limitele industriei de autovehicule și să includă alte mijloace de transport. Trebuie să aibă o arie de aplicabilitate mult mai extinsă; altfel nu vom rezolva problema. A doua chestiune, la fel de importantă, este că trebuie să luăm în considerare criza prin care trecem. În contextul crizei actuale trebuie să profităm de această șansă pentru conversia și formarea forței de muncă, în așa fel încât să evităm impactul social negativ. Nu mai putem suporta un nou impact social negativ, astfel că îmi exprim dorința ca această strategie să fie aplicată și privită într-un mod integrat, așa cum încercăm să facem cu propunerea de rezoluție pe care o vom supune atenției Parlamentului mâine.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Dle președinte, atunci când Ford a fabricat prima mașină, el a spus: „Mașina mea este disponibilă în orice culoare, cu condiția să fie neagră.” Nu s-au schimbat prea multe de atunci. O mașină este disponibilă în orice model, cu condiția să protejeze mediul. Nu am nimic cu protecția mediului, dar la ora actuală mediul a devenit mult prea scump din cauza politicianilor de stânga. Consumatorul plătește mai mult decât merită și acest lucru este ascuns prin tot felul de subvenții guvernamentale, dar mediul ar deveni foarte scump și neeconomic dacă toate subvențiile plătite de contribuabil ar fi retrase. Acum ne dorim un autovehicul electric standardizat în Uniunea Europeană.

Partidul Libertății din Olanda nu consideră că Uniunea Europeană ar trebui să se preocupe de acest lucru, fiind mai degrabă o problemă aflată în responsabilitatea industriei. Pe lângă asta, autovehiculul electric e inutil pentru moment. Bateriile și durata lor de viață sunt încă mult prea limitate și conțin substanțe extrem de periculoase. Dacă milioane de oameni vor începe curând să își pună autovehiculele electrice în priză seara, ca să le reîncarce, toate siguranțele vor sări în aer imediat și se vor stinge toate luminile, la propriu, deoarece rețelele noastre nu vor putea face față sarcinii. În plus, toată energia electrică suplimentară necesară pentru autovehiculele electrice va trebui generată de centrale electrice noi.

Pe scurt, deci, autovehiculul electric este poluant și nu ne permitem să îl fabricăm, îngreunează prea mult capacitatea rețelei și nici nu arată prea bine, fie el negru sau nu. Așadar, noi nu dorim nicio standardizare europeană a autovehiculului electric, nici acum, nici altă dată.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Dle președinte, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, dle comisar, doamnelor și domnilor, înainte de toate aș dori să vă rog să nu dați atenție comentariilor incredibil de stupide ale antevorbitorului meu. Acestea fiind zise, aș dori să subliniez faptul că, așa cum a afirmat deja dl Președinte, industria autovehiculelor este ramura industrială cea mai importantă din Uniunea Europeană și va rămâne deosebit de importantă pentru angajatori, angajați și locuri de muncă. Consider că trebuie să trecem la autovehiculul electric cât mai repede cu putință, așa cum a afirmat dl comisar. Iată de ce acum trebuie să punem în aplicare planul de acțiune pe care dvs., dle comisar, l-ați prezentat acum o săptămână.

Voi menționa trei priorități din planul de acțiune propus de dvs. În primul rând, angajații înșiși. Este evident că aceștia trebuie să fie pregătiți pentru a lucra cu noile tehnologii și noi am accentuat acest lucru în rezoluție. Vă atrag în mod special atenția cu privire la această chestiune. Cerem să se depună un efort susținut pentru formare, în special cu ajutorul Fondului social european.

În al doilea rând, dle comisar și dle Președinte, vehiculele viitorului și, în special, bateriile electrice. Această chestiune s-a menționat deja aici, dar nici pe departe atât cât ar fi meritat. Uniunea Europeană are ambiția de a deveni lider la nivel global și, mai mult decât orice altceva, de a ține pasul cu China. Pentru a reuși acest

lucru, tehnologia de fabricare a bateriilor trebuie să devină o prioritate absolută a celui de-al 7-lea și al 8-lea Program-cadru pentru cercetare și dezvoltare. E nevoie de o reorganizare și trebuie să subliniem acest lucru.

În al treilea rând, infrastructura necesară pentru încărcare. Contrar celor spuse de vorbitorul anterior, trebuie să propunem un standard european până la finele anului viitor, iar acest lucru este inclus în planul dvs. Altfel ne vom împotmoli într-o piață fragmentată. Dle comisar, dle Președinte, doamnelor și domnilor, avem în fața noastră o șansă unică de a da un impuls puternic creșterii numărului de locuri de muncă în Europa și de a evita să fim invadați de produse și piese fabricate în China. Nu este prea târziu să evităm această situație.

Judith A. Merkies (S&D). - (NL) Dle președinte, dle comisar și secretar de stat, vreau să insist asupra câtorva chestiuni: tehnologie, neutralitate, standardizare, tehnologie de măsurare inteligentă și materii prime. Permiteți-mi, în primul rând, să felicit Comisia pentru că a adoptat o atitudine neutră față de tehnologie. Susțin această atitudine deoarece eficiența energetică la autovehicule trebuie reglementată printr-o legislație ambițioasă privind emisiile de CO₂, iar noi trebuie să alegem o tehnologie nepoluantă. Tehnologia se va alege de la sine. În Parlament se obișnuiește să adresăm felicitări și sunt bucuroși să fac acest lucru dar, cu permisiunea dvs., dle președinte, îmi rezerv laudele pentru viitoarea întâlnire deoarece, în opinia mea, Comisia a întârziat destul de mult standardizarea vehiculelor electrice. Ați vorbit despre interfețe de încărcare dar, în ansamblu, nu s-a făcut nicio precizare referitoare la baterii. Standardele vor fi disponibile abia în 2012 și poate că ele vor începe să se aplice tocmai în 2013. Pot să vă sugerez să grăbiți lucrurile?

Nu ați menționat tehnologia de măsurare inteligentă integrată în autovehiculele și totuși ați vorbit despre tehnologia de încărcare inteligentă. Permiteți-mi să vă solicit să faceți în așa fel încât tehnologia de măsurare inteligentă să fie inclusă în următoarea dvs. comunicare, deoarece acesta este singurul mod în care putem gestiona mobilitatea și egalizarea taxelor aplicate la energie, dacă e nevoie. Acum, trecând la materiile prime, ați vorbit despre tot felul de posibilități, dar, sinceră să fiu, litiul nu se găsește pe scară largă. Așadar, dacă îmi permiteți, doresc să vă rog să vă intensificați eforturile și activitatea de cercetare pentru a găsi alternative la această materie primă atât de rară.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). - (PL) Dle președinte, Uniunea Europeană are nevoie de o coordonare a cercetării, de acțiuni inovatoare și investiții cumulate pentru a stimula dezvoltarea tehnologiilor pe bază de combustibili la vehiculele electrice. Piața europeană va trebui să grăbească construirea infrastructurii de reîncărcare a bateriilor și să asigure existența unor stimulente financiare pentru consumatori, astfel încât aceștia să cumpere autovehicule electrice.

Este esențială standardizarea vehiculelor și asigurarea operabilității lor universale pe piața europeană. Între prioritățile sale și mai ales la întrunirea de la San Sebastian din februarie anul acesta, Președinția spaniolă a expus cu claritate nevoia dezvoltării unei poziții unitare, atât în Europa, cât și în lume. Sper ca, în Europa, constructorii să contribuie la transformarea în realitate a ideilor din strategia 2020, prin găsirea unor soluții moderne pentru conectarea vehiculelor electrice la rețele de electricitate inteligente.

Totuși, nu trebuie să uităm că schimbările ce ne așteaptă trebuie introduse în mod echilibrat, împreună cu măsuri adecvate de armonizare și de folosire a surselor de energie deja utilizate în industria construcției de motoare, cum sunt propanul, butanul și gazul natural, toate acestea fiind surse benefice pentru mediu. Autovehiculele electrice, semnificația lor pentru procesul continuu de eliminare a carbonului și eficiența lor trebuie analizate cu mare atenție din punct de vedere al reducerii emisiilor de bioxid de carbon.

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL-QUADRAS

Vicepreședinte

Mario Pirillo (S&D). - (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Uniunea Europeană ia măsuri pentru proiectarea unei noi alternative la vehiculele tradiționale: aceea a automobilelor electrice. Îi sunt recunoscător Președinției spaniole pentru acest lucru, și anume pentru că a inclus această chestiune importantă în agenda sa politică. De asemenea, îi sunt recunoscător dlui comisar Tajani pentru aspectele pe care le-a evidențiat.

Multe state membre investesc în acest tip de tehnologie ecologică și o promovează, însă Europa trebuie să regândească în mod clar infrastructura, definirea standardelor de siguranță, sistemele de reîncărcare și interoperabilitatea. S-a înregistrat deja un progres însemnat în ceea ce privește reducerea emisiilor de CO₂ generate de automobile și sper că, prin inovare, automobilele electrice vor deveni în curând o metodă ieftină de transport pentru publicul larg.

Este deosebit de important să susținem noi tehnologii atunci când trebuie să facem față provocării de a avea o economie cu emisii scăzute de carbon. Cu toate acestea, nicio concesiune nu trebuie să penalizeze industria automobilelor tradiționale, care a avut și continuă să aibă un rol deosebit în promovarea mobilității durabile.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Dle președinte, salut comunicarea recentă privind vehiculele ecologice și eficiente din punct de vedere energetic. Introducerea autovehiculelor electrice pe piață ar putea reprezenta un avantaj concurențial pentru industria europeană. Cu toate acestea, nu trebuie să uităm că Europa este în prezent liderul mondial în sectorul automobilelor și nu putem risca acest avantaj concurențial.

Prin urmare, solicit Comisiei și statelor membre să creeze condițiile necesare pentru existența unei piețe interne a vehiculelor electrice. De asemenea, aș dori să formulez un avertisment referitor la nevoia de a armoniza standardele pentru baterii și puncte de încărcare compatibile în diferitele state membre. De asemenea, este important să se creeze facilități fiscale, cu prețuri adecvate ale energiei electrice pentru consumatori. Un alt factor esențial va fi modernizarea rețelelor de energie electrică. Solicit o investiție mai mare în activitățile de cercetare și dezvoltare în materie de rețele electrice inteligente și de tehnologie a bateriilor, pentru a utiliza într-un mod mai eficient materiile prime în baterii. Prin urmare, solicit să se facă toate eforturile pentru ca Europa să rămână liderul mondial în domeniul industriei automobilelor.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Dle președinte, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, dle comisar, și eu aș dori să mulțumesc Președinției spaniole și Comisiei pentru că aduc în prim plan subiectul mobilității pe bază de energie electrică. Consider, la rândul meu, că putem utiliza mobilitatea pe bază de energie electrică pentru a revitaliza economia mobilității în Europa și trebuie să facem acest lucru pentru a crea valoare și pentru a proteja locurile de muncă.

Cu toate acestea - ca să folosesc o altă metaforă - trebuie să apăsăm pedala de accelerație, pentru că problema mobilității pe bază de energie electrică afectează politicile din multe domenii. Există, desigur, problema standardizării, a tehnologiei, dar și chestiunea integrării mobilității pe bază de energie electrică în întregul sistem de transport, pentru că este posibil să avem nevoie de noi forme de mobilitate, mai ales în zonele urbane. Energia trebuie să fie regenerabilă și avem nevoie de materii prime, așadar și comerțul sunt afectat. Prin urmare, v-aș ruga, dle comisar, să integrați mobilitatea pe bază de energie electrică și în acțiunile ulterioare proiectului Cars 21.

Lambert van Nistelrooij (PPE). - (NL) Dle președinte, dle comisar, ieri această sală a fost plină de primari care au semnat Convenția primarilor pentru a-și asuma un angajament real pentru o economie cu emisii reduse de CO₂. Lucrul care m-a impresionat pe parcursul dezbaterii a fost faptul că aceștia sunt pregătiți să ia măsuri concrete în beneficiul cetățenilor noștri și să își respecte acest angajament. Acum, automobilul electric este un produs de ultimă generație. Când este vorba de calitate, Europa are tradiție și reputație. Cu toate acestea, din perspectivă globală, și aici aș dori să vă cer să analizați cifrele legate de automobilele electrice pentru China, chiar trebuie să trecem într-o treaptă de viteză superioară, așa cum afirmă comunicarea Comisiei.

Acești primari au venit cu ideea proiectelor urbane inteligente. Se poate vedea că există posibilitatea unui salt uriaș înainte în ceea ce privește automobilele electrice, și transportul în general, mai ales în orașe. În acest context, standardizarea bateriilor, a punctelor de încărcare etc. are într-adevăr o importanță majoră. Țările de Jos, de unde sunt, au făcut o alegere. Au spus „da” unui conector de fabricație germană. Ei bine, acesta este tipul european de gândire și împreună mergem înainte cu conectorul Mennekes cu șase poli. Chiar trebuie să urmărim această linie de gândire și să corelăm cele mai bune tehnologii de care dispunem.

Mai am de făcut două observații. În primul rând, nu avem o strategie de comunicare adecvată. De la bun început, acest proiect a fost un mod excelent de a aduce Europa mai aproape de cetățenii ei și Europa îl poate promova mult mai bine. Cetățenii nu se vor prezenta la alegeri și ce poate face Europa în această privință?

De fapt, acest proiect merită o denumire de tipul E (European): European Electric. Ar trebui să continuăm acest proiect pentru că va conferi o mai mare vizibilitate proiectelor de acest fel și vom deveni imuni la electricitate pe parcursul procesului. Lucrăm la un proiect european, la menținerea locurilor de muncă și la preluarea inițiativei, astfel că, probabil, aceste lucruri ar putea fi exprimate puțin mai clar în comunicare.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Dle președinte, dle López Garrido, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc pentru raportul dvs., dle Tajani. Proiectul privind automobilul electric datează din 2006: toate instituțiile sunt de acord că este un proiect valid. Parlamentul European și-a exprimat deja poziția în acest sens în 2008, Comisia a emis o comunicare privind vehiculele inteligente în 2006 și astăzi, dl comisar face eforturi serioase și practice pentru a lansa aceste automobile în viitorul apropiat. L-am auzit pe dl prim-ministru Zapatero,

în timpul prezentării programului dumnealui, spunând efectiv că automobilele electrice sunt o prioritate esențială a mandatului de șase luni al Președinției spaniole.

Am dorit să repet că o astfel de receptivitate trebuie să fie însoțită de o punere în practică: o punere în practică în ceea ce privește propulsia, echipamentul și sistemele de reîncărcare, acestea fiind elementele necesare pentru ca automobilele electrice să funcționeze în prezent și în viitor. Vehiculele electrice au avantajul de a putea intra și ieși cu ușurință din trafic și de a nu necesita nicio infrastructură complicată pentru fabricarea lor, motiv pentru care eu consider că acest aspect are o importanță strategică. Vă rog să rețineți, de asemenea, - rețineți acest lucru, dle comisar - existența prototipurilor de pile de combustie cu hidrogen, care sunt la fel de importante.

În prezent există deja automobile hibride pe piață și modelul hibrid funcționează atât pentru vehiculele pe bază de energie electrică, cât și pentru cele pe bază de hidrogen: hidrogen cu metan, și celelalte cu componente tradiționale de motorină sau benzină. Vehiculele alimentate cu carburanți alternativi sunt o idee captivantă; faptul că în 2008 cota lor de piață aproape s-a dublat dovedește acest lucru. Cu toate acestea, ele reprezintă doar 1,3 % din toate vehiculele înmatriculate. Suntem pe drumul cel bun, dar timpul trece și trebuie să ne grăbim pentru ca inovarea să ajute mediul și piața muncii.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Dle președinte, dle Tajani, în contextul dezbaterii de azi, aș dori să vă atrag atenția asupra unui nou pericol care a apărut odată cu răspândirea vehiculelor electrice și hibride. Pe scurt, aceste vehicule sunt prea silențioase în mediul urban.

În mod paradoxal, nivelul scăzut de zgomot, care ar putea fi considerat un avantaj, poate fi un pericol real pentru copii și pentru vârstnici, și, în particular, pentru nevăzători. Prin urmare, ar trebui să ne gândim deja la modul în care să evităm accidentele care implică automobilele hibride, pentru că singurul zgomot pe care îl produc este sunetul anvelopelor care rulează pe asfalt. Așadar, trebuie să răspundem cât mai curând posibil la următoarele întrebări: ar trebui aceste automobile să producă un zgomot, și, dacă da, ce tip de zgomot și cât de puternic ar trebui să fie acesta? Nu ar trebui să obligăm deja producătorii să creeze sisteme care avertizează că se apropie un vehicul și să le instaleze în mod standard?

Președinte. Vom trece acum la procedura „catch-the-eye” și voi explica criteriile pe care le voi urma pentru ca nimeni să nu fie deranjat sau supărat pe mine mai târziu.

Avem încă un număr mare de subiecte pe ordinea de zi. Prin urmare, de această dată voi da cuvântul unui număr de cinci deputați și voi acorda prioritate aceloră dintre dumneavoastră care încă nu au intervenit astăzi pe marginea acestui subiect. Cu siguranță voi trata în mod egal diferitele grupuri politice.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, voi interveni foarte scurt, îndeosebi pentru că sunt total de acord cu ceea ce au afirmat dl Tajani și dl López Garrido. De fapt, voi renunța cu totul la discursul pe care îl pregătisem deoarece, dle López Garrido, ați inițiat o dezbatere care ar fi trebuit să se dezvolte în cadrul Uniunii Europene.

Dați-mi voie să explic mai bine ce doresc să spun prin aceasta. Și eu voi lăsa la o parte chestiunile referitoare la mediu care au legătură cu automobilele electrice, pentru a vorbi despre problemele legate de ocuparea forței de muncă: împreună cu dl Tajani, dvs. vă referiți la faptul că, dacă Europa intenționează să se protejeze de țările emergente și dacă dorește să devină punctul de referință la nivel internațional, atunci nu poate trece cu vederea cercetarea și inovarea.

Astăzi, adevărata problemă care trebuie dezbătută de Parlamentul European este aceea de a identifica ce fel de Europă ne dorim și ce fel de relații între statele membre. Când observ, în special în comisia din care fac parte, tendința statelor membre de a concura unul cu altul prin scăderea poverii fiscale, spun că, fără îndoială, am eșuat complet în a înțelege semnificația Europei. Vă mulțumesc, dle López Garrido, vă mulțumesc, dle Tajani: cercetarea și inovarea chiar pot face din Europa nervul central al economiei mondiale.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Transportul rutier este responsabil de 28 % din emisiile poluante produse de sectoarele non-ETS. În baza prevederilor legislative existente, producătorii de autoturisme trebuie să producă, până cel târziu în 2020, doar vehicule ale căror emisii poluante se situează sub 120g CO₂/km. În plus, producătorii de vehicule pot acorda reduceri de prețuri cumpărătorilor, în cazul în care aceștia își înlocuiesc mașina veche și mai puțin ecologică cu una care are emisii poluante reduse.

Ca urmare, în Uniunea Europeană, în 2009 s-a înregistrat o creștere de 7 % a cererii pentru vehiculele hibride sau electrice. Aceste vehicule sunt, în special, dedicate mobilității urbane. Utilizarea pe scară largă a vehiculelor

electrice sau hibride depinde de gradul de acoperire al infrastructurii pentru alimentarea acestora. În acest sens, standardizarea vehiculelor electrice devine crucială.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, limitările asociate cu vehiculele electrice - cum ar fi, printre altele, poluarea asociată cu producerea de baterii, dificultățile furnizării de elemente esențiale, cum ar fi litiul, și gama limitată de vehicule - fac ca asumarea unor riscuri comerciale sau de publicitate să nu fie recomandabilă.

Totuși, în ciuda problemelor, aceste vehicule reprezintă o alternativă importantă căreia trebuie să îi acordăm atenția cuvenită deși nu vor ajunge niciodată să înlocuiască toate vehiculele actuale, alimentate de combustibili fosili.

Societatea dependentă de automobile, așa cum o știm astăzi, a primit astfel o sentință cu suspendare. Acesta este motivul pentru care există o nevoie stringentă, începând de acum, de a spori utilizarea tuturor mijloacelor de transport public, colectiv și de a le face accesibile tuturor, mai ales mijloacele alimentate electric: căile ferate de suprafață și subterane, vehiculele grele și ușoare, tramvaiele rapide, troleibuzele și așa mai departe. Pe termen mediu și lung, automobilele - chiar și cele electrice - vor trebui să își asume un rol suplimentar și complementar pentru a satisface nevoile familiale specifice.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Vehiculele electrice sunt considerate o cale de a îndeplini standarde stricte de protecție a mediului, din moment ce nu produc emisii.

Multe companii producătoare de automobile din Europa și Asia au finalizat deja dezvoltarea acestor vehicule și sunt pregătite să le lanseze pe piață. Cu toate acestea, distribuirea acestor vehicule pe o scară mai largă este împiedicată de lipsa de standarde care să definească parametrii pentru stațiile universale de încărcare și de lipsa elementelor de hardware și software care ar permite vehiculelor importate în Europa de diferiți producători să fie încărcate eficient și rapid într-o rețea de astfel de stații, care să fie cât mai densă posibil. În vreme ce Comisia Europeană investighează, analizează și face pregătiri, prietenii noștri japonezi lucrează din greu. În Tokyo a fost înființată o federație a producătorilor de vehicule electrice care stabilește deja standardele comune pentru aceste vehicule și se oferă, de asemenea, să coopereze cu producătorii europeni.

Prin urmare, în interesul creării unui spațiu pentru vehicule electrice cât mai repede posibil, solicit Comisiei să își unească urgent eforturile cu producătorii japonezi și să contribuie activ la introducerea standardelor mondiale pentru utilizarea vehiculelor electrice.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Dle președinte, Europa 2020 și automobilul electric. Inovarea și competitivitatea reprezintă ele însele cunoaștere. Există multe regiuni care devansează statele din care fac parte în ceea ce privește aplicarea și eficiența politicilor lor în materie de inovare.

În calitate de cetățean basc, sunt mândru să vă aduc la cunoștință faptul că, în urmă cu cinci ani, am început să construim un centru de informații în domeniul automobilelor. Astăzi, în cadrul acestui centru, peste 50 de companii sunt implicate în activități de cercetare, dezvoltare și inovare în domeniul mobilității pe bază de energie electrică pentru întreaga Europă.

În regiunea bască există, de asemenea, un consorțiu ai cărui reprezentanți au prezentat Parlamentului rapoarte privind realizările lor: *Hiriko*, un automobil electric modular proiectat pentru mediul urban. Toate aceste lucruri au avut la bază un parteneriat public-privat și sprijin regional, ceea ce a însemnat că Spania, care s-a implicat în acest efort doar în ultimul moment, a putut include aceste realizări în programul ei și organiza summitul pentru inovare în regiunea bască.

Regiunile și experiența lor ar trebui să fie considerate, odată pentru totdeauna, elementul central, dacă dorim să construim o Europă mai participativă și mai eficientă. În aceste condiții, obiectivele pe care le stabilim pentru viitor în această rezoluție – pe care o susținem – vor fi mai ușor de atins.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle președinte, aș dori să le mulțumesc onorabilor deputați care au aplaudat inițiativa Președinției spaniole a Consiliului de a transforma sprijinul pentru vehiculele electrice într-o prioritate a programului Președinției.

De asemenea, aș dori să le mulțumesc raportorilor care au contribuit la propunerea de rezoluție care va fi votată mâine de Parlament, dintre care câțiva au beneficiat de posibilitatea de a vorbi. Aceștia sunt dna Riera, dna del Castillo, dl Cramer și dna Matias. Sunt foarte recunoscător pentru discursurile dumnealor, care, împreună cu altele, clarifică faptul că acesta este un obiectiv strategic al Uniunii Europene; în același timp, ne-au avertizat în legătură cu dificultățile întâmpinate încă în procesul de fabricare și dezvoltare pe scară

largă, în masă, a vehiculelor electrice, și, de asemenea, în legătură cu nevoia de a putea conta pe sprijinul tuturor părților politice și economice interesate. Dna Bilbao tocmai a afirmat faptul că regiunile sunt un element-cheie în dezvoltarea vehiculelor electrice.

Sunt convins că Uniunea Europeană trebuie să ia în considerare toți acești factori pe viitor.

Acesta este motivul pentru care aș dori să evidențiez câteva dintre argumentele pe care eu le consider în favoarea vehiculelor electrice. Cu toate acestea, mă voi referi la sfârșit și la dificultățile sau obstacolele pe care cred că trebuie să le depășim.

Când vine vorba de avantaje, consider că există două aspecte-cheie ale vehiculelor electrice care oferă avantaje considerabile. Unul este tehnologia și celălalt, energia.

În ceea ce privește tehnologia, tehnologia pentru vehiculele electrice există deja. Funcționează chiar acum. Într-adevăr, există deja peste 90 de modele diferite de vehicule electrice pe care producătorii de vehicule le promovează prin publicitate, afirmând că vor fi lansate pe piață în viitorul relativ apropiat.

Și este de asemenea adevărat faptul că, în același timp, trebuie să acceptăm faptul că la unele dintre aceste tehnologii mai trebuie lucrat, întrucât prezintă încă anumite limitări, așa cum se întâmplă cu bateriile, sistemul de reincărcare sau sistemul de avertizare pe care l-a menționat dl Zasada cu privire la absența zgomotului și la posibilele pericole pentru pietoni. Cred că este foarte important să ținem cont de opiniile dumnealui.

Mai mult, tehnologia utilizată de vehiculele electrice este cea mai eficientă și cea mai adecvată pentru mediu. Eficiența tehnologiei vehiculelor electrice poate ajunge la 60 %, în vreme ce motoarele tradiționale au o eficiență de 20 %.

Mai mult, în ceea ce privește energia, vehiculele electrice ne ajută în mod obiectiv să atingem obiectivele la care ne-am referit chiar în această după-amiază când am vorbit despre strategia Europa 2020 și despre combaterea schimbărilor climatice, cunoscute drept obiectivele 20/20/20. Cu capacitatea lor de stocare, vehiculele electrice dispun de o tehnologie care contribuie la atenuarea uneia dintre problemele, punctele negative sau slabe ale energiilor regenerabile. Vehiculele electrice ajută energiile regenerabile, care au un punct slab: sunt neregulate. Vehiculele electrice compensează această neregularitate prin propriile caracteristici speciale.

Mai mult, ele au o contribuție și în ceea ce privește securitatea energetică. De exemplu, în Europa există multe țări care nu au rezerve de petrol, iar vehiculele electrice ar putea compensa această lipsă și ar putea contribui la ceva ce reprezintă, în egală măsură, un obiectiv strategic al Uniunii: lupta pentru securitatea energetică, luptă care, după cum am văzut, face uneori ca societățile noastre să fie extrem de vulnerabile.

În cele din urmă, în ciuda acestui lucru, în ciuda acestor avantaje, vehiculele electrice ne vor solicita cu siguranță să modificăm multe dintre sistemele noastre de fabricare, multe dintre tehnologiile pe care le-am menționat mai devreme, obiceiurile oamenilor și rețelele de distribuție a energiei electrice, determinând, de asemenea, adoptarea unei noi strategii de comunicare, după cum a subliniat dl van Nistelroop pe bună dreptate.

Cu alte cuvinte, vehiculele electrice au multe avantaje, dar prezintă de asemenea obstacole și dificultăți, și acest lucru înseamnă cu certitudine că trebuie să le abordăm dintr-o perspectivă deplin europeană; înseamnă că guvernele din Europa, Comisia și acest Parlament, care va vota mâine o serie de rezoluții, trebuie să le acorde o atenție specială. De aceea este atât de important ca aceste trei instituții ale Uniunii – Consiliul, Comisia și Parlamentul European – să elaboreze împreună o linie strategică pe care ar trebui să o adopte în ceea ce privește vehiculele electrice.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cred că Președinția spaniolă a plasat în mod corect strategia privind automobilele electrice într-un context larg - mai larg - care are legătură nu doar cu automobilele electrice, ci și cu dezvoltarea și protejarea industriei automobilelor, în contextul politicii industriale europene. Astfel, Președinția analizează modul în care vor arăta industria, dezvoltarea industrială și crearea de locuri de muncă în deceniile următoare.

Prin urmare, această decizie, susținută de Comisie, este orientată – printr-o strategie dublă, care cu siguranță nu exclude un efort serios de reducere a emisiilor de CO₂ generate de vehiculele tradiționale – către două zone: pe de o parte, autovehiculele cu motoare cu combustie, care trebuie să fie îmbunătățite, și, pe de altă parte, tehnologia și cercetarea, pentru că, după cum spuneau dna Bilbao Barandica și dl Pallone, este corect să ne concentrăm asupra tehnologiei și cercetării dacă vrem să depășim provocarea de pe piața mondială. Nu ne putem gândi la o industrie europeană competitivă a automobilelor dacă nu se iau măsuri ferme în

domeniul inovării și al cercetării: prin urmare, orice inițiativă și sprijin din partea Parlamentului în acest domeniu sunt foarte binevenite.

A alege un automobil electric nu presupune excluderea altor opțiuni: spun acest lucru dlui Cancian, care a subliniat importanța autovehiculelor hibride, a automobilelor pe bază de hidrogen. Automobilele electrice reprezintă o resursă importantă care a câștigat deja un sprijin larg și a obținut rezultate pozitive. De fapt, multe state membre optează pentru ele. Cu toate acestea, repet – pentru că am auzit atât de mulți deputați europeni opunându-se principiului automobilelor electrice, care reprezintă subiectul dezbaterii din această seară – că automobilele electrice reprezintă o oportunitate extraordinară, dar nu singura oportunitate, pentru că obiectivul nostru este acela de a avea o industrie europeană mai competitivă pe piețele internaționale și de a reduce poluarea și emisiile de CO₂ din sistemul de transport, inclusiv din sistemul de transport urban. Aș dori să îi atrag atenția dlui van Nistelrooij că, în timpul ultimei legislaturi, Comisia Europeană a prezentat planul de acțiune urbană, care acordă o importanță enormă transportului electric în acest context.

Desigur, este nevoie de multă muncă pentru a produce un automobil electric competitiv. Cineva a ridicat problema standardizării: În documentul Comisiei, organismele de standardizare ale Uniunii au primit deja sarcina, în 2010, de a dezvolta până anul viitor un standard european armonizat pentru sistemele de reîncărcare a vehiculelor electrice. Am răspuns deja acestor preocupări, după cum am răspuns, în documentul aprobat de Colegiu, și preocupărilor exprimate de dna Merkies referitor la problema materiilor prime. Dumneai a ridicat problema litiului, împreună cu alți deputați europeni care au vorbit despre baterii în timpul acestei dezbateri. Tocmai pentru că admite existența acestei probleme, Comisia a luat hotărârea de a include în programul său de lucru – și am vorbit și despre acest lucru în timpul unei întâlniri recente cu dna Merkies – o comunicare privind problema materiilor prime, care reprezintă o prioritate pentru noi.

Câțiva deputați europeni – dl Belet, dna Matias – au menționat problema ocupării forței de muncă, dar mulți alți deputați europeni au vorbit de asemenea despre recalificarea lucrătorilor, pentru că, dacă dorim să avem în industria automobilelor un sistem industrial deosebit de inovator, axat nu doar asupra vehiculelor electrice, ci și asupra dezvoltării unui motor cu combustie transformat – motoare cu combustie mai puțin poluante, dar și toate celelalte oportunități – atunci trebuie să ne concentrăm și asupra recalificării lucrătorilor, pentru că scopul nostru este de a fi în acord cu Tratatul de la Lisabona, care consideră piața drept cel mai bun mijloc de creare a politicii sociale. -

Oricum, comunicarea Comisiei a abordat deja preocupările exprimate de unii deputați, textul afirmând în mod explicit disponibilitatea Comisiei de a alocă resurse din Fondul social european pentru inițiative specifice de recalificare și reactualizare a competențelor vocaționale pentru lucrători, tocmai pentru ca aceștia să poată contribui, la rândul lor, la realizarea acestei inovări, care ar trebui să facă economia europeană mai competitivă.

Cred că Europa are o strategie. Dna Stassen se opune vehiculelor electrice: ele reprezintă o oportunitate, dar în ultimă instanță decizia aparține pieței. Există, de asemenea, opțiunea de a nu cumpăra vehicule electrice; nimeni nu îi obligă pe europeni să le cumpere. Cu toate acestea, dl Zasada a expus o altă problemă, care ține de siguranța transportului: fără îndoială, când vine vorba de comercializare, va trebui să evaluăm în toate modurile posibile viitoarele probleme legate atât de poluarea fonică, precum și de substanțele poluante, cât și de impactul total al fabricării și al casării de automobile asupra mediului. Am explicat clar această problemă și, de fapt, suntem convinși că automobilele electrice reprezintă o cale spre progres, inclusiv în domeniul siguranței. Cu toate acestea, trebuie să le furnizăm producătorilor din domeniu orientări specifice, pentru a avea un vehicul electric cu adevărat nepoluant.

Am încercat să răspund la aproape toate întrebările adresate de deputații europeni și îi voi răspunde și dlui Lange, care a menționat proiectul CARS 21. În comunicarea aprobată de Comisie și prezentată ulterior Parlamentului și Consiliului, se afirmă în mod explicit, în paginile finale, că suntem nerăbdători să reactivăm grupul la nivel înalt CARS 21. Acesta a reprezentat o oportunitate extraordinară de a lucra cu părțile interesate, și așa trebuie să rămână, întrucât considerăm – la unison cu Președinția spaniolă și cu marea majoritate a deputaților europeni, dle președinte, care au luat cuvântul în această dezbateră – că industria automobilelor este un bun extraordinar, care trebuie cu siguranță să fie adaptat și în anumite cazuri restructurat, care va trebui cu siguranță să fie modernizat, dar care are un potențial extraordinar și care este bijuteria coroanei pentru sistemul european industrial și antreprenorial.

Din acest motiv ne angajăm cu toții să asigurăm creșterea competitivității acestui sector industrial – și dezbateră din această seară confirmă spusele mele. Suntem mai competitivi dacă ne concentrăm asupra inovării și cercetării. Cred că angajamentul asumat și față de automobilele electrice este o modalitate adecvată de a ne asigura că industria europeană poate concura pe piața mondială.

Președinte. – Pentru a încheia dezbaterile, am primit o propunere de rezoluție ⁽¹⁾ din partea a șase grupuri politice, în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterile au fost închise.

Votul va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elena Băsescu (PPE), în scris. – În contextul schimbărilor climatice, vehiculele „verzi” reprezintă o modalitate eficientă de reducere a emisiilor de carbon. Dezvoltarea lor trebuie, însă, inclusă într-o viziune politică privind mobilitatea durabilă. România dorește să introducă treptat mașinile electrice pe piața internă. În acest sens, Primul-ministru Emil Boc a decis recent înființarea unui grup interministerial care să elaboreze Strategia Națională privind fabricarea automobilului electric. În țări precum Danemarca sau Israel se instalează și se testează stații de încărcare ce vor fi oficial lansate la sfârșitul lui 2011. De asemenea, guvernele din Franța, Spania și Irlanda acordă subvenții celor care vor să achiziționeze astfel de autovehicule. În acest moment, costul unei mașini electrice este ridicat, acesta fiind determinat în principal de costul bateriei.

Pentru a sprijini producția de automobile electrice în Uniunea Europeană este nevoie de standardizarea infrastructurilor și tehnologiilor de încărcare, astfel încât să fie posibilă mobilitatea electrică transfrontalieră. În acest context, Comisia trebuie să acorde statelor membre sprijin financiar. Avantajele pe care mașinile „verzi” le aduc sunt importante: contribuie la lupta împotriva schimbărilor climatice, reduc dependența europeană de petrol și contribuie la atingerea obiectivelor strategiei „Europa 2020”. De aceea, consider că trebuie să încurajăm utilizarea autovehiculelor electrice

Sergio Berlato (PPE), în scris. – (IT) În aprilie, Comisia a elaborat comunicarea privind vehiculele ecologice și eficiente din punct de vedere energetic, cu alte cuvinte o comunicare referitoare la strategia europeană de încurajare a dezvoltării și a eventualei utilizări pe scară largă a vehiculelor care sunt „ecologice și eficiente” din punct de vedere al emisiilor scăzute de dioxid de carbon și al substanțelor poluante.

Potrivit unor estimări recente, în 2020 vehiculele electrice vor reprezenta 12 % din piață; cu alte cuvinte, vor reprezenta mai puțin de 4 % din toate vehiculele: în mod clar, majoritatea vehiculelor viitorului vor continua să fie alimentate de motoare cu ardere internă, pe care va trebui mai degrabă să le susținem decât să le sancționăm, de vreme ce suferă îmbunătățiri. Prin urmare, cred că trebuie să acordăm atenție anumitor factori de interes pentru acest sector european al industriei: derularea procesului de standardizare a infrastructurii, îndeosebi în ceea ce privește perioada de programare în relație cu competitorii noștri - China, Statele Unite, Japonia, Coreea - și prevenirea proliferării măsurilor menite să ofere stimulente pentru automobilele electrice în materie de fonduri disponibile, acces urban și achiziții publice.

De fapt, prin promovarea exclusivă a automobilelor electrice, riscăm să reducem utilizarea pe scară largă a vehiculelor cu ardere clasică sau alternativă (metan sau biogaz), denaturând astfel piața internă și diminuând competitivitatea industriei automobilelor.

António Fernando Correia De Campos (S&D), în scris. – (PT) Comisia tocmai a prezentat o comunicare privind vehiculele ecologice și eficiente din punct de vedere energetic, care stabilește o opinie neutră în ceea ce privește vehiculele electrice și nu acordă prioritate niciuneia dintre opțiunile disponibile, fie că este vorba despre vehicule electrice, hibride sau pe bază de hidrogen. Cu toate acestea, la reuniunea neoficială a Consiliului din februarie de la San Sebastian, s-a căzut de acord asupra faptului că UE trebuie să încurajeze o strategie comună privind vehiculele electrice. Acest lucru înseamnă că această Comisie trebuie să acorde prioritate rezolvării problemelor care afectează încă producția de vehicule electrice, cum ar fi costul bateriilor, necesitatea unor activități suplimentare de cercetare și dezvoltare pentru a îmbunătăți actualele caracteristici ale vehiculelor și, cea mai importantă, armonizarea vehiculelor electrice și a punctelor de încărcare, atât în lume, cât și în Europa, pentru a asigura un nivel ridicat de competitivitate pe piață, astfel încât vehiculele electrice să poată concura pe picior de egalitate cu motoarele clasice cu ardere internă. Aș reaminti Comisiei necesitatea de a acorda prioritate resurselor financiare destinate acestui scop, ținând seama, în special, de simplul fapt că vehiculele electrice au avantajul suplimentar de a deține o excelentă capacitate de stocare a energiei, pe care celelalte opțiuni nu o au și care este atât de necesară pentru independența noastră energetică.

Petru Constantin Luhan (PPE), în scris. – Utilizarea vehiculelor electrice oferă o serie de avantaje majore pentru o mobilitate durabilă. Putem vorbi aici despre: reducerea emisiilor de dioxid de carbon și îmbunătățirea

(1) A se vedea procesul-verbal.

calității aerului, scăderea dependenței de combustibilii fosili importați și despre o eficiență crescută a mașinilor electrice în comparație cu celelalte tehnologii de transport.

Pe plan mondial, competitorii UE investesc în cercetarea și dezvoltarea noilor tehnologii referitoare la emisiile scăzute de carbon și lansează programe pentru trecerea la transportul rutier ecologic. Pentru a permite industriei europene să rămână competitivă pe plan global și pentru a-i asigura un rol important în ceea ce privește tehnologiile verzi, Uniunea Europeană trebuie să creeze un cadru adecvat pentru promovarea tehnologiilor inovative, pentru încurajarea cercetării și pentru dezvoltarea infrastructurii necesare pentru sprijinirea tranziției către o economie eficientă a resurselor și emisiilor reduse de carbon.

Susțin demersurile Comisiei Europene în acest sens și salut publicarea planului care vizează promovarea înființării, la nivel european, a unei rețele de stații de reîncărcare rapidă pentru mașinile electrice și stabilirea, până în 2011, a unor standarde tehnice și de siguranță comune aplicabile acestora.

Marian-Jean Marinescu (PPE), în scris. – (RO) Tranziția către un sistem de transport durabil și eficient din punct de vedere energetic a devenit o prioritate pentru UE pe fundalul schimbărilor climatice și al fluctuației prețurilor la combustibil. Dezvoltarea vehiculelor electrice în toată Europa pentru a înlocui vehiculele convenționale reprezintă o soluție viabilă, cu un potențial de piață sporit. Pentru a realiza acest lucru, statele membre trebuie să își coordoneze acțiunile pentru a decide asupra unui standard european, de exemplu, pentru sistemele de încărcare și stocare a energiei, inclusiv rețele inteligente și sistemele de măsurare de la bord și interoperabilitate. De asemenea, UE trebuie să sprijine mai temeinic cercetarea și inovarea, în special pentru a îmbunătăți tehnologia pentru baterii și motor, dar și acordarea de stimulente pentru fabricarea de vehicule electrice. Invit Comisia Europeană să ia măsuri specifice pentru a anticipa schimbările din industria automobilelor și din lanțul de aprovizionare și pentru a susține armonizarea politicilor naționale în acest domeniu. Este timpul ca UE să stimuleze competitivitatea în industria mobilității prin diminuarea costurilor de dezvoltare pentru producători și reducerea graduală a nivelurilor de CO₂ generate de transportul rutier.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), în scris. – Salut recenta strategie a Comisiei privind vehiculele ecologice și eficiente din punct de vedere energetic, și în special prioritizarea automobilelor electrice în detrimentul biocombustibililor, acțiune care face parte din procesul de trecere la un transport mai ecologic. Cu toate acestea, așa cum biocombustibilii nu sunt lipsiți de controverse și probleme, există provocări semnificative și în ceea ce privește automobilele electrice, care trebuie depășite pentru ca acestea din urmă să devină o opțiune reală pentru cetățenii europeni și pentru a genera beneficii reale pentru mediu. Cererea suplimentară de energie electrică pentru transport trebuie să fie satisfăcută de surse cu nivel scăzut de emisii de carbon dacă ne dorim ca aceste automobile să își utilizeze întregul potențial ecologic. Sunt preocupată de faptul că UE nu va putea să dezvolte suficient aceste surse pentru a răspunde cererii rezultate din creșterea utilizării mijloacelor de transport pe bază de energie electrică. Acest lucru trebuie să fie analizat ca parte a strategiei UE în domeniul energetic, de vreme ce ne îndreptăm către o economie cu un nivel redus de carbon și ne dorim să fim mai puțin dependenți de rezervele de petrol ale țărilor terțe. De asemenea, trebuie creată o rețea de puncte de încărcare standardizate și încurajez Comisia și statele membre să lucreze pentru punerea în practică a acestei infrastructuri standardizate, pentru ca autovehiculele electrice să fie viabile atât pentru consumatori, cât și pentru producători, în egală măsură. Dacă depășim aceste provocări esențiale, putem privi înaintea noastră un sistem de transport cu emisii reduse de carbon, puțin poluant, și către toate beneficiile asociate pentru mediu și sănătatea oamenilor.

22. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă intervențiile de un minut în conformitate cu articolul 150 din Regulamentul de procedură.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, ziua de astăzi, 5 mai, este Ziua Luptei împotriva Pedofiliei și Pornografiei Infantile în Italia.

Este un moment de intensă reflecție, introdusă prin Actul nr. 41 din 2009, asupra a ceea ce reprezintă, din nefericire, un fenomen răspândit și din ce în ce mai serios, pentru că pedofiliile de azi nu sunt bătrâni care păcălesc copii în parc, ci oameni care circulă în cadrul unei structuri organizate la nivel internațional și care utilizează cele mai moderne forme de tehnologie, cum ar fi internetul. Prin urmare, astăzi, tinerii, băieții și fete, nu sunt în siguranță nici măcar în propriile lor locuințe.

Acesta este motivul pentru care sper că și Uniunea Europeană va considera potrivit să dedice o zi acestui subiect important și, de asemenea, motivul pentru care am depus o declarație scrisă, solicitând introducerea

unui sistem de alertă rapidă pentru ca forțele polițienești din statele membre să poată să lucreze într-un mod organizat și să facă rapid schimb de informații. Sper că această inițiativă va fi salută de majoritatea deputaților din acest Parlament.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Dle președinte, anul trecut Europa a ratat o șansă enormă: șansa de a fi lider mondial în cercetare astrofizică pentru următorii douăzeci de ani. Observatorul European Sudic a decis, pe baza unor rapoarte care au fost departe de a fi transparente, că telescopul european de mari dimensiuni va fi amplasat în Chile și nu în insulele Canare.

Acesta este un moment în care trebuie să felicităm statul Chile, dar și să reflectăm dacă în Europa s-a făcut tot ce era posibil pentru a avea o instalație europeană, hotărâtă de o instituție europeană, cu finanțare europeană care să implice investiția a peste 1 miliard de euro, situată mai degrabă în Europa decât în Americi.

Parlamentul European a susținut unanim amplasarea telescopului în La Palma și îi sunt recunoscător pentru acest lucru, dar ce a făcut Consiliul? Ce a făcut Președinția spaniolă? A organizat vreo întâlnire cu Observatorul? A organizat vreo întâlnire cu vreunul din statele membre responsabile de hotărârea privind locația telescopului? A susținut cu adevărat oferta europeană?

Europenii din La Palma, Canare și restul Europei așteaptă răspunsuri la aceste întrebări. Pentru moment, sunt lăsați să creadă că nu s-a făcut tot ce ar fi putut fi făcut.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). - Am propus o rezoluție prin care să interzicem folosirea cianurilor în minerit, fiindcă avem obligația de a ne lua toate măsurile de siguranță pentru a apăra oamenii și mediul de catastrofe ecologice. Dacă ne asumăm angajamente istorice privind reducerea emisiilor, dacă dăm tonul lumii întregi în privința protecției mediului, de ce să nu facem un gest elementar de curățenie și să eliminăm această practică nocivă din Uniunea Europeană?

Accidentul de la Baia Mare, petrecut în România în urmă cu 10 ani, este considerat un fel de Cernobâl, lovind trei țări și distrugând ecosistemele râurilor afectate pe o distanță de sute de kilometri. Acum, tot în România, la Roșia Montană, se dorește construirea unei noi exploatare miniere cu cianuri.

De aceea astăzi, mai mult decât oricând, vă mulțumesc pentru că prin vot ați spus nu cianurilor folosite în minerit. Regiunile astfel afectate trebuie ajutate de Uniunea Europeană să se dezvolte durabil, folosindu-și întregul potențial.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE). - Situația foarte grea în care se află Grecia, dar și informațiile foarte îngrijorătoare despre alte state ale Uniunii Europene care au probleme serioase, ne demonstrează că nu s-a depășit criza economică și că, în ciuda unor progrese ale țărilor mai vechi ale Uniunii Europene, există încă riscul unor dezechilibre majore.

Din păcate, în situația în care unele țări se confruntă cu diminuarea veniturilor bugetare, tentația imediată este de a mări taxele și impozitele. Acest lucru este pe cale să se întâmple și în România, unde zilele acestea se discută în mediul guvernamental despre mărirea cotei unice și a TVA. Este greșit să crezi că o mărire bruscă a taxelor și impozitelor va aduce mai mulți bani la buget, iar pe termen mediu și lung efectele unor astfel de măsuri asupra economiei sunt foarte nocive.

Din păcate, Uniunea Europeană are dificultăți în a dezvolta o strategie comună împotriva crizei economice. Cred, însă, că se impune o mai bună comunicare și cooperare între țările care au depășit criza cu măsuri proactive, stimulative, și nu prin creșterea fiscalității, și țările cu probleme mari, care sunt pe cale, ca o măsură disperată, să mărească taxele și impozitele, să riște astfel să se afunde și mai adânc în criză.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, se înrăutățesc atacurile speculatorilor financiari împotriva celor mai vulnerabile și dependente economii din zona euro. Același capital financiar care a primit bilioane de euro din partea statelor membre este cel care speculează acum pe marginea fragilității bugetului public, generate de aceste transferuri și de dependența economică a economiilor periferice. Această dependență este cauzată de o politică monetară și de schimb condusă de Banca Centrală Europeană care, în ciuda falsei independențe, este în serviciul unui capital mare și al marilor puteri europene, și se accentuează din cauza liberalizării piețelor și a liberei concurențe în schimburile comerciale internaționale.

Pe acest fundal, statele membre și Uniunea Europeană tocmai au clarificat ce înseamnă solidaritatea europeană: ascunderea jafului continuu provocat de capitalul financiar și, dacă este nevoie, transferarea costurilor furtului asupra muncitorilor și oamenilor de rând prin măsuri de autentic terorism social. Cu toate acestea, muncitorii și oamenii de rând nu vor fi forțați să meargă pe drumul despre care li se spune că este inevitabil, dar nu este.

Ei luptă pentru a demonstra acest lucru. Noi, cei de-aici, salutăm curajul și hotărârea celor din Grecia, Portugalia și din alte câteva țări.

Trevor Colman (EFD). - Dle președinte, a devenit clar în această zi tragică faptul că Greciei i se vor impune măsuri drastice de austeritate pentru a menține moneda euro. Acest lucru nu poate fi corect. Pur și simplu îi sancționează pe grecii de rând, muncitori, pentru risipa politicianilor lor și pentru dorința acelorași politicieni de a susține uniunea monedei condamnate.

Noi, cei din Regatul Unit, ne amintim de ieșirea noastră, în septembrie 1992, din mecanismul ratei de schimb (MRS) sau, așa cum l-a numit politicianul britanic Norman Tebbit, „mecanismul recesiunii eterne”, perioada în care Marea Britanie a fost membră a acestui mecanism fiind dezastruoasă pentru țară. Am scăpat mulțumită refuzului Bundesbank de a susține lira sterlină.

Iubirea cu forța chiar are rezultate. Rămânând în zona euro, Grecia nu are nicio cale de ieșire. Eliberați-i pe greci din cătușele monedei euro. Lăsați FMI-ul să își facă treaba și uitați-vă cât de repede își revine Grecia, așa cum am făcut și noi în Marea Britanie, la ieșirea din MRS. Nu îi obligați pe greci să plătească costul ambiției greu de îndeplinit de a realiza un supraplat UE!

Angelika Werthmann (NI). - (DE) Dle președinte, aș dori să vorbesc astăzi despre siguranța aeriană. Acest subiect ne-a preocupat mult în ultimele săptămâni și ne-a afectat pe noi toți.

Viața unui om este mai importantă decât orice câștig economic. Acesta este motivul pentru care sunt de acord cu o interdicție de zbor dacă există un risc extern, un nor de cenușă de exemplu, la adresa securității pasagerilor, întrucât ar fi iresponsabil să punem în pericol viețile unor oameni. V-aș reaminti cele două cvasi-dezastre din 1982 și 1989 și avionul de vânătoare în care au fost descoperite fragmente de sticlă provocate de norul de cenușă.

Au fost realizate teste de zbor, dar evaluarea durează. Au fost consultați experți, dar răspunsurile lor nu indică în mod clar nicio direcție anume. Rămâne ideea că viețile sunt prețioase și că nu ar trebui puse în pericol, și ar trebui să se pună în aplicare alternative eficiente și accesibile la aviație.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). - Consider că, pentru îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente în Europa, precum și pentru realizarea unei cât mai bune transparențe, este necesară asigurarea unui cadru legal unitar la nivel comunitar, care să prevadă: definirea termenilor utilizați în relațiile comerciale dintre furnizorii de produse alimentare și comercianți, modalități mai eficiente de protecție a furnizorilor împotriva înțelegerilor și practicilor anticoncurențiale, modul și termenul de plată.

Consider, de asemenea, utilă întărirea respectării regulilor concurențiale și interpretarea uniformă a acestora în toate statele membre. Ținând cont de situația actuală a relațiilor comerciale între furnizori și comercianți, cred că este necesară evaluarea prevederilor regulilor de concurență, care să determine un echilibru între politica agricolă comună și politicile concurențiale ale Uniunii Europene. Monitorizarea pieței ar putea include o bună transparență în ceea ce privește formarea prețurilor și, în special, a marjelor de profit pe lanțul alimentar.

Jarosław Kalinowski (PPE). - (PL) Dle președinte, în cadrul acestei Camere am ridicat de multe ori problema discriminării minorității poloneze din Lituania, unde polonezii care trăiesc acolo nu au voie să își scrie numele de familie utilizând ortografia originală, clasele în care se utilizează limba polonă drept mediu de instrucție sunt închise și terenurile confiscate în timpul epocii sovietice nu sunt returnate proprietarilor de drept doar pentru că aceștia sunt polonezi.

Recent, Comisia principală de etică oficială din Lituania l-a sancționat pe dl Tomaševski, lider al minorității poloneze și deputat în Parlamentul European, pentru că i-a adresat o întrebare - aici, în această Cameră - dlui Barroso despre respectarea drepturilor minorităților în Lituania. Aceste măsuri scandaloase se intensifică. În urmă cu câteva zile, Inspectoratul pentru limba lituaniană a dat alte amenzi directorului autorității locale din Salcininkai pentru utilizarea de indicatoare bilingve. Optzeci la sută din populația din regiune sunt polonezi.

Dle președinte, este timpul ca Parlamentul European să pună capăt acestor acțiuni scandaloase ale guvernului lituanian. Ne mândrim cu faptul că drepturile omului reprezintă temelia Uniunii. Este o temelie slabă dacă nu putem consolida aceste drepturi în statele membre.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (GR) Dle președinte, milioane de muncitori au intrat în grevă și demonstrează astăzi, împreună cu Frontul Muncitorilor Eleni, împotriva măsurilor barbare impuse de forțele capitaliste, de guvernul elen, de Uniunea Europeană și de FMI.

Aceste măsuri nu sunt nici noi, nici temporare. Ele reprezintă o aplicare ostentativă a dezvoltării capitaliste care duce la criză. Ele sunt menite să protejeze profiturile plutocrației elene și europene și să urmărească aplicarea Tratatului de la Maastricht. Sunt incluse în Strategia de la Lisabona și strategia Europa 2020, motiv pentru care conduc la un impas.

Cu toate acestea, spunem că aceasta nu este o stradă cu sens unic și că există o soluție. Soluția constă în a reconstitui mișcarea muncitorilor și de a susține dezvoltarea bazată pe nevoile acelora care produc bogăția. Soluția este de a naționaliza monopolurile și de a conferi putere poporului. Nici provocatorii, nici șantajistii guvernului elen nu pot opri această mișcare, și nici actele criminale care au fost înfăptuite astăzi la Atena, și care ne-au șocat pe toți.

Credem că poporul elen va câștiga lupta.

Chrysoula Paliadeli (S&D). - Dle președinte, în ciuda denaturării de prost gust a emblemelor culturale și în ciuda articolelor de o obiectivitate ambiguă care se referă la stereotipuri învechite, deși Consiliul nu a reușit să perceapă criza economică din Grecia ca pe o problemă europeană majoră, iar Comisia nu a reușit să o utilizeze pentru a testa coeziunea europeană, aș fi spus, acum câteva ore, că poporul elen este pregătit să susțină noul guvern socialist în lupta pentru redresare economică și socială.

Acum, în lumina evenimentelor tragice din ultimele ore din Atena, unde trei persoane au murit ca urmare a violenței generate de măsurile economice dure, îmi reamintesc cuvintele rostite recent de dl Rasmussen: retrogradarea ratingului capacității suverane de împrumut a Greciei la categoria „junk” este o incriminare a politicii eschivării. Cred că deputații din Parlamentul European trebuie să își consolideze de urgență lupta pentru coeziune.

Sper că ceea ce s-a întâmplat astăzi cu Grecia, cu doar câteva ore în urmă, nu va fi contagios, și sper că acest lucru poate marca, dimpotrivă, începutul unui efort unanim pentru formarea identității europene prin solidaritate și parteneriat.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, în urmă cu câteva zile am sărbătorit cea de-a 120-a aniversare a zilei de 1 Mai ca Ziua Internațională a Muncii.

Au fost 120 de ani de luptă continuă, grea și eroică din partea muncitorilor din toată lumea pentru drepturile lor și pentru emanciparea muncii, pentru o societate în care munca, fiind în sfârșit liberă, constituie realizarea deplină a aptitudinilor creatoare ale ființelor umane. Au fost 120 de ani de progrese minunate, de regrese dureroase și de rezistență tenace din partea muncitorilor. Ziua de 1 Mai și lozincile sale universale au fost clădite de-a lungul istoriei pe cea mai violentă reprimare, cu prețul a numeroase lupte, sacrificii și pierderi de vieți omenești. A fost consolidată cu fiecare pas făcut de oameni către câștigarea libertății, a suferit și suferă încă regrese de fiecare dată când circumstanțele istorice permit capitalismului să lanseze o ofensivă. Aceasta este situația actuală în Uniunea Europeană, și se poate observa în Grecia, Portugalia și în atât de multe alte țări.

Trebuie să ținem seama de aceste lupte și să stopăm adâncirea exploatarei. Este timpul să respectăm demnitatea celor care lucrează și creează bogăție.

Alan Kelly (S&D). - Dle președinte, doresc să atrag atenția Parlamentului asupra unei chestiuni de extremă urgență. Un tânăr irlandez și cetățean al UE, Michael Dwyer, a fost împușcat mortal în Bolivia acum un an și ceva. Mulți observatori consideră că a fost ucis. Până acum, familia lui Michael, prezentă aici în Parlament în această seară, nu are niciun răspuns referitor la modul și motivul pentru care a murit.

Singura informație oficială publicată este că a murit ca rezultat al implicării într-un presupus complot pentru a-l asasina pe președintele Boliviei. Acest lucru nu corespunde caracterului unui individ care provenea dintr-o familie iubitoare, grijulie și apolitică. Cu toate acestea, adevărata problemă aici este aceea că informațiile care provin de la autoritățile boliviene nu pot fi de încredere. Versiunile lor asupra evenimentelor se contrazic reciproc și în totalitate, indiferent dacă este vorba despre probele criminalistice, probele balistice sau chiar argumentele pe care le-au prezentat.

Astfel, solicit Parlamentului și noului Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, dna Catherine Ashton, să susțină eforturile guvernului irlandez de a iniția imediat o anchetă

independentă. Fac acest lucru cu sprijinul deputaților europeni irlandezi din toate grupurile politice, care îi vor adresa o scrisoare dnei Ashton în viitorul apropiat.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Trebuie să vă atrag atenția asupra unei probleme din țara mea. Bulgaria este condusă de un guvern incompetent, dar populist, care utilizează metode tipice anilor '30.

Relevant în această privință este faptul că, în prezent, cei mai populari politicieni sunt ministrul de interne, urmat de fostul secretar-șef din acest minister, care este acum prim-ministru. După alegeri, sute de reprezentanți ai opoziției au fost concediați din motive politice. S-au exercitat presiuni asupra principalelor mijloace de comunicare în masă. Politicienii sunt arestați într-o manieră brutală și ostentativă sau sunt aduse acuzații ridicole.

Procurorii încalcă în mod public prezumția de nevinovăție, în vreme ce miniștrii exercită presiuni asupra tribunalelor și pronunță sentințe de la televizor. O lege nouă permite ca sentințele să fie date doar pe baza informațiilor obținute prin interceptarea conversațiilor telefonice și pe baza probelor furnizate de un martor anonim. Se fac aranjamente pentru înființarea unui tribunal extraordinar, denumit oficial „tribunal specializat”. Teama se extinde.

Ani la rând, Bulgariei i s-a cerut să facă eforturi mai mari în lupta împotriva criminalității. În prezent se fac eforturi, dar lupta împotriva criminalității este denaturată într-o bătălie împotriva democrației. Parlamentul European este sensibil la încălcarea democrației, a libertății și a drepturilor omului în toată lumea. Trebuie să fie la fel de sensibil și când acest lucru se întâmplă în statele membre.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Dle președinte, doamnelor și domnilor, criza financiară, șomajul și creșterea deficitului bugetar și a datoriilor constituie astăzi cele mai mari provocări pentru națiunile Europei. Cu toate acestea, aș dori să atrag atenția asupra corupției care este tipică țărilor din Europa Centrală, dar care în Ungaria a căpătat o dimensiune cu adevărat serioasă, care a agravat și mai mult criza și a aruncat țara noastră într-o și mai mare datorie ca rezultat al împrumuturilor suplimentare pe care le-a obținut. Fosta guvernare socialistă din Ungaria a plasat economia maghiară într-o situație de neconceput, întrucât nicio investiție publică sau contract încheiat cu statul nu a fost lipsit de corupție, indiferent că era vorba de contracte pentru autostrăzi, renovări de poduri, parcuri, asistență medicală, finanțare internă sau licitații în cadrul UE. Jobbik solicită guvernului maghiar nou ales să adopte și să pună în aplicare o legislație strictă anticorupție și, ținând cont de criză, solicităm fiecărui stat membru al UE să procedeze la fel. Jobbik consideră că putem elimina corupția din viața politică.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Vă mulțumesc, dle președinte. La data de 8 mai, Europa sărbătorește victoria împotriva nazismului. Cu toate acestea, doamnelor și domnilor, am câteva vești neplăcute. La data de 16 martie a anului curent, în Letonia, la Riga, veteranii Waffen SS au organizat, cu aprobarea tacită a autorităților, un marș cu steaguri, comemorând ziua în care a fost fondată legiunea letonă SS. Timp de 20 de ani, noi, cei din opoziție, nu am putut face nimic în această privință. Liderii statelor europene pretind că nu se întâmplă nimic. În Letonia, batalioanele de pedeapsă SS au distrus 130 de sate și au ucis peste 150 000 de oameni în Letonia, Belarus, Polonia și Rusia. Astăzi, însă, ei sunt comemorați ca eroi în Letonia. Această tăcere timorată a statelor membre ale Uniunii Europene este o crimă împotriva a milioane de oameni care au pierit în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial. Acest lucru este extrem de important. Vă mulțumesc.

Iuliu Winkler (PPE). - Dle președinte, istoria ne-a demonstrat că crizele pot genera progres. Noi idei pot apărea sub presiune, creând mecanisme inovatoare pentru a produce dezvoltare și pentru a evita erorile care au condus la criză.

Aș dori să subliniez două astfel de idei care ar putea deveni instrumente importante. Dacă dorim ca UE să rămână un jucător global relevant, ar trebui să creăm un fond monetar european și o agenție europeană de rating. În ciuda efortului instituțional însemnat pe care îl presupune un astfel de proiect, acesta un exercițiu care merită realizat dacă luăm în considerare interesul nostru pe termen lung. Puteam paria cu toții pe faptul că viitorul va aduce noi crize.

Economia europeană socială de piață și moneda comună sunt pietrele de temelie ale economiei mondiale și ale sistemului financiar mondial. Înființarea unui „FMI european” ar putea consolida Pactul de stabilitate și creștere, iar agenția europeană de rating și-ar realiza evaluările pe baza unei înțelegeri autentice a economiilor europene. Ambele idei ar trebui dezbătute în mod serios, și, în opinia mea, o decizie afirmativă ar fi cea înțeleaptă.

Corina Crețu (S&D). - Asistăm în ultima perioadă la o ascensiune îngrijorătoare a extremei drepte și la radicalizarea atitudinilor xenofobe și rasiste. Alegerile regionale din Italia și Franța și cele parlamentare din Ungaria au confirmat succesul tot mai mare al mișcărilor extremiste care promovează un periculos discurs naționalist, antieuropean și conflictual, fie față de minorități naționale, fie față de state vecine. Nu aceasta ne-am dorit pentru Europa unită și nu aceasta cred că este soluția pentru problemele cetățenilor săi.

Doresc să îmi exprim îngrijorarea față de propagarea mesajelor ostile față de est-europeni, români în special, în mediile străine până acum retoricii extremiste. O televiziune franceză îi jignește, la modul general, pe români, iar un candidat al popularilor spanioli în alegerile municipale din regiunea Barcelonei și-a promovat campania electorală sub sloganul „nu vrem români”.

Doresc pe această cale să lansez un apel către toate forțele politice europarlamentare responsabile, să se solidarizeze pentru contracararea acestui fenomen periculos în Uniunea Europeană.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Mai întâi, aș dori să transmit condoleanțe mele familiilor victimelor atacurilor de astăzi din Atena.

Întorcându-ne la subiectul schimbărilor climatice, cei 35 000 de reprezentanți ai popoarelor lumii care s-au reunit la Cochabamba în Bolivia nu au atins fondul problemei. Aceștia doresc să ajungem la un acord la conferința din Mexic, prin care reducerile emisiilor generate de noi să devină obligatorii din punct de vedere juridic. Au dreptate. Nu mai putem amâna această decizie.

Uniunea Europeană trebuie să își ia un angajament imediat și oficial pentru o reducere de 30 % a emisiilor până în 2020. Acest lucru va modifica dinamica negocierilor care, este adevărat, s-au împotmolit, cu riscul ca decizia de reducere a emisiilor să fie amânată până după Mexic, fără o dată și un calendar specific.

Putem face, de asemenea, mult mai mult în Parlament. O reducere de 30 % a amprente de carbon Parlamentului European până în 2020 a fost deja aprobată. Trebuie să dăm un exemplu statelor membre prin reducerea amprente noastre cu 50 %.

Știm cu toții că există marje mari pentru economisirea de energie la locul nostru de muncă și pentru reducerea amprente noastre asupra mediului, astfel că putem și trebuie să procedăm în acest fel.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Dle președinte, Parlamentul European a acordat astăzi descărcarea de gestiune pentru 2008 Comisiei Europene, ceea ce este un lucru bun. Rata neregulilor asociate fondurilor UE plătite nu a fost niciodată atât de scăzută ca în acest an.

În ultimii trei ani am reușit să reducem la jumătate numărul domeniilor în care rata neregulilor depășea 5 % și, prin urmare, se situa peste limita de toleranță. Doar domeniul coeziunii lasă mult de dorit. Pe viitor trebuie realizate mai multe eforturi în special în acest domeniu. Domeniul agriculturii și al resurselor naturale trebuie să fie evidențiate în mod special. Rata neregulilor în acest domeniu a fost mai mică de 2 % și, prin urmare, s-a situat foarte clar în zona acceptată. Sistemele de monitorizare și control sunt eficiente.

Cu toate acestea, în acest context, aș dori să amintesc ajutorul de preaderare pentru Turcia, menționat în raportul referitor la descărcarea de gestiune. O creștere a fondurilor acordate Turciei este foarte discutabilă, având în vedere lipsa de criterii măsurabile. Este inacceptabil să oferim fonduri UE unor țări terțe fără indicatori stabiliți. Controlul direct al plăților și modul în care sunt utilizate fondurile sunt esențiale. Doar atunci ajutorul poate avea de fapt efectul dorit.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Articolul 11 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului definește libertatea sindicală ca drept al omului. Încălcând în mod direct această dispoziție legală, Tribunalul Militar din Ungaria a dat săptămâna trecută o sentință severă în cazul lui Judit Szima, lidera unui sindicat care reprezintă zece mii de ofițeri de poliție, pentru o activitate care, indiferent dacă este analizată din perspectiva unui diletant sau a unui avocat de profesie, a reprezentat exclusiv o apărare a drepturilor angajaților și o exercitare a atribuțiilor sindicale. Subliniez faptul că acest lucru nu s-a întâmplat în vreo republică bananieră din lumea în curs de dezvoltare, ci într-unul din statele membre ale Uniunii Europene. În cadrul acestei Camere, precum și în cadrul numeroaselor comisii parlamentare, discutăm permanent despre faptul că, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, angajamentul Uniunii Europene față de drepturile omului a sporit și că protecția drepturilor omului a devenit mai eficientă. Solicit ca acest caz al lui Judit Szima să devină un caz de probă, un studiu de caz, iar noi toți ar trebui să urmărim cu atenție cum, prin aplicarea legislației europene în domeniul drepturilor omului, această femeie curajoasă poate fi reabilitată și își poate recăpăta demnitatea și existența pe care le-a pierdut.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Dle președinte, în Polonia înfloarește o formă camuflată de trafic de persoane. Acest lucru se întâmplă din cauza priorității absolute a legislației liberale, antiumanitare a pieței. În ultimii ani, multe apartamente și blocuri rezidențiale întregi care aparțin unor companii cu capital de stat au fost vândute împreună cu locatarii acestora ca parte a procesului de privatizare a bunurilor fostei Republici Populare Polone.

Locatarii sunt cel mai adesea oameni în vârstă, frecvent și bolnavi, cărora nu li s-a acordat șansa dreptului prioritar la cumpărare. Sub presiunea creșterii chiriilor, aceștia se scufundă în datorii și sunt frecvent evacuați. Se încalcă drepturi fundamentale ale omului. Este nevoie de instrumente juridice și executive adecvate care permit autorităților statelor membre ale UE să acționeze eficient pentru a asigura protecția locatarilor apartamentelor privatizate care au aparținut în trecut companiilor cu capital de stat. De asemenea, este necesar un ajutor urgent acordat din fondurilor publice pentru a ajuta victimele privatizării antiumanitare.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Vă mulțumesc, dle președinte. Iau cuvântul pentru a putea denunța o nedreptate.

Colegi deputați, să nu ne amăgim cu gândul că grecii de rând sunt total nevinovați pentru ceea ce s-a întâmplat în Grecia. Motivul pentru ceea ce s-a întâmplat acolo, și care a contribuit la criza financiară, este cel de-al 14-lea, al 15-lea și al 16-lea salariu, împreună cu pensiile și privilegiile care nu există nicăieri altundeva în Uniunea Europeană, acestea fiind pur și simplu complet necunoscute.

Grecia a mințit Banca Centrală Europeană în ultimii zece ani în legătură cu starea economiei sale. Cu toate acestea, acum, în această perioadă critică, liderii europeni au votat să acorde Greciei 110 de miliarde de euro ca recompensă pentru toate aceste minciuni și pentru înșelătorie. În același timp, țările care și-au gestionat finanțele într-un mod exemplar, precum Bulgaria și Estonia, vor fi pedepsite pentru această criză care a intervenit, ducând cel mai probabil la amânarea intrării lor în zona euro.

Acest lucru înseamnă aplicarea unor standarde duble, care nu este demnă nici de zona euro, nici de Uniunea Europeană. Este corect ca cei vinovați să fie pedepsiți și liderii zonei euro trebuie să îi ceară Greciei să părăsească zona euro.

Președinte. Aici se încheie acest punct.

23. Regulamentul privind exceptarea pe categorii a autovehiculelor (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri privind:

- întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Bușoi, Adam Bielan, Heide Rühle și Kyriacos Triantaphyllides, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, privind asigurarea interesului consumatorilor în normele din domeniul concurenței aplicabile sectorului autovehiculelor de pe piața internă (O-0044/201 – B7-0209/2010) și

- întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de Sharon Bowles, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, privind Regulamentul de exceptare pe categorii în sectorul autovehiculelor (O-0047/2010 – B7-0210/2010).

Theodor Dumitru Stolojan, supleant al autorului. –Dle președinte, Comisia pentru afaceri economice și monetare a adresat această întrebare pentru că a urmărit cu interes procedura de revizuire a Regulamentului de exceptare pe categorii în sectorul autovehiculelor și situația trebuie analizată cu atenție.

După cum știți, regulamentele de exceptare pe categorii sunt niște instrumente foarte importante pentru comunitatea de afaceri. Acest regulament a fost adoptat în 2002. La acel moment, Comisia a considerat că pe piața europeană a autovehiculelor exista o situație de oligopol, cei șase producători principali din Europa deținând împreună o cotă de piață de 75 %. În acest context, Comisia a considerat că sectorul autovehiculelor nu ar trebui să fie adus sub incidența Regulamentului general de exceptare pe categorii aplicabil acordurilor verticale și, prin urmare, a adoptat un regulament specific.

Acest regulament va expira la 31 mai 2010. Comisia consideră acum că piețele pentru vânzările de autovehicule noi sunt foarte competitive și că nivelurile de concentrare sunt în scădere. În urma acestei evaluări, Comisia afirmă că nu mai este nevoie de o exceptare specifică pe categorii pentru vânzarea de

automobile noi și vehicule utilitare. Propune adoptarea unui regulament special de exceptare pe categorii doar pentru servicii de reparații și întreținere, precum și pentru distribuția pieselor de schimb.

Parlamentul este preocupat de această reformă. După cum știți, UE se confruntă în prezent cu o criză financiară și economică acută, iar rata șomajului este ridicată. Industria europeană a automobilelor este un sector-cheie al economiei europene, contribuind la ocuparea forței de muncă, la inovare și la competitivitatea întregii economii. Credem că este necesar să stabilim condițiile generale pentru a-i conferi acestui sector un caracter durabil și pentru a-i permite să rămână eficient din punct de vedere economic și ecologic.

De asemenea este necesar să ne asigurăm că întreprinderile mici și mijlocii de pe această piață se bucură de condiții favorabile. Nu putem uita importanța IMM-urilor ca furnizori de locuri de muncă și furnizori de proximitate. Cu toate acestea, mai mulți distribuitori de autovehicule și ateliere de reparații și-au exprimat îngrijorarea cu privire la noul cadru de reglementare, afirmând că va duce la o mai mare deteriorare a raportului de forțe dintre producători și restul lanțului de valori al industriei automobilelor.

Prin urmare, dle comisar Almunia, Comisia pentru afaceri economice și monetare ar dori să vă întrebe în primul rând care rezultate ale analizei de piață au determinat Comisia să concluzioneze că piața primară este competitivă în prezent și că piața post-vânzare este încă problematică?

În al doilea rând, cum evaluează Comisia raportul de forțe dintre producătorii de automobile și distribuitorii de automobile în temeiul noului Regulament de exceptare pe categorii în sectorul autovehiculelor și în temeiul cadrului legislativ propus? Există jucători cu o poziție dominantă simplă sau colectivă?

În al treilea rând, cum intenționează Comisia să monitorizeze evoluția puterii pieței pe piețele primare și post-vânzare? Ce măsuri are în vedere Comisia în cazul în care condițiile concurențiale s-ar înrăutăți simțitor, în special pe piața primară?

În al patrulea rând, care este impactul așteptat al noului cadru legislativ asupra consumatorilor, în special în ceea ce privește prețurile și condițiile oferite?

În al cincilea rând, care dintre comentariile primite în timpul consultării de la părțile interesate urmează să fie incluse de Comisie în cadrul legislativ final?

În ultimul rând, Comisia este de acord să ia în considerare propunerea unei legislații de armonizare în domeniul distribuției, de exemplu prin modificarea Directivei privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciale independente, pentru a asigura că toți distribuitorii de automobile beneficiază de același nivel ridicat de protecție contractuală în fiecare stat membru al UE?

Malcolm Harbour, autor. – Dle președinte, în numele Comisiei privind piața internă și protecția consumatorilor, sunt foarte mulțumit să mă aflu aici în această seară pentru a prezenta punctul nostru de vedere asupra problemei, și îndeosebi doresc să le mulțumesc colegilor noștri din Comisia pentru afaceri economice și monetare, care, desigur, sunt cei mai competenți în problemele legate de concurență, pentru că au lucrat îndeaproape cu noi, pentru că acesta este în mod clar un element al politicii în domeniul concurenței care prezintă, de asemenea, interese fundamentale pentru consumatori și, în ceea ce ne privește, ne-am asigurat că anumite elemente legate de consumatori sunt foarte bine reprezentate.

În primul rând, consider că acele elemente din propunerea Comisiei care se referă la piața de vânzări, service și reparații sunt foarte aliniate la interesele consumatorilor pe care le-am adus în discuție în cadrul comisiei noastre - nu în mod specific în legătură cu aspecte care țin de competența DG Concurență, ci, de exemplu, îndeosebi în zonele legate de informații privind service-ul și reparațiile, caz în care am lucrat cu Comisia pentru mediu la dispozițiile legate de informațiile tehnice referitoare la standardele economice pentru autovehicule. Cred că acele elemente, care au fost consolidate în noua propunere, sunt extrem de binevenite în ceea ce privește susținerea concurenței între atelierele auto independente și accesul pe piață pentru piesele de schimb cu însemne echivalente de calitate: deschiderea acestei piețe este foarte binevenită.

Cred că singura rezervă asupra căreia am dori să vă atragem atenția, inclusă în rezoluția pe care o vom vota mâine, se referă la aspectele legate de disponibilitatea informațiilor. Nu suntem convingși - poate doriți să ne convingeți, dar nu suntem convingși - că orientările pe care le-ați publicat sunt neapărat suficient de ferme sau de realizabile pentru a asigura disponibilitatea acestor informații tehnice, mai ales pentru că producătorii de autovehicule vor putea pune la dispoziție aceste informații în format electronic, care, fără programe și instrumente de căutare adecvate, s-ar putea să nu fie atât de utile pe cât ne-am aștepta pentru atelierele auto.

Acestea fiind spuse, doresc acum să aduc în discuție subiectul vânzărilor, la care tocmai s-a referit în mod elocvent vicepreședintele Comisiei pentru afaceri economice și monetare. Cred că, în privința vânzărilor, suntem cu mult mai puțin convinși că preocupările consumatorilor au fost luate în considerare de Comisie. Comisia pentru afaceri economice și monetare a organizat o audiere foarte importantă unde am ascultat reprezentanți atât ai distribuitorilor, cât și ai consumatorilor vorbind despre preocupările lor foarte reale privind faptul că garanțiile introduse în 2002 pentru a asigura concurența pe piața vânzărilor - multe dintre ele, trebuie să spun, ca răspuns la preocupările ridicate de acest Parlament - au fost pur și simplu șterse de ceea ce pare a fi un exces de zel din partea dumneavoastră pentru a simplifica problemele și pentru a vă face viața mai simplă, ca administrație.

Pot exista probleme legate de acest subiect, dar v-aș sugera - și aș dori să vă uitați la dovezile care ne-au fost prezentate în cadrul audierii organizate de noi - că distribuitorii și consumatorii sunt chiar foarte îngrijorați de includerea imediată a distribuției de automobile în exceptarea generală pe categorii. În 2002 s-au introdus garanții clare - nu a trecut atât de mult timp în raport cu ciclul de distribuție a automobilelor - pentru redresarea raportului de forțe dintre distribuitorii independenți și producători. Cred că distribuitorii ar spune că această măsură a funcționat destul de bine în această perioadă. Într-adevăr, dacă ne uităm la ce s-a întâmplat pe piață, aceștia ar crede că așa au stat lucrurile.

Cu permisiunea dvs., aș dori să vă reamintesc, dle comisar, pentru că nu cred că erați aici la acel moment, că producătorii de autovehicule au făcut presiuni împotriva acestor dispoziții, considerându-le excesive, dar distribuitorii erau în favoarea lor. Ce avem acum? Avem niște distribuitori care ne spun: aceste dispoziții sunt prea slabe, în timp ce producătorii spun: aceste dispoziții ne plac foarte mult.

Cred că este necesar să analizați această situație. Nu spun că ar trebui să stopăm acest proces - cred că este lucrul potrivit în contextul actual, dat fiind faptul că mai sunt doar câteva zile până la punerea lor în aplicare - dar ceea ce vă vom comunica mâine în această rezoluție este următorul lucru: vă rugăm să analizați datele actualizate, să analizați informațiile. De asemenea, aș dori să spun că, în cadrul Comisiei, dl comisar Barnier este pe punctul de a elabora un raport referitor la concurența din lanțul de aprovizionare cu amănuntul. Industria automobilelor ar trebui să facă parte din acesta, și trebuie să analizați acest lucru pentru că avem nevoie de o politică consecventă din partea Comisiei.

În al doilea rând, documentele emise de serviciile dumneavoastră, pe care le-am consultat, spun: credeți că această măsură pregătește terenul pentru noua generație de automobile ecologice, vehicule electrice și vehicule cu niveluri reduse de emisii? Nu există absolut nimic în analiza dumneavoastră care să fi abordat vreunul dintre aceste aspecte.

Acum avem la dispoziție documentul dlui Tajani. V-aș putea cere ca, în cursul anului viitor, să analizați documentul dlui Tajani, documentul dlui Barnier și să ne asigurați că aceasta este măsura pe care trebuie să o adoptăm? Făcând acest lucru, cred că veți deveni oarecum mai credibil, pentru că suntem în continuare sceptici în legătură cu ceea ce plănuți să faceți în acest domeniu.

Joaquín Almunia, *vicepreședinte al Comisiei*. – Dle președinte, actualul Regulament de exceptare pe categorii în sectorul autovehiculelor expiră la 1 iunie anul curent și trebuie să adoptăm un nou regulament înainte de data respectivă. Colegiul comisarilor a introdus această chestiune pe ordinea de zi a reuniunii noastre din 26 mai.

Propunerea discutată în prezent în cadrul serviciilor noastre și, în câteva zile, cu cabinetele noastre - pregătind discuțiile din cadrul colegiului - este rezultatul unei analize aprofundate a industriei automobilelor. Procesul consultării publice a început în iunie 2006. Trei ani și jumătate mai târziu, în luna decembrie a anului trecut, Comisia a publicat proiectul de exceptare pe categorii și orientările. Pe tot parcursul acestui proces, părțile interesate, Parlamentul European și statele membre s-au implicat strâns și s-au luat în considerare multe argumente. De asemenea, s-au organizat mai multe dezbateri, ateliere și inițiative, inclusiv aici, în Parlament. Cea mai recentă manifestare a avut loc la 12 aprilie anul curent în cadrul Comisiei ECON. Care sunt principalele concluzii ale acestui lung proces de consultare?

În primul rând, am învățat ceva pozitiv: consumatorii din Europa beneficiază de o concurență puternică pe piața vânzărilor de automobile. În rapoartele noastre anuale privind prețurile automobilelor am inclus 80 de modele de automobile de la 25 de producători - și prețurile nu reprezintă singurul factor care indică o concurență sănătoasă. Există, de asemenea, mai multe posibilități de alegere decât existau cu 10 ani în urmă, cu mai multe mărci disponibile pentru fiecare tip de automobil. În aceste circumstanțe, ar fi dificil de afirmat că vreunul dintre producătorii de automobile ar putea exercita o poziție dominantă, fie individual, fie colectiv.

Sistemele actuale conțin norme specifice acestui sector care aveau sens la acel moment (în 2002), când se aștepta un val de consolidare în sectorul autovehiculelor. Această perioadă de consolidare nu s-a materializat, și, în schimb, ceea ce avem noi astăzi este o piață foarte competitivă. Permițând o mai mare flexibilitate pentru distribuția autovehiculelor, schimbările propuse vor restabili stimulentele pentru producători cu scopul de a reduce costurile vânzării de automobile. Permiteți-mi să vă reamintesc că, în medie, costurile de distribuție reprezintă 30 % din prețul unui automobil nou. Reducând aceste costuri, producătorii își vor îmbunătăți poziția concurențială, situație de care vor beneficia și consumatorii.

Sunt perfect conștient că există anumite preocupări, pe care le-ați menționat amândoi, referitoare la modificările propuse care vizează vânzările multimarcă și protecția contractuală a distribuitorilor. Permiteți-mi să subliniez că multimarca există – și va continua să existe – acolo unde realitatea pieței o solicită. Așa stau lucrurile în țările cu distribuitori foarte mari care au capacitatea de a distribui mai multe mărci – de exemplu în Regatul Unit – și așa stau lucrurile și în zonele puțin populate, unde este logic, din punct de vedere economic, ca distribuitorii să comercializeze mărci diferite în același loc.

Aceasta era realitatea înainte ca actuala exceptare pe categorii să fie adoptată în 2002, și aceasta rămâne realitatea opt ani mai târziu, dar atunci, ca și acum, marca unică era cel mai frecvent model de distribuție. Ceea ce am observat este că producătorii de automobile au recurs din ce în ce mai mult la alte forme de distribuție, inclusiv locuri de desfacere deținute de producător.

Evoluția distribuției în Germania, de exemplu, reflectă această tendință, 67 % dintre automobile fiind vândute prin rețele de distribuție, spre deosebire de 90 % înainte de intrarea în vigoare a regulamentului în 2002. Cu toate acestea, am răspuns preocupărilor exprimate în timpul consultărilor, inclusiv în timpul consultărilor care au avut loc aici, în Parlament, și au fost introduse mai multe garanții cu privire la reprezentanțele de distribuție multimarcă.

Permiteți-mi să vă reamintesc, de asemenea, că propunem o etapă de tranziție, în timpul căreia regulamentul actual va rămâne în vigoare până la sfârșitul anului 2013 pentru piața distribuției de automobile, pentru ca distribuitorii care au investit în multimarcă să aibă suficient timp pentru amortizarea investițiilor.

În ceea ce privește motivul pentru care propunem eliminarea dispozițiilor care acordă protecție contractuală distribuitorilor, acesta constă, pur și simplu, în faptul că dreptul concurenței nu este instrumentul adecvat pentru soluționarea eventualelor dezechilibre dintre părțile contractante. Conform celor discutate când pregăteam Regulamentul (CE) nr. 1/2003, aceste aspecte intră în domeniul de aplicare a dreptului comercial.

Într-o piață competitivă cum este piața automobilelor, dreptul concurenței nu ar trebui să intervină în raportul de forțe dintre diferitele părți contractante. O astfel de acțiune ar fi invazivă. Trebuie să acționăm cu măsură atunci când intervenim în mecanismul de funcționare a pieței.

Din procesul de consultare am învățat și alte lucruri, poate mai puțin pozitive: spre deosebire de prețurile automobilelor, costul unei activități medii de reparații a crescut de-a lungul anilor. Repararea și întreținerea sunt foarte importante pentru consumatori: nu doar din motive de siguranță și fiabilitate, dar și din cauza faptului că facturile de reparații reprezintă 40 % din costul total al deținerii unui automobil. Din păcate, capacitatea atelierelor auto independente de a concura cu atelierile autorizate este încă prejudiciată de mai multe restricții, inclusiv de accesul limitat la piese de schimb și la informații tehnice. Prin urmare, reforma noastră intenționează să faciliteze accesul atelierelor auto independente la piese de schimb și informații tehnice și să împiedice eliminarea acestora de pe piață de către alte ateliere auto, mai noi. Acest lucru va avea ca rezultat servicii de reparații de mai bună calitate și prețuri mai mici.

În concluzie, cred cu tărie că noul cadru va fi mai favorabil consumatorilor. Prioritatea noastră principală este că creștem concurența pe piața post-vânzare – în reparații și service – acolo unde lipsește cel mai mult. Deși producătorii de autovehicule se pot afla într-o poziție comercială puternică față de distribuitori, concurența dintre distribuitori este acerbă, și în prezent nu este nevoie să deviem, pentru a păstra concurența în astfel de acorduri, de la Regulamentul de exceptare pe categorii aplicabil acordurilor verticale, care a fost adoptat recent de Comisie și va intra în vigoare la sfârșitul acestei luni. Într-adevăr, Comisia și în special serviciile din subordinea mea, DG Concurență, vor monitoriza cu foarte mare atenție acest sector și, fără urmă de îndoială, Comisia este hotărâtă să consolideze regulile concurenței și să ia măsurile necesare în cazul în care se constată încălcări sau deficiențe grave.

Othmar Karas, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, am ascultat destule lucruri. Prin această întrebare cu solicitare de răspuns oral și prin rezoluție am dorit ca distribuitorii de automobile și întreprinderile mici și mijlocii să se facă auziți, întrucât Comisia nu a le-a acordat suficientă

atenție în ultimii ani. În timpul audierii s-au exprimat preocupări și îngrijorări, în principal din partea distribuitorilor de automobile, din cauza tratamentului inegal în relație cu producătorii. A fost adusă în discuție incertitudinea juridică, precum și o reducere a concurenței ca rezultat al problemelor cu care s-au confruntat distribuitorii mici de automobile. Cu toate acestea, nu am primit răspuns.

Fac apel la dumneavoastră – la ora 12 fără un minut – să utilizați cele 21 de zile rămase până la 26 mai pentru a include rezoluția care urmează să fie adoptată mâine de Parlament în regulamentul propus de dvs. pentru a veni în întâmpinarea solicitărilor distribuitorilor de automobile, fără a pune în pericol direcția pe care Comisia dorește să o urmeze. Vă rog să luați în serios Parlamentul și preocupările distribuitorilor de automobile și să le introduceți în regulament împreună cu cele ale întreprinderilor mici și mijlocii.

Olle Ludvigsson, în numele Grupului S&D. – (SV)Dle președinte, aș dori să subliniez patru elemente din această dezbatere. În primul rând, există o tendință nefericită de a situa companiile mici și mari din industria automobilelor în tabere opuse. Într-o anumită măsură ele au interese diferite, dar lucrul asupra căruia trebuie să ne concentrăm cu precădere este crearea unui sistem de reglementări care să le permită să lucreze mai eficient împreună.

În al doilea rând, faptul că în ultimul an s-a îmbunătățit concurența pe piața automobilelor noi este un semn foarte pozitiv. Acesta este un exemplu bun al faptului că nicio piață nu este imposibilă și că, pe termen lung, se pot realiza multe prin măsuri menite să consolideze concurența. Să sperăm că în viitor vom asista la o dezvoltare la fel de pozitivă pe piața post-vânzare.

În al treilea rând, Comisia ar trebui să urmărească foarte activ evoluțiile concurenței pe piața automobilelor noi. Aceasta ar trebui monitorizată în continuu. Toate părțile interesate ar trebui să primească cât mai curând posibil informații definitive cu privire la normele care se vor aplica din iunie 2013.

În al patrulea rând, ar trebui să intensificăm discuțiile referitoare la modul în care vom trece la automobile mai ecologice, care protejează mediul. Este un proces absolut esențial. Pe de o parte, regulile concurenței vor trebui să fie flexibile în relație cu subvențiile necesare pentru a permite automobilelor electrice și altor alternative ecologice să se stabilească pe piață și, pe de altă parte, aceste reguli trebuie să asigure că automobilele ecologice nu sunt în dezavantaj în sectorul vânzării cu amănuntul sau pe piața post-vânzare.

Cristian Silviu Bușoi, în numele grupului ALDE. –Dle președinte, achiziționarea și întreținerea unui automobil este considerată a fi unul dintre cele mai importante costuri pentru o familie. Scopul politicii în domeniul concurenței este să asigure libertatea de alegere a consumatorilor și accesul acestora la produse la prețuri mai mici și mai accesibile.

Ca deputat în acest Parlament și, în consecință, ca reprezentant al cetățenilor UE care sunt și consumatori pe piața automobilelor, sunt foarte îngrijorat de revizuirea Regulamentului de exceptare pe categorii în sectorul autovehiculelor și de impactul acesteia asupra consumatorilor. Comisia – și am ascultat cu foarte mare grijă și atenție argumentele din partea dlui comisar – susține că regulamentul specific acestui sector nu mai este necesar pe piața de vânzări, întrucât există dovezi că obiectivele în materie de concurență au fost îndeplinite și că s-a atins un nivel adecvat de concurență.

În principiu, nu aș fi împotriva eliminării exceptării specifice pe categorii dacă nu ar exista riscuri la adresa consumatorilor. Ar trebui să utilizăm perioada de tranziție de trei ani pentru a evalua impactul deciziei de a exclude vânzările din Regulamentul de exceptare pe categorii în sectorul autovehiculelor. Există un fenomen incontestabil de superioritate a marilor producători de automobile. Aș dori să aud părerea Comisiei referitoare la metodele de garantare a faptului că aceștia nu vor profita de cota lor de piață și nu vor limita alegerile de care consumatorii ar trebui să beneficieze pe piață.

De asemenea, aș dori să îmi exprim sprijinul pentru propunerea de a menține exceptarea specifică pe categorii pentru reparații și întreținere, care s-au dovedit a fi mai puțin competitive decât piața de vânzări. Preocuparea mea în ceea ce privește piața post-vânzare este legată îndeosebi de cazurile în care consumatorii sunt legați în mod inutil de un operator specific pentru reparațiile automobilului. Acest lucru se întâmplă, fie pentru că atelierele independente nu au acces adecvat la informațiile tehnice necesare, fie pentru că producătorii de automobile interpretează garanția într-un mod abuziv.

Aceasta este o limitare inacceptabilă a opțiunilor pe care ar trebui să le aibă consumatorii și aștept soluții din partea Comisiei pentru a schimba această situație. Prin urmare, invit Comisia să clarifice măsurile pe care le intenționează să le ia pentru a evita această situație, care este în detrimentul consumatorilor.

Konrad Szymański, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, dle Almunia, 80 % din componentele fiecărui automobil nou sunt fabricate de producători independenți. Pe de altă parte, chiar producătorii de automobile au un avantaj comercial imens în fața producătorilor de componente și a stațiilor-service independente.

Astăzi trebuie să facem totul pentru ca piața europeană a automobilelor să nu înceapă să semene din nou cu un oligopol. Cetățenilor noștri trebuie să le fie garantat dreptul de a alege atât piese de schimb, cât și stații-service independente. Este nevoie de garanții pentru accesul la informații tehnice. Trebuie să luăm măsuri pentru a contracara utilizarea abuzivă a garanțiilor de către producători. Stațiile-service autorizate trebuie, de asemenea, să aibă dreptul de a cumpăra piese de la producători independenți, precum și instrumentele și echipamentul necesar în atelierelor lor. Fără o garanție clar definită în noul regulament, dreptul de alegere al clienților europeni, care este fundamental pentru piață, va continua să fie ficțiune.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Dle președinte, în opinia Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, este important să protejăm și întreprinderile mici și mijlocii. Dle comisar, concurența nu este un scop în sine.

Dacă ne uităm la situația distribuitorilor și a atelierelor mici, vom constata că trebuie să le consolidăm abilitatea economică de a lua măsuri, altfel într-o bună zi vom avea doar distribuitori mari și lanțuri de ateliere auto mari. În acest scop, trebuie, în primul rând, să autorizăm corespunzător multimarca. Trebuie să asigurăm accesul nelimitat al atelierelor și al distribuitorilor la informațiile despre vehicule și opțiuni de reparare. În al treilea rând, trebuie să asigurăm condițiile necesare pentru dobândirea de calificări. Am vorbit mai devreme despre mobilitate pe bază de energie electrică. Și aceștia trebuie să se afle în poziția de a întreține automobilele electrice. În al patrulea rând, au nevoie de securitatea investițiilor, cu alte cuvinte de protecție contractuală, fără alte revizui. Trebuie să aibă posibilitatea de a face investiții sigure pe o perioadă mai lungă.

Frank Engel (PPE). – (FR) Dle președinte, dle comisar, haideți să vorbim despre realitatea distribuitorilor de automobile. În țara mea, precum și în alte țări, distribuitorii de automobile sunt îngrijorați de discrepanța evidentă dintre domeniul lor de acțiune și cel al producătorilor. Regulamentul (CE) nr. 1400/2002 a redus această discrepanță. Fără el, sectorul distribuției de automobile, afectat deja de criză, s-ar confrunta cu o nesiguranță din ce în ce mai mare în ceea ce privește investițiile și obiectivele sale comerciale.

Cerințele impuse de producători distribuitorilor vor deveni pur și simplu de nesuportat și imposibil de gestionat pentru un număr mare de proprietari de ateliere auto mici. În orice caz, dle comisar, concurența nu este singura miză în această situație. Concurența ar crește între producătorii de automobile, și nu între distribuitori sau între distribuitori și producători. Proprietarii locali de ateliere auto nu pot reprezenta o amenințare la adresa liberei concurențe în Europa.

Vorbiți despre poziția dominantă pe piață, potențiala poziție dominantă. Să vorbim despre ea, atunci! Această poziție dominantă nu există în cazul producătorilor concurenți. Nu există nici în ceea ce îi privește pe alți producători. Există între producătorii de automobile și distribuitori, și aceasta este o realitate dovedită în toată Uniunea Europeană.

Comisia adoptă o poziție științifică bazată pe situația în care marile companii colaborează cu un număr mare de jucători minori, care doresc un singur lucru: o oarecare libertate și o oarecare securitate în relațiile lor cu producătorii de automobile, ale căror practici în ceea ce îi privește pe distribuitori devin de-a dreptul îngrozitoare în anumite cazuri. Este o situație de tipul David vs Goliat, cu excepția faptului că, de această dată, Comisia pare că dorește să garanteze că Goliat este cel care învinge.

Poziția și raționamentul care stau la baza abrogării Regulamentului de exceptare sunt îndrumate greșit. Sunt greșite; au în vedere persoanele nepotrivite. Reducând domeniul de acțiune, certitudinea juridică și dorința de a investi a proprietarilor de ateliere auto nu va consolida piața internă și cu siguranță nu va susține interesele consumatorilor.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Sectorul autovehiculelor din Uniunea Europeană, incluzând atât producătorii de vehicule, cât și producătorii de piese de vehicule, trebuie să rămână eficient din punct de vedere economic și inovativ.

Având în vedere că siguranța rutieră este influențată de condițiile de concurență de pe piața pieselor de schimb din sectorul vehiculelor, solicităm Comisiei promovarea unei concurențe eficiente pe piața pieselor de schimb, astfel încât prețurile la toate tipurile de piese de schimb să fie accesibile. Cumpărătorii ar trebui să poată achiziționa un vehicul la prețuri competitive și să poată alege furnizorul pentru serviciile de reparare și întreținere, indiferent de sistemul de distribuție ales de furnizor.

Viitorul cadru legislativ ar trebui să garanteze IMM-urilor din lanțul de aprovizionare a sectorului autovehiculelor că pot beneficia de condiții favorabile și că nu va crește dependența acestora față de marii producători. De asemenea, noile prevederi ale regulamentelor, de exceptare pe categorii în sectorul vehiculelor, ar trebui să se extindă și să includă definiția utilizatorului final pentru a ține cont și de leasing.

Sari Essayah (PPE). - (FI) Dle președinte, dle comisar, din discursurile anterioare reiese foarte clar faptul că Parlamentul este foarte îngrijorat în special de raportul de forțe dintre distribuitorii și producătorii de autovehicule, care se reflectă, de asemenea, în mod invariabil, în serviciile furnizate consumatorilor.

Acest raport trebuie să fie evident în special pe piețele mici și în zonele puțin populate, cum ar fi Finlanda și orice alt loc din Scandinavia. Pentru noi, acceptarea vânzărilor și a achizițiilor de distribuții multimarca capătă prioritate și este principala premisă pentru a garanta consumatorilor un acces corespunzător la serviciile din sectorul automobilelor.

Finlanda are 5 milioane de locuitori și anul acesta vor fi vândute în jur de 100 000 de automobile. Probabil că numărul sună ridicol de mic și de aceea este extrem de important ca aceste schimbări să nu pună în pericol în niciun fel multimarca.

Regulamentul anterior care a garantat multimarca în comerțul cu automobile a fost unul excelent, și astfel suntem obligați să întrebăm de ce este modificat în această etapă. Un alt impact major va fi acela că distribuitorii își vor pierde, poate, speranțele de a furniza automobile consumatorilor din zone puțin populate, iar consumatorilor le va fi greu, probabil, să achiziționeze automobile la nivel local. De asemenea, mărcile mai mici vor fi reprezentate doar în zonele cu populație numeroasă și, în consecință, opțiunile consumatorilor în materie de mărci vor fi limitate în mod considerabil.

Othmar Karas (PPE). - (DE) Dle președinte, dle comisar, ascultându-ne, aproape ați putea considera discuția ca fiind diferența dintre teorie și practică. Nu pot decât să repet pledoaria pe care am prezentat-o președintelui Comisiei în primăvara anului 2009.

Ne confruntăm cu o serie de probleme nerezolvate în ceea ce îi privește pe distribuitorii de autovehicule și întreprinderile mici și mijlocii, cu o criză financiară și economică, cu o creștere nesigură și o piață nesigură a forței de muncă. Soluția optimă ar fi mai degrabă să extindem regulamentul actual decât să creăm unul nou care nu va face altceva decât să reunească toate aceste probleme. Apare problema diferitelor reglementări naționale în cazul în care păstrăm doar marca unică. Ne opunem unui cod de conduită neobligatoriu și suntem în favoarea unui mecanism eficient de punere în aplicare. Dorim ca limita de 30 % pentru achiziționarea de piese de schimb să rămână la această valoare, întrucât permite distribuitorilor de automobile autorizați o mai mare libertate de alegere.

Orientările nu sunt suficient de clare pentru a asigura același acces la informații tehnice ca și înainte. Există clauze contractuale importante pe care pur și simplu le-ați lăsat la o parte, și anume acelea care se referă la dispozițiile privind preavizele și perioadele de preaviz, multimarca, transferul de întreprinderi și soluționarea litigiilor. Vă rog să protejați și întreprinderile mici și mijlocii. Multimarca face parte din concurență și contribuie la protejarea consumatorilor. Vrem mai multă concurență. Restricționarea opțiunilor întreprinderilor mici și mijlocii și ale distribuitorilor de automobile va reduce concurența. Vă rog să reflectați cu atenție la situația pieței, a întreprinderilor și la rezoluția Parlamentului și să utilizați cele 21 de zile pe care le mai aveți la dispoziție.

Paul Rübig (PPE). - (DE) Dle președinte, dle comisar, toți cei care au luat cuvântul în Parlament au vorbit în favoarea unui regulament care să protejeze IMM-urile. Avem nevoie de un sistem de distribuție puternic. Micii distribuitori angajează multe persoane. Este important pentru ei să se mențină concurența din interiorul sistemului, așa cum se întâmplă în cazul distribuitorilor – indiferent dacă aceștia sunt mari sau mici. Concurența trebuie să funcționeze. Cred că, îndeosebi în sectorul automobilelor, consumatorii au de asemenea dreptul la o concurență care funcționează, astfel încât să nu se confrunte cu sisteme unilaterale în care nu mai există libertatea de alegere. Tocmai această libertate de alegere va fi importantă în viitor, mai ales în zonele rurale, și trebuie să ne asigurăm că zonele rurale sunt aprovizionate din plin. Prin urmare, consider că dl Karas a avut absolută dreptate atunci când a afirmat că mai avem foarte puțin timp la dispoziție și ar trebui, deci, să îl utilizăm în mod eficient.

Seán Kelly (PPE). - Dle președinte, doresc numai să clarific faptul că toată lumea ar fi de acord în această etapă că automobilul nu mai este un lux: este o necesitate. Acest lucru a devenit foarte evident pentru mine acum două săptămâni când am fost afectați de cenușa vulcanică. A trebuit să merg prin Europa, prin Anglia,

cu mașina, cu trenul și cu feribotul și nu m-am simțit niciodată atât de independent și fericit ca atunci când stăteam în propria mașină.

Așa că tot ceea ce faceți pentru a contribui la extinderea opțiunilor consumatorilor etc. este foarte important, dar nu trebui să fie în detrimentul distribuitorilor de automobile mici și mijlocii. Majoritatea sunt întreprinderi deținute de familii în orașe și sate mici. Ele fac multe lucruri pentru toată lumea, încercând să satisfacă piața și să concureze, evident, în circumstanțe foarte dificile, așa că sunt total de acord cu dl Karas și cu alți vorbitori că trebuie să ținem seama de aceste întreprinderi pentru a le asigura viabilitatea pe măsură ce avansăm.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Mai întâi, aș dori să spun că înțeleg eforturile de a asigura libertatea de alegere pentru consumatori în ceea ce privește selectarea atelierului auto pe care ar dori să îl utilizeze.

Însă, pe de altă parte, pot vedea care sunt limitele obiective ale libertății absolute în acest domeniu. La fel cum dvs. nu v-ați gândi să trimiteți un Airbus european la un atelier Tupolev pentru reparații, tot așa proprietarul unei anumite mărci de autovehicule este dependent de tehnologia și procedurile de lucru ale producătorului vehiculului când vine vorba de reparații.

Dacă un producător de autovehicule oferă clientului o garanție pentru autovehicul, acesta are dreptul să ceară de la consumator ca reparațiile și întreținerea să fie realizate în conformitate cu instrucțiunile specificate. Dacă un consumator duce un vehicul pentru întreținere la un atelier unde angajații nu au expertiza și competențele necesare, există riscul că aceștia să nu își facă bine treaba și ca vehiculul să fie chiar avariat. Așadar, dacă vrem să protejăm consumatorul, nu ne putem aștepta ca toate atelierelor auto să fie la fel de capabile să ofere service pentru toate mărcile de vehicule. În calitate de consumator, aș prefera să văd ateliere bine echipate cu personal bine calificat pentru o marcă anume de vehicule. Specializarea și o relație echilibrată cu producătorul sunt, de asemenea, cea mai bună soluție pentru client.

Joaquín Almunia, vicepreședinte al Comisiei. – (ES) Dle președinte, mai întâi doresc să vă mulțumesc pentru modul excelent în care prezidați această ședință și, de asemenea, să mulțumesc tuturor deputaților care au luat cuvântul în cursul acestei dezbateri.

De asemenea, aș dori să mulțumesc sincer tuturor, nu numai pentru discursurile de astăzi, ci și pentru contribuțiile dumneavoastră extraordinar de interesante și valoroase pe parcursul a ceea ce a fost, după cum am afirmat în discursul meu, un proces lung de consultare, în toate direcțiile, dacă pot spune așa. A fost nu doar o consultare cu Parlamentul, deputații săi și comisiile responsabile de problemele legate de automobile, de concurența dintre distribuitori și consumatori, ci și o consultare cu statele membre, cu toate părțile interesate și cu oricine altcineva care a dorit să își exprime opiniile.

Scopul oricărui regulament sau decizii privind concurența este acela de a aduce beneficii consumatorului. Acesta este obiectivul, preocuparea noastră centrală și principalul obiectiv al regulamentului nostru.

Când consumatorii se pregătesc pentru importanta decizie de a merge la un distribuitor – întrucât, așa cum a spus unul dintre dumneavoastră, este o cheltuială majoră pentru toți consumatorii și toate familiile – ei doresc să afle mai multe despre prețuri și calitate, pentru a putea face comparații, și pot face acest lucru. Probabil o pot face mai ușor acum decât în orice moment din trecut. Vor să poată alege fără piedici și fără niciun obstacol care să rezulte dintr-o absență a concurenței. Credem că, prin noul regulament, această posibilitate de a alege va fi extinsă; nu va fi redusă, mai degrabă va fi extinsă. Consumatorii pot și trebuie să poată alege – cum au afirmat mulți dintre dvs. – serviciile post-vânzare, atelierul de reparații și atelierul de service pentru autovehiculele lor; ei vor ca aceste ateliere auto, fie că aparțin sau nu, să sunt legate sau nu de producătorul autovehiculului, să aibă informațiile tehnice corecte, piesele de schimb și instrucțiunile de care au nevoie.

Propunerea actuală a Comisiei îmbunătățește toate aceste aspecte. Toate sunt îmbunătățite. Vă rog să vă uitați la ceea ce se spune în textul pe care l-ați citit, în proiectul și în orientările care îl însoțesc. În toate aceste privințe, viitorul regulament va acorda consumatorilor mai multe beneficii decât cel actual.

Întreprinderi mici și mijlocii: ce s-a întâmplat acolo? Este important să ascultăm opiniile oamenilor și noi le ascultăm cu multă atenție și interes. Vreau să spun opiniile tuturor, inclusiv ale dumneavoastră, desigur.

Ce s-a întâmplat cu micii distribuitori în ultimii ani? Au crescut sau au scăzut ca număr? Au avut beneficii și au considerat că este mai ușor să intre în circuitul distribuției, pe piața de distribuție, sau au constatat că sunt afectați în mod negativ și au întâmpinat obstacole? Acestea din urmă au fost preponderente. Acesta este adevărul. Cu siguranță, nu acesta a fost intenția celor care au elaborat și au hotărât cu privire la

regulamentul din 2002, dar este ceea ce am învățat din experiența ultimilor ani. Acesta este aspectul pe care dorim să îl rectificăm.

Ce s-a întâmplat până acum sau ce se întâmplă încă cu anumite ateliere auto și anumiți producători de piese de schimb? Aceștia au probleme care vor dispărea odată cu noul regulament și cu noile orientări.

Prin urmare, propunem un regulament și orientări care vor extinde gama de opțiuni și oportunități pentru întreprinderile mici de-a lungul întregului lanț, de la producția de piese de schimb la reparația vehiculului.

Distribuitorii, pe care mulți dintre dvs. i-ați menționat și pe care i-am ascultat direct, și nu doar prin textele consultărilor scrise sau ale întâlnirilor la care nu am luat parte; am petrecut timp cu ei și am petrecut timp vorbind cu ei, într-o ședință extraordinar de constructivă. Nu toți distribuitorii au aceleași interese. Există distribuitorii mari, cu o prezență fermă pe piață în unele state membre, și există și mulți distribuitori mici care sunt mai mulțumiți cu ceea ce propunem în prezent decât cu dispozițiile în vigoare din 2002, pentru că au constatat că anumite aspecte, neintenționate de legislator în 2002, nu au fost în interesul lor, ci le-au creat dificultăți în a face față concurenței marilor distribuitori.

În cele din urmă, termenele limită pentru anulare. Stabilim protecția; creăm chiar excepții pentru fiecare caz în care considerăm că, în ciuda intențiilor noastre ca legislatori, concurența are de pierdut în temeiul regulamentelor actuale, atât al regulamentului privind vehiculele, cât și al Regulamentului general de exceptare pe categorii aplicabil acordurilor verticale; și putem renunța la aplicarea regulamentului dacă vom constata că nu protejează concurența. Putem face acest lucru în cazul Regulamentului general de exceptare pe categorii aplicabil acordurilor verticale și vom putea face la fel în cazul regulamentelor specifice privind vehiculele.

Prin urmare, vă împărtășesc preocupările. Adevărul este că eu consider că problemele sunt mai bine abordate în cadrul regulamentului propus decât au fost până acum, nu pentru că am fi mai inteligenți decât în urmă cu opt ani, ci pur și simplu pentru că toți învățăm din experiență. Este important să ascultăm opiniile oamenilor, dar este la fel de important să învățăm din experiență.

Președinte. Pentru a încheia dezbateră, am primit o propunere de rezoluție ⁽²⁾ în temeiul articolului 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

George Sabin Cutaș (S&D), în scris. – Cumpărarea unui automobil reprezintă deseori cea mai importantă cheltuială a gospodăriilor din Uniunea Europeană, după achiziționarea unei locuințe. Prin intermediul Regulamentului privind exceptarea pe categorii a autovehiculelor, Comisia Europeană propune anularea exceptării în vigoare în sectorul automobilelor și introducerea regulilor generale de competiție.

Consider că, odată cu eliminarea anumitor clauze ale actualului regulament în domeniu, mai precis a celor privind libertatea de până la 70 % a comercializării de către intermediarii de vânzări de automobile a mai multor mărci de autovehicule, se întrevide riscul creșterii dependenței intermediarilor de producători, al restrângerii concurenței și al limitării opțiunilor consumatorilor pe piața europeană a automobilelor.

Ne aflăm într-o situație în care un număr considerabil de intermediari din sectorul automobilelor, și în special întreprinderile mici și mijlocii din sector, mai vulnerabile, ar putea dispărea de pe piața europeană, slăbind astfel întreaga industrie europeană a automobilelor.

Prin urmare, cer Comisiei să evalueze consecințele propunerilor sale, luând în calcul structura sectorului european al automobilelor, în cadrul căruia întreprinderile mici și mijlocii joacă un rol fundamental și să prezinte, dacă acest lucru devine necesar, un nou regulament la sfârșitul celor trei ani de prelungire a actualului regulament.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), în scris. – (PL) Contribuind la dezbateră de astăzi referitoare la Regulamentul de exceptare pe categorii în sectorul autovehiculelor, aș dori să reamintesc faptul că în 2009 Comisia a publicat Comunicarea privind viitorul cadru legislativ în domeniul concurenței aplicabil sectorului autovehiculelor, în care prezintă strategia juridică cu privire la distribuția autovehiculelor și a serviciilor

(2) A se vedea procesul-verbal.

post-vânzare după expirarea Regulamentului (CE) nr. 1400/2002. Prin urmare, apare acum problema unei reacții corespunzătoare din partea agențiilor de protejare a concurenței în ceea ce privește informațiile tehnice, piesele de schimb și stațiile service autorizate și, de asemenea, utilizarea abuzivă a garanțiilor. Prin urmare, întreb dacă este sigură Comisia de faptul că soluția pe care a aplicat-o va asigura protecția deplină a concurenței în acest sector?

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), în scris. – (PL)Regulamentul de exceptare pe categorii în sectorul autovehiculelor este un document extrem de important pentru Uniunea Europeană, pentru că afectează în mod direct peste 3,5 milioane de persoane angajate în sectorul automobilelor din Europa, atât pe piețele primare, cât și pe cele secundare. Acest regulament a introdus condiții de funcționare avantajoase care au consolidat concurența pe piața automobilelor. A produs crearea de noi locuri de muncă și a facilitat dezvoltarea eficientă și stabilă a pieței, care se bazează pe interesele consumatorilor, pe marile concerne de automobile și pe întreprinderile independente. De asemenea, este foarte semnificativ faptul că asigură consumatorilor europeni accesul larg la servicii și bunuri pe piața automobilelor. Documentul este deosebit de important pentru stațiile service independente, care au nevoie de acces la informații tehnice pentru a putea concura eficient cu stații service autorizate, precum și cu producătorii independenți de piese de schimb. Am fost cu atât mai încântată să aud decizia Comisiei Europene de a extinde acest regulament. În rezoluția B7 0245/2010, Parlamentul European solicită Comisiei să clarifice problemele pe care le-am menționat într-o întrebare cu solicitare de răspuns scris adresată Comisiei la 16 aprilie anul curent, cum ar fi accesul producătorilor independenți la informațiile tehnice, și să explice conceptele de „piese de calitate comparabilă”, „piese originale” și „informații tehnice”. Cei cărora le este adresat RECAV, ținând cont de rolul lor deloc neînsemnat în economie, au nevoie de o legislație clară și redactată cu precizie.

24. Comunicarea Comisiei privind lupta împotriva cancerului: un parteneriat european (dezbateri)

Președinte. Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de dl Peterle, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la comunicarea Comisiei privind lupta împotriva cancerului: un parteneriat european (COM(2009)0291 - 2009/2103(INI)).

Alojz Peterle, raportor. - (SL) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, prin acest raport luăm atitudine în ceea ce privește una dintre cele mai dificile probleme ale Uniunii Europene. Răspândirea epidemică a cancerului îl transformă în boala numărul unu în Uniune și unu din trei cetățeni ai Uniunii se vor confrunta cu ea.

Sunt mulțumit că, la începutul acestei legislaturi, nu este necesar să solicităm Comisiei și Consiliului să urmeze pașii de bază pentru a combate cancerul, întrucât avem la dispoziție concluziile clare ale Consiliului din iunie 2008 și un proiect ambițios, parteneriatul european pentru lupta împotriva cancerului, pe care Comisia l-a prezentat în septembrie 2009 și care reprezintă subiectul acestui raport. Este important de observat că acțiunile sunt deja în curs de derulare. Prin acest raport, noi susținem unul dintre cele mai ambițioase obiective ale Comisiei, acela de a reduce incidența cancerului cu 15 % pe o perioadă de zece ani.

De asemenea, sunt mulțumit că parteneriatul s-a dezvoltat în conformitate cu Rezoluția noastră privind strategia pentru sănătate, „Împreună pentru sănătate: o abordare strategică pentru UE 2008-2013”. În acea rezoluție, am susținut importanța sănătății pentru toți cetățenii și a introducerii sănătății în toate politicile, referindu-ne în special la prevenirea cancerului.

Este uimitor și îngrijorător faptul că, în medie, statele membre investesc doar 3 % din bugetele lor pentru sănătate în prevenirea cancerului. Deși ar putea părea o eroare statistică, această cifră înseamnă că politicile statelor membre în domeniul sănătății nu iau acțiunea de prevenire în serios. Ceea ce ne trebuie cu adevărat este o modificare de paradigmă către mai multe acțiuni de prevenire în abordările noastre strategice, tehnice, organizaționale și financiare. Știm acest lucru și știm, de asemenea, și a fost dovedit, că diagnosticarea precoce a cancerului poate reduce semnificativ mortalitatea cauzată de această boală.

Cel de-al doilea cuvânt-cheie din raport este inegalitatea și menționăm aici mai multe tipuri de inegalitate. Cel mai însemnat tip este cunoscut drept „Cortina de Fier dintre est și vest” în ceea ce privește diferențele majore între perspectivele de supraviețuire ale pacienților cu cancer, dar suntem de asemenea conștienți de diferențele semnificative din interiorul fiecărui state membru. Pe lângă diferențele legate de rata de succes a tratamentelor, există, de asemenea, diferențe semnificative legate de frecvența sau domeniul de aplicare al

diagnosticării precoce a cancerului, diferențe legate de îngrijirea paliativă și diferențe legate de eficiența reabilitării pacienților cu cancer.

Cetățenii Uniunii Europene acceptă cu dificultate existența acestor diferențe la nivelul organizării luptei împotriva cancerului, dat fiind faptul că anumite state membre au programe naționale, în vreme ce altele nu au. Diferențe există și în colectarea datelor despre cancer. Deși Tratatul de la Lisabona permite Uniunii Europene să ia doar măsuri de sprijin, o abordare coordonată și bine organizată la acest nivel este extrem de importantă dacă vrem să combatem cancerul într-un mod eficient. Schimbul de bune practici ar fi inimaginabil fără încurajarea instituțiilor Comunității.

Cel de-al treilea cuvânt-cheie din raport este parteneriatul. Ne vom putea apropia de obiectivul ambițios al Comisiei doar dacă ne unim forțele, atât la nivel vertical, cât și la nivel orizontal. Condiția prealabilă pentru acest lucru este să ne asigurăm că lupta împotriva cancerului rămâne ferm pe agenda politică a instituțiilor europene și naționale. O relație strânsă între doctor și pacient nu este suficientă. Este sarcina noastră să contribuim la un parteneriat politic puternic, la o voință politică, care va impulsiona o acțiune mai rapidă în toată Uniunea Europeană.

Cu această ocazie, aș dori să subliniez în mod special problema reabilitării pacienților cu cancer. Trebuie să acordăm mult mai multă atenție oamenilor care au învins cancerul. Nu trebuie stigmatizați sau izolați, ci trebuie să li se acorde șansa de a se reintegra complet în viața socială și de a-și continua carierele profesionale. În prezent, proximitatea față de cetățeni este un element-cheie în lupta împotriva cancerului în Europa.

Aș dori doar să le mulțumesc raportorilor alternativi care au contribuit la elaborarea acestui raport pentru ajutorul lor considerabil.

John Dalli, membru al Comisiei. – Dle președinte, sunt foarte încântat să văd că Parlamentul continuă să fie entuziast și să susțină activitatea Comisiei în domeniul prevenirii și controlului cancerului. Sunt recunoscător pentru eforturile depuse în pregătirea acestui raport, mai ales de raportor, dl Peterle.

O acțiune fermă la nivel european poate avea un important efect de domino la nivel național, regional și local. Acest lucru subliniază potențialul parteneriatului european pentru lupta împotriva cancerului. Succesul parteneriatului depinde mult de participarea activă a partenerilor săi numeroși și diverși. Până acum, statele membre, cei care profesază în domeniul sănătății, instituțiile oncologice, ONG-urile, organizațiile pacienților și reprezentanții acestui sector au luat parte la pregătirea unor propuneri concrete de măsuri care să fie realizate până la sfârșitul anului 2013. Cu toate acestea, rămâne de văzut dacă acest nou mijloc de cooperare va avea ca rezultat măsuri mai durabile de abordare a cancerului. Sper sincer că da.

Obiectivul general este acela de a îndeplini mai multe obiective pe termen lung și de a utiliza într-un mod mai adecvat resursele disponibile. Acest lucru depinde de angajamentul tuturor partenerilor și, desigur, de contribuții financiare adecvate. Sprijinul Parlamentului în sensul garantării introducerii resurselor necesare în viitorul buget comunitar pentru sănătate va fi crucial. Raportul se referă la o serie de acțiuni pentru o abordare cuprinzătoare în scopul prevenirii și controlului cancerului, dintre care multe au fost deja luate în considerare în dezvoltarea parteneriatului, pe baza comunicării Comisiei.

Parteneriatul are cinci piloni principali: promovarea sănătății și prevenirea, inclusiv promovarea Codului european împotriva cancerului; depistarea și diagnosticarea precoce, menite să îmbunătățească punerea în aplicare a recomandării Consiliului privind depistarea cancerului; schimbul de bune practici în tratarea cancerului; cooperarea și coordonarea cercetării în domeniul cancerului; și punerea la dispoziție a informațiilor comparative și a datelor privind cancerul. O sarcină-cheie a parteneriatului va fi aceea de a ajuta statele membre să își îmbunătățească modul de dezvoltare și punere în aplicare a planurilor de luptă împotriva cancerului.

Până la finalul parteneriatului, obiectivul este ca toate statele membre să aibă planuri integrate de luptă împotriva cancerului. Unele măsuri se vor baza pe rezultatul activității corespunzătoare de până acum. Alte măsuri vor avea nevoie de sprijin suplimentar. Comisia este pregătită să ofere tot sprijinul necesar. În plus, Comisia își va continua colaborarea strânsă cu Centrul internațional de cercetări asupra cancerului în ceea ce privește contribuția acestuia la parteneriat. De asemenea, ar trebui să menționez obiectivul principal al încercării de a asigura o mai bună integrare a problemelor de sănătate în toate inițiativele de politici, pe care îl voi prezenta colegilor din Comisie care se ocupă de acest domeniu. Cu siguranță, noi ne vom axa în continuare asupra activității de prevenire prin politicile noastre privind factorii determinanți ai stării de sănătate ca parte din lupta împotriva cancerului. Vom încerca să facem cât mai mult posibil cu resursele limitate disponibile și salut sprijinul solid al Parlamentului European pentru aceste eforturi.

Gilles Pargneaux, în numele Grupului S&D. – (FR) Dle președinte, dle Dalli, acest proiect de raport, pe care dl Peterle tocmai l-a prezentat, reafirmă foarte ferm orientările din comunicarea Comisiei Europene și este inspirat, de asemenea, de Rezoluția Parlamentului European din 10 aprilie 2008 privind combaterea cancerului în Uniunea Europeană.

Aș dori să profit de ocazie pentru a susține obiectivele parteneriatului european preconizat de Comisia Europeană pentru a combate cancerul mai eficient, indiferent dacă ne referim la importanța prevenirii și a diagnosticării precoce, la crearea unui nou model de prevenire a cancerului sau, mai presus de toate, la reducerea inegalităților din statele membre.

Împărtășesc preocupările și îngrijorările exprimate în comunicarea Comisiei Europene și în proiectul de raport. Aș dori să laud activitatea desfășurată de dl raportor Peterle în elaborarea acestui raport și propunerile de compromis depuse cu scopul de a include diferitele modificări.

În calitate de raportor alternativ din partea Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, am dorit, printre altele, să evidențiez următoarele aspecte: mai întâi, creșterea numărului anual de decese cauzate de cancer prin expunerea la factori cancerigeni la locul de muncă, dar și importanța unui acces mai bun la informații și tratament pentru pacienții cu cancer; punerea în aplicare a Regulamentului REACH și actualizarea regulată a listei substanțelor care prezintă un risc foarte ridicat, care acoperă substanțele cancerigene; sprijinirea inițiativelor care caută să împiedice importul de bunuri care conțin substanțe chimice cancerigene și intensificarea controalelor pentru a detecta astfel de substanțe chimice în Uniunea Europeană; și, în cele din urmă, elaborarea de orientări pentru o definiție comună a dizabilității care include persoanele care suferă de boli cronice sau de cancer.

Acestea sunt aspectele pe care am dorit să le aducem în discuție, oferindu-ne, în același timp, sprijinul pentru acest proiect de raport.

Antonyia Parvanova, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, mai întâi permiteți-mi să îl felicit pe dl Peterle pentru munca deosebită depusă în elaborarea acestui raport, pentru a se asigura că lupta împotriva cancerului rămâne o prioritate esențială în agenda sănătății publice. Nu este nevoie să repetăm cifrele; știm cu toții care vor fi costurile în domeniul sănătății publice, costurile sociale și economice pentru Uniune dacă nu vom aborda acest aspect într-un mod consecvent și dacă nu vom pune la dispoziție resurse adecvate, mai ales pentru a depăși diferențele dintre statele membre.

Povara cancerului este o amenințare la adresa durabilității sistemelor noastre de sănătate publică și, în mod cert, UE ar trebui să preia inițiativa unui răspuns adecvat la această amenințare. Indiferent că vorbim de prevenire, diagnosticare, tratare, cercetare sau informații, vorbim cu siguranță de parteneriat și vom reuși să combatem eficient povara cancerului în Europa doar dacă ne vom asigura că toate părțile interesate – și îndeosebi grupurile pacienților – sunt implicate pe termen lung, dacă vom asigura un schimb eficient de bune practici între statele membre și dacă vom garanta că funcționarea unui astfel de parteneriat va fi monitorizată îndeaproape și sprijinită.

Sper că această Comisie își va face datoria și se va asigura că parteneriatul își atinge obiectivele. Aș dori să insist asupra unui aspect: solicitarea adresată Comisiei de a utiliza capacitățile Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor (CEPCB), funcțional în prezent, integrând în misiunea acestuia bolile netransmisibile. Cred că acest lucru ar putea, cu siguranță, să consolideze expertiza și recomandările.

În cele din urmă, problema accesului rapid și egal la prevenire, diagnoză și îngrijire ar trebui să fie analizat îndeaproape dacă vrem să ne asigurăm că lupta împotriva cancerului contribuie în egală măsură la îndeplinirea obiectivului pe care ar trebui să îl reținem cu toții, reducerea inegalităților în materie de sănătate în Europa.

Dle comisar, aștept cu nerăbdare să vă văd mâine cu ocazia celebrării Zilei Drepturilor Pacienților, pentru că este extrem de importantă pentru toate grupurile de pacienți, iar angajamentul dumneavoastră contează pentru noi toți.

Kartika Tamara Liotard, în numele Grupului GUE/NGL. – (NL) Dle președinte, dle comisar și dle raportor, vă mulțumesc. Cancerul este o boală îngrozitoare, o boală pentru care, în stadiul său cel mai grav, nu se poate face nimic. Din fericire, totuși, noi putem face ceva. Trăim mai mult și, din nefericire, cu cât trăim mai mult, cu atât mai mare este riscul de a face cancer. Cu cât populația este mai în vârstă, cu atât mai multe cazuri de cancer pot apărea. Acesta este motivul pentru care statele membre trebuie să facă tot posibilul pentru a urma o politică de sănătate eficientă și orientată social. O acțiune orientată, preventivă prin programe preventive

de depistare și medicamente accesibile împotriva cancerul – acesta ar trebui să fie punctul focal al atenției noastre.

Un alt punct asupra căruia noi *putem* face ceva este cantitatea mare de substanțe cancerigene din mediu. Avem toxine pretutindeni în locuințele noastre: gândiți-vă doar la azbest, la ustensilele de bucătărie și chiar la toxinele din alimente. UE trebuie să își protejeze cetățenii de astfel de toxine, indiferent dacă acest lucru este sau nu în detrimentul intereselor industriei. Interesele cetățenilor și sănătatea lor sunt mai presus de toate!

Anna Rosbach, în numele Grupului EFD. – (DA) Dle președinte, cancerul este o boală răspândită despre care, mulțumită unor cercetări intense, începem să știm foarte multe lucruri. Știm acum că o persoană poate fi predispusă genetic la cancer și că cel puțin o enzimă este implicată în activarea bolii. Stresul, stilul de viață, substanțele chimice și virusurile pot, de asemenea, să cauzeze cancer. Anul acesta se așteaptă ca două milioane de cetățeni europeni să moară din cauza acestei boli. Așadar, cancerul nu se oprește la granițele unui stat. Prin urmare, sunt mulțumită de inițiativa Comisiei de a elabora un plan ambițios de acțiune împotriva cancerului la nivel european. Am două întrebări. Care este poziția Comisiei în privința cercetării? Resursele financiare alocate pot să asigure o cercetare eficientă și ce nivel de prioritate îi este acordat? Comisia subliniază faptul că volumul depistărilor este redus față de recomandarea Consiliului. Prin urmare, cea de-a doua întrebare a mea se referă la modul în care obiectivul ambițios va fi transformat în pacienți reali în țările noastre. Putem dubla în mod realist eficiența depistării la nivelul întregii Europe?

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). - Mai întâi aș vrea să îi mulțumesc domnului Peterle pentru munca depusă la acest raport.

Conform datelor medicale, cancerul reprezintă a doua cauză de mortalitate în Europa, în egală măsură pentru bărbați și femei. Implicarea la nivelul Comisiei Europene în ceea ce privește parteneriatul creat pentru lupta împotriva cancerului înseamnă o nouă șansă la viață acordată persoanelor lovite de această cumplită boală și familiilor acestora. Este esențial să continuăm în a ne uni toate eforturile pentru o conlucrare permanentă, atât la nivelul cunoștințelor de specialitate, cât și a soluționării noilor provocări care apar în astfel de cazuri.

Se impune, astfel, ca parteneriatul european privind lupta împotriva cancerului să asigure utilizarea cât mai corectă a resurselor, competențelor, dar și a mijloacelor de care dispun toate țările membre, iar rezultatele progreselor înregistrate în lupta împotriva cancerului în diferitele țări ale Uniunii Europene să fie puse la dispoziția întregii Europe.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Dle președinte, dle comisar, lupta împotriva cancerului trebuie să fie o prioritate. Aproape 30 % din cazurile de cancer pot fi evitate și consecințele lor pot fi atenuate prin diagnosticare precoce și tratament. Anumite tipuri de cancer afectează în mod diferit femeile și bărbații. În fiecare an, în Uniunea Europeană există peste 275 000 de femei cu cancer la sân și s-a dovedit că numărul este în creștere, chiar și în rândul femeilor mai tinere. În fiecare an, 50 000 de femei din Europa sunt diagnosticate cu cancer de col uterin și 25 000 mor din cauza acestei boli.

Cu toate acestea, cancerul de col uterin poate fi eliminat practic prin punerea la dispoziție pe scară largă a vaccinului și a programelor de analiză. De aceea, toate statele membre trebuie să își extindă de urgență programele de vaccinare și de analiză la toate femeile care se află în grupul corect de vârstă pentru ca acestea să beneficieze de ele. De asemenea, este necesar ca statele să promoveze campanii de educație sanitară, să întreprindă acțiuni de conștientizare a publicului cu privire la importanța diagnosticării precoce și să îi informeze pe oameni referitor la programele și serviciile disponibile. Prin urmare, salut această inițiativă a Comisiei.

Elena Oana Antonescu (PPE). - Doresc și eu să mulțumesc raportorului pentru munca depusă. Conform comunicării Comisiei către Parlament, volumul testelor de depistare a cancerului realizate în Uniunea Europeană este de mai puțin de jumătate din numărul minim anual de investigații care ar putea fi efectuate. Eu cred că trebuie să ne asigurăm că testele de depistare sunt accesibile cât mai multor cetățeni și acest lucru devine posibil.

Cercetarea din domeniu a făcut progrese în reducerea costurilor pentru teste și creșterea preciziei depistării cancerului prin biomarkeri. O invenție recent premiată la Salonul Internațional de Invenții de la Geneva permite depistarea unor forme de cancer în mai puțin de șase minute cu un cost de sub 1 euro. Este vorba de un senzor inventat de cercetătoarea Raluca-Ioana van Stade, din România, care poate depista forme de cancer înainte de apariția simptomelor, cu cea mai mare precizie dintre toate metodele disponibile pe piață, ceea ce permite o rată mai mare de succes a tratamentelor.

Îmi exprim speranța că în cadrul Comisiei, prin Centrul comun de cercetare, există un interes pentru această invenție și că aceasta se poate califica pentru includerea în rândul recomandărilor vizând introducerea în cadrul programelor de diagnosticare.

Petru Constantin Luhan (PPE). - Parteneriatul lansat de Comisia Europeană anul trecut este un instrument extrem de necesar, cancerul fiind cea mai răspândită cauză de deces, după bolile sistemului circulator. Din păcate, există discrepanțe mari între statele membre în ceea ce privește calitatea îngrijirilor medicale și accesul la tratament. Conform unor statistici recente, în statele din sud-estul Europei probabilitatea ca un bărbat să moară de cancer este de două ori mai mare decât un bărbat din țările nordice, de exemplu.

Consider că trebuie intervenit la nivel european în interesul cetățenilor europeni, pentru a evita diferențele mari de diagnostic și tratament în statele membre UE. Comisia Europeană trebuie să aloce fonduri pentru cercetare în acest domeniu. Reușite precum invenția româncei Raluca-Ioana van Stade și anume un senzor care determină existența cancerului în corpul uman, la nivel molecular, direct din sânge, printr-o procedură simplă care durează mai puțin de șase minute, trebuie să fie susținute și valorificate la maxim.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) După cum au afirmat deja mulți dintre vorbitori, o luptă eficientă împotriva cancerului trebuie să includă tot spectrul de măsuri, de la prevenire la depistare, inclusiv diagnosticare, tratamente speciale și îngrijire paliativă. Cu toate acestea, aș dori să menționez încă un aspect foarte important al acestei boli: familiile pacienților care pierd lupta împotriva cancerului. Familia ar trebui să reprezinte un loc de alinare, sprijin și încurajare pentru membrii ei. Cu toate acestea, este extrem de dificil să te confrunți cu o boală progresivă și familiile nu trebuie lăsate singure în această situație grea. Prin urmare, când vorbim de lupta împotriva cancerului, trebuie să ne gândim de asemenea la condițiile pentru un sfârșit demn. Aceasta ar trebui să ia atât forma unei îngrijiri și consilieri sistematice pentru familiile care se confruntă cu o îngrijire dificilă pe termen lung la domiciliu, cât și a unui sistem de facilități specializate accesibile care oferă îngrijire specializată și, mai presus de toate, umană pentru pacienții aflați în stadiile finale ale acestei boli.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). -Dle președinte, se estimează că 3,2 milioane de cetățeni europeni sunt diagnosticați cu cancer anual și, pe măsură ce populația europeană îmbătrânește, tendințele actuale ar indica faptul că este probabil ca numărul cetățenilor diagnosticați cu cancer în fiecare an să se dubleze – din nefericire – în următorii 20 de ani.

Bineînțeles, trebuie să încercăm să găsim o soluție la această maladie teribilă. Cancerul este cauzat de mai mulți factori. Vreau să prezint în linii generale ceea ce cred eu: că fumatul, supraponderabilitatea, consumul redus de fructe și legume, sedentarismul și consumul excesiv de alcool sunt factori care contribuie la apariția bolii. Este esențial ca strategiile de promovare a sănătății la nivel european și, în special, la nivel național să fie consolidate și finanțate în mod adecvat. Diagnosticarea precoce este esențială și acest lucru se poate constata în cazurile în care, datorită acesteia, oamenii rămân în viață, ceea ce, în absența ei, ar fi fost imposibil.

Prin cercetarea în domeniul cancerului, Uniunea Europeană poate juca un rol de lider: foarte important, peste 750 de milioane de euro au fost alocați cercetării în domeniul cancerului în temeiul celui de-al șaptelea Program-cadru și sper că în anii următori această finanțare poate fi suplimentată. În concluzie, vreau să aduc un omagiu tuturor celor care oferă o astfel de îngrijire excepțională pacienților cu cancer, mai ales celor din țara mea.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sănătatea est un lucru valoros pe care este important să îl păstrăm. Cancerul este o problemă mondială care continuă să persiste, în ciuda progreselor medicale. Conform estimărilor Organizației Mondiale a Sănătății, în 2004, 13 % din decese au fost cauzate de cancer. În UE, aproximativ 3,2 milioane de oameni se îmbolnăvesc de cancer în fiecare an. Principalele tipuri de cancer sunt cancerul de plămâni, cancerul de intestine și cancerul de sân. Depistarea, mai ales pe măsură ce înaintăm în vârstă, joacă de asemenea un rol important în menținerea sănătății. Principiul conform căruia este mai eficient să previi decât să tratezi s-a dovedit a fi adevărat în acest caz. Strategia optimă din punct de vedere al raportului cost-eficiență, cu cele mai bune perspective de succes, este depistarea.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Dle președinte, fără niciun dubiu cancerul este o boală teribilă și, așa cum se spune în țara mea, ucide țara, întrucât atât tineri, cât și bătrâni mor din cauza acestei boli în fiecare zi. Statistica care arată că o persoană din trei poate avea cancer ar speria pe oricine. În același timp, profesorii, asistentele și doctorii care se ocupă de această boală au înregistrat progrese însemnate. Cu toate acestea, în viitor, va fi important să cheltuim mai mulți bani, în special în cercetare.

Uniunea Europeană joacă un rol important în această privință: în primul rând, acordând bani pentru cercetare, și în al doilea rând, organizând această cercetare și, îndeosebi, încurajând cooperarea între institutele care realizează această cercetare. Procedând în acest fel, vom progresa mai mult în viitor, iar numărul oamenilor care vor contracta boala și care vor muri din cauza acesteia va scădea.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Vă rog să mă iertați pentru nota neobișnuit de personală, dar în timp ce discutăm despre programul împotriva cancerului și multe persoane au accentuat ce boală teribilă este în realitate și cât de mulți oameni mor din cauza ei, nu am putut să nu îmi amintesc că, în urmă cu patru ani, și eu sufeream de această boală și că, în aceeași perioadă a anului, cred că am reușit să stabilesc un record, conform departamentului de oncologie. Din cap până în picioare am avut 14 tuburi ieșind din mine și am petrecut săptămâni la terapie intensivă; cu toate acestea, acum sunt aici, sunt deputată în Parlamentul European, îmi cresc cei trei copii și pot duce o viață completă. Aș dori să folosesc povestea mea pentru a le încuraja în special pe femei, precum și pe toți cetățenii europeni, să apeleze la depistări. Pe baza experienței mele, aș dori să trimit un mesaj tuturor celor care suferă de această boală, prietenilor și familiilor lor și doctorilor lor să nu renunțe niciodată la speranță. Le urez numai bine și mă gândesc la ei.

John Dalli, membru al Comisiei – (MT) Dle președinte, sunt foarte mulțumit de entuziasmul manifestat astăzi în Parlament față de această luptă concertată împotriva cancerului. Aș dori să îi mulțumesc dlui Peterle pentru raportul pe care l-a elaborat și aș dori, de asemenea, să îi mulțumesc dnei Morvai, care a luat cuvântul chiar înaintea mea, pentru că ne-a împărtășit sentimentul speranței și aspectele pozitive; nu este totul pierdut atunci când cineva contractează această boală. S-au adus în discuție multe aspecte; multe dintre gândurile exprimate de dvs. în Parlament au fost luate în considerare în comunicarea Comisiei și vă asigur că sugestiile pe care le prezentați astăzi și cele pe care le-ați menționat în raport vor fi analizate cu atenție în programul nostru de activități.

În ceea ce privește aspectul ecologic, pot afirma că mediul este un factor cu adevărat important – chiar unul decisiv – în lupta împotriva cancerului. Cu toate acestea, trebuie să spunem de asemenea că standardele înalte de care beneficiem în Europa contribuie semnificativ la scăderea incidenței acestei boli. Prin urmare, ar trebui să ne intensificăm eforturile pentru a asigura menținerea acestor standarde ecologice înalte. De asemenea, trebuie să continuăm să accentuăm importanța cercetării. Acum că industria farmaceutică face parte din portofoliul meu și din responsabilitățile mele de comisar, există o șansă mult mai mare de a lucra cu industria și, posibil, de a coordona mai bine cercetarea, asigurându-i astfel eficacitatea.

Unul dintre pilonii pe care aș dori să îmi construiesc activitatea în următorii cinci ani este cea mai largă accesibilitate cu puțință la medicamentele disponibile pe piață; una dintre cele mai mari probleme pe care le avem în Europa – menționată, de altfel, astăzi aici – este inegalitatea din sectorul sănătății. Acesta este un lucru pe care trebuie să îl asigurăm în mod special: accesul la medicamentele care intră pe piață. Aș dori să vă mulțumesc încă o dată. În concluzie, permiteți-mi să repet că trebuie să muncim cu toții cât mai mult cu puțință pentru a-i convinge pe oameni de importanța prevenirii, de exemplu, de importanța depistării cancerului de sân care a fost menționat în mod repetat astăzi. Întrucât această facilitate există în multe, dacă nu chiar în toate părțile Europei, este important să le încurajăm cu fermitate pe toate femeile să urmeze această procedură.

Alojz Peterle, raportor. – (SL) Trebuie să spun că dezbaterile din această seară mi-a făcut reală plăcere și vă transmit sincerele mele mulțumiri pentru sprijinul și cuvintele atente. Sunt mulțumit că vorbim aceeași limbă la un asemenea nivel și că împărtășim aceleași obiective. Împărtășim o conștientizare a contextului mai larg și a cauzelor acestei boli, așa cum împărtășim o conștientizare a necesității unei lupte unite împotriva cancerului, într-un parteneriat reciproc.

Din cauza limitei de timp, nu am avut timp mai devreme să spun câteva cuvinte despre un stil de viață sănătos. Cred cu fermitate că noi, politicienii, am putea juca un rol important în acest sens prin puterea exemplului și trebuie să promovăm un stil de viață sănătos. Întrucât și eu am fost diagnosticat cu o boală asemănătoare celei a dnei Morvai, aș dori să o felicit chiar mai călduros pentru victoria dumneaei. Cred că astfel arătăm că această boală nu trebuie să fie neapărat sinonimă cu o sentință la moarte.

Aș dori să îi mulțumesc în special dlui comisar Dalli, pentru atenția dumnealui și pentru că a anunțat acțiuni mai rapide, pentru că boala are propria ei dinamică și astfel noi trebuie să acționăm la fel de dinamic. Stau la dispoziția dlui comisar pentru o colaborare strânsă și în viitor. Colaborarea noastră de până acum a fost exemplară și împreună putem realiza mult mai mult.

De asemenea, aș dori să spun că vom reînființa în scurt timp grupul deputaților pentru lupta împotriva cancerului, cunoscut sub acronimul MAC (*Members Against Cancer*) în legislatura anterioară. Cred că de această

dată, poate cu un grup și mai puternic, ne vom axa în special asupra prevenirii și asupra dinamismului luptei noastre. Vă mulțumesc și vă doresc noapte bună.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), în scris. – Nu pot decât să salut propunerea Comisiei pentru un parteneriat privind lupta împotriva cancerului, care reprezintă o preocupare serioasă în domeniul sănătății în UE. Susțin întrutotul abordarea raportorului care evidențiază în special acțiunea preventivă. În această perspectivă, cred cu fermitate că planurile naționale cuprinzătoare de luptă împotriva cancerului sunt mai mult decât binevenite. De asemenea, aș favoriza cooperarea în materie de cercetare în acest domeniu. Trebuie să identificăm clar principalele cauze care generează această boală pentru a putea identifica, de asemenea, principalele elemente asupra cărora trebuie să ne concentrăm în eforturile noastre de prevenire. Acest lucru este absolut necesar pentru o acțiune preventivă eficientă. De asemenea, consider că ar fi rezonabil să ne clădim viitoarele acțiuni pe inițiativele existente, cum ar fi Codul european împotriva cancerului sau Recomandările Consiliului privind depistarea cancerului de sân, de col uterin și de colon, care reprezintă deja o bună bază pentru acțiune. Firește, prevenirea nu poate fi realizată fără un nivel adecvat de resurse financiare. Prin urmare, solicit statelor membre să aloce fondurile necesare pentru planurile de prevenire, astfel încât obiectivul de 15 % pentru reducerea numărului de cazuri noi să rămână realist.

Nessa Childers (S&D), în scris. – Salut cu căldură această inițiativă și posibilitățile pe care le oferă multelor milioane de europeni despre care s-a anticipat că vor fi afectați de cancer în anii următori. Unul dintre cele mai semnificative obiective conținute în raport este reducerea drastică a incidenței cancerului prin atingerea unei acoperiri de 100 % în ceea ce privește depistarea cancerului de sân, de col uterin și colorectal până în 2015, oferind cetățenilor UE 125 de milioane de examinări pe an. Ca deputați europeni avem, la rândul nostru, obligația de a ne folosi de accesul la mass-media și la alegătorii noștri pentru a-i implora pe europeni să se folosească de aceste controale cruciale. Continuă să existe o lipsă alarmantă de cunoștințe în ceea ce privește atât riscurile de cancer, cât și oportunitățile de depistare a acestuia, și numai o informare continuă referitoare la aceste aspecte va putea asigura succesul de care această inițiativă și cetățenii europeni au atâta nevoie.

Elisabetta Gardini (PPE), în scris. – (IT) Efortul este mondial. Cu toate acestea, în ciuda unei îmbunătățiri continue a cunoștințelor și a progresului în ceea ce privește tratamentul, lupta împotriva cancerului este încă o provocare prezentă. Este o provocare împotriva căreia trebuie să luptăm în continuare utilizând cele mai bune resurse, pentru că efectele acestei boli sunt devastatoare dacă ne referim la mortalitate, dar la fel sunt și aspectele psihologice, sociale și economice asociate acesteia.

Este evident că abordarea trebuie să fie una la nivel mondial, nu doar în ceea ce privește cercetarea și tratarea, ci și prevenirea. Trebuie să realizăm o masă critică, creând condițiile necesare pentru ca rezultatul obținut în cazul unei persoane să devină moștenirea noastră, a tuturor. De aceea este important să creăm un parteneriat european pentru lupta împotriva cancerului care va facilita schimbul de informații și coordonarea între statele membre. Activitatea desfășurată în rețele ar trebui să privească nu doar cercetarea și sănătatea, ci și educația, dieta, comunicarea și mediul. Ar trebui să urmărească participarea și contribuția societății civile, inclusiv în efortul de a le prezenta oamenilor obiceiuri și moduri de viață sănătoase. Obiectivul ambițios al Comisiei de a reduce incidența bolilor neoplastice cu 15 % până în anul 2020 poate fi considerat realist doar dacă această metodologie este aplicată și susținută prin finanțare adecvată.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), în scris. – (FI) Raportul referitor la comunicarea Comisiei intitulată „Lupta împotriva cancerului: un parteneriat european” este foarte importantă și pertinentă în aceste vremuri. În prezent, cancerul este cea de-a doua cauză majoră de deces și boală în Europa. Este foarte important să se intensifice cooperarea și să se aloce resurse suplimentare pentru studiul cancerului și tratamentul preventiv. Statele membre trebuie să scoată de pe piață substanțele cancerigene și să le înlocuiască cu unele inofensive. Depistarea preventivă este necesară și eficientă și de aceea trebuie să i se aloce fonduri corespunzătoare. Campaniile de informare ar trebui, de asemenea, să se concentreze asupra instituțiilor de educație. Lupta împotriva cancerului are nevoie de obiective clare, la realizarea cărora Comisia și statele membre trebuie să colaboreze. Comisia și statele membre trebuie să aibă curajul de a se angaja să investească în viitor, în cercetarea în domeniul cancerului și al prevenirii acestuia, pentru că atât banii, cât și viețile oamenilor vor fi salvate pe termen lung.

Siiri Oviir (ALDE), în scris. – (ET) Cancerul este o boală foarte costisitoare pentru societate, o boală care devine considerabil mai scumpă de diagnosticat și tratat, și care adesea produce dizabilitate pe termen lung, invaliditate și deces prematur. În ciuda multelor realizări din medicină, răspândirea cancerului în lume se află totuși pe o scară epidemică în prezent. Unul din trei europeni va fi diagnosticat cu cancer pe parcursul vieții și unul din patru europeni va muri în urma acestei boli. Statele membre, și îndeosebi strategia lor națională pentru prevenirea cancerului, au un rol important în oprirea răspândirii bolii. Din moment ce în lupta împotriva cancerului vom putea atinge rezultatele stabilite de strategie doar prin măsuri consecutive și pe termen lung, solicit tuturor statelor membre care se confruntă cu actuala criză economică să nu reducă resursele financiare alocate pentru lupta împotriva cancerului și pentru necesitățile de profilaxie primară și secundară. Zgârcenia de astăzi poate duce la tot felul de cheltuieli mâine. Metodele preventive joacă un rol important în lupta împotriva cancerului, întrucât o treime din cazurile de cancer pot fi evitate cu ajutorul acestora. O altă chestiune importantă în ceea ce privește măsurile preventive este, în opinia mea, sensibilizarea publicului cu privire la formele de cancer specifice fiecărui sex; trebuie să instituim standarde de prevenire și să propunem studii de depistare a acestor afecțiuni. În încheiere, aș dori să salut propunerile Comisiei de a relansa inițiativa parteneriatului european pentru adoptarea de măsuri împotriva cancerului în perioada 2009-2013, cu scopul a susține măsurile anticancer adoptate de statele membre. Doar printr-un efort colectiv putem reuși în combaterea unui inamic precum cancerul.

25. Mobilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în vederea facilitării tranziției spre o economie eficientă din punct de vedere energetic, cu emisii reduse de carbon (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A7-0120/2010) elaborat de dna Toia, în numele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, referitor la mobilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în vederea facilitării tranziției spre o economie eficientă din punct de vedere energetic, cu emisii reduse de carbon (COM(2009)0111 - 2009/2228(INI)).

Patrizia Toia, raportoare. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, raportul pe care îl dezbatem în această seară și pe care îl vom vota mâine face parte dintr-un efort major de punere în aplicare a pachetului de măsuri 20/20/20, pe care îl consider încă unul dintre cele mai clarvăzătoare și semnificative lucruri care au rezultat din ultima legislatură a Parlamentului European. Dacă aș fi întrebată ce aș salva din ultimii cinci ani, cu siguranță aș pune pachetul de măsuri 20/20/20 în fruntea listei.

Cred că este important să adaug faptul că, atât Comisia Europeană – raportul a fost precedat de o comunicare și o recomandare – cât și Comisia pentru industrie, cercetare și energie și alții au desfășurat o activitate foarte intensă în cadrul acestui raport. Au îmbogățit raportul inițial și munca noastră cu multe sugestii, completări și modificări.

Cred că există încă o ușoară diferență de opinii în cadrul Parlamentului asupra unui punct, și sper că poate fi depășită prin votul de mâine. Diferența constă în gradul, mai mare sau mai mic, de obligativitate juridică pe care dorim să o atribuim conținutului acestui raport, care, aș vrea să se rețină, a fost elaborat într-o atmosferă de înțelegere și unanimitate.

Tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) reprezintă un sector important, nu în ultimul rând, de fapt, datorită greutateii pe care o suportă în economia europeană: reprezintă 7 % din forța de muncă din forța de muncă europeană și 6 % din PIB, adică o parte semnificativă din economia europeană și din forța de muncă și de producție europeană.

TIC sunt de asemenea foarte importante nu doar pentru ceea ce reprezintă, ci și pentru contribuția pe care o pot aduce și pentru rolul esențial, semnificativ pe care îl pot juca în ceea ce privește încercarea de a realiza tranziția de la economia noastră la o situație în care economia, deși încă dezvoltată, produce mai puține emisii și are un conținut mai scăzut de carbon, poluând astfel mai puțin viitorul nostru și pe acela al generațiilor viitoare. Pe scurt, TIC pot reprezenta – nu în cuvinte, ci în acțiuni concrete – modificări care pot conduce la o modalitate de a produce, trăi, călători și consuma în societatea noastră și la acea revoluție industrială care, pentru mulți, va caracteriza de fapt viitorul vieții sociale și economice, nu doar pe continentul nostru, ci peste tot în lume.

Cum pot TIC să aducă o contribuție majoră la transformarea economiei noastre? În primul rând, prin modificarea sectorului însuși: raportul intenționează să demonstreze cum acest sector poate, în primul rând,

să privească în interiorul său pentru a vedea cum poate produce instrumente de comunicare, instrumente microelectronice și de alt tip care consumă mai puțină energie, fiind astfel, în mod inerent, mai eficiente.

În al doilea rând, pot aduce o contribuție enormă în sectoarele majore, în sectorul locuințelor și al transportului. Ultimele două – citez date furnizate Comisie – sunt sectoare în care o eficiență mai mare, în conformitate cu normele europene și cu obiectivele stabilite de în pachetul 20/20/20, poate duce la o reducere foarte semnificativă a acestor emisii - de vreme ce, în prezent, sectorul transportului consumă 26 % din energie în Europa, iar 40 % se consumă în locuințe pentru încălzire și răcire, în funcție de anotimp - și pot atinge niveluri foarte ridicate de eficiență.

Fără a mai menționa că domeniul de aplicare, în cazul sectoarelor majore, ne afectează viețile în zone foarte semnificative. Mă gândesc la întregul sector bancar, la relațiile din interiorul administrației publice, la întregul sector public electronic și, pe scurt, la toate serviciile care, odată cu aplicarea acestor tehnologii, vor putea nu doar să reducă emisiile de carbon, ci și să economisească timp, îmbunătățind, în consecință, calitatea vieții europenilor și calitatea vieții sociale.

Prin urmare, acest aspect este extrem de important. În orice caz, consider că acest raport va fi și mai important dacă Parlamentul îi va aproba mâine caracterul obligatoriu. Aș dori să vă dau doar două exemple, dle președinte, dacă îmi este permis: contoare inteligente și rețea inteligentă, alături de proiecte urbane inteligente. Nu mai târziu decât ieri, 700 de primari europeni au încheiat un nou acord în această Cameră, în fața președintelui nostru și a comisarului european, destinat să îmbunătățească eficiența orașelor, în care trăiesc peste 70 % din cetățenii europeni și care astfel pot contribui semnificativ la creșterea eficienței și a dezvoltării economice și sociale.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Doresc să salut concluziile Consiliului European din 25-26 martie 2010, care stabilesc pentru prima dată, în mod clar, ca obiectiv ale Uniunii Europene, creșterea cu 20 % a eficienței energetice. Eficiența energetică poate fi îmbunătățită prin utilizarea tehnologiilor informației și a comunicațiilor în domeniul clădirilor, prin sistemele de contorizare eficientă și în domeniul transporturilor, prin implementarea la nivel european a sistemelor inteligente de transport. Astfel, sistemele bazate pe tehnologia informațiilor și comunicațiilor pot reduce consumul de energie al clădirilor cu până la 17 % și emisiile din sectorul transporturilor cu până la 27 %.

Consider că pentru a reduce consumul de energie cu 20 % până în 2020, rețelele de electricitate ar trebui să devină inteligente, cu fluxuri de putere flexibile, controlate și bazate pe utilizarea tehnologiei informației și a comunicațiilor. Uniunea trebuie să acorde prioritate stimulării economiei europene, prin investiții în dezvoltarea serviciilor on-line, a noilor tehnologii și, în special, prin dezvoltarea comunicațiilor în bandă largă în toate statele membre.

John Dalli, membru al Comisiei. –Dle președinte, Comisia salută cu căldură interesul dumneavoastră, sprijinul și recomandările prețioase privind mobilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în vederea facilitării tranziției spre o economie eficientă din punct de vedere energetic, cu emisii reduse de carbon, și a citit cu grijă raportul Toia.

Este important să recunoaștem rolul semnificativ pe care sectorul TIC îl poate juca în calitate de facilitator al reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și trebuie să ne asigurăm că acest potențial este acceptat și transformat în realitate.

Comisia intenționează să facă din acest aspect o prioritate în temeiul Agendei digitale europene care va fi adoptată în curând de Comisia Europeană.

Așa cum menționați în raport, TIC pot contribui la îmbunătățirea semnificativă a eficienței energetice în alte domenii, cum ar fi construcțiile și mai ales transportul. De asemenea, suntem de acord cu dvs. că rețelele inteligente și dezvoltarea contoarelor inteligente de către statele membre sunt esențiale pentru realizarea acestui potențial. Dezvoltarea trebuie să fie condusă înainte în cadrul statelor membre, pentru a aduce consumatori mai activi care pot exploata tehnologia de generație regenerabilă și eficientă din punct de vedere energetic.

Un cadru comun de măsurare a emisiilor generate de sectorul TIC este de asemenea esențial. Un cadru riguros de măsurare, aprobat și adoptat de sector, este o cerință necesară pentru cuantificarea beneficiilor reale ale tehnologiilor informației și comunicațiilor. Acest lucru trebuie luat în considerare în analiza impactului benefic al TIC utilizate.

De la adoptarea recomandării referitoare la acest subiect în octombrie 2009, Comisia a întreprins un număr de acțiuni împreună cu părțile interesate pentru a duce agenda mai departe. Permiteți-mi să menționez câteva care abordează preocupările ridicate în raportul dvs.

În februarie 2010, s-a lansat TIC pentru Forumul privind eficiența energetică. Forumul reunește principalele asociații industriale de înaltă tehnologie din UE, Japonia și SUA. Acestea vor stabili obiective pe baza unui cadru comun de măsurare a amprentelor energetice și carbonice din sectorul TIC, care să fie dezvoltate până la finalul anului 2010.

Forumul analizează de asemenea contribuția pe care sectorul TIC o poate aduce la îmbunătățirea eficienței în alte sectoare, cum ar fi construcțiile și transportul. Orașe mari din Europa au semnat Carta digitală ecologică. Aceste orașe se angajează să își reducă propriile amprente de carbon din sectorul TIC cu 30 % până în 2020 și să desfășoare cinci proiecte-pilot TIC la scară largă, pentru fiecare oraș, până în 2015. Numărul total al orașelor semnate ale Cartei digitale ecologice a crescut de la 14 la 21.

Problemele legate de piața energetică a comerțului cu amănuntul devin din ce în ce mai importante, întrucât se apropie de consumatori pentru introducerea de tehnologii și sisteme noi sub forma contoarelor inteligente și a rețelelor inteligente. De asemenea, activitatea cu Grupul operativ al Comisiei pentru rețele inteligente înregistrează progrese. Scopul este acela de a consilia Comisia cu privire la politică, la un cadru de reglementare, precum și de a coordona primii pași către punerea în aplicare a rețelelor inteligente în conformitate cu dispozițiile celui de-al treilea pachet de măsuri în domeniul energiei. Un set de recomandări este așteptat până la sfârșitul anului 2011.

În concluzie, permiteți-mi să subliniez că angajamentul Comisiei de a contribui la atingerea obiectivelor 20-20-20 până în 2020, așa cum au fost stabilite de șefii de stat și de guvern, și TIC au un rol important în acest sens. Vă mulțumim pentru contribuția valoroasă oferită de raportul dvs. și așteptăm cu nerăbdare să cooperăm cu dvs. pentru a ne asigura că adoptăm o politică bună în vederea atingerii acestor obiective.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

26. Protecția intereselor financiare ale Comunităților – Lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2008 (dezbateri)

Președinte. Ultimul punct pe ordinea de zi este raportul (A7-0100/2010) elaborat de dl Cozzolino, în numele Comisiei pentru control bugetar, referitor la protecția intereselor financiare ale Comunităților și lupta împotriva fraudei - Raportul anual 2008 (2009/2167(INI)).

Andrea Cozzolino, raportor. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, într-un moment când Tratatul de la Lisabona oferă Europei un rol mai incisiv în viețile a milioane de europeni, provocarea transparenței și a legalității este crucială. Așadar, raportul pe care îl prezentăm este rezultatul unui efort extrem de coordonat. Activitatea s-a limitat în primul rând la scenariul schițat de Curtea de Conturi, prin care impactul financiar determinat de nereguli a scăzut, de la peste 1 miliard de euro în 2007, la 783 de milioane de euro în 2008.

Scăderea se referă la toate tipurile de cheltuieli, cu excepția cheltuielilor directe și a fondurilor de preaderare. Zone de interes major există încă și în relație cu fondurile structurale. Cu toate acestea, sumele și valorile absolute nu ne spun unde sunt ascunse problemele urgente și unde situația este sub control. Analizele și ședințele noastre din ultimele luni ne-au condus la prioritizarea a două cerințe. În primul rând, nevoia urgentă de a responsabiliza statele membre în ceea ce privește identificarea fraudei și a neregulilor, și împărtășirea informațiilor necesare pentru combaterea fraudei, a risipei și a denaturărilor legate de cheltuieli și de colectarea impozitelor.

În al doilea rând, importanța prezentării de propuneri și ipoteze de lucru pentru a facilita punerea în aplicare a măsurilor în statele membre, cu proceduri administrative și strategii de gestionare care acordă prioritate calității proiectelor și impactului lor asupra condițiilor de trai și de lucru ale cetățenilor europeni.

Pentru a îndeplini aceste obiective, propunem ca Parlamentul să insiste asupra anumitor priorități: mai întâi, propunem ca OLAF să stabilească 27 de profiluri, analizând cu atenția și grija cuvenită strategiile urmate de fiecare stat membru în combaterea fraudei și a neregulilor în utilizarea resurselor europene, cu o hartă precisă a autorităților responsabile de realizarea de verificări în fiecare stat și cu date privind cantitatea și calitatea controalelor realizate și efectele acestora.

În al doilea rând, reducerea numărului de nereguli și îmbunătățirea semnificativă a regulamentelor. Ne angajăm la un program de simplificare legislativă și de reglementare, orientat în special spre fondurile structurale. Mai mult, trebuie să accelerăm procesul de combatere a corupției, a infracționalității economice și a încălcării normelor privind achizițiile publice. În raportul din acest an am făcut progrese la acest punct cu sprijinul întregii comisii. Mulțumită unui efort intens, concertat, s-au elaborat propuneri privind principalele probleme din această zonă. De la relația dintre UE și paradisurile fiscale, până la bazele de date privind beneficiarii fondurilor europene, raportul aduce o contribuție practică la creșterea transparenței cheltuielilor și la consolidarea strategiilor antifraudă și anticorupție.

În cele din urmă, în ceea ce privește OLAF, este extrem de important să garantăm completa lui independență operațională, deplina cooperare a statelor membre și o strategie adecvată în domeniul resurselor umane, de care are nevoie cu siguranță. Trebuie să menținem dezbateră activă în Europa pentru a stabili rolul unui singur procuror european.

În concluzie, cred că este extrem de important să luptăm împreună pentru gestionarea transparentă și eficientă a resurselor europene. În această privință, trebuie să ne asigurăm că problemele care chiar există nu sunt exploatare în niciun fel pentru a pune la îndoială instrumente de importanță fundamentală pentru proiectul european, cum ar fi politica de coeziune și ajutorul pentru dezvoltare. Mai degrabă, trebuie să analizăm cu atenție problemele, denaturările care există încă în relație cu diferitele tipuri de cheltuieli europene și să utilizăm aceste date pentru a lua noi măsuri hotărâte, sporind astfel eficiența și transparența gestionării finanțelor noastre.

Cred că, făcând acest efort, diferitele instituții europene chiar vor progresa în construirea unei Europe mai puternice, mai integrate și capabile să satisfacă mai bine nevoile europenilor.

Elena Băsescu (PPE). - Consider că fondurile europene trebuie să ajungă în mod corect și transparent la cetățeni. O modalitate viabilă prin care poate fi eliminată corupția în sistemul achizițiilor publice este introducerea unui sistem transparent, sistemul electronic de licitații.

Conform raportului Comisiei, scăderea impactului financiar al neregulilor din 2008 arată că implementarea de către statele membre a unor măsuri legislative și instituționale, în vederea descurajării fraudei, a fost realizată cu succes. Este nevoie, în continuare, de un control financiar sporit și de o legislație eficientă de combatere a fraudei fiscale, în special în domeniul TVA.

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene reprezintă o prioritate și pentru Guvernul României. În cadrul lui a fost creat Departamentul pentru Lupta Antifraudă; în România, el reprezintă punctul unic de contact cu OLAF pe partea de fonduri europene.

Monica Luisa Macovei (PPE). - Dle președinte, în calitate de raportor alternativ din partea PPE, aș dori să încep prin a-mi exprima recunoștința față de ceilalți colegi din grupurile politice pentru cooperarea excelentă. Am acordat o atenție deosebită creșterii transparenței și elaborării unor norme mai bune pentru achizițiile publice, întrucât aceasta este zona cea mai vulnerabilă în fața fraudei și a corupției care denaturează piața și ridică prețurile plătite de consumatori.

Mai mult, beneficiarii fondurilor UE din toate statele membre ar trebui să fie publicați pe un singur site web și stabiliți pe aceleași criterii. De asemenea, am solicitat recunoașterea reciprocă a descalificărilor, cum ar fi excluderea contraveniențelor care se fac vinovați de fraudă de la a funcționa ca directori executivi. Activitățile OLAF ar trebuie să fie sprijinite; cerem statistici și motive în cazurile în care autoritățile naționale nu au formulat acuzații în urma rapoartelor elaborate de OLAF, ceea ce se întâmplă în 73 % din cazurile inițiate de OLAF.

De asemenea, raportul propune să interzică societăților care operează prin paradisuri fiscale din străinătate să încheie acorduri de afaceri cu companii cu sediul în Uniune dacă locația lor din străinătate a întârziat unilateral adoptarea unor acorduri de cooperare cu Uniunea.

Permiteți-mi să închei prin a spune că Uniunea trebuie să trateze fraudă și corupția ca două aspecte interconectate și să le acorde prioritate.

Seán Kelly (PPE). - Dle președinte, cred că nu este exagerat să spun că actuala criză economică a fost adusă de o criză moderată inițial, o criză moderată care a văzut lăcomia triumfând în fața generozității, corupția triumfând în fața integrității și interesul personal triumfând în fața solidarității; și până când nu punem din nou generozitatea, integritatea și solidaritatea în centrul chestiunilor organizaționale și guvernamentale, nu vom ieși niciodată din problemele în care ne aflăm în prezent.

Sunt complet de acord cu toate eforturile de combatere a fraudei. Am văzut în Irlanda programe arătând oameni care solicitau protecție socială în Republica Irlanda, în Irlanda de Nord și în Anglia în fiecare săptămână, oameni care au aterizat și au decolat din nou de pe aeroportul din Cork după ce solicitaseră protecție socială. Cea mai gravă situație a fost cea a băncilor – Allied Irish Bank și Irish Nationwide – care au jucat ping-pong cu practicile contabile pentru a-și ascunde adevărata situație.

Acest lucru ne-a proiectat în mijlocul unor probleme teribile în Irlanda, și fiecare efort trebuie să asigure stoparea fraudei. Trebuie să se audă tare și clar mesajul că fraudă va fi urmărită și eliminată foarte ferm la nivel european și la orice nivel.

John Dalli, membru al Comisiei. – Dle președinte, onorați deputați, în numele colegului meu, dl comisar Șemeta, aș dori mai întâi să mulțumesc raportorului pentru raportul constructiv și propunerile prezentate pentru îmbunătățirea protecției intereselor financiare ale Uniunii.

Comisia apreciază faptul că Parlamentul subliniază ferm responsabilitatea comună a instituțiilor UE și a statelor membre în această privință. Permiteți-mi să fac câteva remarci.

În ceea ce privește raportarea neregulilor de către statele membre, OLAF a stabilit un nou sistem de raportare pe internet denumit IMS: sistemul de gestionare a neregulilor. Acesta a adus îmbunătățiri considerabile în raportarea neregulilor de către statele membre, inclusiv cele pe care le criticați în raportul dvs. Fondurile structurale reprezintă o zonă de interes special, atât pentru Parlament, cât și pentru Comisie. Comisia a luat măsuri ferme pentru a remedia slăbiciunile din zonele și programele cele mai afectate în cadrul planului de acțiune pentru acțiuni structurale în 2008, inclusiv un exercițiu amplu de simplificare.

Împreună cu colegii săi comisari, colegul meu, dl comisar Șemeta, va continua eforturile menite să reducă și mai mult rata de eroare în politica de coeziune. Comisia va sprijini și monitoriza statele membre pentru finalizarea programelor 2000-2006 și se va asigura că sistemele de gestionare și control din cadrul noii perioade de programare le va aduce beneficii. Mai mult, Comisia va stabili contacte cu autoritățile din statele membre pentru a se asigura că acestea își asumă pe deplin responsabilitatea în gestionarea comună, așa cum a fost consolidată de noile dispoziții ale Tratatului de la Lisabona.

S-a înregistrat un progres remarcabil în ceea ce privește transparența legată de beneficiarii fondurilor UE. În domeniul agriculturii, Consiliul a căzut de acord că publicarea beneficiarilor fondurilor este responsabilitatea statelor membre. Informațiile trebuie să fie puse la dispoziție pe un singur site web în fiecare stat membru, în acord cu principiul gestionării comune. Pentru a oferi o prezentare generală și pentru a facilita accesul la site-urile web ale statelor membre, link-urile către aceste pagini se află pe site-ul web Europa.

Mă voi referi acum la OLAF. Îi mulțumesc dlui raportor pentru sprijinul ferm pe care îl declară în mod explicit pentru activitatea OLAF. Colegul meu, dl comisar Șemeta este pe deplin de acord cu faptul că Oficiul ar trebui să se concentreze asupra sarcinilor sale centrale de investigare, deși OLAF are și alte sarcini importante de îndeplinit, în special în domeniul prevenirii fraudei. De asemenea, dumnealui este de acord că OLAF ar trebui să pună accent pe cazurile mai importante și că fraudă la scară mică ar trebui să fie gestionată de alte organisme.

În 2008, OLAF a revizuit procedurile de monitorizare legate de cazurile OLAF prin stabilirea pragurilor minime. Dl comisar Șemeta a luat notă de comentariile dumneavoastră privind necesitatea colaborării OLAF cu serviciile de audit intern, lucru cu care este complet de acord. OLAF și IAS cooperează îndeaproape din 2003. Acestea fac schimb de informații și își furnizează reciproc servicii de formare specifică pentru ca membrii personalului lor să își îmbunătățească cunoștințele în domenii de interes reciproc. OLAF este dispus să coopereze încă și mai strâns cu IAS.

În ceea ce privește drepturile procedurale, noul manual OLAF adoptat în decembrie 2008, care a fost transmis Parlamentului, oferă deja orientări cuprinzătoare anchetatorilor OLAF. Reguli mai detaliate privind drepturile procedurale vor fi incluse în propunerea legislativă de revizuire a regulamentului OLAF. În această privință, Comisia ar dori de asemenea să reamintească faptul că documentul de reflecție privind reforma legislativă a OLAF va fi prezentat Parlamentului și Consiliului înainte de vacanța de vară.

Dl comisar Șemeta așteaptă cu nerăbdare să prezinte această lucrare Comisiei pentru control bugetar în ședința din luna iulie. În ultimul rând, așteaptă cu nerăbdare să lucreze cu Parlamentul ca aliat în sarcina de a îmbunătăți eficiența OLAF și protecția banilor contribuabililor europeni.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Alain Cadec (PPE), *în scris*. – (FR) Lupta împotriva fraudei este o provocare crucială pe care Uniunea Europeană și statele membre trebuie să și-o asume. Importanța fondurilor publice angajate la rubrica politicii de coeziune cere o vigilență extremă, dată fiind posibilitatea de deturnare a acestor fonduri. Este în joc credibilitatea fondurilor structurale în ochii europenilor. În această privință, salut eforturile depuse de Comisia Europeană și de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) pentru combaterea mai eficientă a fraudei. După cum subliniază raportorul, impactul financiar al neregulilor asupra acțiunilor structurale a scăzut semnificativ. Mai mult, creșterea numărului de nereguli raportate Comisiei confirmă progresul sistemelor de prevenire a fraudei. Este important ca statele membre și Comisia să continue această luptă cu mare rigurozitate. Cu toate acestea, este de asemenea esențial ca potențialii beneficiari ai fondurilor structurale să nu fie descurajați prin restricții prea dure. Frauda intenționată este una, lipsa preciziei în organizarea proiectelor este alta. În vreme ce prima trebuie considerată o activitate infracțională, este important să se simplifice procedurile pentru a limita impactul celei de-a doua.

Tamás Deutsch (PPE), *în scris*. – (HU) Criza care se manifestă în câteva țări din zona euro lansează la adresa factorilor de decizie europeni un avertisment fără precedent de a proteja necondiționat fondurile publice și finanțele Comunității. Economia și piețele internaționale reacționează cu o sensibilitate excepțională la orice măsură luată de Uniunea Europeană, cum ar fi, de exemplu, pachetele de ajutor adoptate în ultimele zile. Economii naționale întregi ar putea fi amenințate dacă gestionarea crizei nu este realizată în mod adecvat și la nivel european. Prin urmare, nu aş exagera dacă aş spune că lumea întreagă se uită la miniștrii noștri de finanțe și la instituțiile europene. Până în acest moment, guvernele anumitor state membre, urmărindu-și interesele personale și funcționând ca oligarhii, și-au adus economiile în pragul falimentului și au făcut ca orice perspectivă viitoare să fie de neatins pentru antreprenori, familii și tineri calificați. Din acest motiv nu putem decât să salutăm intenția raportorului de a extinde răspunderea statelor membre. În prezent, aceasta este una dintre cheiile pentru o gestionare eficientă a situațiilor de criză. Monitorizarea riguroasă, destinată să pună capăt epocii guvernelor corupte, este mai importantă decât niciodată în această perioadă critică.

Franz Obermayr (NI), *în scris*. – (DE) Raportul referitor la lupta împotriva fraudei indică o evoluție fundamental pozitivă. În perioada 2007-2008 a existat o reducere a efectelor financiare negative ale neregulilor în toate sectoarele. Cu toate acestea, nu s-a întâmplat la fel cu ajutorul de preaderare. Aici, efectele negative au crescut cu 90,6 %. În această privință, aş dori să subliniez că UE acordă ajutor financiar pentru „eforturile” de aderare la UE ale Turciei încă din 2002 și sumele cresc în fiecare an. Pentru perioada 2007-2013, Turcia va primi suma de 4,84 miliarde de euro. Așa stau lucrurile, chiar dacă Comisia este conștientă de faptul că Turcia nu înregistrează nici pe departe nivelul cerut de progres în ceea ce privește criteriile de aderare. Cu toate acestea, banii continuă să curgă, cu sume din ce în ce mai mari. Cel mai recent raport special elaborat de Curtea de Conturi Europeană declară, în plus, că, în ceea ce privește ajutorul de aderare pentru Turcia îndeosebi, banii sunt investiți fără obiective suficient de explicite și fără criterii de referință. Fără o strategie clară, banii sunt utilizați fără vreun plan specific și într-un mod neconstructiv. Trebuie să stopăm această nebunie.

27. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal**28. Ridicarea ședinței**

(Ședința a fost închisă la ora 23.55)